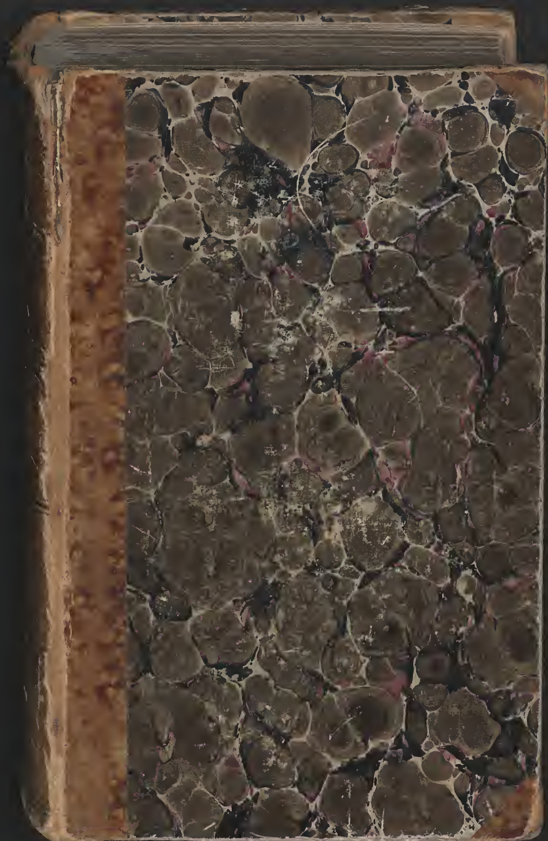

LOVSAMLING FOR ISLAND,

INDEHOLDENDE

UDVALG AF DE VIGTIGSTE ÆLDRE OG NYERE LOVE OG ANORDNINGER, RESOLUTIONER, INSTRUCTIONER OG REGLEMENTER, ALTHINGSDOMME OG VEDTÆGTER, COLLEGIAL-BREVE, FUNDATSER OG GAVEBREVE, SAMT ANDRE AKTSTYKKER,

TIL OPLYSNING OM

ISLANDS RETSFORHOLD OG ADMINISTRATION

I ÆLDRE OG NYERE TIDER.

Samlet og udgivet

af

Oddgeir Stephensen, og **Jón Sigurðsson,**

Etatsraad og Directeur for det islandske Departement.

Althingsmand.

FEMTENDE BIND.

1851—1854.

KJÖBENHAVN.

Forlagt af Universitets-Boghandler ANDR. FRED. HØST.

Trykt hos S. Trier.

1870.

Gavebrev, hvorved Repstyrer Jón Sigurðsson skjænker den halve Gaard Syðri Hraundal til Fordeel for **Fattige i Alptanes Rep i Myra Syssel.** Alptanes den 1. Januar 1851. — Efter en af daværende Sysselmand i Myra Syssel Bogi Thorarensen, som Notarius publicus, verificeret Afskrift. Kongelig Confirmation vides ikke at være erhvervet. Ifölge Beretning fra Herredsprovsten 12. April 1863 blev Jordens Afgift til den Tid betalt med 1 Malkefaar til Foraarspriser (að vorlagi), 1 vintergammelt Faar og 1 Specie; den stod under Opsyn og Bestyrelse af Præsten til Borg og Alptanes og Repstyreren i Alptanes Rep, og dens aarlige Afgift flöd ind i Reppens Fattigkasse med de andre til Fattige henlagte Indkomster, hvilket efter Provstens Mening er modsat Giverens Hensigt, der formentlig var at hjælpe den mindre Bemidlede til at hævde en selvstændig Stilling uden at falde Fattigkassen til Byrde, men ikke at lette de Rigere deres Fattigbidrag [1]. 1851. 1. Januar.

Jeg Jón Sigurðsson, Dannebrogsmaður og hreppstjóri í Álptaness hrepp, gjöri hèrmeð heyrum kunnugt: að eg, af ást til fósturjarðar minnar, og rækt til fèlags þess, hvar eg er fæddur og uppalinn og hvar drottinn hefir blessað mig svo aðdáanlega, með þessu mínu brèfi gef fæðíngarhrepp mínum, Álptaneshrepp, eign mína hálflenduna í jörðunni Syðri-Hraundal, 12 Hdr.

[1]) Giveren er afgaaet ved Döden 26. Septembr. 1853, jevnf. Ræður haldnar við jarðarför Jóns Sigurðssonar Dannebrogsmanns á Álptanesi á Mýrum 14. d. Oktober-mán. 1853. Rvík 1854. 8.

1851. að dýrleika, liggjandi í nefndum hrepp og Alptártúngu
1. Januar. kirkju sókn, með tilheyrandi kúgildum, húsum, landsnytjum, gögnum og gæðum, sem henni að fornu og nýju fylgt hafa og fylgja eigu, til æfinlegrar[1] eignar og afraksturs, eptir minn dag, og að afsöluðum öllum brigða- og innlausnar-rètti fyrir erfíngja mína.

Hálflendu þessari fylgja 2½ (hálft þriðja) ásauðar kúgildi, eptir hver að árlega gjaldast 5 (fimm) fjórðúngar smjörs og 2 (tvær) vættir í landskuld í gildum óframfærðum landaurum, og skal nefnt leigna- og laudskuldargjald að mèr látnum, þegar regluleg skipti hafa fram farið á búi mínu — leggjast fátækum til framfæris í nefndum hrepp.

Ennfremur áskil eg með þessu mínu gjafabrèfi, að hreppstjórinn í Álptanesshrepp kauplaust sjái um, með aðstoð hlutaðeigandi sóknapresta, að nefnd jarðar-hálflenda verði ávallt bygð einhverjum fullveðja manni, er hvorki spilli gæðum hennar nè kostum, eða láti neitt undan henni gánga, sem henni að lögum og rètti fylgja ber.

Þessum mínum vilja og ráðstöfun er til staðfestu mitt eiginhandar undirskrifað nafn og signet, samt tilkvaddra vitundarvotta.

Álptanesi á nýjársdag eða 1. Januarmán. 1851.

Jón Sigurðsson.
(L. S.)

Vitundarvottar:
Guðmundur Vigfússon. Jón Sigurðsson[2].
(L. S.)

3. Januar. **Lov om Pressens Brug.** Christiansborg Slot den 3. Januar 1851. — Udkast til Loven, forelagt

---

[1]) en anden Afskrift föier til: „óriptanlegrar".

[2]) ifölge en Paategning af constitueret Sysselmand Magnus Gíslason er Gavebrevet „lesið fyrir manntalsþíngsrètti að Smiðjuhóli 21. Mai 1851, og síðan ritað inn í Mýra og Hnappadals sýslna kaup- og veðbrèfabók, bls. 137—138".

Rigsdagen af Justitsministeren (Bardenfleth), findes i Depart. Tid. for 1850, S. 107—111; Motiver sst. S. 148—160. Loven selv i Depart. Tid. for 1851, S. 33—36. — Original-Aftryk hos Schultz, 8 Sider i 4to. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1851, S. 1—4. — Den anföres som publiceret i Hunavatns og Öefjords Sysseler 1852, men ikke i andre Jurisdiktioner, og er ogsaa först indfört paa Island med Forandringer, efter at være forelagt Althinget, ved Forordn. 9. Mai 1855, hvortil henvises. 1851. 3. Januar.

Pensionslov. Frederiksborg Slot den 5. Januar 1851. — Denne Lov anföres ikke som publiceret paa Island, men er desuagtet der bragt i Anvendelse, samt derefter forelagt Althinget og udkommen som Forordn. 31. Mai 1855, hvortil henvises. — Udkast til denne Lov er först forelagt den danske Rigsdag af Finantsministeren (Sponneck) og trykt i Depart. Tid. 1850, S. 113—117 med Motiver (S. 119—123); et andet Udkast, ogsaa forelagt Rigsdagen af samme Minister, er trykt i Depart. Tid. 1851, S. 1—5. — Original-Aftryk hos Schultz, 8 Sider i 4to. — Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1851, S. 5—9. 5. Januar.

Lov om **Embedsmænds Forpligtelse** til at sikkre **deres Enker** Overlevelsesrenter. Frederiksborg Slot den 5. Januar 1851. — Findes ikke anført som publiceret paa Island, men er dog desuagtet fra Regjeringens Side bragt i Anvendelse; siden er den forelagt Althinget og derpaa udkommen som Lov for Island ved Plak. 31. Mai 1855, hvortil henvises. — Udkastet til denne Lov blev först forelagt den danske Rigsdag af Finantsministeren (Sponneck) og trykt i Departem. Tid. 1850, S. 123—124. Et andet Udkast, forelagt Rigsdagen af samme Minister, er trykt i Departem. Tid. 1850, S. 1386—1388. Loven i dens endelige Form i Depart. Tid. 1851, S. 5—7. — Original-Aftryk hos Schultz, 4 Sider i 4to. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1851, S. 9—11. 5. Januar.

1851. 16. Januar. **Capitelstaxt** for **Hunavatns** og **Skagafjords** Sysseler i Norder-Amtet, fra **Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.** Friðriksgáfa den 16. Januar **1851.** — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Húnavatns sýslu og í Skagafjarðar sýslu frá miðju Mai mánaðar 1851 til jafnlengdar 1852.

	Silfurmynt		Hundrað		Alin.
A. Fríður peníngur.	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
lagt í 1 hundrað:					
1. 1 kýr í fardögum, ekki ýngri en þrèvetur og ekki eldri en 8 vetra, sem beri frá miðjum Oktober til Novbr. loka . .	27	42	27	42	22
2. 6 ær, ekki ýngri en tvævetrar og ekki eldri en 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum 1851 . . . hver á	3	45 1/2	20	81	16 1/2
3. 6 sauðir á hausti, þrèvetrir eða 4 vetra eða 5 vetra, hver á	4	80	29	»	23
4. 8 sauðir á hausti tvævetrir hver á	3	52	28	32	22 1/2
5. 12 — veturgamlir —	2	57	31	12	25
6. 8 ær á hausti geldar —	3	36	27	»	21 1/2
7. 10 do. — mylkar —	1	83	18	62	15
8. 1 áburðarhestur í fardögum, taminn, ekki ýngri en 5 vetra og ekki eldri en 12 vetra . .	18	20	18	20	14 1/2
lagt í 90 álnir:					
9. 1 hryssa, jafngömul	13	75	18	36	14 1/2
B. Ull, smjör og tólg.					
lagt í 1 hundrað:					
10. 120 ℔ af hvítri ullu, vel þveginni. . . . . . . 1 pd. á	»	21	26	24	21
11. 120 ℔ af misl. do. do. —	»	17	21	24	17
12. 120 ℔ af súru smjöri, vel verkuðu . . . . —	»	17	21	24	17
13. 120 ℔ af tólg, vel bræddri —	»	16	20	»	16

1851. 16. Januar.

	Silfurmynt rd.	Silfurmynt sk.	Hundrað rd.	Hundrað sk.	Alin. sk.
C. Tóvara af ullu. lagt í 1 hundrað:					
14. 30 ℔ hespugarns, og sè 3 eða 4 eða 5 eða 6 hespur í pundi, haldi hver 11 skreppur, en hver skrp. 44 þræði, 1 pd. á	»	27	8	42	7
15. 60 pör eingirnissokka, 1 par á	»	28[1]	11	24	9
16. 30 pör tvinnabands gjaldsokka . . . . 1 par á	»	25	7	78	6
17. 120 pör tvíþumlaðra sjóvetlínga . . . . . —	»	8½	10	60	8½
18. 20 eingirnis peisur . . hver á	»	55	11	44	9
19. 15 tvinnab. gjaldpeisur —	»	67	10	45	8½
20. 120 al. gjaldvoðar vaðmáls, álnar breiðs . . . . 1 alin á	»	34	42	48	34
21. 120 al. gjaldvoðar einskeptu, sem er alin eða 5 kv. á breidd, 1 alin á	»	25½	31	84	25½
D. Fiskur. lagt í 1 hundrað:					
22. 6 vættir af saltfiski 1 vætt á	3	15	18	90	15
23. 6 do. af hörðum fiski —	3	32	20	»	16
24. 6 do. af smáfiski . . —	3	23	19	42	15½
25. 6 do. af ísu . . . . . —	3	2½	18	15	14½
26. 6 do. af hákalli hertum —	3	7½	18	45	15
E. Lýsi. lagt í 1 hundrað:					
27. 1 tunna hvallýsis; 8 pottar á	»	»	»	»	»
28. 1 do. hákallslýsis —	1	40	21	24	17
29. 1 do. sellýsis —	1	40	21	24	17
30. 1 do. þorskalýsis —	1	23½	18	64½	15
F. Skinnavara. lagt í 1 hundrað:					
31. 4 fjórð. nautskinns, 1 fjórð. á	4	67	18	76	15
32. 6 — kýrskinns . —	3	54	21	36	17
33. 6 — hrossskinns —	2	92	17	72	14
34. 8 — sauðskinns, af tvævetrum sauðum og eldri . . . . —	2	17	17	40	14
35. 12 fjórð. sauðskinns af ám og veturg. sauðum —	1	46	17	72	14
36. 6 fjórð. selskinns . —	3	15½	18	93	15
37. 240 lambskinn (vorlamba) einlit . . . . hvert á	»	6	15	»	12
G. Ýmislegt. lagt í 1 hundrað:					
38. 6 ℔ af æðardúni, vel hreinsuðum . . . . 1 pd. á	3	»	18	»	14½

[1]) saal. Original-Gjenparten; *rett.*: 18 sk.

1851.
16. Januar.

	Silfurmynt		Hundrað		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
39. 40 ℔ af æðardúni, óhreinsuðum . . . . . . 1 pd. á	»	48	20	»	16
40. 120 ℔ af fuglafiðri. 1 fjórð. á	2	34	28	24	22½
41. 480 — af fjallagrösum	»	61	30	48	24½
42. 5 áln. 1 dagsverk um heyannir	»	74½	»	»	15
43. — 1 lambsfóður	1	19½	»	«	23
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:					
Eptir A, eða í fríðu	»	»	24	31½	19½
— B, — í ullu, smjöri og tólg	»	»	22	18	18
— C, — í tóvöru af ullu . .	»	»	16	77	13½
— D, — í fiski	»	»	19	»	15
— E, — í lýsi	»	»	20	37½	16½
— F, — í skinnavöru. . . .	»	»	18	14½	14½
En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6, sýna: Meðalverð allra meðalverða . . .	»	»	20	14	16

Friðriksgáfu 16. dag Januarmán. 1851.

Havstein. Eptir constitution
H. Thorlacius.

16. Januar. **Capitelstaxt** for **Öefjords og begge Thingöe Sysseler** i Norder-Amtet, fra **Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.** Friðriksgáfa den 16. Januar **1851.** — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Eyjafjarðar sýslu og í Suður- og Norður-þingeyjar sýslum frá miðju Mai mánaðar 1851 til jafnlengdar 1852.

	Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	26	90	26	90	21½

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i den næst foran trykte Capitelstaxt for Hunavatns og Skagafjords Sysseler (ovenfor S. 4—6).

1851.
16. Januar.

	Silfurmynt. rd.	sk.	Hundrað. rd.	sk.	Alin. sk.
A. Nr. 2 (fard. 1851)	3	55½	21	45	17
— 3	4	68	28	24	22½
— 4	3	58	28	80	23
— 5	2	50	30	24	24
— 6	3	32	26	64	21½
— 7	1	95	19	86	16
— 8	21	3	21	3	17
— 9	17	3	22	68	18
B. Nr. 10	»	20	25	»	20
— 11	»	17	21	24	17
— 12	»	16	20	»	16
— 13	»	17	21	24	17
C. Nr. 14	»	26	8	12	6½
— 15	»	22	13	72	11
— 16	»	27	8	42	7
— 17	»	9	11	24	9
— 18	»	56½	11	74	9½
— 19	»	72	11	24	9
— 20	»	32	40	»	32
— 21	»	25	31	24	25
D. Nr. 22	3	30	19	84	16
— 23	3	27	19	66	16
— 24	3	31	19	90	16
— 25	3	2	18	12	14½
— 26	2	62	15	84	12½
E. Nr. 27	1	18	17	78	14
— 28	1	32	20	»	16
— 29	1	36½	20	67½	16½
— 30	1	22	18	42	15
F. Nr. 31	4	18½	16	74	13½
— 32	3	12	18	72	15
— 33	2	43	14	66	12
— 34	1	78	14	48	11½
— 35	1	31	15	84	12½
— 36	2	64½	16	3	13
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	2	87	17	42	14
— 39	»	48	20	»	16
— 40	2	50	30	24	24
— 41	»	42	21	»	17
— 42	»	73	»	»	14½
— 43	1	25	»	»	24

1851.
16. Januar.

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A,	eða í fríðu	25.11	20
— B,	— í ullu, smjöri og tólg	21.84	17½
— C,	— í tóvöru af ullu . . .	16.94	13½
— D,	— í fiski	18.67	15
— E,	— í lýsi	19.23	15½
— F,	— í skinnavöru	15.90½	13

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 19 Rd. 61½ Sk. [og alin] 15½ Sk.

Friðriksgáfu 16. dag Januarmán. 1851.

Havstein. Eptir constitution H. Thorlacius.

16. Januar. **Capitelstaxt** for **Nordermula og Söndermula Sysseler** i Öster-Amtet, **fra Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.** Friðriksgáfa den 16. Januar 1851. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Norður-Múla sýslu og í Suður-Múla sýslu frá miðju Mai mánaðar 1851 til jafnlengdar 1852.

	Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	24	66	24	66	20
— 2 (fard. 1851)	3	90½	23	63	19
— 3	4	59	27	66	22
— 4	3	64	29	32	23½
— 5	2	43	29	36	23½
— 6	3	51	28	24	22½

¹) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler (ovenfor S. 4—6).

1851.
16. Januar.

	Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 7	2	11	21	14	17
— 8	21	27½	21	27½	17
— 9	17	38½	23	19½	18½
B. Nr. 10	»	19	23	72	19
— 11	»	16	20	»	16
— 12	»	18	22	48	18
— 13	»	16½	20	60	16½
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	19	11	84	9½
— 16	»	24½	7	63	6
— 17	»	7	8	72	7
— 18	»	53	11	4	9
— 19	»	80	12	48	10
— 20	»	36	45	»	36
— 21	»	29	36	24	29
D. Nr. 22	»	»	»	»	»
— 23	3	90	23	60	19
— 24	3	83	23	18	18½
— 25	3	8½	18	51	15
— 26	2	51½	15	21	12
E. Nr. 27	1	32	20	»	16
— 28	1	36	20	60	16½
— 29	1	28½	19	43½	15½
— 30	1	20½	18	19½	14½
F. Nr. 31	4	17	16	68	13½
— 32	3	51½	21	21	17
— 33	2	45	14	78	12
— 34	1	57	12	72	10
— 35	1	34	16	24	13
— 36	3	12	18	72	15
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	7	18	42	15
— 39	»	»	»	»	»
— 40	3	25	39	12	31½
— 41	»	48	24	»	19
— 42	»	95	»	»	19
— 43	1	5½	»	»	20

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

1851. 16. Januar.	Eptir A,	eða í fríðu	25.39	20½
	— B,	— í ullu, smjöri og tólg . .	21.69	17½
	— C,	— í tóvöru af ullu	19. 1	15
	— D,	— í fiski	20.13½	16
	— E,	— í lýsi	19.55	15½
	— F,	— í skinnavöru	16.48	13

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða
[hdr.] 20 Rd. 37½ Sk. [og alin] 16½ Sk.

Friðriksgáfu 16. dag Januarm. 1851.

Havstein. Eptir constitution
H. Thorlacius.

18. Januar. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Forsög paa at indföre Tilberedning af Kelp** (Tangaske) paa Island. Khavn den 18. Januar 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 14.

Ved i hoslagte tvende Gjenparter at tilstille Hr. Stiftamtmanden deels et fra Kjöbmand Siemsen hertil indgivet Andragende om, at der maatte tilstaaes ham en Sum af indtil 500 Rbd. for at engagere en Shetlænder til at lære Islænderne Kelpfabrikationen, deels Ministeriets Svarskrivelse til ham af D. D., skulde jeg tjenstl. udbede mig Deres Yttringer behageligen meddelte, om der maatte være Anledning til at bevirke Andrageren nogen Understöttelse i den omhandlede Anledning, eller om det muligen maatte være at foretrække, at lade Landvæsenselev Gudmund (Olafsson) Stephensen, der sandsynligviis reiser til Island i næstkommende Sommer, lægge Veien over Shetlandsöerne for at lære Kelpfabrikationen saaledes at kjende, at han kan meddele sine Landsmænd den fornödne Underviisning i samme.

Med Hensyn hertil forventer man at modtage Hr. Stiftamtmandens Svar med den förste faldende Skibsleilighed. — Indenrigsministeriet den 18. Januar 1851. 1851. 18. Januar.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Kjöbmand C. F. Siemsen i Reykjavík, ang. **Udförsel af Heste fra Island til Udlandet.** Khavn den 18. Januar 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 15. 18. Januar.

Til Svar paa Deres under 28. Novbr. f. A. hertil indgivne Andragende om, at det maatte blive tilladt fremmede Nationers Skibe at indkjöbe for Penge Heste i Island og at udföre samme uden videre Afgift end Pasgebyr og den sædvanlige 14 Marks Afgift, der formentligen vilde være at erlægge ved Skibets Ankomst i Island, undlader Ministeriet ikke at meddele Dem, at naar nærmere Andragende indkommer, med bestemt Opgivende af Skibets Navn og Nationalitet, hvem det tilhörer og af dets Drægtighed, beregnet efter danske Commercelæster, samt af hvem det föres, fra hvilket Sted det skal afgaae og hvilken Havn det först vil anlöbe m. m., vil nærmere Resolution derpaa kunne ventes meddeelt. — Indenrigsministeriet den 18. Januar 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Kjöbmand C. F. Siemsen, ang. **Tilladelse til Befragtning af fremmede Skibe til Island.** Khavn den 18. Januar 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 16. 18. Januar.

Foranlediget af Deres under 28. Novbr. sidstl. indgivne Andragende, om at maatte til næste Sommer fragte et Par fremmede Skibe med Trælast fra Norge til Island, og dermed atter at udskibe for egen Regning islandske Produkter, uden anden Afgifts Erlæggelse end Pasgebyr og 14 Marks Afgiften, undlader jeg ikke at meddele Dem til Efterretning, at ligesom i sidstafvigte Aar Grosserer og

1851. Bankdirecteur H. P. Hansen her af Staden blev meddeelt Tilladelse til at fragte et i Mandal i Norge hjemmehörende Skib med Tömmerladning til Island, uden at erlægge den ved For. 11. Septbr. 1816 paabudne Afgift, men imod at svare den i Plak. 28. Decbr. 1836 bestemte 14 Marks Afgift, hvis Varer maatte blive udförte med Skibet direkte fra Island til fremmede Steder, saaledes vil De kunne vente paa nærmere Andragende at erholde en lignende Tilladelse til at fragte norske Skibe med Tömmerladning til Island meddeelt, naar De nærmere opgiver Skibets Navn og Hjemsted, dets Drægtighed beregnet efter danske Commercelæster, hvem det tilhörer og af hvem det föres, samt fra hvilket Sted i Norge det skal afgaae og til hvilken Havn i Island det maatte være bestemt. — Indenrigsministeriet den 18. Januar 1851.

18. Januar.

27. Januar. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Fordelingen af Omkostningerne ved Embedsmænds Reiser.** Khavn den **27.** Januar **1851.** — Isl. Copieb. 1851, Nr. 33.

Ved at meddele Beretning om de af Hr. Stiftamtmanden i afvigte Aar foretagne Embedsreiser i Sönder-Amtet, har De i behagelig Skrivelse af 1. Septbr. f. A. tillige indberettet, at De til Bestridelsen af de ved bemeldte Reise foranledigede Omkostninger har ladet Dem udbetale af Amtsrepartitionsfonden 102 Rbd. 32 Sk. og af Jordebogskassen 58 Rbd.

At Ministeriet Intet finder at erindre imod den förstnævnte Sums Udbetaling, det meddeles Dem herved til behagelig Efterretning. Hvad derimod den ovennævnte, af Jordebogskassen udredede, Sum af 58 Rbd. angaaer, da er man bleven opmærksom paa, at deriblandt findes anfört et Belöb af 16 Rbd. for Færger, samt til extraordinaire Fölgemænd over Elve og Fjelde. Skjöndt det nu vistnok havde været mere stemmende med Ministeriets Skrivelse af 21. Septbr. 1849, at Om-

kostningerne til de extraordinaire Fölgemænd vare blevne afholdte af Amtsrepartitionsfonden, vil Ministeriet dog, da der under nysnævnte Sum tillige er indbefattet Færgelön, og da denne Udgift, som bestaaende i Douceurer til Færgemænd (da Stiftamtmanden har fri Overfart), vil kunne afholdes af Jordebogskassen, samt da Intet nærmere er opgivet om, i hvilken Anledning extraordinaire Fölgemænd have været fornödne, Intet have imod, at Regningens Udbetaling for denne Gang maa passere, og er Landfogden i Overeensstemmelse hermed beordret til at före Belöbet til formelig Udgift i Jordebogskasse-Regnskabet, men man har dog ikke villet undlade med Hensyn til Fremtiden tjenstl. at henlede Hr. Stiftamtmandens Opmærksombed paa den i forberörte Skrivelse af 21. Septbr. 1849 indeholdte Bestemmelser, der saaledes ventes lagte til Grund ved den fremtidige Fordeling af de her omhandlede Omkostninger. — Indenrigsministeriet den 27. Januar 1851. 1851. 27. Januar.

Capitelstaxt for **Reykjavík By** med **flere Sysseler** i Sönder-Amtet, fra **Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den 31. Januar 1851. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema, 2 Bl. i 4to. Tallene skrevne ind ved Udfærdigelsen. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff. 31. Januar.

Verðlagsskrá, sem gildir í Reykjavíkur bæ, Gullbríngu og Kjósar, Borgarfjarðar, Árness, Rángárvalla og Vestmannaeyja sýslum, frá miðju Mai mánaðar 1851 til sama tíma 1852.

	Silfurverð		er þá hundrað á landsvísu		er þá 1 al.
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
A. Fríður peníngur.					
1. Kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum Oktober til Nov. loka, sè í fardögum . . . . hver á	22	93	22	93	18½
2. Ær, 2 til 6 vetra, loðin og lembd í fardögum . . . . hver á	2	91	17	66	14¼

1851.
31. Januar.

	Silfurverð		er þá hundrað á landsvísu		er þá 1 alin
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
3. Sauður, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	4	35	26	18	21
4. — tvævetra, á hausti —	3	14	25	16	20¼
5. — veturgamall, do. —	2	21	26	60	21¼
6. Ær, geld, do. —	2	86	23	16	18½
7. — mylk, do. —	1	94	»	»	»
8. Áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum . . . . hver á	14	2	14	2	11¼
9. Hryssa, jafngömul . . . . —	9	15	12	20	9¾
B. Ull, smjör og tólg.					
10. Ull, hvít og vel þvegin, pdið á	»	20	25	»	20
11. — mislit do. —	»	17	21	24	17
12. Smjör, vel verkað . . . . —	»	18	22	48	18
13. Tólg, vel brædd. . . . . —	»	17	21	24	17
C. Tóvara af ullu.					
14. Hespugarn, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, og hver skreppa 44 þræði . . pd. á	»	30	»	»	»
15. Eingirnis sokkar . . . parið á	»	21	13	12	10½
16. Tvíbands gjaldsokkar . —	»	31	»	»	»
17. Sjóvetlíngar . . . . . . —	»	5½	10	30	8¼
18. Eingirnis peisa . . . . hver á	»	64	»	»	»
19. Tvíbands gjaldpeisa. . —	1	11	»	»	»
20. Gjaldvoðar vaðmál, álnar breitt, 1 alin á	»	36	»	»	»
21. Gjaldvoðar einskepta, 1 al. til 5 kvart. breið	»	27	»	»	»
D. Fiskur.					
22. Saltaður fiskur, vel verkaður, vættin á	3	46	20	84	16¾
23. Harður fiskur, vel verkaður, vættin á	3	11	18	66	15
24. Þyrsklíngur, vel verkaður, —	2	95	17	90	14¼
25. Hákall, hertur, do. —	3	8	18	48	14¾
26. Ísa, hert, vel verkuð, . . —	2	70	16	36	13
E. Lýsi.					
27. Hvals lýsi . . . . . . 8 pottar á	1	15	17	33	14
28. Hákalls lýsi . . . . . —	1	37	20	75	16¾
29. Sels lýsi . . . . —	1	32	20	»	16
30. Þorska lýsi . . . . . —	1	25	18	87	15
F. Skinnavara.					
31. Naut-skinn . . . . 10 pd. á	4	68	18	80	15
32. Kýrskinn . . . . —	3	70	22	36	18
33. Hross-skinn . . . . . . —	3	5	18	30	14¾

1851. 31. Januar.

	Silfurverð rbd.	rbsk.	er þá hundrað á landsvísu rbd.	rbsk.	er þá 1 alin rbsk.
34. Sauðskinn, af tvævetrum og eldri, 10 pd. á	2	40	19	32	15½
35. — af veturgömlum og ám . . . . . 10 pd. á	1	64	20	»	16
36. Selskinn . . . . —	2	92	17	72	14¼
37. Lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	6	15	»	12
G. Ýmislegt.					
38. Æðardún, vel hreinsaður, pd. á	2	93	»	»	»
39. — óhreinsaður —	1	42	»	»	»
40. Fuglafiður . . . . 10 pd. á	2	34	»	»	»
41. Fjallagrös . . . . —	1	7	»	»	»
42. Dagsverk, um heyannir	»	70	»	»	»
43. Lambsfóður	»	91	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
Eptir A, eða í fríðu			21	»	16¾
— B, — í ullu, smjöri og tólg			22	48	18
— C, — í tóvöru af ullu . . .			11	69	9½
— D, — í fiski			18	45	14¾
— E, — í lýsi			19	25	15½
— F, — í skinnavöru			18	77	15
En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6, sýnir aðalmeðalverð allra meðalverða			18	60	15

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir A: hver kýr snemmbær á við hundrað;
eins 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum;
líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri;
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar, á hausti;
eins áburðarhestur 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða ¾ hdr., svo 1⅓ verðs hennar er á við hundrað.

Eptir B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.

1851. 31. Januar. Eptir C. gjöra 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.

— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund þar tilnefndri, hundrað.

— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hdr.

— F. — 4 fjórðúngar nautskinns, hundrað; eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo ög 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi, 31. Januar 1851.
J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

31. Januar. **Capitelstaxt** for **Vester- og Öster-Skaptafells Syssel** i Sönder-Amtet, fra **Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den **31.** Januar **1851.** — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema, 2 Bl. i 4to. Tallene skrevne ind ved Udfærdigelsen. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir i Vestur- og Austur-Skaptafells sýslu, frá miðju Mai mánaðar 1851 til sama tíma 1852.

	Silfurverð		er þá hundrað á landsvísu		er þá 1 alin
A. Fríður peníngur.	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
1. Kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum Oktober til Nov. loka, sè í fardögum . . . . . hver á	21	8½	21	8½	16¾
2. Ær, 2 til 6 vetra, loðin og lembd í fardögum . . . . hver á	2	85	17	30	13¾
3. Sauður, 3 til 5 vetra á hausti —	3	55	21	42	17¼
4. — tvævetra, do. —	2	65	21	40	17¼
5. — veturgamall, do. —	1	80½	22	6	17¾
6. Ær, geld, do. —	2	46½	19	84	16
7. — mylk, do —	1	85½	»	»	»
8. Áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum . . . hver á	13	88	13	88	11¼
9. Hryssa, jafngömul . . . —	10	25	13	65	11

1851. 31. Januar.

	Silfurverð rbd.	Silfurverð rbsk.	er þá hundrað á landsvísu rbd.	er þá hundrað á landsvísu rbsk.	er þá 1 alin rbsk.
B. Ull, smjör og tólg.					
10. Ull, hvít og vel þvegin, pdið á	»	16¼	20	30	16¼
11. — mislit .... —	»	14¼	17	78	14¼
12. Smjör, vel verkað .... —	»	15½	19	36	15½
13. Tólg, vel brædd .... —	»	14¼	17	78	14¼
C. Tóvara af ullu.					
14. Hespugarn, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, og hver skreppa 44 þræði . . pd. á	»	»	»	»	»
15. Eingirnis sokkar .... parið á	»	»	»	»	»
16. Tvíbands gjaldsokkar . —	»	24	»	»	»
17. Sjóvetlíngar ...... —	»	5	9	36	7½
18. Eingirnis peisa ..... hver á	»	64	»	»	»
19. Tvíbands gjaldpeisa . . —	»	68	»	»	»
20. Gjaldvoðar vaðmál, álnar breitt, 1 al. á	»	36	»	»	»
21. Gjaldvoðar einskepta, 1 al. til 5 kvart. breið	»	26½	»	»	»
D. Fiskur.					
22. Saltaður fiskur, vel verk., vætt. á	»	»	»	»	»
23. Harður fiskur, do. —	3	11½	18	69	15
24. Þyrsklíngur, do. —	»	»	»	»	»
25. Hákall, hertur, do. —	2	48	15	»	12
26. Ísa hert do. —	»	»	»	»	»
E. Lýsi.					
27. Hvals lýsi ...... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28. Hákalls lýsi ..... —	1	16	17	48	14
29. Sels lýsi ...... —	1	8	16	24	13
30. Þorska lýsi ..... —	»	93	14	51	11¾
F. Skinnavara.					
31. Nautskinn ...... 10 pd. á	3	95	15	92	12¾
32. Kýrskinn .... —	3	3	18	18	14½
33. Hrossskinn ..... —	2	26	13	60	11
34. Sauðskinn, af tvævetrum og eldri . . . 10 pd. á	2	58½	20	84	16¾
35. — af veturgömlum og ám . . . 10 pd. á	1	36½	16	54	13¼
36. Selskinn ...... —	2	26½	13	63	11
37. Lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	5	12	48	10
G. Ýmislegt.					
38. Æðardún, vel hreinsaður, pd. á	2	66½	»	»	»
39. — óhreinsaður, . —	1	»	»	»	»
40. Fuglafiður ...... 10 pd. á	2	9	»	»	»

1851.
31. Januar.

	Silfurverð		er þá hundrað á landsvisu		er þá 1 alin
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
41. Fjallagrös . . . . . . 10 pd. á	«	»	»	»	»
42. Dagsverk, um heyannir	»	63	»	»	»
43. Lambsfóður	»	78½	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
Eptir A, eða í fríðu			18	81½	15
— B, — í ullu, smjöri og tólg			18	79½	15
— C, — í tóvöru af ullu			9	36	7½
— D, — í fiski			16	82½	13½
— E, — í lýsi			16	9	13
— F, — í skinnavöru			15	87	12¾
En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6, sýnir höfuðmeðalverð allra meðalverða			15	94½	12¾

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir A: hver kýr snemmbær á við hundrað;
eins 6 ær loðnar og lembdar, í fardögum;
líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri;
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar, á hausti;
eins áburðarhestur, 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða ¾ hdr.,
svo 1⅓ verðs hennar er á við hundrað.

Eptir B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.
— C. — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.
— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund, þar tilnefndri, hundrað.
— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hundrað.
— F. — 4 fjórðúngar nautskinns hundrað; eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi, 31. Januar 1851.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

Kongelig Resolution ang. **Understöttelse for en** ung Mand fra Island til at erholde **Underviisning i Tegning.** Christiansborg Slot den 4. Febr. 1851. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1851, Nr. 1. — I Forestilling 28. Januar bemærker Indenrigsministeren (Rosenörn), at Sigurður Guðmundsson af Skagafjords Syssel har allerede fra Barndommen af viist usædvanlige Anlæg og Lyst til Tegning, at han som Dreng tegnede efter alle de Figurer, han kunde overkomme, deriblandt de i Kirken paa Holum opbevarede ældre Portraiter; ligeledes havde han tegnet Naturgjenstande og Portraiter af levende Personer saaledes, at de vare let kjendelige, og et i en i Skagafjorden forekommende blöd Steenart udskaaret Portrait af en nulevende Person var anseet for meget lignende. Efter Fleres Opmuntring reiste han til Kjöbenhavn i Efteraaret 1849, og erholdt fri Underviisning hos Professor Jerichau, senere i Tegning hos Professor Hetsch og Tegnelærer Helsted. Kort efter havde han erholdt Adgang til Kunstakademiets Elementairskole, og havde der gjort Fremgang, samt var paa det Indstændigste anbefalet af Professor Hetsch og Tegnelærer Helsted, saavel paa Grund af naturlige Anlæg, som for Flid og Udholdenhed. 1851. 4. Febr.

Indenrigsministeriet mener, at Anvendelse af den islandske Understöttelsesfond til Hjælp for det unge lovende Talent „ikke kan ansees stridende imod dens Öiemed, som er at fremme forskjellige for Island nyttige Formaal", og indstiller derfor:

„at der af Renterne af den ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island maa for indeværende Aar allern. skænkes indbemeldte Sigurður Guðmundsson fra Island en Gratification af 100 Rbd."

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 4. Februar 1851.

Kongelig Resolution ang. **Understöttelse** for en **Landvæsens-Elev fra Island.** Christiansborg Slot den 4. Februar 1851. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1851, Nr. 2. — I allerund. Forestilling 28. Januar fra Indenrigsministeren (Rosenörn) bemærkes, at Is- 4. Febr.

1851. lænderen Jón Hákonarson Espolin, der i Efteraaret 1847 ankom til Kjöbenhavn for at söge Uddannelse i de forskjellige til Land-
4. Febr. væsenet hörende Gjenstande, havde for hvert af Aarene 1849 og 1850 erholdt 300 Rbd. som kongelig Understöttelse, og sögte nu en lignende for dette Aar, i hvilket han ventede at kunne afslutte sine Studier og praktiske Övelser, for i næste Sommer at vende tilbage til Island. Da der nu kun var Tale om Understöttelse til Ophold i Kjöbenhavn for Vinteren, samt til hans Equipering og Anskaffelsen af de mest fornödne Redskaber m. v., indstilles:

„at der i indbemeldte Öiemed maa allern. bevilges Landvæsens-Elev Jon H. Espolin fra Island en Hjælp af 200 Rbd. af Renterne af den ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 4. Februar 1851.

7. Febr. **Lov** om den jydske Toldgrændses Ophævelse, **Consumtionens Ophör** m. v. Christiansborg Slot den 7. Februar 1851. — Denne Lov, hvis fuldstændige Titel er: „Lov om den jydske Toldgrændses Ophævelse, Brændeviinsbeskatningens Forandring og Consumtionens Ophör udenfor samt Omordning i Kjöbenhavn", er udkommen igjennem Finantsministeriet (Bang), men ikke sendt til Island eller anført som der publiceret. — Original-Aftryk hos Schultz, 24 Sider i 4to. Depart. Tid. 1851, S. 161—177. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v., Danmark vedkommende, 1851, S. 30—50. — **Uddrag.**

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

. . . . . .

Almindelige Anmærkninger.

. . . 3. Den islandske, grönlandske og færöiske Varer hidtil indrömmede Consumtionsfrihed vedbliver indtil videre . . . . . .

§ 7. ... Ved Udförselen af Brændeviin, ogsaa som Skibsprovision, fra Kjöbenhavn eller andet Toldsted til fremmede og toldfrie Steder, godtgjöres 2 Rbsk. pr. Pot af 4 Graders Styrke, med Tillæg af ⅛ Rbsk. pr. Pot for hver ¼ Grad höiere Styrke. —

1851. 7. Febr.

For Brændeviin under 4 Graders Styrke gives ingen Godtgjörelse.

For Aqvavit med Tilsætning af Sukker og deslige samt Liqueur godtgjöres 4½ Rbsk. pr. Pot.

Godtgjörelsens samlede Belöb efter denne Paragraph maa idetmindste udgjöre 1 Rbd. — Udtællingen skeer ved det Toldsted, hvorfra Udförselen finder Sted, under Iagttagelse af efterstaaende § 41.

— — — —

§ 41. Naar Consumtions- eller Brændeviinsafgifts-Godtgjörelse begjæres efter § 7, skal den, som udförer Varerne, derpaa gjöre Angivelse, hvori de med Tal og Bogstaver nævnes, ved Slags og Mængde, i Stykketal, Vægt eller Maal, samt Brændeviin tillige ved Gradestyrke.

Ved söværts Udförsel afgives Godtgjörelsesangivelsen særligt til Protokollation i Regnskabet paa Udförselsstedet, foruden den i Toldanordningerne foreskrevne specielle Indladningsangivelse, men fölger med denne til Toldopsynets Undersögelse og Attestation.

— — — —

§ 46. Urigtig Angivelse til Consumtions-Godtgjörelse (§§ 7 og 41), til Tab for Statskassen, straffes med Confiskation af de manglende Varers Værdi.

§ 47. For Straffen efter foregaaende § ... skal Told- og Consumtionsvæsenet være berettiget til at holde sig til Transportmidlerne, hvad enten disse tilhöre Udstederen af den urigtige Angivelse, eller ikke.

— — — —

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 7. Februar 1851.

1851. 8. Febr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Finantsministeriet, ang. den **islandske Postbestyrelses Overgang** til det **almindelige Postvæsen.** Khavn den 8. Februar 1851. — Isl. Copiebog 1851, Nr. 48.

Finantsministeriet har i behagelig Skrivelse af 24. Septbr. f. A. begjært dette Ministerii Yttringer med Hensyn til, om det ikke maatte ansees hensigtsmæssigt, at Brevforsendelser til Island, Færöerne og Grönland blev, ligesom for de övrige Dele af Staten, for Fremtiden besörget ved Postvæsenet.

Efter i denne Anledning at have for Grönlands og Færöernes Vedkommende indhentet den i Gjenpart vedlagte Erklæring fra den administrerende Direction for den grönlandske og færöiske Handel, skulde jeg ikke undlade tjenstl. at meddele, at dette Ministerium aldeles Intet kan have imod, at et saadant Arrangement træffes i Henseende til Brevforsendelsen til nysnævnte Bilande, i hvilken Henseende det derfor overlades til velbemeldte Finantsministerium at foranstalte det videre Fornödne, hvorhos jeg dog skulde tillade mig at gjöre opmærksom paa, at da det neppe kan forudsættes, at Postvæsenets Personale har den nödvendige Lokalkjendskab paa Island, turde det, til Forebyggelse af at Brevene afsendes til et urigtigt Sted, hvilket paa Grund af den nuværende mangelfulde Postgang i Landet let kunde have ubehagelige Fölger, formentligen være rettest, at en Islænder blev af Postvæsenet antagen til at besörge den islandske Postexpedition.

Da fornævnte Bilande iövrigt ere undtagne fra de Regler, der indeholdes i det Rigsdagen forelagte Lovudkast om Postforsendelse, vil det være nödvendigt, herom at give særegne Bestemmelser; hvorvidt Saadant imidlertid vil kunne skee uden ved Lov, maa Ministeriet henstille, idet jeg i saa Henseende skulde tillade mig at henlede Finantsministeriets Opmærksomhed paa, at

ligesom det af Handelsdirectionens Erklæring sees, at 1851.
der hidtil ikke er erlagt nogen Porto af de Breve, der 8. Febr.
ere sendte til og fra Grönland og Færöerne, saaledes har det Samme ogsaa været Tilfældet med Brevene til og fra Island, idet disse stedse ere blevne befordrede uden Betaling, saavel med de private Handelsskibe som med det islandske Postskib, der gaaer herfra hvert Aars 1. Oktober og tilbage fra Island den næstpaafölgende 6. Marts. Iövrigt maa Ministeriet ganske overlade til Finantsministeriet at bestemme den Porto, der maatte blive at fordre for Postsagernes Forsendelse, hvilken dog formentligen burde ansættes saa lavt som muligt.

Saalænge ingen Postcontoirer ere oprettede paa Bestemmelsesstederne, ville Brevene vel kunne afleveres i Grönland til vedkommende Colonibestyrer og paa Færöerne hos Handelsforvalteren, hvorved dog er at bemærke, at hans Post, paa Grund af Handelens forestaaende Frigivelse, ikke kan antages at ville blive af lang Varighed. Hvad Island angaaer, da haves der ikke saadanne offentlige Betjente i alle Handelssteder, og det turde derfor være rettest, at lade Skipperen aflevere Brevene til den, der paategner Skibspapirerne, i hvilken Henseende det Fornödne herfra skal blive foranstaltet, saasnart Ministeriet har modtaget Finantsministeriets nærmere Yttringer om Sagens Ordning i i det Hele.

Hvad Afsendelsen af Breve fra de nævnte Bilande angaaer, da vil det vel med Hensyn til Grönland og Færöerne kunne paalægges Skipperne för deres Afreise derfra at melde sig hos Colonibestyreren og Handelsforvalteren for at modtage Posten. I Island haves derimod, saalænge ikke ordentlige Postcontoirer i de forskjellige Handelssteder ere oprettede, ikke noget saadant bestemt Sted, hvor Brevene kunne indleveres til Forsendelse, og vil, som Fölge heraf, formentligen indtil videre i Henseende til Brevforsendelsen derfra være at

1851. forholde paa samme Maade som hidtil, saa at Övrigheden, ifölge For. 13. Juni 1787 § 21, maa fremdeles kunne paalægge Skipperne at befordre Embedsbrevene til Bestemmelsesstedet, og det vil da formentligen heller ikke kunne forbydes Indbyggerne ligesom hidtil at benytte de private Skibsleiligheder til at forsende deres Breve uden Postvæsenets Mellemkomst. Iövrigt undlader jeg ikke at tilföie, at Ministeriet er sindet at indlede Brevvexling med Autoriteterne i Island angaaende Postvæsenets bedre Indretning i selve Landet, Postforbindelsen mellem Island og Danmark, Oprettelsen af Postcontoirer i nogle af de större Handelssteder, m. v.

8. Febr.

Slutteligen skulde jeg tjenstligst henstille til velbemeldte Finantsministerium, om det ikke maatte være mest principmæssigt, at Samme ogsaa for Fremtiden overtager Expeditionen af det islandske Postskib, idet jeg i denne Henseende tilföier, at den med Grosserer F. E. Petersen her i Staden for 5 Aar afsluttede Befragtningscontrakt netop er udlöben ved Postskibets forventende Ankomst hertil i næste Maaned, samt at der fra bemeldte Grosserer Petersen hertil er indkommet ét Tilbud om Oprettelsen af en ny Befragtningscontrakt paa lignende Vilkaar som tidligere, hvorved dog er at bemærke, at det i Finantsloven er forudsat, at Befragtningen vil blive stillet til Licitation i næstkommende Sommer. — Indenrigsministeriet den 8. Februar 1851.

11. Febr. **Capitelstaxt for Vester-Amtet fra Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.** Stykkesholm den 11. Februar 1851. — Islandsk: Original-Gjenpart, trykt som Schema og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal, 2 Blade i 4to. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff.

Capituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur,

í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Mai mánaðar 1851 til sömu tíðar 1852. 1851. 11. Febr.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt		á landsvísu hundrað		þaraf 1 alin
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
A. Fríður peníngur.					
1. Kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum Oktober til Novbr. loka, sè í fardögum . . . . . . hver á	26	4	26	4	$20\frac{5}{6}$
2. Ær, 2 til 6 vetra, loðin og lembd í fardögum . . . . á	3	$36\frac{1}{3}$	20	26	$16\frac{1}{5}$
3. Sauður, 3 til 5 vetra, á hausti —	5	11	30	66	$24\frac{1}{2}$
4. — tvævetra, do. —	3	61	29	8	$23\frac{1}{4}$
5. — veturgamall, do.	2	56	31	»	$24\frac{4}{5}$
6. Ær, geld do.	3	$43\frac{1}{4}$	27	58	22
7. — mylk do.	2	$27\frac{1}{2}$	»	»	»
8. Púlshestur, taminn, 5 til 12 vetra í fardögum . . . . á	15	8	15	8	12
9. Hryssa, jafngömul . . . . . . á	11	$54\frac{1}{2}$	15	$40\frac{2}{3}$	$12\frac{1}{3}$
B. Ull, smjör og tólg.					
10. Ull, hvít . . . . pund. á	»	$19\frac{1}{2}$	24	36	$19\frac{1}{2}$
11. — mislit . . . . —	»	$16\frac{4}{5}$	21	»	$16\frac{4}{5}$
12. Smjör . . . . —	»	$16\frac{3}{4}$	20	90	$16\frac{3}{4}$
13. Tólg . . . . —	»	16	20	»	16
C. Tóvara af ullu.					
14. Hespugarn, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, og hver skreppa 44 þræði, pundið á	»	41	»	»	»
15. Eingirnis sokkar. . . . parið á	»	15	9	36	$7\frac{1}{2}$
16. Tvíbands gjaldsokkar . —	»	29	»	»	»
17. Sjóvetlíngar . . . . . . —	»	$6\frac{1}{6}$	11	54	$9\frac{1}{6}$
18. Eingirnis peisa . . . . hver á	»	48	»	»	»
19. Tvíbands gjaldpeisa . . —	1	17	»	»	»
20. Gjaldvoðar vaðmál, álnar breitt ein alin á	»	36	»	»	»
21. — einskepta, 1 al. til 5 kv. breið . . . . . . ein alin á	»	26	»	»	»
D. Fiskur.					
22. Saltfiskur . . . . vættin á	3	57	21	54	$17\frac{1}{4}$
23. Harður fiskur . . . . . —	3	35	20	18	16 /6
24. Þyrsklíngur . . . . . . —	3	6	18	36	$14\frac{2}{3}$
25. Ísa . . . . —	2	71	16	42	$13\frac{1}{6}$
26. Hákall, hertur . . . . —	2	77	16	78	$13\frac{1}{2}$
E. Lýsi.					
27. Hvals lýsi. . . . . . 8 pottar á	1	$7\frac{1}{2}$	16	$16\frac{1}{2}$	13
28. Hákalls lýsi. . . . . —	1	$36\frac{2}{3}$	20	70	$16\frac{3}{5}$
29. Sels lýsi . . . . . . —	1	$31\frac{1}{3}$	19	86	16
30. Þorska lýsi . . . . . —	1	$19\frac{1}{2}$	18	$4\frac{1}{2}$	$14\frac{1}{2}$

1851.
11. Febr.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt		á landsvísu hundrað		þaraf í alin
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
F. Skinnavara.					
31. Naut-skinn . . . . . 10 pund á	4	33	17	36	14
32. Kýrskinn . . . . . . —	3	54	21	36	17
33. Hross-skinn . . . . . —	2	90	17	60	14
34. Sauðskinn, af tævetrum sauðum og eldri . . 10 pd. á	2	22	17	80	14½
35. — af veturg. sauðum og af ám . . 10 pund á	1	62½	19	78	15⅚
36. Selskinn . . . . —	3	24	19	48	15⅗
37. Lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	6	15	»	12
G. Ýmislegt.					
38. Æðardún, hreinsaður. pundið á	2	88½	»	»	»
39. — óhreinsaður. —	»	48	»	»	»
40. Fuglafiður . . . . . . 10 pund á	2	16	»	»	»
41. Fjallagrös . . . . —	»	77	»	»	»
42. Dagsverk, um heysláttar tíma .	»	65	»	»	»
43. Lambsfóður	1	18	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
Eptir Litr. A, eða í fríðu			24	38	19½
— B, — í ullu, smjöri og tólg			21	55½	17¼
— C, — í ullar-tóvöru . . .			10	45	8⅓
— D, — í fiski			18	64⅘	15
— E, — í lýsi			18	68¼	15
— F, — í skinnavöru			18	34 4/7	14⅔
En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, sýnir höfuðmeðalverð allra meðalverða			18	67	15

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir Litr. A: 1 hundr. 1 kýr snemmbær, í fardögum.
— — 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum.
— — 6 sauðir þrèvetra og eldri, á hausti.
— — 8 sauðir tvævetra á hausti.
— — 12 sauðir veturgamlir á hausti.
— — 8 ær geldar á hausti.

Eplir Litr.	A:	1 hundr.	1 púlshestur, 5 til 12 vetra, í fardögum.	1851. 11. Febr.
—		90 áln.	1 hryssa, jafngömul, í fardögum.	
—	B:	1 hundr.	12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg.	
—	C:	—	60 pör eingirnissokka. 180 pör sjóvetlínga.	
—	D:	—	6 vættir af sèrhverri þar tilnefndri fiskitegund.	
—	E:	—	1 tunna, eða 120 pottar lýsis.	
—	F:	—	4 fjórðúngar af nautsskinni.	
		—	6 — af kýr-, hross- og selskinni.	
		—	8 — sauðskinni.	
		—	12 — ærskinni.	
		—	240 lambskinn.	

Íslands vesturamts contóri, Stykkishólmi þann 11. Februar 1851.

P. Melsted. E. S. Einarsen, p. t. constit.

Kongelig **Bekjendtgjörelse** ang. **Inddragelsen** af de af **Nationalbanken** i Aaret 1834 udstedte **Sedler** paa **50 Rigsbankdaler.** Christiansborg Slot den 8. Marts 1851. — Udkommen igjennem Justitsministeriet (Bardenfleth) i Henhold til kgl. Bekjendtgjörelse 1. September 1850. Der bestemmes, at de nævnte Sedler skulle gjelde som Betalingsmiddel mellem Mand og Mand til 1. April 1851 og ikke længere, men modtages i de offentlige Kasser indtil 1. Mai s. A. — Original-Aftryk hos Schultz, 4 Sider i 4to. Depart. Tid. 1851, S. 318. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v., vedkommende Danmark, 1851, S. 73—74. 8. Marts.

Islandske Departements Skrivelse til Justitsministeriets förste Departement, ang. **Medicinal-** 11. Marts.

1851. **taxten for Island** og Færöerne. Khavn den 11.
11. Marts. Marts 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 70.

Da den for Danmark udkommende Medicinaltaxt ifölge det forrige Cancellies Skrivelser af 12. Juli 1845 og 17. Marts 1846 ogsaa er gjeldende for Island og Færöerne, dog, for Islands Vedkommende, med en Forhöielse af 10 pCt., skulde man ifölge Ministerens Resolution tjenstl. have Justitsministerets 1ste Departement anmodet om, hvergang en ny Taxtbestemmelse udkommer, derom behageligen at ville meddele undertegnede Departement fornöden Underretning, samt tilstille Departementet det fornödne Antal Exemplarer til Uddeling i bemeldte Lande. — Det islandske Departements Expeditionscontoir den 11. Marts 1851.

11. Marts. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, angaaende **Medicinaltaxten.** Khavn den 11. Marts 1851. — I Danmark er Taxtens Forandring ved kongl. Resol. 14. Juli 1850 indfört fra 1. Septbr. 1850, og under denne Resolutions Titel er Forandringen anmeldt i Ný Tíðindi ved Magnús Grímsson, 1852 (29/7), S. 66. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 67—69.

Hoslagt tilstilles Hr. (Tit.) tjenstl. 5 Exemplarer af den i forrige Aar udkomne Medicinaltaxt til behagelig Uddeling i (N. N.) Amtet, i Henhold til det forrige Cancellies Skrivelse af 12. Juli 1845. — Det islandske Departements Expeditionscontoir den 11. Marts 1851.

[Bilag].

Taxt, hvorefter Apothekerne i Danmark skulle falholde de i samme anförte Medicamenter fra 1. Septbr. 1850 [1]. — Original-Aftryk hos Schultz, 36 Sider i 8vo.

[1]) En paa Titelbladet af Taxtens Original-Aftryk tilföiet Anmærkning siger, at dette er et „nyt Aftryk af Taxten fra

	Rbsk. r. S. ʒ	ℨ	1851. 11. Marts.
Acetum concentratum	27		
— dilutum	5		
— Rubi idæi	5		
— saturninum	6		
— scilliticum	5		
— vini crudum	2		
Acidum benzoicum Gr. 1 — 1 ß	...	28	
— hydrocyanicum Gtt. 2 — 1 ß			
— muriaticum concentratum	5		
— — dilutum	2		
— nitricum (tenue purum)	18		
— — concentratum	9		
— phosphoricum dilutum	16		
— pyrolignosum crudum	3		
— — rectificatum . . .	5		
— succinicum crudum	...	24	
— — depuratum	...	38	
— sulphuricum crudum	1		
— — depuratum	9		
— — dilutum	3		
— tannicum	...	9	
— tartaricum	12		
— — pulveratum	21	3	
Aerugo, Viride Aeris	6		
— pulverata	18		
Aether aceticus	40		
— sulphuricus	...	7	
Agaricus albus	9		
— — pulveratus	21		
— chirurgorum	10		
— — pulveratus	22		

1844 med Tillæg, i hvilket de Forandringer, som Pharmacopoea Danica 1850 gjöre nödvendige og saadanne, som pleie at indföres i de aarlige Taxttillæg, ere optagne".

1851.
11. Marts.

	Rbsk. r. S.	
	℥	ʒ
Aloe lucida	4	
— — contusa	7	
— — pulverata	10	
Alumen crudum	1	
— — pulveratum	4	
— ustum	6	
Ammoniacum	6	
— pulveratum	18	
Ammonium carbonicum crudum	10	
— — depuratum	19	
— — — pulv.	25	
— — pyro-oleosum	...	3
— muriaticum crudum	6	
— — — pulv.	15	
— — depuratum	15	2
— — — pulv.	24	
— — martiatum	...	4
Amygdalæ amaræ	4	
— — contusæ	6	
— dulces	5	
— — contusæ	7	
Amylum Marantæ	8	
— Tritici	4	
Aqua Amygdalarum amar. concent.	9	2
— — — diluta	1	
— Calcariæ	1	
— Chamomillæ	1	
— chlorata	8	
— Cinnamomi simplex	4	
— — vinosa	6	
— destillata	1	
— Florum Aurantiorum	11	
— filtrata	½	
— Foeniculi	1	
— hydrosulphurata	4	

	Rbsk. r. S. ℥	3	1851. 11. Marts.
Aqua Kreosoti	3		
— Melissæ	2		
— Menthæ crispæ	1		
— — piperitæ	2		
— mercurialis nigra	2		
— Opii	20		
— ophthalmica alba	3		
— — mercurialis	6		
— Petroselini	2		
— phagadænica	1		
— Rosarum	2		
— Sambuci	1		
— saturnina	1		
— sclopetaria spirituosa	10		
— Tiliæ	2		
— vulneraria Thedenii	5		
Argentum foliatum Nr. 1 — 1 ß.			
— nitricum crystall. Gr. 1 — 1 ß.	...	45	
— — fusum Gr. 1 — 1 ß.	...	50	
Arsenicum album	2		
— — pulveratum	3		
— — — cum fulig.	8		
Asa foetida	12		
— — depurata grosse pulverata	18		
— — pulverata	24	4	
Aurum foliatum Nr. 1 — 4 ß.			
— muriaticum natronat. Gr. 1 — 11 ß.			
Axungia Porci lota	6		
Baccæ Juniperi	1		
— — contusæ	3		
— Lauri	2		
— — contusæ	5		
— — pulveratæ	8		
— Sambuci	3		

1851.
11. Marts.

	Rbsk.	r. S.
	℥	ʒ
Balsamum Copaivæ	12	2
— Locatelli	10	
— Opodeldoc	16	
— peruvianum	46	6
— universale	6	1
— vitæ Hoffmanni	18	3
Baryta muriatica	8	
— sulphurica nativa	3	
— — — pulverata . . .	6	
Benzoe	20	
— grosse pulverata	24	
— pulverata	29	
Bismuthum	16	
— nitricum præcip. Gr. 2 — 1 ß.	...	12
Borax raffinata	8	
— — pulverata	14	2
Butyrum Majoranæ	18	
Cacao	5	
— Semina tosta et contusa	10	
Calcaria chlorata	5	1
— muriatica	11	
— viva	2	
Camphora raffinata	12	
— — grosse pulverata . .	21	
— — pulverata	30	
Cantharides	53	
— grosse pulveratæ	69	
— subtilissime pulveratæ . . .	77	
Capita Papaveris albi	3	
— — — contusa	6	
Capsulæ Crotonis Nr. 1 — 3 ß.		
Carbo vegetabilis præparatus	5	1
Cardamomum minus	31	
— — contusum	38	

1851.
11. Marts.

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ
Cardamomum minus pulveratum	46	
Caricæ	2	
Caryophylli aromatici	6	
— — contusi	12	
— — pulverati	18	
Castoreum canadense	...	55
— — grosse pulveratum	...	58
— — pulveratum	...	61
— Moscoviticum	...	499
— — grosse pulveratum	...	537
— — pulverat. Gr. 1—12 ß	...	575
Catechu	3	
— pulverat.	15	
Cera alba	12	
— flava	8	
— ad labia	24	
— viridis	8	
Ceratum e Cera alba	8	
— Cetacei	15	
— simplex	5	
Cerussa alba	2	
— pulverata	4	
Chininum muriaticum Gr. 1 — 4 ß		
— sulphuricum Gr. 1 — 3½ ß	...	190
Chloroform	...	9
Cinnabaris	39	
— præparata	51	
Coccionella	...	7
— pulverata	...	10
Colocynthides	13	
Colophonium	1	
— pulveratum	4	
Conchæ præparatæ	8	
Confectio Seminum Cinæ	14	

1851.
11. Marts.

	Rbsk.	r. S.
	℥	3
Conserva Rosarum	6	
Cornu Cervi rasum	2	
— — pulveratum	14	
Cortex Aurantiorum	2	
— — concisus	5	
— Cascarillæ	4	
— — contusus	7	
— — pulveratus	16	
— Cassiæ cinnamomeæ	8	
— — — contusus	11	
— — — pulveratus	14	
— Chinæ fuscus	20	
— — — contusus	26	
— — — pulveratus	32	
— — regius	51	
— — — contusus	60	
— — — pulveratus	69	9
— — ruber	52	
— — — contusus	64	
— — — pulveratus	76	
— Cinnamomi acuti	33	
— — — contusus	49	
— — — pulveratus	57	
— Citri	3	
— — concisus	6	
— Mezerei	4	
— — concisus	10	
— — pulveratus	16	
— Quercus	2	
— — contusus	5	
— — pulveratus	8	
— Radicis Granati	8	
— — — concisus	11	
— Salicis	4	
— — concisus	7	

1851. 11. Marts.

	Rbsk. r. S.	
	℥	ʒ
Cortex Salicis pulveratus	16	
Crocus	...	22
— concisus	...	24
— pulveratus	...	47
Cubebæ	7	
— contusæ	13	
— pulveratæ	19	
Cuprum aceticum crystallisatum	14	
— — — pulveratum	26	
— aluminatum	...	3
— sulphuricum ammoniatum	...	19
— — purum	17	
— — — tritum	18½	
— — venale	2	
— — — pulveratum	5	
Decoctum Corticis Chinæ c Senega	8	
— Zittmanni fortius 24 ℥ — 50 ß		
— — mitius 24 ℥ — 29 ß		
Elæosaccharum Anisi	12	2
— Cinnamomi	26	4
— Citri	11	2
— Foeniculi	11	2
— Menthæ piperitæ	18	3
Electuarium anthelminthicum	15	
— aperiens	15	
— dentifricium	13	2
— lenitivum	8	
Elemi	4	
— pulveratum	16	
Elixir acidum Halleri	12	2
— — rubrum	15	2
— antarthriticum	22	
— antasthmaticum Aaskovi	10	2

1851.	Rbsk. r. S.	
11. Marts.	ʒ	ʒ
Elixir aperitivum Clauderi	14	
— aromatico-acidum	14	2
— pectorale	11	
Emplastrum adhæsivum album	8	
— — anglicum 8 □ poll. 16 ß		
— de Ammoniaco	15	
— Cantharidum ordinarium	27	
— — perpetuum	35	
— Cerussæ	8	
— citrinum	7	
— commune	7	
— Conii maculati	10	
— de Euphorbio	5	
— foetidum	21	
— de Galbano crocatum	42	
— gummosum	14	
— Hydrargyri	15	
— Hyoscyami	10	
— Manus Dei	11	
— Meliloti	11	
— Minii camphoratum	8	
— resolvens	16	
— saponatum	11	
— stibiatum	40	
— sticticum	6	
Emulsio ammoniacalis	6	
— communis	2	
— guajaci	4	
Euphorbium	4	
— pulveratum	19	
Extractum Absinthii	...	6
— Aconiti	...	12
— — siccatum	...	15
— Aloes	...	5
— Belladonnæ	...	12

1851. 11. Marts.

		Rbsk. r. S. ℥	ʒ
Extractum	Belladonnæ siccatum	...	15
—	Calami aromatici	...	13
—	Cardui benedicti	...	10
—	Cascarillæ	...	15
—	Centaurii minoris	...	8
—	Chamomillæ	...	10
—	Chelidonii	...	14
—	Chinæ regiæ aquosum	...	60
—	— — spirituosum	...	69
—	Colocynthidum	...	34
—	Conii maculati	...	12
—	— — siccatum	...	15
—	Cubebarum æthereum	...	52
—	Digitalis purpureæ	...	16
—	— siccatum	...	19
—	Dulcamaræ	...	9
—	Ferri pomati	...	4
—	Filicis Maris æthereum	...	52
—	Foliorum Juglandis	...	10
—	Gentianæ	...	5
—	Graminis	26	
—	— liquidum	21	
—	Hyoscyami	...	29
—	— siccatum	...	34
—	Lactucæ virosæ	...	12
—	Millefolii	...	6
—	Mezerei	...	58
—	Myrrhæ	...	34
—	Nucum vomicarum	...	37
—	Opii Gr. 1 — 1½ ß	...	64
—	Quassiæ	...	23
—	Ratanhiæ	...	19
—	Rhabarbari	...	51
—	Rhei compositum	...	36
—	Scillæ	...	10

1854.
11. Marts.

	Rbsk. ʒ	r. S. ʒ
Extractum Secalis cornuti	...	29
— Stramonii	...	19
— — siccatum	...	23
— Taraxaci	22	
— — liquidum	18	
— Trifolii fibrini	...	7
— Valerianæ	...	15
Fabæ Pichurim	8	
— — pulveratæ	26	
Farina Hordei præparata 1 ℔ — 48 ß	6	
Fel Tauri inspissatum	33	
Ferrum jodatum saccharatum	...	7
— limatum	3	
— muriaticum oxydatum	76	
— pulveratum	25	4
— subcarbonicum	...	5
— — saccharatum	...	7
— sulphuratum	3	
— sulphuricum crystallisatum	5	
Flavedo corticum Aurantiorum	8	
— — — concisa	11	
Flores Arnicæ	4	
— — concisi	7	
— Chamomillæ romanæ	8	
— — — concisi	11	
— — vulgaris	4	
— — — concisi	7	
— Hyperici	4	
— — concisi	7	
— Lavendulæ	8	
— — concisi	11	
— Malvæ arboreæ	8	
— — — concisi	11	
— Papaveris Rhoeados	9	

1854. 11. Marts.

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ
Flores Papaveris Rhoeados concisi	12	
— Rosarum incarnatarum	7	
— — — concisi	10	
— Sambuci	4	
— — concisi	7	
— Tanaceti	4	
— — pulverati	10	
— Tiliæ	7	
— — concisi	10	
— Verbasci	15	
— — concisi	21	
Folia Aurantiorum	4	
— — concisa	7	
— — pulverata	10	
— Belladonnæ	5	
— — concisa	8	
— — pulverata	11	
— Bucco	7	
— — concisa	10	
— Digitalis	3	
— — concisa	6	
— — pulverata	9	
— Hyoscyami	4	
— — concisa	7	
— — pulverata	10	
— Juglandis	4	
— — concisa	7	
— — pulverata	10	
— Malvæ	4	
— — concisa	6	
— Melissæ	12	
— — concisa	15	
— — pulverata	18	
— Menthæ crispæ	6	
— — — concisa	9	

1851. 11. Marts.		Rbsk. r. S. ℥	3
	Folia Menthæ crispæ pulverata	12	
	— — piperitæ	11	
	— — — concisa	14	
	— — — pulverata	17	
	— et Flores Millefolii	5	
	— — — concisa	7	
	— Nicotianæ	4	
	— — concisa	7	
	— Rorismarini	1	
	— — concisa	4	
	— Sabinæ	4	
	— — concisa	7	
	— — pulverata	10	
	— Salviæ	6	
	— — concisa	9	
	— Sennæ Alexandrinæ	12	
	— — — concisa	21	
	— — — pulverata	24	
	— Stramonii	7	
	— — concisa	10	
	— — pulverata	13	
	— Trifolii fibrini	1	
	— — — concisa	3	
	— — — pulverata	7	
	— Tussilaginis	3	
	— — concisa	6	
	— — pulverata	9	
	— Uvæ ursi	3	
	— — — concisa	6	
	Fuligo splendens	6	
	— — pulverata	9	
	Galbanum	23	
	— pulveratum	35	
	Gallæ	11	

Rbsk. r. S. 1851.
11. Marts.

	℥	ʒ
Gallæ pulveratæ	20	
Gelatina Lichenis Carragheni	2	
— — Islandici	3	
Glandes Quercus	1	
— — tostæ	2	
— — — gr. pulv. ℔ 1—40 ß	4	
Globuli Tartari martiali	16	
Gummi arabicum	14	
— — contusum	17	
— — pulveratum	26	
— Guttæ	26	
— — pulveratum	44	
— Tragacanthæ	18	
— — pulveratum	42	
Herba cum Summitatibus Absinthii . . .	3	
— — — concisa .	4	
— — — pulverata	9	
— Aconiti	5	
— — concisa	8	
— — pulverata	11	
— Boraginis	5	
— — concisa	8	
— Cardui benedicti	3	
— — — concisa	6	
— — — pulverata . . .	9	
— Centaurii minoris	4	
— — — concisa	7	
— Chelidonii majoris	6	
— — — concisa	9	
— — — pulverata . . .	12	
— Cochleariæ	6	
— — concisa	9	
— Conii maculati	6	
— — — concisa	9	

1851. 11. Marts.		Rbsk. r. S. ℥	3
	Herba Conii maculati pulverata	12	
	— Lactucæ virosæ	6	
	— — — concisa	9	
	— Lobeliæ inflatæ	12	
	— — — concisa	15	
	— Majoranæ	15	
	— — concisa	18	
	— — pulverata	21	
	— Meliloti	7	
	— — concisa	10	
	— — pulverata	13	
	— Origani cretici	11	
	— — — concisa	14	
	— — vulgaris	3	
	— — — concisa	6	
	— Rutæ	4	
	— — concisa	7	
	— Serpylli	3	
	— — concisa	6	
	— Thymi	6	
	— — concisa	9	
	— — pulverata	12	
	— Veronicæ	4	
	— — concisa	7	
	— Violæ tricoloris	4	
	— — — concisa	7	
	— — — pulverata	10	
	Hydrargyrum	27	
	— ammoniato-muriaticum	...	12
	— bijodatum Gr. 1 — 1 ß	...	26
	— depuratum	38	
	— jodatum Gr. 2 — 1 ß	...	16
	— muriatico-corrosivum	31	
	— — mite sublimatum Gr. 3 — 1 ß	...	15

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ	1851. 11. Marts.
Hydrargyrum muriatico-mite præcipitatum Gr. 2 — 1 ß	...	20	
— oxydatum rubrum	...	11	
— oxydulatum nigrum	...	42	
— stibiato-sulphuratum	...	3	
— sulphuratum nigrum	...	3	
Ichthyocolla	83		
— concisa	99		
Indigo	44		
— pulverata	56		
Infusum Saleb	2		
— Senegæ compositum	4		
— Sennæ compositum	9		
Jodum	...	17	
— pulveratum	...	20	
Julapium salinum	5		
Kali aceticum	54		
— carbonicum crudum	2		
— — depuratum	7		
— — purum	25		
— causticum fusum	44		
— — siccum	38	5	
— ferreo-borussicum venale	13		
— hydrojodicum	...	16	
— — pulveratum	...	17	
— nitricum	3		
— — pulveratum	5		
— — depuratum	4	1	
— — — pulveratum	10	2	
— sulphuratum	12		
— sulphuricum crudum	3		
— — — pulveratum	6		

1851.		Rbsk.	r. S.
11. Marts.		ʒ	3
	Kali sulphuricum depuratum	5	
	— — — pulveratum . .	8	
	— tartaricum	29	
	Kreosotum	...	7
	Lactucarium anglicum Gr. 3 — 2 ß	...	25
	Lapides Cancrorum	16	
	— — præparati	22	
	— calaminaris	2	
	— — præparatus	7	
	— hæmatitidis crystallisatus	2	
	— — — pulveratus	8	
	Lichen Carraghen	2	
	— — concisus	5	
	— — pulveratus	12	
	— Islandicus	1	
	— — concisus	4	
	— — pulveratus	14	
	Lignum Guajaci rasum	1	
	— — pulveratum	7	
	— Quassiæ	2	
	— — concisum	8	
	— — pulveratum	26	
	— Santali rubrum	2	
	— — — concisum . . .	5	
	— — — pulveratum . . .	8	
	— Sassafras	1	
	— — concisum	7	
	— — pulveratum	25	
	Linimentum ammoniatum	7	
	— — camphoratum . .	9	
	Liquor Ammonii acetici	12	
	— — anisatus	13	2
	— — carbonisi	6	
	— — — pyro-oleosi . .	7	

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ	1851. 11. Marts.
Liquor Ammonii caustici	9		
— — succinici	39	5	
— — vinosus	10	2	
— arsenicalis	2		
— Ferri acetici	...	7	
— — muriatici oxydati	27		
— Hydrargyri oxydulati nitrici	11		
— Kali acetici	21		
— — carbonici	5		
— — caustici	15		
— — tartarici	12		
— Stibii muriatici	11		
Lithargyrum	2		
— subtilissime pulveratum	5		
Magnesia carbonica	10		
— — pulverata	16		
— sulphurica pura ℔ 1 — 18 ß	3		
— usta	32		
Manganum oxydatum nativum	1		
— — — pulveratum	4		
Manna calabrina	8		
Massa Pilularum de Cynoglosso	...	6	
Mastix	35		
— contusa	41		
— pulverata	47		
Mel album ℔ 1 — 40 ß	4		
— depuratum	6		
— rosatum	8		
Minium	2		
— pulveratum	5		
Mixtura acida mineralis	3		
— alba	3		
— camphorata	3		
— Ferri composita	4		

1851.
11. Marts.

	Rbsk. r. S. ʒ	ß
Morphium Gr. 1 — 4 ß		
— aceticum Gr. 1 — 4 ß		
Morsuli Rosarum purgantes	23	
Moschus orientalis Gr. 1 — 16 ß.		
Mucilago Gummi arabici	7	
— Seminum Cydoniorum	4	
Myrrha	17	
— grosse pulverata	23	
— pulverata	32	
Natrum aceticum	6	
— carbonicum acidulum pulveratum .	16	
— — crudum	1	
— — depuratum	6	
— — — siccatum . .	15	
— muriaticum	1	
— — pulveratum	4	
— nitricum crudum	3	
— — depuratum	12	
— sulphuricum ℔ 1 — 18 ß . . .	3	
— — pulveratum	7	
— — delapsum	8	
Nuces Moschatæ	22	
— — pulveratæ	34	
— vomicæ	2	
— — rasæ	5	
— — pulveratæ	13	
Oleum Absinthii æthereum	...	40
— — coctum	8	
— Amygdalarum	22	
— animale æthereum	...	5
— Anisi	...	18
— Bergamottæ	...	9
— Cacao	45	6

1851. 11. Marts.

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ
Oleum Cajeputi	...	5
— camphoratum	9	
— carminativum	30	
— Carvi	...	11
— Caryophyllorum	...	4
— Chamomillæ æthereum	...	332
— — coctum	9	
— Cinnamomi	...	88
— Citri	...	6
— Cornu Cervi foetidum	2	
— Corticum Aurantiorum	...	6
— Crotonis . . . . Gtt. 1 — 1 ß	...	10
— Cumini	...	20
— Foeniculi	...	9
— Hyoscyami coctum	9	
— Hyperici coctum	9	
— Jecoris Aselli	3	
— Juniperi e Baccis	162	
— — e Ligno	8	
— Laurinum	6	
— Lavendulæ	...	4
— Lini	2	
— — sulphuratum	7	
— Macis	...	10
— Majoranæ	...	26
— Menthæ crispæ	...	37
— — piperitæ Gtt. 1 — 1 ß	...	40
— Nucistæ expressum	9	2
— Olivarum	5	
— Origani cretici	...	74
— Papaveris	4	
— Petræ	8	
— — rectificatum	14	
— Raparum	2	
— Ricini	12	

		Rbsk.	r. S.
1851.			
11. Marts.		℥	ʒ
	Oleum Rorismarini	...	2
	— Rutæ	...	22
	— Sabinæ	...	13
	— Salviæ	...	62
	— Serpylli	...	15
	— Succini crudum	5	
	— — rectificatum	10	
	— Tanaceti	...	41
	— Terebinthinæ	4	
	— — rectificatum	8	
	— — sulphuratum	12	
	— Thymi	...	3
	— contra Tæniam	8	
	— Valerianæ	...	62
	Olibanum	6	
	— contusum	12	
	— pulveratum	18	
	Opium	...	13
	— concisum	...	13½
	— pulveratum Gr. 2 — 1 ß	...	23
	Orleana	20	
	— pulverata	26	
	Os Sepiæ	9	
	— — pulveratum	15	
	Oxymel Æruginis	14	
	— scilliticum	10	
	— simplex	8	
	Passulæ laxativæ	7	
	— minores	3	
	Pasta Altheæ	19	
	— Cacao cum Lichene Carragheno ℔ 1 — 80 ß		
	— — — — Islandico ℔ 1 — 80 ß		

1851.
11. Marts.

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ
Pasta Glycyrrhizæ	14	
Phosphorus	35	5
Pilulæ aethiopicæ	...	9
— antharthriticæ	...	11
— aperientes cum Marte	...	9
— gummosæ	...	6
— ad Hydropicos	...	14
— purgantes c. Hydrargyro	...	34
— scilliticæ	...	5
Piper cajennense	...	5
— nigrum	3	
— — pulveratum	9	
Pix burgundica	1	
— navalis	1	
Plumbum aceticum crudum	3	
— — — tritum	4½	
— — — pulveratum	6	
— — depuratum	7	
— — — tritum	8½	
— — — pulveratum	10	
Poma aurantiorum immatura	1	
— Citri Nr. 1 — 6 ß		
Pulpa Prunorum	4	
— Tamarindorum	5	
Pulvis aërophorus Et Par — 4 ß	20	
— — laxans Et Par — 12 ß		
— alterans Plummeri	...	21
— cosmicus	...	6
— dentifricius niger	39	
— — ruber	18	3
— digestivus	26	
— epilepticus Marchionis	...	4
— ad Fumigationes muriaticas	4	
— Jalappæ compositus	...	5

		Rbsk. r. S. ℥	ʒ
1851. 11. Marts.	Pulvis Ipecacuanhæ compositus	...	5
	— Magnesiæ compositus	46	
	— refrigerans	13	
	— stypticus	13	
	— vermifugus	18	
	Radix Alcannæ	4	
	— — concisa	7	
	— — pulverata	10	
	— Altheæ	3	
	— — concisa	6	1
	— — pulverata	9	
	— Angelicæ	3	
	— — concisa	6	
	— — pulverata	9	
	— Ari	4	
	— — concisa	7	
	— — pulverata	10	
	— Artemisiæ vulgaris	5	
	— — — concisa	8	
	— — — pulverata	17	
	— Bardanæ	3	
	— — concisa	6	
	— — pulverata	9	
	— Belladonnæ	4	
	— — concisa	10	
	— — pulverata	16	
	— Calami aromatici	5	
	— — — concisa	8	
	— — — pulverata	11	
	— Caryophyllatæ	5	
	— — concisa	8	
	— — pulverata	11	
	— Chinæ	1	
	— — concisa	4	

	Rbsk.	r. S.	1851.
	3	3	11. Marts.
Radix Chinæ pulverata	7		
— Columbo	5		
— — concisa	11		
— — pulverata	17		
— Curcumæ	3		
— — concisa	6		
— — pulverata	9		
— Cynoglossi	4		
— — concisa	7		
— — pulverata	10		
— Filicis	2		
— — concisa	5		
— — pulverata	8		
— Galangæ	2		
— — concisa	5		
— — pulverata	8		
— Gentianæ	2		
— — concisa	5		
— — pulverata	8		
— Glycyrrhizæ	4		
— — concisa	7	1	
— — pulverata	16		
— Graminis	1		
— — concisa	4		
— — pulverata	7		
— Helenii	3		
— — concisa	6		
— — pulverata	9		
— Hellebori albi	2		
— — — concisa	5		
— — — pulverata	8		
— Jalapæ	20		
— — concisa	26		
— — pulverata	44		
— Ipecacuanhæ	...	4	

1851.
11. Marts.

		Rbsk. r. S. 3	3
Radix	Ipecacuanhæ concisa	...	$5\frac{1}{2}$
—	— pulverata	...	$10\frac{1}{2}$
—	Iridis florentinæ	3	
—	— — concisa	6	
—	— — pulverata	15	
—	Paeoniæ	4	
—	— concisa	7	
—	— pulverata	9	
—	Pimpinellæ albæ	3	
—	— — concisa	6	
—	— — pulverata	9	
—	Pyrethri	6	
—	— concisa	9	
—	— pulverata	12	
—	Ratanhiæ	19	
—	— concisa	22	
—	— pulverata	25	
—	Rhei moscovitici	...	10
—	— — concisa	...	$10\frac{1}{2}$
—	— — pulverata	...	13
—	— Saleb	28	
—	— — pulverata	40	
—	Sarsaparillæ	15	
—	— concisa	18	
—	— pulverata	27	
—	Scillæ	3	
—	— concisa	6	
—	— pulverata	9	
—	Senegæ	9	
—	— concisa	12	
—	— pulverata	21	
—	Serpentariæ	6	
—	— concisa	9	
—	— pulverata	18	
—	Taraxaci	2	

	Rbsk. r. S.		1851.
	℥	ʒ	11. Marts.
Radix Taraxaci concisa	5		
— — pulverata	8		
— Valerianæ	5		
— — concisa	9		
— — pulverata	12		
— Vincetoxici	3		
— — concisa	6		
— — pulverata	9		
— Zedoariæ	3		
— — concisa	6		
— — pulverata	9		
— Zingiberis	2		
— — concisa	5		
— — pulverata	8		
Resina communis	2		
— Guajaci artificialis	...	6	
— — nativa	13		
— — — gr. pulverata	19		
— — — pulverata	25		
— Jalapæ	...	30	
Rob antisyphiliticum	16		
Rotulæ Menthæ piperitæ	16		
Saccharum album	4		
— — pulveratum	7		
— Lactis	5		
— — pulveratum	11		
Sal Acetosellæ	10		
Sanguis Draconis	17		
— — pulveratus	32		
Sapo e Butyro	8		
— — rasus	11		
— domesticus viridis	2		
— hispanicus	3		
— — rasus	6		

1851.		Rbsk.	r. S.
11. Marts.		ʒ	3
	Sapo hispanicus pulveratus	11	
	— jalapinus	...	20
	— medicatus	12	
	— — rasus	15	
	— — pulveratus	20	
	— stibiatus	61	
	Scammonium	113	
	— pulveratum	161	
	Secale cornutum	22	
	— — pulveratum	34	
	Semina Amomi	4	
	— — pulverata	10	
	— Anisi stellati	6	
	— — — contusa	9	
	— — — pulverata	12	
	— — vulgaris	3	
	— — — contusa	5	
	— — — pulverata	8	
	— Cannabis	2	
	— — contusa	4	
	— Carvi	2	
	— — contusa	5	
	— — pulverata	8	
	— Cynæ	8	
	— — contusa	12	
	— — pulverata	20	
	— Colchici	3	
	— — pulverata	9	
	— Coriandri	2	
	— — contusa	5	
	— — pulverata	8	
	— Cydoniorum	23	
	— Foeniculi	2	
	— — contusa	4	
	— — pulverata	7	

	Rbsk. r. S. ℥	1851. 3 11. Marts.
Semina Foeni græci	2	
— — — pulverata	4	
— Hyoscyami	12	
— — contusa	15	
— — pulverata	18	
— Lini	1	
— — contusa	3	
— Lycopodii	7	
— Paeoniæ	6	
— — pulverata	12	
— Papaveris albi	3	
— Petroselini	6	
— — contusa	8	
— Phellandrii	2	
— — contusa	5	
— — pulverata	8	
— Sabadillæ	4	
— — pulverata	16	
— Sinapis albæ	2	
— — — pulverata	8	
— — nigræ	3	
— — — pulverata	9	
— Stramonii	12	
— — pulverata	18	
— Tannaceti	6	
— — pulverata	12	
Serum Lactis aluminosum	2	
Sevum bovinum	3	
— cervinum	6	
Species ad Clysmata visceralia Kæmpfii	6	
— pro Decocto Lignorum	4	
— emollientes	5	
— fumales	15	
— pro Infuso pectorali	8	
— resolventes	9	

1851.
11. Marts.

	Rbsk. r. S. 3	ß
Sperma Ceti	12	
Spiritus Cochleariæ	15	
— Juniperi	8	
— Lavendulæ	12	
— — compositus	17	
— muriatico-æthereus	22	3
— nitrico-æthereus	22	3
— odoratus	11	
— ophthalmicus	12	2
— paralyticus	16	
— Rorismarini	8	
— saponatus	16	
— sulphurico-æthereus	22	3
— — — camphoratus	26	
— — — martiatus	33	5
— Vini alcoholisatus	14	
— — camphoratus	10	
— — gallici	5	
— — — fortior	6	
— — rectificatissimus	9	
— — rectificatus	7	
Spongia cerata	48	
Stannum raspatum	9	
— pulveratum	57	
Stibium seu Regulus Antimonii	5	
— oxydatum	...	11
— sulphuratum nigrum	3	
— — — purum	14	
— — — lævigatum	23	
Stipides Dulcamaræ	2	
— — concisi	5	
Strychninum Gr. 1 — 3 ß		
— nitricum Gr. 1 — 3 ß		
Styrax calamita	5	
— — pulverata	11	

	Rbsk. r. S. ℥	3	1851. 11. Marts.
Succinum	9		
— contusum	12		
— pulveratum	21		
Succus Glycyrrhizæ	6		
— — compositus	18		
— — depuratus	17		
— — concisus	8		
— Juniperi inspissatus	8		
— Sambuci inspissatus	5		
Sulphur	1		
— pulveratum	3		
— depuratum	3		
— — lotum	4		
— præcipitatum	54	7	
— stibiatum aurantiacum Gr. 3 — 2 ß			
— — rubrum Gr. 1 — 1 ß			
Syrupus Acetositatis Citri	11		
— Altheæ	5		
— Amygdalarum	7		
— Cerasorum	7		
— Cinnamomi	10		
— Corticum Aurantiorum	7		
— Croci	13		
— Diacodii	6		
— Ferri jodati	18		
— Mannæ	8		
— Mororum	11		
— Papaveris Rhoeados	6		
— Rhei	12		
— Rubi idæi	7		
— Sacchari	5		
— Sambuci	6		
— Senegæ	6		
Tamarindi	2		

1851.
11. Marts.

		Rbsk. r. S.	
		ʒ	3
Tartarus boraxatus		27	
— depuratus venalis		5	
— — pulveratus		11	
— natronatus		20	
— stibiatus Gr. 2 — 1 ß		...	16
Terebinthina communis		2	
— veneta		4	
Thea amara		9	
— demulcens		5	
Tinctura Absinthii		13	
— Aconiti		13	
— — ætherea		29	
— Aloes		15	
— amara		9	
— Angelicæ		13	
— Arnicæ		12	
— aromatica		15	2
— Asæ foetidæ		17	3
— Benzoes		18	
— — composita		19	
— Calami aromatici		14	
— Cantharidum		16	
— — concentrata		35	
— Cascarillæ		14	2
— Castorei Canadensis		106	14
— — — ætherea		122	16
— — Moscovitici		...	109
— — — ætherea		...	111
— Chinæ composita		15	2
— — regiæ		27	4
— Cinnamomi		15	2
— Colchici e Seminibus		13	2
— Colocynthidis		15	
— Corticum Aurantiorum		13	2
— Croci		40	

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ	1851. 11. Marts.
Tinctura Digitalis purpureæ	12	2	
— — — ætherea	29	4	
— Ferri acetici ætherea	47		
— — muriatici	14	2	
— — pomati	14	2	
— Gei urbani	14	2	
— Gentianæ	13	2	
— Guajaci ammoniata	19	3	
— — e Ligno	14	.	
— Jodi	19	3	
— Lobeliæ	13	2	
— Moschi	...	21	
— Myrrhæ	18	3	
— Nucum vomicarum	15	2	
— Opii benzoica	14	2	
— — crocata	49	7	
— — simplex	25	4	
— — spirituosa	26	4	
— Pimpinellæ	13	2	
— Pyrethri	14		
— Quassiæ	14		
— Ratanhiæ	17		
— Rhei amara	20	3	
— — aquosa	15		
— sacra	17		
— Stramonii e Seminibus	16		
— Trifolii fibrini	13	2	
— Valerianæ	14	2	
— — ammoniata	16		
— — ætherea	29	4	
Trochisci Ipecacuanhæ	19		
Tutia præparata	19		
Unguentum Altheæ	10		
— basilicum flavum	7		

1851. 11. Marts.		Rbsk.	r. S.
		3	3
	Unguentum basilicum nigrum	6	
	— Cantharidum	29	4
	— — colatum	36	
	— Cerussæ	7	
	— — camphoratum	10	
	— helleboratum	7	
	— hæmorrhoidale	28	
	— Hydrargyri cinereum	15	
	— — citrinum	11	2
	— — rubrum	21	3
	— Kali hydrojodici	27	
	— Lapidis calaminaris	9	
	— martiatum	22	
	— nervinum	11	
	— quercinum	17	
	— Sabinæ	12	
	— saturninum	8	
	— ad Scrophulos Hufelandi	17	
	— stibiatum	38	
	— terebinthinatum	7	
	Vanilla	...	35
	Veratrinum Gr. 1 — 3 ß		
	Vinum Colchici e Seminibus	12	2
	— Ipecacuanhæ	18	3
	— Malagæ	8	
	— Rhenanum	12	
	— roborans	8	
	— stibiatum	9	
	— Teneriffæ	6	
	Zincum	1	
	— oxydatum album	2	
	— — — pulveratum	4	
	— sulphuricum	16	
	— valerianicum Gr. 1 — 2 ß.		

Taxa laborum et reqvisitorum.

1851. 11. Marts.

	Rbsk. r. S.
For at lave et Decoct indtil $1\frac{1}{2}$ Unzer inclus.	6
— — fra 2 indtil $7\frac{1}{2}$ Unzer incl.	$9\frac{1}{2}$
— — — 8 — $15\frac{1}{2}$ —	12
— — — 16 — 24 —	16
— indkoge . . . . 1 Pot	24
— digerere . . . . 1 Unze	$1\frac{1}{2}$
— macerere . . . . 1 —	$\frac{3}{4}$
— fordampe . . . . 1 —	$1\frac{1}{2}$
— filtrere . . . . 1 —	$\frac{1}{2}$
— lave en Emulsion indtil $1\frac{1}{2}$ Unzer incl.	4
— — — fra 2 indtil $7\frac{1}{2}$ —	6
— — — — 8 — 16 —	$9\frac{1}{2}$
— — en Infusion indtil $1\frac{1}{2}$ Unzer incl.	4
— — — fra 2 indtil $7\frac{1}{2}$ —	8
— — — — 8 — 16 —	14
Maceration ved Deplacement beregnes som en Infusion.	
For at lave en Gelatina indtil $1\frac{1}{2}$ Unzer incl.	$9\frac{1}{2}$
— — fra 2 indtil $5\frac{1}{2}$ —	13
— — — 6 — 12 —	16
For en Saturation	6
— enhver anden Tilberedning, der ikke bestaaer af Fluida alene	6
— enhver Blanding af Fluida	3
Tilsættes faste Legemer til et Decoct eller en Infusion, da godtgjöres kun det Halve af den Arbeidstaxt, der er fastsat for at tilsætte faste Legemer til Fluida.	
For at lave Morseller . . . . for 1 Unze	6
— Trochiscer og beströe disse, 1 —	9
— Piller og beströe disse med Sem. Lycopodii, indtil 1 Drachme	3
og for hver 1 —	3
— Piller og beströe disse med Cinnam., indtil 1 Drachme	$5\frac{1}{2}$
og for hver 1 —	$5\frac{1}{2}$

1851.		Rbsk. r. S.
11. Marts.	For at lave Piller og forsölve samme, for 1 Drachme	7½
	— — og forgylde do. 1 —	16
	— Boli (Piller af 8 à 10 Grans Vægt) for 1 Unze	12
	og derover for hver fölg. Unze	8
	— en Latværge indtil 2 Unzer incl.	6
	og for hver fölgende Unze . .	1½
	For at blande en Salve indtil 3½ Unzer incl.	3
	— — fra 4 indtil 7½ —	6
	— — — 8 — 32 —	11
	For at lave Plastere . . . . 1 Unze	3
	— indpakke en Stang Plaster, med Voxpapir og Signatur	2
	— skjære og blande af Species, 1 Unze	3
	— blande et Pulver indtil 1½ Unze inclus.	3
	— — — fra 2 indtil 5½ —	6
	— — — — 6 — 12 —	11
	— dele et Pulver i Portioner, for hver med Kapsel	1
	— — — — med Voxpapir	1½
	— — Urter i Portioner, for hver Portion	1
	— stryge et Plaster paa Störrelse af et Ark Papir eller 208 Qvadrat-Tommer, paa Skind	48
	— do. do. paa Lærred	32
	— do. do. ½ Ark paa Skind	24
	— do. do. — paa Lærred	16
	— do. do. ¼ Ark paa Skind	12
	— do. do. — paa Lærred	8
	— do. do. ⅛ Ark paa Skind	6
	— do. do. — paa Lærred	4
	— do. af de mindre halvmaaneformige eller semilunære . .	2
	— do. af en Species-Dalers Störrelse v. Monetæ	4

	Rbsk. r. S.	1854. 11. Marts.
For at forsyne et Plaster m. m. med en Hefte-Band	4	
(Skind og Lærred ere indbefattede i ovennævnte Arbeids-Godtgjörelse; Plasteret, som hertil forbruges, betales efter dets Priis i Taxten).		
For at indpakke strögne Plastre med Voxpapir, Signatur og övrige Indpakning:		
indtil $\frac{1}{8}$ Ark inclus.	3	
— $\frac{1}{4}$ —	4	
— $\frac{1}{2}$-$\frac{1}{1}$ —	6	
For en Convolut til afdelte Pulvere af broget Papir	3	
Skriv-Papir 1 Ark	2	
Vox-Papir 1 —	4	
Pak-Papir 1 —	4	
Textur, Signatur og Prop, foruden Glasset	$2\frac{1}{2}$	
— — — — Bouteillen	$3\frac{1}{2}$	
Et Glas eller en Krukke med Textur og Signatur indtil $1\frac{1}{2}$ Unze incl.	$6\frac{1}{2}$	
— — med Textur og Signatur fra 2 indtil $3\frac{1}{2}$ Unze incl.	7	
— — — 4 — $5\frac{1}{2}$ —	8	
— — — 6 — $7\frac{1}{2}$ —	9	
— — — 8 — 16 —	$12\frac{1}{2}$	
En Bouteille med Textur, Signatur og Prop	13	
$\frac{1}{2}$ — — — —	12	
Sorte Glas beregnes lig hvide med Tillæg af $33\frac{1}{3}$ pCt.		
Pap-Æsker, mellemfine med Fals og Glands-Papir samt Signatur indtil 1 Unze	3	
do. do. 1 Unze indtil $1\frac{1}{2}$ Unze incl.	4	
do. do. fra 2 — — 4 —	$6\frac{1}{2}$	
do. fine pressede, fiint Iris-Papir med Signatur indtil 1 Unze	4	
do. do. 1 Unze indtil $1\frac{1}{2}$ Unze incl.	5	
do. do. fra 2 — — 4 —	9	

1851.		Rbsk. r. S.
11. Marts.	Convoluter til afdelte Pulvere, pressede, og Irispapir, indtil 5 Stkr. incl.	3
	do. do. do. fra 6 — 11 —	4
	do. do. do. — 12 — 24 —	5
	Proppe med Signatur til Sukkerglas indtil $1\frac{1}{2}$ Unze incl.	5
	do. do. fra 2 indtil 4 —	6
	Den laveste Priis for et Ingredients, som indgaaer ved Tillavning af en Recept, er .	1

Forordnes Lægemidler, som ikke findes anförte i Medicinaltaxten, da er Prisen paa samme at bestemme efter deres Lighed i Priis paa Indkjöbsstedet med andre i Taxten taxerede Medicamenter, og Midlet, hvorefter det er beregnet, bemærkes paa Recepten.

Formler efter de forskjellige udkomne Dispensatorier og Pharmacopoeer, og som ikke findes i den danske Pharmacopoe, betragtes med Hensyn til Taxationen som om de magistrelt vare ordinerede, eller hver enkelt Deel af Formlen var specificeret.

Findes ved et Middel i Taxten Prisen angivet baade paa Pund og Unze, Unze og Drachma, Drachma og Gran, da beregnes Midlet efter den mindre Vægtmængdes Priis, indtil den större Vægtmængdes Priis naaes. — Det kongl. Sundheds-Collegium i Kjöbenhavn, den 16. August 1850.

21. Marts. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Læste-Afgift af norske Skibe.** Khavn den **21.** Marts **1851.** — Isl. Copieb. 1851, Nr. 82.

I Henhold til Plak. af 1. Juni 1821 og 22. Marts 1839 er der meddeelt Kjöbmand A. C. Hartmann i Christianssand i Norge Pas til at overföre til Island Tömmer og anden Trælast m. m. med Galeasen Ja-

cobine Emilies Haab, drægtig 23 danske Commercelæster, Skibsförer J. R. Andersen. 1851. 21. Marts.

Dette meddeles herved tjenstl. Hr. Stiftamtmanden til behagelig Underretning, og udbedes, saafremt Skibet anlöber nogen Havn i Sönder-Amtet, Ministeriet underrettet saavel herom, som om hvad Ladning det har medbragt.

Endvidere undlader jeg ikke at tilföie, at Ministeriet, i Medhold af de foranförte Bestemmelser, har fundet sig foranlediget til, i ovennævnte Pas og de for Fremtiden udfærdigende Passe for norske Skibe at tilföie den Bestemmelse: „at der, hvis Varer udföres med Skibet direkte fra Island til andre Steder end danske Havne, og dermed bestuves mere end Halvdelen af Skibets Drægtighed, erlægges samme Afgift, som paabuden er i Plak. 28. Decbr. 1836 § 13, i saa Tilfælde af dettes fulde Drægtighed, nemlig 2 Rbd. 32 Sk. pr. Commercelæst". Jeg skulde derfor, ved at meddele Hr. Stiftamtmanden Forestaaende, tjenstl. anmode Dem om at paalægge vedkommende Retsbetjente i det Dem betroede Amt, ved Udklarering af norske Skibe nöie at paasee, hvorvidt over Halvdelen af Skibets Drægtighed er bestuvet med islandske Produkter, og i saa Fald hos vedkommende Skipper at indkræve ovennævnte 14 Marks Afgift, ligesom det iövrigt er en Selvfölge, at naar Hr. Stiftamtmanden maatte finde Anledning til at benytte den Dem i Skrivelser af 5. Juni 1847 og 23. Septbr. 1848 givne Bemyndigelse til at tillade Befragtning af fremmede, i Island tilstedeværende Skibe, vil der af disses Drægtighed ufravigeligen være at erlægge den anordnede 14 Marks Afgift, naar Skibet afgaaer directe til fremmede Steder. — Indenrigsministeriet den 21. Marts 1851 [1].

---

[1] under samme Dato ere ligelydende Skrivelser afgaaede til begge de andre Amtmænd paa Island. Isl. Copieb. sst. Nr. 83—84.

1851. 25. Marts. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse for Landvæsens-Elever** fra Island. Christiansborg Slot den 25. Marts 1851. — Isl. Departem. Forestill. og Resol. Prot. 1851, Nr. 6. — I Forestilling 22. Marts foredrager Indenrigsministeren (Rosenörn), at efter at de to Landvæsens-Elever fra Island, Guðmundur Ólafsson (Stephensen) og Jón Espólín, nu snart havde fuldendt deres Cursus, havde to Andre indgivet Andragende om en Understöttelse til at udvikle sig i det samme Fag, nemlig Bondesönnerne Þórarinn Árnason og Björn Árnason, den Ene fra Sönderlandet og den Anden fra Nordlandet. Det kgl. Landhusholdnings-Selskab havde meddeelt Underretning om, at de strax kunde blive anbragte paa Landvæsens-Institutet paa Böggildgaard, for 50 Rbd. aarlig Betaling for hver. — Da der imidlertid ikke var iberegnet Klæder, og de desuden trængte til Hjælp til Reisen derhen og til Böger, anslaaer Ministeren hertil et vist Belöb, og indstiller derfor:

„at der af Renterne af den ved allerhöieste Resolution af 25. Juli 1854 oprettede Understöttelsesfond for Island allern. maa for indeværende Aar bevilges 100 Rbd. til Islænderne Th. Arnasons og B. Arnasons Oplærelse paa Landvæsens-Institutet paa Böggildgaard, samt desuden 140 Rbd. til deres Equipering m. v., saaledes, at af denne Sum 80 Rbd. tilstaaes Th. Arnason og derimod B. Arnason 60 Rbd."

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 25. Marts 1851.

27. Marts. **Finantslov** for Finantsaaret **fra 1. April 1851 til 31. Marts 1852.** Christiansborg den 27. Marts 1851. — Original-Aftryk hos Schultz, 52 Sider i 4to. Departem. Tid. 1851, S. 473—486. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v., vedkommende Danmark, 1851, S. 127—188. — Her optages kun hvad der udtrykkelig henföres til Island. — **Uddrag.**

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: 1851. 27. Marts.

Cap. I. .... § 9. De islandske Intrader føres til Indtægt med 28,249 Rbd. 4 Sk., saaledes som efterfølgende Tavle nærmere angiver.

	Special-summer. Rbd.	Hoved-summer. Rbd.
1. Almindelige Indtægter:		
a. Afgift af Arv og overdragne Eiendomme	1760	
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	590	
c. Rangskat	400	
		2750
2. Særegne Indtægter:		
a. Sysselernes Forpagtningsafgifter	2650	
b. Laugthingsskriverlønnen	30	
c. Administrerede Mandtalsbogsintrader . .	600	
d. Kongetienden . . . . 2880.		
e. Laugmandstold . . . . 340.		
f. Gebyrer for islandske Söpas . . 1650.		
g. Afgift af Skibe efter Plak. af 28. Decbr. 1836 § 13 . . . . 2000.		
h. Indtægter af det kgl. Jordegods. 8250.		
i. Forpagtningsintrader . . . . 185. 4.		
k. Renten af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes . . . . 112.		
l. Afgift af Jorden Bessestad med Indtægten af Kirken og andre Smaaintrader . . . . 100.		
m. Tilfældige Indtægter . . . . 502.		
	19299. 4.	
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgs-Capitaler		1000.
4. Tilbagebetaling af foreskudte Summer .		5200.
Ialt Indtægt		28249. 4.

1851. Udgift.

27. Marts. Cap. II. .... § 19. Til Indenrigsministeriet bevilges ....

A. Indenrigsministeriet: .... Det islandske Departement:

Expeditionscontoiret . . . . 2400 Rbd.
Revisionscontoiret . . . . 2400 —

	Specialsummer. Rbd. ß	Hovedsummer. Rbd. ß
B. Island:		
a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:		
1. Gager, Lönninger, Contoirhold m. v. . . . . 9285 Rbd.		
2. Andre Udgifter . . . 11556 —	20841.	
b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:		
1. Gager og Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente . . . . 3900 Rbd.		
2. Udgifter til Medicinalvæsenet:		
a. Gager og Lönninger 3580 Rbd.		
b. Andre Udg. . 400 — 3980 —	7880.	
c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedkommende:		
1. Geistligheden . . . . . 2682. 72.		
2. Det lærde Skolevæsen:		
a. Gager og Lönninger 8050 Rbd.		
b. Andre Udg. 5020 — 13070.	15752. 72.	
d. Andre Udgifter	4000.	
		48473. 72.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Finantsministeriet, ang. **den islandske Handels Frigivelse.** Khavn den 5. April 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 108. 1851. 5. April.

Efter at det i de sidste Aar fra alle Sider er blevet erkjendt, at den nu bestaaende Handelstilstand i Island bör forandres, har Sagen, over hvilken jeg i Aaret 1849 som daværende Stiftamtmand over Island har afgivet Betænkning, endnu ikke kunnet blive endeligen afgjort, saalænge Islands forfatningsmæssige Stilling og Spörgsmaalet om dette Lands fremtidige Repræsentationsmaade ikke vare endeligen afgjorte. Da det imidlertid maatte antages at ville medgaae endnu nogle Aar, indtil disse Forhold kunne blive fuldstændigen ordnede, medens Althinget gjentagende har anholdt om, at Handelssagen maatte blive fremmet saa hurtigt som muligt, blev det allerede i f. A. taget under Overveielse, om ikke nogle midlertidige Foranstaltninger kunne træffes, der, foruden nogle den indenlandske Handel vedkommende Forhold i Island selv, ogsaa skulle omfatte Lettelser med Hensyn til Benyttelsen af fremmede Flag i Farten paa Island; disse Foranstaltninger skulde da bestaae i, deels at give dem, der eie faste Handelsetablissementer paa Island, Tilladelse til at fragte fremmede Skibe til denne Fart i det Væsentlige med samme Ret som indenlandske, deels overhovedet at tilstede fremmede Skibe Adgang til Reykjavík, for der at udlosse og indtage Varer, uden dog at maatte drive egentlig special Handel ved Detailudsalg af alle Slags Varer, men uden at erlægge synderlig större Udgifter end dem, som for Tiden ere anordnede for danske Skibe, deels endeligen at lette Handelen i selve Landet, ved at tilstaae de faste Handlende Ret til at anlöbe flere Steder udenfor de egentlige Handelssteder, og der at afsætte deres Varer i större Partier. At Tilladelsen til Beseiling for Fremmede for Tiden indskrænkes til Reykjavík, er grundet

1851. 5. April. paa, at der i ingen anden Havn findes fast bosiddende Övrighedspersoner (undtagen paa Vestmannöe), men hvis dette Forhold forandredes, ville yderligere Udvidelser af Tilladelsen kunne indtræde. Det er derhos en Selvfölge, at Plak. 1. Septembr. 1819 maatte gjöres gjeldende ogsaa for den ommeldte Fart.

I Henhold hertil bleve i forrige Aar nogle Bestemmelser, i det Væsentlige af samme Indhold som de paa hoslagte Bilag anförte tre Paragrapher, der alle i det Væsentlige stötte sig til Althingets Indstillinger, udarbeidede i Ministeriet, hvorefter jeg med Hensyn til sammes Indhold har indhentet hoslagt Betænkning fra Udenrigsministeriet, ligesom jeg ogsaa med Hensyn til den Form, hvori de vilde være at udgive, fra Generalprocureuren har modtaget den ligeledes hoslagte Betænkning.

Efter at jeg imidlertid om Sagen havde nærmere confereret med endeel Medlemmer af Rigsdagen, fandt jeg det mindre tilraadeligt at forelægge den da samlede Rigsdag Sagen, der saaledes siden den Tid har været stillet i Bero, medens jeg dog har benyttet denne Tid til fra Island at indhente nogle först igaar fra Localautoriteterne modtagne Oplysninger angaaende adskillige ved Handelsspörgsmaalets Afgjörelse vigtige Punkter, navnligen med Hensyn til, hvilke Steder der kunne ansees mest tjenlige til Kjöbstadanlæg, hvilke Havne der forefindes og hvorledes de ere beskafne, samt hvorvidt det kan gjöres Sysselmanden til Pligt at bosætte sig sammesteds, m. v.

Der ere imidlertid atter indkomne Petitioner, hvori der paany insisteres paa Handelssagens Fremme, og da det endnu kan vare en rum Tid, inden den egentlige Handelslov for Island kan blive Rigsdagen forelagt, har jeg anseet det rettest, at et provisorisk Lovbud af det paa vedlagte Bilag anförte Indhold blev udgivet, hvorved de væsentligste af Althingets Önsker kunne blive opfyldte. Men forinden videre foretages, skulde

jeg tjenstl. udbede mig Finantsministeriets Yttringer i den herombandlede Henseende behageligen meddelte ved Bilagenes Tilbagesendelse, idet jeg endnu lader medfölge et fra Udenrigsministeriet nyligen modtaget Uddrag af Aarsberetning for 1850 fra Consul Ortenbach i Barcelona til Udenrigsministeriet, betræffende Udförsel af Klipfisk i spanske Skibe fra Island. — Indenrigsministeriet den 5. April 1851. 1851. 5. April.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Anvendelse af Finantslovens Bestemmelser.** Khavn den 15. April 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 160. 15. April.

Ved hoslagt at tilstille Hr. Stiftamtmand 1 Exemplar af den under 27. f. M. udkomne Finantslov for Finantsaaret 1851—52, samt Afskrift af det til bemeldte Lov henhörende Underbilag, forsaavidt vedkommer Island, skulde man ikke undlade paa dertil given Anledning at meddele fölgende Bemærkninger.

Det er en Selvfölge, at samtlige i hvert Aars Finantslov opförte Gager og Emolumenter for Embedsmænd og Betjente ville, uden nogen Afkortning, være at udbetale Vedkommende med de for hver især opförte Belöb, uden nogen særskilte Udgiftsordrer, og uden Hensyn til om Gagen i Finantsloven maatte være opfört med et större eller mindre Belöb end tidligere.

Endvidere vil, i Henhold til Lov af 30. Juni f. A., angaaende Udbetaling af Gager m. v., de islandske Embedsmæuds Gager af Statskassen for Fremtiden være at udbetale maanedligen og forud ved hver Maaneds Begyndelse, ligesom det henstilles til Hr. Stiftamtmanden, om ikke samme Fremgangsmaade kan bruges ved den islandske Justitskasse.

Derimod har Indenrigsministeriet, paa Grund af de fra flere islandske Embedsmænd hertil indlöbne Begjæringer om, at der maa anvises af deres Gage til

1851. 15. April. Udbetaling af Finantshovedkassen her i Staden, undertiden paa löbende eller endnu ikke forfaldne Qvartalsgager, resolveret, at der for Fremtiden ikke ville kunne anvises saadanne Gageudtællinger af Finantshovedkassen for andre Belöb end dem, som paa den Tid, Reqvisitionen skeer, ere ifölge det Foranförte forfaldne til Udbetaling.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden til behagelig Underretning, fornöden Iagttagelse ved den Dem paahvilende Control med Jordebogskassen, og videre Bekjendtgjörelse for samtlige gagerede Embedsmænd og Betjente i det Dem anbetroede Amt, Skolens Lærerpersonale derunder indbefattet, hvorhos tilföies, at Landfogden i Island herfra under D. D. er meddeelt det Fornödne i ovennævnte Henseende, ligesom Notits derom ogsaa er afgaaet til Amtmændene i Nord- og Öster- samt Vester-Amtet, for eget og de i disse Amter ansatte andre Embedsmænds Vedkommende. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 15. April 1851[1].

30. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Stiftsbogtrykkeriet** og sammes **Drift og Bestyrelse.** Khavn den 30. April 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 200.

Efter at Ministeriet, med Hensyn til det islandske Bogtrykkeries uheldige pecuniaire Stilling, og den mindre betydelige Virksomhed, som Trykkeriet med sammes nuværende Indretning udfolder, under 10. Juni f. A. havde begjært Stiftsövrighedens Yttringer, om det ikke maatte være rigtigst, at forsöge Trykkeriets Bortforpagtning, paa lignende Maade som tidligere er skeet,

[1]) under samme Datum ere Skrivelser af samme Indhold afgaaede til begge de andre Amtmænd paa Island (Isl. Copiebog sst. Nr. 161—162), samt til Landfogden (sst. Nr. 163).

har Hr. Stiftamtmanden og D. H. i behagelig Skrivelse af 20. Februar sidstl. yttret, at De aldeles maatte fraraade en saadan Foranstaltning, da den Maade, hvorpaa Trykkeriet formentligen vilde blive drevet af den, som kun for et vist Tidsrum var i Besiddelse deraf, antages hverken at ville blive til Gavn for det Offentlige eller for Trykkeriet, idet Alt, hvad der giver Forpagteren störst Indtægt, vilde blive trykt, uden Hensyn til, om det er til Gavn eller Skade for det Offentlige, og Trykkeriets Apparater formentligen i Regelen vilde ved Forpagtningscontraktens Udlöb findes saa forslidte, at Alt fra nyt af maatte anskaffes, uden at Bogtrykkeriet kunde erholde Erstatning derfor i den ubetydelige Forpagtningsafgift, som, især for Tiden, vilde kunne ventes. Derimod har Hr. Stiftamtmanden og D. H. anseet det rigtigere, at söge at bringe Trykkeriet i en bedre Stand, og naar dette er skeet og det derefter i nogen Tid har viist sig, at det kan give et godt Udbytte, da at forsöge det bortsolgt. Da Stiftsövrigheden derhos er bleven opmærksom paa, at der til den Presse, som Bogtrykkeriet har, kan anvendes betydeligt större Papir end hidtil har været brugt, saaledes at der ved Anvendelsen af dette vil kunne trykkes efter Formaturens Störrelse dobbelt saameget som hidtil, har Hr. Stiftamtm. og D. H. formeent, at man, forinden videre foretages, burde forsöge, hvilken Indflydelse Anvendelsen heraf vil have paa Trykkeriets Drift, og har Hr. Stiftamtmanden og D. H. i Henhold hertil indstillet, at Bogtrykkeriets Bestyrelse fremdeles for indeværende Aar maa forblive under Stiftsövrighedens Tilsyn, og at samme, naar Erfaringen har viist, hvilken Indflydelse den foretagne Forandring vil have paa Trykkeriets Drift, indkommer med et endeligt Forslag om, hvad der maatte ansees mest hensigtsmæssigt, enten fremdeles at lade Trykkeriet bestyre paa samme Maade som hidtil, eller at forsöge dets Bortsalg.

1851. 30. April.

1851. 30. April. At Ministeriet bifalder den saaledes gjorte Indstilling, det skulde jeg ikke undlade herved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden og D. H. til behagelig Efterretning, idet jeg i sin Tid imödeseer Deres nærmere Indberetning og Forslag i den her omhandlede Henseende. — Justitsministeriet den 30. April 1851.

30. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Anvendelse af Hospitalernes Midler.** Khavn den 30. April 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 201.

Paa dertil af Ministeriet given Anledning har Hr. Stiftamtmand og D. H. i behagelig Skrivelse af 18. Februar d. A. meddeelt, at De ikke vilde modsætte Dem, at et Belöb af 37 Rbd. 48 Sk., som i sin Tid forskudsviis er blevet udbetalt af Amtsrepartitionsfonden til Dækning af en i Aaret 1849 opstaaet og ved de Spedalskes Cuur fornemmelig foraarsaget Underballance i de for Landphysici Distrikt tilstaaede Fattigmedicinpenge, maatte for denne Gang, men uden Fölger for Fremtiden, blive Amtsrepartitionsfonden refunderet af Hospitalernes opsparede Midler.

I Henhold hertil skulde Ministeriet tjenstl. have Hr. Stiftamtmand og D. H. anmodet om, behageligen at ville foranstalte det Fornödne til Belöbets Refusion i Overeensstemmelse med det Foranförte, idet jeg derhos ikke undlader at tilföie, at for Fremtiden ingen Tilskud af Hospitalernes Midler i bemeldte Öiemed kunne ventes tilstaaede, hvorimod det Manglende vil være at tilveiebringe paa den i Ministeriets Skrivelse af 19. Septembr. f. A. omhandlede Maade. — Justitsministeriet den 30. April 1851.

1. Mai. **Kongelig Resolution** angaaende **Reise-Understöttelse for** to udlærte **islandske Landvæsens-**

Elever. Frederiksborg Slot den 1. Mai 1851. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1851, Nr. 7. — I Forestilling 28. April foredrager Indenrigsministeren (Rosenörn) to Andragender, som vare indkomne fra Guðmundur Ólafsson (Stephensen) og Jón Espólín, der efter at have i flere Aar sögt Uddannelse i Landvæsenet i Danmark, nu havde foresat sig at vende tilbage til Island. 1851. 1. Mai.

Den Förstnævnte önskede at lægge Veien over det nordlige Skotland og de nærliggende Öer, deels for at forskaffe sig Kundskab om Tilberedningen af Kelp og raa Soda, hvilken Industrigreen formenes at kunne blive af stor Vigtighed for det sydlige Island, hvor der paa Kysterne forefindes Overflödighed af Tangarter og andre Sövæxter, der egne sig til at benyttes til Fabrikationen af Kelp, samt af kunstige Gjödningsstoffer, deels for at gjöre sig bekjendt med det praktiske Landbrug sammesteds, og navnlig de Redskaber, som der anvendes ved Jorddyrkningen.

Derimod er det Espolins Önske, efter sin Hjemkomst i Sommer til Island at foretage en Reise gjennem Landet, som deels og nærmest skulde have til Hensigt at opsöge de bedste Husdyr-Racer, der haves i Landet, deels at samle saa nöiagtige Oplysninger som muligt om Husdyrenes Sygdomme, navnlig den saa foruroligende Faaresygdom, deels at erhverve Kundskab om Landbonæringens Mangler eller Fortrin i de forskjellige Egne, samt om Jordbundens Beskaffenhed med Hensyn til Dyrkning.

De havde Begge sögt om offentlig Understöttelse til disse Reiser, og Ministeriet indstiller:

at Islænderne G. Stephansson og J. H. Espolin maae i indbemeldte Öiemed allernaad. bevilges en Understöttelse af 200 Rbd. for hver, af Renterne for indeværende Aar af den ved allerhöi. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island, saaledes at Belöbet foreskydes af den til adskillige Udgifter for Islands Vedkommende paa Finantsloven opförte Sum af 4000 Rbd. imod Refusion ved Indbetaling af et tilsvarende Belöb af bemeldte Renter.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 1. Mai 1851.

1851.
1. Mai.

Kongelig Resolution ang. **Gjenforening** af Sönder- og Norder-**Thingö Sysseler** til **een Jurisdiction.** Frederiksborg Slot den 1. Mai 1851. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1851, Nr. 10; Sagens Forhandling i Althinget see Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1849, S. 723, 725—731, 801—803, 928—930; Viðbæt. A, S. 45—49; Althingets Betænkning af 7. August 1849, med særskilt dansk Oversættelse, er vedheftet i Forestillings-Protokollen.

I Forest. 22. April foredrager Indenrigsministeren (Rosenörn) Althingets Betænkning fra 1849, hvori det eenstemmigen har indstillet, at Thingö-Sysselerne igjen skulle forenes. I Overeensstemmelse dermed indstiller Ministeren:

1) at Sönder- og Norder-Thingö Sysseler igjen forenes til een Jurisdiction; — 2) at Forpagtnings-Afgiften af det saaledes forenede Sysselmands-Embede herefter bestemmes til 250 Rbd.; — 3) at det gjöres Sysselmanden i dette Embede til Pligt at være bosat paa Husavík Handelssted; — 4) at Sysselmand i Sönder-Thingö Syssel, Sigfus Schulesen, allernaad. maa udnævnes til Sysselmand i det samlede Thingö Syssel fra 6. Juni d. A. at regne, saaledes, at ham overlades Skatten og Gjaftolden i Forpagtning, imod ovenmeldte Forpagtningssum, 250 Rbd., samt med Forpligtelse til at administrere Kongetienden af Sysselet, saaledes at denne af ham bliver at tilsvare efter hvert Aars Capitelstaxts Priis paa Middelalen, og at indbetale Pengebelöbet til Islands Jordebogskasse efter Fradrag af 1/6 i Administrations-Salarium, hvorhos han vil have at erlægge Laugrettesmændslönnen af Sysselet til den islandske Justitskasse med 9 Rbd. og Laugthingsskriverlönnen til Islands Jordebogskasse med 1 Rbd. 66 Sk. aarligen; — 5) at det allern. maa paalægges den saaledes ansatte Embedsmand, at underkaste sig enhver Forandring, der i hans Embedstid maatte finde Sted, saavel med Hensyn til Embedsindtægternes Regulering, som i Hen-

seende til enten Embedsforretningerne eller Grændserne for Embedets Distrikt. 1851. 1. Mai.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 1. Mai 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Thingö-Sysselernes Forening til een Jurisdiction.** Khavn den 9. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 237—42. 9. Mai.

Paa Indenrigsministeriets allerunderd. Forestilling har det behaget Hs. M. Kongen under 1. i d. M. allern. at resolvere, at Sönder- og Norder-Thingö Sysseler igjen forenes til een Jurisdiktion, at Forpagtningsafgiften af det saaledes forenede Sysselmandsembede herefter bestemmes til 250 Rbd., og at det gjöres Sysselmanden i dette Embede til Pligt at være bosat paa Husavík Handelssted. Og har Hs. M. derhos ved allerhöistbemeldte Resolution allern. udnævnt Sysselmand i Sönder-Thingö Syssel, Sigfus Schulesen, til Sysselmand i det samlede Thingö Syssel fra 6. Juni d. A. at regne, saaledes at ham overlades Skatten og Gjaftolden i Forpagtning, imod ovenmeldte Forpagtningssum, 250 Rbd., samt med Forpligtelse til at administrere Kongetienden af Sysselet saaledes, at denne af ham bliver at tilsvare efter hvert Aars Capitelstaxts Priis paa Middelalen, og at indbetales til Islands Jordebogskasse efter Fradrag af 1/6 i Administrationssalarium, hvorhos han vil have at erlægge Laugrettemændslönnen af Sysselet til den islandske Justitskasse med 9 Rbd., og Laugthingsskriverlönnen til Islands Jordebogskasse med 1 Rbd. 66 Sk. aarligen. Endelig er det allern. bestemt, at den saaledes ansatte Embedsmand vil have at underkaste sig enhver Forandring, der i hans Embedstid maatte finde Sted, saavel med Hensyn til Embedsindtægternes Regulering, som i

1851. Henseende til enten Embedsforretningerne eller Grænd-
9. Mai. serne for Embedets Distrikt.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden dette til behagelig Efterretning, hvorom ogsaa Sysselmand Schulesen herfra er tilskrevet, skulde jeg, næst at bemærke, at den af ham som constitueret Sysselmand i Norder-Thingö Syssel tidligere for Oppebörslerne stillede Sikkerhed fremdeles vil vedblive i Forbindelse med den af ham som Sysselmand i Sönder-Thingö Syssel tidligere stillede Caution, og at de af Vedkommende udstedte Cautionsbeviser ville være at forsyne med fornödne Paategninger i Overeensstemmelse hermed, lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville udlevere ham den herved lagte, for ham aldeles gratis udfærdigede Bestalling, hvilken derefter maatte foranstaltes behörigen thinglæst, hvorom Attest i sin Tid forventes behageligen indsendt, ligesom man ogsaa forventer om Cautionernes Berigtigelse at modtage nærmere Underretning.

Som Hr. Amtmanden bekjendt, har Althinget i Aaret 1849 desuden henstillet til Regjeringens Afgjörelse, om der ikke ved det forenede Thingö Syssels Besættelse burde tages Forbehold, deels om, at det maatte overlades Indbyggerne i Austur-Rep, hvilken Rep oprindelig har hört til Norder-Mula Syssel, men ved Thingö Syssels Deling i Aaret 1841 i tvende Jurisdiktioner henlagdes under Norder-Thingö Syssel, selv at tage Beslutning om, til hvilken af Jurisdiktionerne, Thingö eller Norder-Mula Syssel, den skal henhöre, deels om, hvorvidt Gaardene Ytri og Syðri Varðgjá, der henhöre under Öfjords Syssels Provsti, ogsaa i verdslig Henseende burde henlægges til dette Syssel, saafremt Vedkommende maatte önske det. Hvad bemeldte Henstillinger angaaer, har Ministeriet ikke anseet det nödvendigt allerund. at andrage paa, at de foreslaaede specielle Forbehold bleve knyttede til Sysselets Besættelse, hvorimod den i forbemeldte Resolution Syssel-

manden paalagte Forpligtelse til at underkaste sig enhver Forandring i Embedsdistriktets Omfang og Grændser, der i hans Embedstid maatte blive foretagen, ansees tilstrækkelig til det tilsigtede Öiemeds Opnaaelse. Derimod har Ministeriet i Anledning af Thingets foranförte Henstillinger, hvorved iövrigt er at bemærke, at den ommeldte saakaldte Austur-Rep ikke er nogen for sig bestaaende særskilt Rep, men at samme, som Hr. Amtmanden bekjendt, allerede i Aaret 1845 blev forenet med Saudanes Rep i Norder-Thingö Syssel, troet at burde anmode Dem om, efter forud indhentede Erklæringer fra vedkommende Sysselmænd og eventualiter Beboerne af de paagjeldende Gaarde, at ville ved disses Indsendelse behageligen meddele Ministeriet Deres Betænkning og Forslag om, hvorvidt de omhandlede Jurisdiktionsforandringer maatte ansees tilraadelige eller hensigtsmæssige. — Indenrigsministeriet den 9. Mai 1851.

1851. 9. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Underretninger om Skattens Belöb og Beregning.** Khavn den 9. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 244.

9. Mai.

Det vil, navnligen af det forrige Rentekammers Skrivelse af 28. April 1832, være Hr. Stiftamtmanden bekjendt, at der oftere har været opkastet Tvivl, om og hvorvidt Jordeiendommen bör regnes med ved Ansættelsen af den saakaldte „Skat" i Island.

Da Sagen for nylig atter er bragt paa Bane af en Sysselmand i Vester-Amtet, skulde Ministeriet, der maa ansee en större Eensformighed i Oppebörselen af den heromhandlede Afgift for særdeles önskelig, næst at udbede sig Hr. Stiftamtmandens Yttringer om Spörgsmaalet i Almindelighed behageligen meddelte, tillige have Dem anmodet om, fra samtlige Sysselmænd i Sönder-Amtet at ville indhente den muligst nöiagtige

1851. 9. Mai. Angivelse af, hvilken Forskjel det vilde medföre i Henseende til Skattens Belöb i de respective Sysseler, hvis Jordegodset ikke blev medtaget ved Skattens Beregning, og derefter indsende samme til Ministeriet, ledsaget af de Bemærkninger, hvortil De muligen maatte finde Anledning. — Indenrigsministeriet den 9. Mai 1851 [1].

9. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Forslag om Forening af begge Mula Sysseler.** Khavn den 9. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 248.

Idet Ministeriet, med Hensyn til det af Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 3. Februar d. A. indgivne Forslag om, at det i forrige Aar ledigblevne Nordermula Syssel maatte combineres med det tilgrændsende Söndermula Syssel, har maattet ansee det saaledes reiste Spörgsmaal af en saadan Vigtighed, og tillige af en saa tvivlsom Natur, at det maatte ansees rigtigst i sin Tid at forelægge samme for Althinget, i Lighed med hvad der allerede tidligere er skeet i lignende Tilfælde, har jeg troet ikke at burde udsætte at andrage paa fornævnte Nordermula Syssels Besættelse, dog saaledes, at der ved samme Intet blev præjudiceret med Hensyn til den omhandlede eventuelle Combination.

I Overeensstemmelse hermed har Ministeriet derfor om Sagen nedlagt allerund. Forestilling, hvorefter det har behaget Hs. M. Kongen under 1. i d. M. allern. at udnævne Sysselmand i Söndermula Syssel, Th. Johnsen, til Sysselmand i forbemeldte Nordermula Syssel

[1]) under samme Datum er en ligelydende Skrivelse afgaaet til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, J. P. Havstein, og ligeledes til Amtmand P. Melsted i Vester-Amtet, med Henviisning til Ministeriets Skrivelse 16. Mai 1850. Isl. Copieb. 1850, Nr. 245—246.

fra 6. Juni d. A. at regne, saaledes, at ham af Sysselets Afgifter overdrages Skatten og Gjaftolden i Forpagtning, imod at svare den ved allerh. Resolution af 26. Septbr. 1838 bestemte aarlige Forpagtningsafgift, 280 Rbd., samt med Forpligtelse til at administrere Sysselets Kongetiende saaledes, at den af ham tilsvares efter hvert Aars Capitelstaxts Priis paa Middelalen, og efter Fradrag af 1/6 i Administrations-Salarium, hvorhos det er ham paalagt at underkaste sig enhver Forandring, der i hans Embedstid maatte finde Sted, saavel med Hensyn til Embedsindtægternes Regulering, som i Henseende til enten Embedsforretningerne eller Grændserne for Embedets Distrikt. Fremdeles har Hs. M. ved allerhöistbemeldte Resolution allern. tilladt, at Sysselmand Johnsen indtil videre maa være bosat paa Ketilstaðir paa Völlum, skjöndt denne Gaard er beliggende inden Söndermule Syssels Jurisdiktion, dog saaledes, at han i Henhold til allerh. Resolution af 16. Mai f. A., hvorved Indenrigsministeriet er bemyndiget til, efter forudgaaet Brevvexling med vedkommende Amtmand og indhentet Erklæring fra den paagjeldende Sysselmand selv, at tage Bestemmelse om, hvor denne skal være bosat i Sysselet, indtil en fast Bopæl for disse Embedsmænd efterhaanden kan blive bestemt i hvert Syssel, skal være Ministeriets Bestemmelse undergiven, forsaavidt det maatte findes hensigtsmæssigt senere at paalægge ham at tage Bopæl inden Jurisdiktionens Grændser. Endelig har Hs. M. bemyndiget Indenrigsministeriet til, indtil Spörgsmaalet om den forbemeldte mulige Combination af Norder- og Söndermula Syssel kan blive endeligen afgjort, at constituere Sysselmand Johnsen til tillige at fungere som Sysselmand i Söndermule Syssel, imod at antage en Fuldmægtig til Hjælp ved Forretningernes Udförelse, efter Amtets nærmere dertil meddelende Constitution.

1851. 9. Mai.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden dette til behagelig Efterretning, skulde jeg lige tjenstl. have Dem

1851. anmodet om, behageligen at ville, efter at Sysselmand
9. Mai. Johnsen — hvem iövrigt det Fornödne herfra er tilskrevet — til Dem har, foruden den Sikkerhed, han som Sysselmand for Söndermule Syssel, for dette Syssels Vedkommende allerede har stillet og som fremdeles vedbliver i hans Constitution, hvorom han maatte udstede fornöden Declaration, afgivet antagelig Caution for de Oppebörsler, der blive ham betroede i det ham nu overdragne Nordermule Syssel, udlevere ham den herved lagte, for ham allern. aldeles gratis udfærdigede Bestalling som Sysselmand i sidstnævnte Syssel, samt den ligeledes hoslagte, af Ministeriet for ham udfærdigede Constitution i Söndermule Syssel, hvorhos bedes paaseet, at saavel nysnævnte Bestalling samt Constitution, som forbemeldte Cautionsbeviis, behörigen thinglæses og Attester derom i sin Tid behageligen indsendes. Og skulde jeg derhos have Hr. Amtmanden anmodet om, i Henhold til fornævnte allerh. Resolution, efter nærmere indhentet Forslag fra Sysselmand Johnsen, at constituere en habil Mand til Hjælp ved Sysselmands-Forretningernes Udförelse paa Sysselmand Johnsens eget An- og Tilsvar, idet Ministeriet derefter forventer sig underrettet om, hvem denne Constitution maatte blive overdragen.

Sluttelig undlader Ministeriet ikke at tilföie, at det ved forbemeldte allerh. Resolution af 1. Mai d. A. endvidere har behaget Hs. M. Kongen allern. at udnævne Copiist i Justitscontoiret under Kjöbenhavns Criminal- og Politiret, Christen Willemoes, til Sysselmand i Myra og Hnappadals Syssel inden Islands Vestamt, fra 6. Juni d. A. at regne. — Indenrigsministeriet den 9. Mai 1851.

10. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Sysselmændenes Bopæl**

i Arnæs og Borgarfjords Sysseler. Khavn den 10. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 257. 1851. 10. Mai.

At Ministeriet, i Medhold af den i allerh. Resolution af 16. Mai f. A. dertil givne Bemyndigelse har bestemt, at Sysselmanden i Arnæs Syssel for Fremtiden skal være bosat paa Hjalmholt, samt at det endvidere er tilladt, at Sysselmanden i Borgarfjords Syssel indtil videre, og forsaavidt dermed ei er forbunden Ulempe for Postgangen, maa være bosat paa Gaarden Höfn i bemeldte Syssel, det skulde jeg ikke undlade herved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse i Anledning af Deres behagelige Skrivelse af 3. Marts sidstl. — Indenrigsministeriet den 10. Mai 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, angaaende **Forsörgelsespligten navnlig for Faderens Vedkommende.** Khavn den 10. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 258. 10. Mai.

I et med Hr. Amtmandens Erklæring under 14. Septbr. f. A. hertil indsendt Andragende har Sysselmanden i Skagafjords Syssel, Laurus Thorarensen, yttret Tvivl om, hvorvidt en af den constituerede Amtmand under 30. Juli næstforhen afgiven Resolution, hvorved Bonde Bergþór Jónsson af Veðramóti inden bemeldte Syssel blev fritagen for at refundere Skefilstaða Reps Fattigkasse et Bidrag af ialt 66 Rbd., som af nysnævnte Fattigkasse var bleven forestrakt til hans uægte Sön Jón Bergþórssons Underholdning, medens han var i sit 14. og 15. Aar og blev forberedt til Confirmation, kan ansees som lovmedholdelig, og derfor begjært Ministeriets Bestemmelse i saa Henseende meddeelt, hvorhos det tillige under Sagen er oplyst, at Barnets Moder er ikke i Stand til at udrede den omhandlede Erstat-

1851. ning, medens derimod Faderen er en velhavende
10. Mai. Mand.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade tjenstl. at yttre, at ligesom det af Hr. Amtmanden vistnok med Föie er antaget, at Forordn. af 14. Oktbr. 1763 og de derhenhörende senere Lovbud, der, i Forhold til et uægte Barns Moder, have begrændset Faderens Forpligtelse til at sörge for dets Underholdning, men derhos garanteret Opfyldelsen af denne Forsörgelsespligt ved særdeles Tvangsmidler, ikke have ophævet den Faderen ifölge Naturens Bud paaliggende Pligt til i et större Omfang at sörge for sit uægte Barn, forsaavidt han dertil har Evne, naar Moderen enten er död eller formedelst Fattigdom eller paa Grund af andre Omstændigheder ikke er istand til at forsörge Barnet, saaledes synes en saadan mere udstrakt Forsörgelsespligt, hvad Island angaaer, at være hjemlet saavel i den ældre som i den nyere islandske Lovgivning, navnligen i Jonsbogens Framfærslubalks 1. Cap. med Kong Eriks dertil föiede Retterbod, og i Reglem. 8. Januar 1834 § 4 cfr. § 6, ifölge hvilke Lovbud det endog maa antages, at Forsörgelsespligten vedvarer indtil Barnet — uden Hensyn til om det er ægte eller uægte — har fyldt det 16de Aar.

Da Spörgsmaalet om Forsörgelsespligten iövrigt hörer under Domstolenes Afgjörelse, maatte vedkommende Commune, saafremt Barnefaderen, efter at være gjort bekjendt med det Forestaaende, fremdeles maatte vægre sig ved at erstatte Communen det af samme til hans uægte Barns Underholdning og Opdragelse gjorte Udlæg, være at henvise til at see Sagen afgjort ad Rettens Vei. — Indenrigsministeriet den 10. Mai 1851.

10. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, angaaende **Be-**

handlingen af en Vagabond. Khavn den 10. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 259. 1851. 10. Mai.

Med behagelig Skrivelse af 16. Septbr. f. A. har Hr. Amtmanden hertil indsendt et Andragende, hvori Sysselmand Laurus Thorarensen har paaanket en af Amtet under 6. April f. A. afgiven Resolution, hvorved blev approberet en af Sysselmanden i Öfjords Syssel truffen Foranstaltning, hvorefter en i Skagafjords Syssel hjemmehörende Person, ved Navn Sölfi Helgason, der var sigtet for et i Öfjords Syssel begaaet Tyveri, var til Sagens Uddrag bleven henviist til Underholdning i hans Forsörgelseshjem, Fells Rep i Skagafjords Syssel.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at Ministeriet ikke skjönner rettere, end at den af Sysselmanden i Öfjords Syssel trufne Foranstaltning, at skikke den Sigtede til sin Hjemstavn, maa, forudsat at der ikke har været tilstrækkelig Grund til at belægge hans Person med Arrest, billiges, ligesom Ministeriet ogsaa maa være enigt med Hr. Amtmanden i, at Sysselmanden i Skagafjords Syssel, istedetfor at lade den Paagjeldende forsörge af Fattigvæsenet, burde i Henhold til Reglem. af 8. Januar 1834 VII § 20 og Canc. Skriv. af 24. Marts 1840 have givet ham et Tilhold om, inden passende Tidsfrist at tage fast Tjeneste, eller efter Omstændighederne idetmindste forskaffe sig midlertidigt Opholdssted, hvor han kunde söge lovligt Erhverv. Saafremt dette ikke senere er skeet, og den den Paagjeldende muligen idömte Straf iövrigt ikke maatte være til Hinder derfor, anmodes Hr. Amtmanden derfor tjenstl. om behageligen at ville paalægge vedkommende Sysselmand det i bemeldte Henseende Fornödne. — Indenrigsministeriet den 10. Mai 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Opsidderes** 10. Mai.

1851. 10. Mai.

Forkjöbsret ved Salg af offentligt Jordegods. Khavn den 10. Mai 1851. — Isl. Copiebog 1851, Nr. 262.

Af Hr. Amtmandens Skrivelser af 2. og 15. Januar d. A. har Ministeriet bragt i Erfaring, at der, efter at Björn Jonsson paa Grjótnes har indbetalt den hele stipulerede Kjöbesum af 1500 Rbd. for Klosterjorden Ásmundarstaðir, er fra Opsiddersken paa bemeldte Gaard, Jorunn Asmundsdatter, fremkommen deels Besværing over, at den hende som Leilænding formentligen tilkommende Forkjöbsret til Gaarden er ved Salget bleven tilsidesat, deels Begjæring om at erholde Gaarden tilkjöbs for 1500 Rbd., eller, hvis dette ikke maatte kunne skee, at Jorden maa blive stillet til offentlig Auktion.

I denne Anledning skulde jeg forelöbigen bemærke, at denne Indsigelse er kommen Ministeriet saa meget mere uventet, som det i den af vedkommende Administrator i Anledning af Jordens paatænkte Salg i forrige Aar afgivne Erklæring, saaledes som vedlagte Gjenpart udviser, specielt er udhævet, at Enken ikke vilde være istand til at kjöbe Jorden for den af Björn Jonsson tilbudne Kjöbesum, om det blev hende tilbudt, idet Ministeriet, da ingen Bemærkning herimod var fremsat af Amtet, ingen Grund kunde have til at betvivle Rigtigheden af det saaledes Anförte.

Dette forudskikket, skulde jeg tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om at ville tilkjendegive Kjöberen, at Ministeriet, efter at den ovennævnte, Samme aldeles uventede, Indsigelse er fremkommen fra Gaardens Opsidderske, ikke seer sig istand til at meddele ham Skjöde paa Jorden, uden at deri optages en Reservation med Hensyn til Enkens mulige Forkjöbsret, forsaavidt denne maatte blive gjort gjeldende og erkjendt grundet af Domstolene, hvorhos der maatte tilbydes ham Valget imellem, enten at lade Kjöbet gaae tilbage,

imod at han erholder sine Udlæg og Omkostninger i Anledning af Kjöbet godtgjorte af Enken, ifölge det i Hr. Amtmandens sidstnævnte Skrivelse omhandlede Tilbud af Enkens Værge, samt tillige, foruden Tilbagebetaling af Kjöbesummen med paalöbne Renter, endvidere det af Enkens Værge tilbudne Tillægsbelöb af 100 Rbd., eller at Jorden stilles til Bortsalg ved offentlig Auktion, med Forbehold af Enkens Ret til at indtræde i det höieste Bud, hvilken Auktion da vil kunne iværksættes paa nærmere allerh. Approbation. 1851. 10. Mai.

Idet Ministeriet forventer, at Hr. Amtmanden vil bestræbe Dem for at see Sagen ordnet paa bedste Maade i Henhold til det Foranförte, imödeseer man i sin Tid nærmere Indberetning om Udfaldet. — Indenrigsministeriet den 10. Mai 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Foranstaltninger til Landvæsenets Fremme.** Khavn den 10. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 265—69. 10. Mai.

Ved at meddele Hr. Amtmanden Underretning om, at de i Deres Skrivelser af 10. og 30. Januar d. A. ommeldte, af Student Are Aresen paa Flugumyre og Bonden Björn þorláksson begjærte, Plove med Tilbehör, ville blive opsendte med de nu herfra afgaaende Skibe, undlader jeg ikke at tilmelde Hr. Amtmanden, at Landvæsenselev Jon Espolin, der i flere Aar har lagt sig efter Agerdyrkningsvæsenet her i Landet, nu reiser tilbage til Island, samt at det er hans Agt i indeværende Sommer at bereise Island, hvortil der er bevilget ham en offentlig Understöttelse.

Paa denne Reise, hvis nærmeste Formaal Espolin har angivet at være, at han önsker at gjöre sig nærmere bekjendt med Jordbrugets nuværende Tilstand i de forskjellige Egne af Landet, samt at undersöge Jordbundens Beskaffenhed med Hensyn til Dyrkning, hvorhos

1851.
10. Mai. han vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvad der kunde foretages til Qvægracens Forbedring og til Forebyggelse af Faaresygen m. v., vilde der gives dem, der maatte önske Saadant, en bekvem Leilighed hos ham at erholde den fornödne Veiledning ved Brugen af de ovennævnte i Island hidtil ukjendte Agerdyrkningsredskaber, og det turde derfor være hensigtsmæssigt, at det blev bragt til almindelig Kundskab, at Espolin med offentlig Understöttelse foretager den ommeldte Reise, og at Vedkommende ville kunne henvende sig til ham i den omhandlede Anledning.

Idet Hr. Amtmanden derfor anmodes om, at ville foranstalte det i Overeensstemmelse hermed videre Fornödne, forventer Ministeriet i sin Tid at modtage Underretning om Resultaterne af de Forsög, der saaledes maatte blive gjorte til Jordens Plöining, samt om, hvilken Fremgang Jorddyrkningen i det Hele maatte have i det Dem betroede Amt. — Indenrigsministeriet den 10. Mai 1851[1].

19. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Udnævnelse af kgl. Commissarius** til den islandske Forsamling m. v. Frederiksborg den 19. Mai 1851. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1851, Nr. 19. — I Forestilling 11. Mai bemærker Indenrigsministeren (Rosenörn), at han har udarbeidet og faaet Statsraadets Billigelse til to (Forestillingen vedheftede) Lovforslag, som skulde forelægges den i Island sammentrædende Forsamling. Det ene af disse Lovforslag handlede om „Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget og Rigsdagsvalgene paa Island", det andet om „Valgene til Althinget". — Hvad Islands administrative Forhold angaaer, da havde Regjeringen ikke troet at burde fremkomme med noget Forslag desangaaende, forinden Islands forfatningsmæssige

[1]) ved Ministeriets Skrivelser af samme Dato er Amtmanden i Vester-Amtet for dette Amts Vedkommende, og Stiftamtmanden for Sönder-Amtets Vedkommende, underrettede om denne Foranstaltning. Isl. Copieb. sst. Nr. 266 og 269.

Stilling i Riget var bleven endeligen bestemt. De udarbeidede Udkast henstilles til allerhöieste Approbation. 1851. 19. Mai.

Til som kgl. Commissarius at möde i Forsamlingen foreslaaes Stiftamtmanden over Island, Grev Trampe, saaledes, at han maa blive bemyndiget til at vælge en Tilforordnet, enten af Forsamlingens Medlemmer eller udenfor samme; endelig foreslaaes den til dette Hverv fornödne Pengebevilling, som anslaaes til 1500 Rbd., og de paa Finantsloven til Forsamlingens Afholdelse bevilgede 9000 Rbd. — Saaledes indstilles:

a) at Stiftamtmand Grev Trampe allernaad. maa udnævnes til Commissarius ved den indbemeldte i Island i indeværende Sommer afholdende Forsamling, og han derhos bemyndiges til at vælge en Tilforordnet, enten af Forsamlingens Medlemmer eller udenfor Forsamlingen, og — b) at der til Afholdelse af de fornödne Udgifter maa anvises Stiftamtmand Grev Trampe, som Commissarius ved Forsamlingen, et Belöb af indtil 1500 Rbd. af den paa Finantsloven af 27. Marts d. A. § 19 B. a 2 opförte Sum.

[Kongelig Resolution]:

Vi ville allern. have approberet indbemeldte tvende Lovudkast til Forelæggelse for den ved Vort allerhöieste Reskript af 23. Septbr. 1848 befalede Forsamling i Island, ligesom Vi billige det forresten Indstillede. — Frederiksborg Slot den 19. Mai 1851.

Kongelig Resolution ang. en ny **Undersögelse** af **Svovlminerne paa Island.** Frederiksborg Slot den 19. Mai 1851. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Protok. 1851, Nr. 15. — I Forestilling 17. Mai bemærker Indenrigsministeren (Rosenörn), at den Contrakt, som i sin Tid var oprettet med Handelshuset Örum & Wulf om Svovlminerne ved Husavík, mod aarlig Afgift af 100 Rbd., nu vilde udlöbe den 16. Juli næstkommende, og en Bestemmelse være at tage om Minernes fremtidige Anvendelse og Behandling. 19. Mai.

Beretninger fra flere reisende Naturforskere vidnede om, at den hidtil anvendte Fremgangsmaade ved Minernes Drift havde været meget feilagtig, hvorfor de ogsaa i det Hele kun have givet lidet, og i de sidste Aar næsten slet intet Udbytte.

1851. 19. Mai. Beretningerne om, hvad Minerne kunne producere, ere saa höist forskjellige, at Produktionen af Nogle opgives til 28000 Lpd. eller endog derover, af den hidtilværende Bestyrer derimod til 10 à 12000 Lpd. — Denne Uvished om Minernes Omfang og Produktions-Evne havde foranlediget Ministeriet til at opfordre saavel Kammerraad, Saline-Inspecteur Kabell, som Dr. Med. Hjaltelin, til at gjöre sig bekjendte med Sagens Akter, og derefter at yttre sig om Sagen i det Hele. Fra Dr. Hjaltelin havde Ministeriet modtaget en Beskrivelse over Minerne, ledsaget af nogle Bemærkninger om den islandske Svovlproduktion, hvorhos han tilböd at foretage en Reise i Island i indeværende Sommer, for nærmere at undersöge Minernes Tilstand og derefter gjöre Forslag til deres fremtidige Behandling.

Bestyreren af Frederiksværk, Justitsraad Ehlers, yttrede sig derhen, at man burde overdrage til en sagkyndig Mand at foretage den fornödne Undersögelse af samtlige Forhold. Som Opgave for denne Undersögelse antager han at det burde stilles: ved Boringer, Udmaalinger og deslige at tilveiebringe nöiagtige Oplysninger om Righoldigheden (Udstrækningen og Tykkelsen) af de forskjellige Svovllag, at undersöge det raae Svovls Beskaffenhed og indsamle Pröver af reent Svovl, ei blot fra de forskjellige Miner, men fra de forskjelligartede Lag i samme, at söge Oplysninger om den Hurtighed, med hvilken Svovllagene kunne antages at reproducere sig, samt endelig om Mængden og Prisen paa Brændsel i Nærheden af Svovlminerne, Transportomkostninger og deslige. Under Forudsætning af tilstrækkeligt Brændsel i Nærheden, mener han at det sikkert vil lönne sig at raffinere en Deel af det vundne Svovl, medens en Deel afsættes som raat Svovl, f. Ex. til Svovlsyrefabrikker. Den största Deel vilde efter hans Mening finde Anvendelse i Danmark, dersom Beskaffenheden kun var god, men Prisen for större Partier kunde ikke paaregnes höiere end 5 Rbd. à 5 Rbd. 64 Sk. pr. Centner, medens man i England og Frankrig ikke kunde beregne endogsaa höiere Priis end 4 Rbd. à 4 Rbd. 48 Sk. pr. Centner.

Til dette Foretagende var i Finantsloven bevilget 1000 Rbd., og Ministeriet foreslaaer at overdrage Dr. Hjaltelin Undersögelsen, saaledes at han ved samme Leilighed undersöger Krýsuvík og de der i Omegnen beliggende Svovlminer, og indstiller derfor:

1) at det allern. maa tillades, at Dr. med. Hjaltelin i forestaaende Sommer foretager en Reise til Krysuvik i Island og derfra til Husavik, for at undersöge de derværende Svovlminer og derefter at indkomme med nærmere Forslag angaaende deres fremtidige Anvendelse og Behandling; — 2) at der til bemeldte Öiemed maa anvendes et Belöb af indtil 1000 Rbd. af den i Finantsloven af 27. Marts d. A. sub § 19, B. d opförte Sum, saaledes, at Belöbet udbetales Dr. Hjaltelin efter af ham indgivne dokumenterede Regninger. 1851. 19. Mai.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 19. Mai 1851.

Kongelig Resolution ang. **Opförelse af en Kirke paa Akureyri** (Öefjord). Frederiksborg Slot den 19. Mai 1851. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1851, Nr. 18. — I Forestilling 10. Mai, indgiven af Kirke- og Underviisnings-Ministeren (Madvig), bemærkes, at i 1850 var indkommet Andragende fra Indvaanerne af Öefjords Handelssted om kongelig Tilladelse til at maatte opföre en Kirke sammesteds, som indtil videre skulde være Annex til Hrafnagil, samt en Understöttelse dertil af 2000 Rbd. — Som Grunde til dette Önske anföres Veilængden til Hrafnagil (1⅝ Miil), især da der paa Handelsstedet, som nu talte 185 Indvaanere, ikke holdtes Heste. Besværligheden forögedes ved, at Præsten paa Hrafnagil havde to andre Kirker, og der foregik altsaa kun hver tredie Helligdag Gudstjeneste paa Hrafnagil. Omkostningerne til den nye Kirkes Opförelse ansloges til 3000 Rbd., hvoraf 1000 Rbd. antoges at ville indkomme ved frivillige Bidrag. Sognepræsten, Provst Hallgrímur Thorlacius, tilböd at udföre Gudstjeneste i den paatænkte nye Kirke 8 Gange om Aaret, især om Foraar og Efteraar, og paa de store Festdage eengang i hver Fest, dog med Forbehold iövrigt af den fulde Ret saavel for Præsten som Kirken paa Hrafnagil. Amtmanden havde anbefalet Andragendet paa Grund af de concrete Forhold og de gjeldende Anskuelser, navnlig hos Kjöbstadboerne, hvis sande aandelige Tarv og Interesse han an- 19. Mai.

1851. tager at ville fremmes ved at tilstaae det Omsögte. Den Be-
19. Mai. tænkelighed, som maatte opstaae imod at opföre en fjerde Kirke inden en Menigheds Omraade, som kun talte omtrent 700 Personer, vilde kunne bortryddes ved at afskaffe Kirken paa Hrafnagil, ved indtræffende Vacance i Kaldet, og at benytte Tömmeret derfra, eller det derved indkomne Udbytte, til Opbyggelsen af den nye Kirke. Stiftsövrigheden havde i det Hele tiltraadt Amtmandens Yttringer, og navnlig Forflyttelsen af Kirken, men Ministeriet havde forelöbig ikke kunnet indlade sig paa Sagen, og kun indskrænket sig til at bemyndige Stiftsövrigheden til at indkomme med Forslag ved indtræffende Vacance i Kaldet.

Nu var imidlertid et nyt Andragende indkommet fra Beboerne, som gjentog det forrige, og anholdt om 1000 Rbd. enten som Understöttelse eller som Laan til Kirkens Opförelse, og dette Andragende anbefaledes af Övrigheden. Ministeriet havde helst önsket Sagen udsat til indfaldende Vacance i Kaldet, da Præsten nu modsatte sig at Hrafnagils Kirke skulde slöifes, men troer dog, at Sagen vil kunne lempes ved at overlades til Overeenskomst, og indstiller derfor:

1) at det allern. maa tillades Beboerne af Öefjords Handelssted og Omegn paa egen Bekostning at opföre en Kirke paa bemeldte Handelssted, dog under den Betingelse, at de med Hensyn til det af vedkommende Sognepræst tagne Forbehold om, at Kirken og Præsten paa Hrafnagil skal beholde sin fulde Ret, forinden maae komme overeens med bemeldte Beneficiarius om Ordningen af dette Forhold, hvilken Overeenskomst derefter skal approberes af Islands Stiftsövrighed, samt at bemeldte Beboere paatage dem en solidarisk Forpligtelse til at vedligeholde den nye Kirke paa egen Bekostning, hvilken Forpligtelse, naar en Commune i sin Tid maatte blive oprettet paa Handelsstedet, bliver at overtage af denne som juridisk Person. — 2) at Stiftsövrigheden bemyndiges til ved næste Vacance i Hrafnagils Præstekald at indkomme med nærmere Forslag, om ikke Hrafnagils Sognekirke bör nedlægges, og sammes

Rettigheder overföres til den eventuelle Kirke paa Öefjords Handelssted. 1851. 19. Mai.

[Kongelig Resolution]:

Vi bifalde allernaad. disse dine allerunderd. Indstillinger. — Frederiksborg Slot den 19. Mai 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Dr. med. Jón Hjaltalin, ang. hans **Undersögelse af Svovlminerne** paa Island. Khavn den **21. Mai 1851.** — Isl. Copieb. 1851, Nr. 293. 21. Mai.

Paa en af Indenrigsministeriet i Anledning af Hr. Doctorens behagelige Skrivelse af 14. i f. M. nedlagt allerund. Forestilling, har det behaget Hs. M. Kongen under 19. i d. M. allern. at bifalde:

1) at De i forestaaende Sommer foretager en Reise til Krýsuvík i Island, og derfra til Húsavík, for at undersöge de derværende Svovlminer og derefter at indkomme med nærmere Forslag angaaende deres fremtidige Anvendelse og Behandling, og — 2) at der til bemeldte Öiemed maa anvendes et Belöb af indtil 1000 Rbd., saaledes at Belöbet udbetales efter af Dem indgivne documenterede Regninger.

I Henhold til allerhöistbemeldte Resolution skulde jeg tjenstl. have Dem anmodet om, at ville tiltræde den omhandlede Reise, saasnart De maatte kunne finde en passende Leilighed til Island, og er det, saaledes som ogsaa i Resol. allerede antydet, anseet for rettest, at De först besöger Krýsuvík, da det, skjöndt Stedet er privat Eiendom, dog vil være af Interesse, navnligen til Sammenligning, at kjende disse Miners Beskaffenhed, hvorhos der muligen ogsaa kunde være Anledning til ved samme Leilighed at undersöge nogle andre i Nærheden liggende Steder, navnligen Fjeldet Hengillinn, hvor man har meent at Svovl ogsaa forekom. Reisens egentlige Formaal vil imidlertid være Undersögelsen af de Staten tilhörende Svovlminer ved Húsavík, og vil Opgaven ved denne

1851. Undersögelse fornemmeligen være: ved Boringer, Ud-
21. Mai. maalinger o. desl. at tilveiebringe nöiagtige Oplysninger om Righoldigheden (Udstrækningen og Tykkelsen) af de forskjellige Svovllag, at undersöge det raae Svovls Beskaffenhed og indsamle Pröver af raat Svovl, ei blot fra de forskjellige Miner, men fra de forskjelligartede Lag i samme, at söge Oplysninger om den Hurtighed, med hvilken Svovllagene kunne antages at reproducere sig, samt endeligen om Mængden og Prisen paa Brændsel i Nærheden af Svovlminerne, Transportomkostninger m. v. Tillige vil det være af stor Interesse at erholde saa nöiagtig Oplysning som muligt om Minernes Udstrækning og at faa deres Grændser nöiagtigen bestemte, forsaavidt der i saa Henseende maatte være nogen Tvivl, i hvilken Henseende Amtmand Havstein er anmodet om at yde Dem sin kraftige Medvirkning. Da der endvidere i indeværende Sommer vil finde en Aflevering Sted af Svovlværket ved Húsavík med tilhörende Inventarier og Bygninger m. m., har man henviist bemeldte Embedsmand til at indhente Deres Forslag om, hvilke Foranstaltninger der bör træffes til de omhandlede Gjenstandes midlertidige Conservation, indtil endelig Beslutning kan blive tagen angaaende Minernes fremtidige Anvendelse, hvorfor det vil være nödvendigt, at De er tilstede der paa Stedet paa den Tid Afleveringen skal foregaae, hvilket formentligen vil skee omtrent midt i Juli Maaned, til hvilken Tid den hidtilværende Forpagtning udlöber. Endeligen skulde Ministeriet have Dem anmodet om, at ville meddele Amtmand Havstein de Hovedresultater, hvortil De ved Minernes Undersögelse maatte komme, og vil De iövrigt ved Deres Tilbagekomst fra Island have at indgive til Ministeriet en udförlig Beretning om bemeldte Undersögelse og Resultaterne deraf, tilligemed et motiveret Forslag angaaende Minernes fremtidige Anvendelse og Behandling.

Med Hensyn til Udbetalingen af det Dem tillagte

Honorar vil herfra blive föiet fornöden Foranstaltning, efter Deres nærmere derom indgivende Regning, og vil De i sin Tid have til Ministeriet at indgive documenteret Regnskab over Udgifterne ved bemeldte Reise, hvilke dog under ingen Omstændigheder maae overstige det i Resol. bestemte Belöb, derunder indbefattet det Honorar, der foruden Bestridelsen af Reiseomkostningerne maatte kunne tillægges Dem. — Indenrigsministeriet den 21. Mai 1851. 1851. 21. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Svovlværket i Husavík** og **Svovlminernes Undersögelse** m. v. Khavn den 21. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 294. 21. Mai.

Paa en af Indenrigsministeriet nedlagt allerunderd. Forestilling har det behaget Hs. M. Kongen under 19. i d. M. allern. at bifalde:

1) at Dr. med. Hjaltalin i forestaaende Sommer foretager en Reise til Krýsuvík i Island og derfra til Húsavík, for at undersöge de derværende Svovlminer, og derefter at indkomme med nærmere Forslag angaaende deres fremtidige Anvendelse og Behandling; og — 2) at der til bemeldte Öiemed maa anvendes et Belöb af indtil 1000 Rbd., saaledes, at Belöbet udbetales efter af Dr. Hjaltalin indgivne documenterede Regninger.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden denne allerh. Resolution til behagelig Efterretning, og idet jeg tillige lader medfölge en Gjenpart af Ministeriets Skrivelse af D. D. til Dr. Hjaltalin denne Sag betræffende, skulde jeg lige tjenstl. have Dem anmodet om, at ville yde Dr. Hjaltalin Deres gode Bistand ved den omhandlede Undersögelse og ved Bestemmelsen af Eiendommens Grændser, hvilke det navnligen vilde være af Vigtighed at faae satte saa nöiagtigt som muligt, i Til-

1851. fælde af at det maatte ansees hensigtsmæssigt i sin
21. Mai. Tid at afhænde bemeldte Svovlminer med Tilhörende. Dernæst vil Svovlværket ved Húsavík, med tilhörende Huse og Inventarier m. v., ved en til Forpagtningscontrakten af 25. Juli 1831 § 8 stöttet Skjöns- og Vurderingsforretning, i indeværende Sommer være at aflevere fra de nuværende Forpagtere til en paalidelig Mand, der har at modtage samme paa den kgl. Kasses Vegne, i hvilken Henseende Hr. Amtmanden anmodes om, i Henhold til Deres behagelige Skrivelse af 6. Januar d. A., at ville foranstalte det Fornödne, efter at De forud har indhentet Dr. Hjaltalins Forslag om, paa hvilken Maade der rettest vil være at forholde med de paagjeldende Gjenstandes Opbevaring m. v., indtil endelig Bestemmelse om Minernes fremtidige Anvendelse kan blive tagen, og forventes det iövrigt, at Hr. Amtmanden under Forretningen vil paasee den kgl. Kasses Tarv paa bedste Maade, ligesom ogsaa Afskrift af Forretningen bedes i sin Tid hertil indsendt, ledsaget af Deres nærmere Yttringer desangaaende. Da Ministeriet endeligen har paalagt Dr. Hjaltalin at meddele Hr. Amtmanden de Hovedresultater, hvortil han ved Undersögelsen maatte komme, skulde man tjenstl. udbede sig Deres Betænkning om, paa hvilken Maade De derefter antager at Minerne for Fremtiden ville kunne anvendes paa den for det Offentlige hensigtsmæssigste Maade, og hvad der i den Henseende videre kan være at foretage. — Indenrigsministeriet den 21. Mai 1851.

24. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmand Grev Trampe, angaaende hans **Funktion som kgl. Commissarius** ved **Forsamlingen i Reykjavík.** Khavn den 24. Mai 1851. — Isl. Copiebog 1851, Nr. 299.

Paa Indenrigsministeriets allerund. Forestilling har det behaget Hs. M. Kongen under 19. i d. M., saaledes

som nærmere fremgaaer af den i Gjenpart vedlagte Expedition, allern. at udnævne Hr. Stiftamtmanden til kongel. Commissarius ved den i Island i indeværende Sommer afholdende Forsamling, og derhos at bemyndige Dem til at vælge en Tilforordnet, enten af Forsamlingens Medlemmer eller udenfor Forsamlingen; og har det endvidere behaget Hs. M. allern. at bevilge, at der til Afholdelse af de i den Anledning fornödne Udgifter maa anvendes indtil et Belöb af 1500 Rbd. af den paa Finantsloven af 27. Marts d. A. § 19, B. a. 2 opförte Sum. 1851. 24. Mai.

Ved herom at meddele Hr. Stiftamtmanden Underretning, skulde jeg tjenstl. melde, at Ministeriet, ved at erhverve fornævnte Resolution for det ovennævnte Belöbs Anvendelse, er gaaet ud fra, at Hr. Stiftamtmanden i Anledning af Deres Function som Commissarius ved den ovennævnte Forsamling, samt til Afholdelsen af de Udgifter, som maatte behöves til den Dem Tilforordnede, vil kunne disponere over et Belöb af 1000 Rbd. uden at De derfor vil behöve at aflægge noget Regnskab, men at derimod hvad der maatte medgaae til andre extraordinaire Udgifter, saasom til en Sekretair for Dem selv, til Extraskrivere m. v., vil være at udbetale af det tilovers blivende Belöb af 500 Rbd., efter derover indgivne Regninger, hvorhos man i sin Tid forventer en samlet documenteret Beregning over samtlige hertil medgaaende Belöb hertil behageligen indsendt.

Iövrigt undlader man ikke at tilföie, at der af det foranförte Hr. Stiftamtmanden tilstaaede Belöb allerede er efter Begjæring af Justitsraad, Contoirchef Massmann udbetalt ham 600 Rbd., for dermed at besörge forskjellige Indkjöb for Dem i Anledning af Deres forberörte Stilling, samt at Landfogden i Island er tillagt Ordre om, efter Deres nærmere Reqvisition at udbetale de övrige 900 Rbd. af Islands Jordebogskasse.

1851. Slutteligen skulde Ministeriet have Hr. Stiftamtmanden bemyndiget til, ved den omhandlede Leilighed
24. Mai. at anvende og benytte de Effekter, der fra Althingets sidste Möde endnu haves i Behold, og antages af Dem at være tagne i Forvaring i Medhold af Ministeriets Skrivelse af 3. August f. A. — Indenrigsministeriet den 24. Mai 1851.

24. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, angaaende en **forhenværende Capellans geistlige Rettigheder** i Henseende til **Afgiftsfrihed.** Khavn den 24. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 301.

Med Hensyn til, at forhenværende personel Capellan Jon Thorlacius, som siden Aaret 1847 driver Bondenæring, har, paa Grund af sin nævnte tidligere Stilling, nægtet at erlægge Thinggjæld for Aarene 1848 og 1849, nemlig Skat, Kongetiende, Gjaftold og Laugmandstold, har Administrator Are Sæmundsen, der fungerede som constitueret Sysselmand i Öfjords Syssel i nysnævnte Aar, i et med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 20. August f. A. hertil indsendt Andragende anholdt om, at Kongetienden for begge Aar maa, efter Fradrag af Incassationssalarium, forsaavidt Præsten ansees at være afgiftsfri, blive ham refunderet af Jordebogskassen med 3 Rbd. 10 Sk., hvilket Belöb han, imod Regres til Jon Thorlacius, har indbetalt i bemeldte Kasse, men at han derimod, i Tilfælde af at Præsten er afgiftspligtig, maa forhjælpes til at erholde hele Thinggjældens Belöb.

Efter at jeg om Sagen har brevvexlet med Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, der har yttret, at da det er oplyst, at Personer i lignende Stilling ere, som henhörende til Geistligheden, ifölge langvarig Praxis blevne fritagne for at erlægge de omhandlede Mandtalsbogsafgifter, vil der formentligen ikke være tilstrækkelig

Anledning til at tilsidesætte denne Praxis i nærværende Tilfælde, skulde jeg til behagelig Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at dette Ministerium heller ikke skjönner rettere, end at den Paagjeldende, som tjenstledig Capellan, maa henregnes til Geistligheden og saaledes nyde den denne ved allerh. Resol. af 7. Marts 1774 og Reglem. 17. Juli 1782 tillagte Afgiftsfrihed, hvorfor det ogsaa er foranlediget, at det nævnte Belöb af 3 Rbd. 10 Sk. vil blive Are Sæmundsen tilbagebetalt af Islands Jordebogskasse, men at der iövrigt Intet fra Ministeriets Side haves imod, at Spörgsmaalet, om Saadant maatte önskes, söges afgjort ved Domstolene. - Indenrigsministeriet den 24. Mai 1851. 1851. 24. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Forslag om Combination** af **Mula Sysselerne** med **Öster-Skaptafells Syssel.** Khavn den 27. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 313. 27. Mai.

I Forbindelse med hvad der i Ministeriets Skrivelse af 9. d. M. er meddeelt om, at det er paatænkt, i sin Tid at forelægge Althinget Spörgsmaalet om en eventuel Forening af begge Mula Sysseler, skulde jeg, med Hensyn til hvad der i Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 6. Februar d. A. er yttret om en mulig Combination af Öster-Skaptafells Syssel med Söndermula Syssel, tjenstl. melde, at da den hidtilværende treaarige Constitution i Skaptafells Syssel er udlöben til næste Aar, vil der i denne Henseende Intet være til Hinder for den ommeldte Plans Realisering, for hvilken ogsaa unægteligen vægtige Grunde synes at tale.

Da imidlertid den derved fremkommende Jurisdiction, bestaaende af begge Mula Sysseler og Öster-Skaptafells Syssel, vilde blive af en saadan Udstrækning, og de der forefaldende Forretninger af et saadant Om-

1851. fang, at samme ikke vilde kunne bestrides af een Embedsmand, er det kommet under Overveielse, om ikke
27. Mai. Forholdet kunde ordnes saaledes, at der vel kun blev een Sysselmand ansat i den samlede Jurisdiction, men at det da tillige blev gjort ham til Pligt at holde 2 examinerede og med udstrakt Constitution forsynede Fuldmægtige, af hvilke den ene da formentligen burde være bosat paa Seydisfjord og den anden paa Berufjord.

Men forinden Videre heri foretages, har man ikke villet undlade tjenstligst at udbede sig Hr. Amtmandens nærmere Yttringer og eventuelle Forslag til Sagens Ordning behageligen meddelte. Ligeledes önskes ved samme Leilighed meddeelt: deels Oplysning, om det ikke maatte ansees hensigtsmæssigst, at Lægen i det omhandlede Distrikt for Fremtiden blev bosat paa Berufjord, deels Underretning om, hvorledes Qvarantainevæsenet paa de forskjellige Handelssteder i begge Mula Sysseler for Tiden er indrettet. — Indenrigsministeriet den 27. Mai 1851.

27. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Ret til Forsörgelse i en Commune.** Khavn den 27. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 314.

Ved behagelig Skrivelse af 6. Septbr. f. A. har Hr. Amtmanden forelagt Ministeriet til Afgjörelse en imellem Engihlids og Þorkelshols Repper i Hunavatns Syssel opstaaet Tvist om, i hvilken af bemeldte Repper Fruentimmeret Anna Sigfusdatter og hendes udenfor Ægteskab födte Barn, Þóranna, bör ansees forsörgelsesberettigede, idet det i saa Henseende fra Þorkelshols Reps Side er indrömmet, at bemeldte Anna Sigfusdatter vel tidligere har været forsörgelsesberettiget sammesteds, men derhos tillige anfört, at da hun i Aaret 1846 har indgaaet Ægteskab med en i Engihlids Rep forsörgelsesberettiget Person, ved Navn Gudmundur Jons-

son, maa, ifölge Reglen i Reglem. af 8. Januar 1834 § 6, Forsörgelsespligten ogsaa for Konen og det för Ægteskabet af dem sammenavlede Barns Vedkommende antages at være gaaet over paa Mandens Forsörgelsesrep. 1851. 27. Mai.

Foranlediget heraf undlader Ministeriet ikke tjenstl. at melde, at da det under Sagen er oplyst, at Ægteskabet er indgaaet imod det i Frd. 30. April 1824 § 3 Nr. 10 fastsatte Bud om, at Nogen af dem, der agte at indgaae Ægteskab, maa have modtaget urefunderet Understöttelse af Fattigvæsenet, med mindre dertil er meddeelt Samtykke fra Mandens Forsörgelsescommune, kan det saaledes indgaaede Ægteskab ikke gjöre nogen Forandring i de tidligere om Forsörgelsespligten bestaaende Regler, hvorfor þorkelshols Rep fremdeles maa ansees forpligtet til at forsörge Moderen og det förend Ægteskabet födte Barn, imod atter at have Regres til Vedkommende, hvem Ægteskabets Stiftelse kan tilregnes, hvorimod de i Ægteskabet sammenavlede Börn ville fölge Faderens Forsörgelseshjem. Da Ægteskabet imidlertid i anden Henseende har juridisk Virkning, og da det ægteskabelige Samliv ikke bör forstyrres, vil Engihlids Rep ikke kunne modsætte sig at modtage hele Familien, imod at erholde et passende Bidrag for Konen og det inden Ægteskabet födte Barn af þorkelshols Rep, og vil Störrelsen af bemeldte Bidrag, naar vedkommende Repper ikke derom kunne blive enige, være at bestemme af Amtet.

I Overeensstemmelse med disse Regler, der allerede findes udtalte i Skrivelse af 4. August 1842 (Coll. Tid. for s. A. Pag. 846) og Indenrigsministeriets Skrivelse af 27. Juli 1849 (Dep. Tid. Pag. 878), bedes Vedkommende tilkjendegivet det Fornödne. — Indenrigsministeriet den 27. Mai 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Krigsskat** 27. Mai.

1851. 27. Mai. **af Renter af kongel. Obligationer.** Khavn den 27. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 315.

Af de med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 4. Januar d. A. indsendte Skrivelser fra Administrator for Múkaþverá Klostergodses Norderpart, Árni Thordarson og Faktor Jakob Johnsen paa Húsavík, har Ministeriet bragt i Erfaring, at den Förstnævnte, efter at have til Faktor Johnsen indbetalt et Belöb af 200 Rbd., har af denne erholdt en Anviisning paa, hos Landfogden i Island at oppebære et Johnsen tilhörende Rentebelöb af lignende Störrelse, for dermed at betale et Afdrag paa Intraderne af Klostergodset for Fardagaaret 1848—1849, men at Landfogden, i Medhold af Indenrigsministeriets Skrivelse af 20. Januar 1849, har i bemeldte Rentebelöb afkortet 25 Rbd. i Krigsskat, og saaledes kun meddeelt Qvittering for 175 Rbd., hvorefter Faktor Johnsen har vægret sig ved at godtgjöre Administrator Thordarson det nævnte Belöb af 25 Rbd., som formentligen urigtig afkortet, og begjært Spörgsmaalet forelagt dette Ministerium til Afgjörelse.

I Anledning heraf skulde jeg ikke undlade tjenstl. at melde, at ligesom det ved For. 5. Juni 1848 § 8 er befalet, at der som Krigsskat skal erlægges ⅛ af et Aars Rente af alle kgl. og offentlige Obligationer, uden at noget Hensyn derved er taget til hvem der er Eier af de paagjeldende Obligationer, saaledes har den forrige Statsgjældsdirection paa dertil af det daværende Rentekammer given Anledning, i Skrivelse af 13. November 1848 erklæret det for hævet over al Tvivl, at en saadan Decourt ogsaa burde finde Sted med Hensyn til de kgl. Obligationer, hvoraf Rente forskudsviis udbetales af den islandske Jordebogskasse, eftersom den Omstændighed, at Renterne, til Bekvemmelighed for de paagjeldende Obligationseiere, foreskydes dem af Jordebogskassen i Island, paa ingen Maade kunde begrunde nogen Ret til Fritagelse for Udredelsen af den omhandlede

Skat, hvilken samme Anskuelse ogsaa senere af Finantsministeriet er indskjærpet i Skrivelse til Indenrigsministeriet af 12. Mai 1849, hvorved det iövrigt blev tilkjendegivet, at Indvaanerne i Island, ifölge Statsraads Beslutning af 7. i s. M., skulde være fritagne for at svare Krigsskat. 1851. 27. Mai.

Som Fölge beraf kan der saaledes ikke være Spörgsmaal om at fritage en enkelt Obligationseier fra at taale den ommeldte, af Finantsministeriet for bemeldte Aar fordrede almindelige Decourtering, hvorved det ifölge Foranförte ikke kan komme i nogen Betragtning, at Vedkommende er bosat paa Island, og da Landfogden saaledes maa antages at have havt fuldkommen Hjemmel til den af ham foretagne Decourtering, vil Administrator Arne Thordarson i Jordebogskassen have at indbetale det manglende Belöb, hvorimod han atter i denne Henseende maa kunne henholde sig til Faktor Johnsen og, i fornödent Fald, lade dette deres private Mellemværende afgjöre ved Domstolene.

I Overeensstemmelse hermed anmodes Hr. Amtmanden om at ville tilkjendegive Vedkommende det Fornödne. — Indenrigsministeriet den 27. Mai 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Nord- og Öster-Amtets Bibliothek.** Khavn den 27. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 316. 27. Mai.

Idet Ministeriet bifalder de Foranstaltninger, som ifölge Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 4. Februar d. A. ere blevne trufne til Ordningen af den fremtidige Afbenyttelse af Nord- og Öster-Amtets Bibliothek, undlader jeg ikke tjenstl. at melde, at det dermed fulgte nye Catalog over Bibliothekets Böger er, overeensstemmende med Deres Begjæring, blevet afleveret til Cand. jur. Vilhjálmur Finsen, for af ham at besörges trykket,

1851. samt at det endvidere vil blive foranstaltet, at de til
27. Mai. Trykningen medgaaende Omkostninger ville, efter indgiven Regning, blive anviste til Udbetaling som en Udgift for Islands Jordebogskasse, imod at de atter ved Hr. Amtmandens Foranstaltning blive bemeldte Kasse refunderede af Renterne af Nord- og Öster-Amtets oeconomiske Fond.

Iövrigt forventer Ministeriet en Oversigt over nysnævnte Fonds Status for indeværende Aar, og fremdeles hvert andet Aar hertil behageligen indsendt. — Indenrigsministeriet den 27. Mai 1851.

27. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Kjöb af Oddeyri til Kjöbstadgrund for Akureyri.** Khavn den 27. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 319.

Efter de ved Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 11. Februar d. A. meddelte Oplysninger om Handelsstedet Akureyri og det i Nærheden liggende Sted Oddeyri, maa Ministeriet med Dem være enigt i, at det kunde være önskeligt, om sidstnævnte Sted kunde blive kjöbt for offentlig Regning, for derefter at forenes med det nuværende Handelssteds Grund. Da imidlertid Intet hertil er optaget paa Finantsloven for indeværende Aar, skulde jeg tjenstl. henstille til Hr. Amtmanden, om ikke Kjöbesummen, der af Sysselmanden er opgiven at ville belöbe 300 Rbd., foruden en moderat Godtgjörelse for nogle af den nuværende Eier paa Stedet anvendte Bekostninger, maatte forelöbigen kunne afholdes af Nord- og Öster-Amtets oeconomiske Fond, idet bemeldte Fond da enten senere vilde kunne udlöses som Eier af Stedet af den vordende Commune, eller erholde sine Udgifter dækkede ved Leie og Grundafgifter, og maatte det iövrigt ved det eventuelle Kjöb paasees, at fornöden Reservation i Skjödet tages med

Hensyn til den i Hr. Amtmandens foranförte Skrivelse berörte, fra Eieren af Gaarden Lögmannshlid fremkomne Paastand om, at den nordlige Deel af Oddeyri tilhörer nysnævnte Gaard. Dernæst skulde Ministeriet lige tjenstl. henstille, om det ikke, ifald Kjöbet af Oddeyri maatte komme istand, maatte være rettest officielt at authorisere det saaledes udvidede Handelssteds Grændser, der da vilde komme til at gaae fra Gleraaen til det nuværende Handelssteds sydligste Grændse, i hvilken Henseende Hr. Amtmandens nærmere Yttringer og Forslag imödesees — samt om ikke, under samme Forudsætning, en midlertidig Bygningscommission bör oprettes paa Öfjord til at foretage den nödvendige Udviisning af Grunden saavel paa Oddeyri som paa Akureyri, efter de samme Regler, sem for Bygningscommissionen i Reykjavík ere bestemte. 1851. 27. Mai.

Iövrigt skulde Ministeriet, med Hensyn til hvad der af Hr. Amtmanden er yttret om, at det vilde medföre særdeles Vanskelighed og Bekostning for den nuværende Sysselmand i Öfjords Syssel at flytte til Handelsstedet, bemærke, at dette muligen kunde undgaaes, naar Sysselmanden vilde forpligte sig til regelmæssig at være tilstede paa Öfjord til bestemte Tider til Forretningernes Besörgelse, og iövrigt til der at have en af Amtet constitueret Fuldmægtig, der kunde paategne Skibspapirer og overholde Orden m. v. Slutteligen bedes Underretning om, hvorledes Qvarantainevæsenet paa Öfjord for Tiden er indrettet, behageligen meddeelt, idet Ministeriet iövrigt imödeseer Hr. Amtmandens nærmere Indberetning i sin Tid om, hvad der i forberörte Henseende maatte blive foretaget. — Indenrigsministeriet den 27. Mai 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Understöttelse til Anskaffelse af Jorddyrknings-Red-** 31. Mai.

1851. 31. Mai. skaber. Khavn den 31. Mai 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 332.

For at imödekomme de med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelser af 30. Januar og 10. Februar d. A. hertil indkomne og af Dem anbefalede Andragender fra Bonden Björn Thorlaksson paa Fornhagi i Öfjords Syssel og Student Are Aresen paa Flugumýri i Skagafjords Syssel, om at forundes nogle Agerdyrkningsredskaber, har Ministeriet igjennem det kgl. Landhusholdningsselskab foranlediget, at der i indeværende Foraar ere til Vedkommende opsendte:

a) til Björn Thorlaksson en amerikansk Plov og et Sæt Seletöi, og — b) til Are Aresen en amerikansk Plov, en svensk Harve og Seletöi til 2 Heste.

Landhusholdningsselskabet har derefter hertil indgivet en Regning over de Omkostninger, der ere medgaaede ved Indkjöbet af de ommeldte Redskaber, hvilke Udgifter, foruden Transportomkostningerne, udgjöre:

a) for 1 Plov til B. Thorlaksson	10 Rd. » Sk.	
samt Seletöi	22 — 48 —	
		32 Rd. 48 Sk.
b) for 1 Plov til Aresen . .	10 Rd. » Sk.	
1 Harve	14 — » —	
Seletöi	22 — 48 —	
		46 — 48 —

Da her imidlertid ikke haves nogen Sum disponibel til de nævnte Omkostningers Afholdelse, idet navnligen den af Hr. Amtmanden i Deres forberörte Skrivelse af 10. Februar paapegede Conto, der er bestemt til Havedyrkningens Fremme i Island m. v., allerede er saa stærkt bebyrdet, at Udgiften ikke deraf vil kunne udredes, skulde jeg tjenstl. henstille til Hr. Amtmanden, om det ikke maatte ansees billigt, at de Paagjeldende selv bidrage Noget, t. Ex. Halvdelen, til Anskaffelsen af de omhandlede Redskaber, og om ikke Resten maatte kunne afholdes af Renterne af Norder-Amtets oeconomiske Fonds Midler, og maatte Belöbene derefter

foranstaltes indbetalte i Jordebogskassen og Landfogdens Qvittering derfor hertil indsendes, for at Belöbet siden kan blive anviist Landhusholdningsselskabet til Udbetaling. 1851. 31. Mai.

Hvorvidt Sagen kan blive ordnet i Overeensstemmelse hermed, derom imödesees Hr. Amtmandens nærmere Indberetning i sin Tid. — Indenrigsministeriet den 31. Mai 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Guðmund Olafsson Stephensen, ang. en **Reise til Shetlandsöerne** og **Skotland** paa **Landvæsenets Vegne** m. v. Khavn den 31. Mai 1851. — Isl. Copiebog 1851, Nr. 334. 31. Mai.

I Skrivelse af Gaars D. har De underrettet Ministeriet om, at De, navnligen af pecuniaire Hensyn, ikke seer Dem istand til, saaledes som i allerh. Resol. af 1. i d. M. er bestemt, paa Deres Hjemreise til Island i indeværende Sommer at tage Veien over Færöerne til Shetlandsöerne og det nordlige Skotland, for der at gjöre Dem bekjendt med Kelpfabrikationen, men at De derimod har paatænkt, först at reise direkte til Island og senere hen paa Sommeren derfra atter til Skotland, for at blive der Vinteren over, og i denne Tid at gjöre Dem bekjendt saavel med Husdyreavlen sammesteds, som med Kelpfabrikationen m. v., saafremt den saaledes forandrede Reiseplan ikke maatte blive misbilliget af Ministeriet.

Efter de saaledes forklarede Omstændigheder vil Ministeriet vel ikke modsætte sig Bevilgelsen af det Ansögte, dog under den Betingelse, at De ved et formeligt Revers, hvortil et Udkast hoslagt medfölger, forpligter Dem til, inden 2 Aar fra Datum at fuldföre den i forberörte allerh. Resolution bestemte Reise til Shetlandsöerne og det nordlige Skotland, hvortil De har modtaget en Understöttelse af 200 Rbd. af det Offent-

1851. lige, og derefter om bemeldte Reise at gjöre en udførlig Indberetning til Ministeriet, eller i modsat Fald inden samme Tid at tilbagebetale Belöbet skadeslöst. — Indenrigsministeriet den 31. Mai 1851.

31. Mai.

6. Juni. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Organisten i Reykjavik,** hans **Lön og Forpligtelser.** Khavn den 6. Juni 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 338.

Med Hensyn til de af Hr. Stiftamtmanden og D. H. i behagelig Skrivelse af 26. Februar d. A. forklarede Omstændigheder, og efter om Sagen at have brevvexlet med Indenrigsministeriet, vil Ministeriet Intet have imod, at der af den paa Finantsloven af 27. Marts d. A. til adskillige Udgifter for Island opförte Sum af 4000 Rbd. maa for indeværende Finantsaar udbetales Organist Pètur Gudjohnsen 20 Rbd. qvartaliter, eller ialt 80 Rbd., for at udföre Orgelspillet i Reykjavík Domkirke, dog imod at han, i Forbindelse med den Underviisning i Sang og Musik, som han er pligtig at give Eleverne ved den lærde Skole og ved Pastoralseminariet i Reykjavík, endvidere paatager sig tillige at give de sidstnævnte Elever Underviisning i Mesning. Og maatte det iövrigt paalægges bemeldte Organist at undervise een eller flere Elever i Orgelspil.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden og D. H. til behagelig Efterretning og videre Foranstaltning, idet jeg ikke undlader at tilföie, at et lignende Belöb vil til bemeldte Öiemed blive opfört paa Cultusministeriets islandske Budget for næste Aar, hvorimod Ministeriet forventer i sin Tid at modtage Stiftsövrighedens nærmere Yttringer om, hvorvidt en saadan Udgift maatte være nödvendig for Fremtiden. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 6. Juni 1851.

Kongelig Resolution ang. **Foranstaltninger i Henseende til Ordningen af Qvarantainevæsenet** paa Island. Christiansborg Slot den 6. Juni 1851[1]. 1851. 6. Juni.

Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1851, Nr. 22. — I Forestilling 27. Mai foredrager Indenrigsministeren (Rosenörn) hvad hidtil var foretaget vedkommende Qvarantainevæsenet i Island siden 1831 (i alt Væsentligt optaget i Circulaire til Qvarantaine-Commissionerne i Island 5. Juli 1851), og indstiller:

at Ministeriet allern. maa blive bemyndiget til, endvidere at meddele Amtmændene og Sundheds-Commissionerne i Island de fornödne Paalæg og Instructioner i Overeensstemmelse med det Foranförte, og navnligen saaledes, at Mæslinger og andre smitsomme epidemiske Sygdomme ogsaa bör være Gjenstand for Qvarantainevæsenets Opmærksomhed og Behandling, paa samme Maade som Börnekopper efter Plak. 20. Juni 1838, samt at det allern. maa tillades, at der midlertidigen, indtil nærmere Bestemmelse desangaaende kunde vedtages, af Skibe, som lægges i Observations-Qvarantaine i en islandsk Havn, maa opkræves den ovennævnte[2] Betaling.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 6. Juni 1851.

Plakat for Island, ang. Forpligtelse for **Embedsmænd og deres Enker** at yde **Bidrag til Repartitionsfondene.** Khavn den 8. Juni 1851. — 8. Juni.

Plakatens Indhold og dens Udstedelse er bifaldet af Kongen ved Resol. 6. Juni 1851. Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1851, Nr. 21 med Bilage (Althingets Petition m. v.). — Den anföres som publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1852, og i Sysselerne overalt i samme Aar, med Undtagelse af Reykjavík By og Gullbringa og Kjosar Syssel, hvor den allerede er bekjendtgjort 1851. — Original-Aftryk hos

[1]) Indenrigsmin. Circ. 5. Juli 1851.

[2]) nemlig den i Circ. 5. Juli 1851 bestemte Betaling.

1851. 8. Juni. Schultz, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, derunder den islandske, Resten af Titelbladet dansk; paa anden Side den danske Text med Indenrigsministerens (Rosenörns) og Contoirchefens i det islandske Departements Expeditionscontoir (Oddg. Stephensens) Underskrift; paa tredie Side den islandske Text uden Underskrifter; fjerde Side blank. — Depart. Tid. for 1851, S. 545. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger vedkommende Danmark m. v., 1851, S. 275—276. — Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, Viðb. B, S. 40. — Althingets Forhandlinger i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1849, S. 55—57, 186—192, 212—213, 302—303.

Plakat for Island, angaaende Embedsmænds og deres Enkers Forpligtelse til at yde Bidrag til Repartitionsfondene.

Paa Indenrigsministeriets allerund. Forestilling har det under 6. d. M. behaget Hs. M. Kongen, i Henhold til Althingets Indstilling, allern. at bifalde, at Embedsmænd og deres Enker herefter af deres tiendebare Lösegods skulle yde de lovbegrundede Bidrag til Repartitionsfondene lige med Bönder.

Hvilket herved kundgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Indenrigsministeriet den 8. Juni 1851.

Opið brèf fyrir Ísland, um skyldu embættismanna og ekkna þeirra að gjalda til jafnaðarsjóðanna.

Eptir uppástúngu stjórnardeildar innanríkismálanna og samkvæmt bænarskrá alþíngis, hefir konúngi þóknazt 6. þ. m. allramildilegast að fallast á, að embættismenn og ekkjur þeirra skuli hèreptir, af tíundbæru lausafè sínu, greiða lögskipuð gjöld til jafnaðarsjóðanna, jafnt sem bændur.

Þetta birtist hèr öllum hlutaðeigendum. — Í stjórnardeild innanríkismálanna, 8. Juni 1851.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Afdrag af de Landsoverrettens Medlemmer tillagte Gager.** Khavn den 10. Juni 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 341. 1851. 10. Juni.

Ifölge derom indgivet Andragende fra Medlemmerne i den islandske Landsoverret, har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 24. Februar d. A. indstillet, at det Afdrag af 1⅓ %, som hidtil er blevet decourteret i bemeldte Embedsmænds Gage, maatte bortfalde, samt at det, som saaledes siden Aaret 1845 er afkortet, maatte refunderes dem af Islands Jordebogskasse.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade tjenstl. at melde:

Ved at afgive allerund. Betænkning over, hvilke af de for Danmark i Aarene 1845 og 1846 emanerede Anordninger der burde gjöres gjeldende for Island, indstillede Althinget, blandt Andet, i Aaret 1847, at For. 8. Januar 1845, som ophæver den ved For. 12. Juni 1770 paabudne Embeds-Procentskat, maatte blive gjort gjeldende paa Island, og at derhos den Afkortning i nogle islandske Embedsmænds Gager, som var paabuden ved For. 31. Januar 1691 og 23. Februar 1692, maatte vorde ophævet.

Efter at der derpaa om Sagen var blevet brevvexlet med det daværende Rentekammer og Finantsdeputationen, behagede det Hs. M. Kongen, paa en af Justitsministeriet nedlagt allerund. Forestilling, under 31. Oktbr. 1848 blandt Andet allern. at resolvere: „at ligesom For. af 8. Januar 1845 allerede i Aaret 1847 var bleven gjort gjeldende for Island derved, at Rentekammeret under 12. Juni bemeldte Aar havde tilskrevet Amtmændene, Biskoppen og Landfogden i Island, at den i For. 12. Juni 1770 omhandlede Embeds-Procentskat efter Emanationen af For. 8. Januar 1845 skulde være bortfalden, ogsaa af samtlige Embeder der paa Landet, af hvilke den, som saadan, da svaredes, saa-

1851. 10. Juni. ledes skulde ogsaa den Afkortning i nogle islandske Embedsmænds Gager, som var paabuden ved For. 31. Januar 1691, 10. Oktbr. 1699 og 25. Januar 1719, for Fremtiden bortfalde", og blev det derhos allernaad. bestemt, at Indholdet af denne allerh. Resolution skulde meddeles Althinget ved dets næste Sammentræden.

Dette maa imidlertid, uagtet Sagen stod i Forbindelse med den Althinget i Aaret 1849 forelagte Arveanordning, være bleven overseet eller forglemt i den korte Tid, der var levnet den kgl. Commissarius efter hans Ankomst til Sagernes Behandling.

Imidlertid ere dog de paagjeldende Embedsmænds Gager senere blevne optagne paa Finantsloven for 1850—51 og 1851—52 uden nogen Afkortning, og der vil saaledes, hvad det sidstnævnte Finantsaar angaaer, Intet være til Hinder for, at Vedkommende erholde de fulde Gagebelöb udbetalte, i hvilken Henseende Hr. Stiftamtmanden derfor anmodes om at ville meddele Landfogden det Fornödne; derimod vil, da Regnskabet for 1850—51 nu maa antages at være endeligen afsluttet, hvad der er blevet de omtalte Embedsmænd afkortet saavel i bemeldte Finantsaar som i det foregaaende Tidsrum fra fornævnte allerh. Resolutions Datum den 31. Oktober 1848 til 1. April 1850 ikke i Aar kunne tilbagebetales Vedkommende, da ingen Sum hertil haves paa Finantsloven for indeværende Aar, hvorimod det til bemeldte Öiemed fornödne Belöb vil af Ministeriet blive optaget paa næste Finantsbudget.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, idet jeg ikke undlader at tilföie, at ifölge den tidtnævnte allerh. Resol. af 31. Oktober 1848 kan der ikke være Spörgsmaal om at tillægge Vedkommende Fritagelse for den ombandlede Decourt fra et tidligere Tidspunkt end bemeldte Resolutions Datum. — Justitsministeriet den 10. Juni 1851.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vester-Amt, ang. **Bestyrelsen af Umyndiges Midler.** Khavn den 10. Juni 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 344. 1851. 10. Juni.

Ved hertil at indsende en Beretning om Overformynderivæsenets Tilstand i Vester-Amtet for Tidsrummet fra 1. Juli 1848 til Udgangen af Aaret 1849, har Hr. Amtmanden tillige forelagt Ministeriet til Afgjörelse et mellem nogle Overformynderier i Vester-Amtet omtvistet Spörgsmaal, om nemlig den i For. 18. Februar 1847 § 4 c indeholdte Bestemmelse, hvorefter det, under Iagttagelsen af visse sammesteds nærmere givne Forskrifter, er tilladt at anvende af den en Umyndig tilhörende Arvecapital til hans Underholdning og Opdragelse, ogsaa kan komme til Anvendelse i de Tilfælde, hvor Arvecapitalen, i Medhold af samme Forordnings § 7 Litr. b, bliver indestaaende hos den efterlevende af Forældrene, og Börnene forblive hos denne.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at melde, at da der paahviler Forældrene en ubetinget Pligt til at sörge for deres Börn, vil, som ogsaa af Hr. Amtmanden antaget, den Efterlevende, der er istand til af egen Formue at underholde Börnene, ikke kunne gjöre Fordring paa at anvende Noget af den dem tilfaldne Arvecapital til deres Underholdning og Opdragelse, hvorimod det maa beroe paa en Overeenskomst mellem vedkommende Værge og Overformynder, og eventualiter paa Amtmandens Resolution, om nogen, og da hvor stor en Deel af Renten vil kunne anvendes til Hjælp ved de omhandlede Omkostningers Bestridelse, forsaavidt Saadant i enkelte Tilfælde maatte ansees nödvendigt.

Iövrigt forventer Ministeriet, at Hr. Amtmanden vil paasee, deels at de af Dem paapegede Mangler i Værgemaalets Bestyrelse paa nogle Steder blive snarest muligt

1851. afhjulpne, deels at de befalede Oversigter herefter blive
10. Juni. saaledes affattede, at de indeholde fuldstændige og nöiagtige Beretninger om samtlige Overformynderiers Tilstand i det Dem betroede Amt. — Justitsministeriet den 10. Juni 1851.

10. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Forslag** til **nyt Regulativ for Hospitalernes Indtægter.** Khavn den 10. Juni 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 345.

Hr. Stiftamtmanden og D. H. har, ved hertil at indsende Bemærkninger fra Amtmændene over Nord- og Öster-Amtet, samt over Vester-Amtet paa Island over det af Althinget i sin Tid foranledigede Spörgsmaal, om Affattelsen af et nyt Regulativ for de saakaldte Hospitalslodder, i behagelig Skrivelse af 25. Septbr. f. A. med Hensyn til Sagens Ordning fremsat fölgende Forslag, nemlig:

a) principaliter: at Opkrævningen af de ved Anordning af 27. Mai 1746 paabudne saakaldte Hospitalslodder skulde for Fremtiden bortfalde, men i deres Sted blive bestemt en almindelig Afgift, der, efter samme Grundsætninger som andre offentlige Skatter, maatte af Landet blive udredet til Bedste for det ved Plak. 23. August 1848 stiftede Lægefond; og

b) in subsidium: at de saakaldte Hospitalslodder ophæves in natura, men at i deres Sted en vis Pengeafgift, der sammenlagt idetmindste kunde æqvivalere de aarlige Indtægter, Hospitalslodderne hidtil have givet, maatte engang om Aaret blive paalagt hver Baad, som i den ved Hospitalsanordningerne bestemte Tid gaaer paa Fiskeri.

Hvad imidlertid det förstnævnte Alternativ angaaer, maa Ministeriet, navnligen saalænge det islandske Afgiftssystem ikke er ordnet, finde Betænkelighed ved,

istedetfor den omhandlede specielle Afgift til Hospitalerne eller Lægefondet, at foreslaae en ny almindelig Afgift til Medicinalvæsenet i Island, hvortil der desuden vilde udfordres et eget Lovbud, hvorom der ikke foreligger noget Andragende fra Althinget, der tvertimod indskrænkede sig til at begjære et nyt Regulativ for Hospitalslodderne og deres Opkrævning. Heller ikke kan Ministeriet ansee det tilraadeligt, at forandre de hidtil in natura ydede Hospitalsafgifter til en Pengepræstation, da dette upaatvivleligen vilde gjöre den omhandlede Ydelse endnu mere upopulair end den allerede er, ligesom det ogsaa er imod de bestaaende Bestemmelser i For. 27. Mai 1746, der udentvivl i det Væsentlige bör bibeholdes saalænge den nævnte Afgift bestaaer. 1851. 10. Juni.

Forsaavidt det derimod maatte befindes, at den nuværende Opkrævnings- og Realisationsmaade, navnligen i Sönder-Amtet, er mindre hensigtsmæssig, skulde jeg tjenstl. henstille til Hr. Stiftamtmanden og D. H., om der ikke maatte findes Anledning til at foretage en saadan Forandring heri, at den nævnte Oppebörsel kunde give et större Udbytte end hidtil, og om navnligen ikke en lignende Fremgangsmaade som den, der efter den i Gjenpart vedlagte Erklæring fra Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet fölges i dette Amt, og som i det Væsentlige stemmer med de i Hospitalsanordningen foreskrevne Regler, burde for Fremtiden saavidt muligt iagttages ved bemeldte Afgifts Opkrævning og Realisation ogsaa for Sönder-Amtets Vedkommende. — Justitsministeriet den 10. Juni 1851.

Bekjendtgjörelse fra Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet, ang. **statsvidenskabelig Examen ved Universitetet.** Khavn den 10. Juni 1851. — Denne Bekjendtgjörelse anföres som publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli Maaned 1852, samt i Myra og Hnappadals Syssel 1852. — Original-Aftryk hos 10. Juni.

1851. Schultz, 2 Blade i 4to. Depart. Tid. for 1851, S. 561—563.
10. Juni. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. m. Danmark vedkommende, 1851, S. 276—277.

Bekjendtgjörelse angaaende de nærmere Bestemmelser for Indretningen og Afholdelsen af den ved kgl. Resolution af 29. Juli 1848 (bekjendtgjort ved Plak. af 10. August næstefter) anordnede statsvidenskabelige Examen ved Kjöbenhavns Universitet, samt angaaende den Adgang til Embeder, hvortil Aflæggelsen af denne Examen giver Udsigt.

Paa Ministeriets allerund. Forestilling har det behaget Hs. M. Kongen under 6. d. M. allern. at bifalde fölgende nærmere Bestemmelser angaaende Indretningen og Afholdelsen af den ved kgl. Resolution af 29. Juli 1848 (bekjendtgjort ved Plak. af 10. August s. A.) anordnede statsvidenskabelige Examen ved Kjöbenhavns Universitet, samt angaaende den Adgang til Embeder, hvortil Aflæggelsen af denne Examen giver Udsigt, nemlig:

1. Den statsvidenskabelige Examen, der afholdes ved de for Universitetets Examiner foreskrevne Tider af Aaret, skal være deels skriftlig, deels mundtlig.

Der gives fire skriftlige Opgaver, nemlig: een i Nationaloeconomie (Theorie og Politik); een i Finantsvidenskab; een i dansk Forfatnings- og Forvaltnings-Ret; een i dansk Retsencyclopædie, indbefattende Grundtrækkene af den danske Civilret.

Den mundtlige Pröve anstilles i fölgende fem Hovedfag: 1) Nationaloeconomie; 2) Finantsvidenskab; 3) Dansk Forfatnings- og Forvaltnings-Ret; 4) Dansk Rets-Encyclopædie; 5) Fædrelandets Statistik; — samt i fölgende fem Bifag: 1) Statsvidenskabelig Encyclopædie; 2) Almindelig Statsret; 3) Politisk Historie; 4) Folkeret; 5) Statistikens Theorie og sammenlignende Statistik.

2. Ved denne Examen anvendes de samme Charakterer som ved den fuldstændige juridiske Examen.

For hver enkelt Disciplin, hvori ved Examen examineres, skal Candidaten meddeles en speciel Charakteer, og af de specielle Charakterer bliver Hovedcharakteren at uddrage efter de Regler, som af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet nærmere ville blive bestemte. Saavel de specielle Charakterer som Hovedcharakteren blive at indföre i Candidatens Testimonium publicum. 1851. 10. Juni.

3. Candidater, der have underkastet sig fuldstændig juridisk Embedsexamen, kunne fritages for Examination i dansk Retsencyclopædie og Folkeret, imod at Middeltallet af de Charakterer, de ved bemeldte Examen have erholdt for dansk Civilret, og den dem tildelte Charakteer i Folkeretten træde istedenfor Charaktererne i disse Fag ved den statsvidenskabelige Examen.

4. Ved den mundtlige Examen i ethvert Fag skulle, foruden Examinator, to Censorer være tilstede, nemlig en Professor af det rets- og statsvidenskabelige Fakultet og en af de overordnede Embedsmænd under de civile Ministerier, hvilke Embedsmænd kaldes til at udföre dette Hverv efter den Omgang og den Orden, hvorom Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet forener sig med de övrige vedkommende Ministerier. Strax efter Examinationens Tilendebringelse have Examinator og Censorerne at tildele Specialcharakteren, som i de Fag, i hvilke skriftlige Opgaver finde Sted, bliver at bestemme efter Udfaldet saavel af den skriftlige som af den mundtlige Pröve.

5. Der tilsikkres ikke dem, der have underkastet sig den statsvidenskabelige Examen, nogen udelukkende Ret til visse Embeder, men derimod vil denne Examen betragtes som indeholdende en særdeles Anbefaling til Ansættelse i alle saadanne Embeder i og under de forskjellige Ministerier, der ansees at kræve Kundskab i Lov og Ret, uden at den fuldstændige juridiske Examen er gjort til Betingelse for deres Opnaaelse, Retsskriverembeder og Sagförerbestillinger dog undtagne.

1851. 10. Juni. Navnlig ville de, der have underkastet sig denne Examen, kunne gjöre sig Haab om fortrinlig Adgang til saadanne administrative Embeder, ved hvilke i Forening med hiin Indsigt i Lov og Ret den övrige ved denne Examen prövede Kundskab maa erkjendes for vigtig.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 10. Juni 1851.

11. Juni. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vester-Amt, ang. Beregning af en Sysselmands **Diæter ved Udförelse af Jordtaxationen.** Khavn den 11. Juni 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 348.

Af vedlagte Gjenpart vil Hr. Amtmanden bringe i Erfaring, at Sysselmanden i Dala Syssel, Kammerraad C. Magnusen, har i et til Ministeriet under 1. August f. A. indgivet Andragende fört Besværing over en af Hr. Amtmanden afgiven Decision, hvorved der er nægtet ham Diætpenge for de Dage, han i Aaret 1849 har overværet og dirigeret Jordtaxationen for Dala Syssel, nemlig fra 8—13. Oktbr. og 11—17. Novbr. s. A. eller i Alt i 13 Dage, paa Grund af at Taxationen for samtlige Repper i Sysselet er udfört paa Sysselmandens Bopæl, Skard, og at han fölgelig ingen Reiser i den Anledning har foretaget.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for ovennævnte Sysselmand tjenstl. at melde, at Ministeriet ganske maa bifalde den af Hr. Amtmanden om Sagen udtalte Anskuelse, for hvilken, foruden de af Dem paaberaabte Grunde, endvidere kan anföres, at det fölger saavel af Sagens Natur som af den udtrykkelige Bestemmelse i For. 27. Mai 1848 § 2, at Taxationen skulde udföres i hver Rep for sig, hvorved det altsaa er forudsat, at Sysselmanden nödvendigviis maatte gjöre Reiser mellem

de forskjellige Repper. Denne Bestemmelse er iövrigt af en saa væsentlig Betydning, at der vistnok var Grund til at tvivle om, hvorvidt den omhandlede Forretning, hvorved hiin Bestemmelse er i den Grad tilsidesat, at Taxationen for hele Sysselet — som meldt — er foretagen paa et og samme Sted, kan tillægges nogen Gyldighed, og Ministeriet skulde derfor tjenstl. udbede sig Hr. Amtmandens Yttringer behageligen meddelte saavel herom, som om der ikke maatte være Anledning til at paalægge Sysselmanden selv at afholde de til den tidtnævnte Forretning medgaaede Omkostninger i det Hele. — Indenrigsministeriet den 11. Juni 1851. 1851. 11. Juni.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Marineministeriet, ang. **Veiledninger ved Kystseiladsen paa Island.** Khavn den 12. Juni 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 353. 12. Juni.

Da Stykkisholm i Islands Vester-Amt er et af de Steder, som paa Grund af dets Beliggenhed og övrige lokale Forhold maa ansees fortrinligen skikket til en större Handelsvirksomhed, har Ministeriet fra Amtmanden over bemeldte Amt sögt Oplysning om Beskaffenheden af Havnen sammesteds og Indseilingen til samme, i hvilken Henseende Amtmanden har indsendt en af Kjöbmand Arni Thorlacius, der baade er sagkyndig og nöie bekjendt med Lokaliteten, forfattet Beskrivelse over Havnen og dens Omgivelser.

Ministeriet har antaget, at det muligen kunde interessere Marineministeriet at blive nærmere bekjendt med Indholdet af den ovennævnte Beskrivelse, navnligen hvad Indseilingen til Stykkisholm angaaer, og tillader sig derfor hoslagt at fremsende en Extrakt af Thorlacius' Beretning med tilhörende Kort over Havnen ved Stykkisholm til eventuel Afbenyttelse, forsaavidt disse Oylysninger ikke allerede paa anden Maade maatte

1851. være komne velbemeldte Ministerium tilhænde [1]. Og
12. Juni. skulde jeg derhos tjenstligst udbede mig Ministeriets

---

[1]) Det her omtalte Kort og Beskrivelse over Stykkisholms Havn er siden afgivet til Sökort-Archivet (Sökort-Archivets modtagne Breve 1851, Nr. 76). I Beskrivelsen, dat. Stykkisholm 8. Februar 1851, bemærker Thorlacius:

.... „Havnen viser sig kun at være liden, men den er sikker og har Dybde nok, endog for de störste Skibe. Da Ringe næppe med Sikkerked kan anbringes i Klipperne, paa Grund af at disse ere noget löse og spaltede, saa maa der fortöies omkring de baade paa Sugandesöen (Súgandis-ey) og Stykket (Stykki) og Höfden (Höfði) liggende Klippespidser og store Stene. De Skibe, som fortöie imellem Sugandesö, Stykket og Höfden, maae sætte Anker udfor V. N. V. og N. Vind, ligesom antydet er paa Kortet. Paa Svai er det ikke raadeligt at ligge, thi N. O. Vind sætter temmelig Sö ind, og til at stikke betydeligt paa Touget eller Kjættingen er der ikke Plads, hvorfor, i det Tilfælde, at Skibet ragede i Drift, Forliis vilde være uundgaaeligt, thi Stranden bestaaer overalt af tildeels höie og steile Klipper. Jeg har ogsaa erfaret, at Holdebunden ikke er saa ganske til at stole paa, thi deels er den paa sine Steder noget lös, og deels er den ikke fri for Stene, hvilket især er Tilfældet imellem Höfden og Sugandesö, og lidt længere vester efter, der tilskrives den Aarsag, at her i ældre Tider er udkastet Ballast. Dette findes ogsaa antydet paa det medfölgende Kort.

At Anduvningen og Indseilingen til Stykkesholms Havn er, eller forekommer at være, noget vanskelig og afskrækkende, især for Ubekjendte, kan ikke nægtes; dog, naar rigtig Sömandskundskab bruges, kan Faren ikke være stor. Efter min Mening er det nödvendigt for hvert Skib, som skal anlöbe enten Stykkesholm eller Flatö, at söge at faae Kjending af Sælskjærene (Selsker). Disse ligge omtrent i retvisende Nord til Vest og i en Miils Afstand fra Hukken östenfor Grönnefjord (Grundarfjörðr); ved Floden i Springtid ere de rigtignok lave og tildeels overskyllede af Söen, dog ere enkelte Stene at see ovenfor Vandet; til andre Tider og i godt sigtbart Veir ville de kunne sees paa en Afstand af indtil en Miil. Man beholder dem om Styrbord, og kan fra Bugten af nærme sig klods til dem, endog paa mindre end Kabellængdes Afstand. Distancen

Yttringer meddelte om, hvorvidt Samme maatte see sig istand til at meddele saadanne paalidelige Veiledninger, der kunne offentliggjöres, betræffende Seiladsen paa de vigtigste Hovedhavne i Island. 1851. 12. Juni.

Efter Afbenyttelsen tör man forvente medfölgende Kort tilbagesendt. — Indenrigsministeriet den 12. Juni 1851.

Justitsministeriets Skrivelse til Finantsministeriet, ang. **Forbedringer i det islandske Medicinalvæsen.** Khavn den 14. Juni 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 361. 14. Juni.

At Lægevæsenet paa Island höiligen trænger til Reform, har længe været almindelig erkjendt, idet man navnligen har været enig i, deels at Lægernes Antal var for indskrænket, deels at deres Kaar burde forbedres. Landet er for Tiden inddeelt i syv Læge-

---

imellem Sælskjærene og Höskuldsö er omtrent 1½ Miil og Coursen omtrent ONO. retvisende. Höskuldsö vil i sigtbart Veir være at see, naar man har Sælskjær tvers; den er lav og ikke meget kjendelig, dog kan man, siden Steenvarden blev opfört ifjor, ikke saa let forvexle den med de indenfor den liggende Öer.

Ved Höskuldsö begynder den egentlige Indseiling til Stykkesholm, omtrent 1¾ Miil, og paa denne Ö opholde som bekjendt Lodserne sig, hvilke, efter de sædvanlige Lods-Signaler, derfor komme ud. Da Farvandet imellem Sælskjær og Höskuldsö, ligesom ogsaa imellem disse (Sælskjærene) og Land, er opfyldt med mangfoldige Skjær og Grunde, kan det uden Lods aldeles ikke beseiles. ...

Sluttelig tillader jeg mig endvidere at bemærke, at her paa Stykkesholm er höit Vande med ny og fuld Maane Kl. 6, og at Vandet stiger og falder i Springtid indtil 18 Fod og i slap Tid 6 à 8 Fod. Udenfor Höskuldsö sætter Floden retvisende Öst i og Ebben Vester i, men imellem Öerne og Skjærene forandres denne Strömmens Retning meget. Strömmen löber ogsaa her i Springtid med en Fart af indtil over 4 Miil i Vagten."

1851. 14. Juni. distrikter, hvoraf tre findes i Sönder-Amtet, nemlig det östre og vestre Lægedistrikt, hvilket sidste forestaaes af Landphysikus, hvem der er tillagt i Gage 600 Rbd., personligt Tillæg 300 Rbd. og Husleiehjælp 150 Rbd., ialt 1050 Rbd., og Vestmannö, der udgjör et eget Lægedistrikt; 2 i Vester-Amtet og 2 i Nord- og Öster-Amtet, hvortil endnu kommer, at der i Hunavatns og endeel af Skagafjords Syssel er oprettet en interimistisk Lægepost med en Lön af 300 Rbd. Til hver af de faste Distriktslægeposter er henlagt en Gage af 300 Rbd. og desuden en Brugsjord eller en Husleiehjælp af 25—30 Rbd.

Det er indlysende, at der ved det nævnte Personale ikke kan ydes tilstrækkelig Lægehjælp i et Land, der er af en saa stor Udstrækning som Island, ligesom ogsaa, at de nuværende Lægers Forretninger (naturligviis med Undtagelse af Lægen paa Vestmannö) ere yderst besværlige og for nogle af dem endog uoverkommelige. Paa den anden Side er det ligesaa vist, at Lægerne for största Delen ere henviste til den dem tillagte ringe Lön, da kun lidet er at tjene ved den private Praxis. Det kan saaledes ikke nægtes, at de islandske Lægers Kaar ere meget uheldige, hvilket ogsaa har foranlediget Dr. med. Schleisner, der i Aarene 1847 og 1848 har opholdt sig i Island og bereist Landet, til at indgive et Forslag om, at der maatte blive oprettede 12 Lægedistrikter, og at de islandske Læger for Fremtiden maatte blive gagerede som Physici her i Landet, nemlig 4 med 1100 Rbd., 4 med 900 Rbd. og 4 med 700 Rbd. Dette Forslag er, ligesom Ordningen af Medicinalvæsenet paa Island i det Hele, blevet stillet i Bero, indtil Islands forfatningsmæssige saavel som navnligen dets finantsielle Stilling er bleven ordnet.

Imidlertid blev i Aaret 1848 Distriktslægeposten paa Vestmannö ledig, og da samme derefter blev opslaaet vacant, viste det sig, at der til Posten meldte sig kun en eneste Supplikant, der imidlertid, paa Grund

af den ham tildelte ringe Examenscharakteer og övrige Oplysninger, ikke antoges at være i Besiddelse af de til bemeldte Öiemed fornödne Egenskaber. Sundhedscollegiet yttrede allerede i den Anledning, at det ikke var at vente, at en duelig Læge vilde attraae den nævnte Post, med mindre samme blev betydelig forbedret. Da man imidlertid antog, at denne Mangel paa Concurrence muligen kunde hidröre fra, at störste Delen af de yngre Læger paa den Tid vare beskjæftigede i Krigen, blev Postens Besættelse indtil videre udsat.

1851. 14. Juni.

I Slutningen af forrige Aar blev Distriktslægeposten i Vester-Amtets nordre Distrikt, ved den derværende Læges Entledigelse, ledig. Medens Posten derefter var opslaaet vacant i den lovbefalede Tid af 6 Uger, indkom kun een Ansögning derom, nemlig fra den i Aaret 1848 entledigede Distriktslæge paa Vestmannö, Schneider. Da denne Mand imidlertid, paa Grund af hans til Sindssvaghed grændsende Melancholi, der var Aarsag til hans Entledigelse fra det nysommeldte Embede, maatte ansees aldeles uskikket til den omhandlede Post, blev det anseet rettest, at lade Embedet endnu i 6 Uger være opslaaet vacant, for at give de fra Krigen i Vinterens Löb hjemvendende Læger Leilighed til at concurrere. Efter Udlöbet af denne Termin indberettede Sundhedscollegiet, som dets vedlagte Skrivelse af 3. i f. M. udviser, at der ingen nye Supplikanter havde meldt sig, og yttrede tillige, at Aarsagen til dette saa ualmindelige Phænomen upaatvivleligen maatte være den ringe Gagering, hvoraf Distriktslægen, der Lidet eller Intet kan fortjene ved privat Praxis, næsten alene har at leve, hvorhos Collegiet, næst at bemærke, at naar Gagen kunde forbedres, vilde yngre Læger deri finde Opmuntring til at söge Embedet, henstillede, om ikke en saadan Gageforhöielse kunde bevirkes.

Med Hensyn til det saaledes Anförte, og da det neppe synes forsvarligt, at lade to af de islandske Di-

1851. 14. Juni. striktslægeposter i længere Tid henstaae ubesatte, har Ministeriet troet at burde bringe i Forslag, at de nuværende Distriktslægeposter i Island kunne blive saaledes forbedrede, at der tilstaaes de 3 ældste Distriktslæger et Tillæg af 300 Rbd. hver, og de 3 yngste et Tillæg af 200 Rbd. hver, medens det derimod antages, at Landphysici Lön ikke for Tiden behöves at forhöies. Ministeriet er derfor sindet at optage den heromhandlede Udgift, der i Alt vil udgjöre 1500 Rbd., paa næste Aars Budget, saafremt der fra Finantsministeriets Side Intet derimod maatte findes at erindre, hvorom jeg saaledes tör udbede mig velbemeldte Ministerii Yttringer behageligen meddelte ved Bilagets Tilbagesendelse. — Justitsministeriet den 14. Juni 1851.

14. Juni. **Islandske Departements** Skrivelse til Finantsministeriets andet Departement, ang. **Beregningen af en Sysselmands Gage.** Khavn den 14. Juni 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 362.

I Anledning af, at Copiist i Justitscontoiret under Kjöbenhavns Criminal- og Politiret, Christ. Willemoes, er paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling, ifölge kgl. Resolution af 1. i f. M., allern. bleven udnævnt til fra 6. i d. M. at regne at være Sysselmand i Myra og Hnappadals Syssel under Islands Vester-Amt, har Finantsministeriets andet Departement i behagelig Skrivelse af 6. dennes begjært dette Departements Yttringer meddelte om, hvorledes denne Udnævnelse kunde bringes i Harmoni med de i Loven af 30. Juni f. A. om Anviisning af Gager m. m. indeholdte Bestemmelser, og navnligen om, fra hvilken Dag bemeldte Willemoes vil komme til at oppebære Indtægter som Sysselmand, og indtil hvilken Dag hans Gage ved Criminal- og Politiretten maatte være at beregne.

I Gjensvar herpaa skulde man ikke undlade tjenstl. at melde, at da Sysselmand Willemoes' Udnævnelse er skeet i Mai Maaned, vilde hans Embedsindtægter i det nye Embede, efter den almindelige Regel i nysnævnte Lov af 30. Juni f. A. § 3, have været at regne fra den 1. i d. M. Det har imidlertid stedse været sædvanligt, at Sysselmændene i Island ere blevne udnævnte fra Fardag eller 6. Juni, navnligen paa Grund af at deres Embedsindtægter, forsaavidt disse bestaae i Skat og Tiende, for största Delen pleie at erlægges paa de ved denne Tid afholdende Mandtalsthing, medens derimod den anden Deel af deres Indtægter, Retssportlerne, naturligviis erlægges til ubestemte Tider, skjöndt ofte ogsaa paa Mandtalsthingene. Denne samme Termin er ved de i dette Foraar stedfundne Udnævnelser endnu bibeholdt, hvortil der formentligen ogsaa haves Hjemmel i Lov 30. Juni f. A. § 3 in fine. Det er en ligefrem Fölge heraf, at de ovennævnte til Sysselmandsembedet henlagte Indtægter maae regnes at tilkomme vedkommende Sysselmand fra bemeldte Termin, endskjöndt störste Delen deraf, som bemærket, först erlægges langt senere, eller paa næste Aars Mandtalsthing. Hvorvidt derimod den Omstændighed, at Vedkommendes Udnævnelse saaledes regnes fra et senere Tidspunkt end sædvanlig, kan medföre, at den ham i hans tidligere Stilling tillagte Gage bör beregnes paa en særegen Maade, maa man tjenstl. henstille til velbemeldte Departement, idet man dog ikke undlader at tilföie, at det ialtfald synes billigt, at den tidligere Gage tillægges ham indtil hans Udnævnelsesdag, eller den 6. i d. M. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 14. Juni 1851.

1851. 14. Juni.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Schemata til Ansögninger om Pensioner.** Khavn den 17. Juni

17. Juni.

1851. 17. Juni. 1851[1]. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 379. — De medfölgende Schemata A—C ere her optagne efter Original-Aftryk paa tre særskilte Ark i Folio.

Ved tjenstl. at tilstille Hr. Stiftamtmanden hoslagte Gjenpart af Finantsministeriets Skrivelse til Indenrigsministeriet[2] tilligemed et Antal af de samme medfulgte

[1]) Isl. Depart. Skriv. 3. Juli 1851.

[2]) Den paaberaabte Skrivelse, der er udgaaet fra Finantsministeriets förste Departement (Pensionscontoiret) til alle de andre Ministerier og til alle under Finantsministeriet sorterende Directioner og Departementer, er dateret den 15. April 1851 (undertegnet: Sponneck — Claussen) og er saaledes lydende (Fin. Min. 1. Dep. Exped. Prot. 1851, Nr. 356—368):

„De Oplysninger, som ville udkræves til Bedömmelse af Ansögninger og Begjæringer om Pension efter Pensionsloven af 5. Januar d. A., have foranlediget en Omdannelse af de Schemata, som, behörigen udfyldte og dokumenterede, maae medfölge deslige Andragender i Fremtiden.

Idet Finantsministeriet derfor herved oversender under Litr. A, B og C tre saadanne efter Conferering med Statsrevisionen udarbeidede Blanket-Schemata, maa man ansee det som en Selvfölge, at vedkommende Regjeringsautoritet, under hvilken den Paagjeldende, om hvis egen eller hans Efterladtes Pensionering der handles, sorterer, maa tilveiebringe alle de lovbefalede Oplysninger, som ere nödvendige for at sætte Finantsministeriet og senere Statsrevisionen istand til at bedömme den begjærte Pensions Lovmedholdelighed. Den egentlige Pensions Udregning vil derimod blive foretaget i Finantsministeriet.

Jeg har derfor anseet det rettest, at vedkommende Contoirchef i det paagjeldende Ministerium, gjennem hvis Contoir Sagen gaaer til Finantsministeriet, bekræfter det udfyldte Schemas Rigtighed. Men desforuden vil det til Brug for Statsrevisionen være nödvendigt, at Schemaet bilægges med fölgende Oplysninger, uden at dog derved Contoirchefens Ansvarlighed formindskes med Hensyn til Benyttelsen af disse Forhold ved Schemaets Udfyldning, nemlig:

a) Födselsdag og Födselsaar, Dödsdag, Svagelighed

Schemata over de Oplysninger, der for Fremtiden ville være at tilveiebringe ved Ansögninger og Begjæringer om Pension efter Pensionsloven af 5. Januar d. A., skulde man lige tjenstl. have Dem anmodet om, i Henhold hertil at ville foranstalte de fornödne Schemata udfyldte og de muligst nöiagtige Oplysninger tilveiebragte ved Indsendelse af Ansögninger fra eventuelle Supplikanter i det Dem betroede Amt. Og undlader 1851. 17. Juni.

---

og Ægteskabets Indgaaelse ville af Vedkommende stedse blive at godtgjöre ved medfölgende Attester fra Præster og Læger, ligesom disses og andre paalidelige Mænds Vidnesbyrd ville være at fremlægge til Oplysning om ethvert andet Punkt i Ansögningen eller Schemaet, der kan faae Indflydelse paa Pensionens Bestemmelse, navnlig Trang og Værdighed. — b) Den Bestalling eller det Aktstykke, hvorved Embedsmanden först er bleven beskikket til pensionsberettiget Embedsmand eller Bestillingsmand, maa enten fremlægges in originali eller i bekræftet Gjenpart. — c) Hvad hvert Ministerium især forövrigt maatte have at meddele til nærmere Forklaring om enkelte Rubriker i Schemaerne og til Oplysning om de respektive Ansögende, optages, forsaavidt en nærmere Forklaring behöves om de forskjellige Slags Indtægter, Embedsmanden har haft, i den sjette Rubrik af Schema A og B, i den Skrivelse, hvormed disse fremsendes til Finantsministeriet.

Skulde, navnlig i Begyndelsen, uoverstigelige Vanskeligheder möde i Henseende til den bogstavelige Opfyldelse af Pensionslovens Fordringer om Embedsindtægternes Opgivelse og deslige, maatte særlig Brevvexling herom föres, og Finantsministeriet vil da saa meget som muligt komme vedkommende Autoritet imöde med Hensyn til Sagens Ordning, i alt Fald ved særlig Lovs Forelæggelse, eller den omtvistede Pensions forelöbige Indrömmelse under Forbehold af Rigsdagens senere Billigelse.

Men i Almindelighed maa Finantsministeriet ellers finde sig beföiet til at fastholde som Regel, at Pension först da kan indrömmes, og vedkommende Embedsmand först da entlediges med Tilsagn om Pension, naar Sagen er saaledes oplyst, som Finantsministeriet i Henhold til Pensionsloven anseer for nödvendigt".

1851. 17. Juni. man iövrigt ikke at tilföie, at der med Hensyn til det med A betegnede Schema er indledet nærmere Correspondence med Finantsministeriet, betræffende Vanskeligheden ved at opfylde Schemaets Fordringer angaaende Opgivelsen af de i Pensionslovens § 4 Nr. 3 ommeldte Indtægter, og de i Paragraphens sidste Passus omhandlede Contoir- og Reise-Udgifter m. v. til et senere Tidspunkt, end Udgangen af det sidstforlöbne Calenderaar för Ansögningen indgives, eller i alt Fald til den Tid, da dette skeer, og vil det endelige Resultat af denne Correspondence i sin Tid herfra blive Hr. Stiftamtmanden meddeelt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 17. Juni 1851 [1].

[1]) under s. D. ere ligelydende Skrivelser afgaaede fra det islandske Departement til Amtmændene og Biskoppen i Island. Copieb. sst. Nr. 380—381a—b.

[*Bilag*].

A. Schema til Pensionsberegning for Embeds- og Bestillingsmænd.

1) Embedsmandens eller Bestillingsmandens fulde Navn og iværende Embedsstilling:
2) Hans Födselsdag og Födselsaar:
3) Aarstal og Dag for hans förste Udnævnelse til pensionsberettiget Embeds- eller Bestillingsmand:
4) De forskjellige Embedsstillinger, han har beklædet, og i hvilke Tidsrum:
5) Hans efter Pensionslovens § 4 i Betragtning kommende Embedsindtægter:

Hvert af de i § 3 bestemte 5 Aar, fra den næstkommende at regne.	§ 4, Nr. 1:	§ 4, Nr. 2:	§ 4, Nr. 3:	For Contoir- og Reise-Udgifter o. dsl. fradrages efter § 4, sidste Passus:	Oplysninger om de forskjellige Indtægtsarters Beskaffenhed, Beregningsmaade m. v., samt hvorfra de ere oppebaarne.
1, 1/ 18 til 1/ 18					
2, 1/ 18 - 1/ 18					
3, 1/ 18 - 1/ 18					
4, 1/ 18 - 1/ 18					
5, 1/ 18 - 1/ 18					
Gjennemsnit					

6) Af hvilken Kasse de forskjellige under Nr. 5 opgivne Embedsindtægter ere afholdte:

NB. De i ovenstaaende Schema forlangte Oplysninger blive at bilægge med Attester fra Præster, Læger og andre paalidelige Mænd.

Bekræftes af (N. N.)
Contoirchef.

[Bilag.]

B. Schema til Pensionsberegning for Enker efter Embeds- og Bestillingsmænd.

I. For alle Enker.

1) Enkens fulde Navn og hendes afdöde Mands fulde Navn og sidste Embedsstilling inden han döde eller blev Pensionist:
2) Naar hun er bleven Enke:
3) Naar hendes Ægteskab er indgaaet (i fornödent Fald med Attest om, at Ægteskabet ikke er indgaaet paa Mandens Dödsleie):
4) Mandens Födselsaar og Födselsdag:
5) At Ægteskabet ikke inden Mandens Död var ophævet, bevidnes.
6) Aarstal og Dag for Mandens förste Udnævnelse til pensionsberettiget Embedsmand:
7) De forskjellige Embedsstillinger, han har beklædt, og i hvilke Tidsrum:
8) Hans efter Pensionslovens § 4 i Betragtning kommende Embeds-Indtægter:

Hvert af de i § 3 bestemte 5 Aar, fra Mandens Död eller Afgang at regne.	§ 4, Nr. 1:	§ 4, Nr. 2:	§ 4, Nr. 3:	For Contoir- og Reise-Udgifter o. desl. fradrages efter § 4, sidste Passus;	Oplysninger om de forskjellige Indtægtsarters Beskaffenhed, Beregningsmaade m. m., samt hvorfra de ere oppebaarne.
1, 1/ 18 til 1/ 18					
2, 1/ 18 - 1/ 18					
3, 1/ 18 - 1/ 18					
4, 1/ 18 - 1/ 18					
5, 1/ 18 - 1/ 18					
Gjennemsnit					

9) Af hvilken Kasse de forskjellige under Nr. 8 opgivne Embeds-Indtægter ere afholdte:

II. **For Enker, som attraae Pensionstillæg for uforsörgede Börn efter Pensionslovens § 8, sidste Passus, tilföies:** 1851. 17. Juni.

a. Enkens Alder:

b. Hendes Formue og samtlige Indtægter, saavel af offentlige Kasser som ved Understöttelse af Private og ved eget Erhverv:

c. Hendes i det paagjeldende Ægteskab födte uforsörgede Börns Navn og Alder (oplyst ved Döbe-Attester):

d. Hvert Barns særskilte Formue eller særskilte Indtægter:

e. Om Nogen af dem lider af legemlig Svaghed i nogen betydelig Grad:

f. Iövrigt for Pensionstillæg talende Omstændigheder:

Bekræftes af

(N. N.)

Contoirchef.

NB. De i dette Schema forlangte Oplysninger blive at bilægge med Attester fra Præster, Læger og andre paalidelige Mænd.

C. Schema til Pensionsberegning for Embeds- og Bestillingsmænds uforsörgede faderlöse og moderlöse Börn.

1. Börnenes Navne og Alder (oplyste ved Döbe-Attester):

2. Faderens fulde Navn og Embedsstilling:

3. Hans og Moderens Dödsdag:

4. Faderens Tjenestetid som pensionsberettiget Embedsmand:

5. Om Noget af Börnene lider af legemlig Svaghed i nogen betydelig Grad:

1851. 17. Juni.

6. Om de have privat Formue, og da hvilken?

7. Deres samtlige aarlige Indtægter af offentlige Kasser:

8. Hvis Understöttelse af Private haves, da hvilken?

9. Om — og da hvilket — eget Erhverv?

10. Omstændigheder, som godtgjöre deres Værdighed:

NB. De i ovenstaaende Schema forlangte Oplysninger blive at bilægge med Attester fra Præster, Læger og andre paalidelige Mænd.

Bekræftes af

(N. N.)
Contoirchef.

21. Juni. Indenrigsministeriets **Bekjendtgjörelse** ang. Oprettelsen af et **veterinairt Sundhedsraad.** Khavn den 21. Juni 1851. — Denne Bekjendtgjörelse fra Indenrigsministeren (Rosenörn) offentliggjör kongl. Resolution 8. Juni, hvorved det almindelige Tilsyn med Husdyrenes Sundhedstilstand, som tidligere har været overdraget Veterinairskolens Forstandere og senere dens Lektorer, fra 1. Juli d. A. overdrages et veterinairt Sundhedsraad, som vil have at meddele Regjeringen Betænkninger og Forslag angaaende de Foranstaltninger, der saavel i Almindelighed som under særegne Forhold maatte være at træffe for at sikkre Husdyrenes Sundhed og Liv, og som derhos bemyndiges til direkte fra vedkommende Autoriteter og Dyrlæger at indhente de Oplysninger, og ligeledes direkte at meddele dem de Raad, hvortil det maatte finde Anledning, i Alt, hvad der henhörer under dets Virkekreds. — Original-Aftryk hos Schultz, 2 Blade i 4to. Departem. Tid. 1851, S. 593—598 (med Motiver). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v., vedkommende Kongeriget Danmark, 1851, S. 279—280.

21. Juni. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Forslag til **Oprettelse af Sparekasser** for **Reykjavik og Omegn,** samt

om Anbringelse af **Nationalbankens Sedler** i Island. Khavn den **21. Juni 1851.** — Isl. Copieb. 1851, Nr. 385. 1851. 21. Juni.

Ved Skrivelse af 28. Septbr. f. A., hvorved meddeltes Samtykke til Oprettelsen af en Sparekasse for Reykjavík By og Omegn, paa de der nærmere fastsatte Betingelser, blev Hr. Stiftamtmanden tillige underrettet om, at Finantsministeriet, efter Forslag af undertegnede Ministerium, til Lettelse af Pengecirculationen i Island, havde samtykket i, at Nationalbankens Sedler for Fremtiden kunde modtages i alle Indbetalinger til Statskassen, som finde Sted i Island og navnligen i Jordebogskassen, og at disse Sedler ligeledes kunne udgives fra Jordebogskassen, forsaavidt Modtagerne maatte önske det og Kassens Beholdning tilstede det, dog saaledes, at Foranstaltninger til Modtagelsen indskrænkes til de pligtige Indbetalinger, altsaa ikke omfatter Depositioner af Private, Indsættelse af Penge til Forrentning i Jordebogskassen m. v. Ministeriet tilföiede derhos, at det var paatænkt, at ordne Sagen i Overeensstemmelse hermed.

I Forbindelse hermed undlader jeg ikke tjenstl. at melde, at jeg derefter om Sagen har brevvexlet med Directionen for Nationalbanken i Kjöbenhavn og derunder blandt Andet udhævet, at en Tilladelse til Modtagelse af Nationalbankens Sedler i den islandske Jordebogskasse formentligen ikke vilde komme i Strid med For. 30. Marts 1836, da derved kun vilde skee for Island, hvad der ifölge Kundgjörelse af 13. Mai 1845 er indtraadt for Danmark, idet nemlig irrealisable Banksedler ere ophörte som lovbestemt Betalingsmiddel ifölge Oktroi 4. Juli 1818 § 17, hvorimod rede Sölv og Sölvsedler ere blevne det eneste gængse Betalingsmiddel, overeensstemmende med Oktr. § 18 og 19. At Nationalbankens realisable Sedler ikke nævnes i For. 30. Marts 1836, maatte efter Ministeriets Formening antages at

1851. have sin Grund i, at de endnu ikke dengang vare ud-
21. Juni. stedte, ligesom Tiden til deres Indförelse, skjöndt de ere nævnte i Bank-Oktroien, dog upaatvivleligen dengang ansaaes temmelig fjern ogsaa for Danmarks Vedkommende, men kunde neppe antages at have gjort Skaar i Bankens Ret til at fordre Sedlerne modtagne i de kongl. Kasser ogsaa paa Island, hvorimod det dog maatte ansees som en Selvfölge, at de ikke ved Udbetalingen burde paatvinges Nogen imod hans Villie. Da imidlertid Kundgjörelsen af 13. Mai 1845 ikke er udstedt for Island, har Ministeriet, ved af Directionen for Nationalbanken at udbede sig Betænkning over Sagen i det Hele, specielt begjært sammes Yttringer med Hensyn til, om der ikke maatte være Anledning til, efter dertil erhvervet allerh. Tilladelse, at lade udgaae en almindelig Bekjendtgjörelse, omtrent af saadant Indhold som hoslagte Udkast udviser, samt om der maatte være Noget imod, at den i Udkastet anförte forlængede Inddragelsesfrist, der, efter de lokale Forhold, maatte ansees aldeles nödvendig, blev tilstaaet, imod at de saaledes inddragne Sedler strax ved Udlöbet af denne Frist blive forseglede af Stiftamtmanden og Landfogden, og nedsendte med förste sikker Skibsleilighed. Ligeledes önskede Ministeriet sig opgivet den fornödne fælles og særlige Beskrivelse af Sedlerne, tilligemed Underretning, om ikke en Blanket af hver Slags, muligen med Opgivende af andre Kjendetegn paa Ægtheden, kunde sendes Landfogden til Veiledning ved Sedlernes Prövelse, naar han modtager dem. — Endeligen blev det af Indenrigsministeriet bemærket, at det til Öiemedets Opnaaelse egentligen ikke for Tiden vilde være fornödent, at opsende alle Störrelser af Bankens Sedler, hvorhos Ministeriet henstillede, om man ikke, for at ikke flere Sedler skulle vorde opsendte end der kunde haves Brug for efter de foranförte Bestemmelser, kunde lade de Sedler, der skulde kunne modtages i Island, forsyne med et særskilt

Mærke og islandsk Paaskrift, idet man derhos yttrede 1851.
den Formening, at den hele Sum, som kunde forsynes 21. Juni.
med en saadan Paaskrift, under nærværende Forhold formentligen ikke burde overstige 5000 Rbd.

I Gjensvar herpaa har Directionen for Nationalbanken yttret, at samme vel ikke skjönner, at For. af 30. Marts 1836 kan være til Hinder for en Bestemmelse, hvormed der gives Jordebogskassen Ordre til at modtage Bankens Sedler i de omtalte Indbetalinger og at udgive samme, forsaavidt Vedkommende maatte önske at modtage dem og Kassens Beholdning af Sedler tilsteder det, men at det derimod maatte betvivles, at man ved en saadan Bestemmelse vilde bringe Sedler i Omlöb paa Island, hvor Sölvmynt efter den ovennævnte For. er almindeligt Betalingsmiddel og almindelig Norm for Pengebetalinger der. Det vilde nemlig, da Ingen skulde være pligtig til at modtage Bankens Sedler, efter Directionens Formening kun være lidet sandsynligt, at de, der havde Fordringer paa bemeldte Kasse, vilde tage Sedler istedetfor Sölv, da det, om end de Paagjeldende maatte have et saadant Kjendskab til Banken, at de for deres eget Vedkommende ikke havde nogen Betænkelighed ved at tage dens Sedler, dog formentligen maatte blive dem vanskeligt at gaae ind herpaa, idet de ikke kunde vide, hvorvidt de atter kunde udgive dem, eftersom dette atter maatte beroe paa frivillig Overeenskomst, i hvilken Henseende Forholdet paa Island er forskjelligt fra det i Danmark, hvor Bankens Sedler, som paa Anfordring vexles med Sölv, ifölge Oktroiens § 20 ere lovbestemte Betalingsmidler, som Ingen kan nægte at modtage.

Med Hensyn til de specielle Bestemmelser bemærkede Directionen dernæst, at naar enkelte Arter af Sedler blive inddragne, vilde det ikke være tilstrækkeligt, at Jordebogskassen modtager de indkaldte Sedler i pligtige Indbetalinger indtil Udlöbet af den i Bekjendtgjörelsen antydede Frist, men at det derhos maatte

1851. 21. Juni. gjöres Andre, der ikke have Betalinger at præstere til Jordebogskassen, muligt, at faae deres Sedler ombyttede paa Island, og at man ikke kunde med Billighed fordre, at de Paagjeldende skulde indsende Sedlerne til Banken for at faae dem ombyttede. Da Banken forövrigt ikke vilde kunne paatage sig at besörge Indlösningen paa Island, yttrede Directionen Önske om, at Regjeringen vilde besörge det i saa Henseende Fornödne gjennem de Autoriteter, som staae til sammes Disposition, og medens Directionen forövrigt Intet havde at indvende imod de af Ministeriet i denne Retning antydede Forholdsregler, udtalte den den Forventning, at Regjeringen, foruden den legale Bekjendtgjörelse ved Læsningen ved den islandske Landsoverret, tillige paa anden Maade vilde bringe Indkaldelsen til offentlig Kundskab.

Endvidere bemærkede Directionen, at den maatte ansee de Kjendetegn paa de omtalte Sedler, der indeholdes i de herom emanerede Anordninger, for tilstrækkelige til at bedömme deres Udseende, og da man ikke kunde meddele Blanketter til Sedler, eller andre end fuldfærdige Exemplarer af disse, vilde den ikke see sig istand til at efterkomme Ministeriets Forlangende i saa Henseende, hvorhos Directionen yttrede, at det udentvivl vilde blive nödvendigt, at der eventuelt blev tilstillet Landfogden en Sum i Sedler, for gjennem Jordebogskassen at bringe samme i Omlöb, forinden de kunne modtages ved bemeldte Kasse. Sluttelig tilföiede Directionen, at da Bankens Sedler efter den nysnævnte Form have, med Undtagelse af 5 Rbd. Sedlerne, Tryk paa begge Sider, vilde der ikke kunne gjöres noget særligt Mærke eller islandsk Paaskrift paa samme, hvilket ei heller efter Directionens Formening kunde være af nogen stor Vigtighed, og navnligen endog kunde medföre Tvivl om Sedlernes Ægthed, forsaavidt andre end de med saadant Mærke forsynede Sedler komme i Omlöb paa Island.

Ved nu tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden Forestaaende, skulde jeg, forinden videre foretages, lige

tjenstl. udbede mig Deres Yttringer saavel over Sagen i sin Heelhed som over de enkelte i det Foregaaende specielt udhævede Punkter behageligen meddelte, hvorhos önskes Deres Udtalelse: om ikke Sagen i sin Tid eventualiter rettest vil være at forelægge Althinget. — Indenrigsministeriet den 21. Juni 1851 [1]. 1851. 21. Juni.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Henlæggelse af to Gaarde til Möðrudals Sogn,** m. m. Khavn den 28. Juni 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 395. 28. Juni.

Efter hvad der i D. H.^s^ behagelige Skrivelse af 4. Februar d. A. er forklaret og oplyst, have Beboerne af Gaardene Grímstaðir og Nýibær paa Neðri-Fjöllum, paa Grund af, at Veien til deres nuværende Sognekirke Skinnastad i Thingöe Syssel er baade 7 Miil lang og desuden meget farefuld, yttret Önske om, at bemeldte Gaarde maatte blive henlagte under Kirken paa Möðrudal paa Fjöllum, hvorhen der kun er omtrent 2½ Miils Vei, som derhos er aldeles uden Fare.

Med Hensyn hertil og paa Grund af de iövrigt oplyste Omstændigheder, bifalder Ministeriet, overeensstemmende med D. H.^s^ Indstilling:

1) at de ovennævnte, til Skinnastad Præstekald henhörende Gaarde, Grímstaðir og Nýibær paa Neðri-Fjöllum, maae ved næste Vacance i bemeldte Præstekald blive henlagte til Mödrudal paa Fjöllum Kirke og Menighed, og — 2) at det, indtil denne Vacance indtræffer, tillades Beboerne af fornævnte Gaarde, dersom de maatte önske saadant og derom kunne komme overeens med Proprietairen til Möðrudal og vedkommende Sognepræst, at deeltage i Gudstjenesten og Sakramenterne i Möðrudals Kirke, dog saaledes, at der ikke fragaaer Præsten paa Skinnastad og Kirken sammesteds

[1]) Skrivelser s. D. af samme Indhold til Amtmændene, *see* Copieb. sst. Nr. 386—387.

1851. 28. Juni. Noget i deres lovbestemte Indtægter, samt at Gaardene fremdeles, indtil Vacance skeer, vedblive at höre til samme Sogn og staae under samme cura pastoralis som hidtil.

Forsaavidt D. H. derhos, i den af Dem under 31. Decbr. f. A. indgivne allerund. Beretning om den af Dem i f. A. udförte Visitatsreise i begge Mula Sysseler, har indberettet, at da Kirken paa Möðrudal paa Fjöllum hidtil ikke har hört til noget bestemt Pastorat, har De fundet Dem foranlediget til, ved Kirkens Visitats den 13. August f. A., at affordre Sognebönderne Erklæring om, til hvilket Pastorat de önskede helst at henlægges, og at Sagen derefter overeensstemmende med Menighedens Önske blev saaledes afgjort, at Möðrudal Kirke for Fremtiden skulde henhöre som Annex til Hofteig Præstekald, samt at Præsten til dette Kald har samtykket i at antage sig Kirke og Menighed som Annex, og forbundet sig til at prædike der i det mindste to Gange om Aaret, samt iövrigt af yderste Evne at varetage Menighedens aandelige Tarv, skulde jeg ikke undlade tjenstl. at meddele D. H. til behagelig Efterretning, at Ministeriet har approberet den saaledes af Dem trufne Foranstaltning. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 28. Juni 1851.

28. Juni. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Beregningen af Proprietair-Kirkers Eiendoms-Indtægter.** Khavn den 28. Juni 1851. -- Isl. Copieb. 1851, Nr. 397.

Ved at underrette Ministeriet om, at der i Aaret 1845 er af den da fungerende Biskop i Island meddeelt den daværende Eier af Thingöre Klosterkirke Tilladelse til af Kirkens Portionsbeholdning at anvende et Belöb af 64 Rbd. 72 Sk. til Kjöb af Jorden Drángavík, 6 Hdr. af Dyrhed, har D. H. i behagelig Skrivelse af 4. Februar d. A. yttret den Formening, at naar Kirken

saaledes for egne Penge havde tilkjöbt sig bemeldte Eiendom, burde samme være berettiget til at nyde Indtægterne deraf, hvilket imidlertid ikke er skeet, idet Proprietairen, som sædvanligt, oppebærer Landskylden, uden at aflægge noget Regnskab derfor til Kirken. Og har D. H. derhos, foranlediget af nysnævnte Tilfælde, forespurgt, om det i Almindelighed kan tillades, at en Kirkeproprietair anvender en större eller mindre Deel af Kirkens Portionsbeholdning til i Kirkens Navn at tilkjöbe samme rentebærende Eiendom — Jordegods, Herligheder eller deslige — uden at lade Afgiften komme Kirken eller Sognepræsten tilgode.

1851. 28. Juni.

Forsaavidt nu det omhandlede specielle Tilfælde med Kjöbet af Jorden Drángavík angaaer, skulde jeg ikke undlade tjenstl. at melde, at da det, som af D. H. berört, er en almindelig og lovbegrundet (cfr. Reskr. 30. Juni 1786) Praxis, at Kirkeproprietairen i Island oppebærer Indtægterne af det Kirken tilhörende Jordegods, med Undtagelse af de halve Smörleier, som tilfalde vedkommende Præst, imod Forpligtelse til at indestaae for Kirkens tilbörlige Vedligeholdelse, og der ved Meddelelsen af den ommeldte Tilladelse til at kjöbe den omhandlede Eiendom ikke er tagen nogen saadan Reservation, der kunde tyde paa, at Proprietairen ikke skulde have samme Ret over den som over Kirkens övrige Gods, skjönnes der ikke at være Grund til at foretage Noget i den omhandlede Anledning, saa meget mindre, som det, efter det Oplyste, ingenlunde kan antages, at Eiendommens Erhvervelse har været til Skade for Kirken, hvorhos det iövrigt forudsættes, at vedkommende Sognepræst, som sædvanligt, oppebærer de halve Smörleier, skjöndt derom Intet er oplyst under Sagen.

Hvad dernæst det Spörgsmaal i Almindelighed betræffer, om Kirkeportionen kan anvendes til Kjöb af Eiendomme, da kan saadant selvfölgeligen ikke skee uden Sanction fra vedkommende Autoritet, da Portions-

1851. beholdningen derved forringes; men om en saadan
28. Juni. Sanction bör meddeles, vil af Stiftsövrigheden, som Kirkens overordnede Tilsyn, og eventualiter af Ministeriet, være at afgjöre efter de concrete Omstændigheder, da det vistnok i visse Tilfælde kan være til Fordeel for vedkommende Kirke at erhverve slige Eiendomme, naar Beholdningens Störrelse tillader det og Kjöbet iövrigt kan skee paa billige Vilkaar, medens det i andre Tilfælde vilde være utilraadeligt, at meddele Samtykke til en saadan Anvendelse af Kirkens Portionsbeholdning. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 28. Juni 1851.

3. Juli. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Oplysninger til Ansögninger om Pensioner** m. v. Khavn den 3. Juli 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 407.

I Henhold til Skrivelse herfra af 17. i f. M., hvormed fremsendtes Schemata over de Oplysninger, der for Fremtiden ville være at tilveiebringe ved Ansögninger og Begjæringer om Pension efter Pensionsloven af 5. Januar d. A., undlader man ikke tjenstl. at tilstille Hr. Stiftamtmanden hoslagte Gjenpart af Finantsministeriets Skrivelse[1] til Indenrigsministeriet, denne

[1]) Den her paaberaabte Skrivelse fra Finantsministeriets 1ste Departement (Pensionscontoiret) til Indenrigsministeriet af 25. Juni 1851 (Finantsm. 1. Depart. Exped. Prot. 1851, Nr. 720) er saaledes lydende:

„Efter at jeg har indhentet Statsrevisorernes Betænkning angaaende de i Indenrigsministeriets behagelige Skrivelse af 6. f. M. fremsatte Bemærkninger og Forslag med Hensyn til den större eller mindre Vanskelighed, der kan finde Sted ved Udfyldelsen af de Schemata, der skulle medfölge Andragender om Embedsmænds Entledigelse, navnlig med Hensyn til Opgivelsen af deres Embedsindtægter for de sidste 5 Aar, at regne fra den 1. i den næstkommende Maaned efter at Schemaet er udfyldt, have

Sag betræffende. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 3. Juli 1851[1]. 1851. 3. Juli.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Opförelse af Sygehuse for franske Söfolk** paa Island. Khavn den **3. Juli 1851.** — Isl. Copieb. 1851, Nr. 406. 3. Juli.

I Anledning af det med Udenrigsministeriets behagelige Skrivelse af 2. Decbr. f. A. indkomne, hermed

---

Statsrevisorerne erklæret sig for, at det, naar Embedsindtægterne enten i det Hele eller for en Deel ere uvisse, efter Omstændighederne maa ansees for hensigtsmæssigst at udsætte den endelige Bestemmelse om Störrelsen af den Pension, der maatte tilkomme de afgaaende Embedsmænd, indtil selve Entledigelsen har fundet Sted, hvorved ingen Afvigelse skeer fra den bogstavelige Opfyldelse af Pensionsloven.

Denne Statsrevisorernes Formening troer jeg efter Omstændighederne at burde tiltræde, og jeg skulde derfor tjenstligst henstille, at den af Indenrigsministeriet maatte tages til Fölge i de concrete Tilfælde, hvor Vanskeligheden med at opgive Embedsmænds Indtægter til Pensions Beregning paa den efter Pensionslovens Ord bestemte Maade viser sig at være uovervindelig.

Naar Indenrigsministeriet iövrigt i den ovenberörte Skrivelse har paapeget Forskjellen mellem Rubrikken Nr. 6 paa Schemaet A (Schema B Nr. 9) og Anmærknings-Rubrikken ved Nr. 5 (B Nr. 8), forsaavidt der paa det ene Sted forlanges opgivet, af hvilken Kasse Embedsindtægterne ere afholdte, og paa det andet, hvorfra de ere oppebaarne, da maa jeg bemærke, at herved ikke er tilsigtet noget forskjelligt Opgivende, og at Opfordringen paa det ene Sted saaledes vilde have været tilstrækkelig, men kun ved en Incuria er kommen til at staa to Gange. Den fornödne Rettelse vil derfor ogsaa blive optaget ved et nyt Oplag af Schemaerne; midlertidigen kunde da Nr. 6 og 9 udstreges".

[1]) under samme Dato ere ligelydende Skrivelser afgaaede til begge de andre Amtmænd og Biskoppen. Isl. Copieb. sst. Nr. 408—410.

1851. 3. Juli. tilbagefölgende Andragende, hvori den franske Regjering har anholdt om, at meddeles Tilladelse til at lade opföre tvende Bygninger paa Island, den ene paa den nordvestlige Side af Dyrefjorden, og den anden paa den östlige Side af Nordfjorden, hvis Bestemmelse skulde være, at tjene til Hospital for Sömænd, henhörende til franske Skibe, der navnligen udrustes til Fiskerier under Island, der maatte blive syge under deres ofte forlængede Ophold i disse fjerne Farvande, har Ministeriet fra samtlige Amtmænd i Island begjært Betænkninger, om og hvorvidt, samt eventualiter under hvilke Betingelser, en saadan Tilladelse maatte kunne meddeles.

Ministeriet har derefter fra Stiftamtmanden over Island modtaget den i Gjenpart vedlagte Erklæring over Sagen, der gaaer ud paa, at der ikke kan være Tale om at meddele Tilladelse til Oprettelse af et fremmed militairt Hospital paa noget andet Sted i Island end i Reykjavík.

Da Ministeriet ganske maa dele den af Stiftamtmanden saaledes udtalte Anskuelse, har man ikke villet udsætte en Meddelelse herom, indtil Svar fra de andre Amtmænd i Island indlöb. Og har Ministeriet derhos troet at burde gjöre opmærksom paa, at der, saafremt den franske Regjering maatte önske at oprette det omhandlede Etablissement i Reykjavík, nu kunde være en bekvem Leilighed til dertil at erholde et passende Lokale, idet Bispeboligen paa Laugarnes ved Reykjavík, med tilhörende Jord, agtes i denne Tid afhændet. Denne Eiendom, som i sin Tid har kostet 25000 Rbd., og paa hvis Reparation der for nylig er anvendt et Belöb af c. 3000 Rbd., ligger i omtrent ¼ Miils Afstand fra Reykjavík, og da der tillige paa dette Sted haves fortrinlige varme Kilder, der formentligen vilde være særdeles tjenlige til Afbenyttelse for Patienterne, synes Stedet saaledes at være særdeles vel egnet til Anvendelse i bemeldte Öiemed.

Idet man endnu tilföier, at det er sandsynligt, at den omhandlede Eiendom vil kunne erholdes tilkjöbs ikke ubetydeligt under det foranförte Belöb, imödeseer man i sin Tid nærmere Underretning fra velbemeldte Udenrigsministerium om den Bestemmelse, som af den franske Regjering i bemeldte Henseende maatte blive tagen. — Indenrigsministeriet den 3. Juli 1851.

1851. 3. Juli.

4. Juli.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. nogle **Bestemmelser** i en **Handels- og Skibsfarts-Traktat med Frankrig.** Khavn den 4. Juli 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 411.

Ved at tilstille undertegnede Ministerium Udkast til en Handels- og Skibsfarts-Traktat, der agtes oprettet imellem Danmark og Frankrig, ledsaget af de til vedkommende Paragrapher henhörende Bemærkninger, og ved tillige at fremsende et Exemplar af provisorisk og additionel Handels- og Skibsfarts-Convention mellem bemeldte Stater af 9. Februar 1842, har Udenrigsministeriet i behagelig Skrivelse af 30. Mai sidstl. begjært dette Ministerii Yttringer angaaende de i Stipulationen foreslaaede, Bilandene vedkommende Artikler.

Med Hensyn hertil undlader Ministeriet ikke tjenstl. at bemærke Fölgende:

Naar det i Udkastets Art. 18 er foreskrevet, at Bestemmelserne i Traktaten ikke skulle strække sig til Færöe, Island og Grönland, har Ministeriet troet at burde gjöre Udenrigsministeriet bekjendt med, at det i Henhold til den af Folkethinget i saa Henseende paa sidste Rigsdag tagne Beslutning, er paatænkt, ved den færöiske Handels forestaaende Frigivelse, at tilstede fremmede privilegerede Flag den samme Adgang til Færöerne som indenlandske Skibe. Og der synes saaledes, saafremt denne Sag bliver fört videre forinden Traktatens Afslutning, neppe at være tilstrækkelig Grund til at undtage denne Deel af den danske Stat fra de Be-

1851. 4. Juli. gunstigelser, der i bemeldte Traktat-Udkast ere tilsagte den danske Handel og Skibsfart i Almindelighed, og hvilke ogsaa for Færöerne, med Hensyn til flere Produkter, kunne vorde af Vigtighed, saa meget mere, som den i Slutningen af Art. 9 for Indförselen af Fisk fastsatte Undtagelse ikke henviser til den foregaaende vigtige Art. 7, men kun til Art. 1 og 6.

Hvad dernæst angaaer Island, har Ministeriet troet at burde gjöre opmærksom paa, at der er blevet forelagt den i indeværende Maaned afholdte Forsamling i Reykjavík et Lovudkast, hvorved der aabnes fremmede privilegerede Nationers Flag Adgang til Landet, men dog med nogle nærmere Indskrænkninger og Begrændsninger, idet de lokale Forhold, og navnligen Vanskeligheden af, at före den nödvendige Control med Ordens Overholdelse paa de forskjellige adspredt liggende Handelspladse, har gjort det utilraadeligt, at sætte Fremmedes Handel og Skibsfart paa fuldkommen lige Fod med den indenlandske, saaledes som nærmere fremgaaer af det i Gjenpart hosfölgende Lovudkast. Skjöndt det saaledes vistnok for Tiden maa forblive ved Traktatudkastets Bestemmelser for Island, synes det dog, at den forbedrede Stilling, som det fremmede Flag sandsynligviis der vil erholde, bör komme i Betragtning som et understöttende Moment for de i Traktatudkastet Danmark gjorte Indrömmelser og disses önskelige Indskrænkning til Færöerne.

Der er iövrigt nogle andre almindelige Bestemmelser i det her omhandlede Traktat-Udkast, hvorom der vel kunde være Anledning for Indenrigsministeriet at yttre sig, navnligen med Hensyn til, hvorvidt de der omhandlede commercielle Forhold lade sig bringe i Harmoni med For. 8. Juni 1839, men Ministeriet har dog, da Udenrigsministeriet, som för berört, nu kun har begjært dette Ministerii Betænkning over Udkastet forsaavidt Bilandene angaaer, troet for Tiden at burde indskrænke

sig til at yttre sig over de herhenhörende Bestemmelser i Udkastet. 1851. 4. Juli.

De indsendte Bilage remitteres hoslagt. — Indenrigsministeriet den 4. Juli 1851.

Indenrigsministeriets Circulaire til Amtmændene i Island, ang. nogle Foranstaltninger til **Ordning af Qvarantainevæsenet paa Island.** Khavn den 5. Juli 1851. — Dette Circulaire er udfærdiget ifölge en ved kgl. Resolution 6. Juni 1851 (Isl. Dep. Forest. og Resol. Prot. 1851, Nr. 22) Ministeriet given Bemyndigelse. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 413. 5. Juli.

Efter at Indenrigsministeriet, ifölge Overeenskomst med Finantsministeriet, nu har overtaget Ledelsen af Qvarantainevæsenet paa Island, har man ladet udarbeide i det islandske Sprog et Circulaire til samtlige i Medhold af Indenrigsministeriets Skrivelse af 17. Marts 1849 nedsatte Qvarantaine-Commissioner i Island, Qvarantainevæsenet sammesteds betræffende.

Ved nu at tilstille Hr. (Tit.) et Antal Exemplarer af nysnævnte Circulairskrivelse, tilligemed den deri paaberaabte Plak. 28. Marts 1832 i islandsk Oversættelse, maa Ministeriet have Dem anmodet om, efter at de nævnte Circulairer ere blevne besörgede udfyldte, at ville omdele dem til samtlige i det Dem betroede Amt anordnede Qvarantaine-Commissioner, saavel som til de der ansatte Underövrigheder.

Da det iövrigt er af særdeles Vigtighed, at bemeldte Commissioner kunne blive sammensatte paa den hensigtsmæssigste Maade, hvilket ofte kan have sin Vanskelighed paa de adspredte Sösteder i Island, maa Ministeriet udbede sig af Hr. (Tit.) meddeelt nöiagtig Oplysning, ikke blot om Antallet af Qvarantaine-Commissionerne i det Dem betroede Amt, og paa hvilke Steder de ere oprettede, men ogsaa om, af hvilke Med-

1851. lemmer hver enkelt Commission bestaaer, samt hvor de
5. Juli. ere bosatte. — Indenrigsministeriet den 5. Juli 1851.

5. Juli. **Indenrigsministeriets** Circulaire til samtlige Qvarantaine-Commissioner i Island, angaaende **Organisationen af det islandske Qvarantainevæsen.** Khavn den 5. Juli 1851. — Dette Circulaire er, ligesom det til Amtmændene, begrundet paa kgl. Bemyndigelse, given i Resolution 6. Juni 1851. — Islandsk: Original-Aftryk to Blade i 4to. — Dansk: Algreen-Ussings Reskriptsaml. 1851, S. 211—212.

Umburðarbrèf. — Eptir samkomulagi við stjórnardeild fjárhagsmálanna hefir stjórnardeild innanríkismálanna tekizt á hendur stjórn þeirra málefna, er snerta sóttvarnarhald á Íslandi. Hefir stjórnardeildin þegar áður, með brèfi 17. Marts 1849, skipað, að sóttvarnarhaldsnefndir þær, er settar voru árið 1831 á stöðum við sjó á Íslandi, skyldi teknar upp aptur, og hefir henni nú þótt hlýða, í framhaldi brèfs þessa, að birta sóttvarnarhaldsnefndinni (í N. N.) ráðstafanir stjórnardeildarinnar til þess að koma sóttvarnarhaldsskipuninni á Íslandi í betra horf, og á hinn bóginn að taka fram nokkrar nákvæmari ákvarðanir og reglur til leiðbeiníngar við sýslu þá, er nefndinni er falin á hendur.

það þykir vafalaust, að tilskipun 8. Februar 1805 sè gild á Íslandi, því bæði hefir hún verið lögð út á íslenzku, ásamt reglugjörð þeirri fyrir hafnarleiðsögumenn, er tengd er aptan við hana, og síðar verið birt á þann hátt, sem fyrir er mælt í tilsk. 8. Oktbr. 1824; enda má og leiða það út af opnu brèfi 20. Juni 1838. Slíkt hið sama virðist einnig eiga sèr stað, eptir því enu sama opna brèfi, um hin önnur lagaboð, er snerta sóttvarnarhald, og byggð eru á tilsk. 8. Febr. 1805, og einkum um opið brèf 28. Marts 1832, er ítrekað hefir verið með tveimur umburðarbrèfum, 1. Septbr. 1832 og 13. Novbr. 1847, frá sóttvarnarhaldsstjórninni sem þá var.

En með því opið brèf 28. Marts 1832 hefir ekki verið lagt út á íslenzku fyr, hefir stjórnardeildin nú látið semja útleggíng þess, og fylgir hún umburðarbrèfi þessu, nefndinni til eptirbreytni[1]. 1851. 5. Juli.

En að því, er sèrílagi snertir opið brèf 20. Juni 1838, þá er þar reyndar ekki með berum orðum nefnd önnur sótt, er nefndin eigi að hafa gætur á, en bólusóttin, en af því sömu ástæður eru til, að eins sè farið með aðrar næmar landfarsóttir, þótt eigi sèu drepsóttir (pestkynjaðar sóttir), er hætt er við, að fluttar kynni að verða til landsins með skipunum, þó eigi komi þau frá neinum þeim stað, er sýktur sè af drepsóttum, þá hefir stjórnardeildinni þótt nauðsyn á, að ákveðið yrði, að hina sömu meðferð skuli einnig við hafa við flekkusótt, og aðrar þvílíkar næmar landfarsóttir, er fluttar kynni að verða til Íslands frá öðrum löndum, og virðist næg heimild vera fyrir því í tilsk. 8. Febr. 1805, 8. gr., c. Stjórnardeildin hefir því borið mál þetta undir konúng, og hefir honum þóknazt allramildilegast að ákveða með úrskurði 6. f. m., að sóttvarnarhaldsnefndirnar skuli einnig hafa gætur á flekkusótt og öðrum næmum landfarsóttum, og að um sóttir þær skuli fara á sama hátt og fyrir er mælt um bólusótt í opnu brèfi 20. Juni 1838. Ennfremur þykir stjórnardeildinni sèr skylt að geta þess, að það er án efa prentvilla, að skýrskotað er í opnu brèfi 20. Juni 1838, einsog það finnst prentað í Colleg. Tid. 1838, bls. 594, og í Schou's ágripi, til 8. gr. í tilsk. 8. Febr. 1805, í staðinn fyrir til 7. gr., einsog ráða má af Colleg. Tid. 1838, bls. 592. Að öðru leyti virðist það auðsætt af sambandinu milli þessara tveggja lagaboða, að fara á eptir boði hins opna brèfs 20. Juni 1838 eigi aðeins við þá fyrstu rannsókn, er gjöra skal samkvæmt 7. gr. á skipum þeim, sem eigi eru álitin grunsöm, heldur einnig við rannsókn þá, er gjöra skal á þeim skipum, sem grunsöm eru talin, samkvæmt

[1]) trykt i denne Samlings X. B., S. 61–63.

1851. 10. gr. tilsk. 8. Febr. 1805, og ber þessa því nú eptir-
5. Juli. leiðis að gæta, eigi að eins við bólusótt, heldur einnig, einsog þegar var getið, við aðrar næmar landfarsóttir, þó eigi sèu það drepsóttir.

Eptir uppástúngu stjórnardeildarinnar hefir konúngi ennfremur þóknazt með nefndum úrskurði allramildilegast að ákveða, að útgjöld þau, sem þarf til sóttvarnarhaldsins, skuli, einsog stundum hefir við gengizt áður, greidd úr jafnaðarsjóðum amtanna (og er það sjálfsagt, að til þess þarf úrskurð amtmannsins í hvert skipti), og að af skipi hverju, er lagt verður á aðgæzluhald, samkvæmt lagaboðum þeim, sem hèr að ofan eru nefnd, í höfn nokkurri á Íslandi, þar sem eigi verður komið við verulegu affermíngar- og hreinsunarhaldi, skuli fyrst um sinn, þángaðtil nákvæmari reglur geta orðið ákveðnar um mál þetta, gjalda í ómakslaun það sem hèr segir:

a) fyrir fyrstu vitjun þá eða rannsókn, er skipuð er í tilsk. 8. Febr. 1805, 10. gr., skal gjalda lækninum, eða þeim manni, er ella rannsakar skipið eptir fyrirlagi sóttvarnarhaldsnefndarinnar, 3 rbd., ef skipið er stærra en 50 lesta, 1 rbd. 48 sk., ef skipið er yfir 30 og allt að 50 lesta, og 1 rbd., ef skipið er 30 lesta eða minna; — b) fyrir bát þann eða báta, sem eptir beiðni skipráðandans fara til skipsins fram og aptur meðan á sóttvarnarhaldiuu stendur, skal gjalda bátsleigu, eptir því sem sanngjarnt er og venja á þeim stað, og skal sóttvarnarhaldsnefndin semja um eða ákveða, hvað mikið það skuli vera; — c) umsjónarmanni þeim, er settur er út á skipið, skal, auk fæðis á skipinu, gjalda fyrir dag hvern 1 rbd., frá þeim degi, er hann kom út á skipið, og þángaðtil hann fer þaðan aptur, og skal telja báða þá daga með; — d) það, sem varið er til reykíngar, meðan á sóttvarnarhaldinu stendur, skal greiða eptir reikníngi.

Um leið og stjórnardeildin þannig birtir nefndinni þetta, og að öðru leyti væntir þess, að nefndin breyti

í öllu eptir því, sem skipað er hèr að ofan, og eins 1851.
eptir reglum þeim og ákvörðunum, er gefnar hafa verið 5. Juli.
út áður um sóttvarnarhald á Íslandi, skal þess að endíngu getið, að stjórnardeildin mun sjá um, að auglýsíngar sóttvarnarhaldsstjórnarinnar hèr um sýkta staði verði sendar nefndinni.

Stjórnardeild innanríkismálanna, 5. Juli 1851.

Rosenörn.

Oddg. Stephensen.

Til

sóttvarnarhaldsnefndarinnar (í N. N.).

Efter at Indenrigsministeriet ifölge Overeenskomst med Finantsministeriet har overtaget Ledelsen af Qvarantainevæsenet paa Island, har man i Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 17. Marts 1849, hvorved de i Aaret 1831 i Söstederne i Island oprettede Qvarantaine-Commissioner igjen ere befalede at træde i Virksomhed, troet at burde deels underrette Qvarantaine-Commissionen i (N. N.) om de Foranstaltninger, som af Ministeriet ere blevne trufne til det islandske Qvarantainevæsens bedre Organisation, deels meddele den nogle nærmere Bestemmelser og Forholdsregler til Veiledning ved det Commissionen overdragne Hverv.

Ligesom det maa ansees for utvivlsomt, at For. af 8. Febr. 1805, der i sin Tid er med tilhörende Lods-Instrux bleven oversat paa Islandsk og derefter bekjendtgjort sammesteds paa den i For. af 8. Oktbr. 1824 befalede Maade, er gjeldende paa Island, hvilket desuden indirekte er udtalt i Plak. af 20. Juni 1838, saaledes maa ogsaa det Samme, ifölge nysnævnte Plakat, antages at være Tilfældet med de övrige til den nævnte Forordning sig sluttende Qvarantaine-Forskrifter, navnligen Plakaten af 28. Marts 1832, der nærmere er indskjærpet ved to Circulair-Skrivelser fra den daværende Qvarantaine-Direction af 1. Septbr. 1832 og

1851. 13. Novbr. 1847. Da den sidstnævnte Plakat imidlertid
5. Juli. ikke tidligere har været oversat paa Islandsk, er en saadan Oversættelse nu her bleven besörget, og Plakaten fölger saaledes hermed i islandsk Oversættelse til Efterlevelse for Commissionen. Hvad derhos i Særdeleshed Plak. af 20. Juni 1838 angaaer, er deri vel kun udtrykkeligen nævnt Börnekopper som Gjenstand for Commissionens Opmærksomhed, men da de samme Grunde medföre Nödvendigheden af den samme Fremgangsmaade med Hensyn til andre smitsomme epidemiske, skjöndt ikke pestartede Sygdomme, der kunde befrygtes indförte fra Skibene, om disse end ikke komme fra noget af pestartede Sygdomme smittet Sted, har Ministeriet anseet det nödvendigt, at den samme Fremgangsmaade ogsaa maatte blive gjort anvendelig ved Mæslinger og andre lignende smitsomme Epidemier, der maatte blive förte til Island fra andre Lande, hvortil ogsaa fornöden Hjemmel maa ansees at indeholdes i For. af 8. Febr. 1805 § 8 c.

Efter at Ministeriet derfor i Overeensstemmelse hermed om Sagen har nedlagt allerunderd. Forestilling, er det ved allerh. Resolution af 6. f. M. allern. bestemt, at Mæslinger og andre smitsomme epidemiske Sygdomme ogsaa bör være Gjenstand for Qvarantainevæsenets Opmærksomhed og Behandling, paa samme Maade som Börnekopper efter Plak. af 20. Juni 1838. Med Hensyn herpaa finder Ministeriet derhos Anledning til at bemærke, at det maa ansees for en Trykfeil, naar For. af 8. Febr. 1805 § 8 er citeret i Plak. af 20. Juni 1838, saaledes som denne er aftrykt i Schous Udtog og Coll. Tid. for 1838, S. 594, da der udentvivl er meent § 7, saaledes som nærmere sees af Coll. Tid. for 1838, S. 592.

Iövrigt fremgaaer det af Sammenhængen mellem begge de nævnte Lovbud, at det ikke blot er ved den i For. af 8. Febr. 1805 § 7 foreskrevne forelöbige Examination af de mistænkelige Skibe, at det i Plak. af

20. Juni 1838 indeholdte Bud skal iagttages, men ogsaa ved den i For. af 8. Febr. 1805 § 10 ommeldte første Examination af de som mistænkelig betegnede Skibe, hvilket altsaa nu for Eftertiden bliver at iagttage ikke blot ved Börnekopper, men ogsaa som oven anført ved andre smitsomme og epidemiske, skjöndt ikke pestartede Sygdomme.

1851.
5. Juli.

Og har det endvidere behaget Hs. M. allern. at bifalde, at Udgifter til Qvarantainevæsenet maae, saaledes som allerede i enkelte Tilfælde er skeet, afholdes af Amtsrepartitionsfonden — selvfölgelig efter Amtets Bestemmelse i hvert Tilfælde — samt at der midlertidigen, indtil nærmere Bestemmelser desangaaende kunne blive vedtagne, maa af ethvert Skib, som i Medhold af de ovennævnte Forskrifter maatte lægges i Observations-Qvarantaine i en islandsk Havn, hvor egentlig Losnings- og Rensnings-Qvarantaine ikke kan finde Sted, som Godtgjörelse for Vedkommendes Uleilighed m. v. betales:

a) for det förste Sundhedsbesög, d. e. den förste Undersögelse, som efter For. af 8. Febr. 1805 § 10 foretages, til Lægen, eller hvem som ellers efter Qvarantaine-Commissionens Foranstaltning undersöger Skibet, naar dette er over 50 Commercelæster, 3 Rbd.; for Skibe over 30 indtil 50 Commercelæster 1 Rbd. 48 Sk., og for Skibe, som ere 30 Commercelæster og derunder, 1 Rbd. — b) for den eller de Baade, som i Qvarantainetiden efter Skipperens Forlangende gaaer fra eller til Skibet, den Baadsleie, som efter Billighed eller Sædvane der paa Stedet betales, hvilken vedkommende Qvarantaine-Commission skal betinge eller bestemme; — c) til Opsynsmanden, som sættes ombord paa Skibet, fra den Dag, han kommer ombord, indtil han forlader Skibet, begge inclusive, dagligen 1 Rbd. foruden hans Kost ombord; — d) hvad der under Qvarantainen anvendes til Rögelse efter Regning.

Ved at meddele Commissionen i N. N. Foranstaaende til Efterretning og fornöden Iagttagelse, og

1851. idet Ministeriet iövrigt forventer, at velbemeldte Commission vil holde sig de foranförte saavel som de tidligere om det islandske Qvarantainevæsen udgivne Forskrifter og Bestemmelser i det Hele nöie efterrettelige, undlader man ikke slutteligen at tilföie, at det herfra vil blive paaseet, at den herværende Qvarantaine-Bestyrelses Bekjendtgjörelser om smittende Steder ville blive Commissionen tilstillede. — Indenrigsministeriet den 5. Juli 1851.

5. Juli.

5. Juli. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vester-Amt, ang. **Udarbeidelsen af de oeconomiske Tabeller.** Khavn den 5. Juli 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 414.

Da de oeconomiske Tabeller, som aarligen indsendes hertil fra Amterne i Island, ere i flere Henseender afvigende fra hinanden, idet der i nogle af dem ere opförte Gjenstande, der ikke findes i de andre, ligesom adskillige af de brugte Betegnelser for de deri optagne Rubrikker ere mindre tydelige og derfor let kunne give Anledning til Misforstaaelser, samt da det endeligen maatte ansees for nödvendigt, at Angivelserne til bemeldte Tabeller referere sig til et bestemt Tidspunkt, hvilket ikke tidligere regelmæssigen er skeet, blev det under 30. Juni 1849 af Indenrigsministeriet overdraget Stiftamtmanden paa Island at udarbeide et nyt ensformigt Schema for den oeconomiske Tabel, der for Fremtiden kunde gjelde for hele Landet.

Efter at Ministeriet derpaa fra den daværende constituerede Stiftamtmand over Island har modtaget det i Gjenpart vedlagte, af ham udarbeidede Udkast til et almindeligt Schema, tilligemed den i Afskrift ligeledes hosfölgende Skrivelse af 6. Januar f. A., har man desangaaende indhentet den ogsaa i Gjenpart hoslagte Betænkning fra Chefen for statistisk Bureau, Professor Bergsöe.

I Henhold til hvad deri er anfört, maa Ministeriet være af den Anskuelse, at Angivelse af Folketallet vil i den oeconomiske Tabel kunne udelades, da samme hidtil har viist sig mindre paalidelig og i meget höi Grad har afveget fra det Resultat, som den almindelige Folketælling har givet; at Rubrikkerne a og c kunne sammendrages i een Rubrik, der blot skulde angive de beboede Steder, hvortil der hörer Jordbrug; at Beretning saavel herom som om Creaturholdet og de övrige i Rubrikkerne Litr. h—z omhandlede Gjenstande kun behöve at indsendes hvert femte Aar, altsaa samtidig med den almindelige Folketælling; at i Rubrikken om Kjökkenhavernes Antal tilföies Angivelse af deres Störrelse, samt at en ny Rubrik efter den constituerede Stiftamtmands, af Professor Bergsöe tiltraadte Forslag tilföies for de Tömmer-Vaaningshuse, der maatte være blevne opförte siden den sidste Tabel blev indgiven. Endeligen er Ministeriet af den Formening, at Angivelsen til den omhandlede Tabel rettest bör skee paa Repstyrerthingene om Foraaret, og angive Tilstanden til Fardag eller 6. Juni det paagjeldende Aar. 1851. 5. Juli.

Forinden imidlertid videre heri foretages, skulde Ministeriet tjenstl. udbede sig Hr. Amtmandens Yttringer over Sagen i det Hele behageligen meddelte. — Indenrigsministeriet den 5. Juli 1851 [1].

Kongelig Resolution ang. **Foreningen af Præstekaldene Tjörn og Urðir,** samt **Nedlæggelse af Kirken paa Upsum.** Frederiksborg Slot den 20. Juli 1851. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1851, Nr. 29. — Efter at kongl. Resol. 16. Mai 1849 var bragt til Vedkommendes Kundskab, havde Bönderne i Upsa Sogn i Februar 1850 i et Andragende til Islands Biskop anholdt om at maatte beholde deres Kirke uagtet Combinationen, og Sognet som selvstændigt Sogn, der ved Vacance maatte blive Annex 20. Juli.

[1] s. D. ligelydende Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet og af samme Indhold til Stiftamtmanden. Isl. Copieb. sst. Nr. 415—416.

1851. til Tjörn. De grundede dette Önske paa den lange og besværlige Vei til Tjörn. De tilbyde af egne Midler at understötte deres Præst ved en ny Kirkes Opförelse, og ere villige til for Fremtiden at overtage Kirkens Regnskab og indestaae for dens Vedligeholdelse. Præsten, samt Provsten og Sysselmanden, ligesom ogsaa Amtmanden, anbefalede Upsa Sognemænds Andragende, og Biskoppen raadede til at opfylde deres Önske hurtigt, for at ikke Misfornöielse eller Partiaand kunde faa Tid til at fæste Rödder i Menigheden. Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (Madvig) indstiller derfor i Forestilling 4. Juli 1851:

20. Juli.

at Bestemmelserne i allerhöi. Resolution af 16. Mai 1849 maae blive saaledes forandrede, at ved den eventuelle Combination af Upsa Præstekald med Præstekaldet Tjörn og Urðir, Upsa Kirke fremdeles skal bibeholdes og henlægges som Annexkirke til Tjörn, saaledes, at der sammesteds holdes Gudstjeneste hver tredie Helligdag, Alt paa Vilkaar, at Sognebeboerne af Upsum Sogn, efter deres derom gjorte Tilbud, paatage sig at lade Kirken paany opbygge, samt at Upsa Sognebönder fremtidigen skulle være forpligtede til stedse at indestaae for Kirkens tilbörlige Vedligeholdelse.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 20. Juli 1851[1].

26. Juli. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, angaaende **Tillæg til Medicinaltaxten.** Khavn den 26. Juli 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 437—439.

Hoslagt tilstilles Hr. (Tit.) tjenstl. 5 Exemplarer af förste Tillæg til Medicinaltaxten af 1850, til behagelig Uddeling i (N. N.) Amtet, i Henhold til det forrige

[1]) ved Skrivelse fra Kirke- og Underviisnings-Ministeren 28. Juli 1851 er denne kgl. Resolution meddeelt Stiftsövrigheden i Island til „Efterretning og videre Bekjendtgjörelse". Isl. Copieb. 1851, Nr. 440.

Cancellies Skrivelse af 12. Juli 1845. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 26. Juli 1851. 1851. 26. Juli.

[Bilag].

Förste Tillæg til Medicinal-Taxten af 1850.

Fra 1. August 1851 og indtil videre skulle de nedenfor anförte Medikamenter, ifölge allerh. Resolution af 14. Februar 1844 § 3, udsælges fra Apothekerne i Danmark efter de her vedföiede Priser:

	Skilling.	
	℥	ʒ
Acidum benzoicum. Gr. 1 — 1 ß		22
— tannicum		7
Agaricus albus	5	
— — pulveratus	17	
Aqua Melissæ	1	
— Menthæ piperitæ	1	
— sclopetaria spirituosa	9	
Balsamum vitæ Hoffmanni	20	3
Bismuthum	18	
Cantharides	27	
— grosse pulveratæ	43	
— subtilissime pulveratæ	51	
Cardamomum minus	27	
— — contusum	34	
— pulveratum	42	
Chloroform		4
Coccionella		5
— pulverata		8
Colocynthides	15	
— concisæ	21	
Cortex Chinæ fuscus	18	
— — — contusus	24	
— — — pulveratus	30	
Crocus		30
— concisus		32
— pulveratus		55

1851.
26. Juli.

	Skilling.	
	℥	ʒ
Elixir aperitivum Clauderi	16	
— pectorale	10	
Emplastrum Cantharidum ordinarium	20	
— — perpetuum	41	
— de Galbano crocatum	46	
Extractum Secalis cornuti	...	27
Ferrum jodatum saccharatum	...	6
Flores chamomillæ romanæ	7	
— — — concisi	10	
Folia Melissæ	6	
— — concisa	9	
— — pulverata	12	
— Menthæ piperitæ	6	
— — — concisa	9	
— — — pulverata	12	
Gallæ	8	
— pulveratæ	17	
Gummi Guttæ	19	
— — pulveratum	37	
— Tragacanthæ	23	
— — pulveratum	47	
Hydrargyrum	25	
— bijodatum. Gr. 1 — 1 ß	...	23
— depuratum	36	
— jodatum. Gr. 2 — 1 ß	...	14
Jodum	...	14
— pulveratum	...	17
Julapium salinum	4	
Kali hydrojodicum	...	12
— — pulveratum	...	13

1851. 26. Juli.

	Skilling. ℥	Skilling. ʒ
Lapis hæmatitidis crystallisatus	3	
— — — pulveratus	9	
Liquor Ammonii anisatus	12	2
Manna calabrina	10	
Mastix	58	
— contusa	64	
— pulverata	70	
Nuces Moschatæ	26	
— — pulveratæ	38	
Oleum Absinthii æthereum	...	28
— Anisi	...	12
— Carvi	...	5
— Chamomillæ æthereum	...	295
— Cinnamomi	...	129
— Citri	...	7
— Corticum Aurantiorum	...	7
— Juniperi e Baccis	...	17
— Menthæ piperitæ. Gtt. 1 — 1 ß	...	54
— Nucistæ expressum	11	2
— Petræ	9	
— — rectificatum	16	
— Sabinæ	...	10
— Salviæ	...	69
— Serpylli	...	8
— Tanaceti	...	38
— Valerianæ	...	69
Radix Columbo	7	
— — concisa	13	
— — pulverata	19	
— Ipecacuanhæ	...	8
— — concisa	...	9½

1851.
26. Juli.

	Skilling.	
	℥	ʒ
Radix Ipecacuanhæ pulverata	...	14½
— Liquiritiæ	3	
— — concisa	6	1
— — pulverata	15	
— Saleb	20	
— — pulverata	32	
— Senegæ	10	
— — concisa	13	
— — pulverata	22	
Resina Guajaci nativa	14	
— — — gr. pulver	20	
— — — pulverata	26	
Saccharum Lactis	6	
— — pulveratum	12	
Sal Acetosellæ	11	
Secale cornutum	18	
— — pulveratum	30	
Semina Anisi stellati	5	
— — — contusa	8	
— — — pulverata	11	
— Cydoniorum	14	
— Pæoniæ	7	
— — pulverata	13	
Species resolventes	7	
Sperma Ceti	15	
Syrupus Croci	14	
Tinctura aromatica	14	2
— Cantharidum	14	2
— — concentrata	27	4
— Colocynthidis	19	
— Croci	50	
— Jodi	18	3
— Opii crocata	52	7

1851.

26. Juli.

	Skilling.	
	ʒ	ʒ
Unguentum Cantharidum	23	3
— — colatum	25	4
— hæmorrhoidale	31	
— Hydrargyri cinereum	14	
— Kali hydrojodici	23	
Vinum Ipecacuanhæ	21	3
Zincum oxydatum album		2
— — — pulveratum		4

Det kongl. Sundheds-Collegium i Kjöbenhavn den 25. Juni 1851.

30. Juli.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Finantsministeriet, ang. **Qvarantaine-Bekjendtgjörelser** og deres Meddelelse. Khavn den 30. Juli 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 442.

Efter at Indenrigsministeriet, ifölge den derom med Finantsministeriet trufne Overeenskomst, har overtaget Ledelsen af Qvarantainevæsenet paa Island, har man under 5. i d. M. til samtlige Qvarantaine-Commissioner i Island ladet udgaae et Circulaire i det islandske Sprog, Qvarantainevæsenet sammesteds betræffende.

Ved nu hoslagt at tilstille Finantsministeriet et Exemplar af forbemeldte Circulaire, tilligemed en Oversættelse af samme, skulde man, da der i bemeldte Circulaire, blandt Andet, er givet de islandske Qvarantaine-Commissioner Tilsagn om, at det herfra vil blive paaseet, at den herværende Qvarantainebestyrelses Bekjendtgjörelser om smittede Steder ville blive Commissionerne tilstillede, tjenstl. anmode Finantsministeriet om, behageligen at ville foranledige, at disse Bekjendtgjörelser, selv om det kun ere Avis-Avertissementer, blive Tid efter anden meddelte det islandske Departement i et passende Antal, for at de derfra direkte kunne blive tilstillede Commissionerne paa de forskjellige Handels-

1851. steder og tillige sendes Amtmændene i Island. — Indenrigsministeriet den 30. Juli 1851.
30. Juli.

8. August. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse** for **islandske Landvæsens-Elever.** Rönne den 8. August 1851. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1851, Nr. 30. — I Forestilling 31. Juli bemærker Indenrigsministeren (Tillisch), at Landvæsens-Eleverne Þórarinn Árnason og Björn Árnason vare efter 3 Maaneders Ophold paa Böggildgaard vendte tilbage til Kjöbenhavn, misfornöiede over Opholdet sammesteds, da de saa godt som ingen Underviisning erholdt, men bleve ganske overladte til dem selv. Ministeriet havde derfor, efter Overlæg med Landhusholdnings-Selskabet, anskaffet Plads til den Ene paa Viumgaard og til den Anden paa Skibild, hvor der vil blive meddeelt dem saavel theoretisk som praktisk Underviisning, og hvor de iövrigt ville nyde samme Behandling med Hensyn til Kost, Logis m. v., som Gaardens Folk, Alt imod en Betaling af 50 Rbd. for hver af dem ved Læreaarets Udlöb. Ministeriet indstiller derfor:

1) at der allernaadigst maa til Islænderne Th. Arnasons og B. Arnasons Oplærelse paa Gaardene Viumgaard og Skibild anvendes et Belöb af 100 Rbd., og at dette Belöb maa i sin Tid udbetales af de til 11. Juni Termin næste Aar faldende Renter af den saakaldte islandske Understöttelsesfond, og — 2) at der lige allern. maa forundes bemeldte Landvæsens-Elever en Understöttelse af 50 Rbd. hver til Bestridelse af Udgifterne ved deres Reise til bemeldte Læresteder m. m., og at dertil maa anvendes det foranförte ved allerh. Resolution af 25. Marts d. A. bevilgede Belöb af 100 Rbd.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Rönne den 8. August 1851.

11. August. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Laxefiskeriet i**

Ellida-Aaen. Khavn den 11. August 1851. — 1851. 11. August.
Isl. Copieb. 1851, Nr. 456.

Ved hertil at indsende en Udskrift af den i Sagen om Fiskeriet i Ellida-Aaen ved den islandske Landsoverret den 31. Marts d. A. afsagte Dom, med Bemærkning, at Sagen af Kjöbmand D. Thomsen er indanket for Höiesteret, har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 11. i f. M. indberettet, at De, for at see bemeldte Sag midlertidig i Mindelighed ordnet, har med bemeldte Kjöbmand Thomsen afsluttet en Contrakt, hvorved Fiskeriet i Ellida-Aaen er blevet ham overdraget indtil endelig Dom er falden, mod en Afgift af 50 Rbd. aarlig, forsaavidt han taber Sagen for Höiesteret, hvorimod hele Afgiften skal tilbagebetales ham, dersom han maatte vinde hele Fiskeriet; taber Kongens Kasse endelig Retten til Afbenyttelse af Grunden ved Elven, skal der af Thomsen betales 30 Rbd. aarligen.

At Ministeriet bifalder den af Dem saaledes trufne Foranstaltning, det undlader man ikke herved tjenstl. at meddele Dem til behagelig Efterretning, idet man ikke undlader at tilföie, at Kammeradvokaten, Etatsraad Sporon, under D. D. er af Ministeriet anmodet om paa den kongl. Kasses Vegne at udföre Sagen for Höiesteret. — Indenrigsministeriet den 11. August 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Udförsel af Heste fra Island til Skotland.** Khavn den 20. August 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 473. 20. August.

Under D. D. er der meddeelt det engelske Skonnertskib Scotia, drægtigt 62 Register-Tons eller 25 danske Commercelæster, fört af Skipper James Allisen, Pas til i indeværende Aar at gaae ballastet til Island, for sammesteds for Penge at indtage en Ladning Heste, og imod at der ved Skibets Ankomst, forinden Ind-

1851. handlingen kan tillades, erlægges den ved Plak. 28.
20. August. Decbr. 1836 § 13 paabudne Afgift af 2 Rbd. 32 Sk. pr. Commercelæst af hele Skibets Drægtighed.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden Forestaaende til behagelig Efterretning, skulde Ministeriet lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville paalægge vedkommende Embedsmænd i det Dem betroede Amt at paasee, deels at ingen Handelsvarer indföres med bemeldte Skib, i hvilket Fald det strax vil være at afvise, ligesom ogsaa at ei heller Andet end Heste udföres, deels at den fornævnte Afgift bliver erlagt i Overeensstemmelse med det Foranförte, og derfor aflagt Rigtighed paa sædvanlig Maade. Og forventes iövrigt i sin Tid nærmere Indberetning om, hvorvidt Skibet maatte have anlöbet nogen Havn i Sönderamtet, hertil meddeelt[1]. — Indenrigsministeriet den 20. August 1851.

23. August. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Anskaffelsesmaaden** af de til Skolens Brug **nödvendige Skoleböger.** Khavn den 23. August 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 476.

I en Paategning paa det med Ephoratets behagelige Skrivelse af 24. Febr. d. A. indsendte, hermed i Gjenpart vedlagte, Regnskab for de i sin Tid ved offentlig Foranstaltning til Island opsendte, i Tidsrummet fra 1. Oktbr. 1848 til 30. Juni 1850 solgte Skoleböger, og for hvad der af samme ved sidstnævnte Datum var i Behold, har Regnskabsföreren, nuværende Overlærer Gunlögsen, med Hensyn til at Anskaffelsen af de ved Skoleunderviisningen fornödne Böger nu besörges ved

[1]) Ifölge senere, i Aaret 1852, indkomne Beretninger blev Passet ubenyttet. — Skrivelser, ligelydende med denne (kun Amternes Navne forandrede), ere under s. D. afgaaede til Amtmændene. Copieb. sst. Nr. 474—475.

Disciplene selv, og da de fornævnte, for offentlig Regning anskaffede Böger, saavel af denne Grund som fordi de i Tidens Löb selvfölgeligen afloses af nyere Böger, efterhaanden mindre og mindre kjöbes, og saaledes efterhaanden blive uden Anvendelse, foreslaaet, at de tilovers værende ældre Böger, hvoraf endeel Exemplarer iövrigt angives at være i beskadiget Tilstand, enten bortsælges eller bortgives til fattige Disciple eller indlemmes i Skolens Bibliothek. 1851. 23. August.

Ministeriet antager, at der rettest vil være at disponere over de nævnte Skoleböger paa den Maade, at der til Skolens Bibliothek först udtages et Exemplar af hver Bog og nogle flere Exemplarer af dem, der kunde önskes i större Antal, t. Ex. til Brug ved cursorisk Læsning af gamle Forfattere, og at Resten af de ved Underviisningen brugelige Böger med Ephoratets Samtykke af Rektor gives til fattige Disciple, men at derimod de af Bögerne, der ikke ere anvendelige ved Underviisningen, bör bortsælges ved Auktion.

Ephoratet anmodes derfor om, behageligen at ville foranledige det Fornödne i Overeensstemmelse hermed og om Resultatet i sin Tid at meddele Indberetning. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 23. August 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vester-Amt, ang. **Tilveiebringelse af Adkomst-Dokumenter** m. v. for **Arnarstappens Ombudsjorder.** Khavn den 23. August 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 481. 23. August.

Foranlediget ved et fra Administrator for Arnarstapa Ombud, A. O. Thorlacius, derom indgivet Andragende, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 7. Oktbr. f. A. anholdt om, at erholde meddelte Afskrifter af de Dokumenter, som maatte findes i de herværende antiqvariske Samlinger og navnligen i den

1851. arnamagnæanske Samling, angaaende de under bemeldte Ombud hörende Jorders Markeskjel.
23. August.

Forinden imidlertid videre heri foretages, skulde man tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om, fra fornævnte Administrator at ville tilveiebringe fölgende nærmere Oplysninger, nemlig:

1) en nöiagtig og fuldstændig Fortegnelse over de Jorder, med Hensyn til hvilke Administrator önsker de ovennævnte Dokumenter meddelte; — 2) ved enhver af disse Jorder tillige Underretning om de omliggende Jorders Navne; — 3) en, saavidt muligt, nöiagtig Oplysning med Hensyn til enhver Jord, om der enten tidligere maatte have været nogen Trætte om Jordens Markeskjel, eller der for Tiden maatte existere en saadan Trætte, samt om Navnene paa de omtvistede Stykker og deres Grændser, tilligemed Angivelse af saa mange som muligt af de Stednavne, der maatte give Oplysning om Trættens Beskaffenhed, samt endeligen — 4) en Fortegnelse over de Adkomstdokumenter og andre Aktstykker, der, foruden den i fornævnte Skrivelse berörte Maldag fra 1735, maatte haves ved Administrationen fornævnte Ombudsjorder vedkommende, saasom Skjödebreve, Eiendomsdomme, Vidneforklaringer, Skiftebreve, Ægtepagter m. v., med Angivelse af Aar og Datum og Udfærdigelsessted, og ledsaget af en kort Betegnelse af Indholdet.

Disse forskjellige Oplysninger forventer Ministeriet derefter af Hr. Amtmanden hertil behageligen indsendte. — Indenrigsministeriet den 23. August 1851.

23. August. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. en yderligere **Oplæggelse af Capitaler, tilhörende Thorchilii Skolefond.** Khavn den 23. August 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 482.

I Overeensstemmelse med den af Hr. Stiftamtmanden og D. H. i behagelig Skrivelse af 21. Februar d. A. gjorte Indstilling med Hensyn til den fremtidige Anvendelse af det under Deres Bestyrelse staaende saakaldte Thorchilii Börneskolelegat, bifalder Ministeriet, at Renterne af de bemeldte Legat tilhörende Capitaler maae fremdeles oplægges og udsættes til Forrentning, indtil den samlede Capital er oplöben til 20,000 Rbd., og at derefter et Landvæsensinstitut maa oprettes paa den af Dem foreslaaede Maade for fattige Börn i Kjalarnes Thing, hvorhos Hr. Stiftamtmanden og D. H. bemyndiges til, endog forinden Capitalen er oplöben til den nysnævnte Sum, saafremt Leilighed dertil maatte tilbyde sig, at kjöbe en passende Eiendom for Stiftelsen, paa de af Dem i forberörte Skrivelse anförte Betingelser og iövrigt saaledes, at Indberetning derom gjöres til Ministeriet. 1851. 23. August

Forövrigt forventer Ministeriet, forinden det paatænkte Landvæsensinstitut træder i Virksomhed, i Henhold til sin Skrivelse af 21. Septbr. 1849 at modtage en af Dem udarbeidet detailleret Plan til Stiftelsens Indretning og fremtidige Virksomhed.

Med Hensyn til Overförelse til Island af Legatets herværende Capitaler er Brevvexling indledet med Biskoppen over Sjællands Stift. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 23. August 1851.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Bekjendtgjörelse ang. **Deling af den lægevidenskabelige Embedsexamen.** Khavn den 26. August 1851. — 26. August.
Denne Bekjendtgjörelse anföres som publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1852; ligeledes i samme Aar i Myra og Hnappadals Syssel i Vester-Amtet og i Öefjords Syssel i Nord- og Öster-Amtet. — Original-Aftryk hos Schultz, 2 Blade i 4to. Departem. Tid. for 1851, S. 754—758 (med Motiver). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1851, S. 287—288.

1851. 26. August. **Bekjendtgjörelse** angaaende en Deling af den lægevidenskabelige Embedsexamen ved Kjöbenhavns Universitet.

Paa Ministeriets allerund. Forestilling har det behaget Hs. M. Kongen under 23. d. M. allern. at bifalde fölgende nærmere Bestemmelser angaaende en Deling af den lægevidenskabelige Embedsexamen ved Kjöbenhavns Universitet:

1. Den lægevidenskabelige Embedsexamen, der i Henseende til Omfang og Examinationsgjenstande ikke undergaaer nogen Forandring, deles i to Dele:

Den förste Deel omfatter: mundtlig Pröve i 1) Anatomie, 2) Physiologie og 3) Pharmacologie; praktisk Pröve i 4) anatomisk Dissection.

Den anden Deel: skriftlig Pröve i 1) Medicina forensis, 2) Chirurgie og 3) Therapie; mundtlig Pröve i 4) almindelig Pathologie og pathologisk Anatomie, 5) medicinsk Pathologie og Therapie, 6) chirurgisk Pathologie, 7) Födselsvidenskab; praktisk Pröve i 8) medicinsk Clinik, 9) chirurgisk Clinik og 10) chirurgiske Operationer.

2. Ved begge Dele af Examen gives for hvert Examensfag de hidtil brugelige Specialcharakterer. For förste Deel af Examen gives ingen særlig Hovedcharakteer, hvorimod de fire Specialcharakterer for denne sammenlægges med de 10 for anden Deel, og af den samlede Talværdi uddrages, efter de hidtil gjeldende Regler, en Hovedcharakteer for Aflæggelsen af den hele Examen.

3. Det tillades at underkaste sig begge Dele af Examen paa eengang, hvorimod Examens anden Deel maa, for at Examinanden skal kunne tildeles Hovedcharakteer, tages i det mindste tre Aar efter at förste Deel er fuldendt.

4. Enhver af Examens to Dele kan tages om for sig, dog kun i den for enhver Deel anordnede Række-

følge, hvoraf følger, at den Candidat, som har fuldendt anden Deel, ikke paany kan indstille sig til förste Deel, med mindre han tager hele Examen om. — Den förste Deel af Examen kan tages om efter et halvt Aars Forlöb; den anden Deel derimod först efter et heelt Aars Forlöb, overeensstemmende med den for Embedsexamina i Almindelighed i denne Henseende ved kgl. Resolution af 14. Mai 1847 (Bekjendtgjörelse af 18. s. M.) givne Forskrift. 1851. 26. August.

5. De saaledes givne forandrede Bestemmelser træde i Kraft ved den Examen, der bliver at afholde i Juni og Juli Maaneder næste Aar.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 26. August 1851.

Bekjendtgjörelse fra Consistorium ved Kjöbenhavns Universitet, ang. **Forelæsningsterminer** og **Examina** ved Universitetet. Khavn den 30. August 1851. — Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, S. 289. 30. August.

Ved denne Bekjendtgjörelse bringes til offentlig Kundskab en af Kirke- og Underviisnings-Ministeriet under 31. Juli d. A. afgiven Resolution, hvorved det, paa Grund af den forestaaende forandrede Inddeling af det akademiske Aar ved Universitetet, bestemmes:

1) at med Hensyn til alle Universitetets Forelæsninger, Forelæsningerne til anden Examen derunder indbefattede, Tiden fra 1. Novbr. 1851 til 9. Juni 1852 deles i to omtrent lige lange Forelæsningsperioder, den ene fra 1. Novbr. 1851 til ultimo Februar 1852, den anden fra 1. Marts til 9. Juni 1852. — 2) at anden Examens förste Deel afholdes i den sidste Deel af Februar, og dens anden Deel i den almindelige Examens-Maaned fra 10. Juni til 9. Juli 1852; og — 3) at den theologiske Embedsexamen, som skulde afholdes i Januar, henlægges til den sidste Deel af Februar Maaned.

1851. 21. Septbr. **Kongelig Resolution** ang. **Foranstaltning til en Postskibs-Tour om Vinteren** til Island. Frederiksborg den 21. Septembr. 1851. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1851, Nr. 34. — I Forestilling 15. September foredrager Indenrigsministeren (Tillisch), at der, foruden de almindelige Grunde til at önske en hyppigere Communication med Island, paa Grund af nærværende Omstændigheder var en dobbelt Nödvendighed tilstede til i forestaaende Vinter at erholde Underretning om Tilstanden der paa Landet, for at Beslutning derefter kan tages om de Foranstaltninger, som til Foraaret maatte blive nödvendige.

Dette mente Ministeriet hensigtsmæssigst at kunne opnaaes ved, at det islandske Postskib foretog en extraordinair Vintertour til Island, og da Finantsministeriet havde givet sit Bifald til, at det til Bekostningen fornödne Belöb kunde blive optaget paa en Tillægsbevilling, er der blevet opfört paa Certepartiet for Postskibets Befragtning for Aaret 1851—52 den Bestemmelse, „at bemeldte Skib, efter at være som sædvanligt afgaaet herfra Staden (Kjöbenhavn) den 1ste i næstkommende Maaned, skal omtrent den 15. November, eller omtrent 15 Dage efter Ankomsten til Island, afgaae til Liverpool, hvor det er paalagt Skibsföreren at afgive den medbragte islandske Post til den danske Regjerings Consul sammesteds, og hvorfra Skibet, efter ligeledes gjennem bemeldte Consul at have modtaget den herfra indlöbende til Island bestemte Post, vil have at retournere til Island omtrent den 1. Januar næstkommende Aar, for derefter den 6. Marts næstefter at afgaae fra Landet hertil". For denne extraordinaire Reise er Rhederen betinget 1000 Rbd., foruden 5 pCt. Caplak. — Denne Foranstaltning indstiller Ministeren til Approbation.

[Kongelig Resolution]:

Vi approbere allern. indbemeldte Foranstaltning. — Frederiksborg Slot den 21. Septembr. 1851.

23. Septbr. **Statsregnskab** for Aaret **fra 1. April 1850 til 31. Marts 1851.** Statsbogholderiet den 23. Septbr. 1851. — Departem. Tid. 1851, S. 1099—1118. Original-Aftryk hos Bianco Luno, 28 Sider i 4to. — Her optages kun, hvad der direkte henföres til Island. — **Uddrag.**

1851.
23. Septbr.

	Specialsummer Beregnet Indtægt Rbd.	Specialsummer Virkelig Indtægt	Hovedsummer Beregnet Indtægt	Hovedsummer Virkelig Indtægt
Indtægt... 8. Islandske Intrader				
Beregnet ifölge Finanslov af 26. Juni 1850 § 9 . .	28,220	»		
Anm. Da ved nærværende Regnskabs Afslutning Resultaterne af Regnskabet fra Island endnu ikke ere blevne meddelte, anföres her som virkelig Indtægt samtlige til Finants-Hovedkassen indkomne Summer, Island vedk. (hvoriblandt adskillige Versursummer) . . .		27,842. 89	28,220.	27,842. 89

	Beregnet Udgift	Virkelig Udgift	Beregnet Udgift	Virkelig Udgift
Udgift ... 6. Indenrigsministeriet.				
... B. Island	46,203. 72			
Anm. Da ved nærværende Regnskabs Afslutning Resultaterne af Regnskabet fra Island endnu ikke ere blevne meddelte, anföres her som virkelig Udgift samtlige af Finants-Hovedkassen udredede Summer, Island vedkommende (hvoriblandt adskillige Versursummer)		51,047. 61		

. . . Anm. 2. Om den islandske Kasses Indtægt, Udgift og Beholdning vare ved nærværende Regnskabs Afslutning de fornödne Opgivender endnu ikke modtagne.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **det Hansenske Legats Anvendelse.** Khavn den 23. Septbr. 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 536. 23. Septbr.

Ved under 3. Marts d. A. at fremsende en fra Sönder-Amtets oeconomiske Selskab indkommen Beretning angaaende sammes Virksomhed i de sidstforlöbne tre Aar, har Hr. Stiftamtmanden, ifölge en til Dem fra Selskabets Viceformand, Conferentsraad Sveinbjörnsson, rettet Anmodning, andraget paa Ministeriets Medvirkning til, at bemeldte Selskab kunde erholde

1851. 23. Septbr. den ved det kgl. Landhusholdnings-Selskabs Skrivelse af 12. Juli 1845 tilsagte Understöttelse af det saakaldte Hansenske Legat.

I bemeldte Henseende seer Ministeriet sig istand til at meddele fölgende fra Landhusholdnings-Selskabet i sin Tid modtagne nærmere Oplysninger. Fornævnte Legat, hvis Störrelse er 6000 Rbd., er under 6. Januar 1787 oprettet af senere afdöde Conferentsraad og Rentekammer-Deputeret V. A. Hansen, med den Bestemmelse, at Renterne deraf, 240 Rbd. aarligen, skulde anvendes til nyttige Anlæg og Foretagender paa Færöe, i Finmarken, Island og Grönland. Efter Legators Forslag blev Legatsummen, ifölge kgl. Resol. af 7. April 1802, overdragen til Landhusholdnings-Selskabet, for af samme at foranstaltes anvendt i nysnævnte Hensigt, dog at hans Enke skulde nyde Renterne deraf indtil sin Död, som indtraf i Aaret 1818. Fra den Tid af nöd fornemmelig Island i adskillige Aar godt af Rentebelöbet. For de 5 Aar 1840—44 er dette udelukkende tilfaldet Færöerne, og for det derpaa fölgende Qvinqvennium fandtes det efter Omstændighederne at burde komme Grönland tilgode. Derimod var det i en Skrivelse fra Landhusholdnings-Selskabet udtalt, at naar bemeldte Legats Renter fra Begyndelsen af Aaret 1850 atter maatte blive disponible, burde Island formentligen komme i fortrinlig Betragtning til igjen at erholde passende Andeel deri, navnligen paa den Maade, at der ved Hjælp af de omhandlede Rentepenge blev bidraget til een eller tvende Islænderes Oplærelse i Landvæsenet.

I Henhold hertil var der ogsaa, efter hvad Landhusholdnings-Selskabet i Skrivelse til Indenrigsministeriet af 19. Febr. d. A. har bemærket, ved denne Tid paa bemeldte Legats Renter trukket 375 Rbd., hvilke vare blevne anvendte for Gudmundur Stephensen, der, saavidt vides, endog senere deraf har erholdt en yderligere Understöttelse. Da nu derhos en ikke ubetydelig Sum er i f. A. blevet anvendt af det Hansenske Legats

Renter til Bedste for Jordbruget paa Færöerne, har Selskabet i den nysommeldte Skrivelse af 19. Febr. d. A., paa dertil af Indenrigsministeriet given Anledning, yttret, at det ikke saae sig istand til for Tiden at yde yderligere Bidrag til det islandske Jordbrugs Fremme. — Indenrigsministeriet den 23. Septembr. 1851. 1851. 23. Septbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Oplærelsen af Hjælpelæger** i Island. Khavn den 23. Septbr. 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 539. 23. Septbr.

I Anledning af det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 31. Mai d. A. hertil indkomne Andragende, hvori Chirurg Josep Skaptason har anholdt om, i Henhold til Plak. 23. August 1848 § 3, at forundes en Godtgjörelse af Amtets Repartitionsfond for sin Uleilighed og Bekostning ved at undervise en Lærling i Lægekonsten, skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at da det ifölge den nysciterede Bestemmelse kun er Landphysikus paa Island og de der ansatte Distriktslæger, som kunne undervise Hjælpelæger imod det der bestemte Vederlag af Amtsrepartitionsfondene, skjönnes det ikke, at Josep Skaptason, der ikke er ansat i nogen af de nævnte Stillinger, kan nyde godt af den her omhandlede Bestemmelse. — Justitsministeriet den 23. Septembr. 1851.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Forslag om at anstille Forsög med **Fabrikation af Kelp** i Island. Khavn den 27. Septbr. 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 547. 27. Septbr.

Efter at have modtaget de i Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 20. i f. M. meddelte Oplysninger

1851. 27. Septbr. i Anledning af det af Kjöbmand C. F. Siemsen indgivne Andragende om at forundes en Sum af indtil 800 Rbd. for at engagere en Shetlænder til at lære Islænderne Kelpfabrikationen, skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Supplikanten tjenstligst melde, at det Ansögte ikke kan bevilges. — Indenrigsministeriet den 27. Septembr. 1851.

27. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til samtlige Sysselmænd i Island, ang. **Udsalget af dansk-islandsk Ordbog.** Khavn den 27. Septbr. 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 556.

Efter at den af Lektor Konrad Gislason med offentlig Understöttelse udarbeidede Dansk-islandske Ordbog nu er færdig trykt, og Prisen paa dette Værk, hvoraf Oplaget er den kongel. Kasses Eiendom, er for dem, der paa de i Aaret 1842 ifölge det daværende Rentekammers Foranstaltning udsendte Indbydelser i sin Tid have tegnet sig som Subskribenter, ansat til 5 Rbd. og for andre Kjöbere til 6 Rbd., skulde Ministeriet herved tjenstl. tilstille Hr. Sysselmanden hosfölgende (N. N.) Exemplarer af bemeldte Ordbog, hvilke man skulde have Dem anmodet om behageligen at ville, imod den fornævnte Subskriptionspriis, udlevere til de paa hoslagte Fortegnelse opförte Subskribenter, der maatte opholde sig i det Dem betroede Syssel. De indkommende Belöb vilde De derefter berigtige, enten ved contant Indbetaling i Islands Jordebogskasse eller ved Anviisning paa et solid Handelshus i Kjöbenhavn, ligesom De inden Udgangen af Aaret 1853 vilde til Ministeriet indsende behörig Afregning, saavel som de ikke afsatte Exemplarer. — Indenrigsministeriet den 27. Septembr. 1851[1].

---

[1]) Skrivelse af s. D. til Byfogden i Reykjavík, med 16 Expl., og til Landfogden ang. Inkassationen. Isl. Copieb. 1851, Nr. 557—558.

Kirke- og Underviisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Oversendelse til Island af Thorchilii Legats Midler.** Khavn den 29. Septbr. 1851. — Isl. Copieb. 1851, Nr. 567. 1851. 29. Septbr.

Efter at Ministeriet, saaledes som i Skrivelse herfra af 23. i f. M. til Hr. Stiftamtmanden og D. H. bemærket, havde af Biskoppen over Sjællands Stift udbedet sig nærmere Oplysning meddeelt om den Maade, hvorpaa det saakaldte Thorchilii Legats herværende Midler vare anbragte, og navnlig om, hvorvidt Legatets Midler maatte være saaledes disponible, at de kunde oversendes til Island, modtog Ministeriet fra fornævnte Embedsmand under 30. i f. M. Underretning om, at af Legatets herværende Midler, 4,960 Rbd. 19 Sk., vare disponible til strax at oversendes 2 kgl. Obligationer, hver lydende paa 100 Rbd., samt at der endvidere ved Afhændelse kunde gjöres disponible til Oversendelse 300 Rbd. og 385 Rbd. 19 Sk., der vare sikkrede i to Bankhæftelsesobligationer, samt 250 Rbd., der indestod mod Sikkerhed i en privat Eiendom, hvorimod de övrige 3825 Rbd., hvoraf 800 Rbd. vare anbragte mod Prioritet i en privat Eiendom, og 1225 Rbd., 900 Rbd. og 900 Rbd. ligeledes mod Prioriteter i private Eiendomme, men tilligemed andre Legatmidler, först efterhaanden vilde kunne gjöres disponible, da de först maatte opsiges til Udbetaling, i hvilken Henseende Biskoppen dog bemærkede, at det vilde være haardt for de paagjeldende Debitorer, om der ikke blev indrömmet dem en mere rummelig Frist end den for Opsigelsen af offentlige Midler bestemte sædvanlige, til fra andre Steder at söge nye Prioriteter anbragte i deres Eiendomme.

Med Hensyn til det saaledes Anförte anmodede Ministeriet Biskoppen om, deels at foranledige den Deel af Legatets Capital, til Belöb ialt 1135 Rbd. 19 Sk., der ifölge det Foranförte var disponibel, oversendt til

1851. Hr. Stiftamtmanden og D. H., deels at drage Omsorg
29. Septbr. for, at de övrige af Legatets Capitaler, der ikke saaledes for Tiden vare disponible, maatte blive opsagte til Udbetaling med et passende Varsel, som det overlodes Biskoppen at bestemme, for at samme derefter ligeledes kunde blive efterhaanden overförte til Island. Ministeriet har derefter fra Biskoppen modtaget de to fornævnte, Legatet tilhörende kgl. 4 % Obligationer, nemlig Nr. 3600 og 3602, begge udstedte den 7. Marts 1811 og hver lydende paa 100 Rbd., med vedhængende Renter fra 11. Juni 1851, saavelsom en for de övrige ovennævnte disponible Belöb indkjöbt kgl. 4 % Obligation, Nr. 1290, stor 1000 Rbd., udstedt den 11. December 1801 og transporteret til Ihændehaveren, med vedhængende Renter fra 11. Juni 1851. Hvilke Obligationer jeg saaledes, efter at samme af Ministeriet ere blevne forsynede med behörig prohibitiv Paategning, og ere blevne foranledigede noterede i Statsgjælds-Directionens Böger, hoslagt skulde tilstille Hr. Stiftamtmanden og D. H., med Anmodning om, at samme maae blive optagne paa Fortegnelsen over de Legatet tilhörende og ved Islands Stiftamtshus beroende kongel. Obligationer, idet jeg for Modtagelsen skulde udbede mig meddeelt Tilstaaelse.

Slutteligen tilföies, at Departementet for Statsgjælden er tilskrevet om, at Renterne af de nævnte Obligationer for Fremtiden kunne blive udbetalte ved Islands Jordebogskasse. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 29. Septembr. 1851.

12. Novbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, ang. **Mageskifte af Jord** under **Munkathveraa Kloster.** Khavn den **12.** Novbr. **1851.** — Isl. Copieb. 1851, Nr. 637.

Paa en af Indenrigsministeriet nedlagt allerunderd. Forestilling har det behaget Hs. M. Kongen under 22.

i f. M. allern. at resolvere, at den Allerhöistsamme tilhörende Jord Sallastaðir (= Sörlastaðir) i Hals Sogn i Thingö Syssel inden Islands Nord- og Östamt, henhörende til Múnkaþverá Klostergodses Norderpart, maa mageskiftes med Jorden Syðri-Bakki i Möðruvalla Sogn inden Öfjords Syssel i samme Amt. 1851. 12. Novbr.

Ved i Anledning af Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 29. Juli d. A. tjenstl. at meddele Dem dette til behagelig Underretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, skulde man derhos lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville foranledige, at der, forinden Mageskiftet finder Sted, bliver paa Jon Gunnlaugssons[1] Bekostning foretaget en lovlig Syns- og Overleverings-Forretning over Jorden Syðri-Bakki med Tilliggende og Qvilder, hvorved bliver at paasee, at Alt afleveres i aabodsfri Stand. Naar dette er skeet, vilde De behageligen foranledige bemeldte Jord indtaget under vedkommende Administration, idet det maatte paalægges Administrator paa sædvanlig Maade at bortfæste Jorden, samt at opkræve Afgiften, hvorfor bliver at aflægge Rigtighed ved det paagjeldende Administrationsregnskab.

Idet Ministeriet imödeseer Beretning fra Hr. Amtmanden om den Foranstaltning, som i Overeensstemmelse med det Foranförte af Dem bliver föiet, skulde man have Dem anmodet om behageligen at ville foranledige, at der af Eieren af Jorden Syðri-Bakki bliver udfærdiget et lovformeligt Skjöde og Mageskiftebrev, hvorved denne Jord overdrages til Hs. Majt. Og vil, naar en Gjenpart af bemeldte Skjöde og Mageskiftebrev hertil indkommer og derimod Intet maatte findes at erindre, et kongl. Mageskiftebrev paa Jorden Sallastaðir (Sörlastaðir) foranlediges udstedt. — Indenrigsministeriet den 12. Novembr. 1851.

---

[1]) Selveierbonde Jón Gunnlaugsson af Böðvarsnes, der havde søgt og erholdt Mageskiftet.

1851. 25. Novbr. **Lov** om den **svævende Statsgjæld.** Christiansborg Slot den 25. Novbr. 1851. — Denne Lov, der er udgaaet igjennem Finantsministeriet (Sponneck), gaaer kun ud paa at bestemme, at de ifölge Loven af 19. April 1850 indtil den 31. Marts 1852 gjeldende Bestemmelser forblive i Kraft indtil Udgangen af Marts 1853. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Udkast til Loven, med tabellarisk Oversigt over de i Statskassen indsatte og udtagne Capitaler (de fra Island indsatte Capitaler ikke særlig anmeldte) fra ult. Decbr. 1847 til 1851, i Depart. Tid. 1851, S. 803—805; Loven selv sammest. S. 1026. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v., vedkommende Danmark, 1851, S. 298.

28. Novbr. **Convention** mellem Danmark og Nederlandene, ang. gjensidig **Udlevering af Forbrydere.** Khavn den 28. Novembr. 1851. — *see* Kundgjörelse 20. Februar 1852.

1852. 17. Januar. **Capitelstaxt** for **Hunavatns** og **Skagafjords** Sysseler i Norder-Amtet, fra **Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.** Akureyri den 17. Januar 1852. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Húnavatns sýslu og í Skagafjarðar sýslu frá miðju Mai mánaðar 1852 til jafnlengdar 1853.

	Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	26	71	26	71	21½
— 2 (fard. 1852)	3	36	20	24	16
— 3	4	86½	29	39	23½

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler af 16. Januar 1851 (ovenf. S. 4—6).

1852.
17. Januar.

	Silfurmynt. rd.	sk.	Hundrað. rd.	sk.	Alin. sk.
A. Nr. 4	3	$55^1/_2$	28	60	23
— 5	2	58	31	24	25
— 6	3	32	26	64	$21^1/_2$
— 7	2	9	20	90	17
— 8	17	55	17	55	14
— 9	13	22	16	$51^1/_2$	13
B. Nr. 10	»	23	28	72	23
— 11	»	$19^1/_2$	24	65	$19^1/_2$
— 12	»	17	21	24	17
— 13	»	16	20	»	16
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	$19^1/_2$	12	18	10
— 16	»	26	8	12	$6^1/_2$
— 17	»	8	10	»	8
— 18	»	50	10	40	$8^1/_2$
— 19	»	73	11	39	9
— 20	»	$33^1/_2$	41	84	$33^1/_2$
— 21	»	25	31	24	25
D. Nr. 22	3	»	18	»	$14^1/_2$
— 23	3	$20^1/_2$	19	27	$15^1/_2$
— 24	3	13	18	78	15
— 25	2	$92^1/_2$	17	75	14
— 26	2	$85^1/_2$	17	33	14
E. Nr. 27	1	$27^1/_2$	19	$28^1/_2$	$15^1/_2$
— 28	1	$45^1/_2$	22	$10^1/_2$	$17^1/_2$
— 29	1	45	22	3	$17^1/_2$
— 30	1	34	20	30	16
F. Nr. 31	4	67	18	76	15
— 32	3	58	21	60	$17^1/_2$
— 33	3	4	18	24	$14^1/_2$
— 34	2	$19^1/_2$	17	60	14
— 35	1	$49^1/_2$	18	18	$14^1/_2$
— 36	3	$2^1/_2$	18	15	$14^1/_2$
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	$1^1/_2$	18	9	$14^1/_2$
— 39	»	»	»	»	»
— 40	2	55	30	84	$24^1/_2$
— 41	»	48	24	»	19
— 42	»	$75^1/_2$	»	»	15
— 43	1	23	»	»	24

1852. Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

17. Januar.

Eptir A,	eða	í fríðu	24.21	19½
— B,	—	í ullu, smjöri og tólg	23.64	19
— C,	—	í tóvöru af ullu . .	17.86	14½
— D,	—	í fiski	18.23½	14½
— E,	—	í lýsi	20.90	17
— F,	—	í skinnavöru	18.22½	14½

En meðalverð allra landaura, saman talin og skipt með 6, sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 20 Rbd. 51 Sk. [og alin] 16½ Sk.

Akureyri, 17. dag Januar-mán. 1852.

Havstein. Eptir fullmakt

Guðmundr Johnsen.

17. Januar. **Capitelstaxt** for **Öefjords og Thingöe Sysseler** i Norder-Amtet, fra **Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.** Akureyri den **17.** Januar **1852.** — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Eyjafjarðar sýslu og í þingeyjar sýslu frá miðju Mai-mánaðar 1852 til jafnlengdar 1853.

	Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	25	67	25	67	20½
— 2 (fard. 1852)	3	50	21	12	17
— 3	4	60	27	72	22
— 4	3	53½	28	44	23
— 5	2	46	29	72	24
— 6	3	32	26	64	21½

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler 16. Januar 1851 (ovenf. S. 4—6).

1852.
17. Januar.

	Silfurmynt. rd.	sk.	Hundrað. rd.	sk.	Alin. sk.
A. Nr. 7	1	94	19	76	16
— 8	20	17½	20	17½	16
— 9	16	30½	20	38	16½
B. Nr. 10	»	23	28	72	23
— 11	»	19	23	72	19
— 12	»	16	20	»	16
— 13	»	16	20	»	16
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	24½	15	30	12
— 16	»	29	9	6	7½
— 17	»	9	11	24	9
— 18	»	56	11	64	9½
— 19	»	75	11	69	9½
— 20	»	32	40	»	32
— 21	»	25½	31	84	25½
D. Nr. 22	3	»	18	»	14½
— 23	2	87	17	42	14
— 24	2	83	17	18	14
— 25	2	66½	16	15	13
— 26	2	43	14	66	12
E. Nr. 27	1	40	21	24	17
— 28	1	36½	20	67½	16½
— 29	1	37	20	75	16½
— 30	1	22	18	42	15
F. Nr. 31	4	31	17	28	14
— 32	3	24	19	48	15½
— 33	2	54½	15	39	12½
— 34	1	74	14	16	11½
— 35	1	32	16	»	13
— 36	2	63	15	90	13
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	4½	18	27	14½
— 39	»	35	14	56	11½
— 40	2	58	31	24	25
— 41	»	42	21	»	17
— 42	»	75½	»	»	15
— 43	1	31	»	»	25½

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

1852. 17. Januar.

Eptir A,	eða í friðu	24.40½	19½
— B,	— í ullu, smjöri og tólg	23.12	18½
— C,	— í tóvöru af ullu . . .	18.67	15
— D,	— í fiski	16.66½	13½
— E,	— í lýsi	20.28	16
— F,	— í skinnavöru	16.18	13

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 19 Rd. 86½ Sk. [og alin] 16 Sk.

Akureyri, 17. dag Januar-mán. 1852.

Havstein. Eptir fullmakt
Guðmundr Johnsen.

17. Januar. **Capitelstaxt** for **Nordermula og Söndermula Sysseler** i Öster-Amtet, **fra Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.** Akureyri den **17.** Januar **1852.** — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I. 2, 234 ff. — Denne Capitelstaxt anföres som publiceret i Norder-Mula Syssel 1852.

Verðlagsskrá, sem gildir í Norður-Múla sýslu og í Suður-Múla sýslu frá miðju Mai-mánaðar 1852 til jafnlengdar 1853.

	Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	23	76½	23	76½	19
— 2 (fard. 1852)	3	91	23	66	19
— 3	4	61	27	78	22
— 4	3	58	28	80	23
— 5	2	41½	29	18	23½
— 6	3	46	27	80	22½
— 7	2	11	21	14	17

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler den 16. Januar 1851 (ovenfor S. 4—6).

1852.
17. Januar.

	Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 8	20	19	20	19	16
— 9	16	$5^1/_2$	20	$6^1/_2$	16
B. Nr. 10	»	23	28	72	23
— 11	»	19	23	72	19
— 12	»	19	23	72	19
— 13	»	16	20	»	16
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	$19^1/_2$	12	18	10
— 16	»	27	8	42	7
— 17	»	7	8	72	7
— 18	»	66	13	72	11
— 19	»	94	14	66	12
— 20	»	34	42	48	34
— 21	»	$30^1/_2$	38	12	$30^1/_2$
D. Nr. 22	4	»	24	»	19
— 23	3	77	22	78	18
— 24	3	78	22	84	$18^1/_2$
— 25	3	$4^1/_2$	18	27	$14^1/_2$
— 26	2	46	14	84	12
E. Nr. 27	1	32	20	»	16
— 28	1	45	22	3	$17^1/_2$
— 29	1	37	20	75	$16^1/_2$
— 30	1	18	17	78	14
F. Nr. 31	3	$89^1/_2$	15	70	$12^1/_2$
— 32	3	55	21	42	17
— 33	2	21	13	30	$10^1/_2$
— 34	1	40	11	32	9
— 35	1	23	14	84	12
— 36	3	10	18	60	15
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	15	18	90	15
— 39	»	»	»	»	»
— 40	3	23	38	84	31
— 41	»	48	24	»	19
— 42	»	$94^1/_2$	»	»	19
— 43	1	6	»	»	$20^1/_2$

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

1852. 17. Januar.	Eptir A, eða í fríðu	24.70	20
	— B, — í ullu, smjöri og tólg . .	24. 6	19
	— C, — í tóvöru af ullu	19.74½	16
	— D, — í fiski	20.54½	16½
	— E, — í lýsi	20.15	16
	— F, — í skinnavöru	15.73	12½

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna meðalverða allra meðalverða [hdr.] 20 Rd. 81 Sk. [og alin] 16½ Sk.

Akureyri, 17. dag Januar-mán. 1852.

Havstein. Eptir fullmakt
Guðmundr Johnsen.

20. Januar. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Kjöbmand Thomas Fr. Thomsen, ang. Moderation i **Læsteafgift** ved **direkte Udförsel til Udlandet.** Khavn den **20. Januar 1852.** — Isl. Copieb. 1852, Nr. 54.

I Skrivelser til Ministeriet af 28. Oktobr. f. A. og 8. i d. M. har De, næst at berette, at det af Dem befragtede Skonnertskib Olavia, drægtigt 52½ C. L., har i sidstafvigte Efteraar paa Reisen fra Island til Kjöbenhavn anlöbet Leith i Skotland og der oplosset et Qvantum hvid Uld og Klipfisk, der efter Bestuvningsreglementet bestuvede 28 C. L., medens derimod den övrige Deel af Ladningen, bestaaende af Uld, Talg og Tran m. m., er, ifölge den indsendte Attest fra den danske Generalconsul i Leith, samt den ligeledes indsendte Skrivelse fra Overtoldinspectoratet for Kjöbenhavn, indfört her til Staden, andraget paa, at det maatte tillades Dem at betale den stipulerede 14 Marks Afgift alene af det Læsterum af 28 C. L., der var bestuvet med det i Skotland udlossede Parti Varer, istedetfor af Skibets hele Drægtighed.

At Ministeriet, efter de saaledes forklarede Omstændigheder, i Henhold til den i Plak. 28. Decembr.

1836 § 13 dertil givne Bemyndigelse, har bevilget det Ansögte, det undlader man ikke herved at meddele Dem til behagelig Efterretning, med Tilföiende, at det herfra under D. D. er foranlediget, at den ovennævnte Afgift, der, beregnet efter 28 C. L., udgjör 65 Rbd. 32 Sk., vil blive modtaget i Finantshovedkassen her i Staden. — Indenrigsministeriet den 20. Januar 1852.

1852. 20. Januar.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet, ang. **Spörgsmaal om Meddelelse af Grundene for Paaligning af Fattigbidrag.** Khavn den 22. Januar 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 64. 22. Januar.

I Anledning af et fra Sysselmanden i Hunavatns Syssel direkte til Ministeriet indgivet Andragende, hvori Repstyreren i Þorkelshols Rep, D. Davidsson, har besværet sig over en af den i Aaret 1849 const. Amtmand i Norder-Amtet, under 31. Oktbr. s. A. afgiven Resolution, hvorved der blev bemeldte Repstyrer paalagt at meddele Student Jon Thorarensen af Vididalstunga skriftlig Forklaring angaaende de Regler, som af ham vare fulgte ved Bestemmelsen af Thorarensens Extrabidrag til Fattigvæsenet i Aaret 1848, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 30. Septembr. f. A., næst at bemærke, at Reglement 8. Januar 1834 § 10 bestemmer, at Extrabidraget til Fattigvæsenet skal paalignes paa de aarlige Repstyrerthing, hvor da Reppens Bönder kunne være tilstede og erfare Grunden til Störrelsen af deres Fattigbidrag, men at Praxis har afveget fra hiin Bestemmelse saaledes, at Extrabidragene lignes paa Reppens Bönder enten paa Repstyrerens eller paa Præstens Bopæl, tillige yttret, at naar Yderne gaves Adgang til at være tilstede ved Ligningen, saaledes som navnligen Jon Thorarensen blev opfordret til at overvære Ligningen af Extrabidraget i Þorkelshols Rep i Efteraaret 1848, og de desuagtet undlade at möde,

1852. 22. Januar. synes det at være en for vedkommende Repstyrer altfor byrdefuld Pligt, der formentligen heller ikke har nogen Hjemmel i Lovgivningen, at meddele hver enkelt Person, som maatte forlange saadant, skriftlig Underretning om de Regler, der ere blevne fulgte ved Bestemmelsen af Störrelsen af hans Bidrag, medens det derimod selvfölgeligen staaer Enhver, som maatte være misfornöiet, frit for at klage over Ligningen for vedkommende Sysselmand, som da vilde have at afæske Repstyreren hans Erklæring i denne Henseende, forsaavidt dertil maatte findes Anledning.

Det er derhos bemærket, at naar Repstyreren skulde være forpligtet til at meddele Reppens Bönder saadan skriftlig Underretning som den omhandlede, hvad enten de fandt dem misfornöiede med det paalignede Bidrag eller ikke, vilde det formentlig deels afholde Mange fra at overtage den möisommelige og lidet lönnede Repstyrerbetjening, deels give Anledning til mangfoldige Fortrædigelser fra Repsböndernes Side, ligesom det ogsaa mange Gange antages at ville blive umuligt for Repstyreren, at angive bestemte Regler for Bidragets Ligning, da det, skjöndt dette i Almindelighed baseres paa Tiender, dog maa blive Vedkommendes Formue og Leilighed i det Hele, som væsentligst kommer i Betragtning ved Bestemmelsen af Bidraget, der da skeer efter et billigt Skjön. Efter det saaledes Anförte har Hr. Amtmanden, hvad det foreliggende specielle Tilfælde angaaer, yttret den Formening, at Repstyrer D. Davidsson ikke kan antages at have været forpligtet til at meddele den ovennævnte Yder den af ham forlangte skriftlige Underretning.

Da Ministeriet i det Hele maa tiltræde de af Hr. Amtmanden saaledes fremsatte Yttringer, skulde man tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville meddele Vedkommende Besked i Overeensstemmelse hermed, ligesom de foranförte Regler ogsaa ville være at tage til Fölge ved lignende Spörgsmaals Afgjörelse

i Fremtiden. — Indenrigsministeriet den 22. Januar 1852. 1852. 22. Januar.

Indenrigsministeriets Circulaire til nogle af Sysselmændene i Island, ang. **Opgivelse af Bestemmelses-Stedet** ved Skibes Afseiling fra Island. Khavn den 24. Januar 1852[1]. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 69—84. 24. Januar.

Ved Circulair-Skrivelse fra det forrige Rentekammer af 6. Marts 1847 blev Hr. Sysselmanden blandt Andet anmodet om, ved Udklarering af Skibe, der ere forsynede med islandsk Beseilingspas, at iagttage, at der af vedkommende Rheder eller Skibsförer for Dem opgives, hvilken Havn enten i Danmark, Hertugdömmerne eller Udlandet der er Skibets Bestemmelses-Sted, og at der derefter om dette meddeles Vedkommendes Beseilingspas Deres Paategning i Henhold til Plak. 7. Marts 1787 § 5.

Da denne Forholdsregel, hvis nöiagtige Overholdelse er af Vigtighed med Hensyn til Controllen med Erlæggelsen af den befalede 14 Marks Afgift, findes ikke i alle Tilfælde at være blevet efterkommet af Hr. Sysselmanden, skulde man herved tjenstl. have fornævnte Circulair-Skrivelses Forskrifter bragte i Deres behagelige Erindring til Iagttagelse for Fremtiden. — Indenrigsministeriet den 24. Januar 1852.

Kongelig Resolution ang. **Landskylds-Afgifterne** af **det kongelige Jordegods** i Vester-Amtet. Christiansborg den 24. Januar 1852. — Isl. Depart. 24. Januar.

[1]) Dette Circulaire er afgaaet til Sysselmændene i Gullbringa, Arnes, Söndermula, Nordermula, Thingöe, Öefjords, Skagafjords, Hunavatns, Stranda, Isafjords, Bardastrands og Snæfellsnes Sysseler, samt til Byfogden i Reykjavík (Copieb. Nr. 69—81), og de tre Amtmænd samtidig tilstillet hver en Afskrift (Copieb. Nr. 82—84).

1852. 24. Januar. Forestill. og Resol. Protok. 1852, Nr. 5. — I Indenrigsministeriets (Tillisch) Forestilling 17 Januar bemærkes, at af de kgl. Jordegodser i Vester-Amtet, nemlig Arnarstapa og Skogarstrands Ombude, Stranda Syssels Jorder, samt Bardastrands og Alptafjords Jorder, ere Landskylds-Afgifterne indtil Fardag 1843, istedenfor at erlægges enten in natura, eller, i Henhold til For. 16. Juli 1817, med Penge efter de aarlige Capitelstaxter, blevne ydede af förstnævnte Ombud med 1 Rbd. 57 Sk. pr. Væt eller 20 Alen, der udgjör for hver Alen $7^{13}/_{20}$ Sk., eller 9 Rbd. 54 Sk. for et stort Hundrede (120 Alen), og af de övrige Jorder med 90 Sk. pr. Væt, der udgjör $4^{1}/_{2}$ Sk. for hver Alen, eller 5 Rbd. 60 Sk. for et Hundrede. Ved kongl. Resol. 22. Septbr. 1842 blev det bestemt, at for de tre fölgende Fardagsaar, fra 1843 at regne, skulde $^{1}/_{6}$ Deel af Afgifternes Naturalbelöb betales med Penge efter hvert Aars Capitulstaxts Priis paa Middelalen.

Den saaledes bevilgede Moderation for de $^{5}/_{6}$ Dele af Landskylds-Afgifterne blev senere efterhaanden fornyet ved kgl. Resolutioner 27. Mai 1846 og 23. Septbr. 1848, og den nuværende Amtmand i Vester-Amtet Melsted havde nu, i Henhold til Andragende fra Administratorerne, foreslaaet Forlængelse af den endnu i 3 Aar, fra Fardag 1852 at regne, paa de samme Grunde, som havde foranlediget de foregaaende Resolutioner, dog saaledes, at det maatte paalægges Administratorerne ved Fæsteledighed at forhöie Landskylden i de Tilfælde, hvor Gaardenes Beskaffenhed og de tiltrædende Fæsteres Formuesomstændigheder maatte gjöre det tilraadeligt, efter Amtets nærmere Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde. Ifölge heraf indstiller Ministeriet, efter at have indhentet Finantsministerens Samtykke:

„at Leilændingerne paa de Deres Majestæt tilhörende Godser i Islands Vestamt endnu i tre Aar, fra Fardag 1852 at regne, maa forundes den dem i de senere Aar bevilgede Moderation i Ydelsesmaaden af deres Landskyld, saaledes, at de betale $^{5}/_{6}$ af samme efter gammel Evaluation og $^{1}/_{6}$ med Penge efter hvert Aars Capitelstaxts Priis paa Middelalen, dog saaledes, at det paalægges vedkommende Administratorer ved Fæsteledighed, efter Amtets indhentede nærmere Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde, at forhöie Landskylden, naar Gaardenes Beskaffenhed og övrige concrete Omstændigheder tillade det".

[Kongelig Resolution]: 1852.

Indstillingen bifaldes — Christiansborg Slot den 24. Januar. 24. Januar 1852[1].

Kongelig **Kundgjörelse** angaaende **Ordningen** 28. Januar. **af Monarchiets Anliggender.** Christiansborg Slot den 28. Januar 1852. — Uagtet denne kgl. Kundgjörelse ikke direkte angaaer Island, eller er bragt til nogen Gyldighed for dets Vedkommende, optages den her paa Grund af dens almindelige Betydning for Staten. Anført som publiceret i Hunavatns og Stranda Sysseler i Island 1852 og i Myra og Hnappadals Syssel 1853. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1852, S. 82—86. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1852, II. 2, S. 410—415.

Allerhöieste Kundgjörelse.

Vi Frederik den Syvende &c. Gjöre vitterligt for alle Vore kjære og troe Undersaatter:

Os er allerunderd. foredraget, at de i forrige Aar, ifölge Vort allerh. Manifest af 14. Juli 1850, i Flensborg sammenkaldte ansete Mænds Forhandlinger ikke have fört til den af Os tilsigtede Overeensstemmelse angaaende Vort Monarchies vigtigste Anliggender, og navnlig angaaende Vort Hertugdömme Slesvigs Stilling i samme.

Vi have derfor ikke villet bygge videre paa Resultaterne af disse Forhandlinger, men derimod taget den allerhöieste Beslutning, at der med Ordningen af Vort Monarchies Anliggender skal, under Bibehold og videre Udvikling af de Indretninger, som enten omfatte alle Sammes Dele eller som ere grundlagte for enkelte af disse, skrides frem i den Aand, at opretholde og forbedre de retlig bestaaende Forhold.

Ligesom derfor den uformindskede Opretholdelse af Vort Monarchi i dets hele territoriale Omfang vil,

[1]) Indholdet af denne kongel. Resolution er meddeelt Amtmanden i Vester-Amtet ved Indenrigsministeriets Skrivelse den 16. Februar 1852. Isl. Copieb. 1852, Nr. 119.

1852. med de europæiske Stormagters Bistand, blive sikkret
28. Januar. for Fremtiden, saaledes skal ogsaa Forbindelsen imellem Monarchiets forskjellige Dele til et velordnet Hele opretholdes og befæstes, forelöbig igjennem de fælles Anliggenders Bestyrelse ved fælles Autoriteter, og dernæst igjennem en for Behandlingen af de fælles Anliggender fælles Forfatning, til hvis Indförelse Vi snarest muligt ville foretage de fornödne Skridt.

For Fremtiden skulle derfor de Anliggender fra alle Monarchiets Dele, sem tidligere bleve afgjorte, eller Os allerund. foredragne, af Departementet for de udenlandske Sager, af General-Qvarteermesteren, af General-Adjutanterne for Land- og Söetaten, af General-Commissariats-Collegiet, af Admiralitets og Commissariats-Collegiet, af Finantsdeputationen, af Directionen for Statsgjælden og den synkende Fond, samt af Generalpostdirectionen, saavel som de tidligere under Rentekammerets förste og anden Section hörende Sager, forsaavidt disse angaae Skatte- og Afgifts- eller Oppebörsels- og Regnskabsvæsenet, og de tidligere under General-Toldkammer og Commerce-Collegiet hörende egentlige Told- og Colonialsager, — hvilke samtlige Anliggender, forsaavidt de angaae Kongeriget Danmark, allerede ere gaaede over til de bestaaende Ministerier, — behandles af Udenrigsministeriet, Krigsministeriet, Marineministeriet og Finantsministeriet, efter de bestaaende Forskrifter og saaledes, at disse Ministeriers Virkekreds skal, ligesom tidligere Tilfældet var med de foran nævnte Autoriteter, der stode umiddelbart under Os, udstrække sig til alle Vort Monarchies Dele.

Virkekredsen for Ministerierne for Kongeriget Danmark: Justitsministeriet, Indenrigsministeriet og Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, forbliver uforandret.

De tidligere under det slesvig-holsteen-lauenborgske Cancellie hörende Sager, de fra Hertugdömmerne Slesvig, Holsteen og Lauenborg indkommende Sager, som

tidligere henhörte under Rentekammeret eller under 1852.
General-Toldkammer og Commerce-Collegiets tredie 28. Januar.
Section — med Undtagelse af de til Marineministeriet overgaaede Fyr-Sager og de til Udenrigsministeriet overgaaede Consulat-Sager, — saavel som de tidligere under den slesvig-holstenske Regjering hörende Forretninger, skulle, efter de bestaaende Forskrifter, for Fremtiden varetages af Ministeriet for Hertugdömmet Slesvig, forsaavidt de angaae dette Hertugdömme, og af Ministeriet for Hertugdömmerne Holsteen og Lauenborg, forsaavidt de angaae disse tvende Hertugdömmer, og skulle derhos de Sager, der angaae de for Hertugdömmerne Slesvig og Holsteen fælles ikke-politiske Indretninger og Anstalter, navnlig Universitetet i Kiel, Ridderskabet, den slesvig-holstenske Kanal, Brandforsikkringsvæsenet, Straffeanstalterne, Dövstummeinstitutet og Daareanstalten, behandles collegialt af Ministeren for Hertugdömmet Slesvig og Ministeren for Hertugdömmerne Holsteen og Lauenborg.

Samtlige Vore Ministerier skulle have deres stadige og udelukkende Sæde i Vor kgl Hoved- og Residentsstad Kjöbenhavn.

Samtlige Vore Ministre udgjöre Vort Geheime-Statsraad, i hvilket Vi ogsaa for Fremtiden ville före Forsædet, og i hvis Möder Vor höistelskelige Onkel, Hs. kgl. Höihed Arveprindsen, vil, ligesom forhen, tage Deel. Med Hensyn til Vort Geheime-Statsraads Omraade og Forretningsorden skal det indtil videre have sit Forblivende ved de tidligere Regler. Protokollen skal föres af Statssekretairen.

Ministeren for Hertugdömmet Slesvig og Ministeren for Hertugdömmerne Holsteen og Lauenborg ere Os alene ansvarlige for deres Embedsförelse. De övrige Ministres Ansvarlighed overfor den danske Rigsdag er indskrænket til den Deel af deres Embedsvirksomhed, som angaaer Kongeriget Danmark, i Overeensstemmelse med den danske Grundlovs § 18.

I Medför af § 21 i Grundloven have Vi udnævnt

1852. 28. Januar. Vor Udenrigsminister til, indtil videre, at være Premierminister for Kongeriget Danmark.

Ligesom der ikke kan være Tvivl om Vor faste Villie, ubrödelig at holde den danske Grundlovs Bestemmelser, saaledes ville Vi ogsaa ad forfatningsmæssig Vei lade Provindsialstænderne for Vort Hertugdömme Slesvig, saavel som Provindsialstænderne for Vort Hertugdömme Holsteen, blive en saadan Udvikling tildeel, at ethvert af disse Hertugdömmer erholder med Hensyn til sine hidtil under de raadgivende Provindsialstænders Virkekreds hörende Anliggender en stændersk Repræsentation med besluttende Myndighed.

Til Opnaaelsen af dette Öiemed ville Vi derfor lade Lovudkast for hvert især af begge de nævnte Hertugdömmer udarbeide og forelægge for sammes Provindsialstænder til Betænkning, i Overeensstemmelse med § 8 i den almindelige Lov af 28. Mai 1831 og Slutningsbestemmelsen i Forordningerne af 15. Mai 1834.

Det Lovudkast, der i bemeldte Öiemed vil blive udarbeidet for Hertugdömmet Slesvig, skal i Særdeleshed indeholde de til at yde og sikkre den danske og den tydske Nationalitet i dette Hertugdömme fuldkommen lige Berettigelse og kraftig Beskyttelse nödvendige Bestemmelser.

Suspensionen af den slesvig-holsten-lauenborgske Overappellationsrets Virksomhed med Hensyn til Hertugdömmet Slesvig vedbliver. I det Öiemed, definitivt at indskrænke denne höieste Domstols Competence til Hertugdömmerne Holsteen og Lauenborg, vil der blive de först sammentrædende Provindsialstænder-Forsamlinger forelagt Lovudkast til Betænkning.

Provindsialstænderne for Hertugdömmet Slesvig og Provindsialstænderne for Hertugdömmet Holsteen blive snarest muligt, efter Udlöbet af den nuværende, med dette Aar ophörende Valgperiode, at sammenkalde efter at först nye Valg af Deputerede ere foretagne. Disse Valg skulle i de Distrikter af Hertugdömmet Slesvig,

som ere i Beleiringstilstand, först finde Sted efter dennes Ophævelse. Den Hans Durchlauchtighed Hertugen af Slesvig-Holsteen-Sönderborg-Augustenborg tillagte arvelige Virilstemme i den slesvigske Provindsialstænder-Forsamling falder bort. Fri og ubetinget Benyttelse af det danske og det tydske Sprog i Hertugdömmet Slesvigs Provindsialstænder-Forsamling vil allerede blive tilstedet i den förstsammentrædende Forsamling, og vil der af Os blive truffet den dertil fornödne Foranstaltning. 1852. 28. Januar.

Saasnart Vor landsherlige Magt er bleven fuldkommen gjenoprettet i Vort Hertugdömme Holsteen, skal dette Hertugdömme styres efter de retlig bestaaende Love, hvilke ikkun ad forfatningsmæssig Vei skulle blive forandrede; i det Öiemed at tilveiebringe et fælles Toldsystem for hele Monarchiet skal da ufortövet det Fornödne blive indledet til Ophævelse af Toldlinien ved Eideren; den i nogle Distrikter af Hertugdömmet Slesvig bestaaende Beleiringstilstand skal da blive ophævet, og det for dette Hertugdömme under 10. Mai 1851 udfærdigede Patent angaaende Amnesti blive underkastet en omfattende Revision. Dem, som herefter fremdeles vedblive at være udelukkede fra Amnesti, skal det ei heller blive tilladt at opholde sig i de övrige Dele af Vort Monarchi, medens derimod de, som ikke udelukkes fra Amnestien, skulle kunne frit og ubindret vende tilbage til Hertugdömmet Slesvig.

Med Hensyn til Vort Hertugdömme Lauenborgs Forfatning ville Vi, efter forudgaaende forfatningsmæssig Forhandling med Vort troe Ridder- og Landskab, bringe Vore allerhöieste Beslutninger til offentlig Kundskab.

Vort Forhold som Medlem af det tydske Forbund for Hertugdömmerne Holsteen og Lauenborg forbliver uforandret.

Vi forvente tillidsfuldt, at Vore kjære og troe Undersaatter i alle Vort Monarchies Dele ville i Forestaaende see et nyt Beviis paa Vor landsfaderlige Omsorg,

1852. som med lige Kjærlighed omfatter dem Alle, og haabe, at
28. Januar. det, med den Almægtiges Bistand, skal lykkes Os at sikkre de under Vort Scepter forenede Lande en lykkelig Fremtid. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 28. Januar 1852.

Februar. Forslag til Lov om **Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—1852.** Khavn i Februar 1852. — Forelagt for Rigsdagen den 9. Februar 1852 og trykt med Anmærkninger i Anhang til Rigsdagstidende for 1851, S. 1151—1202, fremmet i Folkethinget (Folketh. Tid. S. 3999—4003. 4080. 4159. 5478—94. 5509—5536. 5570. 5575; Anh. S. 1323—1334. Anhang B, S. 1061—1068) men ikke i Landsthinget (Landsth. Tid. S. 3479. 3484—3492. 3503. 3534—3536), hvorfor den ikke er udkommen som Lov; jevnf. isl. Dep. Skriv. 13. April 1852. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 32 Sider i 4to. Her optages kun, hvad der direkte henföres til Island. — **Uddrag.**

. . . . § 3. Den Præsten paa Stad i Grindavík under Islands Vestamt (!) paahvilende Afgift til den kgl. Kasse af den til Præstekaldet henlagte Brugsjord Stad, hvilken Afgift med 22 Rbd. er beregnet til Indtægt paa Finantsloven for 1851—52, § 9. 2. h., eftergives for det nævnte Finantsaars Vedkommende. . . .

§ 6. Til Indenrigsministeriet bevilges . . .

ad B. Island:

5) ad a. 2. Andre Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende . . . . 3865 Rbd. 54 Sk.

6) ad c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedkommende:

ad 2. β. Andre Udgifter ved det lærde Skolevæsen . . . . 100 — » —

3965 Rbd. 54 Sk.

[Anmærkninger] . . . .

ad § 3. Da det, efter Alt hvad der foreligger, maa ansees oplyst, at den det her nævnte Præste-

Embede paahvilende Afgift for Brugen af Jorden Stad af 1½ Skpd. Törfisk, beregnet efter Capitelstaxten, aldeles ikke staaer i Forhold til det Udbytte, Jorden giver, er bemeldte Afgift foreslaaet eftergiven. Forövrigt henvises til Bilag Litr. B. 1852. Februar.

ad § 6: *ad* 5. Den her opförte Post falder i fölgende Underafdelinger:

a. Til Befragtning af Postskibet endvidere	965 Rbd.	» Sk.	
b. I Anledning af en dansk-islandsk Ordbogs Udgivelse	1998 —	46 —	
c. For Opförelse og Reparation af Bygningerne paa den til Amtmands-Embedet i Nord- og Öst-Amtet henlagde Gaard Mödruvallar (l)	452 —	48 —	
d. Til Ombygning af Flatö Kirke i Thingö Provsti samt til en Klokke til denne Kirke, et Forskud af	449 —	56 —	
Ialt	3865 Rbd.	54 Sk.	

ad a. I Finantsloven for indeværende Aar er der til Befragtning af et Postskib mellem Kjöbenhavn og Reykjavík bevilget et Belöb af 1660 Rbd. Da det imidlertid, paa Grund af indtrufne Omstændigheder, er anseet nödvendigt, at Postskibet iaar foruden den sædvanlige Reise tillige foretager en Mellemreise mellem Reykjavík og Liverpool, er der herom sluttet Contrakt med et herværende Handelshuus, og er Betalingen for de tvende Reiser ved det om Befragtningen udstedte Certeparti i det Hele bestemt til 2500 Rbd. og 5 pCt. Caplak, eller ialt 2625 Rbd., hvilket Belöb saaledes overstiger det bevilgede med de opförte 965 Rbd.

ad. b. Til Udgivelsen af en af Lektor K. Gislason forfattet dansk-islandsk Ordbog blev der ved allerhöi. Resolution af 16. Juni 1846 bevilget en Sum af 5000 Rbd. Efter at dette Værk er færdig trykt, har Inden-

1852. Februar. rigsministeriet imidlertid modtaget en Meddelelse fra den Mand, hvem Tilsynet med Ordbogens Udgivelse har været overdraget, om, at der ved dette Foretagende er opstaaet en Underbalance af 398 Rbd. 46 Sk. Derhos agtes det at tilstaae Lektor Gislason — der i en Række af Aar, med Undtagelse af 1850 og 1851, har erholdt et Honorar af 400 Rbd. aarligen for Udarbeidelsen af det ovennævnte Værk — deels et Honorar af 600 Rbd. for Aaret 1850 og den förste Halvdeel af 1851, deels en Douceur af 1000 Rbd. eengang for alle i Anledning af Bogens Udgivelse og i Betragtning af det ringe Honorar, Forfatteren hidtil har oppebaaret, altsaa tilsammen 1600 Rbd. Istedetfor en Pengesum at tilstaae Lektor Gislason en Deel af Oplaget, hvilket har været under Overveielse, har man anseet ugjörligt, idet Bogen, der allerede var fuldfærdig fra Trykken tidlig i afvigte Foraar, da maatte have forblevet henliggende usolgt til næste Foraar, hvilket maatte antages at ville blive til Skade for Bogens Afsætning, ligesom Forfatteren ogsaa med Grund vilde kunne have beklaget sig derover, hvorimod der ved Postskibets Afgang, den 1. Oktbr. f. A., var den gunstigste Leilighed til uden Bekostning for det Offentlige at foranstalte Bogen opsendt til Island, hvor det, da circa 300 Subskribenter der ere tegnede, tör forventes, at Bogen vil finde en saadan Afsætning, at den Pengesum, der maatte blive Lektor Gislason tilstaaet, derved snart vil kunne indvindes.

ad c. Iflölge en under 19. Juni 1848 efter det kgl. Rentekammers Foranstaltning oprettet Contrakt blev Opförelsen og Reparationen af endeel Bygninger paa den nævnte til Amtmands-Embedet i Nord- og Öst-Amtet henlagte Gaard overdraget til en Mand i Island imod en Betaling af ialt 905 Rbd. Af denne Sum blev Halvdelen eller 452 Rbd. 48 Sk. udbetalt den Paagjeldende i 1849; den anden Halvdeel skulde derimod efter Contrakten först udbetales, naar Bygningsarbeidet

var fuldført. Da Bygningerne nu, ifølge en af Amtmanden indsendt Syns- og Overleveringsforretning, under 3. Oktobr. f. A. ere denne overleverede i forsvarlig Stand, vil saaledes det resterende Belöb være at udbetale med 452 Rbd. 48 Sk. 1852. Februar.

ad d. Ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 6. Decbr. 1849 blev det tilladt, at den Kongen tilhörende Flatö Kirke, som paa Grund af Bröstfældighed ikke mere kunde bruges til Gudstjeneste, maatte blive heelt ombygget af Tömmer — istedetfor at dens Tag og Vægge tidligere vare opförte af Jord — og at der ifölge det derover affattede Overslag maatte til bemeldte Arbeides Udförelse anvendes et Belöb af ialt 653 Rbd. 32 Sk. Det blev derhos udtalt, at forsaavidt Kirkens egne Midler ikke maatte tilstrække til Afholdelsen af den omhandlede Udgift, vilde det Manglende kunne ventes foreskudt af Islands Jordebogskasse imod Refusion af Kirkens aarlige Overskud. Ifölge derom fra vedkommende Amtmand nu modtagen Indberetning er Bygningsarbeidet ved Kirken i afvigte Sommer blevet udfört for den calculerede Sum, og Kirken derefter ved lovligt Syn overleveret til Kirkeværgen, men da de Midler, hvoraf Kirken var i Besiddelse, kun udgjorde 243 Rbd. 72 Sk., har det Manglende, 409 Rbd. 56 Sk., maattet foreskydes af det Offentlige imod Belöbets eventuelle Refusion af Kirkens Overskud. Da Kirken derhos mangler en Klokke, har Kirkeværgen andraget paa og Amtmanden anbefalet, at en saadan maatte blive anskaffet, hvortil vil medgaae et Belöb af c. 40 Rbd., der ligeledes i sin Tid vil være at refundere af Kirkens Overskud.

ad 6. Det her opförte Belöb for Regnskabsföring ved den lærde Skole og Pastoralseminariet i Reykjavík er hidtil aarligen og navnligen ved Finantsloven for 1850—51 blevet bevilget, men er ved en Feiltagelse udeladt i Budgetforslaget for 1851—52.

1852. 10. Febr. **Capitelstaxt** for **Reykjavík By** med **flere Sysseler** i Sönder-Amtet, fra **Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den 10. Februar 1852. — Publiceret i Reykjavík, samt i Rángárvalla og Árnes Sysseler 1852. — Islandsk: Original-Aftryk som Schema, trykt i Reykjavík, 2 Bl. i 4to, med aaben Plads for Jurisdiktionernes Navne, Tallene og Datum, samt Underskrifter. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Reykjavíkur bæ, Gullbríngu og Kjósar, Borgarfjarðar, Árness, Rángárvalla og Vestmannaeyja sýslum, frá miðju Mai mánaðar 1852 til sama tíma 1853.

	Silfurverð.		er þá hundrað á landsvísu.		er þá 1 al.
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
A. Nr. 1[1]	23	58	23	58	19
— 2	2	91	17	66	14¼
— 3	4	45	26	78	21½
— 4	3	25	26	8	20¾
— 5	2	22	26	72	21½
— 6	3	3	24	24	19½
— 7	1	95	»	»	»
— 8	14	37	14	37	11½
— 9	9	37	12	49	10
B. Nr. 10	»	22	27	48	22
— 11	»	19	23	72	19
— 12	»	20	25	»	20
— 13	»	16	20[2]	»	16
C. Nr. 14	»	32	»	»	»
— 15	»	23	14	36	11½
— 16	»	34	»	»	»
— 17	»	6	11	24	9
— 18	»	69	»	»	»
— 19	1	14	»	»	»

¹) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Reykjavík By m. fl. 31. Januar 1851 (ovenf. S. 13—16).

²) i Originalen staaer ved Feilskrift eller Feilregning paa dette Sted: „16".

1852. 10. Febr.

	Silfurverð. rbd.	rbsk.	er þá hundrað á landsvísu. rbd.	rbsk.	er þá 1 al. rbsk.
C. Nr. 20	»	36	»	»	»
— 21	»	26	»	»	»
D. Nr. 22	2	68	16	24	13
— 23	3	6	18	36	14
— 24	2	74	16	60	13¼
— 25	2	75	16	66	13¼
— 26	2	53	15	30	12¼
E. Nr. 27	1	24	18	72	15
— 28	1	39	21	9	17
— 29	1	32	20	»	16
— 30	1	28	19	36	15½
F. Nr. 31	4	60	18	48	14¾
— 32	3	68	22	24	17¾
— 33	2	89	17	54	14
— 34	2	44	19	64	15¾
— 35	1	70	20	72	16½
— 36	3	24	19	48	15½
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	2	90	»	»	»
— 39	1	12	»	»	»
— 40	2	39	»	»	»
— 41	1	11	»	»	»
— 42	»	75	»	»	»
— 43	»	94	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Silfurverð.	er þá hdr. á landsvísu. rbd.	rbsk.	er þá 1 alin. rbsk.
Eptir A. eða í Fríðu	21	44	17¼
— B. — í Ullu, smjöri og tólg	24	6	19¼
— C. — í Tóvöru af ullu	12	78	10¼
— D. — í Fiski	16	62	13¼
— E. — í Lýsi	19	77	15¾
— F. — í Skinnavöru	19	3	15¼

En meðalverð allra landaura, samantalin og skipt með 6, sýnir aðal-meðalverð allra meðalverða [hdr.] 18 Rbd. 93½ Sk. [og alin] 15¼ Sk.

1852. Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

10. Febr. Eptir A: hver kýr snemmbær á við hundrað;
eins 6 ær loðnar og lembdar, í fardögum;
líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri;
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar, á hausti;
eins áburðarhestur, 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða $^3/_4$ hdr.,
svo $1^1/_8$ verðs hennar er á við hundrað.

Eptir B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.

— C. — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.

— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund, þar tilnefndri, hundrað.

— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hundrað.

— F. — 4 fjórðúngar nautskinns hundrað;
eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi, 10. Febr. 1852.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

10. Febr. **Capitelstaxt for Skaptafells-Sysselerne i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den 10. Februar 1852. — Islandsk: Orig.-Aftryk som Schema, trykt i Reykjavík, 2 Bl. i 4to, med aaben Plads for Jurisdiktionernes Navne, Tallene og Datum, samt Underskrifter. Jfr. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Vestur- og Austur-Skaptafells sýslu, frá miðju Mai mánaðar 1852 til sama tíma 1853.

1852. 10. Febr.

	Silfurverð.		er þá hundrað á landsvísu.		er þá 1 al.
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
A. Nr. 1[1]	20	66	20	66	16½
— 2	2	82	17	12	13¼
— 3	3	76	22	72	18¼
— 4	2	64	21	32	17
— 5	1	94	23	72	19
— 6	2	53	20	40	16¼
— 7	1	83	»	»	»
— 8	13	85	13	85	11
— 9	10	19	13	57	10¾
B. Nr. 10	»	19	23	72	19
— 11	»	16	20	»	16
— 12	»	16	20	»	16
— 13	»	15	18	72	15
C. Nr. 14	»	24	»	»	»
— 15	»	17	10	60	8½
— 16	»	24	»	»	»
— 17	»	6	11	24	9
— 18	»	72	»	»	»
— 19	»	68	»	»	»
— 20	»	39	»	»	»
— 21	»	33	»	»	»
D. Nr. 22	»	»	»	»	»
— 23	2	68	16	24	13
— 24	»	»	»	»	»
— 25	2	32	14	»	11¼
— 26	2	»	12	»	9½
E. Nr. 27	»	»	»	»	»
— 28	1	28	19	36	15½
— 29	1	12	16	84	13½
— 30	1	3	15	45	12½
F. Nr. 31	3	89	15	68	12½
— 32	2	89	17	54	14
— 33	2	10	12	60	10
— 34	2	10	16	80	13½
— 35	1	35	16	36	13
— 36	2	16	13	»	10½
— 37	»	5	12	48	10

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Skaptafells Sysselerne 31. Januar 1851 (ovenf. S. 16—18).

1852. 10. Febr.

	Silfurverð. rbd.	rbsk.	er þá hundrað á landsvísu. rbd.	rbsk.	er þá 1 al. rbsk.
G. Nr. 38	2	84	»	»	»
— 39	1	»	»	»	»
— 40	1	93	»	»	»
— 41	1	24	»	»	»
— 42	»	64¼	»	»	»
— 43	»	76½	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

	Silfurverð.	er þá hdr. á landsvísu. rbd.	rbsk.	er þá 1 alin. rbsk.
Eptir A. eða í Fríðu		19	18½	15¼
— B. — í Ullu, smjöri og tólg . .		20	60	16½
— C. — í Tóvöru af ullu		10	90	8¾
— D. — í Fiski		14	8	11¼
— E. — í Lýsi		17	23	13¾
— F. — í Skinnavöru		14	90½	12

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6, sýnir aðal-meðalverð allra meðalverða [hdr.] 16 Rbd. 16⅓ Sk. [og alin] 13 Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir A: hver kýr snemmbær á við hundrað;
eins 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum;
líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri;
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar, á hausti;
eins áburðarhestur 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða ¾ hdr., svo 1⅓ verðs hennar er á við hundrað.

Eptir B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.

— C. — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.

Eptir D. gjöra 6 vættir af sèrhverri fiskitegund þar tilnefndri, hundrað. 1852. 10. Febr.
— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hdr.
— F. — 4 fjórðúngar nautskinns, hundrað; eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi, dag 10. Februarmán. 1852.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

Capitelstaxt for **Vester-Amtet** fra **Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.** Stykkesholm den 10. Februar 1852. — Islandsk: Original-Gjenpart, trykt som Schema og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal, 2 Blade i 4to. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff. 10. Febr.

Capituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur, í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Mai mánaðar 1852 til sömu tíðar 1853.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt.		á landsvísu hdr.		þaraf 1 al.
	rbd.	rbsk	rbd.	rbsk.	rbsk.
A. Nr. 1[1]	25	50	25	50	$20^1/_2$
— 2	3	37	20	30	$16^1/_4$
— 3	5	15	30	90	$24^3/_4$
— 4	3	59	28	88	23
— 5	2	54	30	72	$24^3/_5$
— 6	3	41	27	40	22
— 7	2	$26^1/_2$	»	»	»
— 8	15	29	15	29	$12^1/_4$
— 9	11	55	14	45	$11^1/_2$
B. Nr. 10	»	$21^1/_2$	26	84	$21^1/_2$
— 11	»	$17^1/_2$	21	84	$17^1/_2$

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Vester-Amtet den 11. Febr. 1851 (ovenf. S. 24—27).

1852.
10. Febr.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt. rbd.	rbsk.	á landsvísu hdr. rbd.	rbsk.	þaraf 1 al. rbsk.
B. Nr. 12	»	17	21	24	17
— 13	»	16	20	»	16
C. Nr. 14	»	42	»	»	»
— 15	»	15½	9	66	7¾
— 16	»	29½	»	»	»
— 17	»	6¼	11	69	9⅜
— 18	»	53	»	»	»
— 19	1	21	»	»	»
— 20	»	35⅓	»	»	»
— 21	»	26	»	»	»
D. Nr. 22	2	86⅘	17	40⅘	14
— 23	3	9	18	54	14⅚
— 24	2	88½	17	51	14
— 25	2	56	15	48	12⅓
— 26	2	70	16	36	13
E. Nr. 27	1	10	16	54	13¼
— 28	1	40½	21	31½	17
— 29	1	34	20	30	16¼
— 30	1	21	18	27	14½
F. Nr. 31	4	40	17	64	14
— 32	3	54	21	36	17
— 33	2	91½	17	69	14
— 34	2	19	17	56	14
— 35	1	62	19	72	15⅘
— 36	3	20½	19	27	15½
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	2	91½	»	»	»
— 39	»	55½	»	»	»
— 40	2	27	»	»	»
— 41	»	85	»	»	»
— 42	»	65½	»		
— 43	1	18	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

	á landsvísu hundrað. Silfurmynt. rbd.	rbsk.	þar af 1 alin. rbsk.
Eptir Litr. A. eða í fríðu	24	19½	19⅓
— B. — í ullu, smjöri og tólg	22	48	18
— C. — í ullar tó-vöru . . .	10	67½	8½

1852. 10. Febr.

Silfurmynt.	á landsvísu hundrað. rbd.	rbsk.	þar af 1 alin. rbsk.
Eptir Litr. D. eða í fiski	17	$7^3/_5$	$13^2/_8$
— E. — í lýsi	19	12	$15^1/_8$
— F. — í skinna-vöru	18	$32^4/_7$	$14^2/_8$

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, sýnir höfuðmeðalverð allra meðalverða

[hdr.] 18 Rbd. 63 Sk. [og alin] 15 Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir Litr. A: 1 hundr. 1 kýr snemmbær, í fardögum.
— — 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum.
— — 6 sauðir þrèvetra og eldri, á hausti.
— — 8 sauðir tvævetra á hausti.
— — 12 sauðir veturgamlir á hausti.
— — 8 ær geldar á hausti.
— — 1 púlshestur, 5 til 12 vetra, í fardögum.
— 90 áln. 1 hryssa, jafngömul, í fardögum.
— B: 1 hundr. 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg.
— C: — 60 pör eingirnissokka. 180 pör sjóvetlínga.
— D: — 6 vættir af sèrhverri, þar tilnefndri, fiskitegund.
— E: — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis.
— F: — 4 fjórðúngar af nautsskinni.
— 6 — af kýr-, hross- og selskinni.
— 8 — sauðskinni.
— 12 — ærskinni.
— 240 lambskinn.

Íslands vesturamts contóri, Stykkishólmi þann 10. Februar 1852.

P. Melsted. E. S. Einarsen.

1852. 16. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. **Fordeling af Fattigmedicinen** til dette Amt. Khavn den 16. Februar 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 114.

I Anledning af det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 3. August f. A. hertil iudsendte Andragende fra Apothekeren paa Öfjord, Oddur Thorarensen, skulde man, efter desangaaende at have brevvexlet med Stiftamtmanden over Island, til behagelig Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet efter de oplyste Omstændigheder, og da navnligen den Apothekeren i Reykjavík meddelte Bevilling ingen Hindring i saa Henseende frembyder, Intet vil have imod, at den Audeel af Fattigmedicinen for Islands Nordamt, som tidligere efter Foranstaltning af Apothekeren i Reykjavík har været distribueret af Distriktslæge Eggert Johnsen, for Fremtiden udleveres fra Apotheket paa Öfjord og dispenseres af den derværende Apotheker, imod Betaling efter den gjeldende Medicinaltaxt, og at den tilsvarende Andeel af Fattigmedikamentpengene, til Belöb 36 Rbd. 64 Sk., fra 1. April næstkommende at regne, udbetales ham, imod at han for sammes Anvendelse aflægger behörig Rigtighed. Og tilföies det iövrigt, at Stiftamtmanden og Landfogden paa Island under D. D. herfra er tilskrevet det Fornödne i Overeensstemmelse hermed. — Justitsministeriet den 16. Februar 1852 [1].

20. Febr. Kongelig **Kundgjörelse** ang. **Convention** med Nederlandene om gjensidig **Udlevering af Forbrydere.** Christiansborg Slot den 20. Februar

[1]) Under s. D. ere Skrivelser med Underretning herom afgaaede fra Ministeriet til Stiftamtmanden og til Landfogden. Isl. Copieb. sst. Nr. 115—116.

1852. — Denne „Convention mellem Hs. M. Kongen af Danmark og Hs. M. Kongen af Nederlandene angaaende gjensidig Udlevering af Forbrydere, sluttet i Kjöbenhavn den 28. Novbr. 1851"[1], findes ikke anfört som publiceret i Island. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin paa Fransk, Dansk og Tydsk, 2 + 8 Sider i stor Qvarto. Departem. Tid. 1852, S. 386—391. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1852, S. 419—423. 1852. 20. Febr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **danske Consulers Paategninger paa islandske Skibes Papirer i Udlandet.** Khavn den 21. Februar 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 126. 21. Febr.

Ifölge Plak. 7. Marts 1787 § 5 paaligger det danske, med islandske Söpasse forsynede Skibe, ved Ankomsten til en fremmed Havn at forevise samme for de danske Consuler paa Stedet, som derefter have at meddele Passet Foreviisningspaategning.

Da den omhandlede Paategning, uden hvilken Control med Erlæggelsen af den i Plak. 28. Decbr. 1836 § 13 stipulerede Afgift af de Varer, der udföres fra Island direkte til fremmede Steder, vanskelig lader sig udföre, blev af flere danske Consuler undladt, anmodede det forrige Rentekammer i Skrivelse af 6. Marts 1847 det daværende Generaltoldkammer og Commerce-Collegium om, at lade det omhandlede Lovbud indskjærpe de danske Consuler i flere i den nævnte Skrivelse nærmere opgivne udenrigske Havne, hvorefter sidstnævnte Collegium under 17. April s. A. underrettede Rentekammeret om, at det fornödne Paalæg med Hensyn til den tidtnævnte Paategning var givet vedkommende danske Consuler.

Det har imidlertid viist sig, at, skjöndt det i den siden forlöbne Tid stedse er blevet mere og mere al-

[1]) Ratificationerne ere udvexlede i Khavn den 24. Januar 1852.

1852. 21. Febr. mindeligt, at danske Skibe gaae direkte fra Island til fremmede Steder, er det dog höist sjeldent at der er bleven givet de islandske Söpasse, hvormed bemeldte Skibe ere forsynede, den befalede Paategning af vedkommende Consul.

Ministeriet finder sig saaledes foranlediget til at henvende sig til Udenrigsministeriet med tjenstl. Anmodning: om ikke en fornyet Indskjærpelse i den omhandlede Henseende maatte blive vedkommende Consuler meddeelt, idet man ikke undlader at tilföie, at foruden de i Rentekammerets forberörte Skrivelse anförte Havne, hvorhen Skibe med islandske Retourladninger ankomme, kunne formentligen anföres Mandal, Christiansand, Newcastle, Leith, Lissabon og Neapel. — Indenrigsministeriet den 21. Februar 1852.

25. Febr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Moderation i Læste-Afgift for udenlandske Skibe,** som gaae til Island. Khavn den 25. Februar 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 128.

Foranlediget ved et fra Kjöbmand John Mattheu i Aberdeen til Generalconsul Marshall i Leith indgivet Andragende om, at bevirkes et Pas til at gaae med et Coffardiskib til Island i det forestaaende Foraar, har Udenrigsministeriet i behagelig Skrivelse af 14. i f. M. begjært sig underrettet om de Betingelser, hvorunder et saadant Beseilingspas vilde kunne ventes meddeelt, og navnlig, om den Paagjeldende vil have at erlægge den i § 3 af For. af 11. Septbr. 1816 paabudne Afgift af respective 50 og 20 Rbd., uden Hensyn til, om det eventualiter af ham befragtede Skib har Ladning inde eller gaaer i Ballast.

I Gjensvar herpaa skulde jeg ikke undlade tjenstl. at meddele til behagelig Underretning, at det efter den bestaaende Lovgivning ikke er fremmede Skibe tilladt

at beseile Island uden at svare den ommeldte Afgift pr. Commercelæst af Skibets Drægtighed. Saafremt imidlertid den paagjeldende Expedition maatte indskrænke sig til kun at udföre Heste fra Island, hvilket efter det indsendte Uddrag af Generalconsulens Beretning synes at være Hovedhensigten med samme, vil, paa nærmere Andragende desangaaende, i hvilket Skibets Navn og Drægtighed, beregnet efter danske Commercelæster, samt dets Bestemmelsessted i Island, saavel som Skipperens og Rhedernes Navn maatte opgives, Tilladelse til i bemeldte Öiemed at lade et Skib i Ballast gaae til Island kunne ventes herfra meddeelt, imod at den i Plak. 28. Decbr. 1836 paabudne Afgift pr. Commercelæst og sædvanligt Pasgebyr erlægges. — Indenrigsministeriet den 25. Februar 1852. 1852. 25. Febr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til det kongl. Danske Landhusholdnings-Selskab, ang. **Understöttelse for islandske Landvæsens-Elever.** Khavn den 28. Februar 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 132. 28. Febr.

I den Hensigt, at gjöre sig bekjendt med Landvæsenet her, er i afvigte Efteraar hertil nedreist Islænderen Sæmundur Eiriksson, der, som nærmere behageligen vil erfares, af hoslagte til Ministeriet indgivne Skrivelse fra Islands Nord- og Öst-Amt, er af bemeldte Amt blevet anbefalet til ved offentlig Medvirkning at meddeles Veiledning og pecuniair Understöttelse til bemeldte Forehavendes Fremme.

Ministeriet tillader sig derfor at henvende sig til Landhusholdnings-Selskabet, med Anmodning om Sammes velvillige Bistand til, at Supplikanten maatte blive anbragt paa et passende Sted for at lære Landvæsenet, i hvilken Henseende Ministeriet blot skulde henstille, om det ikke, da Björn Arnason, der siden afvigte Sommer, iflge Landhusholdnings-Selskabets gode Medvirk-

1852. ning, har nydt Underviisning i Landvæsenet hos Land-
28. Febr. væsenscommissair Kofoed paa Viumgaard, i tilstundende Foraar reiser tilbage til Island, maatte ansees hensigtsmæssigt, at forsöge Supplikanten anbragt i Björn Arnasons Sted og paa de samme Betingelser, som bleve stipulerede med Hensyn til denne, forelöbigen for et Aar.

Ligeledes skulde man, i Anledning af det vedlagte Andragende fra Jón Pètursson, der i lignende Öiemed er i Efteraaret nedreist her til Staden fra Island, tjenstl. udbede sig Landhusholdnings-Selskabets Medvirkning til, at der ogsaa kan blive forskaffet denne Supplikant et Sted, hvor han kan lære Landvæsenet, ligeledes forelöbigen for et Aar, paa lignende Betingelser som den forommeldte Supplikant.

Idet Ministeriet i forberörte Henseende imödeseer nærmere Meddelelse fra Landhusholdnings-Selskabet, for at derefter allerund. Forestilling kan blive nedlagt angaaende Bevilgelsen af det til de paagjeldende Udgifter fornödne Belöb, skulde jeg sluttelig anmode Selskabet om, godhedsfuldt at ville foranledige fornævnte Björn Arnason udbetalt en ham efter hans derom gjorte Andragende af 9. i f. M. bevilget Reiseunderstöttelse af 12 Rbd., da dette Belöb derefter, naar paafordres, vil blive foranlediget Landhusholdnings-Selskabet refunderet. — Indenrigsministeriet den 28. Februar 1852.

28. Febr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. **Beregning af Indsvinding paa Qvildeleie-Smör** af **Thingöre Klosters Godser.** Khavn den 28. Febr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 138.

Efter at der fra Revisionens Side har været opkastet Spörgsmaal om, hvorvidt det maatte kunne passere, at et Belöb af ialt 29 Rbd. 45 Sk. er i Indsvindings-Procenter af Qvildeleiesmör beregnet til Udgift i

Administrations-Regnskaberne for Thingöre Klosters Gods i Aarene fra Fardag 1846 til 31. Marts 1850, uagtet Regnskaberne ikke, i Overeensstemmelse med Rentekammer-Skrivelse af 29. Mai 1830, vare blevne bilagte med Amtets specielle Tilladelser til at beregne de omhandlede Udgifter, har Ministeriet, for hvilket Sagen har været foredragen, tilladt, at den omhandlede Udgift maa i de nævnte Regnskaber passere, imod at Regnskabsföreren for Eftertiden holder sig Indholdet af den foranförte Rentekammer-Skrivelse efterrettelig. 1852. 28. Febr.

Hvilket man ikke undlader herved tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Administrator Olsen. — Indenrigsministeriet den 28. Februar 1852.

Lov om Rigsretten. Christiansborg Slot den 3. Marts 1852. — Udkast til denne Lov, forelagt Rigsdagen af Justitsministeren, i Depart. Tid. 1850, S. 230—256 (med Motiver); andet Udkast i Depart. Tid. 1851, S. 118—128; tredie Udkast i Dep. Tid. 1851, S. 940—953. 974—990 (med Motiver). Loven selv i Dep. Tid. 1852, S. 241—255. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1852, S. 443—457. — I Island anföres den som publiceret i Öefjords Syssel 1853, men ikke i andre Jurisdiktioner, ligesom den heller ikke er foreslaaet til Udvidelse. 3. Marts.

Kongelig Resolution ang. **Understöttelse for en Elev i Tegnekunsten.** Christiansborg Slot den 4. Marts 1852. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Protok. 1852, Nr. 14.. — I allerund. Forestilling 26. Februar bemærker Indenrigsministeren (Bang), at Sigurður Guðmundsson fra Skagafjords Syssel havde sögt om en lignende Understöttelse som den, der var ham bevilget ved kongl. Resol. 4. Februar 1851, for at kunne fortsætte sin Uddannelse i Tegnekunsten ved Kunstakademiet. Professor Hetsch havde erklæret, at Ansögeren havde gjort betydelige Fremskridt i de Discipliner, som han lagde sig efter, især Tegning, „hvorfor der antages 4. Marts.

1852. at være grundet Haab om, at han ved fortsat Övelse vil opnaae en saadan Uddannelse, som vil gjöre ham skikket til,
4. Marts. ved at vende tilbage til Island, at optræde som Lærer i de nævnte Retninger". — I Henhold til denne Anbefaling indstiller Ministeren:

„at der af Renterne af den ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island maa for indeværende Aar allernaad. forundes indbemeldte Sigurður Guðmundsson fra Island en Hjælp af 100 Rbd., saaledes, at 50 Rbd. deraf udbetales ham strax, og 50 Rbd. efter 11. Juni Termin d. A.".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 4. Marts 1852.

4. Marts. Finantsministeriets **Bekjendtgjörelse** angaaende **Udprægning af Kobbermynt.** Khavn den 4. Marts 1852. — Denne Bekjendtgjörelse (Sponneck) er optaget efter Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 4 Blade i 4to. Departem. Tid. 1852, S. 239. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1852, S. 459—460.

Bekjendtgjörelse angaaende Udprægning af Kobber-Eenskillinger og Halvskillinger.

Ved allerh. Resolution af 26. Januar og 1. Marts d. A. har Hs. M. Kongen allern. bifaldet, at der udpræges Kobber-Eenskillinger med Hans Majestæts Brystbillede og Kobber-Halvskillinger med Hans Majestæts Navnetræk paa Adversen.

Dette bekjendtgjöres herved til almindelig Efterretning, med Tilföiende, at disse Myntsorter ville vorde satte i Omlöb. — Finantsministeriet den 4. Marts 1852.

5. Marts. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, angaaende **midlertidig Standsning** af **Svovlværket ved Húsa-**

vík. Khavn den 5. Marts 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 160. 1852. 5. Marts.

Efter hvad der saavel af Hr. Amtmanden som Dr. Hjaltalin i en fra ham hertil indkommen Beretning er meddeelt angaaende den Tilstand, hvori Svovlminerne i Thingö Syssel nu befinde sig, maa Ministeriet tiltræde den af Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 22. Septbr. f. A. yttrede Formening, at det vil være rettest, at lade Minerne hvile i endeel Aar, ligesom man ogsaa, efter at have i denne Anledning brevvexlet med Finantsministeriet, med Dem være enig i, at samtlige ved Húsavík Svovlværk værende Bygninger med tilhörende Inventarier — de af Dem ommeldte Svovlformer og Vægtlodder derunder indbefattede — saavel som den med Svovlværket afgivne Beholdning af halvrenset Svovl, bör forsöges bortsolgte ved offentlig Auktion, imod at Provenüet indbetales i Islands Jordebogskasse.

Idet Hr. Amtmanden derhos tjenstl. anmodes om, i Overeensstemmelse hermed at ville foranstalte det Fornödne og om Udfaldet i sin Tid meddele Ministeriet Underretning ved Indsendelse af en Udskrift af den afholdte Auktionsforretning, undlader jeg ikke lige tjenstl. at tilföie, deels at Landfogden i Island under D. D. er beordret til af Islands Jordebogskasse at udbetale Dem de 20 Rbd. 16 Sk., som efter den af Dem indsendte Regning tilkommer Dem for Deres Reise til Húsavík i Anledning af Afleveringen af Svovlværket sammesteds, deels at det Handelshusét Örum & Wulff efter den i Deres forberörte Skrivelse ommeldte Opgjörelse tilkommende Beløb af 1 Rbd. 48 Sk. under D. D. er foranlediget anviist Handelshuset til Udbetaling af Finantshovedkassen.

Endeligen har Ministeriet, i Anledning af det af Hr. Amtmanden fremsendte Andragende af 12. Januar f. A. fra Præsten til Húsavík Præstekald, Jon Yngvalds-

1852. son, om at tilstaaes 20 Rbd. aarligen i Grundleie af
5. Marts. det paa Præstegaardens Grund opförte Svovlværk, bevilget og foranstaltet, at et saadant Belöb maa for Aaret 1851—1852 blive ham udbetalt af Islands Jordebogskasse. Derimod vil det fölge af hvad der ovenfor er anfört om Svovlværkets Salg, at ingen saadan Godtgjörelse kan for Fremtiden ventes tilstaaet. Og anmodes Hr. Amtmanden om i Overeensstemmelse hermed at tilkjendegive Supplikanten det Fornödne. — Indenrigsministeriet den 5. Marts 1852.

10. Marts. **Lov** angaaende **Ophævelse af Qvarantaine-Foranstaltninger.** Christiansborg Slot den 10. Marts 1852[1]. — Denne „Lov angaaende Ophævelsen af Qvarantaine-Foranstaltninger mod den gule Feber og den asiatiske Cholera" er udkommen igjennem Finantsministeriet (Sponneck). — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 4 Sider i 4to. Depart. Tid. 1851, S. 801—803; 1852, S. 275—276. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1852, S. 464—465. — Ifölge Indenrigsmin. Skriv. 2. Decbr. 1854 er denne Lov ikke gjeldende for Island.

16. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Indenrigsministeriet, ang. Plan om **Udgivelsen af en officiel Lovtidende.** Khavn den 16. Marts 1852. — Justitsmin. 1. Depart. Brevb. 1852, Nr. 1097—1101. Algreen-Ussings Reskriptsaml. 1852, S. 124—126.

Det har allerede for længere Tid siden været bragt under Forhandling i Statsraadet, om der ikke maatte være Anledning til at foretage en Forandring i den Maade, hvorpaa Love og ministerielle Kundgjörelser af Regjeringen nu foranstaltes udgivne.

Det blev i denne Henseende anseet hensigtsmæssigt, om alle Love og Kundgjörelser herefter umiddelbart kunde udgives i en fortlöbende Nummerrække og

[1]) jevnf. Isl. Dep. Skriv. 30. Juni 1853.

med en saadan Indretning, at de kunde danne en til praktisk Brug bekvem Samling, og under Forudsætning af, at en saadan officiel Lovtidende kom i Stand, kunde der være Anledning til at lade Optagelsen deri træde i Stedet for Thinglæsningen, der under de nuværende Forhold vistnok ikke svarer til Hensigten. Ligeledes har det ved samme Leilighed været under Spörgsmaal, at udgive en anden officiel Samling, hvorigjennem Ministeriernes Circulairer og saadanne for enkelte Tilfælde afgivne ministerielle Resolutioner, som skjönnes at være af mere almindelig Interesse, skulde kundgjöres.

1852. 16. Marts.

Den videre Behandling af denne Sag blev af Statsraadet overdraget til Justitsministeriet.

Det er en Selvfölge, at der til Sagens Ordning, forsaavidt der skulde skee en Forandring i Henseende til den officielle Bekjendtgjörelsesform for Love og Anordninger, vil udkræves en Lov, hvorimod det rettest turde være at overlade til hvert Ministerium, for sit Vedkommende at foranstalte hvad det maatte finde hensigtsmæssigt med Hensyn til Kundgjörelsen af dets Circulairer og andre Resolutioner, idet det dog forudsættes, at visse Kundgjörelser fra Ministerierne ville være af den Vigtighed for Undersaatterne, at de bör bringes til disses Kundskab paa samme Maade, som de egentlige Love, og derfor rettest bör have deres Plads i den egentlige Lovtidende.

Forinden Justitsministeriet imidlertid skrider til Udarbeidelsen af et Udkast til en Lov om Indförelsen af en saadan officiel Lovtidende, har jeg troet ikke at burde undlade at udbede mig de övrige Ministeriers Tanker om Ordningen af Sagen i det Hele, og skal jeg i denne Anledning tillade mig at udhæve de Hovedpunkter, om hvilke der nærmest formenes at ville blive Spörgsmaal.

Det vil saaledes först være at afgjöre, hvilke Bestemmelser der ville være at optage i Lovtidenden. I denne Henseende formener jeg, at da Optagelsen af

1852. 16. Marts. en Bestemmelse i Lovtidenden skulde træde i Stedet for dens nu befalede Publication ved Thinglæsning, bör samtlige de Bestemmelser, der nu ere Gjenstand for Thinglæsning, optages i Lovtidenden, altsaa ikke blot egentlige Love, men og saadanne fra Regjeringen udgaaende Bestemmelser, som efter deres Beskaffenhed, og med Hensyn til deres Virkning for Undersaatterne, egne sig til at kundgjöres for disse i Almindelighed. Imidlertid vilde det være önskeligt, om en nærmere Regel kunde angives herom, da den omhandlede Bekjendtgjörelsesform vistnok ikke passer sig for alle ministerielle Kundgjörelser, ligesom flere af disse hidtil ikke engang ere blevne særskilt trykte, men ofte kun ere blevne indförte i de offentlige Tidender. Betræffende Raadstueplakater, Politiplakater og andre slige Bekjendtgjörelser fra Autoriteterne, som kun gjelde for et enkelt Distrikt, og hvis Publication paa den hidtil brugelige Maade ved Opslag og Indrykkelse i de offentlige Tidender m. v. maa ansees tilstrækkelig, da bör de formentlig ikke have deres Plads i Lovtidenden.

Det bör dernæst afgjöres, fra hvilket Tidspunkt Indförelsen i Tidenden skulde give de paagjeldende Love og Kundgjörelser forbindende Kraft. I saa Henseende maatte jeg ansee det rettest, om der kunde fastsættes et vist Tidsrum for hele Kongeriget, efter hvis Udlöb der ikke kunde paaskydes Uvidenhed om de i Lovtidenden indförte Bestemmelser, idet jeg ikke skjönner, at det efter Landets Udstrækning vilde være hensigtssvarende at bestemme forskjellige Tidsrum for de enkelte Provindser eller Egne, især efter at Communicationen med Hovedstaden nu er saa meget lettet og maa ventes end yderligere at ville blive det. Dog er det en Selvfölge, at der maatte forbeholdes Lovgivningsmagten Ret til i selve den vedkommende Lov at fastsætte et andet, snart længere, snart kortere Tidsrum for Indtrædelsen af Lovens forbindende Kraft, ligesom den samme Ret maatte være forbeholdt Re-

gjeringen med Hensyn til de ministerielle Kundgjörelser. 1852.
Det ommeldte Tidsrum kunde maaskee, forsaavidt det 16. Marts.
egentlige Danmark angaaer, ansættes til 14 Dage fra Lovenes Indförelse i Tidenden, hvilket da vilde medföre, at hvert Nummer af denne maatte dateres den Dag det udgives. Dog er det tvivlsomt, om dette Tidsrum vil være tilstrækkeligt for Bornholm, og det vil ikke kunne gjelde for Island, Færöerne og de vestindiske Colonier.

Endelig vil der være at tage Bestemmelse om, til hvilke Autoriteter Lovtidenden bör distribueres, foruden at den naturligviis maa være at erholde tilkjöbs for Enhver, samt om dens Udgivelse, med hvad dermed staaer i Forbindelse, skal besörges af en enkelt dertil beskikket Embedsmand, eller besörges af hvert Ministerium for sit Vedkommende.

Sluttelig skulde jeg tjenstl. udbede mig af velbemeldte Indenrigsministerium behageligen meddeelt Oplysning om de Omkostninger, der hidtil have været forbundne med Trykningen af de gjennem velbemeldte Ministerium emanerede Love og Anordninger, og om det Antal Exemplarer, der trykkes, samt endelig om, til hvilke Autoriteter de udsendes.

[For Islands og Færöernes Vedkommende maa jeg i det Hele udbede mig velbemeldte Indenrigsministerii Betænkning om, hvorledes der med Hensyn til disse Landsdele rettest maatte være at forholde, idet jeg henstiller, hvorvidt Spörgsmaalet herom kunde, endnu forinden den paatænkte Lov udkommer, forelægges Althinget paa Island, og det Lagthing, som kan forventes oprettet for Færöerne[1]. — Justitsministeriet den 16. Marts 1852[2].

[1]) Fra [staaer kun i Skrivelsen til Indenrigsministeriet.

[2]) Ligelydende Skrivelser, med Undtagelse af Slutnings-Passus, ere under samme Datum afgaaede til Ministerierne for Cultus- og Finantsvæsenet, samt begge de militaire Ministerier. I et Sagen vedlagt „Udkast til Lov om den fremtidige almindelige Kundgjörelse af Love og Anordninger"

1852. 17. Marts. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til den kgl. bestandige Commission for Arnæ Magnæi Stiftelse, ang. **Afskrivning af Dokumenter,** vedkommende **Thingöre Klosters Jordegods.** Khavn den 17. Marts 1852. — Isl. Depart. Copieb. 1852, Nr. 192b.

I Henhold til Commissionens behagelige Skrivelse af 22. i f. M. tillader jeg mig herved tjenstl. at anmode velbemeldte Commission om, behageligen at ville paa Ministeriets Vegne, og imod en saadan Betaling, som Commissionen maatte finde passende, overdrage Stiftelsens anden Stipendiar, Stud. Jon Thorkelsson, at indsamle og afskrive de i den Arnamagnæanske Samling værende Dokumenter, der maatte kunne give de af Administrator for Thingöre Klostergods R. M. Olsen, i hans hoslagte Skrivelse af 4. August til Amtmanden over Islands Nord- og Öst-Amt attraaede Oplysninger angaaende de deri anförte under bemeldte Klostergods liggende Jorders Grændseskjel og Rettigheder, forsaavidt det ikke af denne Skrivelse kan skjönnes, at de herhen hörende Dokumenter allerede findes ved Ombudet. Og tör Ministeriet forvente de omhandlede Afskrifter, efter at samme ere verificerede af Commissionens Sekretair, ifölge hans derom gjorte Tilbud, hertil behageligen indsendte, tilligemed en Regning over de Omkostninger, som maatte foranlediges ved den nævnte Foranstaltning. — Indenrigsministeriet den 17. Marts 1852.

17. Marts. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. nogle **Bestemmelser** i den med

er § 4 saaledes affattet: „Paa Island, Færöerne og i de danske Colonier forbliver det med Hensyn til Loves og Anordningers Kundgjörelse fremdeles ved den hidtil brugelige Fremgangsmaade; dog skulle Lovene tillige indföres i Lovtidenden".

den dominikanske Republik oprettede Handels-Traktat. Khavn den 17. Marts 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 192. 1852. 17. Marts.

Ved at tilstille undertegnede Ministerium Afskrift af § 3 i en ved Befuldmægtigede for Hans Majestæts Stater og den dominikanske Republik under 17. Decbr. f. A.[1] afsluttet Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Traktat, har Udenrigsministeriet i behagelig Skrivelse af 23. i f. M., forinden videre Skridt foretages med Hensyn til Traktatens allerhöieste Ratification, begjært dette Ministeriums Yttringer meddelte angaaende de i Paragraphen optagne Bestemmelser, forsaavidt samme vedkomme Færöerne, Island og Grönland.

I Gjensvar herpaa undlader jeg ikke tjenstl. at melde, at der fra Ministeriets Side Intet findes imod Indholdet af de nysommeldte Bestemmelser at erindre. — Indenrigsministeriet den 17. Marts 1852.

Finantslov for Finantsaaret **fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853.** Christiansborg Slot den 26. Marts 1852. — Anföres som publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1852. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 54 Sider i 4to. Depart. Tid. 1852, S. 395—407. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1852, S. 471—537. — Her optages kun hvad der direkte henföres til Island. — **Uddrag.** 26. Marts.

Vi Frederik den Syvende o. s. v. G. V.

. . . . . .

§ 9. De islandske Intrader föres til Indtægt med nedenstaaende 29,129 Rbd.:

	Special-summer.	Hoved-summer.
1. Almindelige Indtægter:	Rbd.	Rbd.
a. Afgift af Arv og overdragne Eiendomme	1760	
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	590	
c. Rangskat	400	
		2750

[1]) *see* her i Samlingen 18. Mai 1853.

1852.
26. Marts.

	Special-summer. Rbd.	Hoved-summer. Rbd.
Transport		2750
2. Særegne Indtægter:		
a. Syslernes Forpagtningsafgifter	2610	
b. Laugthingsskriverlönnen	30	
c. Administrerede Mandtalsbogsintrader .	600	
d. Kongetienden	2860	
e. Laugmandstold	340	
f. Gebyrer for islandske Söpas	1650	
g. Afgift af Skibe efter Plakat af 28. December 1836 § 13	2000	
h. Indtægter af det kgl. Jordegods . . .	8250	
i. Forpagtningsintrader	125	
k. Renten af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes	112	
l. Afgift af Jorden Bessastad med Indtægt af Kirken og andre Smaa-Intrader .	100	
m. Tilfældige Indtægter	1502	
		20179
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme indestaaende Salgscapitaler		1000
4. Tilbagebetaling af foreskudte Summer . .		5200
Ialt Indtægt		29129

§ 19. Til Indenrigsministeriet bevilges:

. . . . . .

	Special-summer. Rbd. β	Hoved-summer. Rbd. β
Island:		
a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:		
1. Lönninger Contoirhold, m. v. 9285 Rbd. » Sk.		
2. Andre Udgifter 6067 — 64 —		
	15352 64	

	Special-summer.		Hoved-summer.		1852. 26. Marts.
	Rbd.	β	Rbd.	β	
Transport	15352	64			
b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:					
1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente 3900 Rbd.					
2. Udgifter til Medicinalvæsenet:					
a. Lönninger . 5080 Rbd.					
b. Andre Udg. 400 —					
5480 —					
Godtgjörelse til Medlemmerne af den islandske Landsoverret. . . . . 51 —					
	9431				
c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedk.:					
1. Udgifter til Geistligheden 3162 Rbd. 72 Sk.					
2. Det lærde Skolevæsen:					
a. Lönninger . 8250 Rbd.					
b. Andre Udg. 5120 —					
13370 —					
	16532	72			
d. Uforudseelige og tilfældige Udgifter	4000				
			45316	40	

. . . . Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 26. Marts 1852.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. en **engelsk Expedition til Island for at kjöbe Heste.** Khavn den 3. April 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 229. 3. April.

Under 1. i d. M. er der meddeelt den engelske Slup Mary Balfour, drægtig 25 danske Commercelæster,

1852. 3. April. fört af Capt. William Young, Pas til i indeværende Aar at gaae ballastet til Island, for sammesteds for Penge at indtage en Ladning Heste og imod at der ved Skibets Ankomst, forinden Indhandlingen kan tillades, erlægges den ved Plak. 29. Decbr. 1836 § 13 paabudne Afgift af 2 Rbd. 32 Sk. pr. Commercelæst af hele Skibets Drægtighed.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden Foreslaaende til behagelig Efterretning, skulde Departementet lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville paalægge vedkommende Embedsmænd i det Dem betroede Amt at paasee, deels at ingen Handelsvare indföres med bemeldte Skib, i hvilket Fald det strax vil være at bortvise, ligesom og at ei heller Andet end Heste udföres, deels at fornævnte Afgift bliver erlagt i Overeensstemmelse med det Foranförte, og derfor aflagt Rigtighed paa sædvanlig Maade. Og forventes i sin Tid nærmere Indberetning om, hvorvidt Skibet maatte have anlöbet nogen Havn i Sönder-Amtet, hertil meddeelt. Slutteligen skulde man, med Hensyn til, at det af den Mand, der har löst det ovennævnte Pas, er indberettet, at han af Uvidenhed har undladt at lade Passet forsyne med det kongel. Segl, tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville tilkjendegive vedkommende Embedsmand, at Skibet af den Grund ikke vil være at afvise. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 3. April 1852[1].

10. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Forslag om **Opsendelse af Skyts og Ammunition** til et **Batteri ved Reykjavík.** Khavn den 10. April 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 248.

---

[1]) under samme Dato ere ligelydende Skrivelser afgaaede til begge Amtmændene. Isl. Copieb. sst. Nr. 230—231.

1852. 10. April.

Ved at indberette, at det til Island i forrige Aar opsendte militaire Detachement har i afvigte Sommer istandsat det nordfor Hr. Stiftamtmandens Bolig liggende gamle Batteri, saa at samme nu er i en smuk og forsvarlig Stand, har De i behagelig Skrivelse af 17. Oktbr. f. A. andraget paa, at 5 Kanoner, 12 eller 18-pundige, samt Rapperter m. v., maatte til hemeldte Batteri blive opsendte.

Efter at Ministeriet i Anledning heraf havde tilskrevet Marineministeriet, og forespurgt, hvorvidt de attraaede Kanoner maatte ved Sammes Forsorg kunne blive opsendte i indeværende Foraar, meddelte bemeldte Ministerium mig i Skrivelse af 15. Febr. d. A., at der af 12-pundige Kanoner, som ansaaes for at være det sværeste Skyts, der efter den omhandlede Skandses Betydning bör anbringes, vel forefindes endeel blandt Marinens Kanonbeholdning, som Ministeriet vilde være meget villigt til at afgive til ovennævnte Brug, men at disse forældede Kanoner, efter Sötöimesterens Erklæring, ere aldeles upaalidelige. Næst derhos at tilföie, at Marinen ikke seer sig istand til af den övrige Beholdning af 12-pundige Kanoner eller mindre Kanoner at afsee noget brugeligt Skyts, yttrede Marineministeriet den Formening, at de begjærte Kanoner muligen kunde afgives af Landartilleriets Beholdning. Endelig blev det med Hensyn til den eventuelle Transport af bemeldte Skyts herfra til Island bemærket, at Kanonerne saavel som Skarp og Ammunition vilde kunne indtages i den Brig, der i dette Foraar er bestemt til at afgaae til Island, men at derimod det övrige belemrende Tilbehör af Rapperter og Laderedskab, af Mangel paa Plads, ikke vilde kunne medtages.

Ifölge den nysommeldte Anviisning henvendte Ministeriet sig dernæst i bemeldte Anledning til Krigsministeriet, som derefter i Skrivelse af 30. i f. M. har underrettet Ministeriet om, at fem 12-pundige Kanoner — hvilke antages at egne sig bedst til ommeldte

1852. Brug — vel kunne udleveres af Landmilitairetatens Beholdninger, men at det vilde være nödvendigt, at dette Antal Kanoner med tilhörende Rapperter igjen blev erstattet, hvorved Bekostningen vilde blive c. 3000 Rbd., hvorhos Ammunition til Kanonerne, beregnet med 50 skarpe Skud pr. Pjece, vilde komme til at andrage c. 700 Rbd.

10. April.

Da, som Hr. Stiftamtmanden behageligen vil erfare af Ovenstaaende, Anskaffelsen af de omhandlede Kanoner saaledes vilde være forbunden med en betydelig Udgift, hvortil intet Belöb er opfört paa Finantsloven, seer Ministeriet sig ikke for Tiden istand til at foretage videre i bemeldte Henseende.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Dem til behagelig Efterretning. — Indenrigsministeriet den 10. April 1852.

13. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Undersögelse** om nogle formentlig **til Flandern bortförte islandske Fiskere.** Khavn den **13.** April **1852.** — Isl. Copieb. 1852, Nr. 263.

Som nærmere behageligen vil erfares af hoslagte Skrivelse med Bilag fra Amtmanden over Islands Nord- og Öst-Amt, har man paa nogle flandriske Fiskerfartöier, der i afvigte Sommer have ligget paa Fiskeri under Island, navnlig Skibene St. Michael Nr. 56 og Eleonore Nr. 60, gjenkjendt nogle Islændere af Mandskabet paa en Baad fra Siglufjorden i Öfjords Syssel inden bemeldte Amt, der i Aaret 1842 forsvandt, og formentes med den paa samme værende Besætning af 11 Mand at være forulykket, men som, efter en af fornævnte Islænderes Beretning, da Baaden under en Storm laa for Anker i Havkarleleie, blev optaget af et flandrisk Fiskerfartöi, paa hvilket Islænderne derefter imod deres Villie bleve bragte til Flandern, hvorfra de senere have gaaet paa Fiskeri under

Island, deels som Skippere, deels som Styrmænd og Matroser. 1852. 13. April.

Idet Ministeriet maa erkjende, at denne Sag har Krav paa Regjeringens særdeles Opmærksomhed, og at der navnlig er grundet Anledning til at lade en retlig Undersögelse af samme, stöttet paa de i medfölgende Beretning indeholdte Oplysninger, foretage i Flandern, skulde jeg tjenstl. have Udenrigsministeriet anmodet om, behageligen at ville foranledige det i saa Henseende videre Fornödne, og tör man om Udfaldet i sin Tid forvente nærmere Underretning behageligen meddeelt. Indenrigsministeriet den 13. April 1852.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. nærmere Regler ved **Finantslovens Udförelse** for Islands Vedkommende. Khavn den 13. April 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 271. 13. April.

Ved hoslagt at tilstille Hr. Stiftamtmanden 1 Exemplar af den under 26. i f. M. udkomne Finantslov for Finantsaaret 1852—53, samt Afskrift af det til bemeldte Lov henhörende Underbilag, forsaavidt vedkommer Island, skulde man i det Hele henvise til de i Departementets Skrivelse af 15. April f. A. i lignende Anledning fremsatte Bemærkninger, navnlig med Hensyn til:

at samtlige i hvert Aars Finantslov opförte Gager og Emolumenter for Embedsmænd og Betjente ville, uden nogen Afkortning, være at udbetale Vedkommende med de for hver især opförte Belöb, uden nogen særskilt Udgiftsordre og uden Hensyn til om Gagerne i Finantsloven maatte være opförte med et större eller mindre Belöb end tidligere; — at de islandske Embedsmænds Gager for Fremtiden ville være at udbetale maanedligen og forud ved hver Maaneds Begyndelse, samt — at der for Fremtiden ikke ville kunne anvises Gageudtællinger for islandske Embedsmænd af Finants-

1852. 13. April. Hovedkassen for andre Belöb end dem, som paa den Tid Reqvisitionen skeer ere, ifölge det Foranförte, forfaldne til Udbetaling.

Iövrigt bemærkes, at det under § 19, B. a, 2 opförte Belöb af 230 Rbd. til Understöttelse til en Mand paa Island for Opfindelse af Redskaber til Tuers Jevning, er bevilget for dermed at liqvidere Restbelöbet af den Gjæld, som Smed Gudbrand Stephensen, eller nu hans Bo, staaer i til den kongl. Kasse, samt at det under § 19, B. b. 3 opförte Belöb af 51 Rbd., Godtgjörelse til Medlemmerne af den islandske Landsoverret, udgjör de bemeldte Embedsmænd i Tidsrummet fra 1. Novbr. 1848 til 1. April 1850 i deres Gager afkortede 1⅓ %, og som vil være at udbetale dem af Jordebogskassen saaledes:

a) til Justitiarius . . . . . 22 Rbd. 64 Sk.
b) - förste Assessor . . 14 — 16 —
c) - anden Assessor . . 14 — 16 —

Endvidere undlader man ikke at tilföie, at da Ministeriet er sindet, ved Optagelse paa en Tillægsbevilling til indeværende Aars Finantslov, at bevirke Præsten paa Stad i Grindavík Fritagelse for Erlæggelse af Jordafgifterne af bemeldte Gaard, vil Opkrævelsen deraf indtil videre kunne stilles i Bero, og bemærkes derhos, at da en lignende Begunstigelse var ham tiltænkt ogsaa for det nu forlöbne Finantsaar, blev det i saa Henseende Fornödne optaget paa en Tillægsbevilling til sidstnævnte Finantslov; men da Sagen om bemeldte Tillægsbevilling ikke blev tilendebragt i den nu sluttede Rigsdag, vil ogsaa Afgiften for f. A. fremdeles indtil videre kunne henstaae ukrævet, i Henhold til hvad der allerede desangaaende er meddeelt i Ministeriets Skrivelse af 14. Juni f. A.

Idet man derfor tjenstl. skulde have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, at ville tilkjendegive Vedkommende det Fornödne i Overeensstemmelse hermed, undlader man ikke slutteligen at tilföie, at Landfogden i Island

herfra under D. D. er meddeelt fornöden Underretning i bemeldte Henseende, ligesom Notits derom ogsaa er afgaaet til de övrige Amtmænd i Island for eget og de i disse Amter ansatte Embedsmænds Vedkommende. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 13. April 1852[1]. 1852. 13. April.

Indenrigsministeriets Kundgjörelse angaaende **mindre Vægtlodders Form.** Khavn den 14. April 1852. — Denne Kundgjörelse, der er udfærdiget af Indenrigsminister P. G. Bang, er ikke anfört som publiceret paa Island, ligesom den heller ikke er oversat paa Islandsk. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Dep. Tid. 1852, S. 356. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger Danmark vedkommende m. v., 1852, S. 585. 14. April.

Kundgjörelse angaaende en forandret Form for de mindre Vægtlodder, m. v.

I Anledning af en af Kjöbenhavns Magistrat til Indenrigsministeriet gjort Indstilling angaaende en forandret Form for de mindre Vægtlodder m. v., har Hs. M. Kongen, paa Ministeriets derom allerund. nedlagte Forestilling, under 31. f. M. allern. tilladt:

1) at der, ved Siden af de hidtil benyttede Metal-Vægtlodder fra 4 Pd. og nedad, tillige for Justeerkammeret fabrikeres og fra samme forhandles Lodder af samme Vægt, men med Knap som Haandtag og af-

[1]) under samme Dato ere Skrivelser af samme Indhold afgaaede til Amtmændene i Nord- og Öster-Amtet, samt i Vester-Amtet. Til den sidstnævnte bemærkes, at ifölge hans „Indstilling i behagelig Skrivelse af 19. Oktbr. 1850 er der ved ovennævnte Finantslov bevilget en Nedsættelse i Sysselafgiften af Isafjords Syssel af 40 Rbd., saaledes, at Afgiften af bemeldte Syssel herefter kun vil være at erlægge med 60 Rbd., samt at der for Administrationen af Kongetienden i bemeldte Syssel for Fremtiden er tillagt vedkommende Sysselmand 1/4 af sammes Belöb istedetfor 1/6". Isl. Copieb. 1852, Nr. 272—273.

1852. dreiede runde, samt — 2) at der, jevnsides med Bis-
14. April. mere med Lodder af Metal, haves Oplag af Bismere med Lodder af Jern, som er givet et passende Overlag af Zink.

Hvilken allerhöi. Resolution herved bringes til offentlig Kundskab. — Indenrigsministeriet den 14. April 1852.

14. April. **Bevilling** for et Selskab i Nord- og Öster-Amtet, til at **anlægge et Bogtrykkeri paa Akureyri.** Khavn den 14. April 1852. — Bevillingen er udfærdiget ad mandatum af Indenrigsminister P. G. Bang, og expederet gjennem det islandske Departement. Den findes trykt med en islandsk Oversættelse i Ný Tíðindi 1852, S. 74-75, og (med en anden Oversættelse) i Norðri 1853, S. 18.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V., at Vi, efter derom allerund. gjort Ansögning og Begjæring fra et i Islands Nord- og Öster-Amt oprettet Selskab til et Bogtrykkeries Oprettelse paa Akureyri, samt de Os i den Anledning foredragne Omstændigheder, allern. have bevilget og tilladt, saa og herved bevilge og tillade, at bemeldte Selskab maa paa Akureyri i Öfjords Syssel inden nysnævnte Amt anlægge og drive et Bogtrykkeri, til Bekvemmelighed og Brug for dem, som sig deraf ville betjene. Til hvilken Ende Selskabet skal forpligtet være, et godt og forsvarligt Bogtrykkeri sammesteds at vedligeholde, og sig derudi tilbörligen rette og forholde efter Loven og de om Bogtrykkerier udgangne eller herefter udkommende Love og Anordninger.

Ligesom iövrigt det omhandlede Bogtrykkeri, som privat Institut, er uden nogen Forbindelse med det forrige Holums Bogtrykkeri, saaledes vil samme ei heller kunne vente at erholde noget af de Privilegier, der vare sidstnævnte Bogtrykkeri tillagte, og skal ovennævnte Selskab i alle de Tilfælde, hvor der maatte blive Spörgsmaal om Fortolkningen af denne allerhöi.

Bevillings Ord og Mening, være Vor Indenrigsministers Kjendelse undergivet. 1852. 14. April.

Endelig har Selskabets Bestyrelse at forevise Politimesteren i Öfjords Syssel denne Vor Bevilling, forinden det maa benytte sig af samme.

Forbydende Alle og Enhver mod det, som foreskrevet staaer, Hinder at gjöre. — Givet i Vor kongl. Residentsstad Kjöbenhavn den 14. April 1852[1].

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, angaaende en ansögt **Understöttelse til** en **Kirkebygning paa Akureyri.** Khavn den 14. April 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 280. 14. April.

Med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 8. Oktobr. f. A. har Ministeriet modtaget et allerunderd. Andragende, hvori nogle Indvaanere af Öfjords Handelssted have anholdt om, til den projecterede Kirkes Opförelse paa Öfjord at erholde enten en Gratification af 1000 Rbd. eller et rentefrit Laan af samme Störrelse.

Efter i denne Anledning at have indhentet Betænkning fra Stiftamtmanden og Biskoppen i Island, undlader jeg ikke til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at Ministeriet ikke seer sig istand til at bevilge det Ansögte. — Indenrigsministeriet den 14. April 1852[2].

Certeparti om **Befragtning af Postskib til Island** for Aarene 1852 og 1853. Khavn den 14. April 1852. — Efter Original-Concept i det is- 14. April.

[1]) Bevillingen er paategnet som foreviist for Sysselmanden i Öefjords Syssel, Eggert Briem, den 19. Mai 1852.

[2]) s. D. Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Stiftsövrigheden i Island, hvorved dette Svar communiceres. Copieb. sst. Nr. 281.

1852. landske Departement. — Islandsk: Uddrag i Ný Tíðindi
14. April. 1852, S. 43.

Certeparti med Handelshuset Friedr. E. Petersen, om Befragtningen af Skonnerten Sölöven som Postskib for Aaret 1852—1853.

Til Hs. Majestæts Tjeneste er, efter forud afholdt Licitation, med Handelshuset Friedr. E. Petersen oprettet Certeparti om Befragtningen af Skonnerten Sölöven, drægtig 54 Commercelæster, Skibsförer H. Stillhoff, som Postskib mellem Island og Danmark, med en Vintertour til Liverpool, for Aaret 1852—53, paa fölgende Vilkaar:

1) Handelshuset Friedr. E. Petersen lader fornævnte Skib sætte i fuldkommen forsvarlig Stand, saa at det er hægt og digt, stærkt og godt, forsynet med gode Master, Rundholter, Ankere, Touge, saavel som med de fornödne Fartöier eller Baade med Tilbehör, og hvad iövrigt af Skibets Redskaber m. m. til et saadant Skibs fuldkomne og vedbörlige Udredelse og Reisens Fornödenhed maatte udfordres og reqvireres, samt antager en dygtig og erfaren Skibsförer, Styrmand og övrige befarne Söfolk efter Skibets Beskaffenhed, alt saaledes, at ingen grundet Klage derover i mindste Maade maa kunne föres. Skulde Bortfragteren ikke herudi opfylde sit Löfte og Reisen desaarsag, eller formedelst anden Forsömmelse fra hans Side, blive lagt Hindring i Veien, er han, efter gode Mænds Sigelse og Skjönnende, derfor ansvarlig, og paaligger det Bortfragteren inden 6 Dage för den Tid, der er bestemt for Skibets Afgang fra Kjöbenhavn, at indsende til Indenrigsministeriet en paa hans egen Bekostning erhvervet lovlig Besigtelsesforretning om Skibets Dygtighed og Tjenlighed til de forehavende Reiser.

2) Skibets Bestemmelse er at afgaae omtrent den 17. April, 1. Juli og 1. Oktbr. herfra Staden til Reykjavík og tilbage fra Reykjavík til Kjöbenhavn omtrent den 25. Mai, 15. August og den 15. Februar, samt derhos omtrent den 15. Novbr. fra Reykjavík til Liverpool og derfra tilbage omtrent den 1. Januar til Reykja-

vík. Paa hver af disse Reiser medtager Skibet Postkasserne til og fra Island; paa Reiserne fra Kjöbenhavn til Island kan Indenrigsministeriet hver Gang disponere over indtil 12 Commercelæsters Drægtighed, Postkasserne iberegnede, og paa Reiserne fra Island til Kjöbenhavn, samt Reisen til og fra Liverpool, har Indenrigsministeriet eller Stiftamtmanden at disponere hver Gang over 2 Commercelæster, Postkasserne inclusive. Skibets Afgang fra Island i Februar 1853 til Kjöbenhavn kan af Stiftamtmanden, naar fornödiges, opholdes indtil den 1. Marts, uden nogen Godtgjörelse for disse Liggedage. Det Skibsrum, der ikke som ovenanfört er reserveret, kan af Bortfragteren benyttes for egen Regning, dog saaledes, at Skibet er ladet let og bekvemt, samt i det Hele hensigtsmæssigt efter de Aarstider, Reiserne foretages paa. Indenrigsministeriet eller Stiftamtmanden i Island er ikke berettiget til af det til Disposition forbeholdte Skibsrum at bortfragte Noget, hvorimod Rhederiet tilfalder Dispositionsret over det Skibsrum, som af det Offentlige ei maatte benyttes. Bortfragteren er paa den anden Side forpligtet til fortrinsviis at lade det övrige Skibsrum være til de islandske Indbyggeres og Kjöbmænds Disposition til Befragtning efter indbyrdes Accord med samme, og ei at opfylde Skibet med egne Varer, hvilket kun er tilladt, naar intet Sendingsgods findes. Forsaavidt Skibet ikke maatte indeholde fuld Ladning paa Reisen fra Island til Liverpool, bortfalder 14 Marks Afgiften for den beviisligen ikkebestuvede Deel af Skibets Drægtighed, hvilket vil være at godtgjöre ved en Attest fra den danske Consul i Liverpool. Saafremt Skibet formedelst Modvind eller anden uovervindelig Hindring ved Ankomsten til Island ikke strax kan anlöbe Reykjavík, er det Skibets Fører tilladt, först at anlöbe Havnefjord, imod at Skibsföreren paa Bortfragterens Vegne i dette Tilfælde paa egen Bekostning uopholdeligen efter Stiftamtmandens Ordre er pligtig at besörge Transporten

1852. 14. April.

1852. af Postkasserne til Reykjavík, og at Skibet desuden
14. April. med förste föielige Vind anlöber Reykjavíks Havn. Postskibets Förer er pligtig til paa egen Bekostning at afhente Postkasserne og bringe dem i Land saavel her som i Island, dog forudsat, at ingen andre Omkostninger ere fornödne, saasom Extra-Baadsleie eller lignende, hvilke Omkostninger skulle godtgjöres Skibsföreren efter indgiven Regning. Tiden, naar Postkasserne kunne afhentes, bliver betimeligen at opgive Skibsföreren. I Liverpool afleverer Skibsföreren Posten hos den danske Consul og modtager den sammesteds.

3) Ved Losning og Ladning, der bör skee paa et bekvemt Ladested, har Skibsföreren at före fornödent Tilsyn med, at Postkasserne, saavel som de ombord tagne eller fra Bord sættende Materialier og Varer af Mandskabet omgaaes med forsvarlig Forsigtighed, saa at Intet kommer til Skade formedelst skjödeslös Omgang. Skeer nogen saadan Skade, da er Skibsföreren og in subsidium Bortfragteren derfor ansvarlig efter gode Mænds Skjönnende.

4) De Passagerer, dog ei flere end 4, som ifölge Indenrigsministeriets Tilladelse kunne afgaae med Skibet paa hver af dets Reiser fra Kjöbenhavn til Reykjavík, eller efter Stiftamtmandens Ordre paa hver af Reiserne fra Island til Kjöbenhavn, er Skibsföreren pligtig til, naar de ere forsynede med behörigt Pas, at medtage, uden derfor at nyde anden Godtgjörelse end en billig Betaling for Kosten efter Regning. Forsaavidt flere Passagerer önskes medtagne, betales 15 Rbd. i Passage for hver af dem, og derhos Kostpenge efter Regning.

5) Skibsföreren har at holde sig de om den islandske Handel gjeldende Lovbestemmelser efterrettelig, og Skibet bliver, naar det förste Gang afgaaer herfra, forsynet med islandsk Söpas i Overeensstemmelse med Anordningerne, hvilket derefter gjelder for samtlige Reiser. Endvidere har Bortfragteren at paalægge Skibsföreren at benytte Lods i Lodsfarvande, uden at derfor tilstaaes nogen særlig Godtgjörelse af den kgl. Kasse.

6) Skulde Bortfragteren ikke til den til Postskibets Afgang herfra Staden bestemte Dag have Skibet rede til Afgang, er Indenrigsministeriet berettiget til for Bortfragterens Regning at træffe Foranstaltning til Befragtningen af et Postskib paa den Maade, som det efter Omstændighederne maatte finde hensigtsmæssigst, og er Bortfragteren desuden den kgl. Kasse ansvarlig for al Skade og Ophold, som deraf kan flyde. 1852. 14. April.

7) Fragten er betinget for samtlige Reiser til 3400 Rbd., der beregnes saaledes:

for Reisen den	17.	April fra Khavn til Island	250	Rbd.
—	25.	Mai fra Island til Khavn	250	—
—	1.	Juli fra Khavn til Island	200	—
—	15.	August fra Island til Khavn	200	—
—	1.	Oktbr. fra Khavn til Island	750	—
—	15.	Novbr. fra Isl. til Liverpool	500	—
—	1.	Januar fra Liverpool til Isl.	500	—
—	15.	Febr. fra Island til Khavn	750	—

Alt med 5 pCt. Caplak. Fragten vil, naar Reiserne ere fuldendte, blive foranlediget udbetalt, efter at Skibsföreren har gjort Rigtighed for hvad han efter Connossementerne har modtaget.

8) Ved Skibets Forliis, som Gud naadeligen afvende, forholdes efter Loven og Söcoutume.

Saaledes udfærdiget in triplo i Indenrigsministeriet i Kjöbenhavn den 14. April 1852[1].

Som Rheder (N. N.)   Som Skipper (N. N.)

[1]) Ved Indenrigsminist. Skriv. 16. April til Stiftamtmanden over Island tilsendes ham et Exemplar af ovenstaaende Certeparti, med Anmodning om „at ville bringe den iaar forögede Postgang til almindelig Kundskab". Isl. Copieb. 1852, Nr. 291.; ligeledes meddeles Amtmændene i en Skrivelse s. D. den bestemte Fartplan, samt at Stiftamtmanden „er bemyndiget til, naar det maatte være fornödent, at opholde Skibet indtil den 1. Marts". Copieb. sst. Nr. 292—293.

1852. 17. April. **Kongelig Resolution ang. Understöttelse af Landvæsens-Elever** fra Island. Christiansborg Slot den 17. April 1852. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Protok. 1852, Nr. 19. — I Forestilling 5. April bemærker Indenrigsministeren (Bang), at to unge Mænd fra Island, nemlig Sæmundur Eiríksson og Jón Pètursson, vare ankomne til Kjöbenhavn i Efteraaret 1851, og havde sögt Raad og Veiledning, samt pecuniair Understöttelse hos Ministeriet, for at gjöre sig bekjendte med Landvæsenet i Danmark. Efter at Ministeriet havde henvendt sig til Landhusholdnings-Selskabet, havde dette nu givet den Underretning, at de kunde blive strax antagne som Landvæsenslærlinge, forelöbigt paa eet Aar, den ene paa Viumgaard hos Landvæsens-Commissair Kofoed, den anden paa Hofmansgave hos Forpagter Hofman (Bang), imod en Godtgjörelse for Lærlingernes Ophold og Underviisning efter Lære-Aarets Udlöb. Den sædvanlige Betaling var 50 Rbd. om Aaret.

Endvidere havde Ministeriet modtaget fra Þórarinn Árnason fra Island, der i 1½ Aar havde opholdt sig i Danmark, og siden i Juli f. A. hos Landvæsens-Commissair Krarup paa Skibild i Ringkjöbing Amt for at lære Landvæsenet, et Andragende om, at erholde Understöttelse for at sættes istand til at forlænge sit Ophold der paa Stedet, især for at gjöre sig bekjendt med Engvandingsvæsenet, hvortil han havde faaet bevilget 100 Rbd. af Landhusholdnings-Selskabet, og af sin Lærer de bedste Anbefalinger. Ministeriet antager ligeledes, at det vilde være til stor Nytte for det islandske Jordbrug, om Engvanding blev anvendt og udbredt sammesteds, hvor den paa mange Steder med Lethed lader sig udföre.

De nævnte Landvæsens-Elever anbefales til at erholde Understöttelse af det islandske Understöttelsesfond, og tillige söges Approbation paa en Udgift paa 12 Rbd. af samme Fond til Landvæsenslærling Björn Árnason, der med offentlig Understöttelse siden forrige Aar havde opholdt sig paa Viumgaard, men nu reiste tilbage til Island paa Grund af sin Faders Död. Saaledes indstiller Ministeriet:

1) at det allernaadigst maa tillades, at der til Islænderne Sæmundur Eiríkssons og Jón Pèturssons Oplærelse paa Gaardene Viumgaard og Hofmansgave maa forelöbigen for 1 Aar anvendes et Belöb af 100 Rbd.,

og at dette Belöb maa ved Læreaarets Udlöb udbetales af Renterne af den saakaldte islandske Understöttelsesfond, samt at der af den nuværende Rentebeholdning af bemeldte Fond maa strax udbetales nysnævnte Landvæsens-Lærlinge en Understöttelse af 25 Rbd. hver, til Bestridelsen af Udgifterne ved deres Reise til de foranförte Læresteder. — 2) at der allern. maa bevilges Thorarinn Árnason i indbemeldte Öiemed en Understöttelse af 100 Rbd., og at dette Belöb maa afholdes af de til 11. Juni Termin næstkommende faldende Renter. — 3) at den til Landvæsens-Lærling Björn Árnason fra Island af de tidtomtalte Renter skete Udbetaling af 12 Rbd. maa allern. approberes". 1852. 17. April.

[Kongelig Resolution]:

Vi bifalde allernaad. disse Dine allerunderd. Indstillinger. — Christiansborg Slot den 17. April 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. at **Repartition** af de til den **islandske Lands-Forsamling medgaaede Omkostninger stilles i Bero.** Khavn den 20. April 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 302. 20. April.

Ved behagelig Skrivelse af 2. i f. M. har Hr. Stiftamtmanden underrettet Ministeriet om, at De har fundet Dem foranlediget til at tilskrive vedkommende Amtmænd og Sysselmænd om, i Overeensstemmelse med Plak. af 18. Juli 1848 om Erstatning af Althings-Omkostningerne, ved Repartition paa Landets Jordegods og Lösegodstiendehundreder at foranledige for indeværende Aar Halvdelen af Omkostningerne ved den i Island i afvigte Aar afholdte Forsamling refunderet Statskassen. Og har De, næst at gjöre Ministeriet bekjendt med en i denne Anledning mellem Dem og Amtmand Havstein opstaaet Meningsforskjel, hvorefter han

1852. har antaget, at fornævnte Plakat, der kun handler om
20. April. Maaden, hvorpaa Omkostningerne ved Althingets Afholdelse skulle tilveiebringes, ikke kan afgive Hjemmel for Iværksættelsen af den omhandlede Foranstaltning, hvortil der i alt Fald vilde fordres en speciel Lov, og imod hvilken han derfor har reist Indsigelse, andraget paa, at Amtmand Havstein herfra maatte blive tilkjendegivet det Fornödne i den ommeldte Henseende, idet De slutteligen har yttret, at De, uagtet det saaledes Passerede, ingen Anledning har fundet til at stille den af Dem foreskrevne Repartition i Bero, og det saa meget mindre, som det vilde være let, hvis den af Dem yttrede Anskuelse ikke maatte vinde Regjeringens Bifald, at refundere det da formeget Reparterede ved at beregne det som Afdrag i det, som skyldes for de tidligere Althing.

I denne Anledning skal Ministeriet bemærke, at ligesom bemeldte Forsamling, der i Henhold til allerh. Reskr. af 23. Septbr. 1848 blev afholdt for at afgive Betænkning over de til Ordningen af Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget sigtende Bestemmelser, og var sammensat efter en særlig Valglov, ifölge heraf ved sin hele Charakteer skjelner sig fra det ved Forordn. af 8. Marts 1843 oprettede Althing, saaledes er denne Benævnelse ei heller i officielle Tilkjendegivelser blevet anvendt paa nysnævnte Forsamling. Bestemmelserne i For. 8. Marts 1843 § 79 og Plak. 18. Juli 1848, om Refusion af Omkostningerne ved Althingets Afholdelse kunne derhos formentligen saa meget mindre komme til Anvendelse i det her omspurgte Tilfælde, som § 22 i Valgloven af 28. Septbr. 1849, der svarer til § 79 i For. 8. Marts 1843, Intet indeholder om, hvorvidt eller hvorledes de nævnte Omkostninger skulle reparteres, og det derhos i Anmærkningerne til Finantslovforslaget for Aaret 1850—51, hvori et Belöb af 9000 Rbd. til nærværende Forsamlings Afholdelse var opfört, er udtrykkelig bemærket, at det vilde blive taget under

nærmere Overveielse, hvorvidt de med Forsamlingens 1852.
Afholdelse forbundne Omkostninger maatte være at 20. April.
fordre refunderede af Island. Da Ministeriet saaledes ikke kan skjönne, at der foreligger nogen Hjemmel til for Tiden at foranledige de omhandlede Omkostninger refunderede, hvorimod det vilde være nödvendigt, saafremt en saadan Repartition skulde finde Sted, at derom blev udarbeidet et Lovudkast og at samme forelagdes Althinget, og da Finantsministeren, med hvem jeg desangaaende har brevvexlet, har yttret den samme Anskuelse af denne Sag, skulde jeg, i Overeensstemmelse hermed, tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, uopholdeligen at tillægge Sysselmændene Ordre til at stille den omhandlede Repartition i Bero, og vil, saafremt samme paa noget Sted maatte være blevet iværksat, det saaledes Reparterede være at foranstalte tilbagebetalt. Og har Ministeriet navnligen, i Anledning af den forberörte Slutningsbemærkning i Deres ovennævnte Skrivelse, troet at burde gjöre opmærksom paa, at hvis der, hvad der tör forudsættes, foruden de 2000 Rbd., som i indeværende Aar ville blive reparterede for tidligere paalöbne Althingsomkostninger, ikke staaer Andet tilbage urefunderet af disse end det Belöb af 2000 Rbd., der i Medhold af Justitsministeriets Skrivelse af 18. Juli 1848 först vil være at opkræve næste Aar, skjönnes det ikke, at det, som maatte være reparteret i Anledning af den i f. A. afholdte Forsamling, vil kunne afskrives paa dette endnu ikke til Opkrævning forfaldne Belöb.

Slutteligen bemærkes, at en lignende Ordre herfra under D. D. er afgaaet til Amtmændene i Nord- og Öst- samt Vestamterne, for disse Amters Vedkommende. — Indenrigsministeriet den 20. April 1852[1].

[1]) under samme Dato ere Skrivelser af samme Indhold afgaaede til Amtmændene i de andre Amter. Isl. Copieb. sst. Nr. 303. 304.

1852. 23. April. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Circulaire** til samtlige Biskopper, angaaende **Ministerialbögernes Förelse.** Khavn den 23. April 1852. — Dette Circulaire synes vel ikke at være sendt til Island, men optages her i Henhold til Canc. Circ. 27. August 1833, hvortil det henviser. — Depart. Tid. 1852, S. 460—462. Algreen-Ussings Reskriptsaml. 1852, S. 172—174. — **Uddrag.**

. . . skulde Ministeriet tjenstl. anmode D. Höiærv., om De behageligen vilde lade samtlige Præster i det Dem anbetroede Stift gjöre opmærksomme paa, at de, overeensstemmende med bemeldte Circulair-Skrivelse (27. August 1833 Litr. b og c) i Schemaerne over confirmerede Drenge, have i Rubriken „Confirmandens Alder efter Dag og Datum" ved enhver Confirmand at tilföie, hvor han er födt — og i Schemaerne over Döde af Mandkjönnet under Rubrikken: „Stand, Haandtering og Opholdsted" at anföre den Dödes Födested og Faderens, eller, hvis han var Slegfredsön, Moderens Navn, — samt om ligeledes behageligen at ville paalægge Præsterne i förstnævnte Schema under Rubrikken: „Forældrenes eller Husbondens, Pleieforældrenes Navn og Bopæl", stedse at anföre Faderens, eller, hvis Confirmanden er en Slegfredsön, Moderens Navn . . . . . . Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 23. April 1852.

23. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Öster-Amt, angaaende en **ansögt Understöttelse til Jordbrugs Drift** eller **Anlæg af Mönstergaard.** Khavn den 23. April 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 306.

Med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 9. Februar d. A. har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori Landvæsens-Elev Jón Espolin anholder om en pecuniair Understöttelse til at begynde en planmæssig

Drift af en Jord, der i Tidens Löb kunde indrettes til Mönstergaard eller en Jordbrugsskole. Og har Hr. Amtmanden meddeelt Ministeriet, at Supplikanten med Hensyn til den ansögte Understöttelses Störrelse og Ydelsesmaade, privatim har tilstillet Dem en skriftlig Opsats, hvori den attraaede Understöttelse er anslaaet til enten 200 Rbd. aarlig, med Frihed til at anvende samme til Forbedring af en privat Eiendom, hvorved han vilde see sig istand til at give et Exempel paa en rationel Drift af en middelstor Gaard, men ikke til at danne en Mönstergaard, eller 500 Rbd. aarlig i 12 Aar til Forbedring af en offentlig Eiendom og sammes Indretning til en Mönstergaard, eller 10,000 Rbd., fordelte paa 9 Aar, til Oprettelse af en Mönstergaard og eventuelt en Jordbrugsskole. 1852. 23. April.

I Anledning heraf undlader Ministeriet ikke, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden, at Ministeriet ikke seer sig istand til at yde Supplikanten, der med betydelig offentlig Understöttelse har opholdt sig her i flere Aar for at lære Landvæsenet, og maa antages at have erhvervet sig de fornödne Kundskaber og Dygtighed til selv at kunne bane sig en Vei, nogen yderligere Hjælp i bemeldte Öiemed. — Indenrigsministeriet den 23. April 1852.

Islandske Departements Skrivelse til Kammerraad C. Magnusen, Sysselmand i Dala Syssel, ang. **Opsendelse af nogle Træplanter.** Khavn den 23. April 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 316. 23. April.

Ifölge Hr. Kammerraadens Begjæring i behagelig Skrivelse af 24. Januar d. A., tilstilles Dem herved 20 Stkr. Træplanter af Piil, Rön og Elle, og 1/2 og 3/4 Alens Længde i en Pakke, mærket C. M. J.

Forsaavidt De derimod i nysnævnte Skrivelse har anholdt om, at endeel Agerdyrkningsredskaber maatte

1852. blive opsendte til Brug for Dem selv og de af Sysselets
23. April. Beboere, der maatte önske at afbenytte samme, undlader man ikke tjenstl. at tilföie, at her ikke haves nogen Sum disponibel, hvoraf Omkostningerne ved disse Redskabers Anskaffelse ville kunne afholdes, og man seer sig saaledes ikke istand til at efterkomme den ommeldte Begjæring. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 23. April 1852.

26. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Vægring for at modtage Valg som Borgerrepræsentant i Reykjavik.** Khavn den 26. April 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 330.

I et til Ministeriet direkte indgivet Andragende har Kjöbmand D. Thomsen, som den 16. Januar d. A. er bleven valgt til Borgerrepræsentant for Reykjavík Kjöbstad, fremsat adskillige Indsigelser imod Valgets Gyldighed, idet han navnligen har paaberaabt sig, at han ikke er det islandske Sprog, hvori Repræsentationens Forhandlingsprotokol föres, tilstrækkelig mægtig, samt at han undertiden foretager Handelsreiser til Danmark og Hertugdömmerne, hvorved han i længere Tid vil kunne forhindres fra at tage Deel i Forhandlingerne.

Med Hensyn hertil har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 28. Februar d. A. bemærket, at det er vitterligt, at Thomsen, der har opholdt sig i Island i 26 Aar, og som Kjöbmand dagligen omgaaes med Landets Indbyggere, med hvilke han stadig maa tale det islandske Sprog, ikke alene er meget vel inde i dette, men at han endog nok maa ansees for den af ikke indfödte Kjöbmænd, af hvilke dog flere have været og ere Borgerrepræsentanter, som forstaaer Sproget bedst. Derhos har De forklaret, at de mundtlige Forhandlinger i Repræsentationen i Reglen föres paa Dansk, medens det formentlig er en Selvfölge, at Repræsen-

tanterne stedse ville sörge for, at Formanden eller Viceformanden, som efter § 15 i Anordning af 27. Novbr. 1846 skal före Protokollen, kan skrive Islandsk. Hvad endelig den Omstændighed, at Supplikanten kunde komme til at foretage Handelsreiser, angaaer, har Hr. Stiftamtmanden formeent, at samme saa meget mindre kunde komme i Betragtning, som den ogsaa, og det i langt höiere Grad, finder Sted med Hensyn til flere andre Borgerrepræsentanter, forsaavidt disse ere Kjöbmænd, og man, naar saadanne Hensyn kunde fritage fra den ommeldte Funktion, derved vilde miste nogle af de bedste Kræfter, nemlig saa at sige hele Kjöbmandsstanden.

1852. 26. April.

Efter hvad der saaledes er oplyst, skjönner Ministeriet ikke, at der er nogen Grund til at fritage D. Thomsen for det omhandlede Hverv, og det saa meget mindre, som det efter det Foranförte maa staae ham frit for, under Forhandlingerne at benytte sig af det danske Sprog, naar han maatte önske dette, og vil det saaledes have sit Forblivende ved den af Hr. Stiftamtmanden i Sagen afgivne Resolution.

Hvilket herved tjenstl. meldes til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse. — Indenrigsministeriet den 26. April 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Overdragelse af nogle Reykjavík By tilhörende Jordstykker** til enkelte Mænd **til Opdyrkning.** Khavn den 26. April 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 331. 26. April.

Af Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 1. i f. M. med Bilage har Ministeriet bragt i Erfaring, at Communalbestyrelsen i Reykjavík i afvigte Efteraar har overdraget et Stykke af Byens uopdyrkede Jorder til const. Adjunkt Gisli Magnusson, til afgiftsfri Benyttelse i 50

1852. 26. April. Aar, og derhos deels et opdyrket, deels et uopdyrket Jordstykke til Bagermester Bernhöft paa et lignende Aaremaal, imod en aarlig Afgift af 4 Rbd., samt at Byfogden i Reykjavík, som Formand for Communalbestyrelsen, efter at de paagjeldende Overdragelses-Dokumenter under 24. Novbr. f. A. vare blevne udfærdigede af Communalbestyrelsen, efter Omstændighederne har indstillet de nævnte Overdragelser til Approbation.

Da nu lignende Overdragelser, efter hvad der af Hr. Stiftamtmanden er bemærket, tidligere sædvanlig kun ere blevne indrömmede for et Tidsrum af 25 Aar, har De ladet indhente Communalbestyrelsens Erklæring om Grunden til den i de nævnte Tilfælde skete Afvigelse, hvoraf fremgaaer, at der i Bestyrelsen har været Dissents i bemeldte Henseende, idet eet Medlem har erklæret sig imod en afgiftsfri Overdragelse paa længere Aaremaal end 25 Aar, medens derimod Pluraliteten har for den modsatte Mening anfört, at de omhandlede Jorder ere af en slettere Beskaffenhed end de, der tidligere vare blevne overdragne, samt at der for Tiden ikke var Nogen, der vilde overtage samme til Opdyrkning paa et kortere Tidsrum end 50 Aar. Vel har nu Hr. Stiftamtmanden yttret den Formening, at et saadant Tidsrum i Almindelighed maa antages at være for langt, hvorhos det er bemærket, at Byen Reykjavík stadig er i Tiltagende, og at det, da der allerede nu föles Mangel paa Byggepladse, udentvivl inden kort Tid vil blive nödvendigt at anvise Byggepladse paa de omhandlede Jorder. Da Jorderne imidlertid i nærværende Tilfælde ere af Communalbestyrelsen blevne overdragne de Paagjeldende inden Sagen indkom til Amtet, og da Vedkommende saaledes i god Tro allerede have foretaget betydelige Arbeider ved Jorderne, har Hr. Stiftamtmanden fundet det haardt, om de saaledes anvendte Bekostninger skulde være forgjæves anvendte, og derfor henstillet, om ikke de ommeldte Jordoverdragelser maatte approberes, imod at Vedkommende forpligtes

til, mod Erstatning efter uvillige Mænds Skjön, at lade udvise Plads til Bygningers Opförelse paa de dem overdragne Jordstykker, naar saadant af Communalbestyrelsen ansees nödvendigt. 1852. 26. April.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke, ved hoslagt at remittere de indsendte tvende Overdragelsesdokumenter, til behagelig Efterretning og videre Foranstaltning tjenstl. at melde, at Ministeriet efter de saaledes forklarede Omstændigheder Intet finder at erindre imod at Sagen ordnes paa den nysnævnte Maade. — Indenrigsministeriet den 26. April 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Honorar til en Provst** for Deeltagelse i at **sætte Capitelstaxten.** Khavn den 28. April 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 335. 28. April.

I Anledning af Amtets Skrivelse af 20. Januar d. A. og det dermed indsendte Andragende fra Provst Gudmund E. Johnsen om at tilstaaes Godtgjörelse for Omkostninger og Uleilighed ved at sætte Capitelstaxten for 1852—53, meddeles Dem herved til behagelig Bekjendtgjörelse for Provst Johnsen, samt videre Foranstaltning, at der efter Omstændighederne, og da Provst Johnsen har i bemeldte Öiemed foretaget en Reise fra sin Bopæl til Öfjords Handelssted, Intet fra Ministeriets Side haves imod, at den af Dem foreslaaede Godtgjörelse af 14 Rbd. udbetales ham af Amtets Repartitionsfond. — Indenrigsministeriet den 28. April 1852.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Expeditioner af fremmede Skibe** til Island for at **kjöbe Heste.** Khavn den 5. Mai 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 353. 5. Mai.

1852. 5. Mai. Under 1. og 4. i d. M. er der meddeelt det engelske Skib Janet Hay af Lerwick paa Shetland, drægtigt 43 danske Commercelæster, fört af Capt. Thomas Peterson, og Sir William Wallace af Skotland, drægtigt 35 danske Commercelæster, fört af Capt. William Mackie, Passe til i indeværende Aar at gaae ballastede til Island, for sammesteds for Penge at indtage Ladninger af Heste, og imod at der ved Skibenes Ankomst, forinden Indhandlingen kan tillades, erlægges den ved Plak. 28. Decbr. 1836 § 13 paabudne Afgift af 2 Rbd. 32 Sk. pr. Commercelæst af Skibenes hele Drægtighed.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden Forestaaende til behagelig Efterretning, skulde Departementet lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville paalægge vedkommende Embedsmænd i det Dem betroede Amt at paasee, deels at ingen Handelsvare indföres med bemeldte Skibe, i hvilket Fald de strax ville være at afvise, ligesom og at ei heller andet end Heste udföres, deels at fornævnte Afgift bliver i Overeensstemmelse med det Foranförte erlagt og derfor aflagt Rigtighed paa sædvanlig Maade. Og forventes i sin Tid nærmere Indberetning om, hvorvidt Skibene maatte have anlöbet nogen Havn i Sönder-Amtet, hertil meddeelt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 5. Mai 1852[1].

5. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Salg af en Stafholt Kirke tilhörende Fjeldfælled.** Frederiksborg Slot den 5. Mai 1852. — Isl. Departem. Forest. og Resol. Prot. 1852, Nr. 24. — I allerund. Forestilling 4. Mai 1852 fra Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (Bang) anföres, at Bonden Guðmundur Eggertsson paa Solheimatúnga havde yttret Önske om at kjöbe en Stafholt Kirke tilhörende Fjeldfælled, der strækker sig over en betydelig Deel af Beilár-

[1]) under samme Dato ere ligelydende Skrivelser afgaaede til Amtmændene. Isl. Copieb. sst. Nr. 354—355.

heiði med tilhörende smaae Dale, for hvilken Landstrækning han tilböd at betale 75 Rbd. 1852. 5. Mai.

Det var oplyst, at den omtalte Fjeldfælled, der var ansat til 50 Rbd. Værdi ved den sidste Jordtaxation, havde i lang Tid uden Tilladelse eller Vederlag været benyttet af Forskjellige til Græsning for Heste og andre Kreaturer; först nu i de sidste Aar havde den været bortleiet for en Ubetydelighed, der ikke svarede til Renten af den budne Kjöbesum. Ligeledes blev det indrömmet, at Præstekaldet ikke trænger til denne Eiendom, da Kirken paa to andre Steder eier Servituter, der ligge mere bekvemt til Græsning for Kreaturerne om Sommeren. Afhændelsen var derfor tilraadet af vedkommende Beneficiarius, saavel som af Provsten og Stiftsövrigheden, der navnligen havde bemærket, at saadanne langt bortliggende Servituter meget ofte give Anledning til Tvist og Uenighed. Ligeledes havde Stiftsövrigheden anbefalet, at sælge ved offentlig Auktion, og andraget paa, at den maatte bemyndiges til at approbere det höieste Bud, forsaavidt det ikke maatte være under det gjorte Bud af 75 Rbd., hvilket ansees for at være antageligt, samt at den udbragte Kjöbesum derefter til Fordeel for Kirken maatte indsættes i Jordebogskassen til Forrentelse. I Overeensstemmelse hermed indstiller Ministeriet at Salget maa skee.

[Kongelig Resolution]:

Vi tillade allern., at indbemeldte Stafholt Kirke tilhörende Fjeldfælled maa stilles til Bortsalg ved offentlig Auktion paa nærmere Approbation af Stiftsövrigheden i Island, og ville Vi lige allern. have denne bemyndiget til at meddele Approbation paa det höieste Bud, saafremt dette ikke maatte være under 75 Rbd. — Den udbragte Kjöbesum vil være at indsætte i Jordebogskassen til Forrentning som en fornævnte Kirke tilhörende Capital. — Frederiksborg Slot den 5. Mai 1852[1].

[1]) ved Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet til Stiftsövrigheden i Island, dat. 13. Mai 1852, er den ovenstaaende Resolution meddelt til „Efterretning og videre fornöden Foranstaltning". Isl. Copieb. 1852, Nr. 404.

1852. 8. Mai. **Traktat,** oprettet imellem Danmark og flere Stater, ang. det **danske Monarchies Integritet og Arvefölge.** London den 8. Mai **1852.** — Denne Traktat er ikke udgiven i separate Aftryk, men er trykt i det franske (Original), danske og tydske Sprog i Departem. Tid. 1852, S. 505—515; paa Dansk i Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1852, S. 589—592.

I den hellige og udelelige Treenigheds Navn.

I Betragtning af, at Opretholdelsen af det danske Monarchies Integritet, som knyttet til den europæiske Ligevægts almindelige Interesser, er i höi Grad vigtig for Fredens Bevaring, og i Betragtning af, at en Combination, der, med Udelukkelse af Qvinderne, kaldte Mandsstammen til Arv i alle de Lande, som nu ere forenede under Hans Majestæt Kongen af Danmarks Scepter, vilde være det bedste Middel til at sikkre dette Monarchies Integritet, have Hans Majestæt Keiseren af Österrig, Konge af Ungarn og Böhmen, Prinds-Præsidenten for den franske Republik, Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Hans Majestæt Kongen af Preussen, Hans Majestæt Keiseren af Rusland og Hans Majestæt Kongen af Sverrig og Norge, ifölge Hans Danske Majestæts Indbydelse besluttet at indgaae en Traktat i den Hensigt, ved en europæisk Anerkjendelses-Akt at tilveiebringe en yderligere Borgen for de denne Arvefölge vedkommende Foranstaltningers stadige Bestaaen.

Ifölge heraf have de höie contraherende Parter udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark: Hr. Christian Bille, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmand, Storkors af den svenske Nordstjerne, Commandeur af 1ste Klasse af den hannoverske Guelpheorden, Commandeur af den portugisiske Orden de la Concep-

tion, Ridder af den græske Frelsersorden, Allerhöist- 1852.
sammes Kammerherre samt overordentlige Gesandt og 8. Mai.
befuldmægtigede Minister hos Hendes britiske Majestæt; — Hans Majestæt Keiseren af Österrig, Konge af Ungarn og Böhmen: Hr. Ludvig Carl Friherre v. Kübeck, Ridder af den russiske St. Anna-Ordens anden Klasse, Commandeur af den græske Frelsersorden og af den kurhessiske gyldne Löveorden, Hans keiserlig kongelig apostoliske Majestæts Chargé d'affaires ved Hendes britiske Majestæts Hof; — Prinds-Præsidenten for den franske Republik: Hr. Alexander Colonna Grev Walewski, Commandeur af den nationale Æreslegions-Orden, Storkors af den neapolitanske St. Januarius-Orden, Storkors af den toskanske St. Josephs Fortjeneste-Orden, den franske Republiks Ambassadeur hos Hendes britiske Majestæt; — Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland: den meget hæderlige Jacob Howard, Greve af Malmesbury, Viscount Fitzharris, Baron Malmesbury, Pair af det forenede Kongerige, Medlem af Hendes Majestæts meget hæderlige Geheimeraad samt Hendes Majestæts förste Statssekretair for de udenlandske Sager; — Hans Majestæt Kongen af Preussen: Hr. Christian Carl Josias Bunsen, Commandeur af den röde Örns Orden, Storkors af den hertugelig sachsiske ernestinske Husorden, osv. osv., Hans Majestæt Kongen af Preussens virkelige Geheimeraad, overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes britiske Majestæt; — Hans Majestæt Keiseren af Rusland: Hr. Philip Baron Brunnow, Ridder af St. Alexander-Newski-Ordenen med Diamanter, af den hvide Örn, af St. Anna-Ordenens förste Klasse, af St. Stanislaus-Ordenens förste Klasse, af St. Wladimir-Ordenens tredie Klasse, hædret med Medaillen for det tyrkiske Felttog, Storkors af Dannebrog, Commandeur af den ungarske St. Stephans-Orden, Ridder af den preussiske röde Örns Ordens anden

1852. 8. Mai. Klasse, af den preussiske Johanniterorden og flere andre fremmede Ordener, keiserlig russisk Geheimeraad, overordenltig Gesandt og befuldmægtiget Minister hos Hendes britiske Majestæt; — Hans Majestæt Kongen af Sverrig og Norge: Hr. Johan Gothard Friherre Rehausen, Commandeur af den hellige Olafsorden og Ridder af Nordstjernen, Storkors af Dannebrog, Hans Majestæts Kammerherre samt overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes britiske Majestæt; — hvilke, efter at have meddeelt hverandre deres respective Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overeens om fölgende Artikler:

Art. I. Saasom Hans Majestæt Kongen af Danmark, efter at have taget Sit Monarchies Tarv under alvorlig Overveielse, med Hs. kgl. Höihed Arveprindsens og Sine nærmeste ved den danske Kongelov til Arvefölge kaldede Cognaters Samtykke, som og efter Aftale med Hans Majestæt Keiseren af Rusland, Chef for det Holsten-Gottorpske Huses ældre Linie, har erklæret at ville ordne Arvefölgen i Sine Stater saaledes, at Hans Krone, i Mangel af mandlige Descendenter i lige Linie fra Kong Frederik III. af Danmark, gaaer over til Hans Höihed Prinds Christian af Slesvig-Holsten-Sönderborg-Glücksborg og til den af denne Prindses Ægteskab med Hendes Höihed Prindsesse Louise af Slesvig-Holsten-Sönderborg-Glücksborg, födt Prindsesse af Hessen, udsprungne Æt, efter Förstefödselsretten og fra Mand til Mand, — saa ere de höie contraherende Parter, i Anerkjendelse af de vise Hensyn, som have ledet til denne Combinations eventuelle Antagelse, komne overeens om, som de og forpligte sig til, ifald den forudsete Mulighed blev til Virkelighed, at anerkjende Hans Höihed Prinds Christian af Slesvig-Holsten-Sönderborg-Glücksborg og hans af hans Ægteskab med den nævnte Prindsesse i lige Linie nedstigende mandlige Descendenters Suc-

cessionsret til alle de Lande, som nu ere forenede under Hans Majestæt Kongen af Danmarks Scepter. 1852. 8. Mai.

Art. II. De höie contraherende Parter, der anerkjende Principet for det danske Monarchies Integritet som permanent, forpligte sig til at tage de yderligere Opfordringer under Overveielse, som Hans Majestæt Kongen af Danmark maatte finde for godt at lade udgaae til dem, dersom der, hvad Gud forbyde, blev overhængende Fare for, at Hans Höihed Prinds Christian af Slesvig-Holsten-Sönderborg-Glücksborgs mandlige Afkom i lige Linie af hans Ægteskab med Hds. Höihed Prindsesse Louise af Slesvig-Holsten-Sönderborg-Glücksborg, födt Prindsesse af Hessen, skulde uddöe.

Art. III. Det er udtrykkelig forstaaet, at Hans Majestæt Kongen af Danmarks og det tydske Forbunds gjensidige Rettigheder og Forpligtelser med Hensyn til Hertugdömmerne Holsten og Lauenborg, saaledes som disse Rettigheder og Forpligtelser ere fastsatte ved Forbundsakten af 1815 og den bestaaende Forbundsret, ikke undergaae nogen Forandring ved nærværende Traktat.

Art. IV. De höie contraherende Parter forbeholde sig at bringe nærværende Traktat til de andre Magters Kundskab, med Indbydelse til at tiltræde den.

Art. V. Denne Traktat skal ratificeres, og Ratificationerne blive at udvexle i London i Löbet af sex Uger, eller tidligere, hvis skee kan.

Dette til Bekræftelse have de gjensidige Befuldmægtigede undertegnet den og paatrykt den deres Vaabensegl. — Givet i London den 8. Mai, Aar efter Christi Byrd Atten Hundrede To og Halvtredsindstyve.

(undert.)

(L. S.) Bille. (L. S.) Kübeck.
(L. S.) A. Walewski.
(L. S.) Malmesbury.
(L. S.) Bunsen.
(L. S.) Brunnow.
(L. S.) Rehausen.

1852. 8. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Plan til et Saltvirknings-Anlæg ved Reykjanes** i Isafjords Syssel. Khavn den 8. Mai 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 378.

Efter at Ministeriet gjennem Stiftamtmanden i Island havde modtaget Betænkninger fra vedkommende Autoriteter sammesteds, i Anledning af den af Kammerraad Kabell i Aaret 1850 udarbeidede Afhandling om Afbenyttelsen af de varme Kilder i Island til Inddampning af Havvand til Salt m. v., og navnlig den af Hr. Amtmanden Stiftamtet tilstillede Beretning fra daværende Distriktschirurg Weywadt om hans Undersögelse af de varme Kilder paa Reykjanæsset, og efter at Kammerraad Kabell dernæst har været gjort bekjendt med de saaledes indkomne Erklæringer, har han i en til Ministeriet indgivet Beretning yttret, at der efter de foreliggende Oplysninger kun er eet Sted, hvor der kunde være Tale om Oprettelsen af et Saltværk, nemlig ved de varme Kilder paa Reykjanæs i Isafjords Syssel, men at Forholdene paa dette Sted imidlertid ere saaledes, at der, efter hvad der nu foreligger, formentligen kun kan gjöres Regning paa en Produktion af ca. 1000 Tdr. Salt om Aaret, med mindre man, ved at lade Boringer anstille, kunde komme til et heldigere Resultat. Under disse Forhold har Kammerraad Kabell formeent, at Anlægget af et Saltværk paa det nævnte Sted ikke vilde kunne betale sig for Regjeringen eller endog for en privat Mand, der alene vilde drive denne Næringsvei. Derimod har han anseet det for hensigtsmæssigt, at opmuntre en i Nærheden af bemeldte Kilder boende Mand, hvis en saadan med tilbörlig Driftighed og Indsigt maatte findes, til at benytte Kilderne paa den simplest mulige Maade til Inddampning af Havvand, i hvilken Henseende han har meddeelt en Beskrivelse af et simpelt og forholdsviis billigt Apparat, som vilde kunne benyttes i det omhandlede Öiemed.

Vel seer nu Ministeriet sig ikke istand til, efter Kammerraad Kabells Forslag, at skjænke et saadant Apparat til Afbenyttelse for en paa Stedet boende Mand, men jeg har dog troet hoslagt at burde tilstille Hr. Amtmanden en Gjenpart af den ovennævnte, af Kammerraad Kabell udarbeidede Plan med tilhörende Tegning, da det forekommer mig at samme fortjener at blive bekjendt blandt Beboerne i Omegnen af fornævnte varme Kilder, ifald muligen Nogen af disse Mænd kunde opmuntres til at gjöre et Forsög i den omhandlede Retning. Idet jeg derfor skulde henstille til Hr. Amtmanden at ville foranstalte det i denne Henseende Fornödne paa den Maade, som De maatte finde mest passende og hensigtsmæssig, imödeseer jeg i sin Tid Underretning om, hvad der i denne Anledning maatte være foretaget, hvorved tillige Tegningen bedes tilbagesendt. — Indenrigsministeriet den 8. Mai 1852.

1852. 8. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Bygselforholdene paa Gaarden Arnarstapi.** Khavn den 8. Mai 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 379. 8. Mai.

Hr. Amtmanden har under 20. Decembr. f. A. tilstillet Ministeriet en ifölge Skrivelse herfra af 11. Juni næstforhen fra Conferentsraad Thorsteinson med Hensyn til Ansvaret for Bortfæstningen og Vedligeholdelsen af de til Gaarden Arnarstapi, der beboes af Conferentsraaden, tilhörende Græshussteder, indhentet Erklæring, hvoraf det fremgaaer, at Conferentsraad Thorsteinson, der hidtil intet Bygselbrev har haft for Gaarden Arnarstapi, er uvillig til nu at modtage et saadant for bemeldte Gaard med tilliggende Husmandssteder, og navnlig til at paatage sig noget Ansvar med Hensyn til disse Husmandssteders Bortbygsling og Vedligeholdelse, men at han derimod har tilbudt indtil videre, ligesom hidtil, at være ansvarlig for betimelig og rigtig Erlæggelse af

1852. 8. Mai. Gaardens nuværende Afgift af 10 Vætter, mod Regres til Husmændene for den dem deraf paahvilende Andeel. Og har Hr. Amtmanden i Henhold hertil, og næst at bemærke, at det vilde blive umuligt at bortbygsle Gaardens Hovedparcel, hvis Bygninger ere slöifede for mange Aar siden, uden at der saavidt vides er Nogen, som Forpligtelse til at gjenopbygge dem paahviler, til nogen Anden end Conferentsraaden, der selv eier de paa samme staaende Bygninger, saalænge han forbliver bosat der paa Stedet, samt at det med Vished kan forudsees, at Hovedparcellen, naar Thorsteinsons Besiddelse ophörer, ikke vil kunne bortbygsles uden for endnu ringere Afgift end den, der for Tiden erlægges af samme, indstillet: at det maa tillades Conferentsraad Thorsteinson, uagtet han er uvillig til at modtage et paa sædvanlig Maade paa Gaardens Hovedparcel og underliggende Husmandssteder lydende Bygselbrev, fremdeles at besidde Hovedpareellen af Gaarden Arnarstapi paa samme Maade som hidtil; at den hidtil stedfundne og senest ved Rentekammer-Skrivelse af 23. Septbr. 1848 bevilgede Nedsættelse i Afgiften af Jorden, til 10 Vætter, fremdeles maa vedblive for Conferentsraadens Besiddelsestid; at dennes Tilbud om, indtil videre at ville være ansvarlig for hele denne Afgifts betimelige og rigtige Erlæggelse, modtages; og at Administrator Thorlacius paalægges at tage Gaarden med dens tilliggende Græshussteder under sit umiddelbare Tilsyn og Forvaltning, saaledes, at han selv bortfæster bemeldte Hussteder og förer Opsyn med deres tilbörlige Vedligeholdelse og rigtige Aflevering ved Fæsternes Fratrædelse.

At Ministeriet, efter de forklarede Omstændigheder, bifalder de af Hr. Amtmanden saaledes gjorte Indstillinger, det undlader jeg ikke herved, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Conferentsraad Thorsteinson og Administrator Thorlacius, tjenstligst at melde. — Indenrigsministeriet den 8. Mai 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Sysselmand Arnor Arnesen i Hunavatns Syssel, ang. **Udstedelse af Anviisninger** for contante Indbetalinger. Khavn den 8. Mai 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 383. 1852. 8. Mai.

Ved at indsende en af Handelsfuldmægtig J. A. Knudsen paa Holanes Handelssted den 16. Januar d. A. udstedt Prima-Anvisning, til Last Handelshuset Hillebrandt & Bergmann her af Staden, stor 73 Rbd. 84 Sk., har Hr. Sysselmanden i behagelig Skrivelse af 17. Januar d. A. anholdt om, at bemeldte Anvisnings paalydende Belöb, der er et Afdrag paa de den islandske Justitskasse af Hunavatns Syssel tilfaldende Intrader, maatte ved Ministeriets Foranstaltning blive modtaget i Finantshovedkassen her i Staden, og en lige Sum derefter foranlediget udbetalt af den islandske Jordebogskasse til fornævnte Justitskasse, idet De, som Grund for at De har valgt denne Maade til at berigtige de ombandlede Intrader, har anført, at der i Hunavatns Syssel hersker stor Mangel paa rede Penge, der vilde blive endnu föleligere, naar Penge til Berigtigelse af de offentlige Indtægter direkte skulde bortsendes fra Distriktet, hvilket De derfor har anseet det rettest ved enhver Leilighed saavidt muligt at undgaae.

Med Hensyn hertil skal Ministeriet bemærke, at det uden Tvivl beroer paa en Illusion, naar man troer paa en saadan Maade at kunne holde större Penge-Capitaler paa et vist Distrikt, idet Capitalens Störrelse maa rette sig efter Ballancen mellem Distriktets Produktion og Forbruget af alle Arter Varer, og da nu hertil kommer, at Regjeringen aarlig maa opsende Penge til Jordebogskassen og betale Assurance deraf, seer Ministeriet sig saaledes ikke istand til at opfylde Deres Begjæring, hvilket jeg ikke undlader, ved at tilbagesende bemeldte Anviisning, tjenstl. at meddele Dem til behagelig Efterretning. — Indenrigsministeriet den 8. Mai 1852.

1852. 12. Mai. Kongelig **Kundgjörelse** til den **islandske Befolkning.** Christiansborg Slot den **12.** Mai **1852.** — Publiceret 1852 i Gullbringu og Kjosar Syssel, samt i Bardastrands og Skagafjords Syssel, 1853 i Borgarfjords, Myra og Hnappadals samt de övrige af Nord- og Öster-Amtets Sysseler. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 4 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, derunder den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa de lige Sider (2. 4. 6) den danske Text med Kongens og Indenrigsministerens (P. G. Bangs) Underskrifter; paa de modstaaende ulige Sider (3. 5. 7) den islandske Text uden Underskrifter; sidste Side blank. — Dep. Tid. 1852, S. 458—459 (Dansk alene). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1852, S. 594—596 (ligeledes kun den danske Text). — Ný Tíðindi ved Magnus Grímsson 1851—52, S. 54-56 (Dansk og Islandsk), jevnf. Þjóðólf. IV, 334—338. Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, Viðb. B, S. 40—42 (den islandske Text alene).

Kongelig Kundgjörelse til den islandske Befolkning.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Os er tilhændekommet et Andragende fra 36 af Vore islandske Undersaatter, som have været Medlemmer af den i forrige Aar i Reykjavík sammenkaldte Forsamling, der skulde have afgivet Betænkning over det den efter Vor allerhöieste Befaling forelagte Lovudkast om Islands fremtidige forfatningsmæssige Stilling i Vort Rige, saavel som et Antal Andragender fra Beboere i Landets forskjellige Egne, i hvilke Andragender der ankes over, at Vor Stiftamtmand for Island, som Vor Commissarius ved bemeldte Forsamling, den 9de August f. A. hævede denne, forinden dens Forhandlinger om bemeldte Lovudkast vare tilendebragte, og tillige fremsættes forskjellige Paastande og Önsker med Hensyn til Islands forfatningsmæssige Stilling.

Foranledigede heraf have Vi fundet for godt hermed at tilkjendegive, at Vi dybt beklage, at Öiemedet med den efter Vort Reskript af 23. Septbr. 1848 iværk-

satte Sammenkaldelse af fornævnte Forsamling er blevet forspildt, idet der saavel af det af Forsamlingen nedsatte Udvalg, som af det aldeles overveiende Flertal af Forsamlingens Medlemmer, der i deres ovennævnte Adresse have tiltraadt Udvalgets Betænkning, ere gjorte Anskuelser gjeldende om Islands Stilling til Vort Kongerige, som staae i aabenbar Strid med Landets Retstilstand. Det er navnligen sögt gjort gjeldende, at Island med Hensyn til alle Landets egne Anliggender ikke blot har Krav paa en provindsiel Selvstændighed, saaledes som forudsat i det forelagte Lovudkast, men at det er sideordnet Kongeriget, har Krav paa en Folkerepræsentation, med den störst mulige Andeel i den souveraine Magt, navnligen fuldstændig Skatte- og Udgiftsbevillingsret, paa en egen överste Domstol, og paa at regjeres gjennem egne Ministre, der alle skulle være födte Islændere og ansvarlige til den islandske Folkerepræsentation, medens det paa den anden Side kun udtales, at Island skulde have Konge og Arvefölge fælles med Danmark, hvorimod det iövrigt skulde beroe paa Overeenskomst, hvilke andre Sager der skulde være fælles for Island og Danmark eller andre Kongerigets Dele, men ligesom disse Paastande ere aldeles uhjemlede i det bestaaende Retsforhold, saaledes vilde de kun blive til Islands Fordærv, og gaae ud paa en Sönderlemmelse af det danske Rige, som Vi aldrig kunne tilstede. 1852. 12. Mai.

Under den Forvirring i Begreberne om Islands rette og naturlige Stilling, som efter det Foranförte maa antages at være blevet vidt udbredt paa dette Vort Land, kunne Vi ikke finde det tilraadeligt for Tiden at lade forelægge Udkast til Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarchiet til Betænkning. Derimod er det Vor landsfaderlige Villie, at det af Vor höisalige Fader anordnede islandske Althing paa lovbefalet Maade skal fortsætte sin Virksomhed inden de lovbestemte Grændser, indtil den Tid kommer, da Vi

1852. finde det tilraadeligt at give andre Regler om Islands
12. Mai. forfatningsmæssige Stilling i Riget, hvilket ei vil skee, forinden Althingets Betænkning, overeensstemmende med det i Forordningen af 8. Marts 1843 § 79 givne Tilsagn, derover er indhentet. I Henhold hertil skal der i dette Aar foretages nye Valg til det Althing, som anordningsmæssigen skal sammentræde i næste Aar.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 12. Mai 1852.

Konúngleg auglýsíng til Íslendínga.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Oss hefir borizt í hendur ávarp frá 36 þegnum Vorum á Íslandi, er setið hafa á þjóðfundi þeim, er haldinn var í Reykjavík árið sem leið og ætlað var að segja álit sitt um lagafrumvarp það um stöðu Íslands eptirleiðis í fyrirkomulagi ríkis Vors, er lagt var fyrir fundinn samkvæmt allramildasta boði Voru; svo og allmargar bænarskrár frá mönnum úr ymsum hèröðum landsins. Í bænarskrám þessum er kvartað yfir, að stiptamtmaður Vor á Íslandi, sem var fulltrúi Vor á fundinum, sleit fundi þessum 9. ágúst f. á., áður en fundarmenn höfðu lokið umræðum sínum um tèð lagafrumvarp, og eru jafnframt bornar upp ymsar kröfur og óskir, viðvíkjandi stöðu Íslands í ríkinu.

Fyrir þessar sakir hefir Oss þótt hlýða að lýsa því yfir, að Oss þykir mjög illa hafa tiltekizt, að tilgángur sá, sem fundinum var stefnt saman í, samkvæmt brèfi Voru 23. Septbr. 1848, var ónýttur, með því að bæði nefnd sú, sem kosin var á fundinum, og eins flestallir fundarmenn, er í ofannefndu ávarpi hafa fallizt á álitsskjal nefndarinnar, hafa látið í ljósi þvílíkt álit um samband Íslands við konúngsríki Vort, sem bersýnilega er gagnstætt stöðu landsins, eins og hún er að rèttu lagi. Það hefir einkum verið farið fram á, að Ísland geti krafizt í öllum þeim málefnum, er snerta það eingaungu, ekki

aðeins að öðlast rèttindi, sem sèrstakur hluti ríkisins, 1852.
einsog gjört var ráð fyrir í lagafrumvarpi því, er lagt 12. Mai.
var fyrir fundinn, heldur einnig, að Ísland standi jafnsíðis konúngsríkinu, að það eigi rètt á að fá fulltrúaþíng, er eigi sem mestan þátt, sem orðið getur, í hinu æðsta stjórnarvaldi og einkum hafi ótakmarkað vald til að ákveða skatta og útgjöld, að eiga æðsta dóm eitt sèr og að því sè stjórnað af ráðgjöfum sèr, er allir eigi að vera Íslendíngar og hafa ábyrgð fyrir hinu íslenzka þjóðþíngi; aptur ámóti er aðeins tekið fram, að Ísland skuli hafa konúng og konúngserfðir saman við Danmörku, en að öðru leyti skuli það vera komið undir samkomulagi, hver önnur málefni eigi að vera sameiginleg með Íslandi og Danmörku eða öðrum hlutum ríkisins. En það er hvorttveggja, að alls engin heimild er fyrir kröfum þessum eptir því sem staða Íslands er nú, enda mundu þær á hinn bóginn ekki verða Íslandi nema til óhamíngju og leiða til sundrúngar hins danska veldis, er Vèr getum aldrei leyft.

Vegna þess að slíkar rángar hugmyndir um hina rèttu og eðlilegu stöðu Íslands virðast, eptir því sem að framan er sagt, vera komnar inn víða um þetta land Vort, hefir Oss eigi þótt ráðlegt að svo stöddu að leggja fram og leita álits um lagafrumvarp um stöðu Íslands í fyrirkomulagi ríkisins; þarámóti er það Vor konúnglegur vilji, að hið íslenzka alþíng, er stofnað var af Vorum hásæla föður, skuli á lögskipaðan hátt halda áfram sýslu sinni, með þeim takmörkum, sem því eru sett að lögum, þángað til sá tími kemur, að Oss þyki ráð, að ákveða aðrar reglur um stöðu Íslands í fyrirkomulagi ríkisins, sem þó ekki verður, fyr en leitað hefir verið álits alþíngis um það, samkvæmt því sem heitið er í tilskipun 8. Marts 1843, 79. gr. Samkvæmt þessu skulu í ár fram fara nýjar kosníngar til alþíngis þess, sem að lögum á að koma saman næsta ár.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr að hegða. Gefið í höll Vorri Kristjánsborg 12. Mai 1852.

1852.
12. Mai.

Kongelig Resolution ang. Henlæggelse af to Gaarde fra Thingöe Syssel til Öefjords Syssel.

Christiansborg Slot den 12. Mai 1852. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1852, Nr. 27. — I allerunderd. Forestilling 10. Mai udvikler Indenrigsministeren (Bang) Gangen af de Forhandlinger, som havde fundet Sted i Anledning af Foreningen af begge Thingöe Sysseler til een Jurisdiktion, overeensstemmende med Althingets Andragende i 1849 og kgl. Resol. 1. Mai 1851. Disse Forhandlinger gik i Særdeleshed ud paa Reguleringen af Thingöe Syssels Grændser paa begge Endepunkterne. I denne Henseende havde Amtmanden yttret sig for, at Öster-Rep skulde fremdeles forblive ved Thingöe Syssel; men i Henseende til Grændsen ved Öefjords Syssel mente han at Meget talte for at henlægge endog hele Svalbardstrands Rep til Öefjords Syssel, da denne Rep laa ved den östlige Side af Öefjord, og Beboerne havde derfra meget længere Vei til deres Sysselmand i Húsavík end paa Akureyri. Dette gjaldt dog især om Gaardene Ytri- og Syðri Varðgjá, som allerede i geistlig Henseende hörte til Öefjords Syssel, og hvor endogsaa et Engstykke, som laa under disse Gaarde og hvorpaa der nylig var anlagt Æderfuglevarp, var beliggende inden Öefjords Syssel; fremdeles var det af Sysselmanden for Öefjords Syssel oplyst, at et Stykke Vei paa Vaðlaheiði, som hidtil var blevet ryddet af Beboerne i Öefjords Syssel, gaaer over den Gaardene Ytri- og Syðri-Varðgjá tilhörende Grund, hvorfor der er opstaaet Spörgsmaal om at lægge Veipligten for dette Stykkes Vedkommende over paa Thingöe Syssel, hvilket Spörgsmaal nu kunde fjernes ved at henlægge de to Gaarde under Öefjords Jurisdiktion. Hvad selve Beboernes Önsker angik, da havde Repstyreren skriftlig erklæret, at de önskede at vedblive at höre til Thingöe Syssel, men Amtmanden formodede at dette grundede sig paa en Misforstaaelse, og især paa Frygt for höiere Fattigbidrag til Aungulstaða Rep; ved en direkte Henvendelse fik Amtmanden ogsaa en modsat Anskuelse udtalt. Han indstillede derfor, at bemeldte to Gaarde definitivt henlægges til Öefjords Syssel, og Ministeriet indstiller det samme.

[Kongelig Resolution]:

Vi bifalde allernaad., at Gaardene Ytri- og Syðri-Varðgjá, der i verdslig Henseende henhöre til Thingöe Syssel inden Islands Nord- og Öst-Amt, men i geistlig

Henseende til Öefjords Syssel inden samme Amt, maae, fra 6. Juni d. A., ogsaa i verdslig Henseende henlægges til sidstnævnte Syssel. — Christiansborg Slot den 12. Mai 1852[1]. 1852. 12. Mai.

Kongelig Resolution ang. **Henlæggelse af to Gaarde** fra **Myra til Borgarfjords Syssels Jurisdiktion.** Christiansborg Slot den **12.** Mai **1852.** 12. Mai.

— Isl. Depart. Forest. og Resol. Protok. 1852, Nr. 26. — I allerunderd. Forestilling 10. Mai udvikler Indenrigsministeren (Bang), hvorledes Forholdet havde været med Hensyn til Sysselgrændsen mellem Borgarfjords Syssel og Myra Syssel. Allerede 1838 havde Stiftamtmand Bardenfleth foreslaaet Henlæggelsen af Kalmanstúnga, Húsafell og Stafholtsey til Borgarfjords Syssel, og senere var denne Gjenstand kommen til Omtale, deels 1848 i Skrivelse fra Stiftamtmand Rosenörn, deels paa Althinget 1849, hvor det overlodes Regjeringen at tage denne Gjenstand under nærmere Overveielse. Ifölge de tilveiebragte Oplysninger fandtes der nu Grund til at foretage Omordning af Grændsen, da Stafholtsey laa paa Sydsiden af Hvítá, der ellers dækkede Grændsen mellem Sysselerne, og det samme var Tilfældet med Húsafell, der laa söndenfor Hvítaaens Hovedkilder. Det maatte derfor ansees for uhensigtsmæssigt, at Stafholtsey skulde henhöre til Hjarðarholt Thingsogn og Húsafell til Hvítársíða Rep. Derimod syntes Kalmanstúnga at ligge ligesaa bekvemt for Myra Syssel. Beboerne paa de nævnte Gaarde havde önsket, at Forholdet uforandret maatte blive som hidtil, efter Sandsynlighed fordi de ved Forandringen frygtede for större Fattigbidrag; ligeledes havde Amtmanden i Vester-Amtet udtalt sig imod Forandringen, derimod havde Biskoppen og Stiftamtmanden ubetinget udtalt sig for den, da dette efter den naturlige Beliggenhed var langt bekvemmere, og da det overhovedet var önskeligt, at de verdslige og geistlige Grændser saavidt muligt ere de samme, i

[1]) ved Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, dat. 17. Mai 1852, er denne Resolution meddeelt ham til Efterretning og videre Bekjendtgjörelse. Isl. Copieb. 1852, Nr. 413.

1852. hvilken Anskuelse Ministeriet ogsaa erklærer sig enigt og indstiller i Overeensstemmelse dermed.

12. Mai. [Kongelig Resolution]:

Vi bifalde allern., at Gaardene Stafholtsey og Húsafell, der i verdslig Henseende henhöre til Myra Syssel under Islands Vest-Amt, men i geistlig Henseende til Borgarfjords Syssel under Sönder-Amtet sammesteds, maae, fra 6. Juni d. A., ogsaa i verdslig Henseende henlægges til sidstnævnte Syssel. — Christiansborg Slot den 12. Mai 1852[1].

17. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Bestyrelsen af Sysselmands-Embederne** i begge **Mula Sysseler.** Khavn den 17. Mai 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 412.

Ved behagelig Skrivelse af 22. Decbr. f. A. har Hr. Amtmanden meddeelt Ministeriet, at De i Medhold af den ved allerh. Resolution af 9. Mai f. A. dertil givne Bemyndigelse har, efter Sysselmand i Nordermule Syssel Th. Johnsens Forslag og paa hans An- og Tilsvar, constitueret Administrator Björn Skulason til at assistere ham ved Sysselmandsforretningerne i Söndermule Syssel, og at De, i Forventning af höiere Sanction, har tillagt den Constituerede Bemyndigelse til, foruden at udföre de Forretninger, som ikke henhöre til Dommerfunctionerne, ogsaa at optage præliminair Forhör i Fattigforsörgelsessager og i Leiermaalssager, samt autoriseret ham til at visere og paategne Skibspapirer.

At der fra Ministeriets Side Intet herimod findes at erindre, det meddeles Dem herved tjenstl. til be-

[1]) ved Indenrigsministeriets Skrivelse 17. Mai er denne Resolution meddeelt Stiftamtet og Amtmanden over Vester-Amtet til Efterretning og videre Bekjendtgjörelse. Isl. Depart. Brevb. 1852, Nr. 414—415.

hagelig Efterretning. — Indenrigsministeriet den 17. Mai 1852. 1852. 17. Mai.

Circulaire fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet til Rektorerne ved de lærde Skoler, ang. **Regler ved Adjunkters Ansættelse** ved Skolerne, m. v. Khavn den 18. Mai 1852. — 18. Mai.
Dette Circulaire er sendt til Island ved det islandske Departements Skrivelse til den islandske Stiftsövrighed 11. Juni 1852, hvortil henvises.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Islands politiske Forhold** m. v. Khavn den 21. Mai 1852. — 21. Mai.
Isl. Copieb. 1852, Nr. 416. Uddrag paa Dansk og Islandsk i Ný Tíðindi 1852, S. 56.

Ved tjenstl. at fremsende et Antal Exemplarer af en under 12. i d. M. udfærdiget allerh. Kundgjörelse til Islands Befolkning i Anledning af den til Hs. M. Kongen fra 36 Medlemmer af den i f. A. afholdte Forsamling i Reykjavík, efter dennes Oplösning, indgivne Adresse, samt de fra forskjellige Egne i Island indkomne Andragender angaaende Landets politiske Forhold — af hvilken Kundgjörelse et Antal Exemplarer ligeledes er tilstillet Amtmændene over Vester- og Nord-Amtet til videre Bekjendtgjörelse i de dem betroede Amter — skulde jeg, med Hensyn til at det i allerhöistbemeldte Kundgjörelse er bestemt, at Althinget skal sammentræde næste Aar og Valgene dertil foretages i indeværende Aar, tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om og bemyndiget til, i Overeensstemmelse med For. 8. Marts 1843, at ville foranstalte det videre Fornödne til Valgenes Afholdelse til den i bemeldte Forordnings § 24 fastsatte Tid. Da Hs. M. Kongen endvidere ved allerh. Resolution af 12. dennes har befalet, at den i nysnævnte Forordnings § 37 om-

1852. 21. Mai. handlede Tilladelse til at modtage Valg til Althinget ikke bör meddeles nogen af de Embedsmænd, der have underskrevet den forommeldte, hermed i Gjenpart fölgende, Adresse af 10. August f. A., saa vilde Hr. Stiftamtmanden iagttage det Fornödne i Overeensstemmelse hermed, samt bringe denne allerh. Bestemmelse til almindelig Kundskab der paa Landet forinden Valgene foretages, for at unyttige Valg derved kunde forhindres. Endelig maa jeg have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, uopholdeligen efter Valgenes Foretagelse, at meddele Ministeriet Underretning angaaende sammes Udfald og Forslag til Udnævnelsen af 6 kongeligvalgte Medlemmer og 2 Suppleanter, saa at Ministeriet derpaa kan forelægge Hs. M. Kongen den fornödne Forestilling om deres Udnævnelse.

Idet Hr. Stiftamtmanden iövrigt i den foranförte allerh. Kundgjörelse vil finde antydet den Fremgangsmaade, som Regjeringen har anseet det rigtigt at fölge med Hensyn til Ordningen af de omhandlede Anliggender, skulde jeg nu nærmere omhandle det i Forbindelse med denne Sag staaende Spörgsmaal, nemlig om Bibeholdelsen af det militaire Detachement i Reykjavík.

Hs. M. Kongen og hans Regjering har ei andet end maattet finde det meget paafaldende, at man ikke med det i dette Foraar ankomne Postskib har fra Hr. Stiftamtmanden modtaget nogensomhelst Oplysning om den nuværende Tilstand og Stemning i Island, hvoraf Besvarelsen af Spörgsmaalet om Detachementets Bibeholdelse eller Nedsendelse væsentligen maa afhænge. Men ligesom der imidlertid, efter hvad man ad privat Vei har bragt i Erfaring, neppe er nogen Grund til at antage, at der for Tiden i Island hersker en saadan Stemning, som skulde gjöre Henlæggelsen af en stadig Garnison derhen nödvendig, saaledes frembyder sig navnlig den Bemærkning, at en Styrke af 25 Mand vilde være aldeles utilstrækkelig til at modstaae Befolkningen,

hvis den, eller endog blot en mindre Deel af samme, 1852.
vilde reise sig med physisk Magt imod de derværende 21. Mai.
Autoriteter. Saaledes kan Detachementet kun være beregnet paa at vedligeholde Ro og Orden i Byen Reykjavík. Men dette Öiemed staaer neppe i Forhold til den Bekostning, som dermed er forbunden. Efter en dette Ministerium fra Krigsministeriet tilsendt Opgjörelse er navnlig for Tidsrummet fra 1. Juni f. A. til 29. Febr. d. A., altsaa kun for 9 Maaneder, af Islands Jordebogskasse anviste 2400 Rbd., der væsentlig maa antages at være anvendte til Lönninger for bemeldte Detachement, hvorhos der af Krigsministeriet er foranstaltet udbetalt her i Byen for Leverance m. v. til nysnævnte Detachement et Belöb af circa 4400 Rbd., hvilket nu af Krigsministeriet fordres refunderet. Om nu end nogen Besparelse vilde kunne opnaaes, naar Detachementet blev fast Garnison, saa vilde den dog ei blive betydelig, thi Hovedudgiften hidrörer fra, at de danske Soldater maa skaffes den tilvante danske Kost, hvilken ei kan tilveiebringes paa Island uden en uforholdsmæssig Udgift. Derimod vilde det være langt mindre bekosteligt, om Politiet i Reykjavík, forsaavidt saadant maatte findes fornödent, blev forögel med nogle Politibetjente foruden de tvende, som nu haves, og vilde et saadant Antal, under en duelig Politimester, formentlig være tilstrækkeligt til at forebygge Uordener af den Art, hvorom her kan være Tale. Den betydelige Omkostning af ca. 8000 Rbd. aarligen ved at holde et militairt Detachement af 25 Mand i Reykjavík er saa meget misligere, som der frembyde sig adskillige Betænkeligheder ved at dække denne Udgift ved Ligning paa Island, hvis hele Landbefolkning har forholdt sig aldeles rolig og ikke ved den mindste Exces har givet Anledning til at der skulde opstilles en militair Styrke imod den, ligesom det er udenfor de almindelige Regler, at en Landsdeel særligen skal udrede Bekostningerne paa en militair Garnisons Henlæggelse i samme, naar

1852. 21. Mai. ei Uordener eller Excesser have fremkaldt en saadan Foranstaltning.

Imidlertid har Ministeriet dog, da al Oplysning om den nuværende Tilstand paa Island, som forberört, mangler fra Hr. Stiftamtmanden, ikke dristet sig til i den om Sagen nedlagte allerunderdanigste Forestilling at tilraade Hs. Majestæt strax umiddelbart at befale Detachementets Nedsendelse, hvorimod det har allern. behaget Hs. M. under 12. i d. M. efter Ministeriets Forestilling at paalægge samme, at söge nærmere Oplysninger fra Hr. Stiftamtmanden, om ikke tidtnævnte Detachement nu kan nedsendes, samt at træffe den fornödne Foranstaltning til at dette skeer snarest muligt, hvis der ikke af vedkommende lokale Autoriteter maatte findes overveiende Betænkelighed derved, i hvilket Fald Sagen paany skal forelægges Hs. Majestæt til allerh. Afgjörelse.

I Henhold hertil maa jeg tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, uopholdeligen at ville indhente Erklæring fra den nu constituerede Politimester i Reykjavík, og ligeledes fra den nylig ansatte Politimester Finsen, forsaavidt han til den Tid maatte være ankommen og have overtaget Embedets Bestyrelse, om de ikke antage, at det tidtnævnte Detachement nu vil være at nedsende hertil, samt om og hvorvidt det executive Politi i Reykjavík under denne Forudsætning maatte behöve nogen, og da hvor stor, Forstærkning, hvilke Udgifter derved ville foranlediges, og hvorledes samme kunne være at afholde. Dersom da vedkommende Politimester eller Politimestere maatte formene, at Detachementet kan nedsendes, og Hr. Stiftamtmanden ikke maatte antage at have afgjörende Grunde derimod, vilde De foranstalte Nedsendelsen med Krigsskibet St. Croix, som nu gaaer op til Island, hvorom Marineministeriet vil tillægge Chefen for nysnævnte Skib fornöden Ordre.

Skulde Hr. Stiftamtmanden imidlertid finde af-

gjörende Betænkelighed ved Militairets Nedsendelse, vil De uopholdeligen have at indsende de af vedkommende Politimestere afgivne Erklæringer herom, saavel som Deres egen fuldstændigen motiverede Betænkning, for at Sagen derefter kan blive Hs. Majestæt allerund. foredragen og allerh. Resolution inden Efteraaret erhvervet for, hvilken Beslutning der i den ommeldte Henseende skal tages. Og forventer Ministeriet derhos i ethvert Fald fra Hr. Stiftamtmanden at modtage en fuldstændig Opgjörelse over hvad der til bemeldte Detachement maatte være udbetalt af Islands Jordebogskasse deels til 31. Marts d. A., deels efter den Tid og indtil Afgivelsen af Deres Betænkning. 1852. 21. Mai.

Sluttelig skulde jeg, ifölge Hs. M. Kongens under 12. dennes afgivne allerhöi. Befaling, have Hr. Stiftamtmanden paalagt, til Ministeriet at indgive Beretning om Grunden til, at Regjeringen ikke fra Dem har modtaget nogen Indberetning om Stemningen og Forholdene paa Island siden den 16. Decbr. f. A. — Indenrigsministeriet den 21. Mai 1852[1].

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, angaaende **Opbygning af en Öde-Hjaleie.** Khavn den 24. Mai 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 435. 24. Mai.

Ved at meddele Underretning om, at forhenværende Leilænding paa den halve Jord Gröf inden Bardastrands Syssel, Thordur Thorsteinsson, i Aaret 1845 havde opbygget en til denne Gaard hörende og inden dens Enemærker beliggende Öde-Hjaleie, kaldet Thorisstaðir, og senere tilflyttet og bosat sig paa samme, har Hr.

[1]) under s. D. ere Skrivelser afgaaede til Amtmændene i Island, især angaaende Althingsvalgene, og en Meddelelse angaaende det militaire Detachement til Marineministeriet. Isl. Copieb. sst. Nr. 418. 419 og 417.

1852. 24. Mai. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 22. Decbr. f. A. henstillet til Ministeriets Afgjörelse, om og hvorvidt den Paagjeldende bör nyde den i For. 15. April 1776 Nybyggere tilstaaede Frihed for offentlige Afgifter, om de med den af Hjaleiens Landstrækning ifölge Vedkommendes Begjæring og Amtets derpaa grundede Ordre foretagne Udskiftning forbundne Omkostninger bör, overeensstemmende med Forordningens § 8, udredes af den kgl. Kasse, samt om, hvorvidt Omkostningerne ved deslige Udviisningsforretninger bör beregnes efter Sportelreglementet for Island af 10. Septbr. 1830, eller efter For. af 15. April 1776 § 8.

Foranlediget heraf, og ved hoslagt at remittere den medfulgte Omkostningsberegning, undlader jeg ikke, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, tjenstligst at melde, at da Ministeriet med Hr. Amtmanden maa være enigt i, at den af ovennævnte Thordur Thorsteinson i sin Tid foretagne Opbygning af Hjaleien Thorisstaðir, efter de oplyste Omstændigheder, ikke kan henregnes til saadanne Nybygger-Foretagender, hvorpaa For. 15. April 1776 er anvendelig, kan den Paagjeldende ikke tilkomme den ved samme For. Nybyggere tilsagte Afgiftsfrihed, ligesaalidet som de med Udskiftningsforretningen forbundne Omkostninger kunne erstattes af det Offentlige; og ville iövrigt disse Omkostninger, da Udskiftningen ikke befindes at være bleven foretagen overeensstemmende med For. 15. April 1776, i ethvert Fald ikke kunne beregnes efter bemeldte Forordnings § 8. — Indenrigsministeriet den 24. Mai 1852.

24. Mai. **Circulaire** fra Justitsministeriet til samtlige Amtmænd, angaaende Indsendelse af **fuldstændige Doms-Afskrifter** ved Aflevering af **Straffanger.** Khavn den 24. Mai 1852. — Dette Circulaire optages her i Henhold til de i denne Samling optagne Cancelli-

Circulairer 30. Septbr. 1820 og 21. Mai 1834. — Departem. Tid. 1852, S. 449. Algreen-Ussings Reskriptsamling 1852, S. 224—225. 1852. 24. Mai.

Justitsministeriet har bragt i Erfaring, at vedkommende Retsbetjente ikke altid iagttage Bestemmelserne i det kgl. danske Cancellies Circulaire af 30. Septbr. 1820 (indskjærpet ved Circulaire af 4. August 1821, 19. Oktbr. 1824, 27. Septbr. 1828 og 25. August 1838), idet de med de Forbrydere, der afleveres til Straffe-Anstalterne, istedetfor en Afskrift af Dommen, undertiden blot indsende en saadan af Domsconclusionen, ligesom de heller ikke altid fuldstændigen og i den ved Circulairet af 31. Mai 1834 paabudne schematiske Form meddele de övrige Oplysninger, der ifölge förstnævnte Circulaire skulle medfölge ved Straffangers Aflevering til de respective Straffe-Anstalter.

Hr. (Tit.) anmodes derfor tjenstl. om, at ville indskjærpe vedkommende Retsbetjente, at de i paakommende Tilfælde nöie iagttage Bestemmelserne i de ovennævnte Circulairer af 30. Septbr. 1820 og 31. Mai 1834, saaledes, at der navnlig indsendes en saa fuldstændig Afskrift af den endelige Dom, at den tillige indeholder Præmisserne, eller, forsaavidt Dommen er afsagt ved Höiesteret, da tillige en Afskrift af vedkommende underordnede Rets Dom med Præmisser, og at ligeledes de iövrigt befalede Oplysninger fuldstændigen meddeles i den foreskrevne schematiske Form — Justitsministeriet den 24. Mai 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende Forpligtelsen til at **underholde et Fattiglem,** og til at **besörge sammes Flytning.** Khavn den 26. Mai 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 438. 26. Mai.

Repstyreren i Hraungerdis Rep inden Arnes Syssel, Arni Magnusson, har i et til Justitsministeriet stilet An-

1852. dragende af 29. Novbr. f. A. forespurgt, om bemeldte
26. Mai. Reps Fattigvæsen maa ansees pligtigt til at erstatte de med Fruentimmeret Thorun Thorsteinsdatters ved Sygdom foranledigede Ophold og Underhold hos Præsten Thord Arnason paa Klausturhólum i Grimsnes Rep inden samme Syssel forbundne Omkostninger, og i bekræftende Fald, fra hvilket Tidspunkt denne Erstatningspligt skulde indtræde, samt om han, som Repstyrer i Forsörgelsesdistriktet, var pligtig til at besörge hendes Transport dertil fra Opholdsstedet, ligesom og Hr. Stiftamtmanden har, ved at fremsende samtlige til Sagen henhörende Bilage, i behagelig Skrivelse af 2. Marts d. A. indstillet Sagen til Justitsministeriets Afgjörelse.

Foranlediget heraf undlader undertegnede Ministerium, hvorunder denne Sag ressorterer, ikke tjenstl. at anmode Hr. Stiftamtmanden om, behageligen at ville tilkjendegive Vedkommende til Efterretning og Iagttagelse, at da Præsten Thord Arnason i en under Sagen fremkommen Skrivelse af 1. Septbr. f. A. har erklæret, at ville lade sig nöie med den af hendes Slægtninge modtagne Understöttelse indtil 9. Oktbr. 1847, kan der ikke være Tale om at erstatte de efter den Tid paadragne Underholdningsomkostninger, men denne Pligt paaligger utvivlsomt Hraungerdis Reps Fattigvæsen, eftersom det paa den ene Side er godtgjort, at den Paagjeldende ved sit tidligere Ophold, forinden hendes Sygdom, der har vundet Forsörgelsesret, ligesom det paa den anden Side er oplyst, at hverken hendes Forældre have været istand til, eller hendes Slægtninge at formaae til, at bestride hine Omkostninger, der vel fra först af ifölge Fattigreglementet for Island af 8. Januar 1834 § 9 vilde have været at ordne af Fattigforstanderne i Opholds-Distriktet Grimsnes Rep, men nu ansees rigtigst at overlade til vedkommende Sysselmand, efter indhentede Oplysninger fra disse i Mangel af mindelig Overeenskomst, nærmere at bestemme.

Forsaavidt derimod spörges om, hvem det paa-

ligger at foranstalte Vedkommendes Flytning fra Opholds- 1852.
stedet til Forsörgelses-Distriktet, da bliver det Spörgsmaal nærmere at afgjöre i Overeensstemmelse med Reglementets § 8, der gaaer ud fra den Forudsætning, at Flytningen stedse skal begynde i Opholdscommunen, hvoraf da fölger, at Flytningen, naar samme efter indhentede nærmere Oplysninger om Vedkommendes Helbredstilstand maatte ansees iværksættelig, ikke kan paalægges besörget af Repstyreren i Forsörgelsesdistriktet, ligesom de ved samme foranledigede Omkostninger maae være dette Fattigdistrikt uvedkommende. — Indenrigsministeriet den 26. Mai 1852. 26. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. hvorvidt en vis **opbygget Öde-Hjaleie** skal **ansees som Nybygd.** Khavn den 26. Mai 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 439. 26. Mai.

Ved at indsende en ifölge Vest-Amtets Foranstaltning optagen Udviisningsforretning over Öde-Hjaleien Krumshólar, henhörende under Jorden Ölvaldsstaðir inden Myra Syssel, tilligemed Regning over de med Forretningen forbundne Omkostninger, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 22. Decbr. f. A. henstillet til Ministeriets Afgjörelse, om den kongl. Kasse, i Anledning af den derom reiste, i Udviisningsforretningen berörte Tvist, kunde gjöre Fordring paa Eiendomsret til ovennævnte Hjaleie, samt om, hvorvidt Nybyggeren sammesteds, Jón Björnsson, kunde tilkomme Afgiftsfrihed ifölge For. 15. April 1776, og endelig, om de ved den omhandlede Udviisningsforretning foranledigede Omkostninger bör udredes af den kgl. Kasse, eller om de bör afholdes af de Vedkommende selv.

Foranlediget heraf undlader Ministeriet ikke, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, tjenstl. at melde, at ligesom der efter de oplyste Omstændigheder ikke findes tilstrækkelig Grund

1852. 26. Mai. til paa det Offentliges Vegne at fremkomme med nogen Fordring med Hensyn til den omhandlede Hjaleie, saaledes kan den Paagjeldende, da Optagelsen af Hjaleien ikke kan henregnes til saadanne Nybygger-Foretagender, hvorpaa For. 15. April 1776 er anvendelig, heller ikke tilkomme den Frihed for offentlige Afgifter, Forordningen tilsiger Nybyggere, hvoraf da tillige fölger, at de ved Udviisningsforretningen foranledigede Omkostninger efter hoslagt tilbagefölgende Regning maa ansees for at være det Offentlige uvedkommende. — Indenrigsministeriet den 26. Mai 1852.

26. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Ordningen af Nybygger-Forhold** paa **Möðrudalsheiði.** Khavn den 26. Mai 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 441.

Efter at have modtaget Hr. Amtmandens Erklæring i behagelig Skrivelse af 7. Febr. d. A. over et af Bönderne Jón Sölvason og Pètur Guðmundsson af Nordermule Syssel til Hs. M. Kongen i sin Tid direkte indgivet allerund. Andragende, om at forundes Nybyggerrettigheder overeensstemmende med For. 15. April 1776, undlader Ministeriet ikke tjenstl. at anmode Dem om, behageligen at ville tilkjendegive Vedkommende, at forinden de efterkomme Forordningens Bud med Hensyn til Optagelsen af Nybyggersteder, kan dem ikke tilkomme de dertil knyttede Rettigheder; men hvorvidt derimod disse Rettigheder, efter at den lovbefalede forelöbige Fremgangsmaade er bleven iagttaget, i hvilken Henseende de Paagjeldende forventes meddeelt den fornödne Veiledning, kunne tilkomme dem, vil finde sin Afgjörelse ved en af Hr. Amtmanden i Henhold til bemeldte Forordning derefter foranstaltet Skjöns- og Udviisningsforretning, hvorhos det maa overlades til Amtets nærmere Overveielse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt, at Forholdet med Hensyn til de övrige

Nybyggere paa Mödrudalsheden med det samme kunde blive endeligen ordnet. — Indenrigsministeriet den 26. Mai 1852. 1852. 26. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Forpligtelsen til at forsörge et Fattiglem.** Khavn den 26. Mai 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 442. 26. Mai.

Ved at fremsende et Andragende fra Sysselmanden i Thingöe Syssel, Schulesen, angaaende en Tvistighed, der er opstaaet imellem tvende Fattigcommuner, nemlig Aungulstaða Rep inden Öefjords Syssel og Hals Rep ingen Thingöe Syssel, betræffende det sindssvage Fattiglem Mathias Johnsens Forsörgelsessted, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 7. Febr. d. A. indstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse.

Foranlediget heraf undlader Ministeriet ikke, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, tjenstl. at tilbagemelde, at da Vedkommendes Sindstilstand ikke kan gjöre nogen Forandring i de almindelige Bestemmelser i Reglementets 6. og 7. §, ifölge hvilke han, efter at have fyldt sit 16de Aar, er forsörgelsesberettiget i Födecommunen, maa Sagen have sit Forblivende ved den af Hr. Amtmanden i Overeensstemmelse hermed under 2. Juni f. A. afgivne Resolution. — Indenrigsministeriet den 26. Mai 1852.

Islandske Departements Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Nedsendelse af en dövstum Pige til Dövstumme-Institutet.** Khavn den 26. Mai 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 443. 26. Mai.

Efter at Departementet i Anledning af Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 7. Febr. d. A. havde

1852. henvendt sig til Cultusministeriet med Forespörgsel om,
26. Mai. hvorvidt den i bemeldte Skrivelse ommeldte dövstumme Pige, Ingebjörg Thorsteinsdatter af Hvamms Sogn i Skagafjords Syssel, maatte kunne optages paa det kgl. Dövstummeinstitut i Kjöbenhavn, har bemeldte Ministerium, efter indhentet Erklæring fra Directionen for Dövstumme-Institutet, nu tilbagemeldt, at der Intet er til Hinder for den ovennævnte Piges Optagelse i Dövstumme-Institutet.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden dette til behagelig Efterretning, skulde man lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville foranstalte bemeldte Dövstumme nedsendt til Institutet, forsynet med en fuldstændig Klædning foruden den hun ved Indsendelsen er iført, samt 6 Stkr. Linned, 3 Par Strömper og 1 Par Sko, saa og med Döbe- og Vaccinations-Attester, samt Oplysning, om hun har været dövstum fra Födselen, og om hendes Forældre eller Paarörende ere dövstumme, ligesom det ogsaa bliver at paasee, at den Paagjeldende ikke ved Indsendelsen er befængt med Fnat. Endeligen maatte Underretning meddeles om, af hvem Betalingen, 30 Rbd. qvartaliter, bliver at udrede, i hvilken Henseende til Efterretning og videre Foranstaltning i fornödent Fald bemærkes, at saafremt den Paagjeldendes Forældre eller Paarörende skulde være ude af Stand til at bære de til hendes Eqvipering og Reise samt Ophold paa Institutet medgaaende Omkostninger, ville disse være at udrede paa den i Canc. Skriv. af 9. Oktbr. 1832 og Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet af 12. Mai 1849 bestemte Maade. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 26. Mai 1852.

27. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Reglementering** af **Uniformer** for **Landsoverrettens Medlemmer,** m. Fl. Khavn den 27. Mai 1852. — Bevirket igjennem Justitsministeriet, hvorfra den er meddeelt til det islandske De-

partement ved Skrivelse 2. Juni; fra Departementet er den igjen communiceret Stiftamtmanden i Island ved Skrivelse 9. Juni 1852, hvortil henvises. Resolutionen er anfört i Algreen-Ussings Reskriptsamling 1852, S. 230. — Islandsk: Udtog i Ný Tíðindi 1852, S. 66. 1852. 27. Mai.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Tilveiebringelse af **mere fuldstændige Indberetninger om Vaccinationen.** Khavn den 9. Juni 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 475. 9. Juni.

Da de gjennem Stiftamtet hertil indkomne aarlige Beretninger om Vaccinationens Fremme i Island ikke indeholde fuldstændig Oplysning om, hvorvidt vedkommende Læger have efterkommet de dem i Henseende til Vaccinationen paaliggende Pligter, hvilket navnligen gjelder om Distriktslægen i Vester-Amtets söndre Distrikt, undlader Departementet ikke tjenstl. at anmode Hr. Stiftamtmanden om, behageligen at ville drage Omsorg for, at Antallet af de inden hvert Chirurgikat, og navnlig inden hvert af Vester-Amtets tvende Distrikter, aarligen Vaccinerede for Eftertiden opgives i de af Landphysikus indsendende Beretninger. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 9. Juni 1852.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Forandring i Uniformerne for Landsoverrettens Medlemmer.** Khavn den 9. Juni 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 479. 9. Juni.

Fra Justitsministeriet har undertegnede Departement modtaget Underretning om, at Hs. M. Kongen ved allerh. Resolution af 27. f. M. allern. har befalet:

1) at den ved de allerh. Resolutioner af 25. Febr. 1803, 19. Juli 1805 og 19. Juni 1845 for Medlemmer af Höiesteret, Landsoverretterne i Kongeriget Danmark

1852. 9. Juni. og Island, samt paa de danske Öer i Vestindien, Kjöbenhavns Criminal- og Politiret og for Justitiarius i Sö-retten reglementerede röde Uniformskjole ombyttes med en kort mörkeblaa Frakke med to Rader forgyldte Knapper, sort Flöiels Krave og Opslage med samme Broderi som hidtil, samt at de hidtil til Galla reglementerede hvide Beenklæder ombyttes med mörkeblaae, med derpaa anbragte Guldgalloner. — 2) at der for Sekretairerne for Höiesteret anordnes en kort mörkeblaa Frakke med to Rader forgyldte Knapper, Opslage og Krave af samme Klæde som Frakken, og med samme Broderi som hidtil, samt mörkeblaae Beenklæder. — 3) at det tillades alle Vedkommende indtil den 1ste Marts næste Aar i den daglige Tjeneste at benytte de tidligere anordnede Uniformer.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Landsoverretten paa Island. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 9. Juni 1852.

11. Juni. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Indförelse af den nye Pharmacopoea Danica.** Khavn den 11. Juni 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 484.

I Forbindelse med Departementets Skrivelse af 26. Juli f. A. tilstilles Hr. Stiftamtmanden tjenstl. hoslagte 5 Exemplarer af Bekjendtgjörelse angaaende Indförelse af en ny Pharmacopoea Danica, dateret 25. Juli 1850, til behagelig Uddeling blandt Lægerne i Sönder-Amtet. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 11. Juni 1852[1].

[1]) under samme Dato ere lignende Skrivelser fra Departementet afgaaede til begge Amtmændene i Island. Copieb. sst. Nr. 485—486.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Expedition af et engelsk Skib** til Island for **at kjöbe Heste.** Khavn den **11.** Juni **1852.** — Isl. Copieb. 1852, Nr. 487. 1852. 11. Juni.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning, at der under D. D. er meddeelt den engelske Slup Mary Balfour, drægtig 25 danske Commercelæster, fört af Capt. William Young, Pas til i indeværende Aar at gaae ballastet til Island, for sammesteds for Penge at indtage en Ladning Heste, og imod at der ved Skibets Ankomst, forinden Indhandlingen kan tillades, erlægges den ved Plak. 28. Decbr. 1836 § 13 paabudne Afgift af 14 Mk. pr. Commercelæst af hele Skibets Drægtighed, skulde Departementet lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville paalægge vedkommende Embedsmænd i det Dem betroede Amt at paasee, deels at ingen Handelsvare indföres med bemeldte Skib, i hvilket Fald det strax vil være at bortvise, ligesom og, at ei Andet end Heste udföres, deels at fornævnte Afgift bliver erlagt i Overeensstemmelse med det Foranförte og derfor aflagt Rigtighed paa sædvanlig Maade. Og forventes i sin Tid nærmere Indberetning om, hvorvidt Skibet maatte have anlöbet nogen Havn i Sönder-Amtet, hertil meddeelt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 11. Juni 1852[1].

Islandske Departements Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. Oversendelse af **Circulaire** om **Regler for Adjunkters Ansættelse** ved Skolerne. Khavn den **11.** Juni **1852.** — Isl. Copieb. 1852, Nr. 490. — Circulairet fra Kirke- og Underviis- 11. Juni.

[1]) under samme Dato ere omtrent ligelydende Skrivelser afgaaede til begge Amtmændene. Copieb. sst. Nr. 488. 489.

1852. 11. Juni. ningsministeren (Bang) til samtlige Rektorer findes i særskilt Aftryk 2 Blade i 4to., samt i Depart. Tid. 1852, S. 432—433; Algreen-Ussings Reskriptsamling 1852, S. 220—221. — Islandsk: Ný Tíðindi 1852, S. 66—67.

Vedlagte tre Exemplarer af Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Circulairskrivelse af 18. f. M. til samtlige Skolers Rektorer, angaaende de Regler, der ere vedtagne til at fölges ved Adjunkt-Ansættelser ved de lærde Skoler, undlader Departementet ikke herved tjenstl. at tilstille Ephoratet for Reykjavík lærde Skole, til behagelig Underretning og Communication for Skolens Rektor Bjarne Johnsen. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 11. Juni 1852.

[Bilag].

Circulaire. Under den nuværende Fremgangsmaade ved Adjunkternes Ansættelse ved de lærde Skoler, hvorefter disse Lærere forelöbigen constitueres i de paagjeldende Embeder og först efter et Aars Forlöb erholde kongelig Udnævnelse, naar de dertil af vedkommende Rektor anbefales, har det hidtil ikke været iagttaget, at de paa saadan Maade constituerede Lærere netop lige efter et Aars Forlöb, efter at de i saadan Egenskab ere blevne antagne, have erholdt fast Ansættelse; Tidspunktet herfor har tildeels været afhængigt af vedkommende Rektorers Indstilling, og vel ere de fleste Adjunkter blevne allern. beskikkede omtrent et Aar efter deres Antagelse til Lærere, men dog have ikke Faa, væsentligst som en Fölge af, at Indstilling fra Rektorerne om deres Udnævnelse er udebleven over denne Tid, maattet vente længere.

Ligesom det i og for sig er önskeligt, at Forholdet i den omhandlede Henseende bliver lige for alle Adjunkterne, saaledes er det nu, efter at Berettigelsen til Pension ifölge Pensionsloven af 5. Januar 1851 er knyttet til den kongl. Ansættelse, og Tjenestetiden, regnet fra

den förste kgl. Ansættelse, er et af Momenterne, hvoraf Pensionens Störrelse afhænger, af Vigtighed, at de ommeldte Lærere stilles under lige Vilkaar og at der ikke forholdes dem kgl. Ansættelse længere, end Hensigten med at lade dem en vis Tid staae paa Pröve som constituerede gjör nödvendigt. 1852. 11. Juni.

Ministeriet har derfor vedtaget og skal herved bringe til almindelig Kundskab fölgende nærmere Regler for Ordningen af dette Forhold:

1. Ligesom hidtil bliver, naar en Adjunktpost ved de lærde Skoler bliver ledig, den Candidat blandt de Ansögende om Embedet, hvem Fortrinet gives til dette, forelöbigen at constituere til Lærer ved den paagjeldende Skole og kan först indstilles til kgl. Ansættelse som Adjunkt efter et Aars Forlöb, naar han dertil erhverver sig vedkommende Rektors Anbefaling.

2. Philologiske Candidater, der have underkastet sig den ved Anordningen af 2. Febr. 1849 befalede historisk-philologiske Embedsexamen, kunne, selv om de i et Aar have fungeret som constituerede Lærere, ikke indstilles til kongelig Udnævnelse, förend de have underkastet sig den ved samme Anordnings § 13 foreskrevne praktiske Pröve, men kunne paa den anden Side, hvis de have fuldendt denne praktiske Deel af Examen med bedste Charakteer, allerund. foreslaaes til fast Beskikkelse efter et halvt Aars Forlöb.

3. Adjunkternes Anciennitet med Hensyn til deres Plads i den normerede Gagerække regnes ligesom hidtil fra den Dato, de ere constituerede til Lærere i det lærde Skolevæsens Tjeneste.

4. Enhver Rektor har inden et Aar, og for de fornævnte philologiske Candidaters Vedkommende inden et halvt Aar, efter at en Lærer er constitueret i en Adjunktpost ved den af ham forestaaede Skole, til Ministeriet at afgive Erklæring om, hvorvidt en saadan Lærer egner sig til fast Ansættelse, og, forsaavidt Rektor ikke efter denne Frist troer dertil at kunne anbe-

1852. 11. Juni. fale den paagjeldende Lærer, uden at han dog finder tilstrækkelig Anledning til da at andrage paa hans Fjernelse fra Skolen, vil han ved Udlöbet af næste Halvaar have at indkomme med ny Beretning og Forslag.

Overeensstemmende hermed anmodes Hr. Rektoren tjenstligen om at iagttage det Fornödne. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, Kjöbenhavn den 18. Mai 1852.

14. Juni. **Islandske Departements** Skrivelse til Indenrigsministeriets Sekretariat, ang. **Aflevering af Capitaler, tilhörende det islandske Understöttelsesfond.** Khavn den 14. Juni 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 491.

Ifölge Indenrigsministerens Resolution afgives herved tjenstligst til Opbevaring af Indenrigsministeriets Sportelcasserer efternævnte Effekter, tilhörende den ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island, hvilke Effekter hidtil ere blevne opbevarede af Fuldmægtigen i undertegnede Departements Expeditionscontoir, nemlig:

13 Stkr. kgl. Obligationer, Nr. 1170—1181 à 1000 Rbd. og Nr. 1182 stor 1765 Rbd. 83 Sk., tilsammen til Belöb . . . . 13.765 Rbd. 83 Sk.

Deposito-Kasse-Obligation Nr. 13048, stor . . . . 500 — » —

samt en Kassebeholdning af . . . 19 — 70 —

for hvilke Effekter lige tjenstl. udbedes Tilstaaelse behageligen meddeelt, og undlader man ikke slutteligen at tilföie, at Ministeren har resolveret, at nævnte Obligationer ville være at ombytte med Inscriptionsbeviser. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 14. Juni 1852.

14. Juni. **Islandske Departements** Skrivelse til Universitetets Qvæstor, ang. **Aflevering af de den Erich-**

senske Collekt tilhörende Capitaler. Khavn den 14 Juni 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 492. 1852. 14. Juni.

Ifölge Bestemmelse af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet afgives herved tjenstl. til Opbevaring i Universitetsqvæsturen efternævnte Effekter, tilhörende det Erichsenske Legat til Fordeel for Geistligheden i forrige Holum Stift og den for Skolevæsenet paa Færöerne ved allerh. Resolution af 7. Januar 1829 oprettede Fond, hvilke Effekter siden i 1850 ere blevne opbevarede af Fuldmægtigen i undertegnede Departements Expeditionscontoir, nemlig:

a) tilhörende det Erichsenske Legat:

Inscriptionsbeviis, fol. 689	4362 Rbd.	32⅓ Sk.	
Kongelig Obligation, Nr. 1224 . . .	100 —	»	—
Prise-Obligation, Nr. 118	100 —	»	—
do. do. Nr. 3784	100 —	»	—
Consignabelt Bankfondsbeviis, Nr. 4402	46 —	»	—
do. do. Nr. 7808	200 —	»	—
samt en Kassebeholdning af	524 —	41½	—

hvoraf 250 Rbd. Creditbeviser af 2den Serie.

b) tilhörende Fonden for Skolevæsenet paa Færöerne:

Inscriptionsbeviis, fol. 29	4000 Rbd.
Kongelig Obligation, Nr. 2248	1150 —

Næst at bemærke, at der ifölge Cancellie-Resolution af 15. April 1841 udbetales aarligen af det Erichsenske Legat 150 Rbd. til trængende Præster i Holum Stift, efter Reqvisition af Biskoppen i Island, som hæver Belöbet af Islands Jordebogskasse, og at Renterne af den færöeske Skolefond indbetales aarlig i den færöeske Handelskasse, for igjen, efter Reqvisition af Amtmanden paa Færöerne, at udbetales til det derværende Skolevæsen, skulde man tjenstl. udbede sig paa Duplicatet heraf Tilstaaelse for ovennævnte Effekters Modtagelse behageligen meddeelt, idet man ikke undlader slutteligen at tilföie, at Departementet for Statsgjælden herfra under D. D. er tilskrevet om for Fremtiden at for-

1852. 14. Juni. anledige Renterne af de tvende forannævnte Inscriptionsbeviser, respective tilhörende det Erichsenske Legat og Færöe Skolevæsens Fond, anviste Qvæsturen til Udbetaling af Finantshovedkassen. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 14. Juni 1852.

16. Juni. **Islandske Departements** Skrivelse til Sysselmanden i Stranda Syssel, ang. **Maaleredskaber og Justeerstempel til Sysselet.** Khavn den 16. Juni 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 494.

Paa dertil, ifölge Deres Begjæring i Skrivelse af 9. Januar 1850, af Amtmand Melsted given Anledning, tilstilles Dem herved fölgende justerede Maal- og Vægtredskaber, nemlig:

1 Kornskjeppemaal,
1 8 Pots Kutting med Skaft,
1 do. do. uden do.
1 4 Pots do. med do.
1 do. do. uden do.,

samt endelig 3 Stkr. Brændejern med Justeerstempel, hvilke Redskaber forblive som Inventarium ved Stranda Sysselmands-Embede. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 16. Juni 1852[1].

16. Juni. **Islandske Departements** Skrivelse til Sysselmanden i Borgarfjords Syssel, ang. **Opsendelse af Maal- og Vægt-Redskaber** til Sysselet. Khavn den 16. Juni 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 495.

Ifölge en under 22. Febr. f. A. af den daværende Sysselmand i Borgarfjords Syssel indgiven Begjæring tilstilles Dem herved fölgende justerede Maal- og Vægt-Redskaber, nemlig:

---

[1]) i Departementets Skrivelse af s. D. til Amtmanden over Vester-Amtet underrettes han om den ovenanförte Sendelse. Copieb. sst. Nr. 496.

1 Kornskjeppemaal, 1852. 16. Juni.
1 8 Pots Kutting med Skaft,
1 do. do. uden do.,
1 4 Pots do. med do.,
1 do. do. uden do.,
1 Jernalen,
1 Heel-Pots Tinmaal uden Laag,
1 Halv-Pots do. do.,
1 Heel-Pægel Maal do.,
1 Halv-Pægel do. do.,
2 Sats Metallodder i Kasser,

samt endelig 3 Stkr. Brændejern med Justeerstempel; hvilke Redskaber forblive som Inventarium ved Borgarfjords Sysselmands-Embede. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 16. Juni 1852[1].

Kirke- og Underviisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. nogle **Forslag til Reformer ved Latinskolen i Reykjavík.** Khavn den 23. Juni 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 513. 23. Juni.

Efter at have modtaget den af Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. i behagelig Skrivelse af 17. i f. M. afgivne Erklæring over det dermed tilbagesendte Andragende, hvori Rektor ved Reykjavík lærde Skole, Bjarne Johnsen, har fremsat adskillige Forslag til Afhjælpning af flere ved Indretningen af bemeldte Skole stedfindende Mangler og Savn, undlader Ministeriet ikke til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende herved tjenstl. at tilbagemelde, at ligesom det maa ansees rettest, at Antagelsen af en Portner og Pedel ved den ommeldte Skole, saaledes som Tilfældet er ved de

[1]) i Departementets Skrivelse af samme Dato til Stiftamtmand Trampe som Amtmand i Sönder-Amtet meddeles ham Underretning om den ovenanförte Sendelse til Sysselmanden. Copieb. sst. Nr. 497.

1852. andre lærde Skoler, for Fremtiden overlades Rektor, og
23. Juni. at denne Foranstaltning nu strax træder i Kraft, under Forudsætning af at Intet er til Hinder derfor i den Maade, hvorpaa den nuværende Portner er antaget, hvorom ingen Oplysning haves, hverken i Rektors Andragende eller i Ephoratets derover afgivne Erklæring: saaledes vil Ministeriet Intet have imod, at de ubetydelige Udgifter, som Forandringen med Hensyn til Skolebygningen og de övrige i Rektors Skrivelse ommeldte Bygningsarbeider antages at ville medföre, udredes af det for indeværende Aar til Bygningsudgifter normerede Belöb.

Ligeledes har Ministeriet, overeensstemmende med fornævnte Andragende og Ephoratets Indstilling, tilladt og foranstaltet, at et Fortepiano bliver indkjöbt og med nærværende Postskibsleilighed opsendt til Reykjavík til Afbenyttelse ved Sangunderviisningen ved de lærde Anstalter sammesteds og ved Underviisningen i Orgelspil, samt at de hermed forbundne Udgifter, til Belöb 260 Rbd., maae afholdes af den paa dette Aars Finantslov til Anskaffelsen af Inventarier opförte Sum, og forventer Ministeriet iövrigt behageligen draget Omsorg for, at Instrumentet bliver behörigen conserveret, samt anvendt til de nævnte Öiemeders Fremme.

Endvidere skulde Ministeriet, i Anledning af Rektors Forslag om Opförelse af et Gymnastikhus ved Skolen, ikke undlade at bemærke, at selv om Indförelsen af Gymnastikunderviisning ved Skolen ikke for Tiden kan realiseres, navnligen af den Grund, at der, ifald det militaire Detachement i Aar forlader Reykjavík, ikke haves nogen Gymnastiklærer, vil det dog formentlig være aldeles nödvendigt, at et Huus opföres, hvori Disciplene kunne tumle sig i Fritimerne og udföre de samme Legemsövelser som tidligere, og jeg maa derfor lige tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærv. anmodet om, behageligen at ville det snareste muligt foranledige affattet og hertil indsendt et detailleret Overslag over de Omkostninger, som antages at ville medgaae til Opförelsen af et saadant Huus.

Slutteligen tilföies, at Resolution paa de övrige i Rektors Andragende omhandlede Poster kan ventes meddeelt, naar jeg fra Underviisnings-Inspecteur Professor Madvig har modtaget den i saa Henseende begjærte Erklæring. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 23. Juni 1852[1]. 1852. 23. Juni.

Islandske Departements Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Foræring af nogle Agerdyrknings-Redskaber** til Mænd i Skagafjords Syssel. Khavn den 23. Juni 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 518. 23. Juni.

Efter at de med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelser af 22. Decbr. f. A. og 9. Febr. d. A. indkomne Andragender fra Student Are Arason af Flugumyre og Repstyrer Thorbergur Jonsson af Dukur herfra vare blevne det kongl. Landhusholdnings-Selskab tilstillede, har bemeldte Selskab under 15. i d. M. tilbagemeldt, at Samme har besluttet at skjænke den Förstnævnte en dansk Harve, en skotsk Harve og en Tromle, og den Sidstnævnte en Jernplov, en svensk Harve og et Sæt Seletöi til to Heste.

Hvilket man ikke har villet undlade tjenstligst at meddele Hr. Amtmanden med Tilföiende, at de Paagjeldende herom ere blevne underrettede af bemeldte Landhusholdnings-Selskab. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 23. Juni 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Modtagelse af islandske Fiskeladninger** ved **spanske Toldsteder.** Khavn den 25. Juni 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 523. 25. Juni.

---

[1]) s. D. er fra Ministeriet afgaaet en Skrivelse til Underviisnings-Inspecteuren, og dennes Betænkning forlangt over Post 2—5 i Rektors Andragende. Copieb. sst. Nr. 512.

1852. 25. Juni. Departementet for Handels- og Consulatsager under Udenrigsministeriet har ved Skrivelse af 23. d. M. meddeelt, at der ifölge derom indkommet Andragende fra den i Barcellona ansatte danske Consul Ortenbachs Handelshuus, og i Betragtning af, at der i Island ikke ere ansatte spanske Consuler eller Viceconsuler, er af den spanske Regjering tagen den Bestemmelse, at Fiskeladninger fra Island maae modtages ved de spanske Toldsteder, blot mod Foreviisning af Afladerens Nota, som dog maa være verificeret af Localövrigheden paa Afgangsstedet, og mod Captainens Erklæring om, at de ikke have anlöbet nogen Havn paa Veien.

Hvilket jeg ikke har villet undlade herved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Indenrigsministeriet den 25. Juni 1852[1].

29. Juni. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Subscription paa Lovsamling for Island.** Khavn den 29. Juni 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 529.

Ved hoslagt at fremsende et Antal Exemplarer af en Subscriptionsindbydelse paa en Lovsamling for Island, der med kgl. Understöttelse agtes udgivet, skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden om, behageligen at ville fordele disse Exemplarer blandt Sysselmændene i det Dem betroede Amt paa den Maade, som De anseer hensigtsmæssigt til det omhandlede Foretagendes Fremme. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 29. Juni 1852[2].

[1]) s. D. Ministeriets Skrivelse til begge de andre Amtmænd, indeholdende Underretning af samme Indhold. Copiebog sst. Nr. 524. 525.

[2]) s. D. ere ligelydende Skrivelser fra Departementet afgaaede til begge de andre Amtmænd, og til Biskoppen i

Islandske Departements Expeditionscontoirs Skrivelse til sammes Revisionscontoir, ang. **Jordskylds Nedsættelse paa Jorden Blöndubakki.** Khavn den 8. Juli 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 545. 1852. 8. Juli.

I Anledning af modtagen Anmeldelse fra Departementets Revisionscontoir, dateret 22. f. M., betræffende manglende Oplysning om Nedsættelse i Dyrheden af Jorden Blöndubakki med Hjaleien Bakkakot i Engihlids Rep inden Hunavatns Syssel, iflge 8de Antegnelsespost til Regnskabet for Islands Jordebogskasse for Aaret fra 1. August 1848 til 31. Juli 1849, undlader man ikke ved Bilagets Tilbagesendelse til behagelig Efterretning tjenstl. at meddele, at ligesom det forhenværende Rentekammer under 31. Mai 1834, i Anledning af et derom ved Amtmanden i Nord- og Öst-Amtet indsendt Andragende, har resolveret, at naar det for ham blev behörigen godtgjort, at den omhandlede Jord i Aaret 1774 havde lidt det Tab, der skulde have foranlediget en i Aaret 1791 foretagen Nedsættelsesforretning i Jordens Dyrhed fra 40 Hdr. til 10 Hdr., saa vilde der for Kammerets Vedkommende ingen Anledning være til at insistere paa, at Dyrheden igjen blev forhöiet efter Jordebogen af 1760, saaledes har bemeldte Amtmand ved Skrivelse af 13. April 1835 til Collegiet indberettet, at han i Medför af sammes fornævnte Skrivelse, efter at have modtaget de i saa Henseende fornödne Oplysninger, har tilkjendegivet Vedkommende, at den ovenommeldte Jord herefter kunde beholde samme Dyrhed som hidindtil, efter den ovenberörte i Aaret 1791 over samme afholdte Syns- og Skyldsætningsforretning. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 8. Juli 1852.

Henseende til Fordeling mellem Landets Geistlighed. Isl. Copieb. sst. Nr. 530—532.

1852. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigs-
16. Juli. ministeriet, ang. **Forslag om Telegraph-Anlæg fra England til Nordamerika over Island.** Khavn den 16. Juli 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 551.

I Anledning af en til det kgl. Gesandtskab i London af to Ingenieurer, Brödrene Harrison, indgiven Forespörgsel, om et Compagni for Oprettelsen af en elektro-telegraphisk Forbindelse mellem England og Nord-Amerika, udlöbende fra det nordlige Skotland over Orkneöerne, Shetland, Færöerne, Island, Sydgrönland til Labrador, og med Qvebek i Neder-Canada som Endepunkt, vilde erholde den kongel. Regjerings Tilladelse til at beröre de nævnte danske Besiddelser, har Udenrigsministeriet i behagelig Skrivelse af 12. f. M. forlangt undertegnede Ministeriums Yttringer om, hvorvidt der fra den kgl. Regjerings Side maatte være Noget at erindre imod, at et saadant Foretagende forsögtes udfört.

Foranlediget heraf undlader Ministeriet ikke, ved Tilbagesendelsen af det vedfulgte Bilag, tjenstl. at melde, at der ikke skjönnes fra den danske Regjerings Side at kunne være Noget at erindre imod, at de ommeldte Foretagender söges udförte, men at man iövrigt imödeseer nærmere Underretning om, hvorledes den omhandlede Telegraphlinie agtes anlagt, i hvilken Henseende jeg ikke skulde undlade tjenstl. at henlede Opmærksomheden paa det Önskelige i, at Linien kunde ledes fra Berefjord paa Island, der er det Sted, der ligger i kortest Afstand fra Færöerne, over Landet til det Sted, der maatte blive valgt som Udgangspunkt for Traadens Anlæggelse til Grönland. — Indenrigsministeriet den 16. Juli 1852.

16. Juli. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Afgifterne af det kgl.**

Jordegods og **deres Realisation.** Khavn den 16. Juli 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 554. 1852. 16. Juli.

Efter at have modtaget Hr. Stiftamtmandens Erklæring i behagelig Skrivelse af 29. Decbr. f. A. i Anledning af 4. Erindringspost til det af forhenværende Administrator Vigfus Thorarensen i sin Tid aflagte Administrationsregnskab for Indtægterne af Thykkebai Klostergods i Fardagsaaret 1845—46, angaaende en hensigtsmæssigere Realisationsmaade af Klosterets Naturalydelser, maa Ministeriet tiltræde Hr. Stiftamtmandens Forslag om, at samtlige Afgifter af det kgl. Jordegods i Sönder-Amtet blive ved indtræffende Bygselforandringer at stipulere i Penge efter de aarlige Capitelstaxters Middelalen, ligesom Ministeriet ogsaa maa ansee det for rigtigst, at der, ved Antagelse af nye Administratorer for det kgl. Gods i Skaptafells Syssel i Fremtiden gjöres disse til Pligt, at tilsvare Naturalydelserne efter de paa Forfaldstiden gjeldende Capitelstaxter. Indtil de ombandlede Bestemmelser kunne træde i Kraft, skulde Ministeriet tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om behageligen at ville föie Anstalt til, at samtlige Naturalydelser af det kgl. Jordegods i Skaptafells Syssel blive til passende Tider og paa de mest hensigtsmæssige Steder stillede til Bortsalg ved offentlig Auktion. — Indenrigsministeriet den 16. Juli 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, angaaende **Bygselforholdene** og **Qvildebesætningen** paa **Arnarstappens Ombudsjorder.** Khavn den 16. Juli 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 556—57. 16. Juli.

Ved 8. Post af Revisionens Antegnelser til det af Administrator Thorlacius paa afg. Sysselmand og Administrator Arne Thorsteinsens Stervboes Vegne aflagte Regnskab for Administrationen af Arnarstapa Ombud i

1852. 16. Juli. Fardagsaaret 1847—48 blev Administrators Erklæring begjært med Hensyn til, om der maatte være Noget imod, at man ved nye Bortbygslinger af de Jorder under bemeldte Ombud, paa hvilke Qvildebesætningen enten i det Hele eller for en Deel bestod af Köer, kunde forene sig med Bygseltageren om, at disse overtog Forpligtelsen af Koqvildernes Vedligeholdelse, uden at tilstaaes den hidtil bestemte Aabod af 8 Sk. aarligen for hvert Koqvilde, i hvilken Anledning Administrator har yttret den Formening, at Aaboden vel efterhaanden burde ophöre, men at dette formentligen burde skee paa den Maade, at Koqvilderne ombyttes med Faareqvilder, saaledes at Leilændingerne betalte til Administrator det Belöb, som en Ko er ansat dyrere end et Faareqvilde, ligesom der og i den 9. Post af fornævnte Antegnelser blev opkastet Spörgsmaal om, hvorvidt den deri ommeldte Afgifts-Specification bör examineres og attesteres paa Mandtalsthingene.

Efter at have i behagelig Skrivelse af 16. Decbr. f. A. modtaget Hr. Amtmandens Erklæring om denne Sag, undlader Ministeriet ikke til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at meddele, at medens det maa ansees for önskeligt og principmæssigt, at Inddragelsen af den omhandlede Aabod, hvilken allerede forlængst er bortfalden paa de övrige kgl. Jordegodser i Island, maa ved indtrædende Bygselledighed blive iværksat paa Arnarstapa Ombudsjorder, hvilket ei heller skjönnes at kunne være forbundet med nogen særdeles Vanskelighed, og idet Ministeriet derfor maa have Hr. Amtmanden anmodet om, behageligen at ville foranstalte, at en saadan Inddragelse udtrykkeligen betinges i ethvert nyt udstedende Bygselbrev, skjönnes det derimod ikke, at noget Væsentligt for det Offentlige vil vindes ved den foreslaaede Ombytning af Koqvilder med Faareqvilder, hvorimod det maa befrygtes, at en saadan Ombytning paa sine Steder kunde være ikke uden Betænkelighed med Hensyn til Gaardenes tilbör-

lige Drift. Det formenes derfor, at nysnævnte Ombytning kun kan være at tilstede, naar vedkommende Leilændinge selv andrage derpaa, og Amtet, hvis Approbation i hvert enkelt Tilfælde vil være at indhente, i Henhold til Sagens samtlige Omstændigheder, og navnlig Jordenes vedbörlige Drift, ingen Betænkelighed finder ved at tilstede Ombytningen, og vil samme da kunne skee under den Betingelse, at det Belöb, som en Ko er ansat dyrere efter den hver Gang gjeldende Capitelstaxt end et Faareqvilde, erlægges til Godsadministratoren, som under behörig Forklaring og Fremlæggelse af Amtets Approbation derefter har at aflægge Rigtighed for de saaledes indkomne Belöb i sine aarlige Administrations-Regnskaber. 1852. 16. Juli.

Forsaavidt dernæst Examinationen og Attestationen af de aarlige Afgifts-Specificationer angaaer, da har det paa de Steder, hvor den hidtil er bleven udfört, viist sig, at samme medförer Nytte, og Ministeriet finder derfor ingen Grund til at frafalde samme med Hensyn til de omhandlede Ombudsjorder, hvorfor man tjenstl. maa have Hr. Amtmanden anmodet om, behageligen at ville paalægge Administrator til den Ende betimeligen at indlevere Specificationerne til vedkommende Sysselmand, som derefter bör nöiagtigen til Thinge examinere og med Paategning forsyne samme, hvorhos bemærkes, at ligesom Administrators Tilstedeværelse ved Examinationen formentligen ikke kan ansees for absolut nödvendig, saaledes turde det være hensigtsmæssigt, at vedkommende Leilændinge i de udstedende Thingbudssedler opfordres til at indfinde dem paa Thinget og medbringe deres Qvitteringsböger til Afbenyttelse ved Examinationen. — Indenrigsministeriet den 16. Juli 1852.

Venskabs-, **Handels- og Skibsfarts-Traktat** mellem Danmark og den **Dominikanske Republik.** 26. Juli.

1852. 26. Juli. St. Croix den 26. Juli 1852. — Bekjendtgjort ved Patent 18. Mai 1853 (jevnf. under dette Datum). Traktaten anföres som publiceret 1853 i Skaptafells Syssel, 1854 paa Vestmannöerne og i Skagafjords Syssel, men ikke i de övrige Jurisdiktioner. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin i det franske (Original), danske og tydske Sprog, i Forening med Patentet, 12 Sider i 4to. Departem. Tid. 1853, S. 473—483 (fransk og dansk). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v., Danmark vedkommende, 1853, S. 38—44. — **Uddrag.**

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Præsidenten for den Dominikanske Republik, besjælede af det Önske at lette og udvide det Handelssamkvem, der allerede i længere Tid har bestaaet imellem de to Stater, have besluttet at afslutte en Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Traktat, grundet paa fuldkommen Reciprocitet.

I dette Öiemed ere blevne udnævnte til Befuldmægtigede, nemlig:

af Hans Majestæt Kongen af Danmark: Hr. Hans Ditmar Frederik Feddersen, Ridder af Danebrog og Gouverneur for de dansk-vestindiske Besiddelser, og — af den med den udövende Myndighed beklædte Præsident for den Dominikanske Republik: Hr. Sigismund Rothschild, speciel Befuldmægtiget ad hoc, hvilke, efter at have udvexlet deres gjensidige i god og behörig Form befundne Fuldmagter, ere komne overeens om fölgende Artikler:

Art. 1. Der skal finde stedsevarende Fred og Venskab Sted imellem Hans Majestæt Kongen af Danmark, Hans Arvinger og Efterfölgere paa den ene Side, og den Dominikanske Republik paa den anden, ligesom ogsaa imellem Undersaatterne og Borgerne af de tvende Stater.

Art. 2. Hans Majestæt Kongen af Danmarks Undersaatter skulle i den Dominikanske Republiks Havne og Provindser, og de Dominikanske Borgere i Danmarks Havne og Provindser, nyde de samme Rettigheder og

Begunstigelser, som ere eller maatte blive tilstaaede Undersaatterne eller Borgerne af den mest begunstigede Nation. . . . . .

1852. 26. Juli.

Art. 3. . . . . Dominikanske Skibe skulle tilstedes Adgang til Hans Majestæt Kongen af Danmarks Colonier, derunder indbefattet Færöerne, Island og Grönland, under de samme Betingelser, og der behandles paa samme Maade, som den mest begunstigede Nations Skibe nu blive eller i Fremtiden maatte blive behandlede.

Den Rettighed til at anlöbe danske Havne, som nærværende Artikel tilsikkrer Dominikanske Skibe, indeholder ikke Ret til at gaae i Fart imellem Danmark og de danske Colonier.

Art. 4. Cabotage eller Kysthandel skal ikke kunne finde Sted med den Ene af de contraherende Parters Skibe i de forskjellige Dele af den Andens Lande, uden forsaavidt som enhver Stats respective Love maatte hjemle saadan Handel, men ikke desto mindre er man kommen overeens om, at de gjensidige Indvaanere skulle i denne Henseende nyde alle de Rettigheder, som ere eller ville blive den mest begunstigede Nation tilstaaede.

. . . . Art. 7. Da de tvende contraherende Parter have besluttet at sætte hinanden i deres gjensidige Forhold paa samme Fod, som de mest begunstigede Nationer, er man kommen overeens om, at med Hensyn til Alt, hvad der angaaer Handelen og Skibsfarten, enhver Begunstigelse, Fordeel eller Fritagelse, der af Een af dem er eller maatte blive indrömmet hvilkensomhelst anden Stat, skal ligeledes ufortövet blive udvidet til Undersaatterne eller Borgerne af den Anden, og dette uden Godtgjörelse, saafremt Indrömmelsen til Fordeel for den anden Stat er uden Vederlag, og mod at erlægge en saa meget som muligt til Indrömmelsens Værdi svarende Godtgjörelse, dersom Indrömmelsen har været tilstaaet under saadan Betingelse.

1852. 26. Juli. .... Art. 9. Enhver af de contraherende Parter skal have Ret til at udnævne Consuler til Handelens Fremme i alle de den Andens Herredömme underliggende Havne og Stæder; men disse Consuler skulle ikke kunne træde i Function, förend de i dette Öiemed have modtaget den Regjerings Exeqvatur, i hvis Territorium de skulle tage Ophold.

De diplomatiske Agenter og respective Consuler skulle i alle Henseender nyde de samme Rettigheder, Fordele, Friheder og Fritagelser, som ere eller ville blive den mest begunstigede Nations diplomatiske Agenter eller Consuler af samme Rang tilstaaede.

.... Til dettes Bekræftelse have de ovennævnte Befuldmægtigede underskrevet Traktaten og paatrykt samme deres Segl. — Givet i St. Croix den sex og tyvende Juli atten hundrede og to og halvtreds [1].

(undertegnet)

Fr. Feddersen. S. Rothschild.
(L. S.) (L. S.)

26. Juli. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Oversendelse af **andet Tillæg** til **Medicinaltaxten** af **1850**. Khavn den **26**. Juli **1852**. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 571.

I Forbindelse med Departementets Skrivelser af 26. Juli f. A. og 11. f. M. undlader man ikke vedlagt tjenstl. at tilstille Hr. Stiftamtmanden 5 Exemplarer af andet Tillæg til Medicinal-Taxten af 1850, til behagelig Uddeling iblandt Lægerne i Sönder-Amtet. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 26. Juli 1852 [2].

---

[1]) Ratificationerne ere udvexlede i Santo Domingo den 3. Februar 1853.

[2]) s. D. ere ligelydende Skrivelser afgaaede fra Departementet til de andre to Amtmænd. Copieb. sst. Nr. 572—573.

[Bilag]. 1852. 26. Juli.

Andet Tillæg til Medicinal-Taxten af 1850.

Fra 1. August 1852 og indtil videre skulle de nedenfor anförte Medicamenter, ifölge allerh. Resolution af 14. Februar 1844 § 3, udsælges fra Apothekerne i Danmark efter de her vedföiede Priser.

	Skilling.	
	℥	ʒ
Acidum tannicum	...	6
Balsamum vitæ Hoffmanni	19	3
Camphora raffinata	7	
— — grosse pulverata	16	
— — pulverata	25	
Cantharides	21	
— grosse pulveratæ	37	
— subtilissime pulveratæ	45	
Cardamomum minus	25	
— — contusum	32	
— — pulveratum	40	
Castoreum canadense	...	64
— — grosse pulveratum	...	67
— — pulveratum	...	70
— moscoviticum	...	777
— — grosse pulveratum	...	815
— — pulv. Gr. 1 — 15 ß	...	853
Chininum muriaticum Gr. 1 — 3 ß		
— sulphuricum Gr. 1 — 2½ ß	...	133
Chloroform	...	5
Coccionella	...	4
— pulverata	...	7
Cortex Chinæ regius	45	
— — — contusus	54	
— — — pulveratus	63	8
— — ruber	74	
— — — contusus	86	
— — — pulveratus	98	

1852.
26. Juli.

	Skilling. ʒ	ℨ
Cortex Cinnamomi acuti	29	
— — — contusus	45	
— — — pulveratus	53	
Crocus	...	24
— concisus	...	26
— pulveratus	...	49
Electuarium dentifricium	12	2
Elixir aperitivum Clauderi	14	
Emplastrum Cantharidum ordinarium	18	
— — perpetuum	40	
— de Galbano crocatum	42	
— gummosum	13	
Extractum Chinæ regiæ aquosum	...	55
— — — spirituosum	...	67
— Myrrhæ	...	31
— Opii aquosum Gr. 1 — 1½ ß	...	65
— Quassiæ	...	22
— Secalis cornuti	...	26
Flores Chamomillæ romanæ	5	
— — — concisi	8	
Folia Bucco	8	
— — concisa	11	
Galbanum	21	
— pulveratum	33	
Kali ferreo-borrussicum venale	9	
— hydrojodicum	...	9
— — pulveratum	...	10
Kreosotum	...	5
Lapides Cancrorum	19	
— — præparati	25	
Lignum Quassiæ	1	
— — concisum	7	
— — pulveratum	25	
Liquor Ammonii anisatus	11	2

1852. 26. Juli.

	Skilling. ℥	Skilling. ʒ
Morsuli Rosarum purgantes	22	
Myrrha	13	
— grosse pulverata	19	
— pulverata	28	
Nuces Moschatæ	21	
— — pulveratæ	33	
— vomicæ	1	
— — rasæ	4	
— — pulveratæ	12	
Oleum Anisi	...	10
— Bergamottæ	...	8
— camphoratum	8	
— carminativum	28	
— Cinnamomi	...	111
— Citri	...	6
— Foeniculi	...	8
— Majoranæ	...	37
— Menthæ crispæ	...	33
— — piperitæ Gtt. 1 — 1 ß	...	33
— Ricini ℔ 1 — 72 ß, ℥ß — 6 ß, ʒii — 3 ß	10	
— Salviæ	...	30
— Tanaceti	...	25
— Thymi	...	5
— Valerianæ	...	25
Orleana	9	
— pulverata	15	
Pilulæ aperientes cum Marte	...	8
Pulvis Ipecacuanhæ compositus	...	4
Radix Jalapæ	18	
— — concisa	24	
— — pulverata	42	
— Ipecacuanhæ	...	3½
— — concisa	...	5
— — pulverata	...	10

1852.
26. Juli.

	Skilling. ℥	ʒ
Radix Senegæ	9	
— — concisa	12	
— — pulverata	21	
— Valerianæ	2	
— — concisa	6	
— — pulverata	9	
Secale cornutum	13	
— — pulveratum	25	
Semina Anisi stellati	8	
— — — contusa	11	
— — — pulverata	14	
— Lycopodii	8	2
Spiritus ophthalmicus	13	
— paralyticus	14	
— sulphurico-æthereus camphoratus	25	
— vini camphoratus	9	
Succus Glycyrrhizæ	5	
— — compositus	17	
— — concisus	7	
— — depuratus	15	2
Syrupus Croci	13	
Tinctura Cantharidum	14	2
— — concentrata	25	4
— Castorei canadensis	121	16
— — — ætherea	136	18
— — moscovitici	...	172
— — — ætherea	...	174
— Chinæ regiæ	25	4
— Croci	42	6
— Myrrhæ	17	3
— Opii crocata	50	7
— Valerianæ	13	2
Unguentum Cantharidum	21	3
— — colatum	23	3

	Skilling.		1852.
	3	3	26. Juli.
Unguentum hæmorrhoidale	28		
— Kali hydrojodici	20		
Vanilla	...	31	
Vinum Ipecacuanhæ	17	3	
Zincum valerianicum Gr. 1 — 1½ ß	...	68	

Det kongl. Sundheds-Collegium i Kjöbenhavn den 10. Juli 1852.

Islandske Departements Skrivelse til Distriktslæge Eggert Johnsen, ang. Oversendelse af **et Phantom som Inventarium** til Distriktet. Khavn den 30. Juli 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 581. 30. Juli.

Til Opbevaring ved Distriktslæge-Embedet i Norder-Amtets Distrikt undlader Departementet ikke tjenstl. at tilstille Hr. Distriktschirurgen et for offentlig Regning anskaffet Phantom, for at afbenyttes ved Oplærelsen af Jordemödre i bemeldte Lægedistrikt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 30. Juli 1852[1].

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Betingelsen for Studenters Afgiftsfrihed.** Khavn den 31. Juli 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 583. 31. Juli.

I Anledning af den 8. Antegnelsespost til Islands Jordebogskasse-Regnskab for Aaret til 31. Juli 1849 har Ministeriet været forelagt til Afgjörelse, om Student Jon Friðriksson Thorarensen af Vididalstunga inden Hunavatns Syssel kan tilkomme den ved Plakaten af 22. Marts 1826 de daværende theologiske Studenter,

[1] Underretning til Amtmanden om denne Sendelse see Isl. Depart. Skriv. 18. August 1852 (nedenfor S. 316, Anm. 2).

1852. som ere dimitterede fra den lærde Skole i Island,
31. Juli. under visse Betingelser indrömmede Afgiftsfrihed.

Foranlediget heraf undlader Ministeriet ikke til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at da det af de under Sagen fremkomne Oplysninger fremgaaer, at fornævnte Student Thorarensen ikke paa den i Anordning af 3. Mai 1743 foreskrevne Maade över sig i geistlige Forretninger, kan han, i Medhold af Plak. 22. Marts 1826, ikke for Fremtiden fritages for at erlægge de i nysnævnte Plakat ommeldte Præstationer, eller de saakaldte Mandtalsbogsafgifter, hvorimod Ministeriet efter Omstændighederne ikke har fundet aldeles tilstrækkelig Anledning til for den forbigangne Tid at gjöre Erstatningskrav i bemeldte Henseende gjeldende imod ham. — Indenrigsministeriet den 31. Juli 1852.

31. Juli. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Leieforholdet paa Brekka i Mula Syssel.** Khavn den 31 Juli 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 584.

Ved Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 3. i f. M. er det, med Hensyn til at der ikke af Administrator Björn Skulason er beregnet Smörleien af et til Gaarden Brekka af de saakaldte Söndermule Syssels Jorder henhörende Qvilde, oplyst, at uagtet Leilændingene paa bemeldte Gaard, Brödrene Sigurður og Oddur Tunissönner, der i sin Tid med den daværende Administrators mundtlige Samtykke havde erholdt Bygsel paa samme overdraget af deres nu afdöde Forældre, havde paa den nuværende Administrators Opfordring erklæret, at de ikke vare uvillige til, foruden 80 Alen Landskyld, at erlægge 20 Alen Qvildeleie, har den i Aaret 1849 constituerede Amtmand dog formeent, at bemeldte Leilændinge havde retligt Krav paa at meddeles Bygsel-

brev paa Jorden imod den hidtil erlagte 80 Alen Landskyldsafgift, og at dem derfor i Overeensstemmelse hermed var bleven meddeelt Bygselbrev. 1852. 31. Juli.

Uagtet den Anskuelse, som saaledes af den constituerede Amtmand er gjort gjeldende, ingenlunde kan bifaldes, maa Ministeriet dog med Hr. Amtmanden være enigt i, at der ikke for Tiden vil være Noget at foretage i bemeldte Henseende, og at nærværende Leilændinge derfor for deres Bygseltid maae beholde Gaarden i Fæste paa de i det dem meddelte Bygselbrev stipulerede Vilkaar, imod at det ved indtræffende Bygselledighed paasees, at Gaarden bliver bortbygslet mod sædvanlig Smörafgift af det den tilhörende eet Qvilde; hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Administrator Skulason. — Indenrigsministeriet den 31. Juli 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Tilladelse til direkte Udförsel fra Island af levende Kreaturer.** Khavn den 2. August 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 592. 2. August.

At Ministeriet i Anledning af det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 2. Juni d. A. tilbagesendte Andragende har tilladt islandsk Kjöbmand Thomas F. Thomsen af Seydisfjord med et fremmed Skib i indeværende Aar at udföre fra Island levende Kreaturer, imod at han löser islandsk Söpas, samt af dets fulde Læstedrægtighed erlægger den ved Plak. af 28. Decbr. 1836 § 13 bestemte 14 Marks Afgift, det meddeles Dem herved tjenstl. til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse, med Tilföiende, at fornævnte Kjöbmand Thomsen herom under Dags Dato direkte er meddeelt Besked. Og forventes det iövrigt ved Hr. Amtmandens Foranstaltning behageligen paaseet, at der

1852. ikke med det fremmede Skib blive indförte nogensomhelst Handelsvare, da det i saa Fald ikke maa admitteres. — Indenrigsministeriet den 2. August 1852.
2. August.

2. August. **Islandske Departements** Skrivelse til Distriktslæge Davidsen, ang. **Opsendelse af et Phantom som Inventarium ved Embedet.** Khavn den 2. August 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 595.

Til Opbevaring ved Distriktslæge-Embedet paa Vestmannöe tilstilles herhos tjenstl. Hr. Distriktslægen et for offentlig Regning anskaffet Phantom, for at afbenyttes ved Oplærelsen af Jordemödre i bemeldte Lægedistrikt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 2. August 1852.

2. August. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, angaaende **Besættelse af Læge-Embedet i Isafjords Syssel.** Khavn den 2. August 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 596.

Med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 18. Februar d. A. har Ministeriet modtaget en med Deres Erklæring forsynet allerunderd. Ansögning fra 35 Indbyggere i Isafjords Syssel om, at det vakante Distriktslæge-Embede i Vest-Amtets nordre Lægedistrikt maatte snarest muligt vorde besat og sammes Indtægter i fornödent Fald forögede.

Bemeldte Embede blev strax ved Distriktschirurg Weywadts Entledigelse paa sædvanlig Maade opslaaet vacant, men da ingen Supplikant dertil meldte sig, foranledigedes dette Ministerium til, efter derom at have indledet Brevvexling med Finantsministeriet, at udvirke Gagen saavel for dette som de övrige Læge-Embeder i Island forhöiet fra 300 Rbd. til 500 Rbd. for de 3 yngste, og til 600 Rbd. for de 3 ældste Læger, hvor-

efter det omhandlede Lægeembede, med den i Finantsloven af 26. Marts d. A. bestemte Gage og Husleiehjælp af ialt 525 Rbd., blev igjen opslaaet som ledigt. 1852. 2. August.

Da Embedet desuagtet ikke blev sögt af Nogen, har Ministeriet föiet Anstalt til, at det paany blev opslaaet vacant, i det Haab, at der muligen, efter at Examen nu er afholdt, kunde melde sig nogen Supplikant til samme.

Forestaaende bedes bragt til Supplikanternes Kundskab, og anmodes Hr. Amtmanden derhos tjenstl. om fremdeles, saalænge Vacancen vedvarer, at ville sörge for, at Distriktets Indvaanere kunne erholde en saadan Lægehjælp, som efter Omstændighederne kan tilveiebringes. — Justitsministeriet den 2. August 1852.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Anskaffelse af et Phantom til Distriktslæge-Embedet paa Vestmannöerne.** Khavn den 10. August 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 604. 10. August.

For Sönder-Amtets Repartitionsfonds Regning er til Distriktslæge-Embedet paa Vestmannöe anskaffet og opsendt et Phantom til Afbenyttelse ved Oplærelse af Jordemödre sammesteds.

Ved herom tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden Underretning, skulde man, i Henhold til Deres behagelige Skrivelse af 6. Novbr. f. A., lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville foranstalte de til Anskaffelsen af det omhandlede Phantom medgaaende Omkostninger, der paa Grund af at bemeldte Phantom er forfærdiget efter en ny og forbedret Methode, have udgjort ialt 49 Rbd., hvilket Belöb er foranlediget forskudsviis udbetalt af Finantshovedkassen, refunderede ved Belöbets Indbetaling fra Repartitionsfonden til Islands Jordebogskasse. — Justitsministeriet den 10. August 1852.

1852. 10. August. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Indretningen af de aarlige oeconomiske Tabeller.** Khavn den 10. August 1852. — Denne Skrivelse anföres som publiceret i Húnavatns Syssel 1853. I Árnes Syssel anföres en Amts-Skrivelse af 28. Oktbr. 1852 „om Forandring i de oeconomiske Tabeller" som publiceret 1853. Isl. Copieb. 1852, Nr. 599. — Det medfölgende Schema („Skýrsla") er ikke indfört i Copiebogen, ligesaa lidt som den medfölgende Veiledning („Reglur"), men Schemaet er trykt paa et Patent-Ark i Folio, og Veiledningen paa de to förste Sider af et sammenlagt Folio-Ark, begge Dele kun paa Islandsk.

Da den hidtilværende Indretning af de aarligen fra Amterne i Island indsendte oeconomiske Tabeller deels befandtes ikke ganske eensformig i de forskjellige Amter, deels i flere Henseender mindre hensigtsmæssig, har Indenrigsministeriet, efter at have modtaget Hr. Stiftamtmandens Betænkning i behagelig Skrivelse af 31. Decbr. f. A., anseet det for hensigtsmæssigt, at der i det hidtil brugte Schema foretages nogle Forandringer, idet der paa den ene Side deraf kunne udelades flere Rubrikker, som i Fremtiden mindre nödvendige, hvilket navnligen gjelder om Rubrikkerne for Folketallet, da den almindelige Folketælling, der foretages hvert femte Aar, i saa Henseende maa antages at afgive et langt mere paalideligt Resultat, end der ved de oeconomiske Tabeller kan forventes opnaaet. Ligeledes formenes de forhen afsatte Rubrikker for Kalve, Föl og Lam under 1 Aar at kunne bortfalde, som mindre vigtige i statistisk Henseende. Paa den anden Side er der funden Anledning til at tilföie nogle nye Rubrikker, navnligen for golde Moderfaar, for Geder og Bukke, hvoraf et Antal holdes paa enkelte Gaarde, især i Nord- og Öster-Amtet, for Dæksfartöier og bevægelige Faarefolde, samt endeligen for Optagelsen af nyt Törveskjær, hvorom det i oeconomisk Henseende er af Interesse at erholde Oplysninger.

I Overskriften til de enkelte Rubrikker maa der ogsaa foretages nogle Forandringer. Det er saaledes ikke anseet nödvendigt at afsætte en særskilt Rubrik for Qvier, som have kalvet, da samme formentligen bör opföres paa Rubrikken for Köer, ligesom det er anseet rigtigere at skjelne imellem Heste og Hopper, samt Plag, efter Alderen, end at opstille Distinktionen blot imellem tæmmede og utæmmede Heste og Hopper, med Hensyn til at det Aar, i hvilket Heste tæmmes, er saa aldeles forskjelligt.

1852. 10. August.

Da der i en kort Tid kan foregaae betydelige Forandringer i Kreatur-Antallet af forskjellige Grunde, t. Ex. Sygdom, Misvæxt paa Græsset, haarde Aaringer m. v., ligesom de oeconomiske Tabeller kunne tjene til Veiledning ved Siden af de aarlige Tiendelister, er det anseet rettest, at disse Beretninger herefter som hidindtil aarligen afgives, og har Ministeriet, for at lette det dermed forbundne Arbeide, og tillige for at bevirke forönsket Eensformighed i Beretningerne, foranstaltet et nyt Schema i Overeensstemmelse hermed affattet og trykt i betydeligt Antal, hvorhos Ministeriet endvidere har ladet affatte og trykke nogle Regler til Veiledning for Vedkommende ved Udfyldningen af de omhandlede Schemata.

Ved nu hoslagt at fremsende 1700 Exemplarer af bemeldte Schema, samt 150 Exempl. af den forberörte Veiledning, maa Ministeriet tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville besörge samme omdeelt iblandt Sysselmænd og Repstyrere i det Dem anbetroede Amt, samt paalægge dem nöiagtigen at iagttage de deri foreskrevne Regler, og at udföre det omhandlede Hverv med Flid og Nidkjærhed, for at Angivelserne til de oeconomiske Tabeller kunne blive saa fuldstændige og nöiagtige som muligt.

Af disse Tabeller, som Repstyrerne i det seneste inden Udgangen af hvert Aars September Maaned have in duplo at indsende til vedkommende Sysselmænd,

1852. 10. August. og ved hvis Affattelse og Reenskrivning Præsterne, i Overeensstemmelse med Canc. Skrivelse af 25. Novbr. 1797, bör være dem behjælpelige, bliver den ene Gjenpart inden Aarets Udgang at tilstille Ministeriet, ledsaget af de sædvanlige sysselviis og amtsviis affattede summariske Tabeller, med Hensyn til hvilke det bemærkes, at de to förste Rubrikker i Schemaet ikkun kunne angive Antallet af de til den respective Afdeling hörende Jorder, Tomthuse og Personer. Iövrigt maa Ministeriet have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, at lade Almuen alvorligen indskjærpe Bestemmelserne i kgl. Resol. af 19. Juni 1793, angaaende Straf for urigtig Angivelse til de oeconomiske Tabeller, for hvilke Overtrædelser den Skyldige vil være at tiltale og dömme ved offentlig Politiret, hvis han ei ifölge For. 24. Januar 1838 § 10 foretrækker at underkaste sig Amtets Resolution. — Indenrigsministeriet den 10. August 1852 [1].

[Bilag].

Reglur til leiðbeiníngar, þegar rita á í búnaðartöflurnar.

1. Framtalan í töflur þessar á framvegis einsog að undanförnu að fara fram á hreppstjóraþíngunum í Juni-mánuði, og á að telja fram skepnur þær, báta og svo frv., sem sèrhver hefir undir höndum hinn seinasta fardag, og skal telja þarí öll kúgildi, skip og báta, sem eru sjófærir og færir til flutnínga. Að öðru leyti á að telja fram fyrir hvern mann útaf fyrir sig, að eins með þeirri undantekníngu, að þegar hjú eiga ekki nema svo fáar skepnur, að það ekki nemur hálfu hundraði, skal

[1]) ved ligelydende Skrivelser af samme Dato tilstilles Amtmanden i Vester-Amtet 1900 Exempl. af Schemaet og 150 Exempl. af „Veiledningen", og Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet ligeledes 2300 Exempl. af Schemaet og 200 Exempl. af „Veiledningen". Isl. Copieb. sst. Nr. 600 og 601.

húsbóndinn, til að komast hjá málalengíngum, telja þær fram ásamt sínum. 1852. 10. August.

Þegar ritað er í töflurnar, skal þeirri röð fylgt, að fyrst sè ritaðir allir þeir, sem hafa eitthvert jarðnæði, og að því búnu í sèrstökum flokkum þurrabúðarmenn þeir og hjú, sem eiga þá gripi eða hluti, sem telja á fram í búnaðarskýrslunum. Til aðgreiníngar á að rita fyrir ofan fyrri flokkinn, þvert yfir strikið milli fyrsta og annars dálks, orðið „þurrabúðarmenn", og á sama hátt fyrir ofan seinni flokkinn orðið „hjú", en að öðru leyti er það sjálfsagt, að heimili sèrhvers á að rita í fremsta dálkinn, og í hinn næsta nafn eiganda, einsog vant er. Þareð verzlunar- og iðnaðarmenn í kauptúnunum eru ekki taldir með þurrabúðarmönnum í venjulegri þýðíngu, á að aðgreina þá á sama hátt frá hinum flokkunum, þegar þeir á annað borð eiga þá gripi eða hluti, sem á að telja fram í skýrslunum.

2. Skepnur þær o. s. fr., sem sá á, er flytur búferlum, á að telja fram á því býli, sem hann flytur að, þó að hann, einhverra orsaka vegna, sè ekki búinn að flytja sig að öllu leyti þángað hinn seinasta fardag.

3. Skepnur þær og gripi, sem í kaupum og sölum gánga manna á milli í fardögum, einkum hesta og sauðfè, á sá að telja fram, er hefir þær undir höndum seinasta fardag, þó þá sè búið að semja um söluna.

4. Í dálkunum fyrir vatnsveitíngar, þúfnasléttun og túngarða á einúngis að tilgreina það, sem gjört hefir verið á næstliðnu fardagaári, og sömuleiðis í dálkinn fyrir mótak einúngis það mótak, sem tekið er upp á umliðna árinu.

5. Sèrhvern af flokkum þeim, sem getið er um undir 1. hèr að framan, á að telja upp sèrílagi.

6. Hreppstjórar eiga í seinasta lagi innan September-mánaðar loka ár hvert að senda skýrslur þessar í tvennu lagi sýslumanni sínum, og eiga prestar, samkvæmt kansellíbrèfi dagsettu 25. dag Novemberm. 1797, að hjálpa hreppstjórunum til að semja og skrifa þær.

Að öðru leyti er búizt við því, að allir með alúð og kostgæfni láti sèr annt um, að framtalan í búnaðartöflunum geti orðið svo fullkomin, nákvæm og áreiðanleg, sem unnt er. En gjöri nokkur sig sekan í rángri framtölu fjár síns, þá sekist hann eptir ákvörðunum í konúngsúrskurði, dagsettum 19. dag Junim. 1793.

1852.
10. August.

Skýrsla um búnaðar-ástand í (N. N. hrepp — sýslu) í fardögum 18

Flokkur	Liður	
	Býli.	
	Mannanöfn.	
Gripir og fénaður.	Kýr og kelfdar kvígur.	
Gripir og fénaður.	Griðúngar og geldneyti, eldri en veturgömul.	
Gripir og fénaður.	Veturgamall nautpeníngur.	
Gripir og fénaður.	Ær: með lömbum.	
Gripir og fénaður.	Ær: geldar.	
Gripir og fénaður.	Sauðir og hrútar, eldri en veturgamlir.	
Gripir og fénaður.	Gemlíngar.	
Gripir og fénaður.	Geitfè, veturgamalt og eldra.	
Gripir og fénaður.	Hestar og hryssur, 4 vetra og eldri.	
Gripir og fénaður.	Trippi veturgömul til 3 vetra.	
Skip og bátar.	Þiljuskip.	
Skip og bátar.	12, 10 og 8 æríngar.	
Skip og bátar.	6 og 4 manna för.	
Skip og bátar.	Minni bátar og byttur.	
Kálgarðar.	yrktir að tölu.	
Kálgarðar.	ummáls í ferhyrndum föðmum.	
Jarðabætur.	Skurðir til vatnsveitínga, faðmar.	
Jarðabætur.	Þúfna slèttun í ferhyrndum föðmum.	
Jarðabætur.	Túngarðar hlaðnir, faðmar.	
Jarðabætur.	Færikvíar.	
Jarðabætur.	Nýtt mótak.	

Kongelig Resolution ang. **Udgifterne ved et** til Island opsendt **Detachement Soldater.** Khavn den 13. August 1852. — Denne Resolution er afgiven paa en allerund. Forestilling fra Krigsministeren (Hansen), see Indenrm. Skriv. til Marinemin. 16. Septbr. 1852, jevnf. ogsaa Indenrm. Skriv. til de islandske Övrigheder og Marineministeriet 21. Mai 1852 (ovenf. S. 262). 1852. 13. August.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Finantsministeriet, ang. **Ordningen af Postgangen** mellem **Danmark og Island,** m. m., Khavn den 18. August 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 619. 18. August.

Ved Fremsendelse af Generalpostdirecteurens vedlagt tilbagefölgende Skrivelse, tilligemed Betænkning fra Overpostmesteren, Kammerjunker Jessen, over Spörgsmaalet om Postvæsenets Overtagelse af Postbefordringen til Island, Færöerne og Grönland, har Finantsministeriet i behagelig Skrivelse af 23. August f. A. forlangt Indenrigsministeriets nærmere Yttringer over de i berörte Betænkning fremsatte Forslag.

Efter at have angaaende denne Sag, forsaavidt Island angaaer, brevvexlet med de derværende Overövrigheder og modtaget disses hoslagte Betænkninger, undlader Ministeriet ikke tjenstl. at yttre Fölgende:

Forsaavidt Spörgsmaalet er om, hvorledes en regelmæssig Forbindelse mellem Danmark og Island skal fastsættes, da maa Ministeriet vel tiltræde Overpostmesterens Yttring om, at denne Forbindelse indtil videre vedligeholdes ved et Seilskib, som gaaer 3 Gange aarlig herfra til Reykjavík, foruden Mellemtour mellem dette Sted og Liverpool, da Indretningen af en regelmæssig Dampskibsfart i dette Öiemed deels vilde blive uforholdsmæssig kostbar, og deels ikke kunde benyttes uden paa visse Tider af Aaret, hvortil kommer, at der synes at være Anledning til at afvente, om der ei,

1852. 18. August. naar Handelen paa Island aabnes for Fremmede, vil organisere sig en privat Dampskibsfart mellem England og Reykjavík, navnlig til Udförelse af Kreaturer, især Heste. Imidlertid skulde jeg tjenstl. henstille til Finantsministeriet, om Samme muligen maatte finde sig foranlediget til at correspondere med Marineministeriet, om man ei, i alt Fald til Pröve, kunde forene et af Marinens Togter ved et Skruedampskib med en Passageer- og Postbefordring til Island, saaledes at Dampskibet gik herfra 1. August og tilbage fra Island 1. September, anlöbende Aberdeen, idet det ikke er usandsynligt, at saa mange Passagerer efterhaanden vilde benytte denne eneste sikkre, hurtige og behagelige Reisemaade fra Danmark og England til Island og tilbage, at Udgifterne kunde blive dækkede.

Med Hensyn til Afgangstiden for Postskibet bemærkes, at samme i det med Grosserer F. E. Petersen for i Aar oprettede Certeparti er ansat saaledes: fra Kjöbenhavn den 15. April, 1. Juli og 1. Oktober, og fra Reykjavík den 15. Februar (dog at Skibet kan opholdes til 1. Marts), 25. Mai og 15. August, foruden en Mellemtour fra Island til Liverpool den 15. November og tilbage den 1. Januar.

Disse Tidsbestemmelser, hvormed Alle have yttret sig tilfreds, bör formentlig fremdeles bibeholdes, dog at Afgangstiden for Postskibets Vinterreise fra Island efter Ankomsten fra Liverpool bestemmes til 6. Marts, der hidtil har været den sædvanlige Afgangstid for Postskibet.

Forsaavidt der dernæst er Spörgsmaal om, i hvilket Omfang Postvæsenet skal overtage Forsendelser til og fra Island med udelukkende Ret, maa Ministeriet være af den Formening, at saadant for Tiden kun bör skee med Hensyn til de Brev- og Postsager, som forsendes med Postskibet, hvorhos dog Postvæsenet maatte forbeholde sig senere Udvidelser.

Ved Siden heraf turde det være önskeligt, om

Postvæsenet kunde understötte Communicationen direkte mellem Kjöbenhavn og de Handelssteder i Island, paa hvilke Handelen med Fremmede kan ventes frigiven, saaledes, at det paalagdes ethvert Skib, som afseiler fra Kjöbenhavn til et saadant Sted, eller fra samme Sted til Kjöbenhavn, at melde sig og medtage Postsæk, og det da blev bekjendtgjort, at Alle her kunde afgive Breve og Postsager til Posthuset og paa Island til den Mand, som har at paategne Skibspapirerne. Denne Indretning maatte ikke være forbunden med nogen Tvang, men den större Sikkerhed og den moderate Porto maatte formodes efterhaanden at ville fremkalde Benyttelsen af dette Communicationsmiddel. Erfaringen vilde da snart vise, om og hvorvidt der maatte være nogen Nödvendighed eller særdeles Opfordring til en mere omfattende Foranstaltning fra Postvæsenets Side.

1852. 18. August.

Saalænge Postvæsenets Virksomhed med Hensyn til de islandske Postbefordringer indskrænker sig hertil, vil Oprettelsen af Postcontoirer i Island udenfor Reykjavík formentligen være ufornöden. Derimod formenes det nödvendigt, saaledes som Stiftamtmanden har foreslaaet, at oprette et særskilt Postembede i Reykjavík, fra hvilket Sted den störste Mængde af Postforsendelser afgaaer. For Tiden er Forholdet saaledes, at Stiftamtmanden besörger Postskibs- og Sönderamtsposten, Landfogden derimod Nord- og Vesterlandsposterne, ligesom og denne aflægger det islandske Postregnskab.

Men ligesom denne Adsplittelse i og for sig er aldeles unaturlig, saaledes synes det upassende, at Stiftamtmanden vedbliver at være Postexpediteur efter at Postvæsenet har overtaget Postbefordringen, og naar Porto skal opkræves, ligesom saadant ogsaa vil ved den forögede Postgang blive mere byrdefuldt, og at henlægge selve Postexpeditionen efter den paatænkte forandrede Indretning til Landfogden uden Vederlag synes saa meget mindre tilraadeligt, som han netop

1852. paa Afgangstiderne er overlæsset med Forretninger.
18. August. Det turde ogsaa have sine Fordele, at Overtilsynet med hele Postvæsenet i Island blev overdraget til en Mand, der udelukkende kunde have sin Opmærksomhed henvendt paa dets Tarv, og til hvem samtlige Postexpediteurer i Landet for deres Vedkommende aflagde Regnskaber, som derefter bleve optagne i det af ham aflæggende Hovedregnskab.

Hvad den Vægtgrændse angaaer, hvortil Forsendelser ved Postvæsenets udelukkende Mellemkomst skulde bestemmes, da maa Ministeriet være af den Formening, at alle Breve og Pakker af indtil 5 Pds. Vægt bör modtages, idet Forsendelser af endog större Vægt hidtil uden nogen synderlig Vanskelighed have kunnet blive besörgede med Posten i Island til og fra de længst fraliggende Steder, ligesom og Portoens Störrelse i sig selv vil indskrænke alle saadanne vægtige Forsendelser til mödende Nödvendighedstilfælde. At bestemme Vægtgrændsen enten til 16 Lod eller 1 Pd., vilde i dette Punkt være en Tilbagegang, idet Forsendelser i Island af indtil 50 Lod ifölge de bestaaende Postbestemmelser ere tilladte, ligesom og en större Vægtgrændse er paatrængende nödvendig, da i modsat Fald magtpaaliggende Forsendelser vilde blive udelukkede fra Postbefordringen, navnlig Handelsregnskaberne, der fra Faktorerne paa Handelsstederne i Island pleie at fremsendes med den Post, der ankommer til Reykjavík kort för Postskibets Afreise i Marts Maaned. Da nu Postbudene i Island maatte under Straf forbydes at modtage Nogetsomhelst til Besörgelse udenfor Posten, maatte Vedkommende enten besörge disse Regnskaber ved særskilte Bud, hvilket vilde uden Nödvendighed paadrage dem store Bekostninger, uden at Postvæsenet höstede nogen Fordeel deraf, eller i afsondrede Dele afsende samme med Posten.

Ligesom Postvæsenet formenes at burde hjemles Eneret til Forsendelsen med Postskibet, saaledes maa

Ministeriet ogsaa, i Betragtning af de locale Forhold i Island, ansee det for mest hensigtsmæssigt, at Forsendelserne frankeres i alle Tilfælde paa Afgangsstedet til Bestemmelsesstedet, og at Frankotvang saaledes indföres ikke alene med Hensyn til Forsendelser til Island, men ogsaa derfra hertil. Forsaavidt den foreslaaede Posttaxt angaaer, da er det, navnlig under den Forudsætning, at alle Forsendelser, som forhen antydet, bör frankeres paa Afgangsstedet, af særdeles Vigtighed med Hensyn til Island, at Posttaxten bliver saa simpel som muligt, eftersom Postexpeditionen der i Landet udenfor de Tilfælde, hvor Sysselmændene kunde paalægges at overtage samme som en Embedsforretning, maa betroes til mindre övede Folk paa de forskjellige Mellemstationer, der paa Postrouterne enten ere eller ville blive oprettede. Denne Omstændighed synes ligeledes höiligen at tale for Indförelsen af en eensformig Porto, med Hensyn til Postforsendelser til og fra Island samt i Landet selv, i hvilken Henseende der maatte være at fastsætte to Taxter, den ene for Postskibsforsendelser, og den anden for Postforsendelser i Landet selv. Heraf vil det nu imidlertid fölge, at om end Taxten for Postskibsforsendelserne blev lavt ansat, ville disse dog blive temmelig dyre for Andre end dem, der ere bosatte i eller ved Reykjavík, idet der da for saadanne Forsendelser blev at erlægge Porto efter begge Taxter, hvilket for Vedkommende, i Förstningen i alt Fald, vilde blive saameget mere föleligt, som alle Forsendelser hidindtil med Postskibet have passeret uden Betaling. Ministeriet maa derfor helde til den af Amtmand Melsted yttrede Formening, at den af Overpostmesteren foreslaaede Grundtaxt, 12 Sk. for et Enkeltbrev, bör som for höit ansat nedsættes til det Halve, og ligesom en höiere Porto vilde afholde Pluraliteten fra at besörge deres Breve ved Posten, undtagen i de Tilfælde, hvor saadant ikke kan undgaaes, saaledes turde det iövrigt være rigtigst, at Postloven af 11. Marts

1852.
18. August.

1852. 18. August. 1851 § 2 med Hensyn til Brevforsendelsen mellem Danmark og Island i det Hele blev gjort gjeldende, eftersom den foreslaaede progressive Nedsættelse i Taxten, efter visse Vægtgrændser, deels muligen vilde bidrage til Indpakning af Breve i Couverter, deels gjöre Taxeringen noget vanskeligere.

Forsaavidt navnlig Pakkepostsager angaaer, vilde det, især med Hensyn til Island og under den Forudsætning, at saadanne skulde i Porto sendes med Posten, være af særdeles Vigtighed, at den af Overpostmesteren foreslaaede Taxt blev simplificeret, i hvilken Henseende det af Amtmand Havstein og Kammerherre Rosenörn Bemærkede formentlig indeholder et passende Grundlag.

Hvad dernæst Postgangen i selve Island angaaer, da har den vel hidtil været forskjellig i de forskjellige Amter, men for at samme for Eftertiden kan blive et almindeligt Communicationsmiddel, er det nödvendigt, at samme, navnlig for Vest-Amtets samt tildeels ogsaa for Nord- og Öst-Amtets Vedkommende blev hyppigere, og udstraktes ligeligt til Landets forskjellige Dele, samt saavidt muligt sattes i regelmæssig Forbindelse med hinanden, og med den nu etablerede udvidede Postskibsfart. Da der imidlertid til denne Fart anvendes et Seilskib, hvis Ankomsttid saaledes altid maa være usikker, er det en Selvfölge, at den med Postskibet afsendte Post ikke kan afhentes ved Postbud uden fra Sönder-Amtet, hvor Reykjavík er beliggende, idet snart Postbudene maatte i en kortere eller længere Tid vente i Reykjavík efter Skibets Ankomst, snart den med Postskibet medbragte Post efter disse. De Postbud, der videre havde at befordre denne Post, maatte derfor udgaae fra selve Reykjavík, strax efter Postskibets Ankomst, 4 Gange aarlig i tre forskjellige Retninger gjennem vedkommende Amter, nemlig et fra Reykjavík til Sysselmanden i Skaptafells Syssels Bopæl, og de to andre samtidig fra Reykjavík, nemlig det ene til Vest-

Amtets Contoir, og det andet til Nord-Amtets Contoir, fra hvilke Posten ved andre Postbud videre blev at besörge til Sysselmændene i de længst bortfjernede Sysseler, nemlig respective Isafjord og Söndermule Syssel, hvilke Postbud, i det höieste efter et Par Dages Ophold paa Endestationerne, med de forhaanden værende Postsager burde tiltræde Retouren resp. til Reykjavík og Amtscontoirerne, fra hvilke Steder de havde deres Udgangspunkt. 1852. 18. August.

Ligesom nu denne Postgang 4 Gange aarlig nærmest er beregnet paa Befordringen af den med Postskibet ankomne Post, og hvis Udgangspunkt er Reykjavík, saaledes formenes ogsaa, ved Siden af denne Postgang, 3 Posthud at burde til bestemte Tider afgaae 4 Gange aarlig fra Sysselmændene i de fornævnte Sysseler til vedkommende Amtscontoirer, hvorfra de igjen, efter i det höieste et Par Dages Ophold, retournere, hvorimod den saaledes ankomne Post fra Amtscontoirerne i Vester- samt Nord- og Öst-Amtet maatte befordres ved særskilte Bud videre til Reykjavík, hvor de saavidt muligt samtidigen havde at indtræffe kort forinden Postskibets bestemte Afgangstider, ligesom og disse Posthud, efter et kort Ophold i Reykjavík, samtidigen burde tiltræde Tilbagereisen til vedkommende Amtscontoirer med de hver Gang forhaandenværende Postsager. Denne Postgang er saaledes, foruden at befordre Communicationen i Landets forskjellige Dele, nærmest beregnet paa Befordringen af den Post, der fra Island skal afsendes med Postskibet, og dens Udgangspunkter ere saaledes de fra Reykjavík længst bortfjernede Sysseler. Under alle Omstændigheder bör Reykjavík formentligen være saavel Udgangspunktet som Foreningspunktet for enhver hensigtsmæssigt indrettet Postforbindelse i Island, thi foruden at Postskibet alene anlöber dette Sted, er der i Reykjavík forenet Landets vigtigste Interesser: Stiftsövrigheden, Skolen, Landsoverretten, Althinget og Jordebogskassen, saa at det vilde være uhensigtsmæssigt at

1852. 18. August. vælge noget andet Sted til Udgangs- og Foreningspunkt for Postforbindelsen for Vest- samt Nord- og Öst-Amtets Vedkommende, saasom Hjardarholt i Myra Syssel eller Melar i Stranda Syssel. Skulde saaledes Posten, der fra Reykjavík skal bringes til Melum, derfra igjen afhentes fra Öfjord, saaledes som Amtmand Havstein har foreslaaet, saa maatte Postbudet, for ikke at udsættes for et længere Ophold paa Melum, for at oppebie Postens Ankomst dertil, enten afgaae saa sildigt fra Öfjord, at det med al Sandsynlighed kunde antages, at den med Postskibet, endog i Tilfælde af en uheldig Overreise, oversendte Post allerede vilde være ankommen til Melum, hvilket da ofte, naar Postskibet havde en hurtig Reise, betydeligt vilde forsinke Postens videre Befordring, eller Postbudet fra Öfjord maatte afgaae saa tidligt til Melum, at Posten kun under de gunstigste Vilkaar kunde ventes ved samme Tid at arrivere dertil, i hvilket Tilfælde Postbudet ofte vilde komme til at vente i længere Tid og derved paadrage Postkassen unödvendige Omkostninger; hvortil kommer, at den Post, der fra Öfjord ikkun gaaer til Melum, ikke i Retour kan medbringe Svar paa de med samme befordrede Breve til længere bortfjernede Steder end Melum, navnlig ikke fra Reykjavík, hvilket ofte vilde medföre store Ulemper.

Paa den foran antydede Maade vilde der, foruden en regelmæssig Postforbindelse mellem Danmark og Island 4 Gange aarlig, saaledes erholdes en dermed i Forbindelse staaende, efter Islands locale Forhold afpasset regelmæssig Forbindelse i Landet selv 8 Gange aarlig, og gjorde et kongl. Dampskib desuden en Tour til Island og tilbage, vilde der endvidere i Forbindelse hermed være at indrette Postgange paa en saadan Maade, at et Svar paa de med Dampskibet opsendte Breve kunde inden dets Afreise være indlöbet til videre Befordring.

Endnu tillader jeg mig at bemærke, at saafremt den hele Postforbindelse, ikke alene mellem Danmark og Island, men ogsaa paa selve Island, blev overtaget af Generalpostdirectionen paa samme Maade som for Rigets övrige Dele, saaledes som Ministeriet maa ansee for mest principmæssigt, og som ligeledes ubetinget er anbefalet af Stiftamtmanden i Island, saa vilde Udkastet til en saadan Lov, hvori samtlige herhenhörende Bestemmelser da maatte optages, være at udarbeide igjennem Finantsministeriet, og, efter at Altbinget, forsaavidt Postforbindelsen i selve Island angaaer og Postforsendelserne derfra belægges med Porto, derover var bleven hört, være at forelægge Rigsdagen. Skal derimod Postvæsenet paa selve Island fremdeles vedblive at staae under Indenrigsministeriet, da vilde det være nödvendigt at ordne dette Forhold som en Landets indre Administration vedkommende Sag, ved en særskilt Lov, hvortil et Udkast gjennem dette Ministerium vilde være at udarbeide og forelægge næste Altbing, hvilken Lov da formentlig vilde være Rigsdagen uvedkommende. 1852. 18. August.

Idet Ministeriet har troet paa Sagens nærværende Standpunkt at burde indskrænke sig til disse Bemærkninger og afvente Finantsministeriets nærmere Yttringer og Forslag til Sagens Ordning i det Hele, skulde jeg endnu tillade mig at tilföie, at da det maa antages, at hertil endnu vil medgaae længere Tid, vil det formentlig være rettest, at Bekostningerne ved Postseilskibets Opsendelse fremdeles optages paa undertegnede Ministeriums Budget for næste Finantsaar.

Hvad Grönland og Færöerne angaaer, da have, som Finantsministeriet bekjendt, Breve og Postsager til disse Lande hidindtil portofrit været befordrede med den kgl. Handels Skibe paa en, saavidt de locale Forhold tillade det, sikker og tilfredsstillende Maade. Det turde derfor saa meget mindre være paatrængende nödvendigt heri for Tiden at foretage nogen Forandring, som Handelen paa Færöe paatænkes frigiven, og Ord-

1852. ningen af Forholdet for dette Lands Vedkommende i
18. August. alt Fald blot kunde blive midlertidig, ligesom og den Fordeel, Postvæsenet vilde höste af Overtagelsen af Postforsendelsen til disse Lande, vilde blive saare ringe, medens det paa den anden Side turde være tvivlsomt, om noget Væsentligt herved vilde vindes i Henseende til en mere regelmæssig Postforbindelse mellem de forskjellige grönlandske Colonier og isolerede Öer paa Færöe, saalænge Postforsendelserne skee igjennem den kgl. Handel.

Skulde det imidlertid blive anseet for rettest, at Postvæsenet allerede nu overtager Postforsendelserne til disse Lande, vilde det formentligen ikke være forbunden med nogen særdeles Vanskelighed, gjennem den administrerende Direction for den kgl. grönlandske og færöeske Handel at ordne dette Forhold.

Bilagene forventes i sin Tid tilbagesendte. — Indenrigsministeriet den 18. August 1852.

18. August. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende det til **Althingets Bogsamling** bestemte **Pengebelöb** for **Sessions-Aaret 1851.** Khavn den 18. August 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 621.

Efter at have, i Anledning af et fra Sekretair Jon Sigurdsson, som Medlem af den af Althinget i sin Tid nedsatte Bibliothek-Comitée, hertil indkommet Andragende om Udbetaling for Sessionen i 1851 af 100 Rbd. til Anskaffelse af en Bogsamling for Althinget, modtaget Hr. Stiftamtmandens Betænkning i behagelig Skrivelse af 19. f. M., skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Medlemmerne af fornævnte Bibliothek-Comitée tjenstl. melde, at da allerh. Resolution af 19. Mai 1849 ikkun bestemmer denne Udtælling for enhver af Thingets ordinaire Sessioner,

hvortil Sessionen i forrige Aar ikke kan henregnes, kan den ansögte Udbetaling ikke bevilges. 1852. 18. August.

Da imidlertid Hr. Stiftamtmanden har erholdt Belöbet af den islandske Jordebogskasse udbetalt til Opbevaring som Depositum, indtil Sagens endelige Afgjörelse, anmodes De om behageligen at ville tilbagebetale samme i fornævnte Kasse, og derefter hertil indsende Landfogdens Qvittering for Modtagelsen deraf. — Indenrigsministeriet den 18. August 1852.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Tilladelse for et engelsk Skib til direkte at udföre Hornkvæg og Heste.** Khavn den 18. August 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 625. 18. August.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning, at der under D. D. er meddeelt den engelske Skonnert Thomas Graham, drægtig 37 danske Commercelæster, fört af Capt. John W. Petrie, Pas til i indeværende Aar at gaae ballastet til Island, for sammesteds for Penge at indtage en Ladning Heste og Hornkvæg, og imod at der ved Skibets Ankomst, forinden Indhandlingen kan tillades, erlægges den ved Plak. 28. Decbr. 1836 paabudne Afgift af 14 Mk. pr. Commercelæst af hele Skibets Drægtighed, skulde Departementet lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville paalægge vedkommende Embedsmænd i det Dem betroede Amt, at paasee, deels at ingen Handelsvarer indföres med bemeldte Skib, i hvilket Fald det strax vil være at bortvise, ligesom og, at ei Andet udföres end Hornkvæg og Heste, deels at fornævnte Afgift bliver erlagt i Overeensstemmelse med det Foranförte og derfor aflagt Rigtighed paa sædvanlig Maade. Og forventes i sin Tid nærmere Indberetning om, hvorvidt Skibet maatte have anlöbet nogen Havn

1852. i Sönder-Amtet, hertil meddeelt. — Det islandske De-
18. August. partements Expeditions-Contoir den 18. August 1852[1].

18. August. **Islandske Departements** Skrivelse til Districtslæge Gisli Hjalmarsson i Mula Syssel, ang. **Opsendelse af et Phantom** som **Inventarium ved Embedet.** Khavn den 18. August 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 628.

Til Opbevaring ved Distriktslæge-Embedet i Nord- og Öst-Amtets östre Distrikt tilstilles herhos tjenstl. Hr. Distriktslægen et for offentlig Regning anskaffet Phantom, for at afbenyttes ved Oplærelse af Jordemödre i bemeldte Lægedistrikt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 18. August 1852[2].

9. Septbr. **Islandske Departements** Skrivelse til Distriktslæge Lind, ang. **Opsendelse af et Phantom til Vester-Amtets söndre Distrikt.** Khavn den 9. Septembr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 669.

Til Opbevaring ved Distriktslæge-Embedet i Vester-Amtets söndre Lægedistrikt tilstilles herhos tjenstl. Hr. Distriktslægen et for offentlig Regning anskaffet Phantom, for at afbenyttes ved Oplærelse af Jordemödre

---

¹) under samme Dato ere lignende Skrivelser fra Departementet afgaaede til begge Amtmændene. Copieb.sst. Nr. 626. 627.

²) ved en Skrivelse fra Departementet af s. D. underrettes Amtmanden om Opsendelse af to Phantomer til Distriktslæge-Embederne i Amtet, og anmodes om at anvise 98 Rbd. af Repartitionsfondet til Betaling, da Prisen var höiere end forhen, „paa Grund af, at bemeldte Phantomer ere forfærdigede efter en ny og forbedret Methode". Isl. Copieb. sst. Nr. 629.

i bemeldte Lægedistrikt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 9. Septembr. 1852[1]. 1852. 9. Septbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Grosserer Fr. E. Petersen, ang. **Læste-Afgift** og **Passageerpladser i Postskibet.** Khavn den 14. Septembr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 678. 14. Septbr.

I en hertil indlöben Skrivelse har Handelshuset, med Hensyn til det om Befragtningen af Skonnerten Sölöven som Postskib for Aaret 1852—53 under 14. April d. A. oprettede Certeparti, forespurgt, om 14 Marks Afgiften, uagtet Skibet ikke indeholdt fuld Ladning paa Reisen fra Island til Liverpool, burde forinden Afreisen fra Island erlægges af Skibets fulde Læstedrægtighed, samt om den i Certepartiet forbeholdte frie Passage tilkommer Andre end dem, der reise i offentligt Ærinde.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet melde til behagelig Efterretning, at forsaavidt den omspurgte 14 Marks Afgift angaaer, da bliver samme kun at erlægge af det bestuvede Læsterum, og kan det med sammes Betaling beroe, indtil Attest fra den danske Consul i Liverpool angaaende Ladningens Störrelse erholdes.

Med Hensyn til det andet omspurgte Punkt undlader man derhos ikke at tilföie, at det er vedkommende Övrighed, som har at afgjöre, om der er Grund for det Offentlige til at tilstaae en Passageer en af de forbeholdte Pladser paa Skibet. — Indenrigsministeriet den 14. Septembr. 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Bygselforhold** 14. Septbr.

---

[1]) s. D. Departements-Skrivelse til Amtmanden, om at foranstalte Phantomets Priis, 49 Rbd., refunderet af Repartitionsfondet. Copieb. sst. Nr. 670.

1852. paa nogle **Klosterjorder.** Khavn den 14. Septbr.
14. Septbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 681.

I Anledning af Revisions-Contoirets Udsættelse til Regnskabet for Administrationen af Munkethveraa Klostergodses Norderpart for Aaret til Fardag 1849, betræffende Sælhundefangsten i Budlungahöfn, der er beliggende inden Klosterjorden Daðastaðir og þjófstaðir Enemærker, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 17. Juni d. A. yttret, at da bemeldte Sælhundefangst i de paa disse Gaarde udstedte Bygselbreve ikke er bleven undtaget fra de Leilændingerne sammesteds tilstaaede Bygselrettigheder, vil samme ifölge For. 20. Juni 1849, cfr. Jonsbogens Landsleieb. Cap. 7, tilkomme dem for deres Besiddelsestid uden noget særskilt Vederlag. Og har Hr. Amtmanden ifölge heraf antaget, at Sagen for Tiden vilde være at stille i Bero, men at derimod de ovennævnte Gaarde ved indtræffende Bygselledighed bör söges bortbygslede med forhöiede Afgifter i Forhold til den Fordeel, Fangsten maa antages at give.

At Ministeriet tiltræder den saaledes af Hr. Amtmanden fremsatte Anskuelse, det meldes Dem herved til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for vedkommende Administrator. -- Indenrigsministeriet den 14. Septembr. 1852.

14. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Qvildebesætning paa en af Söndermule Syssels Jorder.** Khavn den 14. Septbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 683.

Med Hensyn til det fra Revisionens Side reiste Spörgsmaal, om ikke Hs. M. Kongen, som Eier af den under de saakaldte Söndermule Syssels Jorder liggende halve Jord Geststadir, maatte tilkomme den halve Leie af det paa Gaarden værende Qvilde, har Hr. Amt-

manden meddeelt Betænkning i behagelig Skrivelse af 20. Juni d. A. 1852. 14. Septbr.

Efter hvad derved er blevet oplyst maa Ministeriet med Hr. Amtmanden være enigt i, at den kgl. Kasse vel ikke kan gjöre Fordring paa nogen Andeel af den Qvildeleie, der for Tiden ydes af meerbemeldte Gaard, men at der ved indtræffende Bygselledighed efter Overeenskomst med vedkommende Beneficiarius forsöges indsat et Qvilde paa den Kongen tilhörende Andeel af samme.

Hvilket tienstl. meddeles Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for vedkommende Administrator. — Indenrigsministeriet den 14. Septembr. 1852.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. nogle **Forslag til Reformer ved Latinskolen i Reykjavík.** Khavn den 14. Septbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 686. 14. Septbr.

I Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 23. Juni d. A., hvorved nogle Poster i det af Rektor ved Reykjavík lærde Skole, Bjarne Johnsen, i sin Tid indgivne Andragende angaaende Afhjælpning af flere ved Indretningen af bemeldte Skole stedfindende Mangler bleve afgjorte, skulde Ministeriet, efter at have med Hensyn til de övrige Punkter i bemeldte Andragende modtaget Underviisnings-Inspecteurens, Professor Madvigs Betænkning, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Skolens Rektor tjenstl. melde, at da han aldeles rigtigt har opfattet hvad der tilsigtedes med Bestemmelsen i Bekjendtgjörelse af 13. Mai 1850 § 3 om den Kundskab i Latin, som skulde kræves ved Optagelse i Skolens nederste Klasse, vil Ministeriet have ham bemyndiget til at bekjendtgjöre det Fornödne om Forstaaelse af denne Bestemmelse, saaledes som det af

1852. 14. Septbr. ham er foreslaaet, og derefter at overholde samme i Henhold hertil, og undlader man iövrigt ikke hoslagt at fremsende en Afskrift af Originalen af den omhandlede Bekjendtgjörelse til Opbevaring i Skolens Archiv.

Ligeledes maa Ministeriet, da Ephoratet ikke har afgivet nogen fra de locale Forhold hentet Indvending imod, at Pröven over Aspiranterne til Optagelse i Skolen for Fremtiden afholdes for Skoleaarets Slutning, bifalde Rektors Indstilling, idet dette fra alle andre Sider utvivlsomt maa ansees for det rigtigste.

Hvad derimod det af Rektor foreslaaede Skoleforstanderskab angaaer, da har Underviisnings-Inspecteuren, saaledes som vedlagte Extrakt-Udskrift af hans fornævnte Betænkning udviser, næret Tvivl om sammes Hensigtsmæssighed, og Ministeriet har derfor troet, forinden endelig Beslutning herom tages, at burde give Ephoratet Leilighed til, efter forudgaaet Conference med Skolens Rektor, at meddele sine nærmere Yttringer om, hvorvidt Sagen maatte kunne ordnes paa den af Underviisnings-Inspecteuren foreslaaede Maade.

Slutteligen undlader jeg ikke, med Hensyn til den af Rektor foreslaaede og af Ephoratet anbefalede Godtgjörelse for Inspectionsforretninger ved Skolen, saavel som det af ham begjærte Tillæg til Bögers Indkjöb, samt endeligen den i Forslag bragte Opförelse af et Gymnastikhus ved Skolen, tjenstl. at tilföie, at de dertil fornödne Summer ere blevne opförte paa Skolens Budget for næste Aar. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 14. Septembr. 1852[1].

14. Septbr. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Oversendelse af**

[1]) I Anledning af denne Skrivelse er en Annonce fra Rektor Bjarni Johnsen, dat. Reykjavíkur latínuskóla 1. Decembr. 1852, indrykket i Ný Tíðindi 1852 Nr. 22, S. 92, og i Þjóðólf. V, 28.

Obligationer, tilhörende **Thorchilii Legats Capital.** Khavn den 14. Septembr. 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 687. 1852. 14. Septbr.

Ved i Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 29. Septembr. f. A. hoslagt at fremsende tvende fra Biskoppen over Sjællands Stift modtagne kongel. 4 % Obligationer, som ere indkjöbte for den Deel af Thorchilii Legats Midler, som iaar er bleven disponibel, nemlig Obligationerne Litr. A Nr. 3142, dat. den 15. Decbr. 1812, og Nr. 2625, dat. den 11. Marts 1806, hver lydende paa 500 Rbd. med vedhængende Renter fra 11. Juni d. A., hvilke Obligationer, der ere lydende paa Legatets Navn, samt af Ministeriet forsynede med behörig prohibitiv Paategning, derefter ere noterede i Statsgjælds-Directionens Böger, skulde jeg tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. anmodet om, behageligen at ville drage Omsorg for, at bemeldte Obligationer blive optagne paa Fortegnelsen over de Legatet tilhörende og ved Islands Stiftamtshus beroende kongl. Obligationer, idet jeg for Modtagelsen skulde udbede mig meddeelt Tilstaaelse, ligesom ogsaa en saadan Tilstaaelse udbedes meddeelt for de med Ministeriets ovennævnte Skrivelse af 22. Septbr. f. A. oversendte Obligationer.

Slutteligen tilföies, at Departementet for Statsgjælden er tilskrevet om, at Renterne af de nævnte Obligationer for Fremtiden kunne blive udbetalte ved Islands Jordebogskasse. — Kirke- og Underviisnings-Ministeriet den 14. Septembr. 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Marineministeriet, ang. **Dækningen af** de til et til Island opsendt **Detachement Soldater medgaaede Omkostninger.** Khavn den 16. Septbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 691. 16. Septbr.

1852. 16. Septbr. Fra Krigsministeriet har Indenrigsministeriet modtaget Underretning om, at det paa bemeldte Ministeriums allerunderdan. Forestilling har behaget Hs. M. Kongen under 13. f. M. at resolvere, at samtlige extraordinaire Udgifter ved det til Island opsendte Troppecorps söges dækkede af Finantsministeriet ved en Tillægsbevilling til indeværende Aars Finantslovs Conto for overordentlige Statsudgifter.

Herom har man ikke skullet undlade tjenstl. at meddele Marineministeriet Underretning, forsaavidt der ved det ovennævnte Troppecorpses Transport maatte være foraarsaget velbemeldte Ministerium nogen Udgift, der önskes dækket paa den angivne Maade. — Indenrigsministeriet den 16. Septembr. 1852.

16. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Refusion** af **Omkostninger ved nogle af ham foretagne Reiser.** Khavn den 16. Septbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 693.

Ved at give Beretning om de af Dem i indeværende Sommer foretagne Reiser deels i Sönder-Amtet, deels i en Deel af Vest-Amtet, har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 14. f. M., næst at bemærke, at Omkostningerne paa den förstnævnte Reise have udgjort 84 Rbd. og paa den sidstnævnte 61 Rbd., foruden Douceurer af respective 35 Rbd. og 30 Rbd., anholdt om Ministeriets Approbation paa, at de tvende förstnævnte Belöb maae passere til Udgift i Regnskabet for Sönder-Amtets Repartitionsfond, og de to sidst anförte i Regnskabet for Islands Jordebogskasse.

Foranlediget heraf meddeles tjenstl., at Ministeriet Intet finder at erindre imod, at det först anförte Belöb 84 Rbd., der er medgaaet til de egentlige Befordringsomkostninger paa Hr. Stiftamtmandens Embedsreise igjennem Sönder-Amtet, afholdes af dette Amts Repartitionsfond.

Hvad derimod Befordringsomkostningerne ved Deres Reise til Vest-Amtet angaaer, da vilde i alt Fald, naar disse Omkostninger skulle reparteres, den Deel deraf, der er bleven anvendt paa Reisen i bemeldte Amt, i Medhold af Plak. af 10. Februar 1847 § 2, være at afholde af Vest-Amtets Repartitionsfond. Ministeriet vil imidlertid i Betragtning af Omstændighederne for denne Gang Intet have at erindre imod, at bemeldte Omkostninger, ligesom de af Dem til Douceurer udgivne Belöb af 65 Rbd., maa med ialt 126 Rbd. passere til Udgift i Islands Jordebogskasse-Regnskab, hvorom Landfogden er tillagt fornöden Ordre. — Indenrigsministeriet den 16. Septembr. 1852. 1852. 16. Septbr.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Universitetets Qvæstor, angaaende nogle den **islandske lærde Skole tilhörende Obligationer.** Khavn den 20. Septembr. 1852. — Isl. Copiebog 1852, Nr. 714. 20. Septbr.

Som Hr. Cancelliraaden bekjendt, opbevares i Universitetsqvæsturen tvende det islandske lærde Skolevæsen tilhörende kgl. Obligationer, respective lydende paa 500 Rd. og 109 Rd. 42 Sk., tilsammen 609 Rd. 42 Sk., hvoraf den aarlige Rente udgjör 24 Rbd. 36 Sk., hvilken Rente tidligere er bleven beregnet til Afdrag paa de Tilskud, som af den almindelige Skolefond bleve gjorte til Bestridelsen af fornævnte Skolevæsens Udgifter.

Da de nævnte Tilskud imidlertid ere ophörte siden 1. August 1848, er det kommet under Overveielse, om ikke de omhandlede Obligationer burde afgives fra Qvæsturen, og opsendes til Island som den derværende lærde Skoles Eiendom, tillige med de af bemeldte Obligationer siden den Tid oppebaarne Renter.

Forinden imidlertid videre i denne Anledning foretages, har Ministeriet ikke villet undlade tjenstl. at udbede sig Hr. Cancelliraadens Yttringer i den omhand-

1852. lede Henseende behageligen meddelte. — Ministeriet
20. Septbr. for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 20. Septbr. 1852.

20. Septbr. **Bekjendtgjörelse** fra Finantsministeriet, ang. **Overbestyrelsen af Qvarantainevæsenet.** Khavn den 20. Septembr. 1852. — Orig.-Aftryk (Sponneck) i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Dep. Tid. 1852, S. 708—709. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1852, S. 629.

Bekjendtgjörelse angaaende Overgang fra Finantsministeriet til Justitsministeriet af Overbestyrelsen af Qvarantainevæsenet.

Under 20. August d. A. har Hs. M. Kongen allern. bifaldet, at Overbestyrelsen af Qvarantainevæsenet fra Finantsministeriet overgaaer til Justitsministeriet, dog saaledes, at der med Hensyn til det Qvarantainevæsenet vedkommende Regnskabsvæsen forholdes paa lignende Maade, som med Hensyn til andre Regnskaber, der af Autoriteter, henhörende under Justitsministeriet, aflægges for Intrader, der indflyde i den kgl. Kasse.

I Overeensstemmelse hermed bringes herved til almindelig Kundskab, at fra 1. Oktbr. næstkommende af at regne har Justitsministeriet overtaget Bestyrelsen af Kongerigets Qvarantainevæsen, med Undtagelse af de af Qvarantaine-Commissionerne aflagte Regnskaber med videre Regnskabsvæsenet Vedkommende, hvilket fremdeles behandles gjennem det under Finantsministeriet sorterende Generaldecisorat for det indirekte Skattevæsen, ligesom Regnskaberne qvitteres af Finantsministeren.

Hvilket herved tjener til Efterretning for alle Vedkommende. — Finantsministeriet den 20. Septbr. 1852.

28. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Generalprocureuren Algreen-Ussing, ang. **Valgene til Al-**

thinget i Island. Khavn den 28. Septbr. 1852[1]. 1852.
Isl. Copieb. 1852, Nr. 729. Algreen-Ussings Reskriptsamling 28. Septbr.
for 1852, S. 332—333 med Anmærkn.

Ved at indsende vedlagte Oversættelse af et af Exam. jur. Jon Gudmundsson forfattet Inserat i de islandske Blade, indeholdende Forhandlingerne paa det saakaldte Thingvalla-Möde den 11. og 12. f. M., har Stiftamtmanden i Island, saaledes som behageligen vil erfares af hans hoslagte Skrivelse af 23. s. M., forespurgt, om den i allerh. Resolution af 12. Mai d. A. indeholdte allerh. Befaling, at den for Embedsmænd efter For. 8. Marts 1843 § 37 fornödne Tilladelse til at modtage Valg til Althinget ei bliver at meddele nogen af de Embedsmænd, som have underskrevet den under 10. August f. A. til Hs. M. Kongen affattede Adresse, bliver anvendelig paa Præster i Almindelighed, eller kun paa dem af disse, som ere forsynede med allerh. Confirmation paa deres Kaldsbreve. Derhos er der, som af fornævnte Forhandlinger erfares, under disse reist Tvivl om, hvorvidt det kan tillades at stemme paa de Embedsmænd, der ifölge allerhöistbemeldte Resolution maa nægtes Tilladelse til at modtage Valget, samt, naar dette ikke destomindre maatte finde Sted, om Suppleanten da maa indkaldes i den saaledes valgte Althingsmands Sted, eller om Valget i saa Fald bör ansees ugyldigt og Omvalg finde Sted.

Forinden imidlertid i denneAnledning videre foretages, undlader Ministeriet ikke, ved tjenstl. at fremsende Extrakt-Udskrift af den omhandlede kgl. Resolution af 12. Mai d. A., med Hensyn til foranförte tvende Spörgsmaal, lige tjenstl. at udbede sig Hr. Etatsraadens Yttringer[2] ved Bilagenes Tilbagesendelse behageligen

[1] Indenrigsmin. Skriv. 30. Septbr. 1852.

[2] Generalprokureuren bemærkede i sin Svarskrivelse af 29. Septbr. 1852 forelöbigen, at han ved Besvarelsen af de ovennævnte Spörgsmaal alene kunde tage Hensyn til Ordbetydningen i den ham i Extrakt-Udskrift tilstillede kgl.

1852. meddeelt, om muligt saa betimeligen, at Resolution i
28. Septbr. Sagen kan vorde afgiven med det herfra den 1. i næste Maaned til Island afgaaende Postskib. — Indenrigsministeriet den 28. Septembr. 1852.

Resolution af 12. Mai d. A., da han ikke havde noget nærmere Kjendskab til de Grunde, hvorpaa samme er bygget, hvorimod Ministeriet, paa hvis allerunderd. Forestilling den maa ansees erhvervet, selv bedre vil kunne bedömme, hvilken Udstrækning og Virkning den i samme indeholdte kongel. Befaling efter sin Bestemmelse skulde have. Iövrigt yttrede han:

ad 1. Den ovennævnte Resolution kan efter sine Ord ikke ansees anvendelig paa andre Embedsmænd end dem, der efter Forordn. af 8. Marts 1843 § 37 behöve Kongens Tilladelse til at modtage Valg som Althingsmænd, og da denne Forordn. udtrykkelig refererer sig til Anordn. af 28. Mai 1831 § 2, som kun udkræver saadan Tilladelse for de Embedsmænd, der ere forsynede med en af Kongen underskreven Bestalling eller Ordre, eller Confirmation, kan Resolutionen, saavidt han skjönnede, ikke finde Anvendelse paa de Præster paa Island, som ikke have kgl. Confirmation paa deres Kaldsbreve, men ere udnævnte af Stiftamtmanden eller Stiftsövrigheden, og dette saa meget mindre, som det ved Affattelsen af den nævnte § i For. af 8. Marts 1843 vist ikke kan være overseet, at der paa Island gives en Mængde Præster, der ikke ere forsynede med en af Kongen underskreven Bestalling, Ordre eller Confirmation, og Henviisningen til Anordn. af 28. Mai 1831 § 2, hvori dette gjöres til Betingelse for, at Embedsmænd skulle have Kongens Tilladelse til at antage de paa dem faldne Valg, altsaa bliver af saa meget större Betydning. Stiftamtmanden over Island har heller ikke i den medfulgte Skrivelse oplyst, at Præster, der ere i det omhandlede Tilfælde, ved foregaaende Valg til Althinget have anholdt om og erholdt Samtykke til at modtage det paa dem faldne Valg, men selv om dette skulde have været Tilfældet, hvorom Oplysning maa kunne faaes i de Indberetninger, Stiftamtmanden har at gjöre til Kongen om de meddelte Tilladelser, kan dette efter hans Formening ingen Indflydelse faa paa Spörgsmaalets retlige Besvarelse.

ad 2. Den ovennævnte kgl. Resolution af 12. Mai

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Afskrifter af Adkomst-Dokumenter** for de **under Thingöre Kloster hörende Jorder.** Khavn den 29. Septembr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 731. 1852. 29. Septbr.

Efter at have, i Anledning af Administrator for Thingöre Klostergods, R. M. Olsens hertil i sin Tid indkomne Andragende, om at erholde meddelte verificerede Afskrifter af alle de Dokumenter, som maatte findes i den herværende arnamagnæanske Samling, angaaende de under bemeldte Klostergods hörende Jorders Markeskjel og tilhörende Servituter, ved Amtets Skrivelse af 22. Septbr. f. A. modtaget de forlangte Oplysninger, har Ministeriet foranstaltet vedlagte Samling af de herhen hörende Dokumenter affattet, som Hr. Amtmanden tjenstl. anmodes om behageligen at ville tilstille fornævnte Administrator Olsen til Afbenyttelse og Opbevaring blandt de dette Gods vedkommende Papirer. — Indenrigsministeriet den 29. Septembr. 1852[1].

d. A., der bestemmer, at den for Embedsmænd efter For. af 8. Marts 1843 § 37 fornödne Tilladelse til at modtage Valg til Althinget ikke bliver at meddele Nogen af de Embedsmænd, der have underskrevet den ommeldte Adresse, forudsætter netop, at den Vedkommende kan være bleven valgt til Althingsmand, og det kan saa meget mindre forbydes at stemme paa nogen af disse Embedsmænd, som det ikke er utænkeligt, at den Vedkommende kunde ville nedlægge sit Embede, naar han blev valgt til Althingsmand, under hvilken Forudsætning der ikke bliver Spörgsmaal om Resolutionens Anvendelse paa ham. Hvis altsaa nogen Embedsmand, som behöver kongeligt Samtykke til at modtage det paa ham faldne Valg, bliver valgt til Althingsmand, maa Suppleanten i hans Sted indkaldes, hvorimod det hele Valg ikke af den Grund kan erklæres ugyldigt, saa at Omvalg strax skulde foretages.

[1]) under samme Datum er en Godtgjörelse af 20 Rbd. for Afskrifterne af de paagjeldende Dokumenter anviist til Udbetaling af Finantskassen. Copieb. sst. Nr. 730.

1852. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamt-
29. Septbr. manden over Island, ang. **Bopæl for Sysselmanden i Skaptafells Sysselerne.** Khavn den 29. Septbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 736.

Ved at indsende Erklæring fra Sysselmanden i Skaptafells Syssel angaaende Spörgsmaalet om, hvor han for Fremtiden har at tage Bopæl, har Hr. Stiftamtmanden, næst at yttre, at det for Tiden er næsten umuligt for Sysselmanden at forskaffe sig en Bopæl paa et for Sysselets Beboere mere bekvemt Sted end i den vestligste Deel af Sysselet eller Dyrhola Rep, hvor han nu opholder sig, samt at det vilde medföre en stor Géne for hans Brevvexling med Amtet, naar han tog Bopæl i den östlige Deel af Sysselet, ved behagelig Skrivelse af 29. f. M. indstillet, at det indtil videre maa tillades bemeldte Embedsmand at være bosiddende i Myrdalen, og at Amtet, efter at Postvæsenet er ordnet, maa indkomme med endeligt Forslag, om det Sted, som da maatte ansees hensigtsmæssigst for alle Vedkommende.

I Anledning heraf meldes tjenstl. til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, at Ministeriet bifalder den saaledes af Hr. Stiftamtmanden gjorte Indstilling i det Hele. — Indenrigsministeriet den 29. Septembr. 1852.

30. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Valg af Embedsmænd til Althinget.** Khavn den 30. Septbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 745.

Ved at indsende en af Exam. jur. Jon Gudmundsson i de islandske Blade forfattet Beretning om Forhandlingerne paa det saakaldte Thingvallamöde den 11. og 12. f. M., har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 23. s. M. forespurgt, om den i allerh. Re-

solution af 12. Mai d. A. indeholdte allerh. Befaling, hvorefter den for Embedsmænd ifölge For. 8. Marts 1843 § 37 fornödne Tilladelse til at modtage Valg til Althinget ei bliver at meddele nogen af de Embedsmænd, som have underskrevet den under 10. August f. A. til Hs. M. Kongen affattede Adresse, vil være anvendelig paa Præster i Almindelighed, eller kun paa dem af disse, som ere forsynede med allerh. Confirmation paa deres Kaldsbreve. 1852. 30. Septbr.

Efter at have angaaende Sagen brevvexlet med Generalprocureuren for Danmark, meldes tjenstl. til behagelig Efterretning, at Ministeriet maa antage, at allerhöistbemeldte Resolution ikke kan være anvendelig paa andre Embedsmænd end dem, der efter For. af 8. Marts 1843 § 37 behöve Kongens Tilladelse til at modtage Valg som Althingsmænd, og da denne For. udtrykkeligen refererer sig til Anordningen af 28. Mai 1831 § 2, som kun udkræver saadan Tilladelse for de Embedsmænd, der ere forsynede med en af Kongen underskreven Bestalling, eller Ordre eller Confirmation, kan den foranförte Bestemmelse ikke finde Anvendelse paa de Præster paa Island, som ikke ere enten udnævnte af Hs. M. Kongen, eller have kongel. Confirmation paa deres Kaldsbreve. — Indenrigsministeriet den 30. Septembr. 1852.

Kongeligt Budskab til den danske Rigsdag, angaaende **Thronfölgen.** Christiansborg den 4. Oktbr. 1852[1]. — Dette Budskab er meddeelt den forenede Rigsdag ved Premierministeren (Bluhme) og trykt i Rigsdagstidenden for Aaret 1852. — Dep. Tid. 1852, S. 729—730. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1852, S. 631—635. 4. Oktbr.

Vi Frederik den Syvende &c. sende Rigsdagen Vor kgl. Hilsen.

Efter at det med den Almægtiges Bistand er lykket

[1]) Thronfölgelov 31. Juli 1853.

1852. 4. Oktbr. Vore landsfaderlige Bestræbelser, ved en med Hovedet for den ældste Linie af det Holsten-Gottorpske Huus, Hans Majestæt Keiseren af Rusland, under $\frac{24. \text{ Mai}}{5. \text{ Juni}}$ 1851 i Warschau underskreven Protokol[1], saa og ved Sam-

[1]) Denne paa Fransk affattede Protokol lyder i dansk Oversættelse saaledes:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Keiseren af Rusland have, i Betragtning af de mellem Deres ophöiede Forgjængere i Aarene 1767 og 1773 sluttede Overeenskomster, og henseet endvidere til: at Keiser Paul, höilovlig Ihukommelse, dengang Storfyrste af Rusland, saavel for at sikkre Freden i Norden en varig Grundvold, som for at fjerne Alt, som enten paa den Tid eller senere kunde foranledige Misforstaaelser eller Stridigheder i det ophöiede Oldenborgske Huus, har givet Afkald for Sig og Sine Arvinger og Efterkommere, til Fordeel for Kong Christian den Syvende, höilovlig Ihukommelse, som ogsaa for Hans kgl. Krones Arvinger, paa alle Sine Rettigheder og Fordringer paa Hertugdömmet Slesvig i Almindelighed, saavel som paa den forhenværende fyrstelige Deel af samme i Særdeleshed; — at Hs. M. Keiser Paul paa samme Maade og af de samme Bevæggrunde, har paa Egne og Descendenters, Arvingers og Efterkommeres Vegne givet Afkald paa Alt det, Han besad i Hertugdömmet Holsten, enten i Fællesskab med Hs. M. Kongen af Danmark, eller særskilt; — at denne Aftrædelses-Akt af Hertugdömmet Holsten udtrykkeligt ikkun har fundet Sted til Fordeel for Hs. M. Kong Christian den Syvende og hans mandlige Afkom, ligesom ogsaa eventualiter til Fordeel for Kongens Broder, Prinds Frederik og dennes mandlige Afkom; — og: at de Eventualiteter, som selve Ordene i denne Aftrædelses-Akt tilstede, for en Deel alt ere indtraadte derved, at Kong Christian den Syvendes mandlige Afkom er uddöd, eller kunne fuldstændigt indtræde i en mere eller mindre nær Fremtid, uden at de nævnte Transaktioner paa nogen Maade have foreskrevet, hvorledes der da vilde blive at forholde; og: forudseende de Farer, som denne de bestaaende Traktaters Taushed kan have for det danske Monarchi, dersom, efter at den nu i Danmark regjerende mandlige Linie var uddöd, Lex regia ligefrem bragtes til Anvendelse i en Deel af dette Mo-

tykke, samt ved Renunciations- og Cessions-Akter af 18. Juli 1851, af Vore Thronen nærmest staaende Fræn- 1852. 4. Oktbr.

narchi; — fundet, at det var deres Pligt, ligesom ogsaa deres Ret, som Efterkommere af de höie Parter, der have afsluttet Traktaterne af 1767 og 1773, at træffe en yderligere Overeenskomst om de Combinationer, som mest maatte egne sig til Lösningen af det dobbelte Öiemed, som de tilsigte. Ifölge heraf have Undertegnede, efter en omhyggelig Undersögelse af alle de Spörgsmaal, som ere knyttede til dette Anliggende, under udtrykkeligt Forbehold af deres respektive Souverainers höie Samtykke, indbyrdes vedtaget og sammenfattet i nærværende Protokol fölgende Punkter:

1. Det Maal, man har stillet sig for at bevare saavel Freden i Norden, som den indre Fred i det ophöiede Oldenborgske Huus, nemlig Opretholdelsen af det danske Monarchies Integritet, kan ikkun naaes ved Hjælp af en Combination, som, med Udelukkelse af Qvinderne, kalder Mandsstammen alene til Arv i alle de Lande, som nu ere forenede under Hs. M. Kongen af Danmarks Scepter.

2. Prinds Christian af Slesvig-Holsten-Sönderborg-Glücksborg og hans Gemalinde Prindsesse Louise af Hessens mandlige Afkom forener i sig de Arverettigheder, som, i Tilfælde af at den nu i Danmark regjerende Mandsstamme skulde uddöe, tilkomme fornævnte Afkom i Medför af Hds. kgl. Höihed Landgrevinde Charlotte af Hessens, hendes Söns, Prinds Frederik af Hessens og hendes Datters, Prindsesse Marie af Anhalt-Dessaus Renunciationer.

3. Ledet af det Önske fra Sin Side at fuldstændiggjöre de Adkomster, som flyde af disse Renunciationer, for saaledes at fremme en Combination, der vilde være af saa höi Vigtighed for Vedligeholdelsen af det danske Monarchies Integritet, er Hs. M. Keiseren af Rusland beredt til at give Afkald paa de eventuelle Rettigheder, som maatte tilhöre ham, til Fordeel for Prinds Christian af Glücksborg og hans mandlige Afkom. Dog maa herved bemærkes: — at de tvende yngre holsten-gottorpske Liniers eventuelle Rettigheder udtrykkeligen forbeholdes; — at de Rettigheder, hvorpaa den ældre Linies ophöiede Chef vilde gjöre Afkald paa egne og mandlige Efterkommeres Vegne til Fordeel for Prinds Christian af Glücks-

1852. 4. Oktbr. der, og endelig ved Anerkjendelse i en mellem Os og Hans Majestæt Keiseren af Österrig, Konge af Ungarn og Böhmen, Prinds-Præsidenten for den Franske Republik, Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Hans Majestæt Kongen af Preus-

borg og hans mandlige Afkom, atter skulde falde tilbage til det russiske Keiserhus, naar — hvad Gud forbyde — Prinds Christians mandlige Efterkommere skulde uddöe; samt — at, saasom Hs. M. Keiserens Renunciation hovedsageligen vilde skee i den Hensigt, at lette en Combination, som det danske Monarchies vigtigste Interesser kræve, vil den saaledes tilbudte Renunciation ophöre at være forbindende, dersom selve Combinationen skulde mislykkes.

4. I Medför af de i ovenstaaende §§ 2 og 3 antydede Betragtninger vilde Prinds Christian af Glücksborg tilligemed hans Gemalinde og efter dem Deres Höiheders mandlige Efterkommere, mere end nogen anden Linie, have Adkomster og Egenskaber, som i paakommende Tilfælde vilde gjöre dem skikkede til at succedere i de nu under Hs. M. Kongen af Danmarks Scepter forenede Lande.

Ifölge heraf ere Hofferne i Kjöbenhavn og i St. Petersborg blevne enige om: at Hs. M. Kongen af Danmark vil betegne Prindsen og Prindsessen af Glücksborg i Forening som præsumtive Arvinger til Allerhöistsammes Krone, i Tilfælde af at det nu regjerende Dynasties Mandsstamme skulde uddöe; at Hs. Majestæt vil underrette de med Danmark i venskabeligt Forhold staaende Magter om Sin allerhöieste Bestemmelse; at dersom endnu andre Renunciationer maatte ansees nödvendige og önskelige, for at sikkre denne Combination et fuldkomment heldigt Udfald, det da vilde blive Hs. M. Kongen af Danmark, som overtog saadanne Skadeslösholdelser, hvortil der maatte erkjendes at være antagelige og billige Adkomster tilstede; — og endelig: at de nödvendige Forhandlinger for at give de Arrangementer, ifölge hvilke Prindsen og Prindsessen af Glücksborg ville blive anerkjendte som præsumtive Arvinger til den danske Throne, Charakteren af en Europæisk Overeenskomst, skulle finde Sted i London.

De Undertegnede forbeholde sig at forelægge nærværende Protokol for deres ophöiede Souverainer og at andrage paa Deres höie Indvilgelse i de deri indeholdte Bestemmelser.

Warschau den $\frac{\text{24. Mai}}{\text{5. Juni}}$ 1851.

(undertegnet)

Reedtz. Nesselrode. Meyendorff.

Hendes Höihed Prindsesse Louises Acceptations- og Forsikkrings-Akt, og Hans Höihed Prinds Christians Consens og Forsikkrings-Brev, begge udstedte den 18. Juli 1851, findes trykte i Anhang til Rigsdagstidenden for den forenede Rigsdag for Aaret 1852, S. 55—60.

sen, Hans Majestæt Keiseren af Rusland og Hans Majestæt Kongen af Sverrig og Norge, i London under 8. Mai d. A. afsluttet og senere ratificeret Traktat, at erhverve Sikkerhed for, at det danske Monarchi vil i sit hele nuværende Omfang kunne forblive samlet under eet Scepter, om end den fra Höisalig Kong Frederik den Tredie, höilovlig Ihukommelse, paa Sværdsiden nedstammende mandlige Slægt, der har Arveret til Thronen, skulde uddöe, er det Vor Kongelige Agt, i Overeensstemmelse med anförte Forhandlinger og Aktstykker, at iværksætte en saadan Ordning af Thronfölgen for samtlige Vort Scepter undergivne Lande, at, saafremt det fra Kong Frederik den Tredie paa Sværdsiden nedstammende mandlige Afkom, som ifölge samme Konges under 14. Novbr. 1665 givne Kongelov har Arveret til den Danske Throne, maatte uddöe, al Arveret efter denne Kongelovs Artikler 27—40 da skal være ophævet, og Thronfölgen for samtlige under Vort Scepter forenede Lande gaae over paa Vor höistelskede kjære Frænde, Hans Höihed Prinds Christian af Slesvig-Holsten-Sönderborg-Glücksborg og Hans mandlige Afkom med Hans Gemalinde, Vor höistelskede kjære Södskendebarn, Hendes Höihed Prindsesse Louise Vilhelmine Frederikke Caroline Auguste Julie af Slesvig-Holsten-Sönderborg-Glücksborg, födt Prindsesse af Hessen, saa at paa dette Afkom, Mand efter Mand og Mand af Mand, avlet udi ret lovligt Ægteskab, Kronen nedarves efter Förstefödselsretten og den agnatiske Linealfölge. 1852. 4. Oktbr.

Vi ville derfor, i Henhold til Grundloven af 5. Juni 1849 § 4, for Kongerigets Vedkommende herved allernaad. have den nu forsamlede forenede danske Rigsdag opfordret til at give Samtykke til denne Thronfölgens Ordning, hvilken derefter af Os vil blive gjort gjeldende ved en det hele Danske Monarchi omfattende Akt.

Vi have bemyndiget Vor Udenrigsminister til at meddele Rigsdagen de til Oplysniug af dette Vort Budskabs Indhold fornödne Aktstykker.

1852. 4. Oktbr. Vi forblive Rigsdagen i Kongelig Huld og Naade bevaagen. Befalende Eder Gud! — Skrevet paa Vort Slot Christiansborg den 4. Oktobr. 1852.

12. Oktbr. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island og Amtmændene sammesteds, ang. **Uniformsknapperne for de civile Embedsmænd.** Khavn den 12. Oktobr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 762—64.

Under 17. i f. M. har Hs. M. Kongen rescriberet Indenrigsministeriet saaledes:

„I Henhold til Vor i Vort Geheime Statsraad, paa allerund. Forestilling fra Vor Finantsminister, under D. D. afgivne allerh. Resolution, ville Vi allern. have Dig tilkjendegivet, at Uniformsknapper i tvende Störrelser, respective af 9 og 6 Liniers Diameter, de större forsynede med den danske Stats store Vaaben med en Krone over, de mindre med den blotte Krone, strax blive at anlægge af alle under det Dig allern. betroede Ministerium sorterende Civilembedsmænd, for hvilke Uniformer ere reglementerede, hvorhos Vi allern. bemyndige Dig til, forsaavidt Omstændighederne, navnligen Vedkommendes Trang, maatte tale derfor, at tilstaae en passende Henstand med Anlæggelsen af bemeldte Uniformsknapper".

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. (Tit.) til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 12. Oktobr. 1852.

14. Oktbr. **Reglement** for Disciplene i den **lærde Skole i Reykjavik.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den 14. Oktobr. 1852. — Original-Aftryk i Islands Bogtrykkeri ved Einar Þórðarson 1852. 8 Sider i 8vo (Texten sluttes paa 7de Side). — Et andet Aftryk sammesteds og iöv-

rigt med samme Indretning, men med Trykkeaar 1864, har enkelte Afvigelser og Tilsætninger, som her ere satte i Anmærkninger. 1852. 14. Oktbr.

Reglur fyrir pilta í hinum lærða skóla í Reykjavík.

Sú er ætlun skóla vors, að afla piltum lærdómsþekkíngar, glæða skynsemina, laga og styrkja viljann, og efla hjá þeim siðprýði og góða siði; en til þess, að þessari ætlun verði framgengt, ber brýna nauðsyn til, að piltar hafi fastar reglur til að fara eptir, þannig lagaðar, að þeir veri tímanum sem bezt til bókiðnanna, og venist til reglusemi og siðgæðis, og því setjum vèr reglur þær, sem nú skal greina, og skulu piltar gæta þeirra vandlega.

1. grein. Dyravörður skal hríngja skólabjöllunni á hverjum virkum degi, hálfri stundu eptir miðjan morgun; skulu þá heimasveinar allir þegar fara á fætur, og vera alklæddir að hálfri stundu liðinni, því að þá skal dyravörður læsa svefnloptunum, og halda þeim læstum, þángað til piltar hátta á kveldin. Á helgidögum, og þegar leyfi eru, skulu piltar allir vera komnir á fætur að minnsta kosti kl. 8 [1].

2. grein. Á öllum virkum dögum er tíminn, frá því piltar koma á fætur og til kl. 7¾, ætlaður til morgunverðar, og skal þá dyravörður láta sópa lestrarstofurnar á meðan, og viðra þær.

3. grein. Á öllum virkum dögum er hríngt til bæna á morgnana kl. 7,50′, og skulu allir piltar, bæði heimasveinar og bæjarsveinar, vera við bænir.

4. grein. Gefa skal piltum tómstund síðustu fimm mínúturnar aptan af tveimur fyrstu kennslutímunum, og þar að auki frá kl. 10¾ til 11¼, en fyrstu 5 mínúturnar framan af tveimur síðustu kennslutímunum [2]; en

[1] „Eigi skal það þó teljast brot, þótt fótaferðin dragist 5 mínútur yfir 7 á virkum dögum, og 10 mínútur yfir 8 á helgidögum og leyfisdögum". Tilf. i Aftrykket 1864.

[2] „og skulu þeir nota mínútur þessar sèr til hressíngar úti undir berum himni, þegar veður er færttil þess". Tilf. 1864.

1852. annars má enginn gánga út úr bekk sínum, nema með
14. Oktbr. leyfi kennarans, en hver skal sitja kyrr í sínu sæti, þángað til tíminn er úti, og hvorki hafa samræður nè gjöra nokkurs konar óreglu. Beri svo við, að kennari sè ekki í einhverjum bekk, meðan á kennslutímanum stendur, þá skulu piltar þeir, sem eru í þeim bekk, sitja þar kyrrir, og hvorki hafa umgáng nè hávaða, [og skulu umsjónarmennirnir[1] í bekknum hafa gætur á, að eigi sè út af breytt.

5. grein. Tímanum frá kl. 2 til kl. 4 skulu piltar verja til miðdegisverðar, og skal dyravörður hafa lestrarstofurnar læstar þann tíma og viðra þær[2].

6. grein. Tímann frá kl. 7 til kl. 8 hafa piltar til kvöldverðar, og skal dyravörður þá einnig láta lestrarstofurnar vera læstar á meðan[3].

7. grein. Á rúmhelgum dögum öllum er hríngt til kvöldbæna kl. 10, og skulu allir heimasveinar vera þar við staddir; en undir eins og bænum er lokið, skulu allir heimasveinar gánga til rekkju; skal þá dyravörður hafa lokað útidyrum skólans og slökkt öll ljós í svefnloptunum, þegar kl. er 10¾. En þegar leyfi eru og á helgidögum skal útidyrum skólans eigi loka fyr en kl. 11, og ljósin í svefnloptunum eigi slökkt fyr[4].

8. grein. Tímanum frá kl. 4 til kl. 7 e. m. skulu

---

1) [og skal umsjónarmaðurinn, 1864.

2) „Allir heimasveinar skulu vera komnir upp í skóla þegar kl. er 4, en eigi sæta þeir þó neinni hegníngu, þótt þeir komi 5 mínútum eptir". Tilf. 1864.

3) „Allir heimasveinar skulu vera komnir upp í skóla þegar kl. er 8, en þó sæta þeir engri hegníngu, þótt það dragist allt að 10 mínútum yfir kl. 8". Tilf. 1864.

4) „Ef piltar á leyfisdögum vilja vera inni í lestrarstofunum, sem þeir þó eigi mega fyr, en gólfin, er þau eru þvegin, eru orðin þur, þá mega þeir það; en þó skal sá, sem síðastur gengur út úr bekknum, segja dyraverði til, og biðja hann að loka aptur, og ábyrgjast þeir allt það, er kann að skemmast eða týnast, meðan þeir eru þar inni". Tilf. 1864.

piltar verja til lesturs, og enginn piltur má þann tíma fara burtu frá skólanum, nema með leyfi og vitund þess kennara, er umsjónina hefir í skólanum[1]; eins þegar þeir koma frá kvöldborðun, taka þeir þegar aptur til lesturs, og sitja við hann til kvöldbæna, og gæta þá sömu reglu með burtför frá skólanum eins og áður. Enginn heimasveinn fær heldur leyfi til að hátta, fyr en í ákveðinn tíma, nema hann sè veikur. 1852. 14. Oktbr.

9. grein. Annanhvorn sunnudag, sem messað er á Íslenzku, skulu allir piltar gánga í kirkju; skulu þeir vera allir í skólanum, þegar klukkan er tólf, gánga því næst í kirkju, og sitja þar eptir skólaröðinni; má enginn piltur gánga út um messuna, og eigi gánga úr kirkju, fyr en kennari sá, sem með er, stendur upp. En þann sunnudaginn, sem þeir eigi fara í kirkju, skulu heimasveinar halda húslestur í skólanum kl. 11, og skulu þeir allir vera við hann.

10. grein. Bæjarsveinar allir skulu þegar fara heim til sín, og kennslutímar eru úti, og alls ekki koma í skólann það sem eptir er dagsins, nema þeir eigi brýnt erindi, og skulu þá fara þegar aptur, og því er af lokið[2]. [Enginn lærisveinn, hvorki heimasveinn nè bæjarsveinn, má fara burtu úr bænum án leyfis skólastjóra[3]. Eigi má heldur neinn bæjarsveinn eða utanskólamaður vera nætursakir í skólahúsinu. Vili einhver piltur vera í skólanum í sumarleyfinu, skal hann fá leyfi skólastjóra til þess, en skólastjóri skal umgángast það við yfirumsjónarmenn skólans, þegar til lengdar leikur.

---

[1] „og segir hann, hversu lengi hann ætlar að vera í burtu, og lætur kennarann vita, þegar hann kemur aptur". Tilf. 1864.

[2] „Þá dagana, sem leyfi eru, mega þeir koma upp í skólann sèr til skemtunar, ef þeir vilja, einkum inn i kennarastofuna og saungstofuna". Tilf. 1864.

[3] [„Enginn heimasveinn má fara burtu úr bænum án leyfis skólastjóra, og enginn bæjarsveinn, nema hann láti hann vita það". 1864.

1852. 11. grein. Lærisveinar eiga vandlega að gá að
14. Oktbr. eldi og ljósum, að enginn voði hljótist af því; þeir mega hvorki taka ljós eða kertapípur þaðan, sem þeim er staður ætlaður, eða flytja úr einu herbergi í annað. Þurfi einhver piltur upp á lopt, eptir það að dimmt er orðið, til að sækja eitthvað, mega þeir eigi fara þángað með ljós sjálfir, heldur skulu þeir fara til dyravarðar, og fylgir hann þeim með ljósbera, ef hann með nokkru móti kemst til þess. Púður eða skotpípur má enginn hafa nokkurstaðar í skólanum.

12. grein. Lærisveinar mega ekkert skemma, sem skólinn á; en gjöri einhver sig sekan í því, þá bæti hann fullar skaðabætur, og skulu kennararnir gángast fyrir þesskonar málefnum, þegar dyravörður eða umsjónarmenn bera þau upp fyrir þeim. Sömuleiðis skulu þeir og gæta þess, að loka öllum hurðum skólans, er þeir gánga um, og eins hliðinu á skólabrúnni.

13. grein. Lærisveinar eiga líka að fara vel með föt sín og bækur; mega þeir eigi heldur farga neinu af munum sínum, nema foreldrar eða fjárhaldsmenn leyfi. Forðast skulu þeir og, að taka nokkuð það, sem aðrir eiga, og eigi heldur kaupa eða taka í skuld, nema með vilja og vitund fjárhaldsmanna sinna, og skulu allir varast, að lána piltum penínga eða peníngagildi, með því foreldrar pilta eru eigi skuldbundnir til, að borga þesskonar lán.

14. grein. [Áður en skóli er settur á haustum, skal læknirinn og kennari einn, sem skólastjóri nefnir til, líta eptir öllum lærisveinum, hvort nokkur þeirra hafi kláða eða útbrot á hörundi; því að enginn fær inngaungu í skólann, nema hann sè með öllu laus við slíkan kvilla[1]. Sè nokkur piltur veikur af þess kyns

[1]) istedenfor denne förste Passus, fra [, har Aftr. fra 1864 saaledes: „Enginn fær inngaungu í skólann á haustum, nema hann sè með öllu laus við kláða, og gætir læknir skólans að því í byrjun hvers mánaðar, hvort nokkur piltur hafi þann kvilla".

sjúkleik, skal fjárhaldsmanni hans þegar sagt til, og skal hann annast, að pilturinn verði læknaður. Þegar einhver heimasveinn verður veikur, skal þegar segja það skólastjóra, eða þeim kennara, er þá hefir umsjón í skólanum, og skal þá dyravörður annast um, að hann komist upp á spítala, og fái þar aðhjúkrun þá, sem hann þarf með. Verði bæjarsveinn veikur, [skulu þeir[1], sem hann er til húsa hjá, tilkynna það brèflega skólastjóra.

1852. 14. Oktbr.

15. grein. Enginn lærisveinn má venja komur sínar á gildaskála eða önnur veitíngahús, og er slíkt með öllu bannað[2].

16. grein. Sèrhver lærisveinn skal hafa vitnisburðarbók; rita kennararnir í hana vitnisburð piltsins á viku hverri, hvernig honum hefir gengið í hverri vísindagrein, og við hver mánaðamót aðaleinkunn fyrir allan mánuðinn, og sömuleiðis fyrir hegðun hans þann mánuðinn; skulu piltar sýna vitnisburðarbók þessa fjárhaldsmönnum sínum í hvert skipti og ritað er í hana, en til sannindamerkis um það, að hann hafi sèð hana, skal hann rita neðan undir í hvert skipti nafn sitt[3]. Gjöri nokkur piltur sig sekan í nokkurs kyns óreglu, hvort heldur er í kennslutíma eða endrarnær, verður það ritað í bók, sem til þess er ætluð, og þess getið í vitnisburðarbók piltsins.

17. grein. Skólastjóri hefir yfirumsjón í skólanum, og skulu hinir kennararnir skipta hinni almennu umsjón á milli sín með hans ráði. Auk þess nefnir skóla-

---

[1]) [skal sá. 1864.

[2]) Aftr. fra 1864 tilföier: „Þó er heimasveinum leyfilegt að fara á dansleik, ef tíminn eigi kemur í bága við kennsluna; þó verða þeir að láta skólastjóra vita það í tækan tíma. Bæjarsveinar aptur á móti þurfa þess eigi við. Ef heimasveinar vilja vera í samkvæmi að kvöldi dags, fram yfir ákveðinn háttatíma, verða þeir að biðja um leyfi til þess fyrir kl. 8 um kvöldið".

[3]) Aftr. fra 1864 tilföier: „Taka piltar við þeim síðari hluta laugardags, en skila þeim aptur hvern mánudags morgun".

1852. stjóri til umsjónarmenn úr flokki lærisveina sjálfra, svo
14. Oktbr. marga, sem honum þykir þörf á. Skulu þeir styrkja kennarana af fremsta megni til, að við halda góðri reglu, og láta þann kennarann, er hefir umsjónina í það skipti, undir eins vita, og einhver piltur gjörir sig sekan í einhverri stórkostlegri óreglu; en þegi þeir yfir, verður það þeirra ábyrgðarhluti.

18. grein. Lærisveinar skulu í öllu sýna kennurum sínum hlýðni og auðsveipni, og mega þeir búast við hegníngu fyrir hvert brot á góðri reglu eptir málavöxtum. Einkum skulu þeir forðast alla ofnautn áfengra drykkja, og er það bein útrekníngarsök úr skóla, ef að því kveður til muna. Einnig skulu þeir varast, að venja sig á mikla tóbaksnautn, með því hún er skaðleg fyrir heilsu og fjör únglínga, og í skólahúsinu má alls enginn lærisveinn reykja.

Þessar reglur samþykkjum vèr að öllu leyti. — Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi dag 14. Oktober 1852.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.[1]

18 Oktbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Marineministeriet, ang. **Opsendelse af et Krigsskib til Island** i Sommeren **1853.** Khavn den **18.** Oktbr. **1852.** — Isl. Copieb. 1852, Nr. 773.

Ved behagelig Skrivelse af 11. d. M. har Marineministeriet begjært Indenrigsministeriets Yttringer meddelte om, hvorvidt det maatte ansees nödvendigt, at et Krigsskib til næste Aar, saaledes som i de foregaaende Aar har fundet Sted, udsendes paa et Krydstogt til Island, og forbliver stationeret der saalænge den for Togtet bestemte Tid tillader det, eller om det ikke maatte være tilstrækkeligt, at et af de med anden Be-

[1]) Aftrykket fra 1864 har ingen Forandring i Datum eller Underskrifter.

stemmelse udrustede Krigsskibe blot anlöber Island og opholder sig der i en kort Tid for at vise Flaget, eller om det i det Hele ansees nödvendigt, at noget Krigsskib viser sig under Island. 1852. 18. Oktbr.

I Gjensvar herpaa undlader jeg ikke tjenstligst at melde, at Ministeriet maa ansee det önskeligt, at der ogsaa til næste Aar kan blive opsendt et Krigsskib til Island, saaledes at det anlöber Reykjavík og opholder sig sammesteds i en Tid af 14 Dage til 3 Uger. — Indenrigsministeriet den 18. Oktbr. 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Indsendelse af Regnskaberne** fra **Sysselmænd og Administratorer.** Khavn den 21 Oktbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 778. 21. Oktbr.

For at det offentlige Statsregnskab, der pleier at afsluttes i Löbet af September Maaned hvert Aar, efter Statsrevisorernes og Finantsministeriets derom yttrede Önske kan indeholde en fuldstændig Oversigt over det islandske Regnskab, vil det være nödvendigt, at ikke blot det islandske Jordebogskasseregnskab, men ogsaa de specielle Regnskaber fra Island, saavel Sysselsregnskaber som Administrationsregnskaber, hertil indkomme saa betimeligen, at den nysommeldte Oversigt kan optages i ovennævnte Statsregnskab.

Ministeriet maa derfor tjenstligst have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville indskjærpe vedkommende Regnskabsförere i det Dem betroede Amt, til Dem at indsende de paagjældende Regnskaber saa betimeligen, at de af Dem kunne fremsendes hertil med det i Mai Maaned retournerende Postskib, eller i alt Fald med den næst derefter faldende Skibsleilighed.

Næst endnu at tilstille Hr. Stiftamtmanden vedlagte Gjenpart af Ministeriets Skrivelse af D. D. til Landfogden paa Island betræffende Jordebogskasseregn-

1852. skabets Indsendelse, undlader man ikke slutteligen at
21. Oktbr. henlede Hr. Stiftamtmandens Opmærksomhed paa, at følgende Regnskaber fra Sönderamtet for 1851—52 endnu ikke ere hertil indkomne, nemlig:
for Administrationen af Gullbringa og Kjosar Syssels Jorder
— — — Kirkebai Klostergods
— — — Thykkebai Klostergods
og af Intraderne af Gullbringu og Kjosar Syssel,
og forventer Ministeriet, at De vil foranstalte det Fornödne til at bemeldte Regnskaber indsendes hertil snarest muligt.— Indenrigsministeriet den 21. Oktbr. 1852[1].

30. Oktbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, ang. **Pröve og Attester for Ansögere** med Hensyn til deres **Kundskaber i det islandske Sprog.** Khavn den **30.** Oktbr. **1852.** — Isl. Copieb. 1852, Nr. 807.

Ved allerhöieste Resolution af 8. April 1844, hvoraf Gjenpart tjenstligst vedlægges, er det bestemt, at de om Ansættelse i Island Ansögende skal paalægges at ledsage deres Andragende med paalidelig Attest om, at de idetmindste forstaae det islandske Sprog og deri kunne gjöre sig forstaaelige for de Indfödte.

Da allerhöistbemeldte Resolution ikke indeholder nogen nærmere Bestemmelse om, af hvem den omhandlede Attest skal meddeles, har man hidindtil ladet sig nöie med en Attest fra en eller anden her studerende Islænder, som havde meddeelt Vedkommende Underviisning i Sproget.

Der er imidlertid flere Gange bleven fört Anke

[1]) under samme Datum ere ligelydende Skrivelser afgaaede til Amtmændene, med Udeladelse af den sidste Passus af Brevet. Isl. Copieb. sst. Nr. 779—780. — Landfogden anmodes om at paasee, at Jordebogskasseregnskabet kan blive indsendt med det i hvert Aars Mai Maaned fra Island retournerende Postskib, eller i alt Fald en Extrakt for Jordebogskassen for det sidst forlöbne Qvartal, sst. Nr. 781.

over, at der paa denne Maade ikke tilbörligen blev 1852.
sörget for allerhöistbemeldte Resolutions Overholdelse, 30. Oktbr.
og navnlig har den paa Thingvöllum i sidstafvigte Sommer sammentraadte Forsamling i det i dansk Oversættelse ligeledes vedlagt fölgende allerunderdanigste Andragende anket over, at de danskfödte Embedsmænd, som siden Resolutionens Emanation ere blevne ansatte der i Landet, ikke have fyldestgjort de i bemeldte Resolution opstillede Fordringer, hvilket man har formeent hidrörer derfra, at Beviislighederne for disse Embedsmænds Kjendskab til Landets Sprog ikke have været paalidelige, og der er derfor andraget paa, at den kgl. Resolution nærmere maatte blive bestemt derhen, at enhver Ikke-Indfödt, som maatte attraae Embedsansættelse i Island, skulde underkaste sig en offentlig Pröve i det islandske Sprog, enten for de islandske Lærere ved Kjöbenhavns Universitet eller ved den lærde Skole i Reykjavík.

Ministeriet maa ogsaa for sit Vedkommende ansee det for önskeligt, at en större Garanti kunde erholdes for de omhandlede Attesters Paalidelighed.

Forsaavidt der i saa Henseende, som forberört, er som Alternativ foreslaaet, at Vedkommende skulle aflægge en Pröve paa deres Kundskab i Sproget ved Reykjavík lærde Skole, da vilde dette i Almindelighed ikke have nogen praktisk Anvendelse, idet Attesterne om Ansögernes Kyndighed i Sproget skulle ledsage deres Ansögninger om Embedsansættelse forinden samme kunne komme i Betragtning. Selv en offentlig afholdt Pröve her ved Universitetet turde derhos være mindre nödvendig, især med Hensyn til de kun lidet strænge Fordringer, som efter den foranförte allerh. Resolution gjöres til Vedkommendes Kundskab i Sproget, og hvori der formeentligen ikke for Tiden, og navnlig saalænge der er Mangel paa qvalificerede Supplikanter til de islandske Embeder, er Anledning til at gjöre nogen Forandring. Öiemedet formenes derimod tilstrækkeligen at kunne opnaaes, naar den befalede Attest blev udstedt

1852. af den i det oldnordiske Sprog ved Kjöbenhavns Universitet ansatte Lector Konrad Gislason, der er indfödt Islænder, og jeg skulde derfor tjenstl. udbede mig af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet Sammes Yttringer, saavel over Sagen i det Hele, som navnligen med Hensyn til, om der maatte være Noget imod, at det blev den nævnte Universitetslærer paalagt, at udstede de omhandlede Attester, efter at han har prövet Vedkommendes Kundskab i Sproget, behagel. meddelte ved Bilagenes Tilbagesendelse. — Indenrigsministeriet den 30. Oktbr. 1852.

30. Oktbr.

30. Oktbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Virkningen af urefunderet Fattigunderstöttelse til uægte födte Börn.** — Khavn den 30. Oktober 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 808.

Med Hensyn til, at der af en Præst i Nord-Amtet er bleven reist Tvivl om, hvorvidt det Fattigbidrag, der er tilstaaet et uægte födt Barn, kan ifölge Fdn. 30. April 1824 § 3 Nr. 10 hindre dets Forældre, Fader eller Moder, fra Indgaaelsen af Ægteskab, naar Bidraget ikke erstattes, har Hr. Amtmanden i en til Cultusministeriet stilet, men derfra hertil afgiven, Skrivelse af 28. Juli d. A. henstillet Spörgsmaalet til Ministeriets Afgjörelse.

Da det uægte Barn fölger Moderens Forsörgelseshjem og den Understöttelse, som er tillagt Barnet, derfor maa ansees som ydet Moderen, maa det, naar det er Moderen, der agter at indgaae Ægteskab, ifölge de i fornævnte Lovbestemmelse brugte Udtryk, saavel som det Öiemed, hvori samme er given, ansees for utvivlsomt, at, saalænge den Moderen til hendes udenfor Ægteskab avlede Barns Underholdning og Opdragelse tillagte Hjælp ikke virkelig er refunderet Fattigvæsenet, Fattigbestyrelsen i den Commune, hvor

Mandspersonen, med hvem hun vil indgaae Ægteskab, er forsörgelsesberettiget, og som ved Ægteskabets Stiftelse overtager Forsörgelsespligten, saavel med Hensyn til Konens ægte som uægte Börn, maa være berettiget til at modsætte sig samme, hvilken Rettighed Fattigbestyrelsen ogsaa maa tilkomme i det Tilfælde, at Mandspersonen er forsörgelsesberettiget i den samme Commune, som Fruentimmeret.

1852. 30. Oktbr.

Forsaavidt det af Hr. Amtmanden dernæst er anfört, at man i Island sædvanligviis gjör Forskjel paa den Understöttelse, som af Fattigvæsenet ydes et Barn under 16 Aar, eller en Vanför af ældre Alder, og den Understöttelse, som tillægges en Familie eller Person over 16 Aars Alderen, idet alene den sidstnævnte Understöttelse i Almindelighed fordres tilbagebetalt, skulde jeg ikke undlade tjenstl. at bemærke, at ligesom den foranförte Grundsætning ikke vil kunne komme i Betragtning i den her omhandlede Henseende, saaledes synes det ei heller stemmende med den i Island fulgte Regel, hvorefter den Understöttelse, som af Forsörgelsesdistriktet er ydet et Fruentimmer til hendes Barns Underholdning under hendes Ophold i en anden Commune, er til Hinder, at hun der kan erhverve Forsörgelsesret.

Derimod kan en Faderens uægte Barn tillagt urefunderet Understöttelse ikke være til Hinder for hans Ægteskab, thi da Barnet fölger Moderens og ikke Faderens Forsörgelseshjem, er der ikke et saadant Identitetsforhold tilstede mellem Faderen og Barnet, at en dette tillagt Understöttelse kan ansees som ydet ham, ligesom ogsaa hans Ægteskab med et andet Fruentimmer end Barnets Moder, saaledes som af Hr. Amtmanden selv bemærket, ikke kan bevirke nogen Forandring i Henseende til Forsörgelsespligten.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden Forestaaende til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, undlader Ministeriet ikke at tilföie, at skjöndt der saaledes i det

1852. ovenanförte Tilfælde ifölge Lovgivningen tilkommer ved-
30. Oktbr. kommende Fattigbestyrelse Ret til at modsætte sig det intenderede Ægteskabs Indgaaelse, tör det dog forventes, at naar det efter Sagens samtlige Omstændigheder, og navnligen naar begge Personer ere arbeidsdygtige, ikke er sandsynligt, at der ved Ægteskabets Indgaaelse vil paadrages Mandens Forsörgelsessted nogen Forsörgelsesbyrde, at vedkommende Commune da ikke vil gjöre Brug af den strænge Ret i Henseende til Nægtelse af Samtykke til det attraaede Ægteskab. — Indenrigsministeriet den 30. Oktbr. 1852.

4. Novbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Sportelkassereren, ang. **Bekostning til Udgivelsen af en statistisk Beskrivelse** af Island. Khavn den 4. Novbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 821.

Da Ministeriet har tilladt, at det islandske Departement maa udbetales et Belöb af 200 Rbd. til Udgivelse i det islandske Sprog af det Afsnit af det af Professor Bergsöe udgivne Skrift „Den danske Stats Statistik", som handler om Island, saa skulde jeg herved tjenstl. have Hr. Secretairen anmodet om, behagel. at ville udbetale ovennævnte 200 Rbd. af det ved Finantsloven det statistiske Bureau for indeværende Aar tilllagte Belöb, og derefter före samme til Udgift i det af Dem herfor aflæggende Regnskab. — Indenrigsministeriet den 4. Novbr. 1852.

29. Novbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Finantsministeriet, ang. et udarbeidet **Udkast til Lov** om **Skibsfart og Handel** paa Island. Khavn den 29. Novbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 849.

Ved tjenstl. at tilstille Finantsministeriet hoslagte af mig udarbeidede Udkast til Lov om Skibsfart og Handel paa Is-

land med tilhörende Motiver, samt Sagens Acter, undlader 1852.
jeg ikke at bemærke, at da Ordningen af den islandske 29. Novbr.
Handelssag ei blot af den islandske Befolkning imödesees med stor Længsel, men ogsaa af Regjeringen lige fra 1846 er erkjendt for at skyldes denne Landsdeel, og at være paatrængende fornöden, er det Indenrigsministeriets Pligt at söge Sagen forelagt den nuværende Rigsdag. De flere Lovarbeider, som Ministeriet i denne Tid har haft og har at fremme, i Forbindelse med Vidtlöftigheden af de Akter og Forhandlinger, som maatte gjennemgaaes forinden Udkastet til en Lov om den islandske Handel kunde udarbeides, have imidlertid hindret mig fra tidligere at tilendebringe dette Arbeide, og idet jeg herved, forinden videre foretages, lige tjenstl. udbeder mig Hr. Finantsministerens Yttringer over det nævnte Lovudkast behagel. meddelte, tillader jeg mig at tilföie den Bön, om muligt at maatte erholde velbemeldte Ministers Erklæring saa tidligen meddeelt, at Sagen kunde blive foredraget Kongen og Lovudkastet forelagt Rigsdagen inden Juul. — Indenrigsministeriet den 29. Novbr. 1852[1].

Indenrigsministeriets Skrivelse til Ministeriet 29. Novbr.
for Hertugdömmet Holsteen, ang. **Behandlingen af et Lovudkast om Islands Handel og Skibsfart.** Khavn den 29. Novbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 852.

Lige siden det islandske Althings förste Sammenkomst i Aaret 1845 har det stadigen med stor Enstemmighed andraget paa den islandske Handels Frigivelse for fremmede Staters Undersaatter, og det kan

[1]) ved Skrivelser af samme Dato fra Indenrigsministeriet (P. G. Bang) tilstilles Udkastet ligeledes General-Procureuren (Algreen-Ussing), og den forhenværende Stiftamtmand paa Island, Kammerherre M. H. Rosenörn, ligeledes til Betænkning. Isl. Copieb. sst. Nr. 850. 851.

1852. ei heller nægtes, at den Isolering, hvori Island hidtil
29. Novbr. har befundet sig med Hensyn til Handelsanliggender, maa ansees for uheldig, og at Indbyggerne have retfærdigt Krav paa, at dette Forhold forandres. Ordningen af denne Sag er derfor ei blot af den islandske Befolkning imödeseet med stor Længsel, men ogsaa af Regjeringen siden i Aaret 1846 erkjendt at skyldes bemeldte Landsdeel og at være paatrængende nödvendig. Jeg har derfor anseet det for Ministeriets Pligt at fremme denne vidtlöftige Sag, saa meget som Omstændighederne have tilladt, og har jeg til den Ende udarbeidet det hosfölgende Lovudkast med tilhörende Motiver.

Dette Lovudkast maa vel endnu betragtes som blot forelöbigt, da det for Tiden er tilsendt Finantsministeriet og Generalprocureuren til Betænknings Afgivelse, men jeg har dog ikke villet undlade allerede nu tjenstl. at udbede mig D. Excellences Yttringer om, hvorvidt sammes Forelæggelse for den holsteenske Stænderforsamling maatte, med Hensyn til Lovens almindelige Indhold, ansees nödvendig, idet jeg i saa Henseende skal tillade mig at bemærke, at det vel blev iagttaget ved Udgivelsen af Plakat af 28de Decbr. 1836, hvorved nogle nærmere Bestemmelser bleve givne om den indenlandske islandske Handel, men tillige at gjöre opmærksom paa, at Forholdene dengang vare meget forskjellige fra dem, som nu finde Sted, idet navnlig Sagen, som i sig selv var mindre paatrængende, ikke derved led noget Ophold, da samme blev forelagt samtidig for Hertugdömmernes og for Kongerigets Provindsialstænder. Skulde derimod nærværende Lovudkast forelægges Hertugdömmernes Stænderforsamlinger, maatte det, for at have nogen Betydning, skee forinden samme blev forelagt den lovgivende Rigsdag, men i saa Fald vilde Sagens endelige Afgjörelse blive udsat meget længere end önskeligt. Hertil kommer, at den Interesse, som denne Sag kan have for Hertugdömmerne og navnlig

for Hertugdömmet Holsteens Vedkommende, kun kan antages at være saare ringe, idet den Handel, som derfra drives paa Island, er aldeles ubetydelig, og at Sagen derimod, naar det ikke maatte være nödvendigt at forelægge Loven for Hertugdömmernes Stænderforsamlinger, kan ventes afgjort muligen endnu inden bemeldte Forsamlings Sammentræden og ialt Fald saa betimeligen, at Loven endnu vilde partielt kunne træde i Kraft allerede til næste Foraar. — Indenrigsministeriet den 29de Novbr. 1852[1]. 1852. 29. Novbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Sundtold af fremmede Varer, der föres til Island.** Khavn den 4. Decbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 855. 4. Decbr.

Fra Kjöbmændene C. F. Siemsen og M. W. Bjering i Reykjavík har Ministeriet modtaget et Andragende, dat. 28. Septbr. d. A., hvori de besvære dem over, at de have maattet betale Öresundstold for en Ladning af c. 1100 Tönder Rug, som for deres Regning skal i afvigte Sommer være bleven sendt fra Riga directe til Reykjavík med Skibet „Jakob", fört af Skipper Sophus Bentzen, idet de have bemærket, at der saavidt vides ikke tidligere er bleven erlagt Sundtold for slige Ladninger, naar de föres til Island.

Ministeriet har i denne Anledning brevvexlet med Finantsministeriet, som har tilbagemeldt, at da Öresunds og Strömtoldrullen ikke indeholder nogen Bestemmelse om Toldfrihed i Sundet og Belterne for fremmede Varer, der föres fra fremmede Steder til Island, men der kun i § 8 af Bekjendtgjörelsen af 1. Jan. 1842,

[1]) s. D. er en omtrent ligelydende Skrivelse afgaaet til Ministeriet for Slesvig, hvori navnlig fremhæves, at det eneste Handelshus fra Flensborg, som forhen havde taget activ Deel i den islandske Handel, nu havde trukket sig tilbage. Copieb. sst. Nr. 853.

1852. om indenlandske Skibes og Varers Behandling i Sundet
4. Decbr. og Belterne tilstaaes Toldfrihed for Varer, der udgaae til og hjembringes fra Færöerne, Island og Grönland, altsaa mellem Danmark og de nævnte Bilande, er Sundtolden af det omhandlede Parti Rug ved Skibet Jakobs Klarering af 25. Mai d. A. rigtig beregnet, hvorhos Ministeriet, med Hensyn til Supplikanternes foranförte Paastand, endvidere har tilföiet, at ifölge Öresunds Toldkammers Erklæring ere, forsaavidt vides, ikke tidligere fremmede Varer directe fra fremmede Steder förte sundtoldfrie til Island, medens vel fremmede Produkter ere förte sundtoldfrie fra Kjöbenhavn til Island, ligesom der heller ikke i Anordningerne om den islandske Handel er nogen Bestemmelse, der tilsiger Afgiftsfrihed i Öresund og Belterne for Farten fra fremmede Steder.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden til behagel. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Andragerne. — Indenrigsministeriet den 4. Decbr. 1852.

4. Decbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Beregning af Administrations-Salair.** Khavn den 4. Decbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 857.

Ved Reivsions Erindringsposter til Administrationsregnskaberne for Mödruvalla og Munkathveraa Klostergodser, samt de saakaldte större og mindre Öefjords Syssels Jorder, for Aaret til Fardag 1849, blev, blandt andet, opkastet det Spörgsmaal, om vedkommende Administratorer kunde tilkomme Administrations-Salair af det Bidrag, der ifölge Plak. af 18. Juli 1848 udredes til Dækning af de med Althingets Afholdelse forbundne Omkostninger af de jorddrotlige Afgifter af det kongl. Jordegods.

Efter at have over dette Spörgsmaal modtaget Hr. Amtmandens Betænkning i behagel. Skrivelse af

24. Septbr. sidstafvigte, undlader Ministeriet ikke, til behagel. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Administratorerne af de kongl. Godser inden Nord- og Öst-Amtet, tjenstl. at melde, at ligesom, efter hvad af Hr. Amtmanden er bemærket, Klosterpræsternes Salairer ei fradrages, forinden Administrations-Salairet beregnes, saaledes kan indtil videre samme Regel fölges med Hensyn til det Bidrag, der paalignes det kongl. Jordegods til Udredelsen af de med Althingets Afholdelse forbundne Udgifter. — Indenrigsministeriet den 4. Decbr. 1852. 1852. 4. Decbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Finantsministeriet, ang. **Opmaaling af Islands vestlige og nordlige Kyster.** Khavn den 7. Decbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 859. 7. Decbr.

I Betragtning af de aldeles ufuldstændige nautiske Efterretninger om Islands Vestside og nogle Fjorde paa Nordsiden, blev det paa det forhenværende Rentekammers, efter Brevvexling med den daværende Finantsdeputation, nedlagte allerunderd. Forestilling, ved allerh. Resolution af 9. Juni 1847 bestemt, at disse Steder paa Island skulde i de næstpaafölgende to Aar systematisk hydrographisk undersöges, og at dertil maatte af den islandske Jordebogskasse anvendes 6000 Rbd., eller 3000 Rbd. for hvert af disse Aar, foruden 2000 Rbd., som af Sökort-Archivets Midler, til Afholdelsen af de med dette Foretagende forbundne Omkostninger, forventedes tilskudte, hvorbos det ved allerh. Resol. 6. Mai s. A. blev tilladt, at den i sin Tid for Statskassens Regning til Fiskeriforsög ved Færöerne anskaffede Jagt, Karen Knuth, maatte blive anvendt i bemeldte Öiemed, hvorefter der til sammes Eqvipering og Istandsættelse af de for Aaret 1848 bestemte 3000 Rbd. blev i Begyndelsen af samme Aar foranstaltet udbetalt et Belöb af 804 Rbd. 24 Sk. Men

1852. da bemeldte Jagt i Foraaret 1848 var klar til at afgaae
7. Decbr. til Island paa Opmaaling, udbröd Opröret og gjorde det nödvendigt at anvende Officererne til anden Tjeneste, og indtil videre at stille denne Expedition i Bero.

Imidlertid er Spörgsmaalet om denne Sags Fremme nu igjen bragt paa Bane, idet Ministeriet i Anledning af en til samme indkommen Forespörgsel, om fornævnte Jagt kunde ventes afhændet, med Hensyn til dens ovenberörte Bestemmelse til Brug ved de omhandlede nautiske Undersögelser, fandt sig foranlediget til at brevvexle med Directeuren for Sökort-Archivet, som i sin vedlagte Svarskrivelse har, næst at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa Nödvendigheden af de forberörte Undersögelser, hvortil fornævnte Jagt endnu kunde anvendes, paa det varmeste anbefalet Sagens Fremme.

Ved i denne Anledning tjenstl. at bemærke, at ligesom jeg med Directeuren for Sökort-Archivet maa være enig i, at de omhandlede Undersögelser, som paa Grund af Krigens Udbrud i Aaret 1848 bleve udsatte, ere paatrængende nödvendige, og det saa meget mere, som Handelen paa Island nu ventes aabnet for fremmede Nationer, idet Mangelen af slige nautiske Efterretninger om en meget besögt Deel af Landet, foruden at forringe Statens Anseelse ligeoverfor Udlandet, muligen vilde fremkalde flere Ulykkestilfælde, som det maatte være magtpaaliggende at forebygge, skulde jeg lige tjenstl. udbede mig Finantsministeriets Yttringer behagel. meddeelte, om Samme vil have Noget at erindre imod, at den alt i Aaret 1847 besluttede Expedition til Opmaaling af de fornævnte Steder paa Island foretages i Sommeren 1853, og 1854, efter den tidligere lagte Plan, og at der af de til dette Öiemed ved allerh. Resolution af 9. Juni 1847 bestemte 6000 Rbd. optages som en extraordinair Statsudgift paa Finantsbudgettet for 1853—54 Restbelöbet af den

for det förste Aar bestemte Sum med 2195 Rbd. 72 Sk., og paa Budgettet for 1854—55 de övrige 3000 Rbd. 1852. 7. Decbr.

Med Svaret udbedes det indsluttede Bilag tilbagesendt. — Indenrigsministeriet den 7. Decbr. 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til det kgl. danske Landhusholdningsselskab, ang. **Understöttelse til Landvæsenet** i Island. Khavn den 15. Decbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 874. 15. Decbr.

Amtmanden for Islands Nord- og Öst-Amt har med vedlagte Skrivelse af 24. Septbr. d. A. hertil indsendt det ligeledes hosfölgende Andragende med 2 Bilage, hvori Jens Jensen Stæhr anholder om en Understöttelse af 300 Rbd., for at anvendes til Jorddyrkning i Island, hvor han allerede har gjort flere heldige Forsög med Plöining, Steenkjörsel o. s. v.

Efter de særdeles fordeelagtige Vidnesbyrd, hvormed det ommeldte Andragende er ledsaget, og Amtmandens indstændige Anbefaling, kan der neppe være nogen Tvivl om, at de af Supplikanten i Island foretagne Forsög have haft en meget gavnlig Indvirkning paa Indbyggernes Sands for Jorddyrkning, hvorfor hans Bestræbelser i denne Retning upaatvivleligen fortjene Paaskjönnelse og Opmuntring.

Men hvor gjerne Ministeriet end önskede at yde ham nogen Understöttelse til hans fortsatte Virksomhed, seer man sig dog ikke istand dertil af Mangel paa Ressourcer, og Ministeriet har derfor troet at burde henstille til det kongl. Landhusholdningsselskab, der tidligere har understöttet lignende Forsög, navnlig paa Færöerne, om Samme ikke maatte finde Anledning til paa en eller anden Maade at bidrage til de omhandlede gavnlige Foretagenders Fremme. — Indenrigsministeriet den 15. Decbr. 1852.

1852.
15. Decbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Handels-Anlæg paa Geirseyri ved Patreksfjord.** Khavn den 15. Decbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 879.

Ved hertil at indsende et Andragende fra Kjöbmand Thorstein Thorsteinsson paa Patriksfjord, om at maatte opföre Handelshuse og etablere Handel paa Jorden Geirseyri, der er beliggende kun 370 Favne fra Vatneyri, hvor der forhen skal være udmaalt en Plads til det paa Patriksfjord hidtil bestaaende Handels-Etablisement, har Hr. Amtmanden i behgl. Skrivelse af 1. Oktbr. d. A. bemærket: at Opförelse af Handels-Etablissementer oftere forhen er bleven tilladt paa saadanne Steder, der vel have været beliggende udenfor den til det ældre Etablissement henlagte Grund, men dog i saadan umiddelbar Nærhed af samme, at derfra kan benyttes det samme Havneleie, hvilket ogsaa her er Tilfældet; — at Meddelelsen af den ansögte Tilladelse i nærværende Tilfælde vilde være saa meget mere önskelig, som der kun er et eneste Handels-Etablissement paa Patriksfjord, men at det var at befrygte, at Andrageren, der paa Jorden Geirseyri driver Landboskab, vilde blive nödt til at opgive sit Forehavende om Handels Etablering, naar han skulde flytte bort fra bemeldte Jord, og opföre de nödvendige Bygninger paa selve Handelsstedet Vatnseyri.

Skjöndt det ikke kan ansees önskeligt, at der gives Tilladelse til at opföre Handelsetablissementer udenfor de til dette Öiemed opmaalte Grunde, hvor saadanne findes, har Ministeriet dog, i Betragtning af de i nærværende Tilfælde tilstedeværende særdeles Omstændigheder, ikke troet at burde modsætte sig Hr. Amtmandens Indstilling om, at Supplikanten maa opföre det af ham paatænkte Handels-Etablissement paa Jorden Geirseyri.

Hvilket herved tjenstl. meldes Hr. Amtmanden til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Supplikanten. — Indenrigsministeriet den 15. Decbr. 1852. 1852. 15. Decbr.

Kirke- og Underviisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Understöttelse til det islandske Bibelselskab.** Khavn den 21. Decbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 910. 21. Decbr.

Som Formand for Bibelselskabet i Island har D. Höiærv. i behgl. Skrivelse af 3. f. M. andraget paa, at den ved allerh. Resol. af 22. April 1818 bemeldte Selskab allern. tilsagte Understöttelse af 60 Rbd. aarlig, hvis Udbetaling for indeværende Aar af Landfogden skal være bleven nægtet, fremdeles maa vedblive at komme Bibelselskabet tilgode.

Foranlediget heraf meldes tjenstl., at ligesom fornævnte Understöttelse i de næst foregaaende Aar er bleven udbetalt og opfört i Statsregnskabet som afholdt af de til tilfældige og uforudseelige Udgifter i Island aarlig bevilgede 4000 Rbd., uden at nogen Bemærkning i saa Henseende er fremkommen fra Statsrevisorernes Side, saaledes har Ministeriet ikke fundet Noget at erindre imod, at bemeldte Understöttelse for indeværende Aar udbetales paa samme Maade, i hvilken Henseende den fornödne Ordre derfor herfra er tillagt Landfogden i Island.

Da det imidlertid maa ansees rigtigere, at denne Udgift for Fremtiden opföres paa Finantsbudgettet, skulde jeg, til nærmere Oplysning i bemeldte Henseende, tjenstl. anmode D. Höiærv. om, behgl. at ville meddele Ministeriet en nöiagtig Underretning om Bibelselskabets oeconomiske Status, saavel som dets Virksomhed i det Hele. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 21. Decbr. 1852.

[1]) under s. D. er Udgifts-Ordre afgaaet fra det islandske Departement til Landfogden. Copieb. sst. Nr. 911.

1852. 21. Decbr. **Kirke- og Underviisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Latinskolens Budget** og **Rektorens Medvirkning ved sammes Affattelse.** Khavn den 21. Decbr. 1852. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 913.

Efterat det af Ephoratets Skrivelse af 12. i f. M. er bragt i Erfaring, at saavel velbemeldte Ephorat som Rector Johnsen have tiltraadt den af Underviisnings-Inspecteuren fremsatte Formening om, at Oprettelsen af et Skoleforstanderskab i Reykjavík maatte ansees ufornödent, men at der derimod kunde være Anledning til, deels at indrömme Skolens Rector en större Medvirkning ved Budgettets Affattelse og Omsorgen for Skolens Bygning og dens Inventarium, deels at bemyndige ham til at anvise mindre Regninger til Udbetaling af de bevilgede Budgetsummer, skulde jeg, til behagel. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Rector, tjenstl. melde, at Sagen i Henhold hertil vil være at ordne paa den Maade, at Rector aarligen i betimelig Tid affatter et Forslag til Skolens Budget for det næste Finantsaar, hvilket Forslag derefter meddeles Ephoratet, for af Samme at indsendes til Ministeriet med de Bemærkninger, hvortil Samme maatte finde Anledning. Ligeledes vil Rector have at före nöiagtigt Tilsyn med Skolebygningens Vedligeholdelse, og navnlig at gjöre Ephoratet opmærksom paa de Mangler ved samme, saavel som ved Skolens Inventarium, som ikke af ham strax kunne afhjælpes ifölge den ham nedenfor meddelte Bemyndigelse, eller til hvis Afhjælpning det nödvendige Belöb vil være at opföre paa Skolens Budget.

Endeligen er Rector bemyndiget til at anvise til Udbetaling af Skolens Kasse saadanne Regninger for Fornödenheder til Skolen, eller til sammes Reparation m. v., hvis samlede Belöb ikke overstiger 30 Rbd. for hvert Qvartal, forsaavidt de dertil fornödne Summer ere bevilgede ved Finantsloven, samt imod, at Ephoratets

Approbation ved hvert Qvartals Udlöb erhverves paa de saaledes skete Udbetalinger. 1852. 21. Decbr.

Slutteligen tilföies, at ligesom det af Rector til Brug ved Sangunderviisningens Meddelelse begjærte Fortepiano allerede i afvigte Sommer blev opsendt til Skolen, saaledes har Ministeriet ogsaa bifaldet det af Rector i Skrivelse af 4. Marts d. A. under 6te Post med Hensyn til en Forandring i Sangunderviisningen i Skolen fremsatte Forslag, hvorved Ephoratet ingen Bemærkning har tilföiet i den derom under 17. Mai d. A. afgivne Erklæring. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 21. Decbr. 1852.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Direkteuren for Sökort-Archivet, Viceadmiral Zahrtmann, ang. **Forslag om at foretage Söopmaalinger ved Island.** Khavn den 4. Januar 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 2. 1853. 4. Januar.

Efter at have, i Anledning af D. Excellences behagel. Skrivelse, betræffende den alt i Aaret 1847 besluttede Expedition til Opmaaling af flere Steder paa Vest- og Nordsiden af Island, begjært Finantsministeriets Yttringer meddelte, om Samme havde Noget at erindre imod, at bemeldte Opmaaling foretages i Sommeren 1853, og 1854, efter den tidligere lagte Plan, og at der af de hertil ved allerh. Resolution af 9. Juni 1847 bestemte 6000 Rbd., hvoraf allerede 804 Rbd. 24 Sk. blev som en extraordinair Statsudgift paa Finantsbudgettet for 1853—54 optaget Restbelöbet af den for det förste Aar bestemte Sum, med 2195 Rbd. 72 Sk., og paa Budgettet for 1854—55 de övrige 3000 Rbd., har jeg modtaget den i Afskrift vedlagte Svarskrivelse af 20. f. M., hvorefter bemeldte Ministerium ikke har villet give Samtykke til, at den ovennævnte Udgift paadrages Statskassen.

1853. Ved herom tjenstl. at meddele Underretning, undlader jeg ikke lige tjenstl. at tilföie, at hvis den omhandlede Opmaaling desuagtet skulde besluttes iværksat, haves der fra undertegnede Ministeriums Side Intet imod, at Jagten Karen Knuth bruges i dette Öiemed, hvorom man dog maatte önske sig meddeelt nærmere Underretning, for at Svar derefter kan blive meddeelt paa en hertil indkommen Forespörgsel om Jagtens mulige Afhændelse. — Indenrigsministeriet den 4. Januar 1853.

4. Januar.

7. Januar. **Lov** om den **svævende Statsgjæld.** Christiansborg Slot den 7. Januar 1853[1]. — Denne Lov (Finantsminister Sponneck) optages her i Forbindelse med de andre om samme Gjenstand. Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Departem. Tid. 1853, S. 34. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1853, S. 1.

Lov om den svævende Statsgjæld.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

De ifölge Lovene af 19. April 1850 og 25. Novbr. 1851, om den svævende Statsgjæld, indtil Udgangen af Marts 1853 gjeldende Bestemmelser forblive i Kraft indtil den 31. Marts 1854.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 7. Januar 1853.

12. Januar. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse til Uddannelse i Tegnekunsten.** Christiansborg Slot den 12. Januar 1853. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Protok. 1853, Nr. 1. — I allerund. Forestilling fra Indenrigsministeren (P. G. Bang) 10. Januar 1853 refereres til kongl. Resolutioner 4. Februar 1851 og 4. Marts 1852, hvorved Sigurður Guðmundsson af Skagafjords Syssel i Island bevilgedes

[1]) Lov 8. Decbr. 1853.

af Understöttelsesfondet for Island en Sum af 100 Rbd. for hvert af disse Aar for at uddanne sig i Tegnekunsten, og paa de samme Grunde indstilles: 1853. 12. Januar.

„at der af Renterne af den ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond maa for indeværende Aar allern. forundes indbemeldte Sigurður Guðmundsson fra Island en Hjælp af 100 Rbd."

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 12. Januar 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til det kongl. danske Landhusholdnings-Selskab, ang. **Understöttelse til to islandske Landvæsens-Elever.** Khavn den 18. Januar 1853. — Isl. Copiebog 1853, Nr. 26. 18. Januar.

Ved at meddele Ministeriet Underretning om de Fremskridt, Landvæsens-Eleverne Sæmundur Eiriksson og Jon Pètursson, hvoraf den Förste har været anbragt hos Landvæsens-Commissair Kofod paa Viumgaard, og den Sidste hos Forpagter E. Hofman (Bang) paa Hofmansgave, have gjort i afvigte Aar, har det konglige Landhusholdnings-Selskab ved behagelig Skrivelse af 20. f. M., med Hensyn til, at bemeldte Jon Pètursson indstændigen önsker at maatte forblive som Landvæsens-Elev paa Hofmansgave endnu et heelt Aar, eller til 1. Novbr. 1853, forespurgt, hvorvidt Ministeriet kan forventes at ville deeltage i den hermed forbundne Udgift for indeværende Aar.

Foranlediget heraf undlader Ministeriet ikke tjenstl. at meddele, at ligesom der ved Skrivelse herfra af 28. Febr. f. A. blev lovet en Understöttelse af 50 Rbd. til fornævnte Pèturssons Oplærelse i samme Aar, saaledes kan et lignende Bidrag for indeværende Aar i samme Öiemed forventes tilstaaet, hvorimod Ministeriet ikke seer sig istand til at bevirke en större Under-

1853. 18. Januar. stöttelse til bemeldte Landvæsens-Elev i dette Aar, idet man, saaledes som i Ministeriets forberörte Skrivelse af 28. Februar f. A. udhævet, er gaaet ud fra den Forudsætning, at begge de fornævnte unge Mennesker ville kunne anbringes paa lignende Vilkaar som de tidligere Landvæsens-Lærlinge fra Island, Björn Arnason og Thorarinn Arnason. — Indenrigsministeriet den 18. Januar 1853.

18. Januar. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til det kongl. danske Landhusholdnings-Selskab, ang. **Understöttelse til Landvæsenets Fremme** i Island. Khavn den 18. Januar 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 27.

I Anledning af det med Ministeriets Skrivelse af 15. f. M. fremsendte Andragende fra Jens Jensen Stæhr af Skipalon i Öefjords Syssel, om en Understöttelse af 300 Rbd. til Fremme af hans fortsatte Bestræbelse for en hensigtsmæssig Jorddyrknings Indförelse paa Island, har det kgl. Landhusholdnings-Selskab ved behagelig Skrivelse af 28. næstefter, med Hensyn til det i vedkommende Amtmands Erklæring fremsatte Forslag om, at blive bemyndiget til at overdrage Supplikanten en af de kgl. Jordeiendomme der paa Landet, enten afgiftsfrit eller imod nedsat Afgift, begjært nærmere Underretning meddelt om, hvorvidt Ministeriet maatte være tilsinds at gaae ind paa dette Forslag.

Til Gjensvar herpaa undlader jeg ikke tjenstl. at melde, at Ministeriet vel er sindet at bemyndige Amtmanden til at overdrage fornævnte J. J. Stæhr fremfor Andre en passende kongelig Jord i Nord-Amtet til Bygsel, for at han desbedre kan blive sat istand til ved eget Exempel at virke for det ovennævnte Formaals Fremme, men at Ministeriet derimod ikke har fundet sig beföiet til at bevirke Supplikanten, der maa antages selv at ville nyde Frugten af de Jordforbedringer, som han maatte foretage, enten Fritagelse for eller Nedsættelse

i de sædvanlige Jordafgifter, hvilket ei heller vilde kunne skee uden Hjemmel i Finantsloven. — Indenrigsministeriet den 18. Januar 1853. 1853. 18. Januar.

Capitelstaxt for **Hunavatns** og **Skagafjords** Sysseler i Norder-Amtet, fra **Medio Mai 1853 til samme Tid 1854.** Friðriksgáfa den 24. Januar 1853. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff. 24. Januar.

Verðlagsskrá, sem gildir í Húnavatns sýslu og í Skagafjarðar sýslu frá miðju Mai mánaðar 1853 til jafnlengdar 1854.

		Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr.	1[1]	26	90½	26	90½	21½
—	2 (fard. 1853)	3	37½	20	33	16½
—	3	5	6	30	36	24½
—	4	3	55	28	56	23
—	5	2	63½	31	90	25½
—	6	3	38	27	16	21½
—	7	2	8	20	80	16½
—	8	17	50½	17	50½	14
—	9	13	40	17	85½	14½
B. Nr.	10	»	24	30	»	24
—	11	»	20	25	»	20
—	12	»	17	21	24	17
—	13	»	16	20	»	16
C. Nr.	14	»	»	»	»	»
—	15	»	20½	12	78	10
—	16	»	27	8	42	7
—	17	»	8	10	»	8
—	18	»	58	12	8	9½
—	19	»	78	12	18	10

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler af 16. Januar 1851 (ovenf. S. 4—6).

1853.
24. Januar.

	Silfurmynt. rd.	sk.	Hundrað. rd.	sk.	Alin. sk.
C. Nr. 20	»	34½	43	12	34½
— 21	»	26	32	48	26
D. Nr. 22	»	»	»	»	»
— 23	3	18½	19	15	15½
— 24	3	16½	19	3	15
— 25	2	84	17	24	14
— 26	2	89½	17	57	14
E. Nr. 27	1	24	18	72	15
— 28	1	53	23	27	18½
— 29	1	48	22	48	18
— 30	1	23½	18	64½	15
F. Nr. 31	4	72½	19	2	15
— 32	3	77	22	78	18
— 33	3	10	18	60	15
— 34	2	27½	18	28	14½
— 35	1	58	19	24	15½
— 36	3	29	19	78	16
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	7	18	42	15
— 39	»	»	»	»	»
— 40	2	63½	31	90	25½
— 41	»	»	»	»	»
— 42	»	73½	»	»	14½
— 43	1	22½	»	»	23½

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í fríðu	24.59½	19½
— B, — í ullu, smjöri og tólg	24. 6	19
— C, — í tóvöru af ullu	18.70½	15
— D, — í fiski	18.25	14½
— E, — í lýsi	20.77	16½
— F, — í skinnavöru	18.93½	15

En meðalverð allra landaura, saman talin og skipt með 6, sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 20 Rbd. 87½ Sk. [og alin] 16½ Sk.

Friðriksgáfu, 24. dag Januar-mán. 1853.

Vegna herra amtmanns Havsteins — Eptir fullmakt

E. Briem. — Guðmundr Johnsen.

Capitelstaxt for Thingöe og Öefjords Sysseler i Norder-Amtet, fra Medio Mai 1853 til samme Tid 1854. Friðriksgáfa den 24. Januar 1853. — 1853. 24. Januar.

Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í þíngeyjar sýslu og í Eyjafjarðar sýslu frá miðju Mai-mánaðar 1853 til jafnlengdar 1854.

	Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	26	57	26	57	21½
— 2 (fard. 1853)	3	58½	21	63	17½
— 3	4	80	29	»	23
— 4	3	67½	29	60	23½
— 5	2	56½	31	6	25
— 6	3	48	28	»	22½
— 7	2	1	20	10	16
— 8	20	75	20	75	16½
— 9	16	75	22	36	18
B. Nr. 10	»	24½	30	60	24½
— 11	»	20	25	»	20
— 12	»	16	20	»	16
— 13	»	16	20	»	16
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	24	15	»	12
— 16	»	27½	8	57	7
— 17	»	8½	10	60	8½
— 18	»	54	11	24	9
— 19	»	88	13	72	11
— 20	»	32	40	»	32
— 21	»	25	31	24	25
D. Nr. 22	»	»	»	»	»
— 23	2	69	16	30	13
— 24	2	63	15	90	13

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler 16. Januar 1851 (ovenf. S. 4—6).

1853.		Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
24. Januar.	D. Nr. 25	2	44	14	72	12
	— 26	2	53	15	30	12
	E. Nr. 27	1	44	21	84	17½
	— 28	1	50	22	78	18
	— 29	1	47½	22	40½	18
	— 30	1	40	21	24	17
	F. Nr. 31	4	23½	16	94	13½
	— 32	3	15½	18	93	15
	— 33	2	37½	14	33	11½
	— 34	1	63	13	24	10½
	— 35	1	38	16	72	13½
	— 36	2	70	16	36	13
	— 37	»	6	15	»	12
	G. Nr. 38	3	5½	18	33	14½
	— 39	»	32	13	32	10½
	— 40	2	72	33	»	26½
	— 41	»	43½	21	72	17½
	— 42	»	75	»	»	15
	— 43	1	28½	»	»	25

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í fríðu	25.45	20½
— B, — í ullu, smjöri og tólg	23.87	19
— C, — í tóvöru af ullu . . .	18.61½	15
— D, — í fiski	15.55½	12½
— E, — í lýsi	22. 8½	17½
— F, — í skinnavöru	15.91½	12½

En meðalverð allra landaura saman talin og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 20 Rd. 26 Sk. [og alin] 16 Sk.

Friðriksgáfu, 24. dag Januar-mán. 1853.

Vegna herra amtmanns Havsteins — E. Briem. Eptir fullmakt — Guðmundr Johnsen.

24. Januar. **Capitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler i Öster-Amtet, fra Medio Mai 1853 til**

samme **Tid 1854.** Friðriksgáfa den **24.** Januar 1853. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff. — Denne Capitelstaxt anföres som thinglæst i Norder-Mula Syssel 1860. 1853. 24. Januar.

Verðlagsskrá, sem gildir í Norður-Múla sýslu og í Suður-Múla sýslu frá miðju Mai-mánaðar 1853 til jafnlengdar 1854.

	Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	24	67½	24	67½	20
— 2 (fard. 1853)	3	91	23	66	19
— 3	4	75	28	66	23
— 4	3	69	29	72	24
— 5	2	52	30	48	24½
— 6	3	56½	28	68	23
— 7	2	19½	22	3	17½
— 8	20	10½	20	10½	16
— 9	16	22	21	61½	17½
B. Nr. 10	»	25½	31	84	25½
— 11	»	21	26	24	21
— 12	»	19	23	72	19
— 13	»	16	20	»	16
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	20	12	48	10
— 16	»	26	8	12	6½
— 17	»	7	8	72	7
— 18	»	62	12	88	10½
— 19	»	86½	13	49½	11
— 20	»	35	43	72	35
— 21	»	30	37	48	30
D. Nr. 22	3	24	19	48	15½
— 23	3	70½	22	39	18
— 24	3	51½	21	21	17
— 25	3	15	18	90	15
— 26	2	55½	15	45	12½

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler den 16. Januar 1851 (ovenfor S. 4—6).

1853.

24. Januar.

	Silfurmynt.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
E. Nr. 27	1	18	17	78	14
— 28	1	54	23	42	19
— 29	1	45	22	3	17½
— 30	1	35	20	45	16½
F. Nr. 31	4	9½	16	38	13
— 32	3	44	20	72	16½
— 33	2	18	13	12	10½
— 34	1	26½	10	20	8
— 35	1	18	14	24	11½
— 36	3	17½	19	9	15½
— 37	»	6½	16	24	13
G. Nr. 38	3	4½	18	27	14½
— 39	»	»	»	»	»
— 40	3	21½	38	66	31
— 41	»	»	»	»	»
— 42	»	94½	»	»	19
— 43	1	5	»	»	20

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í fríðu	25.51½	20½
— B, — í ullu, smjöri og tólg . .	25.45	20½
— C, — í tóvöru af ullu	19.55½	15½
— D, — í fiski	19.48½	15½
— E, — í lýsi	20.90	17
— F, — í skinnavöru	15.69½	12½

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna meðalverða allra meðalverða
[hdr.] 21 Rd. 12 Sk. [og alin] 17 Sk.

Friðriksgáfu, 24. dag Januar-mán. 1853.

Vegna herra amtmanns Havsteins Eptir fullmakt
E. Briem. Guðmundr Johnsen.

27. Januar. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **nogle formentlig til Flandern bortförte islandske Söfolk.** Khavn den **27.** Januar **1853.** — Isl. Copieb. 1853, Nr. 34.

Med Hensyn til det i Island circulerende Rygte, at en udenfor Siglefjord med 11 Mands Besætning i Aaret 1842 bortebleven Baad, som i Storm formentes at være forulykket, skulde have været optaget af et flandersk Fiskerfartöi, idet man vil have gjenkjendt nogle af Besætningen paa flanderske Fiskefartöier, der i Sommeren 1851 laa paa Fiskeri under Island, har Hr. Amtmand i behagelig Skrivelse af 14. Februar f. A. begjært Ministeriets Foranstaltning til Sagens Undersögelse. 1853. 27. Januar.

Efter at Udenrigsministeriet i Anledning heraf under 13. April næstefter var bleven anmodet om, at foranledige den fornödne Undersögelse af Sagen anstillet, har Ministeriet fra Samme modtaget de i Afskrifter med Bilag i Oversættelse vedlagte Skrivelser af 9. Juni og 30. Decbr. f. A., hvoraf behageligen vil erfares, at de i Belgien og Frankrig om Sagen anstillede Undersögelser ikke have fört til det tilsigtede Resultat.

Hvilket Ministeriet ikke undlader tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden til behagelig Underretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse. — Indenrigsministeriet den 27. Januar 1853.

Islandske Departements Expeditions Contoirs Skrivelse til Revisionscontoiret under samme Departement, ang. **nogle Præsters Mensale af forrige Holum Bispestol.** Khavn den 27. Januar 1853. — Isl. Copiebog 1853, Nr. 38. 27. Januar.

Efter at der, i Anledning af det ved 93. Antegnelsespost til Regnskabet for Islands Jordebogskasse for Aaret til 31. Juli 1849 opkastede Spörgsmaal, om ikke de aarlige Godtgjörelser, der af Islands Jordebogskasse nu tilflyde nogle under forrige Holum Bispestol hörende Præstekald, ved Embedsskifte kunde være at inddrage, er bleven indhentet Erklæring fra Stiftsövrigheden i Island, og Sagen derefter er bleven foredraget

1853. for Indenrigsministeren, har han resolveret, at, da den
27. Januar. omhandlede Godtgjörelse er Erstatning for nogle med Holum Bispestols Gods i sin Tid bortsolgte Kirkeqvilder, hvoraf Præstekaldene tilkom Leien, saa vil denne Erstatning ikke kunne beröves vedkommende Præstekald, og at Udsættelsen saaledes maa bortfalde.

Hvilket man ikke undlader herved tjenstl. at meddele Revisionscontoiret til behagelig Efterretning. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 27. Januar 1853.

27. Januar. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Bopæl for Sysselmanden** i Norder-Mula Syssel. Khavn den 27. Januar 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 35.

Efter at have modtaget Hr. Amtmandens Erklæring i behagelig Skrivelse af 10. d. M. over det af Sysselmanden i Nordermule Syssel, Th. Johnsen, indgivne Andragende om, til næstkommende Fardag at maatte entlediges fra den ham overdragne Constitution som Sysselmand i Söndermule Syssel, undlader jeg ikke til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at Ministeriet bevilger den af Sysselmand Johnsen saaledes begjærte Entledigelse fra den ham under 9. Mai 1850 overdragne Constitution i Söndermule Syssel fra 6. Juni förstkommende at regne. Og skulde Ministeriet derfor lige tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om, behageligen at ville constituere en duelig Mand til i Vacancen at bestyre nysnævnte Sysselmandsembede.

Forsaavidt derimod Sysselmand Johnsen har i fornævnte Andragende tilkjendegivet den Hensigt, til næstkommende Fardag at bosætte sig i Vopnafjorden, da kan Ministeriet, efter de af Hr. Amtmanden meddelte Oplysninger, ikke hertil give sit Samtykke, hvorimod det,

under Forudsætning af, at der vil blive aabnet Fremmede Adgang til Handel paa Seydisfjord i Nordermule Syssel, maa ansees nödvendigt, at han tager Bopæl paa dette Sted, i hvilken Henseende Ministeriet derfor i Henhold til allerh. Resolutioner af 16. Mai 1850 og 1. Mai 1851 maa have Hr. Amtmanden anmodet om at ville tilkjendegive Sysselmand Johnsen det Fornödne. — Indenrigsministeriet den 27. Januar 1853. 1853. 27. Januar.

Bekjendtgjörelse fra **Justeerkammeret,** ang. **Forandring i Handelsvægten.** Khavn den 31. Januar 1853. — Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1853, S. 6. 31. Januar.

Bekjendtgjörelse, hvorved bringes til almindelig Kundskab, at den ved allerh. Resolution af 20. August 1839 foreskrevne Norm for den danske Handelsvægt, efter Modtagelsen af de dertil nödvendige Normallodder, fra 1. Januar d. A. bringes til Anvendelse ved alle Justeringer og Omjusteringer paa Justeerkammeret, samt at Forskjellen med den ældre Handelsvægt udgjör:

for et 1 Punds Lod	omtrent		1/32	Lod	lettere end de ældre Lodder.
— 1 Lpds.	—	—	1/2	—	
— 4 —	—	—	3 3/4	—	
— 5 —	—	—	5 1/2	—	
— 10 —	—	—	10	—	

Justeerkammeret den 31. Januar 1853.

Bekjendtgjörelse fra Justeerkammeret, ang. Udsalg af **Maal- og Vægt-Redskaber.** Khavn den 31. Januar 1853. — Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1853, S. 6—7. 31. Januar.

Bekjendtgjörelse, hvorved bringes til almindelig Kundskab, at Justeerkammeret, i Medhold af Indenrigsministeriets Kundgjörelser af 14. April og 2. Oktobr.

1853. f. A.[1], foruden de hidtil paabudne justerede Maal- og Vægt-Redskaber, ogsaa udsælger: runde Metal-Vægtlodder af den almindelige Handelsvægt; Jernlodder, overtrukne med Zink, til 2 og 4 Lpds. Bismere, samt Heel- og Halvpottemaal af Blik med Skaft, til Afbenyttelse ved Melkehandelen.
31. Januar.

Med Hensyn til Udsalgspriserne, saavel af de nye som af de ældre Maal- og Vægt-Redskaber, henvises til Priiscouranten, som kan afhentes paa Justeerkammeret. — Justeerkammeret den 31. Januar 1853.

5. Febr. **Capitelstaxt** for **Reykjavik By** med **flere Sysseler** i Sönder-Amtet, fra **Medio Mai 1853 til samme Tid 1854.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den 5. Februar 1853. — Denne Taxt anföres som thinglæst 1853 i Rángárvalla og Árnes Sysseler samt i Reykjavík, men ikke i andre Jurisdiktioner i Sönder-Amtet. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt i Reykjavík som Schema, 2 Blade i 4to, med aaben Plads for Jurisdiktionernes Navne, Tallene og Datum, samt Underskrifter. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Reykjavíkur bæ, Borgarfjarðar, Gullbríngu og Kjósar, Árness, Rángárvalla og Vestmannaeyja sýslum, frá miðju Mai mánaðar 1853 til sama tíma 1854.

	Silfurverð.		er þá hundrað á landsvísu.		er þá 1 al.
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
A. Nr. 1[2]	23	23	23	23	18½
— 2	2	89	17	54	14
— 3	4	41	26	54	21¼

[1]) Denne Indenrigsministeriets Kundgjörelse af 2. Oktbr. 1852 er egentlig kun en Meddelelse af kgl. Resol. 25. August 1852, hvorved bifaldes, at der ved Siden af de hidtil benyttede Pottemaal tillige for Justeerkammeret fabrikeres og fra samme forhandles 1 Pots og ½ Pots Maal, forsynede med Skaft.

[2]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Ryekjavík By m fl. 31. Januar 1851 (ovenf. S. 13—16).

	Silfurverð. rbd.	Silfurverð. rbsk.	er þá hundrað á landsvísu. rbd.	er þá hundrað á landsvísu. rbsk.	er þá 1 al. rbsk.
A. Nr. 4	3	$29^1/_2$	26	44	$21^1/_4$
— 5	2	22	26	72	$21^1/_2$
— 6	3	$11^1/_2$	24	92	20
— 7	2	»	»	»	»
— 8	14	75	14	75	$11^3/_4$
— 9	9	85	13	$17^1/_3$	$10^1/_2$
B. Nr. 10	»	24	30	»	24
— 11	»	20	25	»	20
— 12	»	19	23	72	19
— 13	»	16	20	»	16
C. Nr. 14	»	30	»	»	»
— 15	»	24	15	»	12
— 16	»	39	»	»	»
— 17	»	6	11	24	9
— 18	»	$69^1/_2$	»	»	»
— 19	1	$17^1/_2$	»	»	»
D. Nr. 20	»	37	»	»	»
— 21	»	28	»	»	»
— 22	3	4	18	24	$14^1/_2$
— 23	3	11	18	66	15
— 24	2	$81^1/_2$	17	9	$13^3/_4$
— 25	3	$16^1/_2$	19	3	$15^1/_4$
— 26	2	70	16	36	13
E. Nr. 27	1	$33^1/_2$	20	$22^1/_2$	$16^1/_4$
— 28	1	42	21	54	$17^1/_4$
— 29	1	36	20	60	$16^1/_2$
— 30	1	30	19	66	$15^3/_4$
F. Nr. 31	4	59	18	44	$14^3/_4$
— 32	3	70	22	36	18
— 33	2	92	17	72	$14^1/_4$
— 34	2	39	19	24	$15^1/_2$
— 35	1	69	20	60	$16^1/_2$
— 36	3	7	18	42	$14^3/_4$
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	1	»	»	»
— 39	1	33	»	»	»
— 40	2	36	»	»	»
— 41	»	92	»	»	»
— 42	»	72	»	»	»
— 43	»	91	»	»	»

1853. Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyr-
5. Febr. töldum landaurum verður:

		er þá hdr. á landsvísu. rbd.	rbsk.	er þá 1 alin. rbsk.
Silfurverð.				
Eptir A. eða í	Fríðu	21	66	17¼
— B. — í	Ullu, smjöri og tólg . .	24	66	19¾
— C. — í	Tóvöru af ullu	13	12	10½
— D. — í	Fiski	17	85	14¼
— E. — í	Lýsi	20	50½	16½
— F. — í	Skinnavöru	18	81	15

En meðalverð allra landaura, samantalin og skipt með 6, sýnir aðal-meðalverð allra meðalverða [hdr.] 19 Rbd. 44$^{1}/_{12}$ Sk. [og alin] 15½ Sk.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir A: hver kýr snemmbær, á við hundrað;
eins 6 ær loðnar og lembdar, í fardögum;
líka 6 sauðir þrévetrir og eldri,
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar, á hausti;
eins áburðarhestur, 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða ¾ hdr., svo 1⅓ verðs hennar er á við hundrað.

Eptir B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.
— C. — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.
— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund, þar tilnefndri, hundrað.
— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hundrað.
— F. — 4 fjórðúngar nautskinns hundrað;
eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi, dag 5. Febrúarmán. 1853.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

Capitelstaxt for **Skaptafells-Sysselerne** i Sönder-Amtet, fra **Medio Mai 1853 til samme Tid 1854.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den 5. Februar 1853. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt i. Reykjavík som Schema, 2 Blade i 4to, med aaben Plads for Jurisdiktionernes Navne, Tallene og Datum, samt Underskrifter. Jfr. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff. 1853. 5. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir í Austur- og Vestur-Skaptafells sýslu, frá miðju Mai mánaðar 1853 til sama tíma 1854.

	Silfurverð.		er þá hundrað á landsvísu.		er þá 1 al.
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
A. Nr. 1[1]	20	66½	20	66½	16½
— 2	2	87¾	17	46½	14
— 3	3	33	20	6	16
— 4	2	64	21	32	17
— 5	1	95	23	84	19
— 6	2	56⅔	20	69⅓	16½
— 7	1	86½	»	»	»
— 8	13	46 1/7	13	46 1/7	10¾
— 9	9	72	13	»	10½
B. Nr. 10	»	21¼	26	54	21¼
— 11	»	17	21	24	17
— 12	»	16¼	20	30	16¼
— 13	»	14½	18	12	14½
C. Nr. 14	»	24	»	»	»
— 15	»	16	10	»	8
— 16	»	24	»	»	»
— 17	»	6	11	24	9
— 18	»	72	»	»	»
— 19	»	72	»	»	»
— 20	»	36 1/7	»	»	»
— 21	»	28¾	»	»	»
D. Nr. 22	»	»	»	»	»
— 23	2	42⅓	14	62	11¾
— 24	»	»	»	»	»

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Skaptafells-Sysselerne 31. Januar 1851 (ovenf. S. 16—18).

1853.
5. Febr.

	Silfurverð.		er þá hundrað á landsvísu.		er þá 1 al.
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
D. Nr. 25	2	48	15	»	12
— 26	2	»	12	»	9½
E. Nr. 27	1	24	18	72	15
— 28	1	34	20	30	16¼
— 29	1	12	16	84	13½
— 30	1	18⅔	17	88	14¼
F. Nr. 31	3	76⅓	15	17⅓	12¼
— 32	2	85¼	17	31¼	13¾
— 33	2	17½	13	9	10½
— 34	2	9/4	16	74	13½
— 35	1	30⅖	15	77	12¾
— 36	2	5¼	12	31½	9¾
— 37	»	5½	13	72	11
G. Nr. 38	2	81	»	»	»
— 39	1	»	»	»	»
— 40	2	31	»	»	»
— 41	1	»	»	»	»
— 42	»	71⅐	»	»	»
— 43	»	76½	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

	Silfurverð. er þá hdr. á landsvísu. rbd.	rbsk.	er þá 1 alin. rbsk.
Eptir A. eða í Fríðu	18	80	15
— B. — í Ullu, smjöri og tólg . .	21	54	17¼
— C. — í Tóvöru af ullu	10	60	8⅑
— D. — í Fiski	13	84⅔	11¼
— E. — í Lýsi	18	44½	14¾
— F. — í Skinnavöru	14	85⅑	12

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6, sýnir aðal-meðalverð allra meðalverða [hdr.] 16 Rbd. 36⅑ Sk. [og alin] 13¼ Sk.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir A: hver kýr snemmbær, á við hundrað;
eins 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum;

Eptir A: líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri; 1853.
eða 8 sauðir tvævetrir, 5. Febr.
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar, á hausti;
eins áburðarhestur 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða $^3/_4$ hdr.,
svo $1^1/_3$ verðs hennar er á við hundrað.

Eptir B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.

— C. — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.

— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund þar tilnefndri, hundrað.

— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hdr.

— F. — 4 fjórðúngar nautskinns, hundrað;
eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi, þann 5. Februarmán. 1853.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

Islandske Departements Skrivelse til Consul Müllens i Liverpool, ang. en **Skippers edelige Declaration** for at erholde **Pas til Island.** Khavn den 8. Februar 1853. — Isl. Copieb. 1852, Nr. 47. 8. Febr.

Grosserer P. C. Knudtzon her af Staden har, ved at tilstille Indenrigsministeriet edelig Declaration i Overeensstemmelse med Plak. 7. Marts 1787, begjært udstedt islandsk Söpas for Skibet Emmy, drægtigt $46^1/_2$ danske C. L., der föres af Skipper H. F. Clausen, og har han derhos anholdt om, at den i fornævnte Plak. § 3 befalede Eed maatte blive Skipperen affordret af den danske Consul i Liverpool, da bemeldte Skib for Tiden

1853. 8. Febr. er beliggende sammesteds og bestemt til derfra at afseile til Island.

I denne Anledning anmodes Hr. Consulen tjenstl. om, at ville lade Skipper Clausen, efter at han for Dem har produceret sit Borgerbrev, underskrive hoslagte Declaration, hvilken udbedes undertegnede Departement tilstillet.

Naar ligeledes hoslagte Söpas, for hvilket det anordnede Gebyr er erlagt, er blevet forsynet med Deres Paategning om den af Skipperen aflagte Eed, vil det kunne udleveres ham, imod behörig Qvittering. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 8. Februar 1853.

10. Febr. **Capitelstaxt** for **Vester-Amtet** fra **Medio Mai 1853 til samme Tid 1854.** Stykkesholm den **10.** Februar **1853.** — Islandsk: Original-Gjenpart, trykt som Schema og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal, 2 Blade i 4to. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff.

Kapituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur, í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Mai mánaðar 1853 til sömu tíðar 1854.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt. rbd.	rbsk.	á landsvísu hdr. rbd.	rbsk.	þaraf 1 al. rbsk.
A. Nr. 1[1]	25	76²/₃	25	76²/₃	20²/₃
— 2	3	42	20	60	16¹/₂
— 3	5	16	31	»	24⁴/₅
— 4	3	65	29	40	23¹/₂
— 5	2	53	30	60	24¹/₂
— 6	3	43	27	56	22
— 7	2	24¹/₂	»	»	»
— 8	15	68	15	68	12¹/₂
— 9	11	85	14	82	11⁵/₆
B. Nr. 10	»	23¹/₅	29	»	23¹/₅
— 11	»	19	23	72	19

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Vester-Amtet den 11. Febr. 1851 (ovenf. S. 24—27).

1853. 10. Febr.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt. rbd.	rbsk.	á landsvísu hdr. rbd.	rbsk.	þaraf 1 al. rbsk.
B. Nr. 12	»	17	21	24	17
— 13	»	16	20	»	16
C. Nr. 14	»	40½	»	»	»
— 15	»	15¼	9	51	7⅚
— 16	»	28½	»	»	»
— 17	»	6	11	24	9
— 18	»	60⅚	»	»	»
— 19	1	23½	»	»	»
— 20	»	35	»	»	»
— 21	»	24¾	»	»	»
D. Nr. 22	2	91	17	66	14⅙
— 23	3	7	18	42	14¾
— 24	2	83	17	18	13¾
— 25	2	55	15	42	12⅓
— 26	2	73	16	54	13¼
E. Nr. 27	1	9¼	16	42¾	13⅙
— 28	1	42	21	54	17¼
— 29	1	38	20	90	16¾
— 30	1	23	18	57	14⅚
F. Nr. 31	4	42½	17	74	14¼
— 32	3	51⅓	21	20	17
— 33	3	4	18	24	14⅗
— 34	2	25½	18	12	14½
— 35	1	61¾	19	69	15¾
— 36	3	19⅔	19	22	15⅓
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	2	79	»	»	»
— 39	»	58⅚	»	»	»
— 40	2	36¼	»	»	»
— 41	»	73½	»	»	»
— 42	»	65⅓	»	–	
— 43	1	19	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

	á landsvísu hundrað. rbd.	rbsk.	þar af 1 alin. rbsk.
Silfurmynt.			
Eptir Litr. A. eða í fríðu	24	43⅓	19½
— B. — í ullu, smjöri og tólg	23	48	18¾
— C. — í ullar tó-vöru ...	10	37½	8⅓

1853.
10. Febr.

		á landsvísu hundrað.		þar af 1 alin.
	Silfurmynt.	rbd.	rbsk.	rbsk.
Eptir Litr. D. eða í fiski	. . . .	17	6	$13^2/_3$
— E. — í lýsi	. . . .	19	37	$15^1/_9$
— F. — í skinna-vöru	. . . .	18	$45^2/_7$	$14^3/_4$

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, sýnir höfuðmeðalverð allra meðalverða
[hdr.] 18 Rbd. 84 Sk. [og alin] 15 Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:
Eptir Litr. A: 1 hundr. 1 kýr, snemmbær, í fardögum.
— — 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum.
— — 6 sauðir þrèvetra og eldri, á hausti.
— — 8 sauðir tvævetra, á hausti.
— — 12 sauðir veturgamlir, á hausti.
— — 8 ær geldar, á hausti.
— — 1 púlshestur, 5 til 12 vetra, í fardögum.
— 90 áln. 1 hryssa, jafngömul, í fardögum.
— B: 1 hundr. 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg.
— C: — 60 pör eingirnissokka. 180 pör sjóvetlínga.
— D: — 6 vættir af sèrhverri, þar tilnefndri, fiskitegund.
— E: — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis.
— F: — 4 fjórðúngar af nautsskinni.
— 6 — af kýr-, hross- og selskinni.
— 8 — sauðskinni.
— 12 — ærskinni.
— 240 lambskinn.

Íslands vesturamts skrifstofu, Stykkishólmi þann 10. Februar 1853.

P. Melsted. E. S. Einarsen.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Justitsministeriet, ang. **Forslag til en Plakat for Island** om **Forandringer i Forstrandsrettigheden.** Khavn den **17.** Februar **1853.** — Isl. Copieb. 1853, Nr. 48. 1853. 17. Febr.

Det i Aaret 1849 sammentraadte Althing blev blandt Andet forelagt til Betænkning Udkast til en Plakat, indeholdende nogle Forandringer i Plakat af 4. Mai 1778 om Forstrandsrettigheden i Island. Ifölge bemeldte Lovudkast, som i Afskrift med tilhörende Motiver tjenstl. vedlægges, skulde alt Vrag for Fremtiden tilfalde Forstrandseierne, naar ingen Eier meldte sig dertil i rette Tid, hvorved saaledes den Justitskassen i Island ved allerh. Resolution af 29. April 1840 tillagte Ret til Vrag paa Selveiergodsets Forstrande agtedes ophævet, og Eierne af disse Forstrande tillagte de samme Rettigheder med Hensyn til det der opdrevne Vrag, som Kirker, offentlige Stiftelser og Beneficier have beholdt med Hensyn til Vrag paa deres Forstrande, idet det ved denne Foranstaltning var tilsigtet at bortfjerne den Misnöie, som oftere havde yttret sig over den i saa Henseende stedfindende Ulighed i Forholdene.

Men ligesom den daværende Justitsminister allerede i Skrivelse af 9. Mai 1849 yttrede Tvivl om, hvorvidt det omhandlede Vrag rettest burde tilfalde vedkommende Grundeiere eller den Forstrandsberettigede, naar disse vare forskjellige Personer, saaledes har Althinget under Sagens Forhandlinger og i sin over Sagen under 8. August 1849 afgivne Betænkning, som begge vedlægges i dansk Oversættelse, forfægtet den Mening, at Vrag paa Selveiergodsets Forstrande ikke, saaledes som i det forelagte Lovudkast var foreslaaet, burde tilfalde Forstrandseierne, men derimod Grundeierne, saavel ifölge Jonsbogens Rekabalks 2. og 12. Capit., der ved senere Lovgivning ikke formenes ophævede, som den derpaa stöttede Praxis, ifölge hvilken Kirkerne endnu som Grundeiere oppebære Vrag paa Kirkejorde-

1853. nes Forstrande, uagtet Andre der ere Forstrandsberet-
17. Febr. tigede, idet Thinget dog har formeent, at forsaavidt Kirker, offentlige Stiftelser og Beneficier enten ifölge Maldager eller Sædvaner ogsaa oppebære Vrag paa endeel dem hist og her i Landet tilhörende Servitut-Forstrande (ítaksfjörur), burde ingen Forandring heri finde Sted, og at den ovenanförte Grundregel med Hensyn til Grundeiernes Ret til Vrag derfor maatte modificeres herefter.

Endskjöndt jeg nu helder til den af Althinget saaledes vedtagne Hovedanskuelse, som ogsaa findes udtalt i den i Afskrift vedlagte Rentekammer-Skrivelse af 30. Septbr. 1842, maa jeg dog ansee det for betænkeligt at gaae ind paa Althingets Indstilling i sin Heelhed, da deraf blandt Andet kunde fölge, at naar de omhandlede offentlige Stiftelser ikke kunde godtgjöre, at de enten ifölge Maldager eller gammel Sædvane vare i Besiddelse af Vragret paa deres Forstrande, kunde de derved muligen miste en Rettighed, hvoraf de nu ere i faktisk Besiddelse, og har jeg saa meget mere troet at burde undgaae i denne Lov at give detaillerede Bestemmelser om Forstrandsrettighederne i Island, der kunde gjöre Indgreb i de nu bestaaende Forhold, som den islandske Forstrandslovgivning kan om ikke lang Tid ventes ordnet ved en ny almindelig Forstrandslov. Paa den anden Side maa jeg dog ansee det for önskeligt, at det Haab, som ved det forelagte Udkast er givet vedkommende Grundbesiddere, om at erholde det til Justitskassen henlagte Vrag paa Selveiergodsets Forstrande, kan blive opfyldt, da en saadan Bestemmelse er med Længsel imödeseet, og det upaatvivlelig vilde vække Misnöie, hvis det ikke blev opfyldt. Men for at opnaae dette Öiemed, anseer jeg det tilstrækkeligt og tillige mest hensigtsmæssigt, at det Lovbud, som nu udgives, indskrænkes til at indeholde den Bestemmelse, at det Vrag, som efter Plak. af 4. Mai 1778 § 3 tilhörte Sysselmændene, og for Tiden er henlagt til Justitskassen,

skal herefter tilfalde vedkommende Grundeiere. En slig Lovbestemmelse antages nemlig ikke at kunne foranledige nogen Forandring i den nu faktisk bestaaende Udövelse af Vragretten, idet Justitskassen ikke har oppebaaret andet Vrag paa Selveiergodset end det, hvortil ingen Anden paa de offentlige Stiftelsers, Kirkers og Beneficiers Vegne har anseet sig berettiget. 1853. 17. Febr.

Endeligen maa det hemærkes, at skjöndt Justitskassen, saaledes som vedlagte Oversigt over sammes Indtægter og Udgifter i Aarene 1841—51 incl. udviser, har i dette Tidsrum opsparet et ikke ubetydeligt Belöb over det, som Indtægten af Vrag i disse Aar har udgjort, og det saaledes for Tiden ikke er sandsynligt, at den vil trænge til Erstatning for Afsavnet af Vrag, har jeg dog anseet det for rettest i vedlagte, i Overeensstemmelse med det Foranförte udarbeidede Lovudkast, at optage den i det oprindelige Lovudkast § 3 i saa Henseende tagne Reservation. Men forinden jeg andrager paa Hs. M. M. Kongens allerh. Sanction af Lovudkastet, skulde jeg ikke undlade, saavel med Hensyn til den ommeldte Reservation, som Sagen i det Hele, tjenstl. at udbede mig Justitsministeriets Yttringer behageligen meddelte, hvorhos det Indsluttede önskes tilbagesendt. — Indenrigsministeriet den 17. Februar 1853.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Oversendelse af Obligationer,** tilhörende **Thorchilii Legat.** Khavn den 17. Februar 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 58. 17. Febr.

Af Thorchilii Börneskolelegats Midler, som ved Udbetaling af en Panteobligation ere blevne disponible, har Biskoppen over Sjællands Stift hertil indsendt 800 Rbd., for hvilke efternævnte kongl. 4 % rentebærende Obligationer ere foranstaltede indkjöbte, nemlig:

1853. Obligation meddeelt for ældre ifölge kongl. Resol.
17. Febr. af 9. Oktbr. 1822:

Nr. 13754, dat. 21. Oktbr. 1844, stor . . . . 500 Rbd.
med Renter fra 11. Decbr. 1852.

Vestindisk Obligation:

Nr. 1051, dat. 1. Januar 1786, stor . . . . . 260 —
med Renter fra 31. Decbr. 1852.

Krigsskade-Obligation:

Litr. C Nr. 6869, dat. 1. August 1850, stor 25 —
med Rente fra 11. Decbr. 1852.

Ved i Forbindelse med Ministeriets Skrivelser af 29. Septbr. 1851 og 14. Decbr. f. A. tjenstl. hoslagt at fremsende bemeldte 3 Obligationer, som, efter at være som Legatet tilhörende af Ministeriet forsynede med behörig prohibitiv Paategning, ere noterede i Statsgjældens Böger, skulde jeg lige tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærv. anmodet om, behageligen at ville drage Omsorg for, at bemeldte Obligationer blive optagne paa Fortegnelsen over de Legatet tilhörende og ved Islands Stiftamtshus beroende kongel. Obligationer, idet jeg ikke undlader at tilföie, at Landfogden i Island er under D. D. tilskrevet det Fornödne om i Fremtiden at udbetale af Jordebogskassen Renterne af de omhandlede 3 Obligationer.

Da disse Obligationer ere indkjöbte for 792 Rbd. 61 Sk., medfölger indsluttet Restbelöbet af de fra Biskoppen over Sjællands Stift modtagne 800 Rbd., nemlig 7 Rbd. 35 Sk., og skulde Ministeriet saavel for Modtagelsen heraf som af de vedfölgende Obligationer tjenstl. udbede sig Tilstaaelse meddeelt. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 17. Februar 1853.

2. Marts. **Plakat** ang. **Udredelsen af Omkostningerne til Althinget.** Christiansborg Slot den 2. Marts 1853. — Denne Plakat er approberet ved kgl. Resolution af samme

Datum (Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 8) i Anledning af Althingets Petition 28. Juli 1849 (jevnf. kongel. Bekjendtg. til Althinget 23. Mai 1853, II. 3). Den anföres som publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1853, ligeledes i samme Aar i Rangarvalla, Vestmannöe, Arnes, Gullbringa og Kjosar Sysseler i Sönder-Amtet, samt i Reykjavík, og næste Aar 1854 i Skaptafells og Borgarfjords Sysseler i Sönder-Amtet, i alle Vester-Amtets og i alle Nord- og Öster-Amtets Jurisdiktioner. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, derunder den islandske, Resten af Titelbladet dansk. Paa den anden Side den danske Text med Kongens og Indenrigsministerens (P. G. Bangs) Underskrifter; paa tredie Side den islandske Text uden Underskrifter, fjerde Side blank. — Depart. Tid. 1853, S. 385—390 (med Motiver). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1853, S. 10. — Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenf.); Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, Viðb. B, S. 42; Uddrag i Þjóðólf. V, 83; Ingólf. S. 38. Althingets Forhandlinger i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1849, S. 9—15, 87—92, 384—436, 462—480, 701—703. 1853. 2. Marts.

Plakat angaaende nærmere Bestemmelser om Althingsomkostningernes Udredelse.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: at Vi, efter Althingets derom indgivne allerund. Andragende, have fundet for godt, som nærmere Bestemmelse af de i Plakaten af 18. Juli 1848 indeholdte Forskrifter angaaende Althingsomkostningernes Udredelse, allernaad. at befale som fölger:

Althingsomkostningerne skulle for Fremtiden udredes af Afgifterne af Selveierkirkegodset ligesom af andet Selveiergods, alene med Undtagelse af den Deel af Afgiften, som udgjör Præstens Salarium.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 2. Marts 1853.

1853.
2. Marts.

Opið brèf, er ákveður nákvæmar greiðslu alþíngiskostnaðarins.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir frumvarpi alþíngis hefir Oss þótt hlýða að ákveða nákvæmar reglur þær, sem til eru teknar í opnu brèfi, dagsettu 18. dag Juli-mánaðar 1848, um greiðslu alþíngiskostnaðarins, og skipum Vèr því fyrir á þessa leið:

Eptirleiðis skal greiða alþíngiskostnað af afgjaldi sjálfseignarkirkjujarða eins og af annari sjálfseign, að prestsmötunni einni undan þeginni.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr að hegða. — Gefið í höll Vorri Kristjánsborg, 2. dag Marts-mán. 1853.

2. Marts.

Kongelig Resolution ang. Forslag om **Forandringer** i den Maade, hvorpaa **Capitelstaxterne blive satte.** Christiansborg Slot den 2. Marts 1853[1]. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 10. — Althingets Forhandlinger i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1849, S. 69—71; 192—209, 213—215, 300—302.

I Forestilling 28. Februar foredrager Indenrigsministeren (P. G. Bang) en Petition fra det i 1849 afholdte Althing, ang. nogle Forandringer i Henseende til Maaden, hvorpaa Capitelstaxterne i Island sættes. Disse Forandringer kunde henföres til tre Klasser, nemlig: 1) angaaende hvilke Personer der skulde samle Materiale til Taxterne; — 2) ang. Maalestokken for Taxten; — 3) ang. Distrikternes Udstrækning, for hvilke Taxten skulde gjelde.

Med Hensyn til det förste, da gik Althingets Forslag hovedsagelig ud paa, at en Comité i hver Commune skulde forfatte Grundlaget til Taxten, istedenfor som nu Præster og Repstyrere. Denne Fremgangsmaade vil, efter Ministerens Anskuelse, ikke have noget Fortrin fremfor den nuværende, thi der vilde dog, hvis man vilde gaae ud fra, at en ensidig Overvægt sögte at gjöre sig gjeldende, altid være en saadan

[1]) Indenrigsmin. Skriv. 23. Marts 1853; kgl. Bekjendtgjörelse 23. Mai 1853 ang. Resultaterne af Althingets Session 1849, II. 5.

tilstede, da der i Comitéen enten vilde være en Majoritet paa Præstens eller paa Repstyrerens Side. Melsted havde som kongelig Commissarius yttret, at der hverken var nogen særdeles Trang til Forandring i den nu brugte Fremgangsmaade, og at der heller ikke vilde være noget betydeligt vundet ved Thingets Forslag. Han havde vel ikke sjeldent bemærket, at Præsterne hældede til at angive Middelpriserne temmelig höit, Repstyrerne derimod til at sætte dem temmelig lavt, men disse Angivelser pleiede netop næsten altid at udjævnes ved Sammenlægningen, og give det rigtige Middeltal. Dertil kom, at den nuværende Fremgangsmaade er simpel, hvorimod den foreslaaede nye Maade vilde kræve en Valglov, „hvilket vilde stöde paa flere Vanskeligheder, især saalænge et Communalvæsen paa Island ikke er ordnet, og Althinget har heller ikke yttret sig om den Maade, hvorpaa Valget skulde skee".

1853. 2. Marts.

I Henseende til det andet Punkt, da gaaes der ud fra den Forudsætning, at den Prisangivelse, som lægges til Grund for Capitelstaxterne, er hidtil affattet efter de nominelle höiere Priser, som finde Sted ved Tuskhandel med Varer, men ikke efter Priser i Penge. „Det er nemlig vistnok almindeligt i Island, at Kjöbmændene lægge Hoved-Avancen paa de indförte Varer, og derfor kunne give höiere Priis for Retourvarerne, naar de betales med Indförselsvarer, end naar de betales med Penge, skjöndt det saavel i Althingets Petition som under Forhandlingerne er oplyst, at en saadan Forskjel ikke finder Sted paa alle Handelssteder". Denne Berigtigelse, at lægge Varernes Pengeværdi til Grund som Maalestok, finder Ministeren ogsaa begrundet, men mener, at den vil kunne iværksættes ved en administrativ Foranstaltning.

Med Hensyn til det tredie Punkt, som gik ud paa, at en særskilt Capitelstaxt for hvert Syssel skulde udarbeides, naar der i Sysselernes Hovedangivelser finder en Forskjel i Prisen Sted paa de almindelige Varesorter, da anseer Ministeren dette Forslag ikke fornödent, men mener, at man bör holde sig til den i Resol. 16. Juli 1817 Litr. d givne Regel, og overlade dette til de Embedsmænd, som sætte Capitelstaxterne. Nödvendigheden af saadanne særlige Ansættelser maa nemlig altid beroe paa et Skjön.

Paa disse Grunde indstiller Ministeren:

„1. at der i den Bekjendtgjörelse, som vil blive udfærdiget til Althinget angaaende Resultaterne af dets

1853. Andragender i Aaret 1849, tilkjendegives Samme, at
2. Marts. der ikke er fundet tilstrækkelig Anledning til at gaa ind paa indbemeldte allerund. Petition, og at det derfor fremdeles vil have sit Forblivende ved de i allerh. Resolution af 16. Juli 1817 og Forordning af samme Dato, angaaende aarlige Capitelstaxter i Island, indeholdte Forskrifter, men at det iövrigt vil blive paalagt vedkommende Övrigheder i Island at bringe til almindelig Kundskab, at der til Grund for de befalede aarlige Angivelser til Capitelstaxterne stedse bör lægges Priserne paa Varerne, saaledes som de have været hvor de have været betalte med Penge; —

2. at Indenrigsministeriet allernaad. maa blive bemyndiget til at foranstalte det i saa Henseende Fornödne."

[Kongelig Resolution]:

Vi bifalde allernaadigst, at det i den Bekjendtgjörelse, som vil være at udfærdige til Althinget angaaende Resultaterne af dets Andragender i Aaret 1849, tilkjendegives samme, at der ikke er fundet tilstrækkelig Anledning til at gaa ind paa indbemeldte allerund. Petition, og at det derfor fremdeles vil have sit Forblivende ved de i allerhöiest Resolution af 16. Juli 1817 og Forordning af samme Datum, angaaende aarlige Capitelstaxter i Island, indeholdte Forskrifter, men at det iövrigt vil være at paalægge vedkommende Övrigheder i Island at bringe til almindelig Kundskab, at der til Grund for de befalede aarlige Angivelser til Capitelstaxterne stedse skal lægges Priserne paa Varerne, saaledes som de have været hvor de have været betalte med Penge. Og bemyndige vi vort Indenrigsministerium til at foranstalte det i saa Henseende Fornödne. — Christiansborg Slot den 2. Marts 1853.

Islandske Departements Skrivelse til Revisionscontoiret, ang. de i **Universitetets Qvæstur** beroende Reykjavíks **Latinske Skole tilhörende** kongelige **Obligationer.** Khavn den 2. Marts 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 64. 1853. 2. Marts.

Efterat det i Anledning af 57. Antegnelsespost til Regnskabet for det islandske lærde Skolevæsens Indtægter og Udgifter i Aaret fra 1. August 1847 til 31. Juli 1848 opkastede Spörgsmaal, om tvende bemeldte Skolevæsen tilhörende kongelige Obligationer, respective lydende paa 500 Rd. og 109 Rd. 42 Sk., som opbevares i Universitetsqvæsturen, ikke burde afgives fra samme og opsendes til Island, som den derværende lærde Skoles Eiendom, har været foredraget for Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet, har han derpaa resolveret, at der efter de fra Universitetsqvæsturen og Revisionscontoret i behagelig Skrivelse af 22. Novbr. f. A. modtagne Oplysninger, og navnlig i Betragtning af, at det ved allerh. Resol. af 2. Mai 1845 er bestemt, at de omhandlede Capitaler skulde anvendes som Bidrag til Skolebygningens Fuldförelse i Reykjavík, ikke findes tilstrækkelig Anledning til at foretage videre i bemeldte Henseende.

Hvilket man i Anledning af Revisions-Contoirets behagel. Anmeldelse af 2. Juni f. A. ikke undlader tjenstl. at meddele til behagel. Efterretning. — Det Islandske Departements Expeditions Contoir den 2. Marts 1853.

Islandske Departements Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Söpas for norske Skibe** med **Trælast til Island.** Khavn den 2. Marts 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 66. 2. Marts.

I Henhold til Plak. af 1. Juni 1821 og 22. Marts 1839 er der meddelt Kjöbmand J. B. Jensen i Mandal

1853. og Skipper J. R. Andersen af Christiansand islandske
2. Marts. Söpasse til med Skonnerten Victoria, tilhörende den Förstnævnte, drægtig 36 danske C. L., Skibsförer P. Jensen, og Galeaseskibet Jakobine Emilies Haab, drægtigt 23 danske C. L., tilhörende den Sidstnævnte og fört af Eieren selv, at overföre til Island Ladninger Trælast fra Norge, med den i Indenrigsministeriets Skrivelse til Hr. Stiftamtmanden af 21. Marts 1851 omhandlede, i Passene indförte nærmere Bestemmelse, at hvis Varer udföres med Skibene directe fra Island til andre Steder end danske Havne og dermed bestuves mere end Halvdelen af Skibenes Drægtighed, der da af den fulde Drægtighed erlægges samme Afgift, som paabuden er i Plak. af 28. Decbr. 1836 § 13, nemlig 2 Rbd. 32 Sk. pr. C. L.

Dette meddeles Dem herved tjenstl. til behagel. Underretning og udbedes, saafremt Skibene anlöbe nogen Havn i Sönder-Amtet, Ministeriet underrettet saavel herom, som om hvad Ladning de have medbragt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 2. Marts 1853[1].

4. Marts. **Indenrigsministeriets Bekjendtgjörelse**, ang. **Beseiling af Krossvik** paa Akranes. Khavn den 4. Marts 1853. — Denne Bekjendtgjörelse er grundet paa kongelig Resolution 2. Marts 1853 (Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1853, Nr. 9, i Anledning af at den ved kgl. Resol. 16. Mai 1850 — Bekjendtgj. 17. Mai s. A. — bevilgede Beseilingsfrist paa 3 Aar var udlöben 31. Decbr. 1852; jevnf. kgl. Bekjendtg. til Althinget 23. Mai 1853 II, 1). Den anföres som publiceret: 1853 i Synodalforsamlingen i Reykjavík, og i de fleste af Sönder-Amtets Sysseler, nemlig Rángárvalla, Vestmannöe, Arnæs, Gullbringa og Kjosar Sysseler, samt Reykjavík; 1854 i Skaptafells og Borgarfjords Sysseler i Sönder-Amtet, i alle Sysseler i Vester-Amtet undtagen Stranda, og

[1]) s. D. ere Skrivelser af samme Indhold afgaaede til begge Amtmændene. Isl. Copieb. sst. Nr. 67—68.

alle Sysseler i Nord- og Öster-Amtet undtagen Hunavatns Syssel. I disse to Sysseler (Stranda og Hunavatns) er den ikke publiceret. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, derunder den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa den anden Side den danske Text med Underskrifter (P. G. Bang, Indenrigsminister — Christiansson const. Fuldm.), paa den 3die Side den islandske Text uden Underskrifter, fjerde Side blank. Departem. Tid. 1853, S. 395. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1853, S. 11. — Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor); Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, Viðb. B, S. 42—43. Uddrag i Þjóðólf. V, 83; Íngólf. S. 38.

1853. 4. Marts.

Bekjendtgjörelse angaaende Beseilingen af Krossvík paa Akranæs i Island.

Ved allerhöieste Resolution af 2. dennes ere fölgende Bestemmelser fastsatte:

Den ved Bekjendtgjörelse af 17. Mai 1850 meddelte Tilladelse til at beseile Krossvík paa Akranæsset, bliver gjældende endnu for 2 Aar, fra 1ste Januar d. A. at regne, under de i bemeldte Bekjendtgjörelse fastsatte Betingelser.

Hvilket herved bekjendtgjöres for alle Vedkommende. — Indenrigsministeriet, den 4. Marts 1853.

Auglýsíng um siglíngar til Krossvíkur á Akranesi.

Konúngur hefir í úrskurði sínum 2. dag þessa mánaðar skipað fyrir á þessa leið:

Leyfi það, sem gefið er í auglýsíngu dags. 17. dag Mai-mánaðar 1850, til þess að sigla til Krossvíkur á Akranesi til verzlunar, skal enn vera í gildi í 2 ár, frá 1. degi Januar-mánaðar þessa árs, með skilmálum þeim, sem ákveðnir eru í tèðri auglýsíngu.

Þetta birtist hèr öllum hlutaðeigendum. — Í stjórnardeild innanríkismálanna, 4. dag Marts mánaðar 1853.

1853. **Kirke- og Underviisningsministeriets** Skrivelse
4. Marts. til Biskoppen over Island, ang. **en Præsts Forhold** ved en **Selvmorders Begravelse.** Khavn den 4. Marts 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 69.

Justitsministeriet har tilstillet mig en fra Amtmanden i Vest-Amtet modtagen Beretning, om et inden Bardestrands Syssel begaaet Selvmord, hvorved det er blevet oplyst, at Præsten til Gufudal Præstekald, Andres Hjaltason, inden foregaaende Anmeldelse for Övrigheden, samt uden dennes Resolution, har begravet Selvmorderens Lig med alle kirkelige Ceremonier.

Da det af fornævnte Præst saaledes udviste Forhold höiligen maa misbilliges, skulde jeg tjenstl. have Deres Höiærværdighed anmodet om, at ville give ham alvorligt Tilhold om for Fremtiden, ved Udövelsen af sine Embedsforretninger, at holde sig de gjældende Forskrifter nöiagtigen efterrettelige. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 4. Marts 1853.

4. Marts. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Understöttelse til Landvæsenets Fremme.** Khavn den 4. Marts 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 70.

Ved at tilstille Ministeriet et Andragende fra Jens Jensen Stæhr af Skipalon, om at forundes en Understöttelse til Fremme af hans Bestræbelser for en bedre Jorddyrknings Iværksættelse paa Island, har Hr. Amtmanden i behagel. Skrivelse af 24. Septbr. f. A., næst paa det indstændigste at anbefale nysnævnte Andragende, derhos henstillet, om det ikke, for at Supplikantens Jorddyrkning mere umiddelbart kunde komme det Offentlige tilgode, maatte findes hensigtsmæssigt, at Amtet blev bemyndiget til at tilstaae Andrageren en af de kongel. Jorde til Beboelse, enten afgiftsfrit eller

imod en i Forhold til de af ham til Jordens Forbedring anvendte Omkostninger nedsat Afgift. 1853. 4. Marts.

Da Ministeriet savnede Midler til selv at bevirke Supplikanten den ansögte Understöttelse, men det paa den anden Side erkjendte, at hans Bestræbelser fortjene Paaskjönnelse og Opmuntring, fandt Ministeriet sig foranlediget til at anbefale Supplikanten til det kongel. Landhusholdningsselskab, hvilket har haft til Fölge, at Selskabet i förommeldte Öiemed har bevilget ham et Tilskud af 150 Rbd., som efter Selskabets Anmodning under D. D. herfra ere foranledigede udbetalte ham af Islands Jordebogskasse.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden dette til behagel. Efterretning, med Tilföiende, at Supplikanten derom directe er underrettet af Landhusholdningsselskabet, undlader jeg ikke, med Hensyn til Deres förommeldte Henstilling lige tjenstl. at tilföie, at Ministeriet vel ikke finder sig beföiet til at bevirke Supplikanten, der maa antages selv at ville nyde Frugten af de Jordforbedringer, som han maatte foretage, enten Fritagelse for eller Nedsættelse i de sædvanlige Jordafgifter, hvilket ei heller kunde skee uden Hjemmel i Finantsloven, men at Hr. Amtmanden derimod bemyndiges til at overdrage ham fremfor Andre en passende kongelig Jord i Nord-Amtet til Bygsel paa sædvanlige Vilkaar, for at han desbedre kan blive sat istand til ved eget Exempel at virke for det ovennævnte Formaals Fremme. — Indenrigsministeriet den 4. Marts 1853.

Justitsministeriets Skrivelse til Indenrigsministeriet, ang. **Plakat for Island om Forstrandsrettigheder.** Khavn den 7. Marts 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 83. 7. Marts.

Indenrigsministeriet har i behagel. Skrivelse af 17. i f. M. begjært dette Ministeriums Betænkning over det

1853. 7. Marts. hermed tilbagefölgende Udkast til en Plakat, indeholdende Forandring i Plak. 4. Mai 1778 om Forstrandsrettighederne i Island.

Forelöbigen skal jeg tillade mig at bemærke, at det synes noget betænkeligt paa en Tid, da en almindelig Strandingsanordning for Island er i Vente, at give en særskilt Lovbestemmelse om et enkelt dertil hörende Punkt, nemlig om Vrag af liden Værdi — hvorom ogsaa Yttringer ere faldne under Forhandlingerne paa Althinget — da det efter den store Meningsforskjel, som har viist sig paa Thinget, er at befrygte, at man vil præjudicere den Afgjörelse, der efter den mere almindelige Bearbeidelse af Sagen maatte findes at være den rette, og der desuden ere nogle Punkter i den her omhandlede specielle Sag, som man ikke af Forhandlingerne kan komme til tilstrækkelig Klarhed om, hvilket nedenfor nærmere vil blive berört. Ogsaa forekommer det mig, at man, da man har Vanskelighed ved at tilveiebringe de fornödne Midler for den islandske Administration, ikke letteligen skulde opgive en Indtægt, som nu tilfalder det Offentlige, og det saa meget mindre, som den heromhandlede Indtægt ikke falder Nogensomhelst til Byrde. Det kan ei heller siges, at Selveierne i Island kunne have nogen Fordring paa den Vragret, som Lovudkastet angaaer; thi har den end i ældre Tider efter Jonsbogen tilhört dem, saa er deri forlængst skeet Forandring ved de bestaaende Love, der have tillagt det Offentlige denne Vragret, og herved betrygges ogsaa bedst den mulige Eiers Ret.

Paa den anden Side overseer jeg ikke, at Regjeringen, ved i sin Tid at have taget Initiativet i denne Sag, og ved navnligen gjennem den kongel. Commissarius at have erkjendt det for billigt, at den Ret til Vrag, som nu tilkommer Justitskassen, overdrages til Selveierne i Island, har givet dem et Haab om at komme i Besiddelse af den omhandlede Rettighed.

Hvad Lovudkastets Indhold angaaer, skulde jeg vel, forsaavidt der især er tvistet om, hvorvidt det i Udkastet omhandlede Vrag bör tilfalde Grundeierne eller den Forstrandsberettigede, naar disse ere forskjellige Personer, med Indenrigsministeriet helde til den Mening, at Jonsbogens Regel, hvorefter Grundeieren skal have Vragretten, med mindre derfra er gjort en Undtagelse ved en speciel Bestemmelse, helst bör retableres, ligesom jeg ogsaa antager, at de specielle paa særlig Adkomst grundede Undtagelser ikke udelukkes, naar Regelen udtrykkes saaledes, at det kun er det Vrag, som for Tiden er tillagt Justitskassen, der skal tilfalde Grundeierne, men derimod finder jeg det efter Forhandlingerne paa Althinget tvivlsomt, om der ikke paa visse Steder paa Island gives saadanne særegne Forhold, for hvilke Regelen ikke vilde passe. Det er nemlig under Forhandlingerne paastaaet, at der skulde existere Forstrande til endeel öde Landstrækninger, hvortil der ingen Eier er. Dette er vel fra en anden Side i Thinget modsagt, men Forholdet er dog ikke saaledes oplyst, at man angaaende samme kan komme til Klarhed. Dernæst skulde jeg med Hensyn til de Tvivl, som efter min Mening ere tilstede, angaaende den Maade hvorpaa den hele Sag i Tiden maatte kunne önskes ordnet, ansee det rigtigst, at Lovbudet betegnes som blot midlertidigt, hvilket ogsaa af Althinget er foreslaaet. Dette vil simplest kunne skee derved, at i § 1 indskydes Ordene: „indtil videre". Endvidere maa jeg til Betryggelse for Eierens Ret ansee det önskeligt, at der, i Lighed med hvad der ogsaa af Althinget er indstillet, bliver i Lovbudet optaget en Bestemmelse angaaende Lysningen af det heromhandlede Vrag, forsaavidt samme har en Værdi af 5 Rbd. eller derover, jevnf. Forordn. 28. Decbr. 1836 § 28. Thi uden en saadan udtrykkelig Bestemmelse kan det ei ventes, at de Private, der for Fremtiden skulle beholde det Vrag, hvortil ingen Eier melder sig, ville efterkomme den dem paaliggende Pligt,

1853.
7. Marts.

1853. at lyse Vraget op, og dette saa meget mindre, som
7. Marts. det under Forhandlingerne er oplyst, at Saadant ikke hidtil er blevet iagttaget paa Kirkernes og de offentlige Stiftelsers Jorder, uagtet dette dog er udtrykkeligen befalet i Plak. 4. Mai 1778 § 2. Hvorledes Lysningen efter de locale Forhold paa Island bedst vil kunne iværksættes, maa jeg henstille til Indenrigsministeriets indsigtsfuldere Bedömmelse; kun tillader jeg mig at bemærke, at en Lysning ved Overretten, jevnf. Plak. 4. Mai 1778 § 1 og 2, sammenholdte med Forordn. 11. Juli 1800 § 12 og Canc. Skrivelse af 26. August 1809, forekommer mig hensigtsmæssig, for at der kan være et bestemt Sted, hvor Eieren, der som oftest vil være uvidende om, paa hvilket Sted hans bortkomne Eiendele ere opdrevne, kan henvende sig, for at söge Oplysning desangaaende.

Naar der endelig i Udkastets § 2 er optagen en Bestemmelse om, at Justitskassen i paakommende Tilfælde skal have Regres til Amtsrepartitionsfondene, hvis den ikke skulde kunne undvære den Indtægt, samme for Tiden oppebærer af det omhandlede Vrag, da er det vel betænkeligt ganske at frafalde Vederlag for denne Indtægt, men paa den anden Side er det lidet önskeligt, at hentyde til en Erstatning, som skal erlægges af Skatteyderne, for at Grundeierne kunne erholde en Fordeel, hvorpaa de ikke have noget naturligt Krav. Dernæst maatte, for at Loven, naar den kom til Anvendelse, kunde have deu fornödne Bestemthed, formeentligen nærmere fastsættes, efter hvilket Gjennemsnitsbelöb Indtægten skal beregnes. — Justitsministeriet den 7. Marts 1853.

18. Marts. **Plakat** angaaende **Ydelsen af Tiende til Præst og Kirke** paa Island. Christiansborg Slot den 18. Marts 1853. — Denne Plakat er approberet ved kongelig Resolution af samme Datum (Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 17) i Anledning af Althingets Petition

27. Juli 1849 (jevnf. kongl. Bekjendtgj. til Althinget 23. Mai 1853. II, 6). Den anföres som publiceret i Island: 1853 i Synodalforsamlingen i Reykjavík og i de fleste af Sysselerne i Sönder-Amtet, nemlig i Rángárvalla, Árnes, Vestmannöe, Gullbringa og Kjosar Sysseler, samt Reykjavík, 1854 i Skaptafells og Borgarfjords Sysseler i Sönder-Amtet og i samtlige Sysseler i de andre Amter. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to: förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa den anden Side staaer den danske Text, med Kongens og Cultusministerens (Simony's) Underskrifter; paa tredie Side den islandske Text; uden Underskrifter, fjerde Side blank. — Depart. Tid. 1853, Side 390—95 (med Motiver). — Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1853, S. 13—14. — Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor.) Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, Viðb. B, S. 43—44. Uddrag i Þjóðólf. V, 83 og Íngólf. S. 38. — Althingets Forhandlinger i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1849, S. 72—76, 350—371, 441—443, 556—58.

1853.
18. Marts.

Plakat indeholdende nærmere Bestemmelser om Ydelsen af Tienden til Præst og Kirke paa Island.

Vi Frederik den Syvende, &c. G. V., at Vi i Overeensstemmelse med Althingets indgivne allerunderdanigste Andragende, angaaende Fastsættelsen af Tienden til Præst og Kirke paa Island, have fundet for godt allernaadigst at befale som fölger:

1. Tienden til Præst og Kirke skal herefter erlægges enten med Penge efter Capitelstaxtens Middelalen, eller i gode og gangbare Varer. Valget imellem disse to Ydelsesmaader tilkommer Yderne.

2. Naar der betales med Varer, erlægges Alen for Alen, dog saaledes, at de Varesorter, hvori Betaling skeer, ikke ere af ringere Værdi end Capitelstaxtens Middelalen. Imidlertid skal det staae Söbonden frit for, at erlægge de ommeldte Tiender med gangbar Torskfisk (Platfisk), uden Hensyn til dennes Værdi i Capitelstaxten.

3. Kirketienden skal stedse af vedkommende Kirkeværger beregnes Kirken til Indtægt efter Capitelstaxtens Middelalen.

1853. 18. Marts. 4. Foranförte Bestemmelser træde istedetfor Anordningen af 17. Juli 1782 § 7, som herved ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Vort Slot Christiansborg, den 18. Marts 1853.

Opið brèf, er ákveður nákvæmar tíundargjald til prests og kirkju á Íslandi.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: að Oss hefir þóknazt, eptir þegnlegu frumvarpi alþíngis, um tíundargjald til prests og kirkju á Íslandi, að skipa fyrir á þessa leið:

1. Tíund til prests og kirkju skal eptirleiðis greiða annaðhvort í peníngum eptir meðalalin verðlagsskrárinnar, eða í góðum og gildum aurum. þeir, sem greiða tíund, mega kjósa í hvoru þeir heldur gjalda.

2. þegar goldið er í vörum, skal greiða alin fyrir alin, þó mega vörutegundir þær, sem goldið er í, ekki vera í lægra verði, en meðalalin verðlagsskrárinnar. Sjóarbændur skulu eiga kost á að greiða tíundir þessar með gjaldgengum þorski (hertum), hvaða verð sem á honum er í verðlagsskránni.

3. Kirkjuforstjórar skulu ætíð gjöra kirkjum skil á kirkjutíund eptir meðalalin verðlagsskrárinnar.

4. þessar ákvarðanir skulu koma í staðinn fyrir 7. grein í tilskipun dagsettri 17. dag Júli-mánaðar 1782, og er hún því nú tekin úr lögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Kristjánsborg, 18. dag Marts-mánaðar 1853.

18. Marts. **Kongelig Resolution** ang. **Forslag om Optegnelse af alle Jorders Landemærker** i Island. Christiansborg Slot den 18. Marts 1853[1]. —

---

[1]) Kgl. Bekjendtgj. til Althinget 23. Mai 1853, II. 4.

Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 16. — Althingets Forhandlinger om Sagen i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1849, S. 26—32, 261—281, 333—342, 513—15. I Forestilling af 4. Marts 1853 foredrager Indenrigsministeren (Bang) Althingets Petition af 26. Juli 1849, angaaende Udarbeidelse af et kongel. Lovudkast „hvorefter der skulde foranstaltes optegnede, og i der til indrettede Protokoller indförte, alle Jorders Landemærker i Island". Efter at have fremsat ni af Althinget vedtagne Forslagspunkter vedkommende denne Sag, bemærker Ministeren, at „det kunde vel være meget önskeligt, at faae en nöiagtig og paalidelig Angivelse af enhver Jordeiendoms Grændseskjel i Island, da der i saa Henseende hersker Uvished og Tvivl paa flere Steder, men dette vil ikke kunne lade sig gjöre paa den af Althinget foreslaaede Maade. Hvor Landemærkerne ere klare og uomtvistede, vilde den omhandlede Foranstaltning blive anseet unödvendig, og Vedkommende ikke uden Grund föle sig besværede ved at blive paaförte unödvendige Udgifter, og hvor Landemærkerne derimod ere omtvistede, er der kun liden Sandsynlighed for, at Tvistighederne ville blive bilagte ved Grændseskjelsmændenes Mellemkomst. Meget mere er det höist sandsynligt, at der ved den ommeldte Foranstaltning vilde fremkaldes mangfoldige Processer". Det er ikke i Forslaget klart angivet, hvad Fölgen skal blive, hvis vedkommende Eiere ikke ville samtykke i de af Grændseskjelsmændene bestemte Landemærker, om de skulle være pligtige da at före Proces, hvorfor taler, at der skal lades Plads aaben i Maldagebogen for den eventuelle Dom, eller om Sagen skal staae uafgjort. I det sidstnævnte Tilfælde vilde Hensigten med den hele Foranstaltning ikke opnaaes, i förste Tilfælde vilde man saa godt som tvinge vedkommende Eier til Proces, som han ellers ifölge flere Grunde kunde ville undgaae. „Saaledes vilde et Lovbud, som det af Althinget foreslaaede, gribe dybt ind i Eiendomsforholdene paa Island, og dette formentligen uden tilstrækkelig Nödvendighed, da det maa være i enhver Eiers egen Interesse, at tilveiebringe og sikkre sig de nödvendige Adkomst-Dokumenter og Oplysninger angaaende hans Eiendom". Med Hensyn til Umyndiges og offentlige Stiftelsers Jordegods vilde det især være betænkeligt at tillade, at de Renunciationer og Afstaaelser, som de nærværende Værger og Forstandere kunde gjöre, skulde have forbindende Kraft, selv om det senere kunde godtgjöres, at de Vedkommende vare blevne forurettede. Det

1853.
18. Marts.

1853. Samme vilde være Tilfældet med det kgl. Jordegods, da det
18. Marts. ikke kunde overlades Administratorerne at indgaae forbindende Overeenskomster.

Naar Grændseskjelsmændene skal tillægges samme Myndighed som Forligelses-Commissairer, maatte deraf følge, at Sagen i Mangel af Forlig maatte gaae den ordinaire Forligelses-Commission forbi og strax henvises til Domstolene; men dette kunde ikke ansees som önskeligt. — Den foreslaaede Kundgjörelsesmaade, nemlig paa hvert Aars Mandtalsthing, kunde heller ikke ansees for betryggende, navnlig for fjernere boende Jordeiere. Endelig bemærkes, at naar det er foreslaaet, at Bygselbrevene skulle for Fremtiden være ledsagede af nöiagtige Angivelser af Jordens Landemærker, da „er det, saavidt vides, ikke gjort til Pligt for Jordeieren i Island, at udstede skriftlige Bygselbreve, hvorfor saadanne ei heller allevegne finde Sted".

Den kgl. Commissarius havde yttret sig imod Forslaget, deels paa Grund af, at det i flere Henseender vilde være betænkeligt, ved Lov at gribe ind i private Eiendomsforhold paa den Maade som foreslaaet, deels da Sagen, efter hans Kjendskab til Forholdene, aldeles ikke er paatrængende. — En Petition om denne Gjenstand, som havde været forebragt for Althinget 1847, havde fundet saa liden Anklang, at den var bleven enstemmig afviist, idet det blev udtalt, at Spörgsmaalet herom i alt Fald burde udsættes, indtil Jonsbogens Landsleiebalk blev revideret.

Paa de anförte Grunde indstiller Ministeren:

„at der i den Bekjendtgjörelse, som vil være at udfærdige til Althinget angaaende Resultaterne af dets Andragender i Aaret 1849, maa blive samme allernaad. tilkjendegivet, at der ikke er fundet tilstrækkelig Anledning til at gaae ind paa indbemeldte allerund. Petition".

[Kongelig Resolution]:

Vi bifalde allernaad., at der i den Bekjendtgjörelse, som vil være at udfærdige til Althinget, angaaende Resultaterne af dets Andragender i Aaret 1849, allern. tilkjendegives samme, at der ikke er fundet tilstrækkelig Anledning til at gaa ind paa indbemeldte allerund. Petition. — Christiansborg Slot den 18. Marts 1853.

Kongelig Resolution ang. den forrige **Holum Domkirkes Vragrettigheder.** Khavn den 18. Marts 1853. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 15. — I en af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (Simony) under 7. Marts indgiven Forestilling bemærkes, at Proprietair til forrige Holum Domkirke og Præst til samme, Benedikt Vigfusson, havde anholdt om allerhöieste Tilladelse til, efterhaanden som Leilighed dertil gives, underhaanden at afhænde nogle bemeldte Kirke inden Thingöe Syssel tilhörende Rettigheder til Drivtömmer for en saadan Kjöbesum, at Renten deraf svarer til den Leie, der nu svares af bemeldte Rettigheder, hvilke ere saaledes specificerede: 1853. 18. Marts.

1/6 Deel i Isolfstaða Forstrandsret paa Tjörnes,		Leie	» Rbd.	32 Sk.
1/8 — i Hóls	do.	do.	— »	— 24 –
1/2 — i Mýrakots	do.	do.	— »	— 32 –
Kleifar Forstrand i Axarfirði	. . . . .		— 1	— 16 –
Et Stykke Forstrand paa Máná	. . . .		— 1	— » –
do. do.	paa Skinnalón á Slèttu		— 1	— » –
do. do.	i Raufarhöfn	do.	— 1	— » –
do. do.	i Ormalóni	do.	— »	— 32 –
		tilsammen aarlig Leie	5 Rbd.	40 Sk.

Det var oplyst, at disse Rettigheder paa Grund af deres fjerne Beliggenhed fra Holum krævede uforholdsmæssige Administrations-Udgifter, og lod sig vanskelig controllere, saa at de jevnligen gave Anledning til Tvistigheder, eller endog Processer. Man havde endogsaa Grund til at befrygte, at de under en mindre duelig Proprietairs Bestyrelse kunde gaae tabte for Kirken, hvilket paa andre Steder er skeet, at Retten til Drivtömmer er frakommet Holum Kirke.

Paa disse Grunde havde Stiftsövrigheden i Island ogsaa tilraadet Salget af de ommeldte Rettigheder, dog at de ikke solgtes underhaanden, men ved offentlig Auktion, nemlig saaledes, at det tillades Supplikanten ved offentlig Auktion paa egen Bekostning at lade opbyde til Salg de ommeldte Rettigheder til Drivtömmer, og Stiftsövrigheden bemyndiges til at approbere det höieste Bud, naar dette for hver enkelt Rettighed i det mindste sikkrer Kirken en Rente, som maatte svare til den hidtil ydede Leie, men at Supplikanten, saafremt der ved den afholdte Auktion ikke skulde kunne erholdes et saadant Bud, da skulde være bemyndiget til, underhaanden at afhænde bemeldte Servituter for en saadan Sum, som i det

1853. 18. Marts. mindste svarer til den nuværende aarlige Leie, dog at Stiftsövrighedens Samtykke dertil i Forveien erhverves.

Idet Ministeren bifalder dette af Stiftsövrigheden fremsatte Forslag, anseer han det dog for nödvendigt, at der, for at sikkre Kirken den indkomne Kjöbesum, tilföies en Bestemmelse om, at denne bör enten strax indsættes til Forrentelse i Jordebogskassen, eller at der for samme kjöbes kongelige Obligationer, hvilke derefter ville være at forsyne med prohibitiv Paategning. Saaledes indstilles:

„1. At det allern. maa tillades Proprietairen til Holum Kirke, Pastor Benedikt Vigfusson, ved offentlig Auktion at lade paa Vilkaar, som af Stiftsövrigheden i Island approberes, opbyde til Salg de indbemeldte, Holum Kirke inden Thingö Syssel under Islands Nord-Amt tilhörende, Rettigheder til Drivtömmer, saaledes, at bemeldte Stiftsövrighed skal være bemyndiget til ligeledes at approbere det höieste Bud, naar dette for hver enkelt Rettighed i det mindste sikkrer Kirken en Rente, som maatte svare til den hidtil ydede Leie, samt at det, saafremt der ved den saaledes afholdte Auktion ikke skulde kunne erholdes et saadant Bud, maa være fornævnte Proprietair tilladt, underhaanden at afhænde bemeldte Servituter for en saadan Sum, som i det mindste svarer til den nuværende Leie, dog at Stiftsövrighedens Samtykke dertil i Forveien erhverves.

2. At den ved disse Afhændelser indkommende Kjöbesum indsættes til Forrentning i Islands Jordebogskasse som en bemeldte Kirke tilhörende Capital, eller at derfor kjöbes kongelige Obligationer, hvilke derefter ville være at forsyne med prohibitiv Paategning".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingerne bifaldes. — Christiansborg Slot den 18. Marts 1853[1].

---

[1]) Ved Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, 29. Marts 1853, meddeles denne

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Prisernes Ansættelse i de aarlige Capitelstaxter.** Khavn den 23. Marts 1853[1]. —. Denne Skrivelse anföres som publiceret i Gullbringu og Kjosar Syssel i Sönder-Amtet. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 71[b]. — Islandsk: „Bréf stjórnarherra innanríkismálanna til stiptamtmannsins yfir Íslandi (og amtmanna) um úrskurð þann, er konúngur lagði á útúr bænarskrá alþíngis 1849, dags. 20. Juli, um breytíngu á verðlagsskránum", i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, Viðb. B., S. 45—46. 1853. 23. Marts.

I Anledning af en fra det islandske Althing i Aaret 1849 indgiven allerunderd. Petition om forskjellige Forandringer i den Maade, hvorpaa Capitelstaxterne i Island for Tiden sættes, har Hs. M. Kongen paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderd. Forestilling under 2. d. M. allernaad. behaget at resolvere, at der ikke er funden tilstrækkelig Anledning til at gaae ind paa bemeldte Petition, og at det derfor fremdeles vil have sit Forblivende ved de i allerh. Resol. af 16. Juli 1817 og Forordn. af s. D. angaaende aarlige Capitelstaxter i Island indeholdte Forskrifter, men at det iövrigt vil være at paalægge vedkommende Övrigheder i Island at bringe til almindelig Kundskab, at der til Grund for de befalede aarlige Angivelser til Capitelstaxterne stedse skal lægges Priserne paa Varerne, saa-

Resolution (under det urigtige Datum: 7. Marts, som er Datum for Forestillingen) „til Efterretning og videre Bekjendtgjörels", hvortil föies, „at forsaavidt Pastor Vigfusson endvidere har andraget paa allerh. Tilladelse til underhaanden at maatte, om dertil gaves Leilighed, bortsælge en eller anden af de Kirken frakomne Rettigheder til Drivtömmer for den Pris, som efter Overeenskomst maatte kunne erholdes, da har Ministeriet ikke fundet Anledning til derom at nedlægge allerund. Forestilling". Isl. Copieb. 1853, Nr. 87[b].

[1]) Bekjendtg. til Althinget 23. Mai 1853, II. 5.

1853. ledes som de have været hvor de have været betalte
23. Marts. med Penge; hvorhos Indenrigsministeriet er bemyndiget til at foranstalte det i bemeldte Henseende Fornödne.

I Henhold hertil skulde jeg tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville foranstalte foranförte allerh. Bestemmelse bragt til almindelig Kundskab i det Dem allern. betroede Amt, til Efterretning og Iagttagelse ved Affattelsen af Angivelserne til Capitelstaxterne i Fremtiden. — Indenrigsministeriet den 23. Marts 1853[1].

23. Marts. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. en meddeelt **Tilladelse for** nogle **norske Skibe** til at **före Tömmerladninger til Island.** Khavn den **23.** Marts **1853.** — Isl. Copieb. 1853, Nr. 81b.

I Henhold til Plakaten af 1. Juni 1821 og 22. Marts 1839 er der meddeelt Vedkommende islandske Söpasse til med Skonnertskibet „Brödrene", drægtigt 36 C. L., fört af Skipper H. Tönnesen, Skonnertskibet „Anne Christines Haab", drægtigt 26½ C. L., Skibsförer H. Petersen, og Galeasskibet „Maren", drægtigt 27 C. L., Skibsförer V. Andersen, alle af Mandal, at overföre til Island Tömmerladninger fra Norge, med den i Indenrigsministeriets Skrivelse til Hr. Stiftamtmanden af 21. Marts 1851 omhandlede, i Passene indförte nærmere Bestem-

[1]) under s. D. er en ligelydende Skrivelse afgaaet til Amtmændene i Island. Copieb. sst. Nr. 72b—73b. — Ligeledes er en Communication afgivet til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, med Anmodning om at foranstalte Indholdet af den kongelige Resolution bekjendtgjort for Geistligheden. Copieb. sst. Nr. 74b. — Dette er ogsaa senere skeet ved det sidstnævnte Ministeriums Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island den 29. Marts 1853 (Copieb. sst. Nr. 88b), der er anfört som publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1853.

melse, at hvis Varer udföres med Skibene direkte fra Island til andre Steder end danske Havne, og dermed bestuves mere end Halvdelen af Skibenes Drægtighed, erlægges samme Afgift som paabuden er i Plak. af 28. Decbr. 1836 § 13, nemlig 2 Rbd. 32 Sk. pr. C. L. 1853. 23. Marts.

Dette meddeles Dem herved tjenstl. til behagelig Underretning, og udbedes, saafremt Skibene anlöbe nogen Havn i Sönder-Amtet, Ministeriet underrettet saavel herom, som om hvad Ladning de have medbragt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 23. Marts 1853[1].

Lov om **forelöbig Indtægts-** og **Udgifts-Bevilling.** Frederiksborg Slot den **28.** Marts **1853**[2]. — Ved denne „Lov om forelöbig Indtægts- og Udgifts-Bevilling indtil Finantsloven for 1853—54 er givet", som er udkommen gjennem Finantsministeriet (Sponneck), bemyndiges Regjeringen til, indtil Finantsloven ¼ 1853 til ³¹/₃ 1854 er given, og senest indtil 31. Mai d. A., forelöbigt at afholde de nödvendige löbende Udgifter efter de hidtil gjeldende Regler, dog at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere opförte i det Forslag til Finantsloven, der er Rigsdagen forelagt, ikke overskrides, samt til at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Depart. Tid. 1853, S. 409. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger, Danmark vedkommende, 1853, S. 15-16. 28. Marts.

Islandske Departements Skrivelse til Finantsministeriets förste Departement, angaaende Forholdet med Hensyn til **den Capitain Born tilstaaede Pension.** Khavn den **29.** Marts **1853.** — Isl. Copieb. 1853, Nr. 89b. 29. Marts.

I bebagelig Skrivelse af 8. i f. M. har Finantsministeriets förste Departement begjært Indenrigsmini-

[1]) s. D. ligelydende Skrivelser til Amtmændene. Copieb. sst. Nr. 82b—83b.

[2]) Forelöbig Lov 12. Mai 1853; Lov 17. Juli 1853.

1853. steriets Yttringer over en med samme fremsendt An-
29. Marts. søgning med Bilag fra Enken efter dimitteret Capitain M. L. Born, födt Jensen, om at forundes Pension.

Ved hoslagt at remittere ovennævnte Ansögning med Bilage, skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele Fölgende:

Ved allerh. Resolution af 10. Mai 1815 blev Secondlieutenant ved det andet jydske Infanteriregiment og Lærer ved Landcadet-Akademiet Moritz L. Born ansat ved de islandske Havnes og Kysters Opmaaling med en aarlig Lön af 600 Rbd. S. V., 100 Rbd. S. V. aarlig til en Karl, 40 Rbd. S. V. aarlig til Hestefoder og 2 Rbd. S. V. dagligen i Diætpenge for den Tid, han reiste i Forretninger.

Efter Tilendebringelsen af de ommeldte Opmaalinger blev dernæst fornævnte Lieutenant Born ved allerh. Resol. af 16. Febr. 1820 bevilget 700 Rbd. Sölv aarligen i Vartpenge fra 1. Januar s. A., indtil han paa anden Maade blev ansat, imod at han skulde være pligtig til imidlertid at besörge de Forretninger i kgl. Tjeneste, som ham under Rentekammeret eller paa anden Maade maatte blive overdragne; hvorhos det bestemtes, at bemeldte Vartpenge skulde afholdes paa samme Maade, som Udgifterne ved bemeldte Opmaaling. Angaaende de saaledes bevilgede Vartpenge af 700 Rbd. bemærkede Rentekammeret i sin om Sagen allerund. nedlagte Forestilling, at Vartpengene vel burde bestemmes til ²/₃ Dele af den ham ved Opmaalingen tilstaaede aarlige Lön af 600 Rbd., eller 400 Rbd., men at man, paa Grund af at Lieutenant Born, ved at ansættes ved forbemeldte Opmaaling, havde tabt de Indtægter og Emolumenter, han havde haft, deels som Secondlieutenant og deels som Lærer ved Landcadet-Akademiet, hvilke efter modtagne Oplysninger fra General-Commissariats-Collegiet i Penge kunde anslaaes til 657 Rbd. 57 Sk. Sölv, foruden Adgang til at erholde Klæde fra Varedepotet, eller i det Hele til 700 Rbd., dog troede at

burde indstille bam til at erholde denne Forskjel godtgjort, saaledes at der i det Hele tillagdes ham 700 Rbd. i Vartpenge. 1853. 29. Marts.

Endelig blev der ved kgl. Resolution af 25. Juli 1844 bestemt, at de Capt. Born tillagte Vartpenge af 700 Rbd. aarlig, der indtil den Tid, i Henbold til fornævnte Resolution af 16. Februar 1820 vare i Finantskassens Böger blevne opförte forelöbig som en Udgift for Islands Jordebogskasse, skulde fra 1. Juli 1844 opföres paa den aftagende Pensionsliste. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 29. Marts 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Nægtelse af islandske Söpas til direkte Udförsel af Heste.** Khavn den **31.** Marts **1853**[1]. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 98. 31. Marts.

Foranlediget af det med Udenrigsministeriets behagelige Skrivelse af 12. d. M. modtagne Andragende, hvori Generalconsul Marshall i Leith anholder om, at DHrr. John Matheu af Aberdeen og Andrew M. Beath maa meddeles Tilladelse til iaar, med det af dem befragtede Skib „Venus", at gaae i Ballast til Island, for der at indhandle Heste, imod Erlæggelse af den ved Plak. af 28. Decbr. 1836 paabudne 14 Mks. Afgift af Skibets Læstedrægtighed, samt af sædvanlig Pasgebyr, undlader jeg ikke tjenstl. at melde, at da der i Anledning af et Rigsdagen forelagt Udkast til en udvidet Handelslov for Island fra de Handlendes Side er fört Anke over, at de igjennem Indenrigsministeriet i de foregaaende Aar meddelte enkelte Tilladelser for Fremmede til at bente Heste fra Island ikke efter streng Fortolkning ere hjemlede i den nu bestaaende Handels-

[1]) Tilladelse blev snart efter igjen meddeelt i Henhold til kgl. Resol. 4. Mai 1853.

1853. 31. Marts. lovgivning for Island, saa har jeg troet, indtil Sagen finder endelig Afgjörelse, at burde stille Meddelelsen af slige Tilladelser i Bero. — Indenrigsministeriet den 31. Marts 1853[1].

2. April. **Plakat** ang. Forandring i Henseende til **Forstrandsrettigheden i Island.** Christiansborg Slot den 2. April 1853. — Denne Plakat er approberet ved kgl. Resolution af samme Datum (Isl. Departem. Forest. og Resol. Protok. 1853, Nr. 19) i Anledning af Althingets Petition 8. August 1849. Den anföres som publiceret i Island: 1853 i Synodalforsamlingen i Reykjavík, og i de fleste Sysseler i Sönder-Amtet, nemlig Rángárvalla, Vestmannöe, Arnæs, Gullbringa og Kjosar Sysseler, samt i Reykjavík; 1854 i Skaptafells og Borgarfjords Sysseler i Sönder-Amtet, samt i alle Vester-Amtets og Nord- og Öster-Amtets Jurisdiktioner. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 8 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa de lige Sider (2. 4. 6) den danske Text med Kongens og Indenrigsministerens (P. G. Bangs) Underskrifter; paa de ulige Sider (3. 5. 7) den islandske Text uden Underskrifter, sidste Side blank. — Depart. Tid. 1853, S. 410—415 (med Motiver). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1853, S. 17—18. — Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, Viðb. B, S. 44—45. Uddrag i Þjóðólf. V, 83 og Íngólf. S. 38. Althingets Forhandlinger i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1849, S. 722, 804—835, 898—928, 933—938; Viðb. A, S. 1—7 (det kgl. Lovforslag med Motiver).

Plakat, indeholdende Forandring i Plakaten af 4. Mai 1778 om Forstrandsrettigheden i Island.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: at Vi, efter at have modtaget Althingets allerund. Betænkning over et

[1]) Under s. D. er Udstedelse af Söpas til Island i samme Hensigt nægtet Urtekræmmer Öst, som Commissair for dansk Viceconsul William Hay af Lerwick. Copieb. sst. Nr. 99.

samme forelagt Udkast til en Plakat, angaaende nogle Forandringer i Plakaten af 4. Mai 1778 om Forstrandsrettighederne i Island, byde og befale som fölger: 1853. 2. April.

1. Det Vrag, som efter Plak. af 4. Mai 1778 § 3 tilhörte Sysselmændene, og for Tiden er henlagt til Justitskassen, skal indtil videre herefter tilfalde vedkommende Grundeiere, naar sammes Eiere ikke i rette Tid melde sig med Beviis for deres Eiendomsret (§ 2).

2. Den til Vraget Berettigede skal være pligtig til det snareste muligt at oplyse det opdrevne Vrag ved en nöiagtig Angivelse af dets Störrelse, Beskaffenhed og Mærker, naar saadanne findes, for vedkommende Sysselmand, som derefter har at foranstalte Vraget vurderet ved to edsvorne Mænd. Naar Værdien ansættes til 5 Rbd. eller derover, bör af Sysselmanden derom skee Anmeldelse til vedkommende Amtmand, som da har at foranstalte samme oplyst ved den islandske Landsoverret, og kan Eieren derefter inden Aar og Dag fra den stedfundne Lysning til Overretten melde sig hos Amtmanden med Beviis om sin Eiendomsret. Er Vragets Værdi derimod ringere end 5 Rbd., bortfalder denne Kundgjörelse, men Eieren skal dog have Adgang til at melde sig hos vedkommende Sysselmand inden Aar og Dag fra den Tid, Vraget er anmeldt for ham.

3. Forsaavidt det senere maatte vise sig, at Justitskassen ei kan bestride de samme paahvilende Udgifter med Renten af dens Capitaler og övrige Indtægter, og saaledes ei undvære den hidtil hafte Indtægt af det her omhandlede Vrag, skal der af Amtsrepartitionsfondene udredes en saadan Sum til Justitskassen, der svarer til den Indtægt, denne Kasse har haft af Vrag, der opdriver paa Selveiergodset efter Gjennemsnit af de sidste 5 Aar, hvori Vrag er tilflydt bemeldte Kasse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 2. April 1853.

1853. Opið brèf, er breytir opnu brèfi, dagsettu 4. dag
2. April. Mai-mánaðar 1778 um rekarètt á Íslandi.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: að eptir að Vèr höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal alþíngis um frumvarp, er fyrir það hefir verið lagt, til nokkurra breytínga á opnu brèfi, dagsettu 4. dag Mai-mánaðar 1778, um rekarètt á Íslandi, bjóðum Vèr nú og skipum fyrir á þessa leið:

1. Vogrek þau, sem eptir opnu brèfi dagsettu 4. dag Mai-mánaðar 1778, 3. §, heyrðu sýslumönnum til, og nú eru lögð til dómsmálasjóðsins, skulu jarðeigendur eignast fyrst um sinn, ef eigandi þeirra kemur ekki á rèttum tíma (2. §) og helgar sèr þau.

2. Nú kemur vogrek á fjöru manns, og skal jarðeigandi skyldur, hið bráðasta, að lýsa nákvæmlega stærð þess, ásigkomulagi og merkjum, ef nokkur eru, fyrir sýslumanni, er þá skal láta tvo eiðsvarna menn virða vogrek. Þegar vogrek er metið 5 rbd. virði eður meira, skal sýslumaður skýra amtmanni frá því, og lætur hann þá lýsa því í yfirdóminum, og getur eigandinn, eitt ár og sex vikur[1] eptir lýsíngu þessa, helgað sèr það hjá amtmanni, en ef vogrek er ekki 5 rbd. virði, skal því ekki lýst í yfirdóminum, en eigandi getur þó helgað sèr það hjá sýslumanni eitt ár og sex vikur[2] eptir að því hefir verið lýst fyrir honum.

3. Ef sú raun verður á seinna meir, að leigan af fè dómsmálasjóðsins og aðrar tekjur hans hrökkva ekki til gjaldanna, og getur hann ekki misst tekjur þær, sem hann hefir híngað til haft af vogreki, skulu jafnaðarsjóðarnir bæta honum missinn eptir tekjum þeim, er dómsmálasjóðurinn hefir haft að meðaltölu fimm seinustu árin af vogreki á sjálfseignarjörðum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Kristjánsborg, 2. dag April-mánaðar 1853.

[1]—[2]) þ. e. einu ári og sex vikum.

Kongelig Resolution ang. **Bevilling paa Eneret til Tangbrænderi** m. m. Christiansborg Slot den 8. April 1853. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Protok. 1853, Nr. 24. — I Indenrigsministerens (P. G. Bangs) Forestilling 5. April foredrages et Andragende fra Faktor Guðmund Thorgrimsen paa Örebakke, hvori han söger om „at forundes 10 Aars Eneret til i Island at anlægge og drive et Tangbrænderi og en dermed i Forbindelse staaende Fabrik for Tilberedning af alle i Asken værende Stoffer". Supplikanten anförer, „at han er bosat paa et Sted, hvor der haves en særdeles stor Masse Tang, som hverken benyttes til Ildebrændsel eller til Föde for Creaturer, og at sagkyndige Mænd, saavel i Danmark som Udlandet, efter de af ham meddelte Pröver og Oplysninger, have bestyrket ham i det Haab, at denne Masse Tang, uagtet de tidligere i saa Henseende anstillede Forsög ikke have fört til noget praktisk Resultat, dog vilde kunne gjöres frugtbringende, naar Alt blev indrettet paa en oeconomisk Maade Imidlertid har Supplikanten, formedelst de lave Priser, denne Tang eller den saakaldte Kelp for Tiden staaer i, ikke seet sig istand til at begynde dette Foretagende, med mindre han, ved i de förste Aar at forundes Eneret, blev sikkret for Concurrence". 1853. 8. April.

Andragendet var anbefalet af Fabrikdirekteuren, hvis Betænkning over Sagen var indhentet, idet han yttrer den Formening, „at Ansögerens Forsæt, at bringe den omhandlede Fabrikation i Gang i Island, fortjener Opmærksomhed, samt at det ikke er usandsynligt, at Andre, naar Fabrikationen, maaskee förs efter endeel Opoffrelser, viser sig lönnende, ogsaa ville forsöge den, og derved beröve ham Udsigt til at see sine Udlæg dækkede".

Da her er Spörgsmaal om at ophjælpe en hidtil ubenyttet Næringsgreen paa Island, der med Tiden muligen kan blive af nogen Betydning, maa Ministeriet, uagtet her ikke er Tale om nogen ny Opfindelse som Gjenstand for den ansögte Enerets-Bevilling, finde sig opfordret til at anbefale Andragendet, og indstiller derfor, at samme bevilges som i den kongelige Resolution anfört.

[Kongelig Resolution]:

Vi ville allernaad. have Handelsfaktor Guðmundur Thorgrimsen af Örebak Handelssted inden Islands Sönder-Amt forundt Eneret i 10 Aar til i Island at anlægge

1853. 8. April. og drive et Tangbrænderi, og en dermed i Forbindelse staaende Fabrikation af alle i Tangasken indeholdte Stoffer. — Christiansborg Slot den 8. April 1853.

8. April. Kongelig **Bevilling** paa **Eneret** til i Island at anlægge og drive **Tangbrænderi** og **Fabrik** for Tilberedning **af Tangaskens Stoffer.** Khavn den 8. April **1853.** — Bevillingen er underskreven af Kongen den 25. April 1853 under Datum 8. April; jevnf. Isl. Dep. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 27, og anföres som thinglæst i Arnæs Syssel.

Bevilling for Handelsfaktor Gudmundur Thorgrimsen til med Eneret at anlægge og drive et Tangbrænderi og en dermed i Forbindelse staaende Fabrik for Tilberedning af de i Tangasken indeholdte Stoffer.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: at Vi, efter derom allerund. gjort Ansögning og Begjæring, samt de Os i den Anledning foredragne Omstændigheder, allern. have bevilget og tilladt, saa og hermed bevilge og tillade, at Handelsfaktor Gudmundur Thorgrimsen af Örebak Handelsted inden Islands Sönder-Amt maa, for et Tidsrum af 10 Aar, fra denne Vor Bevillings Dato at regne, være eneberettiget til paa Vort Land Island at anlægge og drive et Tangbrænderi og en dermed i Forbindelse staaende Fabrik for Tilberedning af de i Tangasken indeholdte Stoffer, paa Vilkaar, at han inden eet Aar fra denne Vor Bevillings Dato har anlagt ovennævnte Tangbrænderi og Fabrik, og senere vedbliver med sammes Drift.

Iövrigt skal denne Eneret være tabt, naar det bevises, at nogen Anden forinden der i Landet har anlagt fornævnte Fabrikdrift.

Forbydende Alle og Enhver &c. — Kjöbenhavn den 8. April 1853.

Islandske Departements Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet i Island, ang. **Opsendelse af et Phantom til Læge-Embedet i Vester-Amtets nordre Distrikt.** Khavn den 11. April 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 144. 1853. 11. April.

For Vest-Amtets Repartitionsfonds Regning er til Læge-Embedet i Vest-Amtets nordre Lægedistrikt anskaffet og opsendt et Phantom, til Afbenyttelse ved Oplærelse af Jordemödre sammesteds.

Ved herom tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden Underretning, skulde man, i Henhold til Deres Skrivelse af 2. Januar f. A., lige tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen at ville foranstalte de til Anskaffelsen af det omhandlede Phantom medgaaede Omkostninger, som ialt udgjöre 49 Rbd., hvilket Belöb er foranlediget forskudsviis udbetalt af Finantshovedkassen, refunderede ved Belöbets Indbetaling fra Repartitionsfonden til Islands Jordebogskasse. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 11. April 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, ang. **Pröve i Islandsk** for ikke indfödte **Ansögere om islandske Embeder.** Khavn den 13. April 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 146. 13. April.

I Anledning af undertegnede Ministeriums Skrivelse af 30. Oktbr. f. A., betræffende Önskeligheden af, at det, for at erholde större Garanti end hidindtil for Paalideligheden af de Attester, der ifölge allerh. Resolution af 8. April 1844 skulle ledsage Ansögninger fra Ikke-Indfödte om Embedsansættelse i Island, angaaende Supplikanternes Kjendskab til dette Lands Sprog, kunde for Eftertiden blive overdraget Lektor ved Universitetet K. Gislason, efter anstillet Pröve, at udstede slige At-

1853. tester, har Ministeriet for Kirke- og Underviisnings-
13. April. væsenet ved behagelig Skrivelse af 15. f. M. fremsendt en fra bemeldte Lektor Gislason indhentet Erklæring, hvorefter han har erklæret sig villig til at overtage dette Hverv, men tillige henledet Opmærksomheden paa, at en större Bestemthed end den, hvormed den kgl. Resolution foreskriver de Fordringer, der bör stilles, vilde være önskelig baade for Examinator og Examinanden.

Ministeriet har derhos bemærket, at Billighed synes at tale for at udvirke Lektor Gislason en passende Remuneration for dette extraordinaire Arbeide, idet den ham tillagte Gage er saa ringe, at han ved literaire Arbeider maa söge et Supplement til samme.

I Henhold hertil skulde jeg ikke undlade tjenstl. at anmode velbemeldte Ministerium om, behageligen at ville paalægge Lektor Gislason, for Fremtiden at udstede de ved den nævnte kgl. Resolution befalede Attester efter forudgaaet Pröve, idet jeg derhos yttrer det Haab, at han for dette Arbeide, som efter hvad Erfaringen har lært er af ringe Omfang, ikke vil fordre nogen særlig Betaling. Forsaavidt Lektor Gislason iövrigt maatte inhærere den af ham yttrede Formening om Önskeligheden af, at nærmere Regler foreskrives angaaende de Fordringer, der bör stilles til Vedkommendes Kjendskab til det islandske Sprog, da maa Ministeriet overlade til ham desangaaende at indkomme med nærmere Forslag, hvorved imidlertid en vis Lempelighed forventes iagttaget, navnlig med Hensyn til den Vanskelighed, som der er ved at besætte islandske Embeder med qvalificerede Supplikanter. — Indenrigsministeriet den 13. April 1853.

13. April. **Islandske Departements** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island,

ang. **Betaling for et Altermaleri til Mödruvalla Klosterkirke.** Khavn den 13. April 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 151. 1853. 13. April.

At det i Overeensstemmelse med Hr. Amtmandens Begjæring i behagelig Skrivelse af 6. i d. M. under D. D. herfra er foranlediget, at et Belöb af 110 Rbd., der tilkommer Maler Chr. Rosenberg for udfört Altermaleri til Mödruvalla Klosterkirke, vil blive anviist ham til Udbetaling af Finantshovedkassen her i Staden, det undlader man ikke tjenstl. at meddele Dem til behagelig Underretning, hvorhos De lige tjenstl. anmodes om, at ville foranledige Belöbet refunderet af Kirkens Midler ved Indbetaling i Islands Jordebogskasse. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 13. April 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Kjöbmand Thomas Fr. Thomsen, angaaende **Andragende** om **Tilladelse til Befragtning af fremmede Skibe.** Khavn den 13. April 1853. — Isl. Copiebog 1853, Nr. 154. 13. April.

I Anledning af Deres hertil indkomne Andragende af 6. d. M. om, at den Dem under 2. August f. A. herfra meddelte Tilladelse til, med et fremmed Skib i samme Aar at udföre fra Island levende Creaturer mod Erlæggelse af den ved Plak. 28. Decbr. 1836 paabudne 14 Mks. Afgift af Skibets Læstedrægtighed, samt af sædvanligt Pasgebyr, maatte blive fornyet til at gjelde for indeværende Aar, meldes Dem til Efterretning, at da der, i Anledning af et Rigsdagen forelagt Udkast til Lov om en udvidet Handelsfrihed for Island, fra de Handlendes Side er fört Anke over, at de igjennem Indenrigsministeriet i de foregaaende Aar meddelte Tilladelser til Islands Beseiling med fremmede Skibe ikke efter streng Fortolkning ere hjemlede i den nu bestaaende Handels-

1853. lovgivning for bemeldte Land, har jeg troet, indtil Sagen
13. April. finder endelig Afgjörelse, at burde stille Meddelelsen af slige Tilladelser i Bero. — Indenrigsministeriet den 13. April 1853.

16. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Sysselmandens Bopæl i Arnæs Syssel.** Khavn den 16. April 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 155.

Med behagelig Skrivelse af 15. Febr. sidstl. har Hr. Stiftamtmanden hertil indsendt et Andragende fra Sysselmand i Arnæs Syssel, Kammerraad Gudmundsen, hvori han, næst at bemærke, at Bygselen paa Gaarden Hjalmholt er af Eieren blevet ham opsagt, har anholdt om Tilladelse til at tage Bopæl paa Gaarden Litlahraun, 1/4 Miil fra Örebak.

Efter de saaledes stedfindende Omstændigheder, samt hvad der iövrigt af Hr. Stiftamtmanden er bemærket om Önskeligheden af, at Sysselmanden er bosat paa eller i Nærheden af bemeldte Handelssted, vil Ministeriet Intet have imod, at Kammerraad Gudmundsen indtil videre bosætter sig paa Gaarden Litlahraun.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Kammerraad Gudmundsen. — Indenrigsministeriet den 16. April 1853.

16. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet i Island, ang. **Honorar for Medvirkning ved Sættelsen af Capitelstaxt** for Nord- og Öster-Amtet. Khavn den 16. April 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 157.

I Anledning af Amtets Skrivelse af 27. Januar d. A., og det dermed indsendte Andragende fra Provst Gudmund E. Johnsen, om at tilstaaes Godtgjörelse for

Omkostninger og Uleilighed ved at sætte Capitelstaxten for Aaret 1853—54, meddeles Dem herved til behagelig Bekjendtgjörelse for Provst Johnsen, samt videre Foranstaltning, at der Intet fra Ministeriets Side haves imod, at den foreslaaede Godtgjörelse udbetales ham af Amtets Repartitionsfond. — Indenrigsministeriet den 16. April 1853. 1853. 16. April.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Constitution i Sysselmands-Embedet i Bardastrands Syssel.** Khavn den 16. April 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 159. 16. April.

Ved behagelig Skrivelse af 14. Februar d. A. har Hr. Amtmanden hertil indberettet, at De, med Hensyn til at den constituerede Sysselmand i Bardastrands Syssel, Jon Thoroddsen, agtede at reise hertil for at fortsætte sine Studier og underkaste sig Embedsexamen, har fundet Dem foranlediget til at fritage ham for den ham overdragne Constitution, og i hans Sted constitueret Student og Proprietair Brynjulf Benedictsen paa Flatö.

Da det imidlertid af de aarlige Indberetninger om de paa Handelsstederne bosatte handelsdrivende Borgere, hvoraf de sidste ere fremsendte med Hr. Amtmandens Skrivelse af 12. Febr. d. A., erfares, at bemeldte Br. Benedictsen er Kjöbmand paa Flatö Handelssted, og da denne hans Stilling, som ikke i Deres forberörte Skrivelse er omtalt, maa medföre, at det hverken kan ansees tilraadeligt eller passende at overdrage Sysselmandsforretningerne til ham, navnlig forsaavidt det paaligger Sysselmanden at före Opsyn med Handelen, at modtage Skibsklareringer, oppebære Skibsafgifter m. v., foruden de Tilfælde, som kunne indtræffe ved Havari og deslige, maa Ministeriet tjenstl. have Dem anmodet om at ville constituere en anden habil Mand

1853. i Embedet, og forventer man i sin Tid Deres nærmere
16. April. Indberetning om, hvem denne Constitution maatte blive betroet. — Indenrigsministeriet den 16. April 1853.

4. Mai. **Kongelig Resolution** ang. Tilladelse til **Udförsel af Heste** fra Island **med fremmede Skibe.** Frederiksborg Slot den 4. Mai 1853. — Isl. Departem. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 28. — I en allerund. Forestilling 3. Mai bemærker Indenrigsministeren (Örsted), at i de nærmest foregaaende 2 Aar har Indenrigsministeriet paa derom indkomne Begjeringer meddelt enkelte Tilladelser for Fremmede til at gaae i Ballast til Island, for der for Penge at indhandle Heste, imod Erlæggelsen af den paabudne 14-Mks Afgift af Skibets Læstedrægtighed, samt af sædvanligt Pasgebyr, hvilke Tilladelser ere i sidstafvigte Aar navnligen blevne benyttede fra Skotland og Shetland. — Lignende Andragender vare ogsaa iaar indkomne til Ministeriet, men da der, i Anledning af et Rigsdagen forelagt Udkast til Lov om en udvidet Handelsfrihed for Island, fra de Handlendes Side er bleven fört Anke over, at slige Tilladelser ikke efter stræng Fortolkning var hjemlede i den nuværende Handelslovgivning for Island, havde den forhenværende Indenrigsminister (Bang) fundet sig foranlediget til at stille slige Tilladelser i Bero, indtil den islandske Handelssag fandt endelig Afgjörelse. — Vice-Consul Hee i Lerwick var en af de Fremmede, som i forrige Aar havde faaet Tilladelse til at udföre Heste fra Island, men nu faaet Afslag. Han var imidlertid indkommen med et nyt Andragende om at maatte sende to Skibe, hvori han forestillede, at han, hvis Tilladelsen nægtedes, vilde lide betydelige Tab, da han havde forpligtet sig contraktmæssig til Leverance af islandske Heste, og gjort flere forberedende Skridt. — Ministeren yttrer i denne Anledning, at ligesom det maa indrömmes, at Vedkommende i de ham tidligere meddelte Tilladelser til at udföre Heste fra Island har haft rimelig Anledning til at indlade sig paa det omhandlede Foretagende, saaledes kan Meddelelsen af slige Tilladelser ikke komme i nogen Collision med den islandske Handelslovgivning, da de paa Island Handlende aldrig selv have udfört Heste som Handels-Artikel. Denne Art Handel kunde derfor ingen Skade gjöre, men vilde være til Gavn for Islands Indbyggere, der paa flere Steder havde en större

Mængde Heste end de havde Brug for. Nu havde tillige Stillingen med Hensyn til Handelssagen forandret sig, da der til den Tid, den forrige Indenrigsminister resolverede at nægte de omhandlede Tilladelser, var Udsigt til, at den islandske Handelssag kunde være bleven forhandlet ved den kort efter oplöste Rigsdag, men nu derimod vilde Afgjörelsen trække noget længere ud, saa at det nu maatte önskes, at der ikke stilledes Hindringer i Veien for Hestes Udförsel fra Island, indtil den paatænkte friere Handelslov kunde udkomme. Denne Sag ansees ligeledes af Islænderne for en ikke uvigtig Gjenstand. Da der imidlertid, for at Ministeriet nu igjen kunde give saadanne Tilladelser, udfordredes særlig kongelig Bemyndigelse, indstilles:

1853. 4. Mai.

„at det allernaadigst maa behage D. M. at bemyndige Indenrigsministeriet til i Fremtiden indtil videre at meddele Fremmede Tilladelse til at gaa i Ballast til Island, for der for Penge at indhandle Heste, imod Erlæggelsen af den ved Plak. af 28. Decbr. 1836 § 13 paabudne 14-Marks Afgift af de til Udförselen benyttede Skibes Læstedrægtighed, samt af sædvanligt Pasgebyr".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 4. Mai 1853[1].

[1]) Ved Skrivelser fra det islandske Departement til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island af 18. Mai tilkjendegives, at Ministeriet har meddelt Tilladelse til tre engelske Skibe, tilsammen 135 Commercelæster, i Henhold til denne kongelige Resolution, hvorhos de nævnte Embedsmænd anmodes om „at ville paalægge vedkommende Embedsmænd i det dem betroede Amt at paasee, deels at ingen Handelsvarer indföres med bemeldte Skibe, i hvilket Fald de strax ville være at bortvise, ligesom og, at ei andet end Heste udföres, deels at fornævnte Afgift bliver erlagt i Overeensstemmelse med det Foranförte, og derfor aflagt Rigtighed paa sædvanlig Maade. Og forventes i sin Tid nærmere Indberetning om, hvorvidt Skibene maatte have anlöbet nogen Havn" i Amtet. Isl. Copieb. 1853, Nr. 253—255. — Ved en Skrivelse fra det islandske Departement til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island af 24. Juni

1853. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden
6. Mai. over Vester-Amtet i Island, ang. **Udredelse af Omkostningerne** ved en **sindssvag Patients Ophold paa Bidstrup.** Khavn den 6. Mai **1853.** — Isl. Copieb. 1853, Nr. 225.

Ved hertil at indberette hvad der er foretaget til at forskaffe Kjöbenhavns Fattigvæsen den af samme fordrede Refusion for Omkostningerne ved den sindsforvirrede Johann Jonssons Ophold paa Bidstrup, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 15. Februar sidstafvigte forespurgt, om det ikke, med Hensyn til at fornævnte Johans Fader, Repstyrer Jon Jonsson, ikkun erkjender sin Forpligtelse til at udrede den Deel af fornævnte Omkostninger, som er medgaaet til hans Söns Ophold og Underholdning paa Bidstrupgaard i de förste 9 à 10 Maaneder, medens vedkommende Fattigbestyrelse derimod har nægtet at repartere nogen Deel af bemeldte Omkostninger paa Communen, maatte ansees rettest at söge Erstatningen ad Rettens Vei, samt i bekræftende Fald, om saadant Sögsmaal da bör rettes baade imod fornævnte Repstyrer Jon Jonsson og imod Laxardals Reps Fattigvæsen, eller kun imod den ene af disse, og i förste Tilfælde for hvor stor en Deel af Erstatningen hver af dem især skal sagsöges, samt endelig, om Fattigvæsens-Forstanderne i fornævnte Rep skulle drages til Ansvar, fordi de have nægtet at efter-

anmeldes paa samme Maade et engelsk Skib paa 59 Læster, og med samme Indskrænkning (Isl. Copieb. 1853, Nr. 347—349). Fremdeles anmeldes ved Departementets Skrivelse af 13. Juli 1853 Tilladelse for 2 Skibe af tilsammen 51 Commercelæsters Drægtighed, med Hensyn til hvilke Skibe de samme Forholdsregler paabydes, Isl. Copieb. 1853, Nr. 391—394 a; — og endelig ved Skrivelse af 22. August Tilladelse for et Skib paa 60 Læster med samme Indskrænkning. Copieb. 1853, Nr. 476- 478.

komme Amtets Ordre om, at ligne endeel af de nævnte Omkostninger paa Reppens Beboere. 1853. 6. Mai.

Foranlediget heraf, undlader Ministeriet ikke til behgl. Efterretning og videre Foranstaltning tjenstl. at melde, at da Forsörgelsespligten ifölge Reglem. af 8. Januar 1834 § 4 principaliter paahviler Faderen, vil hele det omhandlede Belöb være at affordre ham, og i fornödent Fald at indtale ad Rettens Vei, og kun naar det paa lovlig Maade er constateret, at Faderen ikke, uden at beröves det Nödvendige til sin Subsistents, kan betale, hvilket imidlertid efter hvad der af Hr. Amtmanden er oplyst om hans Formuesomstændigheder, ikke kan antages at finde Sted i nærværende Tilfælde, vil det kunne paalægges Fattigcommunen at udrede det Manglende.

Som Fölge heraf er der ei fundet Anledning til at foretage Noget imod vedkommende Fattigforstandere, fordi de have undslaaet sig for at ligne nogen Deel af de omhandlede Omkostninger paa Reppens Beboere, der ogsaa sees at have protesteret imod en saadan Paaligning, med udtrykkeligt Paaberaab af, at Faderen maa antages at være fuldkommen istand til at udrede det Hele. — Indenrigsministeriet den 6. Mai 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Kjöbmand Carl F. Siemsen, ang. en ansögt **Tilladelse for spanske Skibe** at **gaae til Island** med **Tömmer** fra Norge. Khavn den 9. Mai 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 238. 9. Mai.

I Anledning af Deres under 28. f. M. og 6. d. M. indgivne Andragender om, paa egne og islandsk Kjöbmand Bjerrings Vegne at meddeles islandske Söpasse for tvende spanske Skibe, Sau Pedro, drægtigt 41 danske C. L., og Nuevo Rosario, drægtigt 43 danske C. L., med Tömmerladninger fra Christianssand i Norge til Island, imod Erlæggelse af 14-Mks Afgift og sædvanligt

1853. Pasgebyr, meldes til Efterretning, at Ministeriet anseer
9. Mai. sig ikke beföiet til at bevilge det saaledes Ansögte. — Indenrigsministeriet den 9. Mai 1853.

11. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Afhændelse af Laxefiskeriet i Elliða-Aa** ved Reykjavík. Christiansborg Slot den 11. Mai 1853. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 29. — I allerund. Forestilling 6. Mai anförer Indenrigsministeren (Örsted), at Laxefiskeriet i Elliða-Aa har siden 1756 været særskilt bortforpagtet mod en aarlig Afgift, og de Gaardene Bústaðir og Ártún tilhörende Marker, hvorigjennem Aaen flöd, afbenyttedes af Forpagterne, forsaavidt det var fornödent til Laxefiskeriets Udövelse. Men efter at disse Gaarde vare afhændede til Private ved Auctionsskjöder af 1837 og 1838, uden nogensomhelst Reservation med Hensyn til Laxelven, eller den til Laxefiskeriets Drift fornödne Afbenyttelse af Markerne, men, som det hedder i Auctionsskjöderne: „med alle Rettigheder til Lands og Vands til yderste Grændser", og Kjöbmand D. Thomsen af Reykjavík senere var bleven Eier af begge de fornævnte Gaarde, forböd han enhversomhelst Afbenyttelse af Markerne, hvorfor Forpagteren af Fiskeriet, Kjöbmand Tærgesen, foranstaltede et Forbud nedlagt ved Fogden, hvilket Forbud derefter blev indstævnt for Retten. Underretsdommen af 24. Oktbr. 1849 satte Forbudet ud af Kraft, saasom medförende Indskrænkning i den fuldkomne Eiendomsret, som Retten maatte tilllægge Thomsen i Henhold til de ham meddelte Skjöder. Derimod kom Overretten i Dom af 31. Marts 1851 til det Resultat, at tilkjende Forpagteren af Laxefiskeriet, som saadan, Ret saavel til at have fornöden fri Adgang til Elven over de tilstödende Jorders (Bústaðir og Ártún) Grunde, som til at tage paa disse Gaarders Udmarker Stene og Jord til Elvens fornödne Opdæmning, men dog imod at derfor gives fuldkommen Erstatning til Jordernes Eier, efter uvillige Mænds Skjön. — Denne Dom havde D. Thomsen indanket for Höiesteret, men var tillige indgaaet til Indenrigsministeriet med Andragende om, at, i Tilfælde af at Statskassen fuldstændig maatte vinde Sagen for Höiesteret, han da maatte faa Fiskeriet i Elven overdraget som Eiendom, imod engang for alle at erlægge en Kjöbesum, hvis Rente, beregnet til 4 pCt., svarer til en Af-

gift af 50 Rbd. aarlig; derimod hvis Statskassen kun tilkjendtes Fiskeriretten, da skulde Summen svare til en Afgift af 30 Rbd. aarlig. Disse Alternativer stemte nemlig overeens med en imellem Stiftamtmanden og ham indgaaet Contrakt af 15. Juni 1851, angaaende de Betingelser, hvormed Laxefiskeriet blev Thomsen overladt medens Sagen stod paa. — Ministeriet havde imidlertid ikke villet indlade sig paa disse Tilbud, men for at imödekomme Thomsens Önske om at optage og fortsætte de af ham paabegyndte Jordforbedringer, erklærede det sig ikke utilböieligt til, saafremt han maatte ville frafalde Sagen og betale den af ham tidligere tilbudne Kjöbesum af 1250 Rbd., at anbefale et saadant Andragende til Bevilgelse. Herpaa havde Thomsen ogsaa erklæret at ville gaae ind, og Ministeriet bemærker, at det anseer dette Arrangement, hvortil Finantsministeren ligeledes har givet sit Samtykke, for at være særdeles fordeelagtigt for den kongelige Kasse. Det indstilles derfor:

1853. 11. Mai.

„1. At det Staten tilhörende Laxefiskeri i Elliðaaae inden Guldbringe og Kjose Syssel under Islands Sönder-Amt, maa afhændes til Eieren af de til bemeldte Laxeelv stödende Jorder, Bustadir og Artun, islandsk Kjöbmand Ditlev Thomsen, for en Kjöbesum af 1250 Rbd., imod at han samtykker i, at den om bemeldte Fiskeri for Höiesteret verserende Sag bortfalder, og iövrigt saaledes, at Afgiften for den Tid, Thomsen har haft Benyttelsen af bemeldte Fiskeri, beregnes efter Renten af den nysnævnte Capital, eller til 50 Rbd. om Aaret, samt paa Vilkaar, at i det mindste 1/3 Deel af Kjöbesummen erlægges forinden Skjöde paa Laxefiskeriet udfærdiges, og at der for den resterende Deel udstedes Forskrivning med förste Prioritets Panteret i Laxefiskeriet, under de Betingelser, som med Hensyn til Umyndiges Midler ere bestemte, og saaledes, at Renten deraf svares med 4 pCt.

2. At der, naar Kjöbesummen i Overeensstemmelse hermed er bleven berigtiget, maa meddeles Kjöberen et kongeligt Skjöde paa Laxefiskeriet, imod at han erlægger det anordnede Gebyr af 14 Rbd. 48 Sk.

1853. [Kongelig Resolution]:

11. Mai. Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 11. Mai 1853[1].

12. Mai. **Forelöbig Lov** om Forlængelse af **Indtægts- og Udgifts-Bevilling** indtil Finantsloven er given. Christiansborg Slot den 12. Mai 1853[2]. — Denne Lov, hvis fuldstændige Titel er: „Forelöbig Lov om Forlængelse af den forelöbige Indtægts- og Udgifts-Bevilling ifölge Lov af 28. Marts 1853, indtil Finantsloven for Finantsaaret 1853—54 er given", er her i Særdeleshed bemærket i Forbindelse med Finantslovene. Den er udgaaet i Henhold til Grundlovens § 30, da Rigsdagen var oplöst og kunde ikke blive samlet igjen inden 31. Mai, da Bevillingerne vare udlöbne, og udkommen igjennem Finantsministeriet (Sponneck). — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Departem. Tid. 1853, S. 409. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v., Danmark vedkommende, 1853, S. 36.

18. Mai. **Patent** for det danske Monarchi, ang. **Venskabs-, Handels- og Skibsfarts Traktat** med den **Dominikanske Republik.** Frederiksborg Slot den 18. Mai 1853. — Udkommet gjennem Udenrigsministeriet (Bluhme) paa Dansk og Tydsk, ledsaget af Traktaten af 26. Juli 1852 (see under dette Datum her i Samlingen) og trykt i det Schultziske Officin, 12 Sider i 4to (med Traktaten). Departem. Tid. 1853, S. 473—483. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v., Danmark vedkommende, 1853, S. 38—44. — Patentet er anfört som publiceret 1854 i Mýra og Hnappadals, Snæfellsnes, Dala og Isafjords Sysseler i Vester-Amtet.

---

[1]) Ved Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island af 23. Mai 1853 meddeles ham denne Resolution „til Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende", idet han anmodes om at paasee Betingelserne opfyldte og at sende Udkast til Skjöde. Isl. Copieb. 1853, Nr. 272.

[2]) Lov 17. Juli 1853.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Justitsministeriet, ang. **Udarbeidelse** af Udkast til en **Forordning for Island,** ang. **Sön- og Helligdagenes Helligholdelse.** Khavn den 18. Mai 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 246. 1853. 18. Mai.

I Anledning af Justitsministeriets behagel. Skrivelse af 9. d. M., hvorved min Betænkning er bleven begjært over det hermed tilbagefölgende Udkast til en Forordning for Island, angaaende Sön- og Helligdagenes Helligholdelse, skulde jeg ikke undlade at meddele fölgende Yttringer:

Det turde under den nuværende Uklarhed i Islands Lovgivningsforhold i det Hele være utilraadeligt, at give Love for dette Land, naar ei en bydende Nödvendighed kræver det. Det lader sig neppe antage, at Kongen, indtil Islands Deelagtighed i den danske Rigsdag er bleven ordnet, kan i Almindelighed udöve sin forrige Lovgivningsmagt paa Island, efter först at have hört den raadgivende Forsamling, som under Navn af Althing blev indfört sammesteds ved Forordning 8. Marts 1843, ei heller kan den danske Rigsdag, förend hiint Forhold er ordnet, have nogen Deel i Lovgivningen for Island. Det Foranförte kunde dog ikke være til Hinder for, at forelægge Udkastet til en Helligdagsanordning for det Althing, som nu snart skal sammentræde, for at dets Betænkning kunde benyttes, naar i sin Tid Lovgivningsmyndigheden for Island bliver ordnet, hvilken Fremgangsmaade fuldkomment vilde stemme med den kongelige Kundgjörelse til den islandske Befolkning af 12. Mai 1852. En saadan Forelæggelse anbefaler sig ogsaa ved den Betragtning, at det baade paa Althinget og i de indhentede Erklæringer er blevet udtalt, at der er en fölelig Trang til, istedetfor den forældede Helligdagsanordning af 29. Mai 1744, at erholde en ny, i det Væsentlige stemmende med den for Kongeriget udkomne Forordn. af 26. Marts 1845, som synes at

1853. finde almindeligt Bifald der paa Landet, ligesom det
18. Mai. og turde være önskeligt herved at kunne foröge det lidet Stof, som man har at forelægge bemeldte Thing.

Men ligesom det dog neppe vil være gjörligt, at faae bemeldte Sag saa hurtigt fremmet, at den kunde forelægges det Althing, der skal samles i Begyndelsen af Juli Maaned förstkommende, saaledes turde det være uvist, om der virkelig i Island findes en saadan Trang, som den foranförte, til snart at erholde en ny Helligdagsanordning. Forordn. af 1744 indeholder vistnok Adskilligt, som ikke kan bestaae med rigtige Grundsætninger om den borgerlige Lovgivnings Indvirkning paa de religiöse Forhold, hvoriblandt det vigtigste er den ved samme paabudne Tvang til at besöge Guds Huus. Men det sees tillige, at denne Tvang ikke i Gjerningen gjöres gjeldende, og skjöndt en saadan Uovereensstemmelse mellem det, der efter Loven skulde skee, og det, der virkelig overholdes, i sig er en Ufuldkommenhed, saa er den dog Noget, som i adskillige andre Forhold finder Sted, og Sagens Stilling i Island er i saa Henseende ei forskjellig fra den, hvori den fandt sig her i Riget, för Forordn. 1845 udkom. Denne Forordning blev imidlertid ikke saa meget fremkaldt ved en Trang til at faa det afskaffet, hvad de forrige Anordninger indeholdt mere, end der blev overholdt, som ved en Trang til saadanne nye Bestemmelser, der kunde sikkre god christeligOrdensOverholdelse paa Helligdagene.

Paa Island er Tilstanden uden Tvivl en anden; der bliver vistnok Söndagsordenen, paa Grund af Sæderne og den mindre Anledning, der er til en dermed uovereensstemmende Benyttelse af Söndagen, iagttaget med större Strenghed, end Tilfældet var her i Riget paa den Tid Forordn. 1845 udkom, og selv efter denne Tid bliver Söndagsordenen neppe saa nöie overholdt her, som i Island. Paa den anden Side turde der være Et og Andet i Forordningen, der i dette saa svagt bebyggede Land har mindre og for en stor Deel saa

godt som ingen Betydning, og som derhos vanskelig 1853.
lod sig overholde ved Polititilsyn, medens det uden 18. Mai.
Tvivl ved Sæderne gjör sig gjeldende uden nogen ny Lov. Det er derhos formeentlig uvist, om Althingets Behandling af Sagen vilde, navnlig under den bevægede Stemning, der har viist sig paa Island, være Regjeringen behjelpelig til at give en Helligdagsanordning, der holdt den rette Ligevægt.

Med Hensyn til det forelagte Udkasts Enkeltheder, der störstedeels stemme overeens med Forordn. af 26. Marts 1845, findes iövrigt ikkun Fölgende at bemærke:

Hvad § 2 indeholder, angaaende Fiskeri om Helligdagene, maa uden Tvivl billiges; kun synes den Passus: „dog at . . . . . Fattige ⅕ Deel" at være overflödig, eller dog i alt Fald at burde gives en correctere Form.

Den Bestemmelse, som § 3 i Udkastet sætter istedetfor § 3 i Forordn. 1845, der efter Forholdenes Beskaffenhed ei passer paa Island, turde have meget mindre for sig end den tilsvarende Forskrift for Danmark i bemeldte Forordning.

Udkastets § 4, som er dannet efter Forordn. 1845 § 4, indeholder meget mere end denne og uden Tvivl noget höist betænkeligt. Hvad bemeldte § i Forordningen i Almindelighed vil forhindre, er at Haandværkere, Fabrikanter eller andre Næringsdrivende ved Overeenskomster kunne forpligte deres Svende eller andre Arbeidere til at arbeide om Helligdagene, i hvilken Henseende der dog gjöres adskillige for det borgerlige Livs Tarv nödvendige Undtagelser. I Island har man ikke fundet, at bemeldte Lovbestemmelse, enten dens Hovedindhold eller dens Undtagelser, kunde have nogen Anvendelse. Forordningen indeholder derimod en iövrigt lignende Bestemmelse med Hensyn til de almindelige huslige Forhold, hvorved der t. Ex. mulig vilde gives et Tyende Hjemmel til at unddrage sig den huslige Gjerning, der blev det affordret om Sön- og Helligdagene, naar de fandt, at disse ikke vare uop-

1853. sættelig fornödne. Hvad der indeholdes i oftmeldte
18. Mai. § 4 sidste Led af Forordningen, er blot en sædelig christelig Indskjærpelse, men ikke noget bindende Lovbud.

Udkastets § 9 hörer endnu mere end nogen af de övrige §§ til det, der paa Island har saa liden Anvendelse, at det ikke synes ganske passende derfor at give særlige Bestemmelser. Communalbestyrelser findes ei der, uden netop i Reykjavík, og med Hensyn til Muligheden af tilkommende Communalindretninger allerede nu at give saadanne Forskrifter, vilde være noget synderligt. Hvad §'en indeholder om, at Politiet i visse Tilfælde kan tilstede offentlige Forsamlinger om Söndagen, turde paa mange Steder ei kunne anvendes, paa Grund af deres Frastand fra Sysselmandens Bopæl.

Ad § 13. Da Böderne efter den citerede Paragraph i Forordn. 1838 kunde blive at afsone med legemlig Revselse, turde det være en kilden Sag derom at foranledige nogen Discussion.

En lignende Bemærkning gjælder med Hensyn til § 14. — At § 15 omtaler de Repforstanderskaber, som kunde blive oprettede, er neppe passende. Det maa i denne Henseende bemærkes, at et Lovudkast til en Communalforfatning for Island, hvorpaa Althinget har andraget, ikke vil blive forelagt Samme ved den forestaaende Samling. Hvad §en indeholder om Politiövrighedens Myndighed til at give Bestemmelser i Tilfælde, hvor der kan være Tvivl om en Handlings Tilladelighed med Hensyn til Söndagsordenen, er uden Tvivl lidet praktisk paa Island. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 18. Mai 1853.

18. Mai. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Meddelelse af is-**

landsk **Söpas** til et **norsk Skib.** Khavn den 18. Mai 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 250. 1853. 18. Mai.

I Henhold til Plakaterne af 1. Juni 1821 og 22. Marts 1839 er der meddeelt Skipper J. Skougaard af Fahrsund Pas til, med Skibet Margrethe Christine, drægtigt 26 danske C. L., fört af ovennævnte Skipper Skougaard, at overföre til Island en Ladning Trælast fra Norge, med den i Justitsministeriets Skrivelse af 21. Marts 1851 omhandlede og i Passet indförte nærmere Bestemmelse.

Dette meddeles herved tjenstlig Hr. Stiftamtmanden til behagelig Underretning, og udbedes, saafremt Skibet anlöber nogen Havn i Sönder-Amtet, Ministeriet underrettet saavel herom, som om hvad Ladning det har medbragt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 18. Mai 1853[1].

Islandske Departements Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Foræring af et Jorddyrknings-Redskab.** Khavn den 18. Mai 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 257. 18. Mai.

Efter at det med Amtets behagel. Skrivelse af 8. Octbr. f. A. hertil indkomne Andragende fra Bonde Björn Thorlaksson af Fornhagi i Öefjords Syssel, herfra var blevet tilstillet det kongelige Landhusholdningsselskab, har bemeldte Selskab under 25. i f. M. tilbagemeldt, at Samme, i Betragtning af den af ham udviste Landboflid, har besluttet at skjænke ham den af ham begjærte Tromle.

Hvilket man ikke har villet undlade tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden, med Tilföiende, at den omhandlede Tromle snarest muligt vil blive Björn Thor-

---

[1]) under samme Dato er en ligelydende Skrivelse afgaaet fra Departementet til Amtmændene. Copieb. sst. Nr. 251, 252.

1853. laksson oversendt fra Selskabet. — Det islandske De-
18. Mai. partements Expeditions-Contoir den 18. Mai 1853.

18. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Godtgjörelse for leveret Fattigmedicin fra Apotheket paa Akureyri.** Khavn den 18. Mai 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 261.

Med Hr. Amtmandens behagel. Skrivelse af 31. Januar d. A. har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori Apothekeren i Öefjords Handelssted, Odd Thorarensen, forespörger, om ikke for Tidsrummet fra 1. Jan. 1851 til 31. Marts 1852, i hvilket han, efter Landphysici Ordre, har udleveret Fattigmedicin fra sit Apothek for Öefjords Distrikt, maatte af Jordebogskassen foranstaltes udbetalt den ham herfor formentlig tilkommende Godtgjörelse af 45 Rbd. 80 Sk., i Lighed med hvad der ved dette Ministerii Skrivelse af 16. Febr. f. A. er resolveret, angaaende Udbetaling af den for Distriktet bestemte Andeel af Fattigmedicamentpengene fra 1. April f. A.

Foranlediget heraf undlader Ministeriet ikke, til behagel. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Apotheker Thorarensen, tjenstl. at melde, at da Dispensationen af den omhandlede Fattigmedicin först er frataget Apothekeren i Reykjavík 1. April f. A. og han derhos, allerede forinden Ministeriets ovenmeldte Resolution blev afgiven, havde erholdt de ham ifölge hans Bevilling tilkommende Fattigmedicamentpenge udbetalte indtil bemeldte Tidspunkt, har der ikke kunnet være Tale om herfra at anvise Apotheker Thorarensen Betaling for den omhandlede Dispensation fra et tidligere Tidspunkt end 1. April d. A., hvorimod det maa være en privat Sag imellem ham og Apothekeren i Reykjavík, forsaavidt han hos denne maatte have nogen Fordring paa Godtgjörelse for tidligere at have paa dennes Vegne

udleveret Fattigmedicin fra Apotheket paa Öefjord. — Justitsministeriet den 18. Mai 1853. 1853. 18. Mai.

Kongelig Resolution ang. **Forelæggelse for Althinget** af de i Island udförte **Jordtaxations-Arbeider.** Frederiksborg Slot den **22.** Mai **1853**[1]. 22. Mai.

— Isl. Departem. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 31. — Indenrigsministeren (Örsted) foredrager i sin allerund. Forestilling 20. Mai 1853, at Amtmændene i Island have, Tid efter anden, indsendt til Indenrigsminiseriet de Jordtaxations-Arbeider, som i Medför af Forordn. 27. Mai 1848 vare udförte der i Landet, for derpaa at grunde en ny Skyldsætning af samtlige derværende Jordeiendomme. — „Ved Udförelsen af dette vidtlöftige og vanskelige Arbeide ere imidlertid indlöbne saa væsentlige Misgreb og Uovereensstemmelser, at det ikke kan benyttes som Grundlag for en ny Jordebog for dette Land, med mindre hine Feil först kunne blive rettede". Det maa derfor ansees for hensigtsmæssigt, at Althinget, der skal give Betænkning angaaende Störrelsen af Hundredetallet over det hele Land, allerede nu höres angaaende flere tvivlsomme Punkter, der kunne antages at ville have Indflydelse paa sammes tilbörlige Ordning. Som et saadant Hovedpunkt udhæves, at der ved Taxationen synes at være taget altfor meget Hensyn til Jordernes Priis i Handel og Vandel. „Men da Prisen paa Jordegods i Island er saa særdeles meget afhængig af flere tilfældige Omstændigheder, saasom haarde og gode Aar m. v., og da derhos Kjöb og Salg af Jordeiendomme i Island kun sjeldent forefalder, og med Hensyn til den störste Deel af det derværende Jordegods, saasom det beneficerede og kongelige Gods, Reppernes og de Fattiges Jorder m. v., aldeles ikke kan komme i Betragtning, kan en almindelig Bevidsthed om Jordeiendommenes Værdi i Handel og Vandel der vanskelig danne sig. Derimod turde Eiendommenes præsumtive Indtægter, saaledes som disse efter alle de Oplysninger, som derom kunne tilveiebringes, lade sig udfinde, være den Hovednorm, der fortrinsviis bör lægges til Grund for Jordernes Taxation, dog saaledes, at den paagjeldende Eiendom vil være at ansætte til Pengeværdi ved at capitalisere Indtægten efter den almindelige

[1]) Kongel. Resol. 18. Mai 1855.

1853. 22. Mai. 4 pCt. Rentefod". Paa dette Punkt især deleshed burde Althingets Opmærksomhed efter Ministerens Mening henledes, og med det samme skulde Thinget opfordres til at afgive Betænkning og indkomme med Forslag om, hvorledes Sagen i det Hele kan være videre at fremme, for at dette for Island saavel som for Staten i det Hele vigtige Anliggende kan bringes til et saavidt muligt tilfredsstillende Resultat. I Henhold hertil indstilles:

„at Deres Majestæts Commissarius ved det i indeværende Aar sammentrædende Althing maa blive allernaad. paalagt, at forelægge Thinget indbemeldte Matrikulsag med alle dertil hörende Aktstykker, og at opfordre samme til at tage under nöieste Overveielse, saavel det forommeldte Hovedpunkt, som hvad der maatte være at foretage til Sagens videre Fremme og hensigtsmæssige Ordning.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 22. Mai 1853[1].

22. Mai. **Kongelig Resolution** ang. **Nedsættelse af Mulkt for en Skipper,** for Forsömmelse af at **tilbagelevere islandsk Söpas.** Frederiksborg Slot den **22.** Mai **1853.** — Resolutionen er afgivet paa Forestilling fra Justitsministeren (A. W. Scheel), Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 36; see Indenrigsministeriets Skrivelse 3. Juni 1853.

---

[1]) Med Indenrigsministeriets Skrivelse 24 Mai til den kongel. Commissarius ved Althinget, Amtmand Melsted, fremsendes en Gjenpart af Ministeriets Forestilling, og det paalægges ham ifölge den kongelige Resolution, at „forelægge Thinget den ovennævnte Matrikulsag med alle dertil hörende Aktstykker, og at opfordre samme til at tage under nöieste Overveielse saavel det i Forestillingen omhandlede Hovedpunkt, som hvad der maatte være at foretage til Sagens videre Fremme og hensigtsmæssigste Ordning". Isl. Copieb. 1853, Nr. 278.

Kongelig **Bekjendtgjörelse** til Althinget, ang. **Resultaterne af Thingets Session i 1849.** Frederiksborg Slot den 23. Mai 1853. — Bekjendtgjörelsen er stadfæstet ved kgl. Resolution 22. Mai 1853. — Dansk: Originalen indheftet i Isl. Depart. Forestill. og Resol. Protok. 1853, Nr. 33. Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 12 Sider i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa de lige Sider (2—10) den danske Text, med Kongens og Indenrigsministerens (Örsteds) Underskrifter, paa de ulige Sider (3—11) den islandske Text uden Underskrifter; sidste Side blank. — Dep. Tid. 1853, S. 513—517. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1853, S. 45—48. — Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1853, S. 13—16. 1853. 23. Mai.

Allernaadigst Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i 1849 afgivne allerunderd. Betænkninger og övrige indgivne Andragender.

Vi Frederik den Syvende &c. Vort troe Althing for Vort Land Island Vor Kongelige Hyldest og Naade!

Vi have af de Forhandlinger, som ere foregaaede ved Vort Althing i Aaret 1849, med allerhöieste Tilfredshed erfaret Vore Althingsmænds redelige Iver for at befordre Vort og Landets Bedste.

Efter at saavel de Betænkninger, som Vort troe Althing har afgivet over de Samme til Overveielse forelagte Lovudkast, som og dets övrige Andragender paa det Nöieste ere blevne prövede, ville Vi herved allern. give Vort Althing en samlet Oversigt over de Beslutninger, som i saa Henseende ere blevne tagne.

I. Fölgende Anordninger, angaaende hvilke Vi have modtaget Vort troe Althings allerund. Betænkninger, ere udkomne, nemlig:

1) Under 20. Juni 1849: Anordning om Jagten i Island. — 2) Under 28. Septbr. 1849: Valglov for Dan-

1853. nelsen af den ved allerh. Reskript af 23. Septbr. 1848
23. Mai. bebudede Forsamling i Island. — 3) Under 18. August 1850: Plakat angaaende Tiden for Afholdelsen af Mandtalsthingene i Norder-Mule Syssel. — 4) Under 25. Sept. s. A. Forordning for Island, indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv. — 5) Under 2. April d. A. Plakat, indeholdende Forandring i Plak. 4. Mai 1778 om Forstrandsretligheden i Island.

Af foranförte Anordningers Indhold vil Althinget erfare, hvorledes de Bemærkninger, der af samme have været fremsatte ved de forelagte Lovudkast, ere blevne tagne under nöieste Overveielse, og hvorledes de Thinget forelagte Lovudkast med Hensyn dertil have modtaget adskillige Forandringer, nærmere Bestemmelser og Tilföininger.

Desuden er i Overeensstemmelse med den af Vort troe Althing afgivne Betænkning Foreningen af Norder- og Sönder-Thingöe Sysler bleven iværksat, medens Vi med Althinget have fundet Betænkelighed ved at gaae ind paa en Forening af Myre og Borgarfjords Sysseler, ligesom ogsaa Althingets ved samme Leilighed udtalte Önske om, at Vester-Amtets Grændser maatte blive uforandrede, har vundet Vort allerhöieste Bifald.

II. Med Hensyn til de af Vort troe Althing indgivne allerunderd. Petitioner have Vi Fölgende allern. at tilkjendegive:

1) I Anledning af Althingets Petition om udvidet Handelsfrihed for Island er, efter at et Lovforslag desangaaende har været forelagt den i Aaret 1851 i Reykjavík sammentraadte Forsamling, et nyt Lovudkast udarbeidet og forelagt den senere oplöste Rigsdag, hvilket Udkast i det Væsentlige slutter sig til Althingets og bemeldte Forsamlings Indstillinger.

Forsaavidt Thinget tillige har andraget paa Oprettelsen af nogle nye Handelssteder i Island, eller i alt Fald paa, at Tilladelse maatte blive meddeelt til at beseile nogle ikke autoriserede Steder og der at drive Handel,

har dette, efter den Maade, hvorpaa Handelsforholdene i Island ved det nævnte Lovforslag söges ordnede, ikke kunnet tages tilfölge. Dog er den tidligere givne Tilladelse til Beseiling af Krossvík paa Akranæsset ved Vor allerh. Resolution af 2. Marts d. A. bleven fornyet til at gjælde endnu for 2 Aar. 1853. 23. Mai.

2) Den af Althinget indgivne allerunderd. Petition om, at Embedsmænd og deres Enker skulle yde Bidrag til Repartitionsfondene, have Vi allern. bevilget, og er desangaaende en Plakat under 8. Juni 1851 emaneret.

3) I Anledning af Althingets Petition angaaende en billigere og ligeligere Fordeling af Althingsomkostningerne er under 2. Marts d. A. en Plakat emaneret.

4) Det af Vort troe Althing indgivne allerund. Andragende om Udarbeidelsen af et Lovudkast, hvorefter der skulde foranstaltes optegnede, og i dertil indrettede Protokoller indförte, alle Jorders Landemærker i Island, er der ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at gaae ind paa.

5) Vort troe Althing har andraget paa, at en Forandring maatte foretages i den Maade, hvorpaa Capitelstaxterne i Island for Tiden sættes. Men da Vi ikke have fundet de Grunde fyldestgjörende, der ere anförte for Nödvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af en Afvigelse fra den nu gjeldende Fremgangsmaade, der hidtil har viist sig hensigtsmæssig, vil det fremdeles have sit Forblivende ved de i allerh. Resolution af 16. Juli 1817 og Forordning af samme Dato angaaende aarlige Capitelstaxter i Island indeholdte Forskrifter. Men iövrigt er det blevet vedkommende Övrigheder i Island paalagt at bringe til almindelig Kundskab, at der til Grund for de befalede aarlige Angivelser til Capitelstaxterne stedse skal lægges Priserne paa Varerne, saaledes som de have været, hvor de have været betalte med Penge.

6) I Anledning af den af Vort troe Althing indgivne allerund. Petition angaaende en Forandring i Ydelsen

1853. af Tienden til Præst og Kirke, er en Plakat under 18.
23. Mai. Marts d. A. udkommen, hvorved Thingets Indstillinger ere tagne til Fölge.

7) Ligesom det i Vor allerh. Bekjendtgjörelse af 19. Mai 1849 blev Vort troe Althing tilkjendegivet, at Vi efter Forholdenes Beskaffenhed ikke saae Os istand til at gaae ind paa Althingets i Aaret 1847 indgivne allerund. Petition om, at den islandske Text i de Love, som udkomme for Island, maatte blive forsynet med Vor allerh. Underskrift, saaledes har Althingets i Aaret 1849 gjentagne Petition om samme Gjenstand ei heller kunnet bevilges.

8) I Anledning af Althingets Andragende om, at det islandske Sprog herefter udelukkende maatte blive brugt i alle Embedsforretninger og Embedsbreve i Island, er der ikke fundet Anledning til at foretage videre Foranstaltning.

9) I Anledning af Althingets i sin Tid indgivne allerund. Andragende om, at Forordn. 29. Mai 1744 om Sabbatens Helligholdelse, Forordn. 27. Mai 1746 om Husbesögelser, Anordning af 3. Juni s. A. om Hustugt, og Anordning af s. D. om Et og Andet i Ægteskabs-Sager m. v., maatte blive underkastede Revision eller Omarbeidelse, ere Betænkninger blevne indhentede fra samtlige Amtmænd, saavel som fra Biskoppen i Island.

Med Hensyn til den förstnævnte af bemeldte Anordninger gik disse Betænkninger i det Hele ud paa, at samme burde, som antiqueret, aflöses af en ny Forordning om Sön- og Helligdagenes Helligholdelse, og at Forordn. af 26. Marts 1845 for Danmark burde saaledes omarbeides, at samme kunde passe til de islandske Forhold. I Overeensstemmelse hermed er et Udkast til en saadan Forordning blevet udarbeidet til Forelæggelse for det iaar sammentrædende Althing. Da derimod de fleste af Lokalautoriteterne paa Island vare af den Formening, at Forordn. 27. Mai 1746 om

Husbesögelser, saavel som den förste Deel af Anordn. af 3. Juni 1746 om Hustugten, eller det Afsnit, som handler om Börneopdragelsen, endnu i det Hele maa antages at svare til deres Hensigt, og at de derfor indtil videre burde forblive uforandrede, er sammes Revision for Tiden stillet i Bero. Angaaende de i den sidstnævnte Forordning indeholdte Bestemmelser om Hustugten, var det vel af de islandske Autoriteter yttret, at samme ikke kunde ansees for tidssvarende, og tillige, at der er en fölelig Trang til et nyt Lovbud om denne Materie. Imidlertid have ikke de til Udarbeidelsen af et saadant Lovbud fornödne Materialier endnu kunnet skaffes tilveie, medens det dog paa den anden Side ikke har kunnet erkjendes, at Sagen var af et saadant Omfang, at en Commission (som af Nogle var foreslaaet) burde nedsættes til dens Bearbeidelse, hvilket desuden vilde medföre uforholdsmæssige Bekostninger. 1853. 23. Mai.

Hvad endelig Anordningen af 3. Juni 1746 om Adskilligt i Ægteskab m. v. angaaer, da er der saa meget mindre funden Anledning til at foretage nogen Revision af samme, som bemeldte Anordning maa antages at være ophævet ved den senere Lovgivning, i alt Fald med Undtagelse af Anordningens § 15.

Til Bekræftelse paa foranstaaende allern. meddelte Resolutioner have Vi udfærdiget denne Vor Kundgjörelse, og forblive Vort troe Althing i kgl. Naade bevaagne. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 23. Mai 1853.

Konúngleg auglýsíng til alþíngis, um árángur af þegnlegum tillögum þess og öðrum uppástúngum á fundinum 1849.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. sendum Voru trúa alþíngi kveðju guðs og Vora!

Ánægjusamlegt hefir Oss verið, að sjá það af störfum alþíngismanna Vorra árið 1849, hve dyggilega þeir hafa kappkostað, að efla gagn Vort og landsins.

1853. Vèr höfum vandlega látið íhuga tillögur þíngsins
23. Mai. um lagafrumvörp þau, sem undir það voru borin, og önnur álitsmál þess og uppástúngur, og munum Vèr nú skýra frá, hvað í þeim efnum hefir verið af ráðið:

I. þessar rèttarbætur hafa birtar verið um þau mál, er Vort trúa alþíngi hefir sent Oss tillögur um:

1) 20. Juni 1849, tilskipun um veiði á Íslandi. — 2) 28. Septbr. 1849, lög um kosníngar til þjóðfundar þess á Íslandi, sem heitið er í konúngsbrèfi 23. Septbr. 1848. — 3) 18. August 1850, opið brèf um, hvenær manntalsþíng skal halda í Norður-Múla-sýslu. — 4) 25. Septbr. 1850, tilskipun um nokkrar breytíngar á erfðalögunum á Íslandi. — 5) 2. April 1853, opið brèf, er breytir opnu brèfi, dagsettu 4. dag Mai-mánaðar 1778, um rekarètt á Íslandi.

Á rèttarbótum þessum getur alþíngi sèð, að athugasemdir þíngmanna við frumvörp þau, er undir það voru borin, hafa verið grandgæfilega íhugaðar, og frumvörpin löguð eptir þeim, skýrð og aukin.

þar að auki er Suður- og Norður-þíngeyjar sýslu aptur steypt saman eptir tillögum Vors trúa alþíngis, en á hinn bóginn hefir Oss, einsog þínginu, þótt ísjárvert að veita samþykki Vort til, að Mýra og Hnappadals sýslum yrði steypt saman. þíngið hafði við sama tækifæri látið í ljósi þá ósk, að takmörkum Vestfirðínga fjórðúngs yrði ekki haggað, og höfum Vèr fallizt á það.

II. Um þegnlegar bænarskrár, er Vort trúa alþíngi hefir sent Oss, birtum Vèr alþíngismönnum:

1) Eptir þegnlegri bæn alþíngis um rýmkað verzlunarfrelsi handa Íslandi, var frumvarp um það efni borið undir þjóðfundinn í Reykjavík 1851, og að því búnu samið nýtt frumvarp, og borið undir ríkisþíngið, sem seinna er slitið, og er þetta nýja frumvarp í aðalatriðunum lagað eptir tillögum alþíngis og hins áður nefnda þjóðfundar.

En það sem alþíngi hefir líka beðið um, að nokkur ný kauptún verði tekin upp á Íslandi, eður að minnsta kosti leyft að hafna sig og verzla á nokkrum tilteknum stöðum, þar sem ekki eru löggild kauptún, þá varð það

ekki tekið til greina eptir fyrirkomulagi því, sem hinni íslenzku verzlun er ætlað eptir frumvarpinu. 1853. 23. Mai.

þó er leyfi það, er gefið er áður til að sigla til Krossvíkur á Akranesi til verzlunar, með úrskurði Vorum 2. Marts þ. á. endurnýjað um tvö ár.

2) Vèr höfum veitt alþíngi bæn sína, að embættismenn og ekkjur þeirra greiði gjöld til jafnaðarsjóðanna, og er þetta birt í opnu brèfi 8. Juni-mán. 1851.

3) þar sem alþíngi hefir beðið um, að alþíngiskostnaðinum yrði jafnað niður betur og sanngjarnar en áður, er um þetta birt opið brèf 2. Marts þ. á.

4) Vèr höfum ekki fundið nægar ástæður til að fallast á þá þegnlegu beiðni Vors trúa alþíngis, að samið verði lagafrumvarp, er ákveði, að skrifa skuli upp, og rita í bækur, sem til þess sèu gjörðar, landamerki allra jarða á Íslandi.

5) Vort trúa alþíngi hefir beðið um, að breytíng væri gjörð á aðferð þeirri, sem höfð er við samníngu verðlagsskránna á Íslandi. En með því Oss hafa ekki virzt ástæður þær fullgildar, sem færðar eru til fyrir nauðsyn og nytsemi þess, að breyta aðferð þeirri, sem nú er höfð og vel hefir reynzt, skulu reglur þær, sem til eru teknar í konúnglegum úrskurði, dags. 16. dag Juli-mán. 1817, og tilskipun s. d. um árlegar verðlagsskrár á Íslandi, gilda eins og að undanförnu. þó hefir hlutaðeigandi yfirvöldum á Íslandi verið boðið, að auglýsa fyrir alþýðu, að ætíð skuli byggja verðlagið í skýrslum þeim, er verðlagsskrárnar á ári hverju eru gjörðar eptir, á því verði, sem vörurnar hafa haft, þegar þær hafa verið borgaðar með peníngum.

6) Eptir þegnlegri bæn Vors trúa alþíngis, um breytíng á tíundargjaldi til prests og kirkju, er birt opið brèf dags. 18. dag Marts-mán. þ. á., og er þar farið eptir tillögum þíngsins.

7) Eins og Vèr kunngjörðum Voru trúa alþíngi í auglýsíng Vorri, dags. 19. dag Mai-mán. 1849, að Vèr, eptir því sem á stóð, gætum ekki orðið við þegnlegri

1853. 23. Mai. bæn alþíngis, sem haldið var 1847, að íslenzkan á lögum þeim, sem sett eru á Íslandi, yrði staðfest með undirskript Vorri, eins höfum Vèr heldur ekki getað veitt alþíngi bænheyrslu, er það á ný 1849 beiddist hins sama.

8) Þar sem alþíngið hefir beðizt, að íslenzka verði eingaungu við höfð í öllum embættisstörfum og embættisbrèfum á Íslandi, hefir ekki þótt ástæða til að gjöra neina nýbreytíng í því efni.

9) Útaf beiðni alþíngis um, að tilskipun dagsett 29. d. Mai-mán. 1744 um helgidaga-hald, tilskipun dags. 27. d. Mai-mán. 1746 um húsvitjun, tilskipun 3. d. Juni-mán. sama ár um húsaga, og tilskipun sama dag um hitt og þetta í hjúskaparmálefnum o. s. frv. verði endurskoðaðar og lagfærðar, hafa allir amtmenn á Íslandi og biskupinn verið beðnir um tillögur sínar.

Um hina fyrst nefndu tilskipun lutu tillögur þessara embættismanna að öllu samtöldu að því, að hún væri úrelt, og þyrfti að semja nýja tilskipun um sunnu- og helgidaga-hald, og að breyta ætti tilskipun dags. 26. d. Marts-mán. 1845 fyrir Danmörku þannig, að hún gæti átt við á Íslandi. Samkvæmt þessu hefir nú verið samið frumvarp til tilskipunar um það efni, sem lagt verður fyrir alþíng, er halda á í sumar. Aptur á móti voru flestir embættismennirnir á Íslandi á eitt sáttir, að tilskipun dags. 27. d. Mai-mán. 1746 um húsvitjun, og fyrri hluti tilskipunar 3. d. Juni-mán. 1746 um húsaga, eður kaflinn um barnauppeldi, eigi enn, þegar á allt er litið, vel við, og að þessi lagaboð ættu því að standa óbreytt fyrst um sinn, og er því endurskoðun á þeim látin bíða. Um ákvarðanir þær, sem eru í hinni síðast nefndu tilskipun, um húsaga, þá höfðu reyndar yfirvöldin á Íslandi látið í ljósi, að þær ættu ekki við þenna tíma, og öll þörf væri á nýju lagaboði um þetta efni. En það sem þarf til undirbúníngs á þvílíku lagaboði hefir ekki enn getað fengizt; en aptur hefir mál þetta þó ekki virzt svo yfirgripsmikið, að þörf væri á að setja

nefnd til að búa það undir (eins og sumir höfðu farið fram á), og það yrði líka of mikill kostnaður. 1853. 23. Mai.

Tilskipun 3. d. Juni-mán. 1746, um hitt og þetta í hjúskaparmálefnum o. s. frv., þótti því síður þörf á að endurskoða, sem tilskipun þessa má álíta orðna ógilda með seinni lagaboðum, að minnsta kosti þegar undan er skilin 15. grein hennar.

Til staðfestíngar úrskurðum Vorum, þeim er nú hefir verið um getið, höfum Vèr sent Yður þessa auglýsíng Vora, og heitum Voru trúa alþíngi hylli Vorri og konúnglegri mildi. — Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 23. dag Mai-mánaðar 1853.

Justitsministeriets Skrivelse til den kongelige Commissarius ved Althinget i Island, Amtmand Melsted, ang. **Forslag om Udvidelse til Island** af nogle **almindelige Anordninger** for Danmark. Khavn den 23. Mai 1853. — Isl. Copiebog 1853, Nr. 276. 23. Mai.

Ifölge allerh. Resolution af 10. Novbr. 1843 paaligger det den kongl. Commissarius ved det islandske Althing, hver Gang dette er forsamlet, efter foregaaende Conference med vedkommende Collegier, at forelægge Thinget de iblandt de senest udkomne almindelige Anordninger for Danmark, angaaende hvis Udvidelse til Island intet særligt Lovudkast er befalet forelagt, men som det muligt kunde være hensigtsmæssigt at gjöre gjeldende for Island, med Opfordring til Forsamlingen, at afgive sin Betænkning saavel angaaende Udvidelsen som angaaende de Modifikationer, der ved saadan Udvidelse maatte findes hensigtsmæssige.

Med Hensyn hertil skulde jeg ikke tilbageholde den Yttring, at af de for Aarene 1847—52 udkomne almindelige Anordninger og Love, der ikke ere enten særlig givne for Island eller paa Grund af deres al-

1853. 23. Mai. mindelige Indhold maae antages at være allerede der gjeldende, uden at nogen speciel Udvidelse er nödvendig, vil der formentligen især være Spörgsmaal om fölgende deels gjennem det forrige Cancelli, deels gjennem Justitsministeriet emanerede Lovbud:

1) Plak. 17. Februar 1847, ang. Salair for Höiesterets-Advokaterne i de Justitssager, de udföre som Defensorer. — 2) Lov af 5. April 1850, om fremmede Jöders Adgang til at opholde sig her i Riget. — 3) Lov af 25. April 1850, om Ophævelse af Bekjendtgjörelser i Altonaer Merkur. — 4) Lov af 29. Decbr. s. A., om Anvendelse af de forskjellige Arter Strafarbeide. — 5) Lov af 3. Januar 1851, om Pressens Brug.

Af andre i bemeldte Tidsrum udkomne almindelige Lovbud antager Ministeriet, at der især kunde blive Spörgsmaal om Udvidelse af fölgende gjennem Finantsministeriet udkomne Love, nemlig Lov af 30. Juni 1850, om Anviisning af Gager og deslige samt om Forskud, Pensionsloven af 5. Januar 1851 og Lov af s. D. om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter, og jeg har derfor desangaaende brevvexlet med bemeldte Ministerium, der vel ikke har haft Noget imod at de ommeldte Love opsendes til den kongl. Commissarius ved Althinget til Forelæggelse for dette, men dog yttret, at ligesom disse Love allerede nu erholde Anvendelse for Embedsmænd paa Island, saaledes vil dette ogsaa fremdeles blive Tilfældet, hvad enten de forelægges Althinget eller ikke.

Hvad iövrigt de förstnævnte Lovbud angaaer, skal jeg blot tilföie, at det ved den eventuelle Udvidelse af Lovbudet Nr. 1 turde være rettest at tilföie en Bemærkning om, at Reskript af 21. Decbr. 1831 vil være anvendeligt paa det der omhandlede Salarium til Höiesterets-Advokaterne som Defensorer i islandske Justitssager; at det vel maa antages, at den under Nr. 2 anförte Lov for Tiden er uden praktisk Anvendelse for Island, men at samme dog muligen kan faae en saadan ved

den islandske Handels Frigivelse, samt at det, hvis den under Nr. 5 anförte Lov om Pressens Brug maatte blive udvidet, muligen kunde være hensigtsmæssigt at omredigere sammes § 11 i Lighed med hvad skeet er ved sammes paatænkte Udvidelse til Færöerne, i hvilken Henseende man til behagelig Eftersyn lader medfölge 1 Exemplar af det Lovudkast, hvorved denne Lov m. fl. agtes udvidet til bemeldte Öer.

1853.
23. Mai.

Iövrigt maa man overlade til Hr. Amtmanden, hvis De maatte finde saadant fornödent, at foranstalte islandsk Oversættelse af nogle eller alle af de anförte Lovbud, förend de forelægges Althinget til Betænknings Afgivelse.

Sluttelig bemærkes, at det maa staae Althinget frit for at tage under Overveielse, om, foruden de foranförte Lovbud, nogle andre af de i ovennævnte Tidsrum udkomne almindelige Bestemmelser maatte egne sig til at udvides til Island, til hvilken Ende Exemplarer af samtlige disse Lovbud vedlægges. — Justitsministeriet den 23. Mai 1853.

24. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til den kongl. Commissarius ved Althinget i Island, Amtmand Melsted, ang. **Oversendelse af Lov-Udkast** til **Forelæggelse for Althinget.** Khavn den 24. Mai 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 277.

Ved tjenstl. at tilstille Hr. Amtmanden, som kgl. Commissarius ved det 1. Juli næstkommende sammentrædende Althing, et Antal Exemplarer af den allernaad. udfærdigede Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i Aaret 1849 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender, undlader jeg ikke, til Forelæggelse for bemeldte Althing, tillige at fremsende:

1. Et Antal Exemplarer af et gjennem Cultusministeriet udarbeidet og af Hs. M. Kongen allernaad. approberet Udkast til en Forordning, angaaeude Oprettelse af en Börneskole i Reykjavík, med tilhörende

1853. Motiver, idet man tillige lader medfölge saavel den
24. Mai. danske Text som Sagens Akter. Ligeledes fremsendes til mulig Afbenyttelse ved denne Sags Behandling Sagen om Thorchilii Börneskole.

2. Et Antal Exemplarer af et gjennem Justitsministeriet udarbeidet og af Hs. M. Kongen allern. approberet Udkast til en Forordning angaaende Sön- og Helligdagenes vedbörlige Helligholdelse i Island, med tilhörende Motiver, den danske Text til Udkast og Motiver, samt Sagens övrige Akter.

3. Et Antal Exemplarer af et gjennem Indenrigsministeriet udarbeidet og af Hs. M. Kongen allernaad. approberet Udkast til en Plakat angaaende Forögelse af Thingstederne i Arnæs Syssel, med tilhörende Motiver, den danske Text og Sagens Akter.

4. Den islandske Matrikulsag med samtlige dertil hörende Dokumenter og Aktstykker, over hvilken Sag Althingets Betænkning, i Medhold af den Hr. Amtmanden ved en anden Skrivelse af D. D. communicerede allerh. Resolution af 22. i d. M. vil være at indhente.

De fremsendte Sager bedes efter Afbenyttelsen remitterede. — Indenrigsministeriet den 24. Mai 1853.

24. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til den kongl. Commissarius ved Althinget, Amtmand Melsted, angaaende **Oversendelse af Akter,** vedkommende **Althingssagerne.** Khavn den **24.** Mai **1853.** — Isl. Copieb. 1853, Nr. 279.

Til mulig Afbenyttelse i Deres Stilling som kongl. Commissarius ved Althinget har man troet at burde gjöre Hr. Amtmanden bekjendt med de allerunderd. Forestillinger, som af vedkommende Ministre ere blevne nedlagte i Anledning af fölgende ved Althinget i 1849 behandlede Sager, hvorover enten Betænkning er af Thinget afgivet, eller Petition indgiven, nemlig:

1) i Sagen om Vrag; — 2) om Althingsomkost- 1853.
ningernes ligeligere Fordeling; — 3) ang. Landemærke- 24. Mai.
protokoller; — 4) ang. Angivelser til de aarlige Capitelstaxter; — 5) ang. Ydelse af Tiende til Præst og Kirke.

Da de Grunde, som have bevæget Ministeriet til enten at bifalde eller ikke at gaae ind paa Thingets Indstillinger med Hensyn til de foranförte Sager, ere optagne i Forestillingerne, lader man herved disse i Concept medfölge til Benyttelse for Dem selv, idet man bemærker, at der i Sagerne om Kongens og Ministrenes Underskrifter, og om det islandske Sprogs udelukkende Brug i Correspondence og andre Embedsforretninger, ikke er nedlagt nogen særskilt Forestilling.

De ommeldte Conceptforestillinger, fem i Tallet, bedes efter Afbenyttelsen tilbagesendte. — Indenrigsministeriet den 24. Mai 1853.

Indenrigsministeriets **Bekjendtgjörelse**, ang. Udnævnelse af en **Directeur for det samlede Indenrigsministerium.** Khavn den 30. Mai 1853. 30. Mai.

— Denne Bekjendtgjörelse, som er udstedt af Indenrigsminister Örsted i Henhold til kgl. Resolution 26. Mai, er igjen ophævet ved Bekjendtgjörelse 3. Mai 1854. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Depart. Tid. 1853, S. 454. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1853, S. 50.

Bekjendtgjörelse angaaende Udnævnelse af en Direkteur for det samlede Indenrigsministerium.

Paa min derom allerund. nedlagte Forestilling har det behaget Hs. M. Kongen ved allerh. Resolution af 26. dennes allern. at overdrage Direkteur for Indenrigsministeriets förste Departement, Etatsraad C. F. Simony, Ridder af Dannebroge, indtil videre som Direkteur for det samlede Ministerium at være mig behjælpelig ved Ledningen af Indenrigsministeriet.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab. — Indenrigsministeriet den 30. Mai 1853.

1853. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden

31. Mai. over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Regninger for Udgifter ved Althingsmænds Valg.** Khavn den 31. Mai 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 298.

Til Veiledning ved Decisionen af Regningerne over de i sidstafvigte Efteraar ved Valget af Althingsmænd foranledigede Udgifter har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 11. Decbr. f. A. begjært Ministeriets nærmere Bestemmelser med Hensyn til:

1) om ikke § 3 i Plak. 6. Juli 1848 bör komme til Anvendelse, uden Hensyn til, om Valgbestyrelsens Medlemmer ere valgberettigede eller ikke; — 2) om ikke Valgbestyrelsens Medlemmer i de Tilfælde, hvor de efter bemeldte § 3 nyde Betaling for en Fölgemand, ogsaa tilkommer Godtgjörelse for Fölgemandens Hest eller Heste; — 3) om ikke, selv under Forudsætning af en bekræftende Besvarelse af de under Nr. 1 og 2 fremsatte Spörgsmaal, samtlige Valgbestyrelsens Medlemmer, forsaavidt de ere valgberettigede, bör ifölge Plakatens § 1 nægtes Betaling for deres egne Rideheste paa Reisen til og fra Valgmödet.

At Ministeriet tiltræder de saaledes af Hr. Amtmanden med Hensyn til de foranförte Punkter udtalte Anskuelser, det undlader man ikke tjenstl. at melde til behagelig Efterretning. — Indenrigsministeriet den 31. Mai 1853.

31. Mai. **Islandske Departements** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Anskaffelse af en ny Klokke** til **Flatö Kirke** i **Thingöe Syssel.** Khavn den 31. Mai 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 299.

Ifölge Hr. Amtmandens Begjæring i behagelig Skrivelse af 27. Septbr. 1851, samt i Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse af 17. Novbr. næstefter, er der

med Faktor Johnsen fra Húsavík i indeværende Foraar opsendt en Kirkeklokke til Flatö. Bekostningen ved Anskaffelsen af bemeldte Klokke har belöbet 37 Rbd. 36 Sk., hvilke ere foranledigede udbetalte af Finantshovedkassen her i Staden, imod Refusion i sin Tid ved Indbetaling af Kirkens aarlige Overskud i Jordebogskassen. 1853. 31. Mai.

Idet man derfor tjenstl. maa have Hr. Amtmanden anmodet om, behageligen at ville foranledige det nævnte Belöb refunderet ved Indbetaling af Kirkens Midler i Islands Jordebogskasse, skulde man, næst at bemærke, at Landfogden i Island herfra er tilskrevet det Fornödne angaaende Modtagelsen saavel af ovennævnte Belöb, som af det i Indenrigsministeriets foranförte Skrivelse til bemeldte Kirkes Ombygning foreskudte Belöb af ialt 409 Rbd. 56 Sk., lige tjenstl. anmode Dem om, at meddele Værgen for tidtnævnte Kirke Ordre til at opföre meerbemeldte Klokke paa den Liste over Kirkens Inventarium, der vedlægges de aarlige Kirkeregnskaber. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 31. Mai 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Kjöbenhavns Magistrat, angaaende **Nedsættelse af Mulkt** for en Skipper, for **Forsömmelse af at tilbagelevere islandsk Söpas.** Khavn den 3. Juni 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 306. 3. Juni.

I Anledning af, at et herfra under 4. Mai 1850 for Skonnertskibet „Arnold", fört af Skipper Hans Jakob Lemming Jensen, udfærdiget islandsk Söpas efter Afbenyttelsen ikke befandtes at være tilbageleveret, overeensstemmende med Budet i Plak. 7. Marts 1787 § 8, blev der, efter herfra föiet Foranstaltning, ved Kjöbenhavns Criminal- og Politirets tredie Criminelkammer optaget et Forhör, hvorved blev oplyst, at det ommeldte Söpas er ved fornævnte Skipper Jensen forkommet.

1853. 3. Juni. Da der dog ikke paahvilede Skipper Jensen nogen Mistanke om, at der ved Passets Udeblivelse var forbunden nogen Mislighed ved sammes Afbenyttelse, fandt Indenrigsministeriet Anledning til at anbefale ham til, ved Justitsministeriets Forsorg at bevirkes Formildelse i den for Forsömmelse af Passets Tilbagelevering i rette Tid lovbestemte Mulkt af 200 Rbd., og har nysmeldte Ministerium ved Skrivelse af 31. f. M. meddeelt mig Underretning om, at det paa sammes derom nedlagte allerund. Forestilling har behaget Hs. M. Kongen under 22. i s. M. allern. at bifalde, at den förommeldte Mulkt af 200 Rbd. i nærværende Tilfælde nedsættes til 25 Rbd.

Hvilken allerh. Resolution Magistraten i Kjöbenhavn tjenstl. anmodes om behageligen at ville foranledige bekjendtgjort for fornævnte Skipper Jensen, der, efter den af ham under det forberörte Forhör den 23. Decbr. f. A. afgivne Forklaring, sidst har faret med Dampskibet „Löven" som Styrmand, samt ham affordret ovenanförte Belöb, 25 Rbd., som derefter lige tjenstligst bedes foranlediget indbetalt i Ministeriets islandske Departement. — Indenrigsministeriet den 3. Juni 1853.

8. Juni. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse for Landvæsens-Elever fra Island.** Skodsborg den 8. Juni 1853. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1853, Nr. 38. — I Indenrigsministerens (Örsteds) Forestilling 3. Juni foredrages Andragender fra de to Landvæsens-Elever fra Island, Sæmundur Eiríksson og Jón Pètursson, som ved kgl. Resol. 17. April 1852 havde faaet bevilget en Understöttelse til deres Uddannelse. I disse Andragender ansöge de om: den Förstnævnte en Understöttelse af 150 Rbd., for i tilstundende Sommer at foretage en Reise i Jylland, i det Öiemed, at gjöre sig bekjendt med enkelte Dele af det danske Landbrug, og navnligen med Engvandingsvæsenet, og den Sidstnævnte ligeledes en Hjælp til at forskaffe sig forskjellige Nödvendigheds-Artikler m. v. — Landhusholdnings-Selskabet havde paa det Indstændigste anbefalet Andragendet, i Henhold til Vidnesbyrd fra de Mænd, til hvis Veiledning de vare betroede,

ligesom Selskabet ogsaa havde bemærket, „at ifölge de Meddelelser, Samme har modtaget fra Island, navnligen i dette Foraar, fra de unge Islændere, som tidligere have med Regjeringens og Selskabets Understöttelse opholdt sig her i Landet for at uddannes i lignende Retning som hine, er Interessen for Jordbruget i glædelig Tiltagen der i Landet, og de heldige Forsög, som disse og flere Indfödte have anstillet med Plöining, Cerealiers og andre Planters Cultur, samt Engvanding m. v., aabne Udsigt til, at Jorddyrkningen vil paa Island kunne lönne sig over Forventning, især naar den drives med fornöden Sagkundskab". — Ministeren indstiller saaledes: 1853. 8. Juni.

„at Islænderne Sæmundur Eiríksson og Jón Pètursson maa i indbemeldte Öiemed allern. bevilges en Understöttelse af 100 Rbd. hver, af Renterne af den ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Skodsborg den 8. Juni 1853.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Disposition imod Norske Lovs Bestemmelser.** Khavn den 11. Juni 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 308. 11. Juni.

Ved hoslagt tjenstl. at tilbagesende det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 14. Decbr. f. A. modtagne Dokument med Bilage, hvori Tomas Sveinsson har lyst sin udenfor Ægteskab, medens hans Kone endnu levede, avlede Sön Daniel Tomasson i Kuld og Kjön, og indsat ham til sin Universalarving, skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at nysnævnte Disposition, som oprettet imod de i N. L. 5—2—71 indeholdte Bestemmelser, ikke egner sig til allern. at confirmeres, men at det iövrigt maa staae vedkommende Værge frit for, at see Spörgsmaalene om, hvorvidt der maatte kunne tillægges bemeldte Disposition Gyldighed ifölge For. af

1853. 25. Septbr. 1850 § 27, afgjort ved Domstolene. — Justitsministeriet den 11. Juni 1853.
11. Juni.

16. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, ang. **Forslag til en bedre Ordning af Medicinalvæsenet** i Island. Khavn den 16. Juni 1853. — Isl. Copiebog 1853, Nr. 323.

Nuværende Medicinalinspecteur for Hertugdömmet Slesvig, Justitsraad Dr. med. Schleisner, har, efter at have tilendebragt det ham af det forrige danske Cancelli overdragne Hverv, at undersöge den paa Vestmannöe ved Island herskende Börnesygdom „Ginklofi", i sin Tid indgivet Forslag til en Reform af det islandske Medicinalvæsen, navnligen sigtende til at foröge Lægernes Antal, der hidtil har været altfor ringe i Forhold til Landets store Udstrækning.

Efter at Betænkninger over bemeldte Forslag vare blevne indhentede fra Amtmændene og Distriktslægerne i Island, har man dernæst begjært Sundheds-Collegiets Yttringer over de indkomne Erklæringer og Forslag meddelte, hvorefter Collegiet har indsendt et af Justitsraad Schleisner i Henhold til de fra de islandske Embedsmænd, navnligen Distriktslæge Hjalmarsson og Amtmand Havstein indkomne Erklæringer, udarbeidet Forslag, der blandt Andet gaaer ud paa, at det undtagelsesviis maa tillades Ustuderede fra Island at underkaste sig medicinsk Examen, i Lighed med at ustuderede Jurister kunne ansættes som Underdommere i Island, samt at kun de færreste af de islandske Præster gaae den akademiske Vei. Dette vil efter Dr. Schleisners Formening kunne ordnes paa den Maade, at Enhver, der vilde tage den omhandlede Examen for ustuderede Læger, skulde have freqventeret Reykjavík lærde Skole i 3 Aar og der underkastet sig en Afgangsexamen, der blev at sætte lig med den almindelige Forberedelses-

examen for Ustuderede, idet han antager, at Skolens Rektor let vil kunne faae en saadan Afgangsexamen indrettet. Disse saaledes fra Skolen Dimitterede maatte ved deres Ankomst hertil strax have Adgang til at nyde Communitetsstipendium og Regents, hvilke Begunstigelser, efter hvad Dr. Schleisner antager, saameget mere vilde kunne bevirkes dem, som de efter Reskr. af 8. April 1768 oprettede 4 Stipendieportioner af Communitet for Islændere, som studerede Chirurgie, tidligere i flere Tilfælde bleve bortgivne til Ustuderede. 1853. 16. Juni.

Da det hovedsageligen kommer an paa, at disse Studerende uddannes i praktisk Retning, og at deres akademiske Cursus hernede ikke bliver gjort vidtlöftigere end nödvendigt, har Dr. Schleisner endvidere foreslaaet, at en Forandring ved Studiet her ved Universitetet undtagelsesviis maatte blive indfört for bemeldte Studerende, og at de saaledes maatte blive fritagne for Zoologie samt for den Deel af Physiologien, der mindst kommer den praktiske Læge til Nytte, nemlig den comparative Anatomie og Udviklingshistorien, samt for Toxicologien og den Deel af Pharmakologien, der afhandler den egentlige „Varekundskab", som nu indtager en meget betydelig Deel af de Studerendes pharmakologiske Kundskab. Ved et saaledes indrettet Studium vilde der indvindes en betydelig Tid, som kunde anvendes til en större praktisk Uddannelse, og da Hospitalet dog er den egentlige Planteskole for den praktiske Læges Dannelse, maatte det, efter Dr. Schleisners Forslag, vedtages, at de ommeldte Lægecandidater, efter afholdt Examen, endnu i 1 Aar hernede fik Praktikantstuer paa et af Byens tvende civile Hospitaler, men iövrigt skulde de ikke have licentia practicandi andre Steder end paa selve Island.

Paa denne Maade antager Dr. Schleisner, at man lidt efter lidt vil kunne danne en Stok af dygtige islandske Læger, idet Udsigten til, uden at gjennemgaae et langvarigt Skolecursus og et endnu længere akademisk Cursus, i en tidlig Alder at komme i en selv-

1853. stændig Stilling, formentlig vilde bevæge Mange til at
16. Juni. vælge dette Studium, og han formener derfor, at det af Hjalmarsson og Amtmand Havstein foreslaaede Antal af 20 Læger, eller omtrent 1 Læge for hvert Syssel, er det Maal, man bör stræbe efter at opnaae. Af disse Poster skulle imidlertid de 8 i Regelen kun besættes med saadanne Candidater, der have underkastet sig et fuldstændigt akademisk Cursus, og de 12 derimod ordentligviis med ustuderede Lægecandidater.

Da den Plan, der saaledes foreligger til Lægevæsenets bedre Indretning paa Island, er bygget paa de fra de islandske Embedsmænd indkomne Forslag, og er af det kongl. Sundheds-Collegium anbefalet som aldeles bifaldsværdig, og da den derhos har det Fortrin, at den lader sig iværksætte uden altfor store Bekostninger, maa Ministeriet ansee det for höist önskeligt, at den maatte kunne faae Fremgang, og at denne for Island saa vigtige Sag saaledes maatte kunne ordnes paa en efter Forholdenes Beskaffenhed tilfredsstillende Maade. Hertil vil det imidlertid være nödvendigt, at de af Dr. Schleisner foreslaaede Forandringer i Lærecursus saavel her som i Island, Indretningen af særegne Examina, samt Begunstigelser i Henseende til Stipendiers Erholdelse, maatte blive indrömmede, og jeg tillader mig derfor, ved hoslagt at tilstille Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet samtlige Sagens Akter, paa bedste Maade at anbefale denne Deel af Sagen til velbemeldte Ministeriums gode Forsorg, idet jeg om Udfaldet i sin Tid tör forvente mig Underretning behageligen meddeelt ved Bilagenes Tilbagesendelse. — Justitsministeriet den 16. Juni 1853.

27. Juni. **Islandske Departements** Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, angaaende **Oversendelse af den nye Medicinaltaxt.** Khavn den 27. Juni 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 350-52. Taxten Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 36 Sider i 8vo.

Hoslagt tilstilles Hr. (Tit.) tjenstl. 5 Exemplarer af den fra 1. Juli d. A. gjeldende Medicinaltaxt til behagelig Uddeling blandt Lægerne i (N. N.) Amtet i Henhold til det forhenværende danske Cancellies Skrivelse af 12. Juli 1845. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 27. Juni 1853. 1853. 27. Juni.

[Bilag].

Taxt, hvorefter Apothekerne i Danmark skulle falholde de i samme anförte Medikamenter fra 1. Juli 1853.

(Aftryk af Taxten fra 1844 med de Forandringer, som senere aarligen ere foretagne).

		Rbsk. r. S.	
		ʒ	Ʒ
Acetum	concentratum	27	
—	dilutum	5	
—	Rubi idæi	5	
—	saturninum	6	
—	scilliticum	5	
—	vini crudum	2	
Acidum	benzoicum Gr. 1 — 1 ß	...	22
—	hydrocyanicum Gtt. 2 — 1 ß		
—	muriaticum concentratum	5	
—	— dilutum	2	
—	nitricum (tenue purum)	18	
—	— concentratum	9	
—	phosphoricum dilutum	16	
—	pyrolignosum crudum	3	
—	— rectificatum	5	
—	succinicum crudum	...	24
—	— depuratum	...	38
—	sulphuricum crudum	1	
—	— depuratum	9	
—	— dilutum	3	
—	tannicum	...	7

1853.
27. Juni.

	Rbsk.	r. S.
	3	3
Acidum tartaricum	12	
— — pulveratum	21	3
Aerugo, Viridis Aeris	6	
— pulverata	18	
Aether aceticus	40	
— sulphuricus	...	7
Agaricus albus	5	
— — pulveratus	17	
— chirurgorum	10	
— — pulveratus	22	
Aloe lucida	4	
— — contusa	7	
— — pulverata	10	
Alumen crudum	1	
— — pulveratum	4	
— ustum	6	
Ammoniacum	6	
— pulveratum	18	
Ammonium carbonicum crudum	10	
— — depuratum	19	
— — — pulv.	25	
— — pyro-oleosum	...	3
— muriaticum crudum	6	
— — — pulv.	15	
— — depuratum	15	2
— — — pulv.	24	
— — martiatum	...	4
Amygdalæ amaræ	4	
— — contusæ	6	
— dulces	6	
— — contusæ	8	
Amylum Marantæ	8	
— Tritici	4	
Aqua Amygdalarum amar. concent.	9	2
— — — diluta	1	

	Rbsk. r. S.		1853. 27. Juni.
	℥	ʒ	
Aqua Calcariæ	1		
— Chamomillæ	1		
— chlorata	8		
— Cinnamomi simplex	4		
— — vinosa	6		
— destillata	1		
— Florum Aurantiorum	11		
— filtrata	½		
— Foeniculi	1		
— hydrosulphurata	4		
— Kreosoti	3		
— Melissæ	1		
— Menthæ crispæ	1		
— — piperitæ	1		
— mercurialis nigra	2		
— Opii	20		
— ophthalmica alba	3		
— — mercurialis	6		
— Petroselini	2		
— phagadænica	1		
— Rosarum	2		
— Sambuci	1		
— saturnina	1		
— sclopetaria spirituosa	9		
— Tiliæ	2		
— vulneraria Thedenii	5		
Argentum foliatum Nr. 1 — 1 ß			
— nitricum crystall. Gr. 1 — 1 ß	...	45	
— — fusum Gr. 1 — 1 ß	...	50	
Arsenicum album	2		
— pulveratum	3		
— — cum fulig.	8		
Asa foetida	12		
— — depurata grosse pulverata	18		
— — pulverata	24	4	

1853.
27. Juni.

	Rbsk. r. S. ʒ	3
Aurum foliatum Nr. 1 — 4 ß		
— muriaticum natronat. Gr. 1 — 11 ß		
Axungia Porci lota	6	
Baccæ Juniperi	1	
— — contusæ	3	
— Lauri	2	
— — contusæ	5	
— — pulveratæ	8	
— Sambuci	3	
Balsamum Copaivæ	16	2
— Locatelli	11	
— Opodeldoc	16	
— peruvianum	46	6
— universale	6	1
— vitæ Hoffmanni	19	3
Baryta muriatica	8	
— sulphurica nativa	3	
— — — pulverata	6	
Benzoe	20	
— grosse pulverata	24	
— pulverata	29	
Bismuthum	18	
— nitricum præcip. Gr. 2 — 1 ß	...	12
Borax raffinata	8	
— — pulverata	14	2
Butyrum Majoranæ	16	
Cacao	5	
— Semina tosta et contusa	10	
Calcaria chlorata	5	1
— muriatica	11	
— viva	2	
Camphora raffinata	10	
— — grosse pulverata	19	

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ	1853. 27. Juni.
Camphora raffinata pulverata	28		
Cantharides	38		
— grosse pulveratæ	54		
— subtilissime pulveratæ	62		
Capita Papaveris albi	3		
— — — contusa	6		
Capsulæ Crotonis Nr. 1 — 3 ß			
Carbo vegetabilis præparatus	5	1	
Cardamomum minus	25		
— — contusum	32		
— — pulveratum	40		
Caricæ	2		
Caryophylli aromatici	6		
— — contusi	12		
— — pulverati	18		
Castoreum canadense	...	64	
— — grosse pulveratum	...	67	
— — pulveratum	...	70	
— moscoviticum	...	777	
— — grosse pulveratum	...	815	
— — pulverat. Gr. 1 — 15 ß	...	853	
Catechu	3		
— pulverat.	15		
Cera alba	12		
— flava	8		
— ad labia	24		
— viridis	8		
Ceratum e Cera alba	9		
— Cetacei	15		
— simplex	5		
Cerussa alba	2		
— pulverata	4		
Chininum muriaticum Gr. 1 — 3 ß			
— sulphuricum Gr. 1 — $2\frac{1}{2}$ ß	...	133	
Chloroform	...	5	

1853.
27. Juni.

	Rbsk.	r. S.
	ℨ	ℨ
Cinnabaris	39	
— præparata	51	
Coccionella	...	4
— pulverata	...	7
Colocynthides	12	
— concisæ	18	
Colophonium	1	
— pulveratum	4	
Conchæ præparatæ	8	
Confectio Seminum Cinæ	14	
Conserva Rosarum	6	
Cornu Cervi rasum	2	
— — pulveratum	14	
Cortex Aurantiorum	2	
— — concisus	5	
— Cascarillæ	4	
— — contusus	7	
— — pulveratus	16	
— Cassiæ cinnamomeæ	8	
— — — contusus	11	
— — — pulveratus	14	
— Chinæ fuscus	18	
— — — contusus	24	
— — — pulveratus	30	
— — regius	39	
— — — contusus	48	
— — — pulveratus	57	8
— — ruber	74	
— — — contusus	86	
— — — pulveratus	98	
— Cinnamomi acuti	29	
— — — contusus	45	
— — — pulveratus	53	
— Citri	3	
— — concisus	6	

1853. 27. Juni.

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ
Cortex Mezerei	4	
— — concisus	10	
— — pulveratus	16	
— Quercus	2	
— — contusus	5	
— — pulveratus	8	
— Radicis Granati	8	
— — — concisus	11	
— Salicis	4	
— — concisus	7	
— — pulveratus	16	
Crocus	...	22
— concisus	...	24
— pulveratus	...	47
Cupebæ	7	
— contusæ	13	
— pulveratæ	19	
Cuprum aceticum crystallisatum	14	
— — — pulver.	26	
— aluminatum	...	3
— sulphuricum ammoniatum	...	19
— — purum	17	
— — — tritum	18½	
— — venale	2	
— — — pulverat.	5	
Decoctum Corticis Chinæ cum Senega	8	
— Zittmanni fortius 24 ℥ — 50 ß		
— — mitius 24 ℥ — 29 ß		
Elæosaccharum Anisi	12	2
— Cinnamomi	26	4
— Citri	11	2
— Foeniculi	11	2
— Menthæ piperitæ	18	3

1853.
27. Juni.

	Rbsk. ℥	r. S. 3
Electuarium anthelminthicum	15	
— aperiens	15	
— dentifricium	12	2
— lenitivum	8	
Elemi	4	
— pulveratum	16	
Elixir acidum Halleri	12	2
— — rubrum	15	2
— antarthriticum	22	
— antasthmaticum Aaskovi	10	2
— aperitivum Clauderi	14	
— aromatico-acidum	14	2
— pectorale	10	
Emplastrum adhæsivum album	9	
— — anglicum 8 □ poll. 16 ß		
— de Ammoniaco	16	
— Cantharidum ordinarium	23	
— — perpetuum	43	
— Cerussæ	8	
— citrinum	7	
— commune	8	
— Conii maculati	11	
— de Euphorbio	5	
— foetidum	22	
— de Galbano crocatum	45	
— gummosum	15	
— Hydrargyri	14	
— Hyoscyami	10	
— Manus Dei	12	
— Meliloti	11	
— Minii camphoratum	8	
— resolvens	17	
— saponatum	12	
— stibiatum	40	
— sticticum	6	

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ	1853. 27. Juni.
Emulsio ammoniacalis	6		
— communis	2		
— guajaci	4		
Euphorbium	4		
— pulveratum	19		
Extractum Absinthii	...	6	
— Aconiti	...	12	
— — siccatum	...	15	
— Aloes	...	5	
— Belladonnæ	...	12	
— — siccatum	...	15	
— Calami aromatici	...	13	
— Cardui benedicti	...	10	
— Cascarillæ	...	15	
— Centaurii minoris	...	8	
— Chamomillæ	...	10	
— Chelidonii	...	14	
— Chinæ regiæ aquosum	...	50	
— — — spirituosum	...	62	
— Colocynthidum	...	34	
— Conii maculati	...	12	
— — — siccatum	...	15	
— Cubebarum æthereum	...	52	
— Digitalis purpureæ	...	16	
— — siccatum	...	19	
— Dulcamaræ	...	9	
— Ferri pomati	...	4	
— Filicis Maris æthereum	...	52	
— Foliorum Juglandis	...	10	
— Gentianæ	...	5	
— Graminis	26		
— — liquidum	21		
— Hyoscyami	...	29	
— — siccatum	...	34	
— Lactucæ virosæ	...	12	

1853.
27. Juni.

	Rbsk. r. S.	
	℥	ʒ
Extractum Millefolii	...	6
— Mezerei	...	58
— Myrrhæ	...	32
— Nucum vomicarum	...	37
— Opii Gr. 1 — 1½ ß	...	65
— Quassiæ	...	22
— Ratanhiæ	...	19
— Rhabarbari	...	60
— Rhei compositum	...	41
— Scillæ	...	10
— Secalis cornuti	...	24
— Stramonii	...	19
— — siccatum	...	23
— Taraxaci	22	
— — liquidum	18	
— Trifolii fibrini	...	7
— Valerianæ	...	15
Fabæ Pichurim	8	
— — pulveratæ	26	
Farina Hordei præparata 1 ℔ — 48 ß	6	
Fel Tauri inspissatum	33	
Ferrum jodatum saccharatum	...	6
— limatum	3	
— muriaticum oxydatum	76	
— pulveratum	25	4
— subcarbonicum	...	5
— — saccharatum	...	7
— sulphuratum	3	
— sulphuricum crystallisatum	5	
Flavedo corticum Aurantiorum	8	
— — — concisa	11	
Flores Arnicæ	4	
— — concisi	7	
— Chamomillæ romanæ	5	

	Rbsk. r. S.	1853.
	ℨ 3	27. Juni.
Flores Chamomillæ romanæ concisi	8	
— — vulgaris	4	
— — — concisi	7	
— Hyperici	4	
— — concisi	7	
— Lavendulæ	8	
— — concisi	11	
— Malvæ arboreæ	8	
— — — concisi	11	
— Papaveris Rhoeados	8	
— — — concisi	11	
— Rosarum incarnatarum	7	
— — — concisi	10	
— Sambuci	4	
— — concisi	7	
— Tanaceti	4	
— — pulverati	10	
— Tiliæ	7	
— — concisi	10	
— Verbasci	15	
— — concisi	21	
Folia Aurantiorum	4	
— — concisa	7	
— — pulverata	10	
— Belladonnæ	5	
— — concisa	8	
— — pulverata	11	
— Bucco	8	
— — concisa	11	
— Digitalis	3	
— — concisa	6	
— — pulverata	9	
— Hyoscyami	4	
— — concisa	7	
— — pulverata	10	

1853.
27. Juni.

	Rbsk. r. S.
	ʒ 3
Folia Juglandis	4
— — concisa	7
— — pulverata	10
— Malvæ	4
— — concisa	6
— Melissæ	6
— — concisa	9
— — pulverata	12
— Menthæ crispæ	6
— — — concisa	9
— — — pulverata	12
— — piperitæ	6
— — — concisa	9
— — — pulverata	12
— et Flores Millefolii	5
— — — concisa	7
— Nicotianæ	4
— — concisa	7
— Rorismarini	1
— — concisa	4
— Sabinæ	4
— — concisa	7
— — pulverata	10
— Salviæ	6
— — concisa	9
— Sennæ alexandrinæ	12
— — — concisa	21
— — — pulverata	24
— Stramonii	7
— — concisa	10
— — pulverata	13
— Trifolii fibrini	1
— — — concisa	3
— — — pulverata	7
— Tussilaginis	3

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ	1853. 27. Juni.
Folia Tussilaginis concisa	6		
— — pulverata	9		
— Uvæ ursi	3		
— — — concisa	6		
Fuligo splendens	6		
— pulverata	9		
Galbanum	28		
— pulveratum	40		
Gallæ	8		
— pulveratæ	17		
Gelatina Lichenis Carragheni	2		
— — islandici	3		
Glandes Quercus	1		
— — tostæ	2		
— — — gr. pulv. ℔ 1 — 40 ß	4		
Globuli Tartari martiati	16		
Gummi arabicum	13		
— — contusum	16		
— — pulveratum	25		
— Guttæ	19		
— — pulveratum	37		
— Tragacanthæ	26		
— — pulveratum	50		
Herba cum summitatibus Absinthii	3		
— — — concisa	4		
— — — pulverata	9		
— Aconiti	5		
— — concisa	8		
— — pulverata	11		
— Boraginis	5		
— — concisa	8		
— Cardui benedicti	3		
— — — concisa	6		

1853.
27. Juni.

	Rbsk. ℥	r. S. 3
Herba Cardui benedicti pulverata	9	
— Centaurii minoris	4	
— — — concisa	7	
— Chelidonii majoris	6	
— — — concisa	9	
— — — pulverata	12	
— Cochleariæ	6	
— — concisa	9	
— Conii maculati	6	
— — — concisa	9	
— — — pulverata	12	
— Lactucæ virosæ	6	
— — — concisa	9	
— Lobeliæ inflatæ	12	
— — — concisa	15	
— Majoranæ	5	
— — concisa	8	
— — pulverata	11	
— Meliloti	7	
— — concisa	10	
— — pulverata	13	
— Origani cretici	12	
— — — concisa	15	
— — vulgaris	3	
— — — concisa	6	
— Rutæ	4	
— — concisa	7	
— Serpylli	3	
— — concisa	6	
— Thymi	6	
— — concisa	9	
— — pulverata	12	
— Veronicæ	4	
— — concisa	7	
— Violæ tricoloris	4	

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ	1853. 27. Juni.
Herba Violæ tricoloris concisa	7		
— — — pulverata	10		
Hydrargyrum	18		
— ammoniato-muriaticum	...	12	
— bijodatum Gr. 1 — 1 ß	...	24	
— depuratum	29		
— jodatum Gr. 2 — 1 ß	...	15	
— muriatico-corrosivum	31		
— — mite sublimatum Gr. 3 — 1 ß	...	14	
— — — præcipitatum Gr. 2 — 1 ß	...	20	
— oxydatum rubrum	...	11	
— oxydulatum nigrum	...	39	
— stibiato-sulphuratum	...	3	
— sulphuratum nigrum	...	2	
Ichthyocolla	83		
— concisa	99		
Indigo	44		
— pulverata	56		
Infusum Saleb	2		
— Senegæ compositum	4		
— Sennæ compositum	12		
Jodum	...	17	
— pulveratum	...	20	
Julapium salinum	4		
Kali aceticum	54		
— carbonicum crudum	2		
— — depuratum	7		
— — purum	25		
— causticum fusum	44		
— — siccum	38	5	

		Rbsk. r. S	
1853. 27. Juni.		3	3
	Kali ferreo-borussicum venale	9	
	— hydrojodicum	...	13
	— — pulveratum	...	14
	— nitricum	3	
	— — pulveratum	5	
	— — depuratum	4	1
	— — — pulveratum	10	2
	— sulphuratum	12	
	— sulphuricum crudum	3	
	— — — pulveratum	6	
	— — depuratum	5	
	— — — pulveratum	8	
	— tartaricum	29	
	Kreosotum	...	5
	Lactucarium anglicum Gr. 3 — 2 ß	...	30
	Lapides Cancrorum	19	
	— — præparati	25	
	— calaminaris	2	
	— — præparatus	7	
	— hæmatitidis crystallisatus	3	
	— — — pulveratus	9	
	Lichen Carraghen	2	
	— — concisus	5	
	— — pulveratus	12	
	— islandicus	1	
	— — concisus	4	
	— — pulveratus	14	
	Lignum Guajaci rasum	1	
	— — pulveratum	7	
	— Quassiæ	1	
	— — concisum	7	
	— — pulveratum	25	
	— Santali rubrum	2	
	— — — concisum	5	

	Rbsk. ʒ	r. S. ʒ	1853. 27. Juni.
Lignum Santali rubrum pulveratum . . .	8		
— Sassafras	1		
— — concisum	7		
— — pulveratum	25		
Linimentum ammoniatum	8		
— — camphoratum . .	9		
Liquor Ammonii acetici	12		
— — anisatus	11	2	
— — carbonici	6		
— — — pyro-oleosi . .	7		
— — caustici	9		
— — succinici	39	5	
— — vinosus	10	2	
— arsenicalis	2		
— Ferri acetici	...	7	
— — muriatici oxydati	27		
— Hydrargyri oxydulati nitrici . . .	10		
— Kali acetici	21		
— — carbonici	5		
— — caustici	15		
— — tartarici	12		
— Stibii muriatici	11		
Lithargyrum	2		
— subtilissime pulveratum . . .	5		
Magnesia carbonica	10		
— — pulverata	16		
— sulphurica pura ℔ 1 — 18 β .	3		
— usta	32		
Manganum oxydatum nativum	1		
— — — pulveratum .	4		
Manna calabrina	18		
Massa Pilularum de Cynoglosso	...	6	
Mastix	58		
— contusa	64		

1853. 27. Juni.		Rbsk. r. S. ℥	ʒ
	Mastix pulverata	70	
	Mel album ℔ 1 — 40 ß	4	
	— depuratum	6	
	— rosatum	8	
	Minium	2	
	— pulveratum	5	
	Mixtura acida mineralis	3	
	— alba	3	
	— camphorata	3	
	— Ferri composita	4	
	Morphium Gr. 1 — 4 ß.		
	— aceticum Gr. 1 — 4 ß.		
	Morsuli Rosarum purgantes	22	
	Moschus orientalis Gr. 1 — 16 ß.		
	Mucilago Gummi arabici	7	
	— Seminum Cydoniorum	4	
	Myrrha	14	
	-- grosse pulverata	20	
	— pulverata	29	
	Natrum aceticum	6	
	— carbonicum acidulum pulveratum	16	
	— — crudum	1	
	— — depuratum	6	
	— — — siccatum	15	
	— muriaticum	1	
	— — pulveratum	4	
	— nitricum crudum	3	
	— — depuratum	12	
	— sulphuricum ℔ 1 — 18 ß	3	
	— — pulveratum	7	
	— — delapsum	8	
	Nuces Moschatæ	21	
	— — pulveratæ	33	
	— vomicæ	1	

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ	1853. 27. Juni.
Nuces vomicæ rasæ	4		
— — pulveratæ	12		
Oleum Absinthii æthereum	...	28	
— — coctum	9		
— Amygdalarum	22		
— animale æthereum	...	5	
— Anisi	...	10	
— Bergamottæ	...	8	
— Cacao	45	6	
— Cajeputi	...	5	
— camphoratum	9		
— carminativum	29		
— Carvi	...	5	
— Caryophyllorum	...	4	
— Chamomillæ æthereum	...	295	
— — coctum	10		
— Cinnamomi	...	111	
— Citri	...	7	
— Cornu Cervi foetidum	2		
— Corticum Aurantiorum	...	7	
— Crotonis . . . . Gtt. 1 — 1 ß	...	10	
— Cumini	...	20	
— Foeniculi	...	8	
— Hyoscyami coctum	10		
— Hyperici coctum	10		
— Jecoris Aselli	3		
— Juniperi e Baccis	...	17	
— — e Ligno	8		
— Laurinum	6		
— Lavendulæ	...	4	
— Lini	2		
— — sulphuratum	7		
— Macis	...	10	
— Majoranæ	...	37	

		Rbsk. r. S.	
1853.			
27. Juni.		℥	ʒ
	Oleum Menthæ crispæ	...	33
	— — piperitæ Gtt. 1 — 1 ß	...	33
	— Nucistæ expressum	11	2
	— Olivarum	6	
	— Origani cretici	...	74
	— Papaveris	4	
	— Petræ	9	
	— — rectificatum	16	
	— Raparum	2	
	— Ricini 1 ℔ = 72 ß, ℥ß = 6 ß, ʒ 11 = 3 ß	10	
	— Rorismarini	...	2
	— Rutæ	...	22
	— Sabinæ	...	10
	— Salviæ	...	30
	— Serpylli	...	8
	— Succini crudum	5	
	— — rectificatum	10	
	— Tanaceti	...	25
	— Terebinthinæ	4	
	— — rectificatum	8	
	— — sulphuratum	12	
	— Thymi	...	5
	— contra Tæniam	8	
	— Valerianæ	...	25
	Olibanum	6	
	— contusum	12	
	— pulveratum	18	
	Opium	...	13
	— concisum	...	13½
	— pulveratum Gr. 2 — 1 ß	...	23
	Orleana	9	
	— pulverata	15	
	Os Sepiæ	9	
	— — pulveratum	15	

	Rbsk. r. S.		1853.
	℥	ʒ	27. Juni.
Oxymel Æruginis	14		
— scilliticum	10		
— simplex	8		
Passulæ laxativæ	7		
— minores	3		
Pasta Altheæ	19		
— Cacao cum Lichene Carragheno ℔ 1 — 80 ß			
— — — — islandico ℔ 1 — 80 ß			
— Glycyrrhizæ	13		
Phosphorus	35	5	
Pilulæ aethiopicæ	...	9	
— antharthriticæ	...	11	
— aperientes cum Marte	...	9	
— gummosæ	...	6	
— ad Hydropicos	...	14	
— purgantes c. Hydrargyro	...	37	
— scilliticæ	...	5	
Piper cajennense	...	5	
— nigrum	3		
— — pulveratum	9		
Pix burgundica	1		
— navalis	1		
Plumbum aceticum crudum	3		
— — — tritum	4½		
— — — pulveratum	6		
— — depuratum	7		
— — — tritum	8½		
— — — pulveratum	10		
Poma aurantiorum immatura	1		
— Citri Nr. 1 — 6 ß			
Pulpa Prunorum	4		
— Tamarindorum	5		

1853.
27. Juni.

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ
Pulvis aërophorus Et Par — 4 ß	20	
— — laxans Et Par — 12 ß		
— alterans Plummeri	...	21
— cosmicus	...	6
— dentifricius niger	36	
— — ruber	18	3
— digestivus	28	
— epilepticus Marchionis	...	4
— ad Fumigationes muriaticas	4	
— Jalappæ compositus	...	5
— Ipecacuanhæ compositus	...	5
— Magnesiæ compositus	53	
— refrigerans	13	
— stypticus	13	
— vermifugus	18	
Radix Alcannæ	4	
— — concisa	7	
— — pulverata	10	
— Atheæ	2	
— — concisa	5	1
— — pulverata	8	
— Angelicæ	3	
— — concisa	6	
— — pulverata	9	
— Ari	4	
— — concisa	7	
— — pulverata	10	
— Artemisiæ vulgaris	5	
— — — concisa	8	
— — — pulverata	17	
— Bardanæ	3	
— — concisa	6	
— — pulverata	9	
— Belladonnæ	4	

	Rbsk. r. S. ʒ	3	1853. 27. Juni.
Radix Belladonnæ concisa	10		
— — pulverata	16		
— Calami aromatici	5		
— — — concisa	8		
— — — pulverata	11		
— Caryophyllatæ	5		
— — concisa	8		
— — pulverata	11		
— Chinæ	1		
— — concisa	4		
— — pulverata	7		
— Columbo	7		
— — concisa	13		
— — pulverata	19		
— Curcumæ	3		
— — concisa	6		
— — pulverata	9		
— Cynoglossi	4		
— — concisa	7		
— — pulverata	10		
— Filicis	2		
— — concisa	5		
— — pulverata	8		
— Galangæ	2		
— — concisa	5		
— — pulverata	8		
— Gentianæ	2		
— — concisa	5		
— — pulverata	8		
— Glycyrrhizæ	2		
— — concisa	5	1	
— — pulverata	14		
— Graminis	1		
— — concisa	4		
— — pulverata	7		

1853.
27. Juni.

	Rbsk. ℥	r. S.
Radix Helenii	3	
— — concisa	6	
— — pulverata	9	
— Hellebori albi	2	
— — concisa	5	
— — pulverata	8	
— Jalapæ	18	
— — concisa	24	
— — pulverata	42	
— Ipecacuanhæ	...	6
— — concisa	...	7½
— — pulverata	...	12½
— Iridis florentinæ	3	
— — — concisa	6	
— — — pulverata	15	
— Paeoniæ	4	
— — concisa	7	
— — pulverata	9	
— Pimpinellæ albæ	3	
— — — concisa	6	
— — — pulverata	9	
— Pyrethri	6	
— — concisa	9	
— — pulverata	12	
— Ratanhiæ	19	
— — concisa	22	
— — pulverata	25	
— Rhei moscovitici	...	12
— — — concisa	...	12½
— — — pulverata	...	15
— Saleb	20	
— — pulverata	32	
— Sarsaparillæ	15	
— — concisa	18	
— — pulverata	27	

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ	1853. 27. Juni.
Radix Scillæ	3		
— — concisa	6		
— — pulverata	9		
— Senegæ	14		
— — concisa	17		
— — pulverata	26		
— Serpentariæ	6		
— — concisa	9		
— — pulverata	18		
— Taraxaci	2		
— — concisa	5		
— — pulverata	8		
— Valerianæ	2		
— — concisa	6		
— — pulverata	9		
— Vincetoxici	3		
— — concisa	6		
— — pulverata	9		
— Zedoariæ	3		
— — concisa	6		
— — pulverata	9		
— Zingiberis	2		
— — concisa	5		
— — pulverata	8		
Resina communis	2		
— Guajaci artificialis	...	6	
— — nativa	14		
— — — gr. pulverata	20		
— — — pulverata	26		
— Jalapæ	...	30	
Rob antisyphiliticum	16		
Rotulæ Menthæ piperitæ	16		
Saccharum album	4		
— — pulveratum	7		

		Rbsk. r. S.	
1853. 27. Juni.		℥	3
	Saccharum Lactis	6	
	— — pulveratum	12	
	Sal Acetosellæ	11	
	Sanguis Draconis	17	
	— — pulveratus	32	
	Sapo e Butyro	8	
	— — rasus	11	
	— domesticus viridis	2	
	— hispanicus	4	
	— — rasus	7	
	— — pulveratus	12	
	— jalapinus	...	20
	— medicatus	13	
	— — rasus	16	
	— — pulveratus	21	
	— stibiatus	61	
	Scammonium	113	
	— pulveratum	161	
	Secale cornutum	9	
	— — pulveratum	21	
	Semina Amomi	4	
	— — pulverata	10	
	— Anisi stellati	6	
	— — — contusa	9	
	— — — pulverata	12	
	— — vulgaris	3	
	— — — contusa	5	
	— — — pulverata	8	
	— Cannabis	2	
	— — contusa	4	
	— Carvi	2	
	— — contusa	5	
	— — pulverata	8	
	— Cynæ	8	
	— — contusa	12	

		Rbsk. r. S. ℥	3	1853. 27. Juni.
Semina	Cynæ pulverata	20		
—	Colchici	3		
—	— pulverata	9		
—	Coriandri	2		
—	— contusa	5		
—	— pulverata	8		
—	Cydoniorum	14		
—	Foeniculi	2		
—	— contusa	4		
—	— pulverata	7		
—	Foeni græci	2		
—	— — pulverata	4		
—	Hyoscyami	12		
—	— contusa	15		
—	— pulverata	18		
—	Lini	1		
—	— contusa	3		
—	Lycopodii	8		
—	Paeoniæ	7		
—	— pulverata	13		
—	Papaveris albi	3		
—	Petroselini	6		
—	— contusa	8		
—	Phellandrii	2		
—	— contusa	5		
—	— pulverata	8		
—	Sabadillæ	4		
—	— pulverata	16		
—	Sinapis albæ	2		
—	— pulverata	8		
—	— nigræ	3		
—	— — pulverata	9		
—	Stramonii	12		
—	— pulverata	18		
—	Tanaceti	6		

1853.
27. Juni.

	Rbsk.	r. S.
	3	3
Semina Tanaceti pulverata	12	
Serum Lactis aluminosum	2	
Sevum bovinum	3	
— cervinum	6	
Species ad Clysmata visceralia Kæmpfii	6	
— pro Decocto Lignorum	4	
— emollientes	5	
— fumales	15	
— pro Infuso pectorali	8	
— resolventes	7	
Sperma Ceti	15	
Spiritus Cochleariæ	15	
— Juniperi	8	
— Lavendulæ	12	
— — compositus	17	
— muriatico-æthereus	22	3
— nitrico-æthereus	22	3
— odoratus	11	
— ophthalmicus	13	2
— paralyticus	15	
— Rorismarini	8	
— saponatus	16	
— sulphurico-æthereus	22	3
— — — camphoratus	26	
— — — martiatus	33	5
— Vini alcoholisatus	14	
— — camphoratus	10	
— — gallici	5	
— — — fortior	6	
— — rectificatissimus	9	
— — rectificatus	7	
Spongia cerata	48	
Stannum raspatum	9	
— pulveratum	57	
Stibium seu Regulus Antimonii	5	

1853.
27. Juni.

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ
Stibium oxydatum	...	11
— sulphuratum nigrum	3	
— — — purum	14	
— — — lævigatum	23	
Stipites Dulcamaræ	2	
— — concisi	5	
Strychninum Gr. 1 — 3 ß.		
— nitricum Gr. 1 — 3 ß.		
Styrax calamita	5	
— — pulverata	11	
Succinum	9	
— contusum	12	
— pulveratum	21	
Succus Glycyrrhizæ	5	
— — compositus	17	
— — depuratus	15	2
— — concisus	7	
— Juniperi inspissatus	8	
— Sambuci inspissatus	5	
Sulphur	1	
— pulveratum	3	
— depuratum	3	
— — lotum	4	
— præcipitatum	54	7
— stibiatum aurantiacum Gr. 3 — 2 ß.		
— — rubrum Gr. 1 — 1 ß.		
Syrupus Acetositatis Citri	11	
— Altheæ	5	
— Amygdalarum	7	
— Cerasorum	7	
— Cinnamomi	10	
— Corticum Aurantiorum	7	
— Croci	13	
— Diacodii	6	
— Ferri jodati	20	

1853.
27. Juni.

	Rbsk.	r. S.
	3	3
Syrupus Mannæ	9	
— Mororum	11	
— Papaveris Rhoeados	6	
— Rhei	13	
— Rubi idæi	7	
— Sacchari	5	
— Sambuci	6	
— Senegæ	6	
Tamarindi	2	
Tartarus boraxatus	27	
— depuratus venalis	5	
— — pulveratus	11	
— natronatus	20	
— stibiatus Gr. 2 — 1 ß	...	16
Terebinthina communis	2	
— veneta	4	
Thea amara	9	
— demulcens	4	
Tinctura Absinthii	13	
— Aconiti	13	
— — ætherea	29	
— Aloes	15	
— amara	9	
— Angelicæ	13	
— Arnicæ	12	
— aromatica	14	2
— Asæ foetidæ	17	3
— Benzoes	18	
— — composita	19	
— Calami aromatici	14	
— Cantharidum	15	2
— — concentrata	30	4
— Cascarillæ	14	2
— Castorei canadensis	121	16

1853.
27. Juni.

	Rbsk. r. S.	
	℥	ʒ
Tinctura Castorei canadensis ætherea	136	18
— — moscovitici	...	172
— — — ætherea	...	174
— Chinæ composita	14	2
— — regiæ	24	4
— Cinnamomi	15	2
— Colchici e Seminibus	13	2
— Colocynthidis	19	
— Corticum Aurantiorum	13	2
— Croci	40	6
— Digitalis purpureæ	12	2
— — — ætherea	29	4
— Ferri acetici ætherea	47	
— — muriatici	14	2
— — pomati	14	2
— Gei urbani	14	2
— Gentianæ	13	2
— Guajaci ammoniata	19	3
— — e Ligno	14	
— Jodi	18	3
— Lobeliæ	13	2
— Moschi	...	21
— Myrrhæ	17	3
— Nucum vomicarum	15	2
— Opii benzoica	14	2
— — crocata	49	7
— — simplex	25	4
— — spirituosa	26	4
— Pimpinellæ	13	2
— Pyrethri	14	
— Quassiæ	14	
— Ratanhiæ	17	
— Rhei amara	21	3
— — aquosa	17	

	Rbsk. r. S.	
1853. 27. Juni.	℥	ʒ
Tinctura sacra	17	
— Stramonii e Seminibus	16	
— Trifolii fibrini	13	2
— Valerianæ	13	2
— — ammoniata	16	
— — ætherea	29	4
Trochisci Ipecacuanhæ	19	
Tutia præparata	19	
Unguentum Altheæ	10	
— basilicum flavum	8	
— — nigrum	6	
— Cantharidum	27	4
— — colatum	30	4
— Cerussæ	7	
— — camphoratum	10	
— helleboratum	7	
— hæmorrhoidale	28	
— Hydrargyri cinereum	13	
— — citrinum	11	2
— — rubrum	21	3
— Kali hydrojodici	24	
— Lapidis calaminaris	10	
— martiatum	23	
— nervinum	11	
— quercinum	17	
— Sabinæ	12	
— saturninum	9	
— ad Scrophulos Hufelandi	17	
— stibiatum	38	
— terebinthinatum	7	
Vanilla	...	31
Veratrinum Gr. I — 3 ß.		
Vinum Colchici e Seminibus	12	2

	Rbsk. r. S. ℥	ʒ	1853. 27. Juni.
Vinum Ipecacuanhæ	19	3	
— Malagæ	8		
— Rhenanum	12		
— roborans	8		
— stibiatum	9		
— Teneriffæ	6		
Zincum	1		
— oxydatum album	...	2	
— — — pulveratum	...	4	
— sulphuricum	16		
— valerianicum Gr. 1 — 1½ ß	...	68	

Taxa laborum et reqvisitorum.

	Rbsk. r. S.
For at lave et Decoct indtil 1½ Unzer inclus.	6
— — fra 2 indtil 7½ Unzer incl.	9½
— — — 8 — 15½ —	12
— — — 16 — 24 —	16
— indkoge . . . . 1 Pot	24
— digerere . . . . 1 Unze	1½
— macerere . . . . 1 —	¾
— fordampe . . . . 1 —	1½
— filtrere . . . . 1 —	½
— lave en Emulsion indtil 1½ Unzer incl.	4
— — — fra 2 indtil 7½ —	6
— — — — 8 — 16 —	9½
— — en Infusion indtil 1½ Unzer incl.	4
— — — fra 2 indtil 7½ —	8
— — — — 8 — 16 —	14
Maceration ved Deplacement beregnes som en Infusion.	
For at lave en Gelatina indtil 1½ Unzer incl.	9½
— — fra 2 indtil 5½ –	13
— — — 6 — 12 —	16

		Rbsk. r. S.
1853.		
27. Juni.	For en Saturation	6
	— enhver anden Tilberedning, der ikke bestaaer af Fluida alene	6
	— enhver Blanding af Fluida	3
	Tilsættes faste Legemer til et Decoct eller en Infusion, da godtgjöres kun det Halve af den Arbeidstaxt, der er fastsat for at tilsætte faste Legemer til Fluida.	
	For at lave Morseller . . . for 1 Unze	6
	— Trochiscer og beströe disse, 1 —	9
	— Piller og beströe disse med Sem. Lycopodii, indtil 1 Drachme	3
	og for hver 1 —	3
	— Piller og beströe disse med Cinnam., indtil 1 Drachme	$5\frac{1}{2}$
	og for hver 1 —	$5\frac{1}{2}$
	— Piller og forsölve samme, for 1 Drachme	$7\frac{1}{2}$
	— — og forgylde do. 1 —	16
	— Boli (Piller af 8 à 10 Grans Vægt) for 1 Unze	12
	og derover for hver fölg. Unze	8
	— en Latværge indtil 2 Unzer incl.	6
	og for hver fölgende Unze . .	$1\frac{1}{2}$
	For at blande en Salve indtil $3\frac{1}{2}$ Unzer incl.	3
	— — fra 4 indtil $7\frac{1}{2}$ —	6
	— — — 8 — 32 —	11
	For at lave Plastere . . . . . . 1 Unze	3
	— indpakke en Stang Plaster, med Voxpapir og Signatur	2
	— skjære og blande af Species, 1 Unze	3
	— blande et Pulver indtil $1\frac{1}{2}$ Unze incl.	3
	— — — fra 2 indtil $5\frac{1}{2}$ —	6
	— — — — 6 — 12 —	11
	— dele et Pulver i Portioner, for hver med Kapsel	1

1853. 27. Juni.

	Rbsk. r. S.
For at dele et Pulver i Portioner, for hver med Voxpapir	1½
— — Urter i Portioner, for hver Portion	1
— stryge et Plaster paa Störrelse af et Ark Papir eller 208 Qvadrat-Tommer, paa Skind	48
— do. do. paa Lærred	32
— do. do. ½ Ark paa Skind	24
— do. do. — paa Lærred	16
— do. do. ¼ Ark paa Skind	12
— do. do. — paa Lærred	8
— do. do. ⅛ Ark paa Skind	6
— do. do. — paa Lærred	4
For at stryge et Plaster af de mindre halvmaaneformige eller semilunære	2
— do. af en Species-Dalers Störrelse v. Monetæ	4
For at forsyne et Plaster m. m. med en Hefte-Rand	4
(Skind og Lærred ere indbefattede i ovennævnte Arbeids-Godtgjörelse; Plasteret, som hertil forbruges, betales efter dets Priis i Taxten).	
For at indpakke strögne Plastre med Voxpapir, Signatur og övrige Indpakning:	
indtil ⅛ Ark inclus.	3
— ¼ —	4
— ½—1/1 —	6
For en Convolut til afdelte Pulvere af broget Papir	3
Skriv-Papir . . . . 1 Ark	2
Vox-Papir . . . . 1 —	4
Pak-Papir . . . . 1 —	4
Textur, Signatur og Prop, foruden Glasset .	2½
— — — — Bouteillen	3½

		Rbsk. r. S.
1853. 27. Juni.	Et Glas eller en Krukke med Textur og Signatur indtil 1½ Unze incl.	6½
	— — med Textur og Signatur fra 2 indtil 3½ Unze incl.	7
	— — — 4 — 5½ —	8
	— — — 6 — 7½ —	9
	— — — 8 — 16 —	12½
	En Bouteille med Textur, Signatur og Prop .	13
	½ — — — — . .	12
	Sorte Glas beregnes lig hvide med Tillæg af 33⅓ pCt.	
	Pap-Æsker, mellemfine med Fals og Glands-Papir samt Signatur indtil 1 Unze	3
	do. do. 1 Unze indtil 1½ Unze incl.	4
	do. do. fra 2 — — 4 —	6½
	do. fine pressede, fiint Iris-Papir med Signatur indtil 1 Unze	4
	do. do. 1 Unze indtil 1½ Unze incl.	5
	do. do. fra 2 — — 4 —	9
	Convoluter til afdelte Pulvere, pressede, og Irispapir, indtil 5 Stkr. incl.	3
	do. do. do. fra 6 — 11 —	4
	do. do. do. — 12 — 24 —	5
	Proppe med Signatur til Sukkerglas indtil 1½ Unze incl.	5
	do. do. fra 2 indtil 4 —	6

Den laveste Priis for et Ingredients, som indgaaer ved Tillavning af en Recept, er . 1

Forordnes Lægemidler, som ikke findes anförte i Medicinaltaxten, da er Prisen paa samme at bestemme efter deres Lighed i Priis paa Indkjöbsstedet med andre i Taxten taxerede Medikamenter, og Midlet, hvorefter det er beregnet, bemærkes paa Recepten.

Formler efter de forskjellige udkomne Dispensatorier og Pharmacopoeer, og som ikke findes i den danske Pharmacopoe, betragtes med Hensyn til Taxationen, som om de magistrelt vare ordinerede, eller hver enkelt Deel af Formlen var specificeret. 1853. 27. Juni.

Findes ved et Middel i Taxten Prisen angivet baade paa Pund og Unze, Unze og Drachme, Drachme og Gran, da beregnes Midlet efter den mindre Vægtmængdes Priis, indtil den större Vægtmængdes Priis naaes. — Det kongelige Sundheds-Collegium i Kjöbenhavn, den 14. Juni 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Husbondens Pligt at forsörge sit Tyende i Sygdomstilfælde.** Khavn den 29. Juni 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 358. 29. Juni.

Ved at fremsende et til vedkommende Sysselmand stilet og af dennes Erklæring med Bilage ledsaget Andragende, hvori Bonden Jon Jonsson af Stórugiljá i Torfalækjar Rep inden Hunavatns Syssel anker over, at den Fordring paa Vederlag af Vindhælis Reps Fattigkasse, som han for det i nysmeldte Rep forsörgelsesberettigede Fruentimmer Kristin Thorsteinsdatters Underholdning fra Skiftetiden 14. Mai 1848, da hun som fæstet Aarstyende tiltraadte hans Tjeneste, og til i Jan. 1849, da hun blev bragt til sin Forsörgelsescommune, fornævnte Vindhælis Rep, paa Grund af hendes Svagelighed og deraf fölgende Udygtighed til Arbeide, formener sig berettiget til at erholde, först er bleven nedsat fra 10 Rbd. til 7 Rbd. ved Sysselmandens Resolution af 14. Aug. 1851 og senere afslaaet ved Amtets Resolution af 10. Novbr. næstefter, har Hr. Amtmanden i behagel. Skrivelse af 14. Decbr. f. A. indstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse.

1853. Foranlediget heraf undlader jeg ikke, til behagel.
29. Juni. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, tjenstl. at melde, at Ministeriet med Hr. Amtmanden maa være enigt i, at der ikke i nærværende Tilfælde kan tilkomme Husbonden nogen Erstatning. — Indenrigsministeriet den 29. Juni 1853.

29. Juni. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. at **Gebyr for Thinglæsning ikke bör betales** i Anledning af **kongelige Oppebörsler.** Khavn den 29. Juni 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 359.

I behagel. Skrivelse af 11. Decbr. f. A. har Hr. Amtmanden indstillet til Ministeriets Afgjörelse en mellem Dem og Sysselmanden i Norder-Mule Syssel opstaaet Meningsulighed om, hvorvidt Sidstnævnte er berettiget til at beregne sig Gebyr for Thinglæsning af Caution for Intraderne af Munkethveraa Klostergods, idet De har anseet Bestemmelsen i Forordn. 24. April 1833 § 9 anvendelig paa det omhandlede Tilfælde, hvilket derimod er bestridt af Sysselmanden.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke, efter om Sagen at have brevvexlet med Justitsministeriet, til behagel. Efterretning og Bekjendtgjörelse for bemeldte Sysselmand tjenstl. at melde, at, da de omhandlede Intrader maae henregnes til kongelige Oppebörsler, vil intet Salair i det omspurgte Tilfælde være at beregne. — Indenrigsministeriet den 29. Juni 1853.

30. Juni. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **spanske Skibes Befragtning** til Fart paa Island. Khavn den 30. Juni 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 360.

Udenrigsministeriet har, ved at fremsende en Afskrift af den Fremstilling, som velbemeldte Ministerium

har modtaget fra den berværende spanske Minister-resident, betræffende en af Kjöbmand Siemsen i Reykjavík fört Besværing over, at Indenrigsministeriet har nægtet ham Tilladelse til at fragte to spanske Skibe med Tömmerladning til Island i indeværende Aar anderledes end mod Erlæggelse af 20. Rbd. pr. C. L., i behagelig Skrivelse af 19. dennes begjært dette Ministeriums Yttringer i bemeldte Anledning meddelte.

1853. 30. Juni.

Forsaavidt Kjöbmand Siemsen i nysnævnte Henseende har paaberaabt et ham gjennem det islandske Departement i Januar Maaned d. A. givet Löfte om, at der vilde blive meddeelt ham Tilladelse til iaar at fragte spanske Skibe paa samme Vilkaar som forrige Aar, da forbolder dette sig ikke saaledes, idet intet saadant Löfte er givet, hvorimod der, paa en fra ham ved en her bosat Mand i vedkommende Bureau fremsat mundtlig Forespörgsel, om en lignende Tilladelse som den, der forrige Aar var ham meddeelt til at fragte et spansk Skib, iaar kunde ventes tilstaaet for to spanske Skibe, skal være svaret, at man paa den Tid (i Januar Maaned) ikke vidste at der var taget nogen modsat Bestemmelse. Da der imidlertid kort derefter, i Anledning af det Rigsdagen forelagte Udkast til en Handelslov for Island, saavel af de herværende islandske Kjöbmænd som af de kjöbenbavnske Rbedere blev reist Anke, deels over, at der i forrige Aar var blevet meddeelt Siemsen den ombandlede Tilladelse til at fragte et spansk Skib, deels over, at der ikke i nysommeldte Lovforslag var betinget en Differentialafgift af de Staters Skibe, som ikke indrömme Danmark Reciprocitet, blandt hvilke især Spanien var udhævet som den, hvorom der navnlig maatte blive Spörgsmaal, fandt allerede den daværende Indenrigsminister, som Udenrigsministeriet af Indenrigsministeriets Skrivelse af 31. Marts d. A. bekjendt, sig foranlediget til endog at stille den Foranstaltning, hvorefter der i de to nærmest foregaaende Aar var blevet tilladt engelske Skibe at gaae i Ballast til

1853. Island for at hente Heste, imod en Afgift af 14 Mk. pr.
30. Juni. C. L. af Skibets Drægtighed, i Bero, indtil den islandske Handelslov var bleven afgjort i Rigsdagen. I den Mellemtid, som hengik indtil Ministerforandringen i April Maaned, indkom vel ingen Begjæring, hverken fra Siemsen eller Andre, om Tilladelse til at fragte spanske Skibe med Tömmer fra Norge; men at den forhenværende Indenrigsminister, hvis en saadan Begjæring havde indkommet, vilde have afslaaet samme, kan ikke paatvivles, idet det netop var imod denne Tilladelse at Indsigelserne vare rettede, og det er saaledes uden Föie naar Siemsen har paastaaet, at den forandrede Forholdsregel var en Fölge af det i April foregaaede Ministerskifte.

Da der kort efter min Tiltrædelse indkom fornyede Begjæringer om at maatte sende engelske Skibe i Ballast til Island, for der at hente Heste, og det maatte forekomme mig, at Meddelelsen af Tilladelse hertil var ubetænkelig, eftersom islandske Heste aldrig havde været Gjenstand for den islandske Handel, som drives herfra, og det derfor ikke kunde antages, at de danske Handlendes Interesse i nogen Henseende blev tilsidesat ved en saadan Indrömmelse, der mest maatte antages stemmende med Islands Interesser, bevirkede jeg en kgl. Resolution, hvorved det tidligere Forhold i denne Henseende blev restitueret. Naar Siemsen derfor i sit Andragende har anfört, at Indenrigsministeren har iaar ladet udfærdige Passe for norske og engelske Skibe, da maa dette, hvad de sidstnævnte Skibe angaaer, forstaaes med den Indskrænkning, at de kun kunne gaae i Ballast, og ikke maae udföre andre Gjenstande fra Island, end Heste.

Derimod maatte jeg finde, at Sagen fremböd afgjörende Betænkeligheder med Hensyn til Spörgsmaalet om, hvorvidt det maatte kunne tillades spanske Skibe at gaae med Tömmerladninger til Island, og derfra at udföre islandske Produkter til Spanien. Det maa i saa

Henseende först bemærkes, at den islandske Handel efter Forordn. 13. Juni 1787 kun staaer aaben for kgl. Undersaatter, og at dertil alene maae bruges indenlandske Skibe, som til hver Reise forsynes med et særligt i Kongens Navn udstedt Pas. Dog blev det daværende kgl. Rentekammer, i hvis Sted nu Indenrigsministeriet træder, bemyndiget til at meddele Tilladelse for fremmede Skibe til at beseile Island, mod i Stedet for Ind- og Udförselstold at svare en Afgift i Almindelighed af 50 Rbd. pr. C. L., men, naar Skibet er ladet med Tömmer, af 20 Rbd. Heri blev, hvad de sidstnævnte Ladninger angaaer, ved Plakk. 1. Juni 1821 og 22. Martii 1839 gjort den Forandring, at Rentekammeret, nu Indenrigsministeriet, blev „med Hensyn til den i Island værende Mangel paa Tömmer og anden Trælast", bemyndiget til, naar og saalænge det maatte ansees fornödent, at meddele fremmede Staters Undersaatter Beseilingspasse til at indföre Tömmer og visse Bygningsmaterialier i Island, uden at svare den ved Forordn. 11. Septbr. 1816 § 3 paabudne Afgift, men iövrigt under de i bemeldte Forordn. foreskrevne Vilkaar, og saadanne særdeles Betingelser, som i hvert enkelt Tilfælde maatte findes passende. Den saaledes aabnede Lettelse i Adgangen for Tömmertilförsel med fremmede Skibe var formentlig foranlediget ved den Omstændighed, at Islands Forsyning med denne for samme saa vigtige Fornödenhed var blevet meget besværet derved, at Norge, hvorfra det forhen fornemmelig erholdt samme, i 1814 var blevet skilt fra det danske Monarchi. Det var og i lang Tid alene norske Skibe, hvorpaa den ovennævnte Begunstigelse blev anvendt, tildeels uden at nogen Afgift blev foreskrevet, men i senere Tid imod at der, naar mere end Halvdelen af Skibets Drægtighed er bestuvet med islandske Produkter, erlagdes en Afgift af 14 Mk. pr. C. L. af hele Skibets Drægtighed; men i forrige Aar blev det tilladt Kjöbmændene Bjering og Siemsen af Reykjavík at fragte

1853. 30. Juni.

1853. det spanske Skib Esperanza til, imod nysnævnte Afgifts
30. Juni. Erlæggelse, at overföre Tömmer fra Norge til Island, ligesom det under Krigen i 1848 var blevet tilladt den samme Kjöbmand Siemsen at benytte et spansk Skib til at overföre nogle ham tilhörende, i Hamborg henliggende Varer, efterat han havde angivet, at han paa Grund af Krigsforholdene ikke hertil kunde benytte sit eget Skib.

Regjeringen vilde vistnok endnu ikke være mindre tilböielig til at udstede Bevillinger til Benyttelse af spanske end af norske, eller andre venskabelige Staters Skibe, dersom ikke Forholdene vare forskjellige, men medens norske Skibe, om de end benyttes til Udförsel af islandske Produkter, dog ikke derved kunne have noget forud for danske Skibe, vil Hovedhensigten med Befragtningen af spanske Skibe til denne Fart være, til spanske Havne at udföre det vigtigste af de islandske Produkter, Fisk, for derved at undgaae de höiere Afgifter, som fordres, naar Fisken tilföres i andre, og navnlig danske Skibe, og som udgjöre ikke mindre end 3 Rbd. 2 Mk. 5 Sk. pr. Skpd., eller circa 54 Rbd. pr. C. L., idet Tolden paa islandsk Fisk, indfört i danske Skibe i Spanien, udgjör 13 Rbd. 3 Mk. 2 Sk. pr. Skpd., men derimod kun 10 Rbd. 13 Sk. naar den indföres i spanske Skibe.

Naar det derfor blev almindeligt at fragte spanske Skibe med Tömmer til Island, kunde det befrygtes, at derved kunde blive tilföiet den danske Skibsfart et ikke ubetydeligt Afbræk, og at den vigtigste Green af den islandske Handel kunde blive næsten monopoliseret for spanske Skibe, dersom disse dertil kunde benyttes mod den ringe Afgift af 14 Mk. pr. C. L., der kun vilde udgjöre $^{1}/_{23}$ af den Afgift, som Vedkommende vilde bespare ved at benytte spanske Skibe til at indföre Fisk til Spanien.

Under disse Omstændigheder maatte jeg finde det uforsvarligt, at bevilge det först i Mai Maaned af Kjöbmand Siemsen indgivne Andragende, om Tilladelse til

at fragte to spanske Skibe blot imod Erlæggelse af af 14 Mk. pr. C. L. Det var endog undtagelsesviis, at Bevilling er meddeelt foranförte Skibe mod Afgift af 20 Rbd. pr. C. L., idet nemlig Vedkommende havde haft nogen Anledning til at vente en saadan Tilladelse endog under fordeelagtigere Vilkaar. En lige Tilladelse vil ikke kunne ventes for Fremtiden. Imidlertid vedbliver Regjeringen det Önske, at kunne frigive den islandske Handel for fremmede venskabelige Staters Undersaatter og deres Skibe, men forsaavidt der i disse Stater maa svares Differentialtold eller höiere Skibsafgifter af danske end af deres egne Skibe, vil det være nödvendigt at træffe tilsvarende Forskjeller til Betryggelse for den danske Skibsfart. Det er dog vistnok Regjeringens Önske, at kunne undgaae alle saadanne den indbyrdes Samhandel indskrænkende Betingelser. Det vilde derfor være særdeles önskeligt, om Udenrigsministeriet endnu inden den islandske Handelssag, hvormed den nu forsamlede Rigsdag ei vil befatte sig, forelægges en tilkommende Rigsdag, kunde ved Underhandlinger udvirke Tilsagn om, at danske Skibe fritages for den omhandlede Differentialtold i Spanien imod vedbörlig Gjensidighed fra dansk Side. — Indenrigsministeriet den 30. Juni 1853.

1853. 30. Juni.

Kongelig Resolution ang. **Understöttelse** til en **Landvæsens-Elev** fra Island. Skodsborg den 10. Juli 1853. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 40. — I allerund. Forestilling 4. Juli foredrager Indenrigsministeren (Örsted) en indkommen Ansögning fra Landvæsens-Elev Björn Asbjörnsson fra Island, hvori han anholder om „Understöttelse til i indeværende Sommer at foretage en Reise i Jylland, for at gjöre sig bedre bekjendt med Engkulturen, Foderurters og Rodfrugters Dyrkning, samt Husdyrenes hensigtsmæssige Rögt og Pleie, saavel som de Indretninger, der efter de i hans Födeland stedfindende Forhold der maatte kunne anvendes". — Ansögeren var i Aaret 1851 bleven sendt til

10. Juli.

1853. Danmark af et i Vopnafjorden oprettet landoeconomisk Selskab, for at gjöre sig bekjendt med Landbruget. Han blev da, efter
10. Juli. Landhusholdningsselskabets Foranstaltning, og paa dets Bekostning, anbragt som Landvæsens-Elev ved den landoeconomiske Læreanstalt paa Haraldslund ved Aarhus i Foraaret 1852, hvorfra han i Mai 1853 kom til Skibild i Ringkjöbing Amt. Da han anbefaledes ved gode Vidnesbyrd, indstiller Ministeren:

„at Islænderen Björn Asbjörnsson i indbemeldte Öiemed allernaadigst bevilges en Understöttelse af 100 Rbd. af Renterne af den ved allerhöieste Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island".

[Kongelig Resolution]:
Indstillingen bifaldes. — Skodsborg den 10. Juli 1853.

17. Juli. **Lov** om midlertidig **Indtægts- og Udgifts-Bevilling.** Eremitagen den 17. Juli 1853. — Denne „Lov om Indtægts- og Udgifts-Bevilling, indtil Finantsloven for Finantsaaret 1853—54 er given", bemærkes her i Forbindelse med Finantslovene; jevnf. Lov 28. Marts og 12. Mai 1853 (ovenfor). Dens Gyldighed bestemmes indtil i det sidste til 31. August d. A. Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1853, S. 571. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1853, S. 63.

22. Juli. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **nogle fra Nordlandet** i Island formentlig **til Flandern bortförte Fiskere.** Khavn den 22. Juli 1853. — Isl. Copiebog 1853, Nr. 391.

Udenrigsministeriet har ved behagel. Skrivelser af 9. Juni og 30. Decbr. f. A. meddeelt dette Ministerium Underretning om, at de i Frankrig og Belgien foranledigede Undersögelser i Anledning af det i Island circulerende Rygte, at en udenfor Siglufjorden i Öefjords Syssel under Islands Nord-Amt, med 11 Mands Be-

sætning i Aaret 1842 bortebleven Fiskerbaad, som i Storm formentes at være forulykket, skulde have været optaget af et flandersk Fiskerfartöi, ikke have fört til det tilsigtede Resultat.

1853. 22. Juli.

Imidlertid er senere hertil fra Amtmanden over bemeldte Amt indkommet et inden fornævnte Syssels Extraret optaget Forhör, hvorved de tidligere afgivne Forklaringer i det Væsentlige ere blevne bekræftede, og da Formodningen om Virkeligheden af de bevidnede Facta derved synes at have faaet en ny Bestyrkelse, som i Island har vundet stærk Tiltro, skulde jeg, ved tjenstl. at fremsende en dansk Oversættelse af forberörte Forhör, tilligemed Afskrift af fornævnte Amtsskrivelse, ikke undlade lige tjenstl. at henstille, om velbemeldte Ministerium maatte finde Anledning til at foranstalte en yderligere Undersögelse om Sagen anstillet, navnlig ved at foranledige Listerne over det Mandskab, der i det omhandlede Aar udgjorde Besætningerne paa de i Forklaringerne opgivne Skibe gjennemgaaede, og nærmere Oplysninger om de enkelte Personers Navne, Födselssted m. v. tilveiebragte, idet man om Udfaldet tör forvente en nærmere Underretning i sin Tid behageligen meddeelt. — Indenrigsministeriet den 22. Juli 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **fremmede Skibes Adgangstilladelse** til at **handle paa Island.** Khavn den 22. Juli 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 392. 22. Juli.

Med Hensyn til, at nogle brittiske Handelshuse ifölge den med Udenrigsministeriets behagel. Skrivelse af 4. f. M. fra Generalconsul Marshall i Leith modtagne Beretning, have, uagtet Indenrigsministeriets Resolution af 31. Marts d. A., hvorved nægtedes Tilladelse til Hestes Udförsel fra Island, i dette Öiemed udsendt Skibe til Island, har velbemeldte Ministerium under

1853. 15. i d. M. begjært Underretning meddeelt om, hvorvidt de Skibsförere, der saaledes ere med deres
22. Juli. Skibe gaaede til Island, have kunnet erholde af vedkommende Autoriteter der paa Öen den omhandlede Tilladelse til Udförsel af Heste.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke tjenstl. at melde, at Autoriteterne i Island ikke have Bemyndigelse til at admittere til nogensomhelst Handel noget Skib, være sig dansk eller fremmed, som ikke herfra er forsynet med behörigt Beseilingspas, i hvilken Henseende den i min Skrivelse til Udenrigsministeriet af 30. f. M. berörte allerh. Resolution af 4. Mai d. A., ved hvilken den tidligere meddeelte, men senere nægtede Tilladelse til at udföre Heste i fremmede Skibe fra Island, nu atter indrömmes, ikke har bevirket nogen Forandring. — Indenrigsministeriet den 22. Juli 1853.

25. Juli. **Islandske Departements** Skrivelse til Distriktslæge Ph. Th. Davidsen paa Vestmannöerne, ang. **Opsendelse af Instrumenter** som **Inventarium til Embedet.** Khavn den 25. Juli 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 396.

Til Opbevaring ved Distriktslæge Embedet paa Vestmannöe undlader Depart. ikke tjenstl. at tilstille Hr. Distriktschirurgen de i Deres Andragende af 16. Novbr. f. A. begjærte nye for offentlig Regning anskaffede Instrumenter til bemeldte Lægeembede, hvorhos De lige tjenstl. anmodes om, behagel. at ville hertil indsende de af de ældre Læge-Embedet tilhörende chirurgiske Instrumenter, som ifölge det i bemeldte Andragende Yttrede trænge til Istandsættelse, for at det i saa Henseende Fornödne herfra kan blive foranlediget. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 25. Juli 1853 [1].

---

[1]) under s. D. er fra Departementet afgaaet en Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, hvorved denne Embedsmand,

Thronfölgelov for det danske Monarchi. Eremitagen den 31. Juli 1853. — Denne Lov er i Dansk Text uden Oversættelse sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island „til foranstaltende Thinglæsning" ved Isl. Depart. Skrivelse 19. Aug. 1853 (Isl. Copieb. 1853, Nr. 458 —460), og anföres som publiceret saaledes: 1853 i Reykjavík By og 1854 i de övrige Jurisdiktioner i Sönder-Amtet, samt i alle Sysseler i Vester-Amtet og Nord- og Öster-Amtet. I Aaret 1855 er den sendt til Althinget tilligemed andre for Danmark udkomne Love i 1853—54, og androg Thinget i den Anledning paa, at den maatte blive udgivet og publiceret paa Islandsk (Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 777). Da dette imidlertid blev afslaaet i kongel. Bekjendtg. til Althinget 27. Mai 1857, fremkaldte dette Afslag en Reservation fra Thinget i Henhold til Forordn. 21. Decbr. 1831 (Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1857, S. 55, 910—912). — Original-Aftryk paa Dansk (samt ligeledes paa Dansk og Tydsk) hos Schultz, 8 S. i 4to, (og 12 S. i 4to). Departem. Tid. 1853, S. 585—591 (Dansk og Tydsk). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1853, S. 87—91.

1853. 31. Juli.

THRONFÖLGELOV for det danske Monarkie.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Af Vore Forfædre paa Thronen er det blevet erkjendt som en

---

i Henhold til hans Skrivelse af 26. Mai d. A., anmodes om at foranstalte et Belöb af 35 Rbd. 16 Sk., som var medgaaet til at kjöbe de oversendte Instrumenter for, refunderet Islands Jordebogskasse af Sönder-Amtets Repartitionsfond. Isl. Copieb. 1853, Nr. 399. — Ifölge Instrumentmager Nyrops specificerede Regning vare de opsendte Instrumenter fölgende:

2 Bistourier à 7 Mk.	2 Rbd.	2 Mk.	» Sk.
1 Scarifications-Apparat	10 —	3 —	» —
1 Drejers Vaccinations-Etui	4 —	2 —	» —
1 Speculum oris	1 —	3 —	» —
1 Speculum vaginæ	2 —	» —	» —
1 Steins Fraktur-Maskine	10 —	» —	» —
1 Moderspröite med 3 Rör, i Kasse	4 —	» —	» —
1 Pakkasse	» —	3 —	» —
Summa	35 Rbd.	1 Mk.	» Sk.

1853. 31. Juli. Hovedgrundsætning for deres Regjering, at de Lande, der ere de Danske Kongers Scepter underkastede, ikke maae deles eller adskilles fra hverandre. I Overeensstemmelse dermed har Vor höitelskede kjære Fader, Hans Majestæt Höisalig Kong Christian den Ottende, höilovlig Ihukommelse, idet han fandt sig foranlediget til, i det af Os som daværende Kronprinds medunderskrevne aabne Brev af 8. Juli 1846, at udtale sig angaaende Arveforholdene i det Danske Monarkie, givet alle sine troe Undersaatter den Forsikkring, at hans Bestræbelser uafladeligen have været og skulle blive rettede paa at tilveiebringe en fuldstændig Anerkjendelse af den samlede Danske Stats Integritet, saa at de under hans Scepter samlede Landsdele ei nogensinde skulle adskilles. Under de Rystelser, der, kort efterat det guddommelige Forsyn havde kaldt Os paa Vore Forfædres Throne, i flere Europæiske Lande truede med at omstyrte det borgerlige Samfunds Grundvold, og efterat være trængte ind over Vort Monarkies Grændser bleve yderst faretruende for dets Integritet, have ogsaa Vi troet med urokkelig Fasthed at maatte holde over denne, hvis Opnaaelse og Bevarelse af Vore Forfædre paa Thronen var overantvordet Os som et af Hovedformaalene for de Danske Kongers Regjering.

Da imidlertid Monarkiets vedvarende Sammenhold er betinget af en for alle dets Dele fælleds Arvefölge, og Vor Höisalige dyrebare Faders og Vore egne Bestræbelser for at udvide den i Vort Kongerige Danmark, i Vort med den Danske Krone uadskilleligt forenede Hertugdömme Slesvig og utvivlsomt ogsaa i flere andre af Monarkiets Dele gjældende, i Kongeloven for det Tilfælde, at, efter Forsynets urandsagelige Villie, Höisalig Kong Frederik den Tredies nu over hele Monarkiet regjerende Mandsstamme maatte uddöe, fastsatte qvindelige Arvefölge til at være anerkjendt gyldig for hele Monarkiet, ikke förte til Opnaaelsen af det tilsigtede Öiemed, saa maatte Vi erkjende, at det mest

hensigtssvarende Middel til at forebygge Monarkiets fremtidige Adsplittelse vilde være, at lade for det nævnte Tilfælde udgaae en ny, for Monarkiets hele Omfang gyldig og altsaa Kongelovens Arveforskrifter ophævende Thronfölgelov, samt at forskaffe denne folkeretlig Anerkjendelse. 1853. 31. Juli.

Efterat Veien hertil var bleven banet deels ved den venskabelige Velvillie, hvormed hans Majestæt Keiseren af Rusland, i sin Egenskab af Hoved for det Holsteen-Gottorpske Huses ældste Linie, havde til Fordeel for Hans Höihed Prinds Christian til Slesvig-Holsteen-Sönderborg-Glücksborg og hans mandlige Afkom frafaldet de Arvefordringer paa en Deel af Vore Arvelande, hvilke Hans Keiserlige Majestæt antog i det forudsatte Tilfælde at tilkomme den nævnte Linie, og deels ved den höimodige Redebonhed, med hvilken Vore Thronen nærmest staaende Frænder til Opnaaelsen af hiint Formaal have givet Afkald paa deres Arveret, toge Vi med Vor höitelskede kjære Farbroders, Hans Kongelige Höihed Arveprinds Frederik Ferdinands fulde Samtykke den Beslutning, for det Tilfælde, at det fra Kong Frederik den Tredie paa Sværdsiden nedstammende mandlige Afkom maatte uddöe, da, med Ophævelse af al Arveret efter Kongeloven og Udelukkelse af den qvindelige Arvefölge, at kalde til Thronfölgen for samtlige Vort Scepter undergivne Lande Vor höitelskede kjære Frænde, Hans Höihed Prinds Christian af Slesvig-Holsteen-Sönderborg-Glücksborg og hans mandlige Afkom med hans Gemalinde, Vort höitelskede kjære Södskendebarn, Hendes Höihed Prindsese Louise Vilhelmine Frederikke Caroline Auguste Julie af Slesvig-Holsteen-Sönderborg-Glücksborg, födt Prindsesse af Hessen.

Da det endvidere er lykkedes Os ved en under 8de Mai 1852 med Hans Majestæt Keiseren af Österrig, Konge af Ungarn og Böhmen, den daværende Prinds-Præsident for den franske Republik (nu de Franskes

1853. Keiser), Hendes Majestæt Dronningen af det forenede
31. Juli. Kongerige Storbritanien og Irland, Hans Majestæt Kongen af Preussen, Hans Majestæt Keiseren af Rusland, og Hans Majestæt Kongen af Sverrig og Norge, i London afsluttet, senere ratificeret, og, efter dertil ifölge sammes Artikel 4 given Anledning, af de fleste Europæiske Magter tiltraadt Tractat, at vinde Anerkjendelse saavel af Udeleligheden af det Danske Monarkie som en vedvarende Grundsætning i den Europæiske Folkeret, som ogsaa af den af Os besluttede Ordning af Thronfölgen; og da endelig den forenede Danske Rigsdag, i Henhold til Grundloven af 5. Juni 1849 § 4, ved Beslutning af 24. Juni d. A. har for sit Vedkommende samtykket i Vort til den rettede Forslag om den saaledes af Os tilsigtede Ordning af Thronfölgen, saa ere vi nu satte istand til ved Udstedelsen af en Vort samlede Monarkie omfattende, for alle dets Dele gyldig Thronfölgelov at fuldbyrde denne Ordning, der i saa lang Tid har været Gjenstand for Vore landsfaderlige Bestræbelser.

Thi forordne og kundgjöre Vi herved som fölger:

Artikel 1. Saafremt det fra Kong Frederik den Tredie paa Sværdsiden nedstammende mandlige Afkom, som ifölge samme Konges under 14. Novbr. 1665 givne Kongelov har Arveret til den Danske Throne, efter Guds urandsagelige Villie maatte uddöe, skal al Arveret efter bemeldte Kongelovs Artikler 27—40 være ophævet, og kun Mand af Mand, med Udelukkelse af Qvinderne, være arveberettiget til de under Vort Scepter forenede Lande. Thronfölgen skal da udi samtlige disse Lande gaae over paa Vor höitelskede kjære Frænde, Hans Höihed Prinds Christian af Slesvig-Holsteen-Sönderborg-Glücksborg, hvem Vi fra nu af ville have tillagt Navn af Prinds til Danmark, og paa hans mandlige Afkom med hans Gemalinde, Vort höitelskede kjære Södskendebarn, Hendes Höihed Prindsesse Louise Vilhelmine Frederikke Caroline Auguste Julie af Slesvig-Holsteen-

Sönderborg-Glücksborg, nu Prindsesse til Danmark, födt Prindsesse af Hessen. 1853. 31. Juli.

Artikel II. Paa dette Afkom, Mand efter Mand og Mand af Mand, avlet udi ret lovligt Ægteskab, skal Kronen nedarves efter Förstefödselsretten og den agnatiske Linealfölge.

Artikel III. Dersom der, hvad Gud forbyde, maatte opstaae overhængende Fare for, at denne saaledes til Thronfölgen kaldede fyrstelige Mandsstamme skulde uddöe, skal Vor da regjerende Efterfölger paa den Danske Throne være forpligtet at drage Omsorg for Thronfölgens videre Ordning paa den Bevarelsen af Monarkiets Selvstændighed og Integritet samt Kronens Rettigheder bedst sikkrende Maade, og for, i Overeensstemmelse med den 2. Artikel af den forannævnte i London under 8. Mai 1852 afsluttede Tractat, at tilveiebringe Europæisk Anerkjendelse af saadan Ordning.

Denne Thronfölgelov for det samlede Danske Monarkie, hvilken Vi have ladet udfærdige i det Danske og Tydske Sprog og paraphere af Vor höitelskede kjære Farbroder, Hans Kongelige Höihed Arveprinds Frederik Ferdinand, og af Vort Geheime Statsraads samtlige övrige Medlemmer, have Vi saaledes herved udstedt og fuldbyrdet. Og ville Vi, at Originalen skal henlægges til Opbevaring i Vort Geheime Arkiv.

Hvorefter Alle og Enhver sig allerunderdanigst have at rette. — Givet paa Vort Slot Eremitagen, den 31. Juli 1853.

Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854. Eremitagen den 31. Juli 1853. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 54 Sider i 4to. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1853, S. 91—166. Uddr. i Depart. Tid. for 1853, S. 625—639. Islandsk: Uddr. i Norðri II. (1854), S. 17—20. — Her optages kun hvad der direkte henföres til Island. 31. Juli.

1853. Vi Frederik den Syvende o. s. v. G. V.: Rigsdagen
31. Juli. har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Cap. I. (Indtægt) . . . .

§ 9. De islandske Intrader föres til Indtægt med nedenstaaende 27,949 Rbd. 6 Sk.

	Special-summer. Rbd.	β	Hoved-summer. Rbd.	β
1. Almindelige Indtægter:				
a. Afgift af Arv og overdragne Eiendomme	1430			
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	640			
c. Rangskat	400			
			2470	
2. Særegne Indtægter:				
a. Syslernes Forpagtningsafgifter	2610			
b. Laugthingsskriverlönnen	32	6		
c. Administrerede Mandtalsbogsintr.	600			
d. Kongetienden	2860			
e. Laugmandstold	340			
f. Gebyrer for islandske Söpas	1700			
g. Afgift af Skibe efter Plakat af 28. Decbr. 1836 § 13	2000			
h. Indtægter af det kgl. Jordegods	7800			
i. Forpagtningsintrader	125			
k. Renten af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes	112			
l. Afgift af Jorden Bessastad med Indtægt af Kirken og andre Smaa-Intrader	100			
m. Tilfældige Indtægter	1000			
			19279	6
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgscapitaler			1000	
4 Tilbagebetaling af foreskudte Summer			5200	
Ialt Indtægt			27949	6

Cap. II. (Udgift) . . . . . . 1853.
§ 19. Til Indenrigsministeriet bevilges . . . . 31. Juli.
A. Indenrigsministeriet: . . . .

k. Til Præmier for Fiskeri under Island, forsaavidt Berettigelse til Præmie bliver godtgjort for hvert enkelt Skib, 2245 Rbd.

	Special-summer. Rbd. ß	Hoved-summer. Rbd. ß
B. Island:		
a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:		
1. Lönninger, Contoirhold, m. v. 9285 Rbd. » Sk.		
2. Andre Udgifter 16877 — 64 —	26162 64	
b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:		
1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente 3900 Rbd.		
2. Udgifter til Medicinalvæsenet:		
a. Lönninger . . 5080 Rbd.		
b. Andre Udg. . 400 —		
5480 —	9380	
c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedk.:		
1. Udgifter til Geistligheden 3162 Rbd. 72 Sk.		
2. Det lærde Skolevæsen:		
a. Lönninger . . 8250 Rbd.		
b. Andre Udg. . 5788 —		
14038 —	17200 72	
d. Uforudseelige og tilfældige Udgifter	4000	
		56743 40

. . . . Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Eremitagen den 31. Juli 1853.

1853. **Codicil,** udgiven af **Charles Kelsall, Esq.,** inde-
15. August. holdende **Gave af en Pengesum til Opförelse af Bibliothek for Skolen i Reykjavik.** (i England) 15. August 1853[1]. — Afskrift af denne Codicil-Extrakt er sendt til Udenrigsministeriet i Kjöbenhavn fra den daværende danske Minister i London, Grev Reventlow-Criminil, med Skrivelse 15. Mai 1857, og derefter fra Udenrigsministeriet til Justitsministeriet med Skrivelse 21. Decbr. s. A. — Siden trykt i Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, 259 Anm. 2. Om Kelsalls Gave og dens Anvendelse findes Forhandlinger i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1863, I, 119—121. 215—219. 225—226. 458—463; II, 214—220. 575—590. 623—626. Underretning i Efterretninger om Latinskolen i Reykjavík 1866-67. Rvík 1867. 8vo. S. 44—49. Legatet var ved Modtagelsen £ 838. 1. 1., udbragt til 7,350 Rd. 42 Sk. i danske Penge; i Juli 1865 havde den 8,900 Rd. i Indskrivningsbevis med 4 % Rente.

Extract from Codicil dated 15th. August 1853 to will of Charles Kelsall Esq.:

I hereby give and bequeath to the Danish Ambassador, resident in London at the time of my death, one thousand pounds of the new South Sea Annuities, to be held by him in trust for the benefit of the College at Reykiavik in Iceland; and wherewith to build a new library for the College of Reykiavik. and I hereby desire my Executors to confer with the Secretary of the Danish Embassy on the most advisable mode of transferring safely the aforesaid Legacy and of guaranteeing the faithful and prompt application of the bequest.

19. August. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. nogle **Bemærkninger med Hensyn til Finantslovens Anvendelse.** Khavn den 19. August 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 454.

[1]) Kirke- og Underviisn. Min. Skriv. 9. Mai 1859.

Ved hoslagt at tilstille Hr. Stiftamtmanden 1 Exemplar af den under 31. i f. M. udkomne Finantslov for Finantsaaret 1853—54, samt Afskrift af det til hemeldte Lov henhörende Underbilag, forsaavidt vedkommer Island, skulde man i det Hele henvise til de i Departementets Skrivelse af 15. April 1851 i lignende Anledning fremsatte Bemærkninger, navnlig med Hensyn til: at samtlige i hvert Aars Finantslov opförte Gager og Emolumenter for Embedsmænd og Betjente ville uden nogen Afkortning være at udbetale Vedkommende med de for hver især opförte Belöh, uden nogen særlig Udgiftsordre, og uden Hensyn til, om Gagerne i Finantsloven maatte være opförte med et större eller mindre Belöb end tidligere; — at de islandske Embedsmænds Gager for Fremtiden ville være at udbetale maanedligen, og forud ved hver Maaneds Begyndelse, samt — at der for Fremtiden ikke ville kunne anvises Gageudtællinger for islandske Embedsmænd af Finantshovedkassen for andre Belöh end dem, som paa den Tid, Reqvisitionen skeer, ere ifölge det Foranförte forfaldne til Udhetaling.

1853.
19. August.

Iövrigt bemærkes, at det under § 19, B. c. 2 opförte Belöb af 88 Rbd. „for Ministerialia ved Skolen" vil være at udbetale saaledes, at Domkirkepræst A. Johnsen udbetales 64 Rbd. eller 16 Rbd. aarlig for hvert af Aarene 1850—51, 1851—52, 1852—53 og 1853—54, hvorhos en lignende Sum af 16 Rbd. vil blive optaget paa næste Aars Finantslovforslag og fremdeles, hvorimod 24 Rbd. ville være at udbetale til Stiftsprovst A. Helgason som Erstatning for det Tab, han har lidt ved Skolens Flytning til Reykjavík for Aaret 1853, og vil et lignende Belöh fremtidigen blive optaget saalænge han forbliver i bemeldte Kald.

Endvidere tilföies, at den i Departementets Skrivelse af 13. April f. A. omhandlede Fritagelse for Erlæggelse af Jordafgifterne af Gaarden Stad i Grindavík, ved ovennævnte Finantslov er bevilget Præsten til det

1853. omhandlede Kald for indeværende Fardagsaar og fremdeles, hvorimod det först ved Tillægsbevillingslovene for Aarene 1851—52 og 1852—53 vil blive afgjort, hvorvidt Jordafgifterne af bemeldte Gaard for Fardagsaarene 1851—52 og 1852—53 ville blive eftergivne.

19. August.

Idet man tjenstl. skulde have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville tilkjendegive Vedkommende det Fornödne i Overeensstemmelse hermed, undlader man ikke slutteligen at tilföie, at Landfogden i Island herfra under D. D. er meddeelt fornöden Underretning i bemeldte Henseende, ligesom Notits derom ogsaa er afgaaet til de övrige Amtmænd i Island for eget og de i disse Amter ansatte Embedsmænds Vedkommende. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 19. August 1853[1].

19. August. **Kirke- og Underviisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. nogle **foreslaaede Forandringer ved Latinskolen, Ephoratets Stilling** til Skolen, osv. Khavn den 19. August 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 463.

Efter at Rektor ved Reykjavík lærde Skole, Johnsen, i et hertil under 23. Febr. d. A. indgivet Andragende, blandt Andet havde foreslaaet, deels at der maatte blive foretaget den Forandring i det nuværende Skoleaar, at samme, istedetfor at gaae fra 1. Oktbr. til 30. Juni, for Fremtiden burde begynde den 15. Septbr. og sluttes den 15. Juni, deels at Underviisningen i Naturhistorien ved bemeldte Skole, som nu er deelt imellem Overlærer Gunnlögsen og Pastor Arnesen, burde samlet overdrages enten til Overlærer Gunnlögsen eller til Cand. philos. B. Gröndal, imod at Underviisningen i

[1]) Ved Breve fra Departementet af s. D. ere de samme Bemærkninger meddelte Amtmændene i Island. Copieb. sst. Nr. 455—456.

det hebraiske Sprog ved Pastoralseminariet, som for 1853.
Tiden er facultativ, blev gjort obligatorisk og for Frem- 19. August.
tiden overdraget til Pastor Arnesen, har Ephoratet i behagel. Skrivelse af 20. Mai sidstl. meddeelt sine Yttringer desangaaende.

Ligesom der nu, efter de af Ephoratet forklarede Omstændigheder, ikke findes tilstrækkelig Grund til at gaae ind paa det sidstnævnte Forslag, om Forandring i Underviisning i Naturhistorie ved Latinskolen og Hebraisk ved Pastoralseminariet, saaledes maa Ministeriet ogsaa, efter hvad der af Ephoratet i fornævnte Skrivelse er oplyst, være enigt i, at de Ulemper, der ere forbundne med den af Rektor foreslaaede Forandring i Skoleaaret, overveie de Fordele, som derved tilsigtes opnaaede, hvorhos det dog i de Aar, Althinget holdes, vil være at iagttage, at Skolen ophörer saa mange Dage för dets Sammentræden, som behöves for at Lokalet kan være disponibelt for Althinget.

Ved tjenstl. at meddele Ephoratet Forestaaende til behagel. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Skolens Rektor, skulde jeg, efter at Betænkning nu er indhentet fra Underviisningsinspecteuren over nogle andre af Rektor i det ovennævnte Andragende fremsatte Forslag til Forandringer i Skolens nuværende Indretning, ved hoslagt at fremsende Extrakter, deels af det nævnte Andragende, deels af de af Underviisningsinspekteuren angaaende de deri omhandlede Poster meddelte Bemærkninger, tjenstl. udbede mig Ephoratets Yttringer desangaaende behageligen meddelte.

Da Rektor Johnsen endvidere havde andraget paa, at den Stilling, som Ephoratet ved fornævnte Skole for Tiden indtager, maatte blive saaledes forandret, at Ephoratet indskrænkes til den Virksomhed og Indflydelse, som i Danmark de lærde Skolers Ephorater have beholdt, og at Rektor ved Reykjavík Skole, uden at have Ephoratet som en Mellemautoritet mellem sig og Cultusministeriet, maatte sættes i samme Forhold til dette,

1853. 19. August. som Rektorerne ved de danske Skoler, og da Ephoratet allerede under 12. Novbr. f. A. havde yttret Önske om, at Grændserne for dets Embedsmyndighed i Forhold til Rektor maatte blive nærmere bestemte, har Ministeriet ogsaa om dette Punkt begjært sig Underviisningsinspekteurens Yttringer meddelte.

I denne Henseende har bemeldte Embedsmand bemærket, at Ephoraterne i Danmark i det væsentlige ere indskrænkede til et vist Tilsyn med Skolernes Capitalformue, og at de vel erholde Meddelelse om forskjellige, de lærde Skoler vedkommende Anliggender, t. Ex. Embedsbesættelser, men have i en Række Aar ikke övet nogen virkelig Control med eller Indflydelse paa Skolernes Virksomhed, undtagen forsaavidt deres Medvirkning i et Par enkelte Tilfælde af den forhenværende Universitetsdirection paakaldtes ved Skoler, hvor Conflicter mellem Rektor og Lærerne eller andre Misforhold vare opstaaede; han har derhos gjort opmærksom paa, at der foruden Ephoraterne i Danmark bestaae Forstanderskaber ved hver Skole, der have den specielle Formuebestyrelse, Kasse- og Regnskabsvæsenet samt Tilsynet med Bygninger. Da imidlertid disse Forretninger i Island ere henlagte til Ephoratet, maa dette efter Underviisningsinspekteurens Formening i ethvert Tilfælde beholde en noget anden Stilling til Skolen end Ephoraterne i Danmark. Men uden Hensyn hertil har Underviisningsinspekteuren formeent, at en Skole, der er saa isoleret og saa langt bortfjernet, og derfor ikke let kan besöges af nogen inspicerende Embedsmand herfra, ikke vilde kunne undvære et noget kraftigere og med större Myndighed udrustet localt Tilsyn, navnlig i Henseende til Disciplin og med Hensyn til Rektors Stilling ligeoverfor Disciplene og deres Forældre og Værger, der for deres Börn eller Myndlinger ene ere henviste til denne Skole og dens Stipendier. Det er derhos bemærket, at naar Stipendiefordelingen skulde skee af Ministeriet efter Rektors

Forslag, saaledes som ved Skolerne hernede, vilde den hele Fordeling uden nogen virkelig Control derved blive lagt i Rektors Haand, hvilket ansees betænkeligt, om han end bör have den allerstörste Indflydelse dermed, og hans tilbörlig controllerede Forslag i Almindelighed bör og ville blive tagne til Fölge. Tidtnævnte Embedsmand har derfor formeent, at man burde indskrænke sig til, om muligt noget nöiere at betegne Grændserne for Ephoratets Virksomhed og Rektors Forhold til det, i hvilken Henseende han forelöbigen og antydningsviis har henstillet fölgende Punkter som et Slags Grundlag, der muligen, efter at Ephoratet og Rektor derover vare hörte, kunde bringes i bestemtere Form og fastsættes.

1853.
19. August.

1. Ved alt, hvad der angaaer Underviisningen selv, udöver Ephoratet en Control, der alene i saadanne Punkter, der beroe paa positive Forskrifter i den for Skolen udfærdigede Underviisningsplan eller senere dertil föiede Bestemmelser, medförer Ret til at gribe ind og give Rektor Paalæg, hvorimod det, hvad Underviisningens övrige Anlæg, Methoder, Hjælpemidler o. s. v. angaaer, kun kan gjöre Rektor Forestillinger, eller indberette til Ministeriet, hvad det anseer for at kræve Forandring; det har derfor Ret til, naarsomhelst det vil (i Forening, eller de enkelte Medlemmer) at overvære Underviisningen, approbere Lectionstabeller, underrettes om og indbydes til Examina og udnævne Examenscommissairer.

2. Ephoratet afgjör Stipendieforslaget, stridige Spörgsmaal om Adgang til Elevpladser, Andragender om Aldersdispensationer (i Henhold til Underviisningsplanen); derimod kan det ikke underkjende Rektors Skjön om anmeldte Disciples Modenhed til Optagelse i Skolen eller i en vis Klasse, men alene, hvis det efter forekommende Klage skulde finde Anledning dertil, paalægge Rektor at foranstalte en skriftlig Pröve i alle

1853. de Fag, som dertil egne sig, med den af ham ikke antagne
19. August. Discipel, og indsende Prövearbeiderne til Ministeriet.

3. Ephoratet förer Tilsyn med Disciplene, dog kun saaledes, at det kan indskjærpe og paalægge Rektor, hvad der fölger af de om Skolerne, eller denne Skole i Særdeleshed, givne positive Forskrifter, samt efter Rektors Andragende vedtage særlige efter öieblikkelige Omstændigheder nödvendige Bestemmelser; heller ikke kan nogen Discipel paa Grund af Opförsel forvises fra Skolen uden dets Afgjörelse, hvorimod Rektor paa egen Haand kan forelöhig bortvise en Discipel, indtil denne Afgjörelse har fundet Sted. Ephoratet kan ikke mod Rektors Indsigelse tilstede Disciplene Fritagelser for de almindelige Disciplinforskrifter, eller nogensomhelst Forlystelse i Skolelokalet.

4. Ephoratet förer som hidtil Tilsyn med Skolens Oeconomie og med dens Bygninger og Indretninger. Rektor kan lade foretage mindre Reparationer ved Lokale og Inventarium indtil et vist Belöb, der bliver at fastsætte saavel for hvert enkelt Reparationsarbeide, som i det Hele for et vist Tidsrum, imod Regnskab.

5. Alle Andragender fra Rektor til Ministeriet indsendes gjennem Ephoratet; hvis Rektor anseer Andragendets snarlige Fremkomst som særdeles önskelig, kan han, idet han tilstiller Ephoratet det i to Afskrifter, forlange den ene indsendt strax med förste Leilighed, ledsaget med Ephoratets Tilkjendegivelse af, hvorvidt det forbeholder sig at eftersende Erklæringer og Bemærkninger. Ministeriets Meddelelser til Rektor skee igjennem Ephoratet eller tillige til dette.

Med Hensyn til de af Underviisningsinspecteuren saaledes fremsatte Forslag maa Ministeriet, forinden videre foretages, ogsaa tjenstl. udbede sig Ephoratets Yttringer, efter forud indhentet Erklæring fra Skolens Rektor, behageligen meddelte. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 19. August 1853.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Consistorium ved Kjöbenhavns Universitet, ang. **Forslag til Forbedring af Medicinalvæsenet** i Island. Khavn den 25. August 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 487. 1853. 25. August.

Efter at Erklæringer vare blevne indhentede fra Amtmændene og Distriktslægerne i Island, over et af nuværende Medicinalinspecteur i Hertugdömmet Slesvig, Justitsraad Dr. med. Schleisner, i sin Tid indgivet Forslag til en Reform af det islandske Medicinalvæsen, navnligen sigtende til at foröge Lægernes Antal, der hidtil har været altfor ringe i Forhold til Landets store Udstrækning, har Sundheds-Collegiet tilstillet Justitsministeriet et af bemeldte Justitsraad Schleisner i Henhold til forberörte Erklæringer udarbeidet Forslag, der blandt Andet gaaer ud paa, at det undtagelsesviis maa tillades Ustuderede fra Island at underkaste sig medicinsk Examen, i Lighed med at ustuderede Jurister kunne ansættes som Underdommere i Island, samt at kun de færreste af de islandske Præster gaae den akademiske Vei, hvilket han formener at kunde ordnes paa den Maade, at Enhver, der vilde tage den omhandlede Examen for ustuderede Læger, efter at have underkastet sig Afgangsexamen ved den lærde Skole i Reykjavík, ved Ankomsten hertil strax erholdt Adgang til at nyde Communitets-Stipendium og Regents, hvilke Begunstigelser Dr. Schleisner har antaget saa meget mere at ville kunne ventes tilstaaede, som de efter Reskript af 8. April 1768 oprettede 4 Stipendieportioner af Communitetet for Islændere, som studerede Chirurgie, tidligere i flere Tilfælde bleve bortgivne til Ustuderede, hvorhos han endeligen foreslaaer, at en Forandring ved Studiet her ved Universitetet undtagelsesviis med Hensyn til de omhandlede Studerende, som fornemmeligen skulde uddannes i praktisk Retning, maatte blive indfört.

1853. Da der imidlertid til Udförelsen af denne Plan,
25. August. som Sundheds Collegiet har anbefalet som aldeles bifaldsværdig, udfordres, at de af Dr. Schleisner foreslaaede Forandringer i Lærecursus, Indretning af særegne Examina, samt Begunstigelse i Henseende til Stipendiers Erholdelse, maatte blive indrömmede, har Justitsministeriet, næst at bemærke, at Samme anseer det for höist önskeligt, at Planen maatte kunne faa Fremgang, og at denne for Island saa vigtige Sag saaledes maatte kunne ordnes paa en efter Forholdenes Beskaffenhed tilfredsstillende Maade, anbefalet denne Deel af Sagen til undertegnede Ministeriums foranstaltende Afgjörelse.

Idet jeg derfor hoslagt tjenstl. fremsender samtlige Sagens Akter, skulde jeg, forinden videre herfra i denne Anledning foretages, ikke undlade lige tjenstl. at udbede mig, ved det Indsluttedes Tilbagesendelse, Consistoriums Yttringer behageligen meddelte. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 25. August 1853.

25. August. **Kongelig Resolution** ang. **Annexkirkes Rettighed** for **Capellet paa Asmundarstaðir.** Skodsborg den 25. August 1853. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 42. — I allerund. Forestilling 23. August foredrager Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (Örsted) et fra Biskoppen over Island indsendt Andragende, hvori Beboerne af den saakaldte Austur-Slètta, bestaaende af Gaardene Ásmundarstaðir, Harðbakur, Skinnalón, Raufarhöfn, Rif og Hóll, under Presthólum Præstekald inden Thingöe Syssel, anholde om, at et paa Gaarden Ásmundarstaðir opfört Capel maa blive gjort til en Annexkirke til fornævnte Presthólum Kald, med Rettighed til de sædvanlige Kirke-Indkomster, m. v. — Det blev oplyst, at Beboerne af Austur-Slètta, omtrent 70—80 Individer, have fulde 5 Miles Vei til Presthólum, tildeels over en Hede, der voldte dem uoverkommelige Besværligheder ved deres Kirkebesög, hvorfor de havde bygget og vedligeholdt et Capel paa Gaarden Ásmundarstaðir, hvor Præsten efter Overeenskomst holdt Gudstjeneste to eller

flere Gange om Aaret og tog imod Communikanter uden særskilt Betaling. Nu var det blevet en bestemt Aftale, at der for Fremtiden skulde holdes Gudstjeneste 8 Gange om Aaret, og Præsten derfor erholde 15 Rbd. aarlig som Godtgjörelse, hvilket Biskoppen fandt antageligt. Derimod havde Præsten bemærket, med Hensyn til Andragernes Önske om, at Capellet kunde faae en Annexkirkes Rettighed til at oppebære de sædvanlige Indtægter til Kirkens Vedligeholdelse, at det maatte befrygtes, at Presthólum Kirke, ved at tabe disse Indtægter, der for de nævnte 6 Gaarde belöbe sig til omtrent 10 Rbd. aarlig, vilde blive ude af Stand til af egne Midler, uden Tilskud af Beneficiarius, at afholde de med dens Ombygning i sin Tid forbundne Udgifter, især hvis Kirken skulde opföres af Tömmer.

1853. 25. August.

Med Hensyn hertil havde Biskoppen bemærket, at da det af Provsten var oplyst, at Prestholum Kirke ved Fardag 1851 havde en Beholdning af 374 Rbd. 14 Sk., samt at den, da den endnu kan staae i omtrent 12 Aar, og har, foruden Bidragene fra Austur-Slètta, en aarlig Indtægt af omtrent 30 Rbd., naar den trænger til en Hoved-Reparation, vil have samlet en Beholdning af 600 Rbd., der i ethvert Tilfælde vil være tilstrækkelig, naar Reparationen udföres efter Kirkens nuværende Bygningsmaade, nemlig med Jordvægge og Taget dækket med Grönsvær, vilde der formentligen være Anledning til, for det Tilfælde at Præsten skulde opbygge Kirken af Tömmer, hvortil der efter Provstens Formening vilde medgaae et Belöb af omtrent 800 Rbd., i Henhold til det ved Canc. Skriv. af 24. Mai 1834 derom givne Tilsagn, at tilstaae ham eller hans Arvinger Ret til successive Erstatning af Kirkens Portion, dog under den Betingelse, at der optages Synsforretning over Bygningens Beskaffenhed, samt at vedkommende Övrighed erklærer, om og hvorvidt den saaledes opförte Kirke uden Risico for sin egen Vedligeholdelse kan betale denne sin Gjæld.

Idet Ministeren tiltræder denne Biskoppens Synsmaade i det Hele, indstiller han:

„1. At det paa Gaarden Ásmundarstaðir paa Austur-Slètta inden Presthólum Præstekald i Thingöe Syssel under Islands Nord- og Öster-Amt staaende Capel herefter maa som Annexkirke, hörende under ovennævnte Presthólum Præstekald, erholde Rettighed

1853. 25. August. til af fölgende 6 Gaarde: Ásmundarstaðir, Harðbakur, Skinnalón, Raufarhöfn, Rif og Hóll, at oppebære de sædvanlige Indtægter af Jordegods- og Lösöre-Tiende, Lysetolde, samt, saasnart Sognebönderne have opfört en passende Kirkegaard, Begravelsespenge, imod at Opsidderne paa ovennævnte Gaarde, Een for Alle og Alle for Een, ere ansvarlige for, at Kirken for deres Bekostning forsynes med behörige Ornamenter og Instrumenter, samt at den holdes i en forsvarlig og til den offentlige Gudstjenestes Afholdelse sömmelig Stand.

2. At Præsten til Presthólum skal være pligtig til at holde offentlig Gudstjeneste i bemeldte Kirke paa Ásmundarstaðir 8 Helligdage hvert Aar, imod derfor at nyde en aarlig Godtgjörelse af 15 Rbd. af bemeldte Sogns Bönder; og

3. At Beneficiarius til Presthólum Kirke, i Tilfælde af at han til denne Kirkes Ombygning af Tömmer maatte gjöre et Tilskud til Kirken, kan ved Forflyttelse eller Dödsfald, for sig eller sine Arvinger gjöre sig Haab om Erstatning herfor af Kirkens Portion, forsaavidt og paa den Maade, som det efter afholdt Synsforretning og indhentet Erklæring fra vedkommende Autoritet maatte befindes, at den da kan undvære til sin egen Vedligeholdelse".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Skodsborg den 25. August 1853 [1].

25. August. **Kongelig Resolution** angaaende **Nedlæggelse af Annexkirken paa Sælingsdalstúnga,** og Sognets

---

[1]) ved Skrivelse fra Kirke- og Underviisnings-Ministeriet den 30. August 1853 til Biskoppen over Island er denne Resolution meddeelt „til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse". Isl. Copieb. 1853, Nr. 507.

Henlæggelse til Hvamm. Skodsborg den 25. August 1853. — Isl. Departem. Forestill. og Resol. Protok. 1853, Nr. 41. — I allerund. Forestilling 23. August foredrager Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (Örsted), at der af Stiftsövrigheden i Island er indsendt et Andragende fra Beboerne af Sælíngsdalstúnga Annex-Kirkesogn, om at denne Kirke maa blive nedlagt og forenet med Hovedkirken paa Hvamm i Dala Syssel. 1853. 25. August.

Til Stötte for dette Andragende var anfört, at Kirken paa Sælíngsdalstúnga var i en meget ringe Afstand fra Hovedkirken, at den var faldefærdig og dens Gjenopbyggelse var meget byrdefuld for Sognets 5 Bönder, da Eierne af den ikke vare at formaa til at opföre den af Tömmer. Derimod havde Eierne samtykket i, at den maatte nedlægges paa de Vilkaar, at Kirkejorden Saurar med 3 Qvilder og Landskyld for Eftertiden blev Hvamm Kirkes Eiendom, og at Sælíngsdalstúngas Eiere herefter bleve frie for at svare til Præsten paa Hvamm de halve Smörleier efter 8 Kirkeqvilder, eller 80 Pd. Smör, samt at den faldefærdige Kirke med dens Portion, Ornamenter og Instrumenter maatte tilfalde dem selv som fuldkommen Eiendom.

Sognepræsten, som tillige var Herredsprovst, anbefalede dette Andragende og ansaae de af Eierne foreslaaede Vilkaar for fordeelagtige for Præstekaldet. Stiftsövrigheden var ligeledes af samme Mening, og bemærkede, at Beboernes Antal i Sælíngsdalstúnga Sogn kun belöb sig til 40 Mennesker; ligeledes ansaa den Kirkens Herligheder, der navnlig bestod i en Forstrandsret, som af Præsten angives at være af saa godt som ingen Værdi, for at være uden nogen Betydning; Kirken selv var vurderet til 71 Rbd., og dens Portion belöb sig til henved 90 Rbd., dens Ornamenter og Instrumenter vare indbefattede i Vurderingssummen, og da de ogsaa kun vare af saare ringe Værdi, var der kun lidet vundet ved at fordele dem mellem de nærmeste fattige Kirker, iflge den paa Reskr. 17. Mai 1765 grundede Praxis.

Ministeriet anseer ogsaa den foreslaaede Foranstaltning for at være nyttig og fordeelagtig for Præstekaldet, da Beneficiarius, istedenfor de 80 Pd Smör, vilde faae Afgiften af Jorden Saurar, 120 Alen, og Kirken Tiender, Lysetold og Begravelses-Penge af Sognet, ialt anslaaet til 8 Rbd. om Aaret. Der foreslaaes kun at tilföie den Betingelse, at Beneficiarius

1853. har at sörge for tilstrækkelig Plads til Sælíngsdalstúnga Menighed i Hvamms Kirke.

25. August. Saaledes indstilles:

„1. At Annexkirken paa Sælíngsdalstúnga maa nedlægges, og Sognet henlægges til Hovedkirken paa Hvamm, imod at den förstnævnte Kirke tilhörende Jord Saurar, med 3 Qvilder og Landskylds-Afgift, for Fremtiden bliver Hvamm Kirkes fuldkomne Eiendom.

2. At Eierne af Sælíngsdalstúnga Kirke fritages for den dem hidtil paaliggende Forpligtelse, at erlægge til Sognepræsten de halve Smörleier af Kirkens 8 Qvilder, der saaledes bortfalde.

3. At Kirken paa Sælíngsdalstúnga med dens Portion, Herligheder, Ornamenter og Utensilier, tilfalder Kirke-Eierne som deres fuldkomne Eiendom.

4. At Beneficiarius til Hvamm har at sörge for, at Sælíngsdalstúngu Menighed kan finde en tilstrækkelig og bekvem Plads i Hvamm-Kirke, og til, naar og forsaavidt Saadant maatte være nödvendigt, at give Kirken en dertil sigtende Udvidelse".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Skodsborg den 25. August 1853[1].

2. Septbr. **Kongelig Resolution** ang. **Statsbudget** for Finantsaaret fra **1. April 1853 til 31. Marts 1854.** Eremitagen den 2. Septbr. 1853. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 78 Sider i 4to. Uddrag i Dep. Tid. 1853, S. 746—755, og i Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. for Kongeriget Danmark, 1853, S. 227—235. — I Finantsministerens (Sponneck) Forestilling af 25. August bemærkes, at der, med Hensyn til Fordelingen mellem Statsdelene af Underbalancen, „til Danmarks Folkemængde ikke

[1]) Ved Skrivelse fra Kirke- og Underviisnings-Ministeriet 30. August 1853 er denne Resolution meddeelt Stiftsövrigheden i Island „til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse". Isl. Copieb. 1853, Nr. 508.

henregnes de nordlige Bilandes og Coloniernes Befolkning, hvilke i det mindste for Tiden ikke give Indtægts-Overskud, men kun Underbalance, medens alle Statsdelene, lige med Kongeriget, ere begunstigede i Henseende til Handelen paa samme" (Orig.-Aftr. S. 8; Depart. Tid. S. 750; Algr.-Ussings Lovsaml. S. 232). — I selve Budgettet optages her kun hvad der direkte angaaer Island. 1853. 2. Septbr.

Efter at have ladet Os det indbemeldte Udkast allerund. foredrage i Vort Geheime-Statsraad, ville Vi herved allern. have samme approberet som Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.

Vort Finantsministerium har at foranstalte det saaledes approberede Statsbudget, tilligemed den allerunderd. Forestilling, hvormed det har været Os forelagt, og Vor derpaa afgivne allerhöieste Resolution ved Trykken offentliggjort i det danske og i det tydske Sprog. — Eremitagen den 2. Septembr. 1853.

[Bilag].

Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.

Indtægter: A. Almindelige for hele Monarchiet . . . . . .

B. Særlige for de enkelte Landsdele.

a. Kongeriget . . . . . .

3. Islandske Intrader (Indtægts-Bilag 12)

27949 Rbd. 6 Sk. ....

Udgifter: A. Almindelige for hele Monarchiet ....

B. Særlige for de enkelte Landsdele . . . .

2. Indenrigsministeriet (Udgifts-Bilag 10).

Indtægts-Bilag 12.

Islandske Intrader, Kongeriget vedkommende:

	Rbd.	ß
1. Almindelige Indtægter	2470	»
2. Særegne Indtægter	19279	6
Lateris . . .	21794	6

			Rbd.	β
1853. 2. Septbr.		Transport	21749	6
	3.	Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgscapitaler	1000	»
	4.	Tilbagebetaling af foreskudte Summer .	5200	»
		Ialt . . .	27949	6

Udgifts-Bilag 10.

Indenrigsministeriet for Kongerigets Vedkommende.

A. Indenrigsministeriet . . . .

B. Island: Rbd. β

a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:

1. Lönninger, Contoirhold, m. v. 9285 Rbd. » Sk.

2. andre Udgifter 16877 — 64 —

—26162 64

b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:

1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente 3900 Rbd.

2. Udgifter til Medicinalvæsenet . . . . 5480 —

— 9380

c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedk.:

1. Udgifter til Geistligheden 3162 Rbd. 72 Sk.

2. Det lærde Skolevæsen . . . . 14038 — » —

—17200 72

d. Uforudseelige og tilfældige Udgifter 4000

—56743 40

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Bygselforholdene** paa nogle **under Stiftamtmands-Boligen henlagte Hjaleier.** Khavn den 2. September 1853.— Isl. Copieb. 1853, Nr. 515. 1853. 2. Septbr.

Forinden videre foretages i Anledning af Hr. Stiftamtmandens Indberetning i behagel. Skrivelse af 26. Mai sidstl., betræffende de deri omhandlede, paa den Dem tillagte Embedsjord Arnarhols Grund opförte Huse og Bygninger, Skuggahverfi kaldet, maa Ministeriet, i Henhold til det forrige Rentekammers Skrivelse af 5. Aug. 1848 have Dem anmodet om, efter at have gjort Dem bekjendt med den Brevvexling, som i bemeldte Aar om denne Sag har fundet Sted mellem Stiftamtmanden og Rentekammeret, at indkomme med et fuldstændigt Forslag om, hvorledes denne Sag i det Hele vil være at ordne, og navnligen om, hvorvidt der maatte være Anledning til at gaae ind paa det af den daværende Stiftamtmand i Skrivelse af 3. Marts 1848 fremsatte Forslag om, at Skuggahverfi blev afsondret fra Arnarhól og inddraget under Gullbringu Syssels Godsadministration, i hvilket Fald Afgifterne eventualiter maatte tilfalde Statskassen.

Forsaavidt Hr. Stiftamtmanden derhos i forberörte Skrivelse har, ved at gjöre opmærksom paa, at en paa Arnarhols Hjemmemark opfört Hjaleie (bær), hvilken er tillagt et stort Stykke af Hjemmemarken, er til större Skade end Gavn for Dem som Bruger af Jorden Arnarhól, henstillet, om der ikke maatte være Anledning til at opsige Opsidderen med 1 à 2 Aars Varsel, skulde Ministeriet, under Forudsætning af at der sigtes til det paa Arnarhóls Tun opförte Sted Sölvhól, tjenstl. henlede Hr. Stiftamtmandens Opmærksomhed paa, at da Stedet under 2. Oktbr. 1846 er af den daværende Stiftamtmand overdraget den nuværende Opsidder og hans eventuelle Enke i livsvarigt Bygsel, og da

1853. 2. Septbr. Approbation derpaa er meddeelt ved den forberörte Rentekammerskrivelse af 5. Aug. 1848, kan der ikke være Spörgsmaal om i den nuværende Opsidders Besiddelsestid at foretage noget hertil sigtende Skridt; hvorvidt der derimod ved denne Besiddelses Ophör maatte være Anledning til at lade Stedet slöife og falde tilbage til Arnarhól, eller om samme, efter det förommeldte, af Stiftamtmand Rosenörn i sin Tid fremsatte Forslag, bör tilligemed Skuggahverfi inddrages under Gullbringu Syssels Godsadministration, derom maa Ministeriet önske at modtage Hr. Stiftamtmandens nærmere behagelige Erklæringer. — Indenrigsministeriet den 2. Septbr. 1853.

2. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. et **Nybyggersted i Borgarfjords Syssel.** Khavn den **2.** Septbr. **1853.** — Isl. Copieb. 1853, Nr. 516.

I behagel. Skrivelse af 15. Juli d. A. har Ministeriet modtaget Hr. Stiftamtmandens Erklæring over det hermed i Gjenpart tilbagefölgende Andragende, hvori Bonden Loptur Jonsson af Hlidarenda inden Borgarfjords Syssel besværer sig over, at der ikke af Amtet er blevet meddeelt ham noget Svar paa hans gjentagne Andragender om, at der, ifölge Forordn. 15. April 1776 maatte blive foranstaltet en Syns- og Udleveringsforretning af et af ham til Bebyggelse optaget Stykke Land.

I Anledning heraf meldes tjenstl. til behagel. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Klageren, at forsaavidt han har anfört, at han intet Svar har erholdt paa sine förommeldte Andragender, maa denne Anke antages at være ubeföiet, eftersom der, efter hvad Hr. Stiftamtmanden har oplyst, er af Stiftsövrigheden ved Skrivelser til Sysselmanden og Provsten i Borgarfjords Syssel under 15. Juni 1847 resolveret paa hans Aaret forud

om Nybyggerrettighed indgivne Andragende, og Sysselmanden derhos paalagt at meddele Supplikanten denne Resolution, ligesom der atter i Amtets Skrivelse til sidstnævnte Embedsmand af 3. April 1850 er, i Anledning af en af Supplikanten fremsat Paastand om at nyde Skattefrihed, henviist til den nysanförte Resolution, men paa den anden Side maa det misbilliges, at Amtet hverken har resolveret paa hans senere Andragende af 2. Oktbr. 1851 og 2. Juni 1852, eller tilbageleveret ham hans Documenter. 1853. 2. Septbr.

Hvad dernæst Sagens Realitet angaaer, da har Stiftsövrigheden vel i forberörte Skrivelse af 15. Juni 1847, i Henhold til de af vedkommende Provst og Sysselmand afgivne Erklæringer, stöttet sit Afslag om den begjærte Udviisning paa, „at den Tid og de Omstændigheder let kunne indtræffe, at det af Bonden Loptur Jonsson forlangte Stykke Land med Nytte kunde bruges under Præstegaarden". Ministeriet maa imidlertid ansee det rigtigere og mere overeensstemmende med Forord. 15. April 1776, navnlig sammes §§ 1 og 3, at dette var blevet constateret ved en af Sysselmanden med tiltagne Mænd optagen Synsforretning. Og man skulde derfor tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, saafremt Supplikanten fremdeles maatte önske det, at ville foranstalte en saadan Synsforretning optaget, hvorved det da navnligen maatte oplyses, hvorvidt det omhandlede Stykke Land maa antages at höre til Præstegaardens Jord og derhos saaledes, som det i fornævnte Forordning hedder: „ligger unyttig og uden synderlig Brug", eller om samme kan antages at udgjöre en saa væsentlig Deel af Præstens Jord, at denne lider Indskrænkning ved dets Afstaaelse, hvorefter det da vil komme under Afgjörelse, om Supplikanten vil kunne erholde Nybyggerrettighed eller ikke, og maatte det iövrigt forud betydes ham, at saafremt den omhandlede Forretning maatte före til det Resultat, at Nybyggerrettighed ikke kan tilstaaes ham, vil han

1853. selv have at afholde de med Forretningen forbundne
2. Septbr. Omkostninger. — Indenrigsministeriet den 2. Septbr. 1853.

8. Septbr. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Understöttelse til Indkjöb af en Væverstol.** Khavn den 8. Septbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 549. Jevnf. Stiftamtmandens Bekjendtg. 29. Novbr. 1853 i Þjóðólf. VI, 158; Ingólf. S. 84 sammenh. Þjóðólf. VI, 175—176.

At der ifölge modtagen Underretning fra Indenrigsministeriets 1. Departement er, i Anledning af et derom indkommet Andragende, forundt Björn Björnsson af Gördum inden Sönderamtet en Understöttelse af 60 Rbd. til Indkjöb af en Væv med dertil hörende Redskaber, under Vilkaar af, at han skal være pligtig at give Enhver paa Island, som maatte önske det, fornöden Leilighed til at see og eftergjöre de ham skjænkede Redskaber, som med det herfra i Begyndelsen af næste Maaned afgaaende Postskib ville blive opsendte til Reykjavík, det undlader man ikke herved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden til behagel. Underretning og Bekjendtgjörelse for ovennævnte B. Björnsson, hvorhos De ifölge bemeldte Departements Begjæring lige tjenstl. anmodes om, behagel. at ville drage Omsorg for, at det i denne Henseende Fornödne kan blive bragt til muligst almindelig Kundskab i Island. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 8. Septbr. 1853.

17. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Klager over Kornmangel i Öefjords Syssel.** Khavn den 17. Septbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 574.

Fra Sysselmanden i Öefjords Syssel, Eggert Briem, er hertil indkommet det i Afskrift vedlagte Andragende

af 31. Juli d. A., hvori han, paa Grund af befrygtet Mangel paa tilstrækkelig Forsyning af Öefjord Handelssted med Kornvarer for næste Vinter, anholder om, at der i dette Efteraar maa blive foranlediget opsendt et Qvantum Kornvarer til nysmeldte Handelssted. 1853. 17. Septbr.

Efter at have fra de paa Öefjords Handelssted etablerede Handelshuse, Johan Gudmann samt Örum & Wulff, indhentet de i Afskrift hosfölgende Erklæringer, hvoraf det erfares, at der i Sommer er opsendt til Handelsstedet endog et större Qvantum Kornvarer end i de foregaaende Aar, har Ministeriet ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at foretage videre i den omhandlede Henseende, og det saa meget mindre, som der savnes Oplysning om de ved Udgangen af Juli Maaned sidstafvigte paa Handelsstedet værende Beholdninger af Födevarer, og det paa den anden Side maatte befrygtes, at de Kornvarer, som nu maatte indkjöbes her til en Priis af 9 à 11 Rbd., neppe vilde finde Afsætning i Island til en forholdsmæsig Priis, medens Udgifterne til Indkjöb og Afsendelse under de nuværende Forhold, da Fragterne her udgjöre circa 70 Rbd. pr. Læst, vilde oplöbe til en enorm Sum. Dette undlader man ikke til behagel. Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde. — Indenrigsministeriet den 17. Septbr. 1853.

Kongelig Resolution ang. **Forandring i den befalede Kirkebön.** Khavn den 17. Septbr. 1853. 17. Septbr.
— Efter Indstilling fra Kirke- og Underviisningsministeren (Örsted) bifaldes allernaadigst, at der foretages fölgende Forandring i den ved kongelig Resol. 21. Januar 1848 allern approberede Kirkebön efter Prædikenen for Kongen og det kongelige Arvehus. Efter Bönnen for Hans Kongelige Höihed Arveprinds Frederik Ferdinand og Gemalinde, Prindsesse Caroline, skal for Fremtiden bedes saaledes: „samt for de övrige Kongelige Prindser og Prindsesser, og det samtlige Kongelige Arvehus". — Denne allerh. Resolution er meddelt

1853. 17. Septbr. „samtlige Biskopper" ved Kirke- og Underviisningsministeriets Circulaire af 19. Septbr. 1853. — Departem. Tid. 1853, S. 778 —779; Algreen-Ussings Reskriptsamling 1853, S. 294.

21. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Geheimeconferentsraad Bardenfleth, ang. Nedsættelse af en **Commission i Anledning af Lovforslag** om **almindelig Handelsfrihed** for Island. Khavn den 21. Septbr. 1853[1]. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 581.

Som Deres Excellence bekjendt, har det allerede i længere Tid været paatænkt at skjænke Island udvidet Handelsfrihed, og er et af den forhenværende Indenrigsminister desangaaende udarbeidet Lovudkast blevet forelagt Rigsdagen i dens to sidste Sessioner, uden at samme er kommet til endelig Afgjörelse.

Forinden imidlertid denne vigtige og i flere Henseender vanskelige Sag paany forelægges, har jeg, navnlig med Hensyn til de Tvivl, som have reist sig imod visse Dele af Udkastet, fundet det önskeligt, at Sagen forelöbigen blev bearbeidet af nogle sag- og lokalkyndige Mænd.

Jeg skulde derfor tjenstl. anmode D. Excell. om, behagel. at ville, det snareste muligt, sammentræde med Dherrer Conferentsraad Colonialdirecteur og Chef for Departementet for Handels- og Consulatsager Dr. philos. G. Garlieb, Etatsraad Grosserer A. Hansen, Justitsraad Directeur for det islandske Departement under Ministeriet O. Stephensen, og Agent, islandsk Kjöbmand H. A. Clausen, for i Forening at overveie bemeldte Sag og som Formand lede Forhandlingerne, hvorhos lige tjenstl. tilföies, at de övrige ovennævnte Mænd under D. D. ere anmodede om at deeltage i denne Sags Overveielse, samt at give Möde til den

[1]) Lov 15. April 1854.

Tid og paa det Sted, Deres Excell. maatte nærmere bestemme. — 1853. 21. Septbr.

Naar Forhandlingerne ere tilendebragte, forventes Dherrers Betænkning over Sagen meddeelt, og vil D. Excell. kunne overdrage Sekretairforretningerne til en Mand, De hertil maatte finde skikket. — Indenrigsministeriet den 21. Septbr. 1853.

Statsregnskab for Aaret **fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853.** Statsbogholderiet den 24. Septbr. 1853. — Original-Aftryk hos Bianco Luno 20 Sider i 4to, hvortil slutte sig „Regnskabs-Extrakter" som Bilag, 64 Sider 4to. Depart. Tid. 1853, S. 810—837. — Her optages kun hvad der direkte henföres til Island. 24. Septbr.

Uddrag:

	Specialsummer		Hovedsummer	
	Beregnet Indtægt	Virkelig Indtægt	Beregnet Indtægt	Virkelig Indtægt
Indtægt ... 9. Islandske Intrader . . . . 25,451. 78 (Bilag L) Hertil Saldo af Versurer . 20,051. 10½ — 14,372. 20 ——— 5,678. 86½	29,129. „	31,130. 68½	29,129.	31,130. 68½
Anm. Af ovenstaaende Summer passeret den islandske Jordebogskasse til Indtægt 34,137. 12½ ... 12. Indbetaling paa den svævende Statsgjæld, iföIge Lov af 25. Novbr. 1851 (Bilag S.): . . . indgaaet til den isl. Jordebogskasse efter Post 9: 34,137. 12½				
Udgift ... 19. Indenrigsministeriet . . .				
B. Udgifter, Island vedkommende	45,316. 40	43,826. 46		
heraf udbetalt af den islandske Jordebogskasse . . . . . 28,958. 6 Desuden er anviist 10,001. 30 paa forventet Tilskudsbevilling ... afholdt af den islandske Jordebogskasse ifölge Post 19: 28,958 Rd. 6 Sk. . . .				

Anm. 2. I den islandske Jordebogskasse var

Beholdningen den 31. Marts 1852	17,940	Rd.	54 Sk.
dertil de under Indtægten (§ 9) anförte	34,137	—	12⅓ -
	— 52,077	Rd.	66½ Sk.
hvorfra de under Udgiften (§ 19) anförte	28,958	—	6 -
giver Beholdning den 31. Marts 1853 . . .	23,119	Rd.	60½ Sk.

At ovenstaaende Regnskab er et nöiagtigt Uddrag af de ved Statsbogholderiet förte Böger bevidnes.

Statsbogholderiet den 24. Septbr. 1853.

Schiern.

Regnskabs-Extracter som Bilag til det trykte Statsregnskab for 1852—53.

	Efter Finantsloven. Rd.	Sk.	Efter det trykte Statsregnskab. Rd.	Sk.
Oversigt.				
Indtægt . . . § 9. Islandske Intrader . .	29,129.	„	31,130.	68
Indgaaet til den islandske Jordebogskasse . . . . 34,137 Rd. 12 Sk.				
Udgift . . . § 19. Indenrigsministeriet.				
B. Island: paa forventet Tilskudsbevilling			10,001.	30
efter Finantslov			45,316.	40
efter det trykte Statsregnskab			43,826.	46
. . . samlet Udgift, afholdt af den islandske Jordebogskasse			28,958.	6
. . . Kassebeholdning i Island			23,119.	61

Forskjel imellem Finantslov og Statsregnskab.

	Mere end Finantsloven. Rd.	Sk.	Mindre end Finantsloven. Rd.	Sk.
. . . Indtægt . . . § 9. Islandske Intrader . .	2,001.	68		
. . . Udgift . . . § 19. Indenrigsministeriet.				
B. Island	8,511.	36		

Finantslovens § 19. B.

Extract af Regnskabet for Island.

Indtægt.	Efter Finantsloven beregnet. Rd.	Sk.	Passeret Jordebogskassen. Rd.	Sk.	Passeret Finantshovedkassen. Rd.	Sk.	Ialt indgaaet. Rd.	Sk.
1. Almindl. Indtægter:								
a. Afgifter af Arv og overdragne Eiendomme	1,760.	»	373.	69	287.	33	661.	6
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	590.	»	673.	80	15.	48	689.	32
c. Rangskat. . . .	400.	»	496.	35	. . . . . .		496.	35
Transport . . .	2,750.	»	1,543.	88	302.	81	1,846.	73

	Efter Finantsloven beregnet. Rd. Sk.	Passeret Jordebogskassen. Rd. Sk.	Passeret Finantshovedkassen. Rd. Sk.	Ialt indgaaet. Rd. Sk.
Transport . . .	2,750. »	1,543. 88	302. 81	1,846. 73
2. Særegne Indtægter:				
a. Syslernes Forpagtningsafgifter	2,610. »	1,035. »	1,615. »	2,650. »
b. Laugthingsskriverlön.	30. »	16. 84	13. 12	30. »
c. Mandtalsbogintrader.	600. »	512. 79	47. 17	560. »
d. Kongetiende . .	2,860. »	1,147. 23	1,293. 27	2,440. 50
e. Laugmandstold	340. »	183. 26	101. 79	285. 9
f. Gebyr for Söpasse	1,650. »	52. 12	1,787. 66	1,839. 78
g. Afgift af Skibe .	2,000. »	1,718. 11	1,767. 86	3,486. 1
h. Indtægter af det kgl. Jordegods .	8,250. »	4,317. 79	3,306. 28	7,624. 11
i. Forpagtningsintrader.	125. »	121. »	. . . . . .	121. »
k. Rente af Kjöbesum for Laugarnes	112. »	112. »	. . . . . .	112. »
l. Afgift af Bessestad	100. »			
m. Tilfældige Indtægter	1,502. »	791. 31	694. 15	1,485. 46
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt kgl. Jordegods . .	1,000. »	589. 10	62. »	651. 10
4. Tilbagebetaling af foreskudte Summer	5,200. »	1,989. 39	374. 49	2,363. 88
	29,129. »	14,130. 2	11,365. 76	25,495. 78
tilkommer: udestaaende Restancer fra 1851—52: 1,567. 91 herfra ifölge Regnskabsantegnelsen 482. 80	. . . . . .	+ 1,085. 11	. . . . . .	+ 1,085. 11
	29,129. »	15,215. 13	11,365. 76	26,580. 89
afgaaer: udestaaende Restancer pro 1852—53	. . . . . .	÷ 1,129. 11	. . . . . .	÷ 1,129. 11
	29,129. »	14,086. 2	11,365. 76	25,451. 78
Saldo af Versursummer[1]	. . . . . .	+ 20,051. 10½	÷ 14,372. 20	+ 5,678. 86½
	29,129. »	34,137. 12½	÷ 3,006. 40	31,130. 68½

[1]) nemlig: passeret Jordebogskassen til Indtægt . . 41,729 Rd. 49½ Sk.
til Udgift . . . 21,678 — 39 -
20,051 Rd. 10½ Sk.

passeret Finantshovedkassen til Indtægt . . . . . 18,447 — 45 -
til Udgift. . . . . . 32,819 — 65 -
14,372 Rd. 20 Sk.

Udgift.	Efter Finantsloven bevilget. Rd.	Sk.	Udbetalt ved Jordebogsk. Rd.	Sk.	Udbetalt ved Finantshovedk. Rd.	Sk.	Ialt udbetalt. Rd.	Sk.
a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:								
1. Lönninger, Contoirhold m. v. . .	9,285.	»	7,432.	16	2,863.	91	10,296.	11
2. Andre Udgifter .	6,067.	64	560.	70	4,737.	76	5,298.	50
b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:								
1. Lönninger til Embedsmænd og Betjente	3,900.	»	3,612.	48	225.	»	3,837.	48
2. Udgifter til Medicinalvæsenet . .	5,480.	»	1,995.	16	2,871.	64	4,866.	80
3. Godtgjörelse til den islandske Landsoverret . .	51.	»	36.	80	. . . .		36.	80
c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedkommende:								
1. Geistligheden . .	3,162.	72	2,409.	56	770.	»	3,179.	56
2. Det lærde Skolevæsen	13,370.	»	12,000.	»	1,026.	36	13,026.	36
d. Uforudseete og tilfældige Udgifter . .	4,000.	»	389.	88	2,373.	61	2,763.	53
Forskud	. . . . . .		521.	16	. . . . . .		521.	16
	45,316.	40	28,958.	6	14,868.	40	43,826.	46

Anmærkning. Jordebogskassens Beholdning ved Regnskabsaarets Begyndelse var . . . . 17,940 Rd. 54 Sk.
hertil modstaaende . . . . 34,137 Rd. 12½ Sk.
÷ ovenstaaende . . . . 28,958 — 6 -
5,179 — 6½ -
giver Kassebeholdning den 31. Marts 1853 . . . 23,119 Rd. 60½ Sk.

Extrakt af Conto-„Anviisninger paa Tilskudsbevilling for 1852—53".

. . . § 19. Indenrigsministeriet: . . .
Udgifter vedkommende Island:
til en islandsk Ordbog . . . . 600 Rd. » Sk.
til Reykjavig Skolebygning . . . . 139 — 16 -
til Tropper, opsendte til Island . . . . . . 9,262 — 14 -
Tilsammen . . . 10,001 Rd. 30 Sk.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **spanske Skibes Adgang** til **Farten paa Island.** Khavn den 28. Septbr. 1853. — 1853. 28. Septbr.
Isl. Copieb. 1853, Nr. 598.

Ved behagelig Skrivelse af 17. i d. M. har Udenrigsministeriet tilstillet Indenrigsministeriet Afskrift af en fra den herværende spanske Minister-Resident modtagen Nota, hvori han i sin Regjerings Navn besværer sig over, at der er blevet nægtet Kjöbmand C. F. Siemsen i Reykjavík, som Agent for de spanske Handelshuse Brödrene Violete i Bilbao og Brödrene Gesie i Barcelona, Beseilingstilladelse for to spanske Skibe, der i indeværende Aar skulde fra Norge bringe Tömmerladninger til Island, naar han ei derfor vilde erlægge en Afgift af 20 Rbd. pr. C. L.

Ministeriet har allerede i Skrivelse af 30. Juni d. A. haft Leilighed til udförligen at imödegaae samtlige de Ankeposter, som nu gjentages i den ovennævnte Nota, og man skal derfor tillade sig i det Hele at henholde sig til bemeldte Skrivelse. Navnlig er det der paaviist, at de gjeldende Love ikke hjemle nogen Ret for fremmede Nationer til at beseile Island, og at den Udsigt, som ved Anordningerne er given til at erholde en særlig Bevilling til Landets Beseiling, er knyttet til Betingelse af en i Almindelighed endnu meget höiere Afgift end den, der er bleven Kjöbmand Siemsen affordret.

Den Tilladelse, som blev Siemsen givet i Aaret 1852, til, med et spansk Skib, der overbragte Tömmer, at beseile Island, vilde sikkert ikke være bleven meddeelt, naar man havde været tilstrækkelig opmærksom paa, at samme kunde blive brugt til at skaffe spanske Skibe det Fortrin, saavel for danske som for andre venskabelige Magters Skibe, der vilde blive saa godt som et Monopol for de spanske Skibe med Hensyn til det vigtigste islandske Produkt, Fisk. Det vilde derfor, da denne Fölge blev bemærket, og der fra den danske

1853. Handelsstands Side vare reiste indtrængende Indsigelser
28. Septbr. imod slige Beseilingstilladelser, have været meget urigtigt, om Ministeriet var vedblevet at tilstaae samme, hvilket allerede maa have været erkjendt af den forrige Indenrigsminister, idet han endog ophörte med at meddele fremmede Staters Undersaatter Beseilingspas til at gaae i Ballast til Island for at hente Heste. Den i Noten fremförte Paastand om, at den med Hensyn til de omhandlede to spanske Skibe tagne Forholdsregel skulde have sin Grund i det foregaaede Ministerskifte, er saaledes aldeles urigtig.

Naar der endvidere er fört Anke over, at der for norske og engelske Skibe skal iaar være udstedt islandske Söpasse paa billigere Vilkaar end for de ovennævnte to spanske Skibe, da vil det, af hvad der i min foranförte Skrivelse er fremfört, fremgaae, at saadant beroer paa en Misforstaaelse.

Forsaavidt som det Rigsdagen forelagte Udkast til en Lov om Skibsfart og Handel paa Island er paaberaabt som Grund til at forvente de omhandlede Bevillingers Meddelelse, idet der efter samme ikke er opstillet nogen Differentialafgift for Islands Beseiling af fremmede Staters Undersaatter, maa derved bemærkes, at ligesom et saadant Lovforslag om Handelsforholdenes mulige fremtidige Ordning i og for sig ingen saadan Hjemmel indeholder, saaledes er samme ei heller i Rigsdagen blevet fremmet, hvilket sandsynligviis for en stor Deel har haft sin Grund i den Erfaring, man havde gjort om den skadelige Indflydelse, det paa Grund af den i Spanien indförte overordentlige Differentialtold paa Fiskervarers Indförelse vilde have paa den danske Handel. Regjeringen er derfor heller ikke sindet at forelægge bemeldte Lovudkast for den nu sammentrædende Rigsdag uden med væsentlige Forandringer.

Ligesaa lidet kan den mundtlige Besked, der i den islandske Afdeling af Indenrigsministeriet er givet

Siemsens Commissionair, og som var aldeles begrundet i Sagens daværende Stilling, berettige til nogen Anke imod den Embedsmand, der efter bedste Overbeviisning og af Tjenstfærdighed havde meddeelt samme, ligesom det er klart, at denne aldeles inofficielle Meddelelse i intet Tilfælde kunde være bindende for Regjeringen. Det mulige Tab, som Nogen kan have lidt ved enten paa fornævnte Meddelelse eller paa de andre foreliggende Omstændigheder at have grundet et Foretagende, som, efter de senere trufne Forholdsregler, ikke bringer den tilsigtede Fordeel, maa derfor antages at staae aldeles ved Siden af enhver anden Speculation, der paa Grund af Forandringer i Conjuncturerne, derunder og indbefattede Regjeringens Forholdsregler, mislykkes, uden at der kan være mindste Skygge af Grund til derpaa at bygge noget Erstatningskrav.

1853. 28. Septbr.

Der er iövrigt al Grund til at antage, at den her omhandlede specielle Sag ikke i nogen væsentlig Grad berörer spanske Borgeres Interesse, idet Siemsen, ved at begjære Meddelelse af islandske Söpasse for de omhandlede spanske Skibe imod en Afgift af 14 Mk. pr. C. L., baade i forrige Aar og atter i indeværende Aar har for Indenrigsministeriet opgivet, at han havde for egen og islandsk Kjöbmand M. W. Bjerings Regning fragtet bemeldte Skibe, hvorved Sagen aldeles traadte frem som en islandsk Borgers Speculation. Först efter at der var givet Afslag paa hans Begjæring i indeværende Aar, indkom Siemsen med Andragende om, paa de ovennævnte to spanske Handelshuses Vegne, at erholde Beseilingspas for to spanske Skibe, imod at betale 20 Rbd. pr. C. L., hvorved han formeentlig har sögt at overföre Sagen paa spanske Borgere, i den lidet priselige Hensigt, at tilvende sig Beskyttelse af en fremmed Magt mod hans egen Regjering.

Men ligesom denne Siemsens Fremgangsmade i höi Grad fortjener Misbilligelse, saaledes vil Ministeriet ikke see sig istand til at gaae ind paa Udenrigsmini-

1853. steriets Henstilling om, at der maatte blive givet ham
28. Septbr. Tilsagn om til næste Aar at fragte to spanske Skibe, blot mod Erlæggelse af 14-Mk.s Afgiften, da deri efter det Foranförte aabenbart vilde indeholdes en Uret, saavel imod Landets egne Skibsredere som mod andre venskabelige Magters Undersaatter, foruden at man maaskee deri vilde finde Erkjendelse af en Rets- eller idetmindste en Billigheds-Fordring, som paa ingen Maade kan indrömmes.

Efter Alt hvad jeg saaledes har haft den Ære at udvikle for det ærede Udenrigsministerium, paatvivles ikke, at Samme vil see sig i Stand til at overtyde den herværende spanske Legation om, at den af Samme förte Anke er bygget paa urigtige Forudsætninger, og at man derfor ikke ved nærværende Leilighed vil kunne imödekomme den spanske Regjerings Önsker, hvormeget det end fra anden Side maatte önskes, at give Hendes catholske Majestæt et Beviis paa H. M. Kongens venskabelige Sindelag. — Indenrigsministeriet, den 28. Septbr. 1853.

28. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Salg af Forstrandsstykket Kongsvik i Skaptafells Syssel.** Khavn den 28. Septbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 601.

Med Hensyn til, at det Staten tilhörende Forstrandsstykke Kongsvik i Öræfum inden Skaptafells Syssel for indeværende Aar ikkun er udbragt til en Forpagtningsafgift af 4 Rbd. 4Sk., men at det derimod antages sandsynligt, at bemeldte Forstrandsstykke ved Salg kunde udbringes til en större Sum, end som svarer til hiin Afgift betragtet som Rente, har Hr. Stiftamtmanden i behagel. Skrivelse af 22. i f. M. henstillet, om det ikke maatte ansees hensigtsmæssigst at forsöge det omhandlede Forstrandsstykke bortsolgt ved offentlig Auction.

Skjöndt det, som Hr. Stiftamtmanden af Ministeriets Skrivelse af 24. Mai d. A. bekjendt, i Almindelighed an-

sees utilraadeligt for Tiden at afhænde de Staten tilhörende Eiendomme i Island[1], maa man dog med Dem være enig i, at der kan være Anledning til i nærværende Tilfælde, hvor Talen er om Afhændelse af et paa en öde Strækning beliggende Forstrandsstykke, at gjöre en Undtagelse fra bemeldte Regel, og man skulde derfor tjenstl. have Dem anmodet om, behagel. at ville foranstalte titnævnte Forstrandsstykke paa næstkommende Mandtalsthing i Hofs Rep forauctioneret paa nærmere allerh. Approbation, samt paa de sædvanlige Vilkaar, hvorunder offentlige Eiendomme pleie at afhændes. Og forventes om Udfaldet i sin Tid nærmere Indberetning behagel. meddeelt. — Indenrigsministeriet den 28. Septbr. 1853. 1853. 28. Septbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til den administrerende Direction for Kjöbenhavns Fattigvæsen, ang. **Ret til Fattigforsörgelse.** Khavn den 28. Septbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 602. 28. Septbr.

Stiftamtmanden i Island, Grev Trampe, har i et hertil under 1. i f. M. indgivet Andragende begjært Ministeriets Resolution med Hensyn til en imellem den administrerende Direction for Fattigvæsenet i Kjöbenhavn og ham opstaaet Meningsulighed, idet velbemeldte Direction har nægtet Skomagermester J. J. Billenberg af Reykjavík Optagelse i Kjöbenhavns almindelige Hospital uden Betaling for hans syge femtenaarige Sön Johan Billenberg, af den Grund, at Faderen med bemeldte Sön antages at have vundet Forsörgelsesret i Reykjavík ifölge Reglementet af 8. Januar 1834 § 6, som i dette Tilfælde formenes at maatte komme til Anvendelse, men ikke Plakat 6. Juli 1848, der alene antages at være anvendelig i det indbyrdes Forhold imellem de islandske

[1]) I den paaberaabte Skrivelse nægtes Approbation paa Auktionsbud paa Jorden Hnausar i Skaptafells Syssel, da det „overhoved maa ansees betænkeligt for Tiden at tilraade saadanne Afhændelser". Isl. Copieb. 1853, Nr. 280.

1853. Communer, hvilket skal bestyrkes derved, at nysnævnte
28. Septbr. Plakat ikke er bleven her thinglæst, medens Stiftamtmanden paa den anden Side har forment, at Skomagermester Billenberg ikke ifölge ovennævnte Lovbestemmelse har vundet Forsörgelsesret i Reykjavík, og derfor ansees forsörgelsesberettiget paa det Sted, hvorfra han i Aaret 1844 var kommen op til Reykjavík.

Foranlediget heraf har Ministeriet under D. D. tilmeldt Stiftamtmand Grev Trampe, at da det under Sagen er oplyst, at Skomagermester Billenberg hverken ifölge Reglementet af 8. Januar 1834 § 6 ved femaarigt Ophold den 1. Januar 1849, eller senere ved tiaarigt Ophold ifölge Plak. af 6. Juli 1848 har vundet Forsörgelsesret i Reykjavík Kjöbstad, maa han med sin syge Sön Johan ansees endnu forsörgelsesberettiget paa det Sted, hvor han forinden sin Afreise til Island havde vundet Forsörgelsesret, og da det efter Sagens Akter synes at være in confesso, at dette Sted er Kjöbenhavn, vil han være at ansee som forsörgelsesberettiget her.

Hvilket man ikke har villet undlade herved tjenstl. at meddele velbemeldte Direction til behagel. Efterretning. — Indenrigsministeriet den 28. Septbr. 1853[1].

28. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Trætte om **Udvisning af en Byggegrund** i Reykjavík. Khavn den 28. Septbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 608.

Under 24. Mai d. A. begjærte Ministeriet sig meddeelt Oplysning om, hvorvidt der, ved den under 30. Juli f. A. foretagne Udviisning af en Byggeplads til Grosserer P. C. Knudtzon i Reykjavík, maatte være givet Bödkermester Tofte sammesteds, der tidligere havde anholdt om at overlades samme Plads til en

[1]) under s. D. er en Skrivelse af samme Indhold afgaaet til Stiftamtmanden over Island. Copieb. sst. Nr. 603.

Bygnings Opförelse, Anledning til at erklære, om han der vilde opföre et Vaaningshus uden Værksted, imod at erlægge en lignende Betaling som den af Knudtzon tilbudte, samt i bekræftende Fald om Grunden til, at Sidstnævntes Bud blev foretrukket. 1853. 28. Septbr.

Med Hensyn hertil har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 15. f. M. yttret, at da det lettelig kunde skjönnes, at det fremdeles var Bödkermester Toftes Hensigt, saaledes som af ham tidligere var tilkjendegivet, i Forbindelse med et Vaaningshus at opföre et Bödkerværksted paa bemeldte Plads, kunde der formentlig ikke være Tale om at tilbyde ham den ommeldte Byggegrund efter at Grosserer Knudtzon havde begjært Pladsen udviist til derpaa at opföre et Vaaningshus, og at Bygningscommissionen derfor, skjöndt Tofte ved den ovennævnte Forretning overböd Knudtzon med 10 Rbd., fandt saa meget mindre Grund til at antage dette Efterbud, som den samme Sum ogsaa paa Knudtzons Vegne blev tilbudt, hvorhos det er bemærket, at Hovedgrunden til Pladsens Overdragelse til Knudtzon dog har været, at man paa dette Sted, hvor en ny Gade byggedes, önskede at see en Bygning af et anseeligere Udseende end det af Tofte paatænkte 14 Alen lange og 10 Alen dybe Huus maatte antages at ville blive, hvilket ogsaa nu er skeet, idet den af Knudtzon der nu fuldförte Bygning er 22 Alen lang og 12 Alen dyb, med dertil passende Höider.

Skjöndt det, da den i Udviisningsforretningen af 30. Juli f. A. ommeldte Protest fra Bödkermester Tofte imod bemeldte Udviisning ikke hertil er indsendt, ei kan sees, hvorvidt han under nysnævnte Forretning har fremsat Begjæring om, at erholde den omhandlede Byggeplads udviist til Opförelse af et Vaaningshus uden Værksted, i Henhold til det af ham under 12. Mai s. A. til Ministeriet desangaaende indgivne subsidiaire Andragende, hvoraf Gjenpart under s. D. var Hr. Stiftamtmanden tilstillet, er der dog efter Sagens nuværende Stilling

1853. ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at foretage videre
28. Septbr. i den omhandlede Henseende.

Hvilket saaledes tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden til behagel. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse. — Indenrigsministeriet den 28. Septbr. 1853.

28. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Gods-Administrationen paa Arnarstapa Ombudsjorder.** Khavn den 28. Septbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 609.

Ved hertil at indsende den over Arnarstapa Ombudsjorder ved sammes Overlevering fra afgangne Sysselmand og Administrator Arne Thorsteinsons Bo til den nuværende Administrator, Kjöbmand A. O. Thorlacius, afholdte Synsforretning, har Hr. Amtmanden, næst at ledsage samme med adskillige Bemærkninger med Hensyn til de enkelte Gaardes Tilstand, i behagel. Skrivelse af 30. Decbr. f. A. blandt andet yttret den Formening, at der med Hensyn til den ved Synsforretningen ansatte Aabod ikke vilde være at gjöre noget Ansvar gjældende mod fornævnte Stervbo, samt at der ikke kunde reflekteres paa den nuværende Administrators Synsforretningen tilföiede Protest imod at staae til Ansvar for Leilændingernes Behandling af Gaardene, samt for egen Regning eller Ansvar at modtage og aflevere dem med Aabod, idet denne Erklæring ikke kunde ansees grundet i de virkelige Forhold, og nærmest formentes foranlediget ved den i Ministeriets Skrivelse af 3. Aug. 1850 indeholdte Yttring, at det er en Selvfölge, at der maa paahvile Administrator Ansvar for Godsets Deterioration.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke tjenstl. at meddele Fölgende:

Forsaavidt den tidligere afgangne Sysselmand Arne Thorsteinsons Bo angaaer, da maa Ministeriet med Hr. Amtmanden være enigt i, at Ansvar imod samme efter

Omstændighederne maa bortfalde, navnlig af den Grund, at han modtog Godset uden nogen Synsforretnings Afholdelse, hvorfor der ikke haves noget Grundlag, hvorefter saadant Ansvar kunde bestemmes. 1853. 28. Septbr.

Hvad dernæst den af Administrator Thorlacius ved Overleveringsforretningen nedlagte Protest imod at overtage noget Ansvar for Leilændingernes Behandling af deres Bygselgaarde, eller endog at ville erkjende deres Uvederhæftighed, betræffer, da maa saadan Erklæring formentligen hidröre fra en feilagtig Opfattelse af hans Stilling som Administrator, og Misforstaaelse af Ministeriets forberörte Tilkjendegivelse. Det har nemlig ingenlunde af Ministeriet været tilsigtet, at paalægge Administrator et ubetinget Ansvar for alle Mangler, der ved hans Fratrædelse maatte findes paa Ombudets Gaarde, men kun forsaavidt disse Mangler kunne tilregnes ham, saasom naar han tilbygsler Gaardene til Uvederhæftige, eller lader det mangle paa behörigt Tilsyn med deres Behandling, og disse af den Grund blive forringede, eller naar han lader Leilændingerne paadrage sig Restancer, hvorimod det er en Selvfölge, at der ikke kunde være Spörgsmaal om at paalægge ham Ansvar for den Forringelse, som foraarsages ved Naturbegivenheder eller Ulykkestilfælde, og naar dette ikke i Ministeriets förommeldte Skrivelse er udtrykkelig bemærket, da er det fordi en saadan Tilkjendegivelse ansaaes at være overflödig. Ifölge heraf vilde det aabenbart have været Administrators Pligt, ved Synsforretningerne med Hensyn til hver enkelt Opsidder at erklære, hvorvidt han ansaae ham for vederhæftig, og antog Statskassen sikkret for Tab ved den paa Gaarden satte Aabod, hvilket ogsaa er iagttaget ved andre slige Overleveringsforretninger, og navnlig ved den af Hr. Amtmanden ved Skrivelse af 18. Febr. f. A. indsendte Udlægtsforretning over de saakaldte Bardastrands og Alptafjords Jorder. At dette ikke er iagttaget ved nærværende Overleveringsforretning kan imidlertid, uanseet

1853. 28. Septbr. Administrators derved nedlagte Protest, ikke bevirke nogen Forandring i det omhandlede retlige Forhold, idet han, ved at lade de paagjeldende Opsiddere vedblive Bygselet, maa antages stiltiende at erkjende deres Vederhæftighed, og skjöndt dette ogsaa maa antages med Hensyn til Gaardene Saurar, Efri-Lá, Ólafsvík med Hjaleier, Ingjaldshóll med Hjaleier, Saxhóll, Hólahólar og Kálfárvallakot, maae disse Gaarde dog særligen udhæves, idet Synsforretningerne vise, at Behandlingen af samme er saaledes beskaffen, at deraf muligen, saafremt derved intet foretages, kunde resultere Ansvar for Administrator, hvorhos det ikke kan lades ubemærket, at om end Leilændingerne ere vederhæftige, kan dog Jorddrotten ikke være tjent med at beholde dem, naar Behandlingen af deres Bygselgaarde er saa aldeles uforsvarlig, som det efter Synsforretningen maa antages navnlig at være Tilfældet med Gaarden Ólafsvík med Hjaleier.

Ministeriet maa derfor tjenstl. have Hr. Amtmanden anmodet om, behagel. at ville tilkjendegive Administrator Thorlacius det i Overeensstemmelse hermed Fornödne, og hvis han, imod Forventning, ikke maatte ville erkjende en saadan Ansvarlighed som forberört, vil han for Exemplets Skyld ikke kunne beholdes som Administrator, ihvormeget Ministeriet end i andre Henseender har Grund til at önske, at Godset fremdeles maa blive betroet til hans Bestyrelse.

Med Hensyn til, at det af de over Ombudsgodset afholdte Synsforretninger erfares, at der paa enkelte Gaarde mangler de Inventariehuse, som skulle medfölge, skulde man ligeledes anmode Hr. Amtmanden om, behageligen at ville foranledige nærmere Oplysninger meddelte:

a. om Værdien 8 Rbd. for et manglende Faarehus paa Gaarden Arnarhóll bör indbetales i Kongens Kasse, eller Belöbet skal anvendes til Husets Retablering;

b. om ikke Aaboden 60 Rbd. paa Ásbjarnarhús, hvis Hjemmemark nu skal være ödelagt, rettest bör indbetales i Kongens Kasse; 1853. 28. Septbr.

c. om de paa Brekkubær manglende Smedje og Hjeld maatte være blevne restituerede ved den nu foregaaede Bygselforandring;

ligesom det ved næste Bygselforandring bedes paaseet, at Spörgsmaalet om den paa Hólkot omtvistede Kostald for 5 Köer endeligen bliver afgjort.

Hvad de af Hr. Amtmanden fra Administrator Thorlacius samt vedkommende Sysselmænd og Synsmænd hertil indsendte Regninger over de i Anledning af de omhandlede Overleveringsforretninger foraarsagede Omkostninger angaaer, har De vel, med Hensyn til den Förstnævntes Regning, der lyder paa 101 Rbd. 48 Sk., yttret, at det formentligen findes overeensstemmende med Retfærdighed og Billighed, at der tilstaaes Administrator nogen Godtgjörelse for hans Umage og de betydelige Omkostninger, som Overværelsen af Syns- og Overleveringsforretningen har foraarsaget ham, men ligesom De i et lignende Tilfælde ved Skrivelse af 31. Decbr. 1849 har anseet det hverken harmonerende med rigtige Grundsætninger og heller ikke overeensstemmende med den i Island fulgte Praxis, at en Administrator beregner sig enten Diætpenge eller Reiseomkostninger i Anledning af hans Tilstedeværelse ved den over Godset ved hans Tiltrædelse afholdte Syns- og Overleveringsforretning, saaledes maa Ministeriet ogsaa aldeles tiltræde denne Anskuelse, da slig Tilstedeværelse, saaledes som ogsaa af Dem ved samme Leilighed er bemærket, maa antages at höre med til Vedkommendes Pligter som Administrator, hvorfor han alene kan söge Erstatning i det ham tilstaaede Administrationssalair.

Da Hr. Amtmanden imidlertid har bevilget Administrator Thorlacius i den omhandlede Henseende et Forskud af 20 Rbd., vil Ministeriet, skjöndt bemeldte

1853. Belöb strængt taget burde være tilbagebetalt, dog for
28. Septbr. denne Gang og uden Fölge for Fremtiden ikke nægte sit Samtykke til, at samme maa passere til formelig Udgift i Administrations-Regnskabet.

Med Hensyn til de af Sysselmændene i Snæfellsnes og Myra og Hnappadals Syssel beregnede Diæter og Reiseomkostninger i Anledning af de omhandlede Forretninger, kan Ministeriet ikke tilbageholde den Yttring, at disse, navnlig af Sysselmanden i det förstnævnte Syssel, kunde og burde være blevne udförte paa en langt billigere Maade end skeet er, men da det imidlertid af Dem er attesteret, at de omhandlede Regninger ere affattede i Overeensstemmelse med de Regler, som i Vester-Amtet fölges ved Udförelsen af offentlige Sager, vil Ministeriet tillade at deres paalydende Belöb, ialt 187 Rbd. 64 Sk., hvoraf Sysselmanden i Snæfellsnes Syssel allerede har erholdt udbetalt 20 Rbd. som Forskud, under Paaberaab af denne Skrivelse og Fremlæggelse af behörige Qvitteringer maa passere til Udgift i Arnarstapa Ombuds Regnskab, hvilket Hr. Amtmanden anmodes om behageligen at ville meddele saavel Administrator Thorlacius som vedkommende Sysselmænd, hvilke sidste det dog derhos maatte tilkjendegives, at det omhandlede Arbeide burde have været udfört paa en mere hensigtsmæssig, og for det Offentlige mindre bekostelig Maade. Indenrigsministeriet den 28. Septbr. 1853.

30. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Udfærdigelse af Skjöde paa Laxefiskeriet i Elliðaaaerne** for Kjöbmand Ditlev Thomsen. Khavn den 30. Septbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 613. — Ved kongelig Resolution 29. Septbr. 1853 erklæres, at Hs. Maj. har underskrevet Skjödet til D. Thomsen. Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1853, Nr. 53.

Paa en af Indenrigsministeriet, efter Modtagelsen af Hr. Stiftamtmandens behagel. Skrivelse af 20. f. M., allerunderd. nedlagt Forestilling, har det allernaad. behaget H. M. Kongen under Gaars Dato at bifalde, at kgl. Skjöde paa det Staten tilhörende Laxefiskeri i Elliðaá maa allernaad. udfærdiges til islandsk Kjöbmand D. Thomsen, med Dato in blanco, for af Dem forinden Udleveringen at udfyldes. 1853. 30. Septbr.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtmanden til behagel. Efterretning, idet man lader medfölge det i Overeensstemmelse hermed for bemeldte Thomsen allernaad. udfærdigede Skjöde, med Anmodning om at samme, behörigen udfyldt, efter at han har fyldestgjort de i saa Henseende ved allerh. Resol. af 11. Mai d. A. stillede Betingelser, maa blive ham overleveret mod Erlæggelsen af det derfor anordnede Gebyr 14 Rbd. 48 Sk., for hvilket Rigtighed forventes aflagt paa sædvanlig Maade. — Indenrigsministeriet den 30. Septbr. 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Tilladelse for engelske Skibe til at hente Heste** fra Island. Khavn den 7. Oktbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 626. 7. Oktbr.

Ved behagelig Skrivelse af 17. f. M. har Udenrigsministeriet tilstillet dette Ministerium Gjenpart af en Skrivelse fra Hr. John Matthew i Aberdeen til den danske Generalconsul i Leith, hvori han beklager sig over, at den danske Regjering har nægtet ham og Andrew M. Beath, ligeledes fra Aberdeen, Beseilingspas paa Island for at udföre Heste derfra, uagtet saadanne Passe ere blevne tilstaaede andre engelske Handelshuse.

Ligesom Ministeriet i Skrivelse af 31. Marts d. A. har meddelt Udenrigsministeriet Grunden til, at det omhandlede Beseilingspas ikke blev bevilget, saaledes

1853. vil det ogsaa af Skrivelse herfra af 30. Juni sidstleden
7. Oktbr. være velbemeldte Ministerium bekjendt, at der under 4. Mai d. A. blev af undertegnede Ministerium bevirket en allerh. Resol., hvorved den tidligere givne Tilladelse for Fremmede til at udföre Heste fra Island atter blev sat i Kraft, og er i Henhold hertil nogle senere Andragender fra engelske Undersaatter, om Beseilingspas til Island for at hente Heste, blevne bevilgede.

I Overeensstemmelse hermed tör Ministeriet forvente, at Udenrigsministeriet vil meddele Generalconsul Marshall fornöden Oplysning om Sagens Sammenhæng, forsaavidt dette ikke allerede tidligere maatte være skeet. — Indenrigsministeriet den 7. Oktbr. 1853.

21. Oktbr. **Justitsministeriets Bekjendtgjörelse** ang. **Udlevering af deserterede Söfolk** fra **engelske Handelsskibe**[1]. Khavn den 21. Oktbr. 1853. — Denne Bekjendtgjörelse fra Justitsministeriet (A. W. Scheel) er sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island ved det islandske Departements Circulaire af 12. Novbr. 1853, til Fordeling mellem Justitsembedsmændene i Amterne „til fornöden Kundgjörelse, samt til Efterretning og Iagttagelse i paakommende Tilfælde". Isl. Copieb. 1853, Nr. 680—682. Som Fölge heraf findes den anfört som publiceret 1854 i Reykjavík, samt i Skaptafells, Rángárvalla og Borgarfjords Sysseler i Sönder-Amtet, i alle Vester-Amtets Sysseler med Undtagelse af Mýra og Hnappadals Sysseler, samt i Öefjords og Sönder-Mula Sysseler (og ikke andre) i Nord- og Öster-Amtet. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1853, S. 931—932. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1853, S. 255—256.

---

[1]) under 17. Juni 1852 blev Dronningen af England ved en Akt bemyndiget til, ved en Order in council at befale Paagribelse og Udlevering af deserterede fremmede Söfolk, under Betingelse af Reciprocitet. En saadan Order in council var under 13. Juni 1853 udkommen med Hensyn til Deserteurer fra danske Skibe. Dep. Tid. 1853, S. 542; jevnf. Algreen-Ussings Reskriptsaml. 1853, S. 54—55.

Bekjendtgjörelse angaaende Anholdelse og Udlevering af Söfolk, der ere deserterede fra engelske Handelsskibe. 1853. 21. Oktbr.

Da den engelske Regjering ved Cabinetsordre af 13. Juni d. A. under Betingelse af Gjensidighed har truffet den Bestemmelse, at Söfolk, der desertere fra danske Handelsskibe i hendes Majestæt Dronningen af Storbritannien og Irlands Besiddelser, eller paa det ostindiske Compagnies Territorium, maae, naar de ikke ere Ufrie, ei heller Hendes Britiske Majestæts Undersaatter, paagribes og bringes ombord paa de vedkommende Skibe, saa ville ifölge kongelig Resolution af 2. August 1779 (bekjendgjort ved Cancelli-Circulaire af 28. s. M.) ligeledes overalt i Kongeriget Danmark saavel som i de danske Colonier og Bilande Politiövrighederne paa Forlangende have at yde deres Bistand, for at Söfolk, som ere deserterede fra engelske Handelsskibe og ikke ere Ufrie, ei heller danske Undersaatter, kunne blive paagrebne og afleverede til de paagjældende Skibe.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 21. Oktbr. 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. ansögt **Honorar for en Vaccinateur** i Rangarvalla Syssel. Khavn den 4. Novbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 660. 4. Novbr.

I Anledning af Hr. Stiftamtmandens behagel. Skrivelse af 7. Septbr. d. A. hvori indstilles, at der af den i Finantsloven til uforudseelige Udgifter for Island opförte Sum maa tilstaaes Vaccinateur Magnus Jonsson af Hólakoti, inden Rangarvalla Syssel, en Gratification af 25 Rbd. for hans Virksomhed til Vaccinationens Udbredelse, skulde Ministeriet til behagel. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at man, navnlig

1853. for Fölgernes Skyld, ikke seer sig istand til at gaae
4. Novbr. ind paa dette Forlangende. — Indenrigsministeriet den 4. Novbr. 1853.

4. Novbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Betingelserne for en Students Afgiftsfrihed.** Khavn den 4. Novbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 661.

Efter at Ministeriet under 31. Juli f. A. havde meddeelt Hr. Amtmanden, at Student J. F. Thorarensen af Vididalstunga inden Hunavatns Syssel ikke kunde fritages for at erlægge de i Plak. 22. Marts 1826 ommeldte Præstationer, eller de saakaldte Mandtalsbogsafgifter, da det var oplyst, at han ikke paa den i Anordn. af 3. Mai 1743 foreskrevne Maade övede sig i geistlige Forretninger, har Amtet ved behagel. Skrivelse af 20. Juni d. A. hertil indsendt et Andragende, hvori nævnte Student Thorarensen, næst at bemærke, at han atter er begyndt paa at öve sig i at prædike, anholder om, at vedkommende Oppebörselsbetjent maa gives Ordre til at lade ham ukrævet i Fremtiden for Mandtalsbogs-Afgifterne, hvis han herefter aarligen producerer tilstrækkelige Attester for, at han över sig i geistlige Forretninger paa den i Anordn. 3. Mai 1743 foreskrevne Maade.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende tjenstl. melde, at saafremt bemeldte Student Thorarensen behörigen kan godtgjöre, at han nöiagtigen opfylder alle de ved oftnævnte Plak. af 22. Marts 1826 og Anordn. 3. Mai 1743 foreskrevne Betingelser, maa han være fritaget for at erlægge de omhandlede Mandtalsbogsafgifter, hvorimod denne Fritagelse bortfalder naar han ikke længere maatte være istand til paa behörig Maade at godtgjöre dette. — Indenrigsministeriet den 4. Novbr. 1853.

Stiftsövrighedens Circulaire til alle Provster paa Island, ang. Samling af en **ny Specification over Landets Præstekalde.** Islands stiptamtshúsi og Laugarnesi 7. Decembr. 1853[1]. — Circulair-Skrivelsen er her trykt efter en af Biskoppen over Island verificeret Udskrift af Stiftets Brevbog, hvilken Udskrift han velvilligen har tilstillet Udgiverne. — Schemaet efter Original-Aftryk paa 2 Blade i 4to. Reykjavík 1853; aftrykt i Skýrslur um landshagi á Íslandi II, 431—435. — Den efter dette Schema samlede og udarbeidede udförlige Beskrivelse af Præstekaldene er trykt i Skýrslur um landshagi II, 430—543, 593—851 (besörget ved Provst og Domkirkepræst Ólaf Pálsson, som dertil har föiet sammenlignende Oversigt over Specificationerne over alle Landets Præstekalde 1737, 1839 og 1854, *see* Skýrsl. um landsh. II, 846—851). Den derpaa byggede officielle Specification, stadfæstet ved kongl. Resolution 15. Decbr. 1865, er aftrykt med Forordningen af s. D. og i Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1867, I, Viðb. A, S. 31—37. 1853. 7. Decbr.

Á seinast haldinni Synodus gjörði eg, Thordersen, grein fyrir, hvern árángur brèf frá synodus-nefndinni í fyrra til prófasta hèr á landi, dags. 16. Julim. s. á., hefði borið, og las upp skýrslu, er eg hafði dregið út af álitum þeim frá prófföstum og prestum, er til mín voru komin; en þar flestir voru á móti uppástúngu þeirri, sem fram var borin í fyrrgreindu brèfi, komst Synodus að þeirri niðurstöðu, að það fyrsta, sem í þessu tilliti væri reynandi, mundi vera það, að fyrirtaka nýtt mat á öllum brauðum hèr í landi og koma sèr niður á, hvernig brauðum yrði haganlega steypt saman. Til að íhuga þetta mál voru þeir kosnir í nefnd: prófessor Pètursson, stiptsprófastur Árni Helgason, dómkirkjuprestur Ásmundur Jónsson og prófastarnir Jóhann Briem og Ólafur Pálsson.

Með brèfi frá 16. Septbr. seinastl. hefir nefnd þessi sent oss það skýrsluform til nýs brauðamats, sem yður þegar af mèr, Trampe, er áður tilsent (í Suðuramtinu:

[1]) Forordn. 15. Decbr. 1865.

1853. „sem hèrmeð fylgir") og þykir sú aðferð tiltækilegust,
7. Decbr. að hver prófastur næstkomandi sumar, þegar hann visiterar, ásamt viðkomandi presti semi þessa skýrslu, eptir þeim reglum, sem þar í eru tilteknar, fyrir hvert prestakall í sínu prófastsdæmi, sem þeir báðir sameiginlega undirskrifa og prófasturinn síðan sendir oss.

Samkvæmt uppástúngu tèðrar nefndar viljum vèr og biðja yðar Velæruverðugheit, í sameiníngu með tveim prestum og tveim leikmönnum, er þèr sjálfur þartil kjósið, að íhuga, hvort nokkrum brauðasameiníngum eða betri sóknaskipun verður við komið í yðar prófastsdæmi, og leita síðan álits hjá viðkomandi prestum og hreppstjórum, þar sem yður lízt að breyta mætti á einhvern veg. Að því búnu biðjum vèr yður, með þeim upphaflega tilteknu mönnum, að semja greinilega og á rökum byggða uppástúngu um þetta mál fyrir allt prófastsdæmið og senda oss, ásamt brauðamatsskýrslunum.

Vèr vonum að lyktum, að hver prófastur láti sèr annt um að skýrslur þessar verði sem áreiðanlegastar og sjálfum sèr samkvæmar, þar sèrhver hlutur, í þessu sem öðru, býr að fyrstu gjörð.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi 7. Decembermán. 1853.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

Form.

Skýrsla um tekjur og útgjöld N. prestakalls í N. prófastsdæmi eptir 5 ára meðaltali, 18..—18..

Tekjur.

1. Tekjur af jörðum, sem prestakallinu fylgja, og sem eru:

a. Prestssetrið N., — N. hdr. að dýrleika, — kúgildi heima N.

(Hèr sè jörðinni stuttlega lýst, og getið hinna helztu kosta og ókosta hennar, samt skýrt frá, hve mikinn fènað hèrumbil hún framfæri í meðalári).

Eptir hèr með fylgjandi álitsgjörð hafa viðkomandi

hreppstjórar (úttektamenn) metið, að jörðin sè sanngjarnlega leigð með N. álna landskuld, sem borgist þannig: — 1853. 7. Decbr.

	Rbd. ß	Rbd. ß
N. ál. í peníngum	N.	
N. ál. í fríðu (eða fiski, eða öðru) . .	N.	
og N. kúgildum; leigur þar af væru N. pd. smjörs	N.	
b. Hjáleigur heimajarðarinnar:		
1. N. — N. hdr. að dýrleika. Landskuld N. ál., geldst þannig:		
N. ál. í peníngum	N.	
N. ál. í þeim eða þeim aurum, sem sèu nafngreindir	N.	
N. ál. í kvöðum, sem nafngreinist	N.	
kúgildi N.; leigur þaraf N. pd. smjörs . .	N.	
2. N., — eins, og svo ef fleiri eru.		
c. Kirkjujarðir:		
1. N. — N. hdr. að dýrleika. Landskuld, N. ál., geldst þannig:		
N. ál. í peníngum	N.	
N. ál. í fríðu, eða landvöru, eða fiski, eða hverju sem helzt	N.	
N. ál. í kvöðum, sem nafngreinist	N.	
Kúgildi N.; leigur þar af N. pd. smjörs .	N.	
2. N., — eins, og svo ef fleiri eru; sèu allar kirkjujarðir þannig upptaldar.	——	N.

2. Tekjur af ískyldum, ítökum og hlynnindum, sem fylgja prestakallinu eptir máldögum, eða öðrum (nafngreindum) skjölum:

	Rbd. ß	
a. Brúkuð af prestinum sjálfum:		
— hver sèu, og hvað af sèr gefi .	N.	
b. Öðrum leigð:		
— hver sèu, og hvað af sèr gefi .	N.	
c. ónotuð:		
— hver sèu, og því ekki notuð.	——	N.

3. Tekjur af útkirkjum og bænhúsum, sem nú eru eða verið hafa, klaustrum og spítölum:

1853. Rbd. ß

7. Decbr. — Hèr sè getið, í hverjum aurum tekjur þessar ber að gjalda, og þær reiknaðar eptir því . N.

4. Leigur af innstæða í jarðabókarsjóðnum eptir (tilgreindum) skuldabrèfum . . . . N.

— Hèr sè getið, ef prestakallinu fylgja peníngar, eða geldfènaður, eða aðrir munir, eða ónotanleg ítök, sem kynni mega selja og gjöra arðberandi — og hvað þetta mundi verða að upphæð, hèrumbil —.

	Rbd. ß	Rbd. ß
5. Tekjur af sóknunum:		
a. Fasteignartíund af N. hdr. N. ál. á N. Sk.	N.	
b. Lausafjártíund af N. hdr. N. ál. á N. -	N.	
c. Dagsverk að tölu N. . . . . . á N. -	N.	
d. Lambafóður að tölu N. . . . . á N. -	N.	
— Hèr teljast með Maríu- og Pèturs lamba eldi þar sem þau eru, eða ef fleiri eru þess kyns fóður.		
e. Offur að tölu N., borguð með	N.	
f. Borgun fyrir aukaverk, greidd með .	N.	
		N.

6. Aðrar tekjur:

— Hèr sè tilgreint, hverjar þær sèu, og í hverjum aurum borgaðar, og sèu þær eptir því reiknaðar . . . . N.

Tekjurnar alls N.

Útgjöld.	Rbd. ß	Rbd. ß
1. Tillag til uppgjafa presta, eptir kgsbr. 14. Febr. 1705	N.	
2. — til presta-ekkna, eptir kgsbr. 5. Juni 1750, § 7	N.	
3. Önnur útgjöld	N.	
Útgjöldin alls	N.	
Verða þá prestakallsins hreinu tekjur	N.	N.

Athugasemdir: þegar prests-ekkja er í brauðinu, ber henni eptir kgsbr. 5. Juni 1750 § 1 (§ 2) N. partur af tekjunum. 1853. 7. Decbr.

Datum.

N. N.

Athugasemdir við framanskrifað skýrsluform:

A. Tekjurnar. 1. *a.* þegar meta skal brauð, er sjálfsagt, að telja bújörð prestsins, þar sem hún er til, með tekjum brauðsins. Að telja arð prestssetranna, að frá dregnum tilkostnaði, er mjög vandasamt, og ef meta ætti eptir því, hve mikið þau gæfu af sèr í tekjur, þá yrði það mat óáreiðanlegt, með því arðurinn hlýtur að vera mismunandi eptir mismunandi áhaldi, enda mundi hann verða margvíslega reiknaður. Í rèttri raun geta bújarðir presta ekki reiknazt að gefa meira af sèr í tekjur, en sanngjörnu afgjaldi þeirra nemur, eins og auðsèð er, ef prestur er búlaus, eða býr á annari jörð, en byggir prestssetrið öðrum og tekur afgjald af. Því þykir það rètt, að meta prestssetrin til afgjalds, og telja afgjald þeirra með tekjum brauðanna. Nú þó prestarnir sjálfir optastnær sèu kunnugastir þessum jörðum, þá má virðast sem þeir dæmi að nokkru leyti í eigin sök, ef þeir einir ættu að meta afgjald þeirra, og þykir tilhlýðilegt, bæði til að firra þá rengíngum, og i öðru tilliti, að aðrir, óviðkomandi menn, meti afgjaldið, og eru hreppstjórar, eða, þar sem hreppstjóri ekki er nema einn, þá hann og hinn úttektamaðurinn, — álitnir þar til hæfilegastir, svo sem kunnugastir jörðum yfirhöfuð, og því er þeim falinn þessi starfi á hendur. En frjálst er prestum að gjöra athugasemdir við mat þeirra, ef þeim þykir eitthvað að, og verða þær athugasemdir seinna teknar til greina, ef þær reynast á betri ástæðum byggðar.

Þar, sem ábúðarjörð er útlögð þíngapresti, samkvæmt kóngsbrèfi 18. April 1761, eða þíngaprestur hefir lengi búið á sömu jörð, svo að hana má álíta nokkurnveginn vissa ábúðarjörð fyrir prestinn, þá sè henni lýst hèr, og skýrt frá hundraðatali hennar og afgjaldi; en sjálfsagt er, að afgjaldið ekki færist út í rbd. og skildínga dálkana.

1853. 7. Decbr. 1. *b—c.* Afgjald jarðanna sè reiknað til penínga eptir 5 ára (18..—18..) meðalverði á hinum áskilda skuldaeyri. Sè afgjaldið áskilið í fríðu, og ekki nákvæmar tiltekið, þá reiknist það eptir meðalverði á fríðu; sè það áskilið í landvöru, ótiltekið hverri, þá reiknist það eptir meðalverði á henni; sè það áskilið í fiski, ótiltekið í hverri fisktegund, þá reiknist það eptir meðalverði á fiski; sè ekkert tiltekið, nema álnatal, þá reiknist það eptir meðalverði á meðalalin. það er sjálfsagt að telja kvaðir, þar sem þær eru, með afgjaldi jarðanna, svo sem dagsláttuslátt, dagslátt, skipsáróður, hestlán, og ef fleira er þesshháttar, og sèu kvaðir þessar, sem víst álnatal alstaðar mun vera á, reiknaðar til penínga eptir meðalverði á meðalalin.

2. Hèr sèu talin ítök og hlynnindi, sem prestakallinu fylgja, en þó ekki þau, sem fylgja prestssetrinu[1] sjálfu, sem jörð (því þeirra skal getið þar, sem prestssetrinu er lýst — 1, *a* — og arður þeirra tekinn til greina, þegar afgjald þess er metið) svo sem: fóður, slægjuítök, beitarítök, selstöður, afrèttir, skógar, skógarhögg, hrísrif, mótak, grasatekja, sölvatekja, eggver, dúntekja, fuglatekja, fjaðratekja, laxveiði, silúngsveiði, selveiði, hvalreki, trjáreki, vertollar, lóðargjöld (?), skipsuppsátur, búðarstæði, offur.

3. Tíundir sèu reiknaðar eptir ofannefndra 5 ára meðalverði á meðalalin (op. br. 18. Marts 1853), en dagsverk og lambafóður eptir sömu ára meðaltali á þessum greiðslum. Offur og borgun fyrir aukaverk (barnaskírnir, kirkju innleiðslur, fermíngar, giptíngar, líksaunga, borgun fyrir líkræður og attest) skal telja svo, sem goldizt hafa, þareð gjöld þessi ekki eru fast ákvörðuð með lögum. Samt má þetta hvergi reiknast minna, en lögin (tilskip. 27. Januar 1847 og 21. Decbr. 1831, VI.) ákveða minnst, þareð prestur ætíð getur átt heimtíngu á því.

[1] saaledes rettet i Skýrsl. II, 434; Original-Aftrykket har: „prestakallinu".

6. þessu atriði er nauðsynlegt við að bæta, þareð á sumum brauðum eru þær tekjur, sem ekki verða vel heimfærðar undir hin atriðin, svo sem: húsaleiga prestsins í Reykjavík, — gjald það, er nokkrir prestar í Norðurlandi fá úr jarðabókarsjóðnum, í stað hinnar fornu Hóla mötu, — gjald það, er prestar í Múla og Húsavík fá fyrir brennisteinsnám, og sá síðarnefndi í grunnleigu af kaupstaðnum Húsavík, — veiðarhlutir prestanna í Vestmannaeyjum og Grímsey, og fleira getur þvílíkt verið. 1853. 7. Decbr.

B. Útgjöldin. 3. Á sumum brauðum eru kvaðir og ískyldur, sem hèr skal tilgreina og reikna, og sè um leið skýrt frá, á hverjum ákvörðunum þær grundvallist. það þykir og rètt, þar sem prestar þurfa að kaupa eða eiga far, til þess að geta embættað í eyjum eða handan firði, að telja hèr þann kostnað, sem þar af leiðir. (Sbr. tilsk. 27. Januar 1847, § 2).

Lov om den svævende Statsgjæld. Christiansborg Slot den 8. Decembr. 1853. — Udkast til Loven forelagt Rigsdagen af Finantsministeren, og bilagt med en tabellarisk Oversigt over de i Statskassen indestaaende Midler til ult. Marts 1850—51—52—53. Depart. Tid. 1853, S. 914—916. — De Island vedkommende ere ikke særlig fremhævede. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Depart. Tid. 1853, S. 1009. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1853, S. 265. 8. Decbr.

Lov om den svævende Statsgjæld.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

De ifölge Lovene af 19. April 1850, 25. Novembr. 1851 og 7. Januar 1853 om den svævende Statsgjæld indtil Udgangen af Marts 1854 gjeldende Bestemmelser forblive i Kraft indtil den 31. Marts 1855.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg den 8. Decbr. 1853.

1853. 14. Decbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til islandsk Kjöbmand Grosserer P. C. Knudtzon, ang. **Mangel paa Födevarer** ved **Handelsstederne i Faxabugten.** Khavn den 14. Decbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 747.

Stiftamtmanden over Island, Grev Trampe, har under 3. i f. M. til Ministeriet indberettet, at der især paa Handelsstederne i Faxebugten viser sig en total Mangel af Födevarer og navnlig Kornvarer, og at der, da Fiskeriet i Efteraaret næsten aldeles er slaaet feil, ikke er Andet at forudsee, end at der i Sönder-Amtet snart vil være Hungersnöd, hvorhos Stiftamtmanden har bemærket, at Reykjavíks Handlende vel i Anledning heraf have tegnet dem for Indkjöb af 95 Tdr. Korn i England med Postskibet, men at dette Qvantum maa ansees aldeles utilstrækkeligt til den nödvendigste Forsyning.

Under disse Omstændigheder maa Ministeriet udbede sig Hr. Grossererens Erklæring snarest muligt meddeelt, om De ikke maatte finde Dem foranlediget til endnu i indeværende Aar at opsende Kornvarer til en eller anden Havn i Sönder-Amtet, og i Tilfælde af at Saadant ikke maatte kunne skee, og Regjeringen saaledes vilde blive sat i den ubehagelige Nödvendighed at oversende Korn til Landet for at forebygge den befrygtede Ulykke, om og da paa hvilke Vilkaar De maatte være villig til at paatage Dem Oversendelsen til Reykjavík af i det mindste et Qvantum af 800 à 1000 Tdr. Kornvarer, som da maatte afsendes om muligt endnu i indeværende Maaned. — Indenrigsministeriet den 14. Decbr. 1853[1].

[1]) s. D. ligelydende Skrivelser til de andre Nabokjöbmænd: M. W. Bjering, N. C. Havsteen, Jon Markusson, Sveinbjörn Jakobsen, Hygom & Paulsen. Copieb. sst. Nr. 748—752.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Marine-ministeriet, ang. **Laan af Korn til Sönderlandets Forsyning.** Khavn den 20. Decembr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 757—8. 1853. 20. Decbr.

Stiftamtmanden paa Island, Grev Trampe, har til Ministeriet indberettet, at der især paa Handelsstederne i Faxebugten viser sig en total Mangel paa Födevarer og navnligen Kornvarer, og at der, da Fiskeriet i Efteraaret næsten aldeles er slaaet feil, ikke er Andet at forudsee, end at der i Sönder-Amtet snart vil være Hungersnöd, hvorhos Stiftamtmanden har tilföiet, at i Anledning heraf Reykjavíks Handlende vel have tegnet sig for Indkjöbet af 95 Tdr. Korn i England med det i Januar Maaned til Island retournerende Postskib, men at dette Qvantum maa ansees aldeles utilstrækkeligt til den nödvendigste Forsyning, og Stiftamtmanden har derfor andraget paa, at Ministeriet vilde sörge for at lade indkjöbe og opsende et Qvantum Korn, navnlig Rug og noget Bankebyg, for at afhjælpe den öieblikkelige Nöd.

Medens Indenrigsministeren under de forhaandenværende Omstændigheder maatte ansee det for nödvendigt, at der paa en eller anden Maade fra Statens Side gjöres Skridt for at frelse Islands Indbyggere fra den dem truende Nöd, kunde man dog ikke bortsee fra det mindre Önskelige i, at Staten direkte optræder som Kornhandler, og Ministeriet henvendte sig derfor strax til forskjellige Handlende her i Staden, som pleie at opsende Varer til Handelspladserne i Sönder-Amtet, med Forespörgsel, om de ikke maatte finde dem foranledigede til endnu i indeværende Aar at opsende Kornvarer til en eller anden Havn i Sönder-Amtet. Da det imidlertid neppe var at vente, at nogen Handlende vilde paatage sig paa egen Risico at opsende Kornvarer under de nærværende Forhold, hvortil de ei heller efter Lovgivningen have nogen ju-

1853. ridisk Forpligtelse, forlangte Ministeriet derhos, for det
20. Decbr. Tilfælde, at Saadant ikke maatte kunne skee, tillige de
Handlendes Erklæring, om, og da paa hvilke Vilkaar, de maatte være villige til at paatage sig Oversendelsen til Reykjavík af 800 à 1000 Tdr. Kornvarer.

I Henhold hertil har Ministeriet nu fra en af de ovennævnte Handlende modtaget et Tilbud, som gaaer ud paa, at han for egen Regning vil overföre og forhandle det ovennævnte Qvantum Kornvarer med et færdigt liggende Skib uden nogen særskilt Godtgjörelse, naar Regjeringen vil laane ham dette Qvantum, som han da vil tilbagelevere i östersöisk Korn af ligesaa god Qvalitet, senest i Juni Maaned næste Aar. Denne Maade at ordne Sagen paa maa Ministeriet i alle Henseender ansee som den fordeelagtigste, da derved mange Vanskeligheder, der ellers vilde frembyde sig, kunde undgaaes, og man skulde derfor, da Marineministeriet antages at være i Besiddelse af dertil tilstrækkeligt Kornforraad, tjenstl. udbede sig velbemeldte Ministeriums Yttringer behageligen meddelte, om Samme ikke maatte see sig istand til fra eget Forbrug at afsee, og paa de ovenangivne Vilkaar overlade Indenrigsministeriet, hvis Sag det vil være at paasee deres Opfyldelse, det ovennævnte Qvantum af Kornvarer, eller forsaavidt dette ikke maatte kunne skee, i det mindste Halvdelen af samme, idet man ligeledes under D. D. i denne Anledning har tilskrevet Krigsministeriet paa lignende Maade, og tör man, med Hensyn til at Udsendelsen nödvendigen maa skee endnu i denne Maaned, imödesee Svaret snarest muligt. — Indenrigsministeriet den 20. Decembr. 1853[1].

[1]) under 21. Decbr. er en Skrivelse afgaaet til Marineministeriet, hvori bemærkes, at den til Island sendte Rug, som skal tilbageleveres, er af 116 Pds. Vægt hollandsk, samt i törret Tilstand, og önskes opsendt 100 Tdr. Bankebyg istedenfor det ene Hundrede Tdr. Rug. Isl. Copieb. sst. Nr. 761.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Opsendelse af et Parti Kornvarer til Sönderlandets Forsyning.** Khavn den 23. Decbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 767. 1853. 23. Decbr.

Herved undlader man ikke forelöbigen tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden, at Indenrigsministeriet, i Anledning af Deres Indberetning angaaende den i Sönder-Amtet værende Kornmangel, har truffet Overeenskomst med Grosserer P. C. Knudtzon om, endnu i indeværende Maaned at opsende Skonnerten „Harriet" til Reykjavík med et Qvantum af 900 Tdr. Rug og 50 Tdr. Bankebyg. — Af bemeldte Qvantum vil indtil 150 Tdr. Rug blive stillet til Hr. Stiftamtmandens Disposition, til at afhændes for en Udsalgspriis af 12 Rbd., og vil Ministeriet med fornævnte Skib, som allerede ligger under Ladning og forventes at afgaae herfra midt i næste Uge, meddele Hr. Stiftamtmanden det videre Fornödne i ovennævnte Henseende. — Indenrigsministeriet den 23. Decembr. 1853.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Disposition over et til Reykjavík opsendt Parti Kornvarer.** Khavn den 27. Decbr. 1853. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 769. 27. Decbr.

Ved Skrivelse af 23. dennes har Ministeriet meddeelt Hr. Stiftamtmanden forelöbig Underretning om, at man har truffet Overeenskomst med Grosserer P. C. Knudtzon her af Staden om, at opsende til Reykjavík 900 Tdr. Rug og 50 Tdr. Bankebyg, for at afhjælpe den Kornmangel, som nu finder Sted sammesteds, ifölge de fra Hr. Stiftamtmanden modtagne Indberetninger, hvilket er skeet paa den Maade, at Ministeriet har laant Grosserer Knudtzon det ommeldte Qvantum Rug, imod Tilbagelevering af et lignende Qvantum til næstkommende Foraar.

1853. I Forbindelse hermed undlader Ministeriet ikke at
27. Decbr. tilföie, at man, for at sætte Hr. Stiftamtmanden istand til saavidt muligt at efterkomme de til Dem indlöbne Reqvisitioner fra forskjellige Communer i Sönder-Amtet, har betinget sig, at af det ovennævnte Qvantum Rug indtil 150 Tdr. ville ved Skibets Ankomst til Reykjavík blive stillede til Deres Disposition. Idet man derfor vedlagt tilstiller Hr. Stiftamtmanden Connossement over de ommeldte 150 Tdr. Rug, maa Ministeriet have Dem anmodet om at fordele samme, forsaavidt fornödent gjöres, til vedkommende Communer efter bedste Skjönnende, imod at disses Bestyrelser indestaae for, at Betalingen derfor, beregnet til 12 Rbd. pr. Tönde, bliver enten indbetalt med Contanter i Jordebogskassen, eller berigtiget ved Anvisninger paa solide Handelshuse her i Staden, hvorhos tilföies, at Grosserer Knudtzon har forpligtet sig til, for det Tilfælde, at noget af disse 150 Tdr. skulde blive usolgt til næstkommende Foraar, da at modtage det tiloversblevne Qvantum i Reykjavík, hvorom der, ifölge hans Beretning, er meddeelt hans Faktor, Fischer i Reykjavík, fornöden Ordre.

Om hvad der i den her omhandlede Henseende maatte blive foranstaltet, forventer Ministeriet at modtage Indberetning med det i Marts Maaned retournerende Postskib, og derved tillige om Tilstanden i Sönder-Amtet i det Hele. — Indenrigsministeriet den 27. Decembr. 1853.

1854. **Kongelig Resolution** ang. **Foranstaltninger til**
2. Januar. **at forebygge Hungersnöd i Sönder-Amtet.** Christiansborg Slot den 2. Januar 1854. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1854, Nr. 1. — I Indenrigsministeriets (Örsteds) allerund. Forestilling 30. Decbr. 1853 foredrages en med Postskib over Liverpool indsendt Beretning fra Stiftamtmanden i Island, angaaende en paa Sönderlandet stedfindende Fare for Brödmangel og deraf fölgende Hungersnöd, hvis ikke Korn blev snarlig opsendt dertil. Det i Efteraaret opsendte

Parti Korn fandtes at være bedærvet. Paa et af Byfogden i Reykjavík sammenkaldt Möde af de Handlende viste det sig, at ingen Foranstaltninger vare fra deres Side föiede til Forsyning. Man tegnede sig der til Indkjöb af et lille Parti Rug i England, men den danske Consul i Liverpool meldte, at der ikke var noget at faa. Der maatte saaledes gjöres Foranstaltninger til at före det forlangte Parti Kornvarer over fra Kjöbenhavn, og da Ministeriet var imod, at Regjeringen selv overtog Leverancen og saaledes optraadte som Kornhandler, henvendte man sig til Kjöbmændene. Fra Grosserer P. C. Knudtzon fik Ministeriet ogsaa det Tilbud, at han vilde före det forlangte Parti Kornvarer over og forhandle det, mod at faa det forlangte Qvantum leveret som Laan, der in natura skulde leveres tilbage i Juni eller Juli Maaned 1854. I Anledning af dette Tilbud var Marineministeriet villigt til at levere Kornet, og det oversendte Parti skulde være 900 Tdr. Rug og 50 Tdr. Bankebyg, hvoraf 150 Tdr. skulde stilles til Stiftamtmandens Disposition til Fordeling i Communerne mod en Priis af 12 Rbd. pr. Tde, som var den nuværende Markedspriis med Tillæg af Fragt og Assurance. — Disse Foranstaltninger indstiller Ministeriet til kongelig Approbation.

1854. 2. Januar.

[Kongelig Resolution]:

Denne Beretning har været Os allerund. forelagt, og bifalde Vi allern. de deri ommeldte Foranstaltninger. — Christiansborg Slot den 2. Januar 1854.

Lov angaaende **overordentligt Lönningstillæg.** Christiansborg Slot den 4. Januar 1854. — Denne Lov, hvis fuldstændige Titel er: „Lov angaaende et overordentligt Lönningstillæg for de ringere aflagte offentlige Bestillingsmænd", er udkommen gjennem Finantsministeriet (Sponneck), og bemærkes her i Forbindelse med senere Dyrtidstillægslove, som til en vis Grad ere komne til Anvendelse med Hensyn til Embeds- og Bestillingsmænd paa Island. I Althingets Forhandlinger anföres denne Lov dog ikke blandt de almindelige danske Lovbud fra 1854, om hvis Udvidelse til Island der var Spörgsmaal paa Althinget 1855. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Depart. Tid. 1854, S. 1—3; Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 315—317. 4. Januar.

1854.
10. Januar. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Handelshuset Örum & Wulff, ang. **Tilförsel af Korn** til Handelsstederne i **Nord- og Öster-Amtet.** Khavn den 10. Januar 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 17.

I Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 22. August f. A., hvori man udbad sig Handelshusets Erklæring i Anledning af et Andragende fra Sysselmanden i Öfjords Syssel, betræffende den ved Handelen i Öfjords Handelssted dengang stedfindende Mangel paa Kornvarer, har Ministeriet ikke villet undlade at meddele, at Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet har med det nylig ankomne Skib fra Nordlandet indberettet, at Forbruget af Kornvarer, navnlig som Fölge af, at Beholdningerne vare opbrugte i forrige Vinter, tildeels til Creaturers Fodring, har været langt större end tidligere, og at alle Handelssteder i Amtet strax i Efteraaret vilde være blottede for Korn. Amtmanden har derfor anseet det for meget önskeligt, at Handelsskibene maatte ankomme saa tidligt som muligt i Foraaret, og Ministeriet tör i Henhold hertil forvente, at der fra Handelshuset vil blive opsendt de fornödne Kornvarer til de Handelssteder i Island, som pleie at forsynes af Handelshuset, saasnart Veirliget tilsteder Skibsfartens Aabning paa Island. — Indenrigsministeriet den 10. Januar 1854 [1].

13. Januar. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. nærmere **Angivelser ved Sysselmændenes Indbetalinger** i Jordebogs-

[1]) Skrivelser af samme Indhold, og tildeels ligelydende, ere under samme Datum afgaaede til nogle andre kjöbenhavnske Huse, som Handlende i Nord-Amtet, nemlig: Gudmann, Hillebrandt & Bergmann og S. Jacobsens Sönner. Copieb. sst. Nr. 18—20.

kassen. Khavn den 13. Januar 1854. — 1854.
Isl. Copieb. 1854, Nr. 22. 13. Januar.

Ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 27. April 1850 er det blandt Andet tilladt, at de Indbetalinger, som Sysselmændene i Island have at gjöre til Jordebogskassen for forskjellige dem betroede Oppebörsler, kunne afgives under Eet, under Benævnelsen „Sysselafgifter". Da dette imidlertid har medfört, at der ikke i Statsregnskabet har kunnet gjöres en speciel Forklaring om de enkelte Indtægtsposter, saaledes som disse ere opförte i Finantsloven, har Statsrevisoratet henledet Opmærksomheden paa, at en saadan Regnskabsmaade ikke kan ansees stemmende med god Regnskabsorden.

Ministeriet skulde derfor tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville paalægge samtlige Sysselmænd i det Dem betroede Amt: for Fremtiden i de Anmeldelser, hvormed Indbetalinger til Islands Jordebogskasse afgives, at specificere, paa hvilke Afgifter og for hvilket Aar Indbetalingerne skee, ligesom det ogsaa, forsaavidt Afgifternes Belöb klareres ved Anvisninger paa et Handelshus i Danmark, vil være at iagttage, at Afgifterne specificeres i den Skrivelse, hvormed Anvisningerne tilstilles Ministeriet.

Slutteligen undlader man ikke hoslagt at tilstille Hr. Stiftamtmanden en Gjenpart af Ministeriets Skrivelse af D. D. til Landfogden i Island, denne Gjenstand betræffende. — Indenrigsministeriet den 13. Januar 1854[1].

[1]) s. D. ere Skrivelser af samme Indhold afgaaede til Amtmændene og til Landfogden, med Tilföiende, at Landfogden har at „iagttage den samme Regel med Hensyn til de Qvitteringer, som af (ham) udstedes for Belöbenes Modtagelse, af hvilke Qvitteringer Prima bliver at tilstille vedkommende Indbetaler, for at bilægges Regnskabet for Sysselets Indtægter, men Secunda derimod snarest muligt at indsende" (til Indenrigsministeriet). Isl. Copieb. sst. Nr. 23. 24. 21.

1854. 18. Januar. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Fremmedes Deeltagelse i Handelen paa Island.** Khavn den 18. Januar 1854. — Isl. Copieb. 1854, Mr. 28.

Fra den Commission, der, som Udenrigsministeriet bekjendt, i sin Tid af dette Ministerium blev nedsat, for at tage Lovudkastet om Handel og Skibsfart paa Island under Overveielse, er nu indkommen Betænkning, hvori der ere foreslaaede adskillige Ændringer i bemeldte Lovudkast. Saaledes er det, hvad i Særdeleshed Fremmedes Handel paa Island angaaer, indstillet:

at fremmede Staters Undersaatter bör tilstaaes Adgang til Handel paa samtlige autoriserede Havne i Island, dog saaledes, at alle fremmede Skibe, som komme direkte fra Udlandet, skulle, förend de beseile andre Steder paa Landet, anlöbe een af fölgende sex Havne, nemlig Reykjavík, Vestmannöe, Stykkisholm, Isafjord, Öfjord og Eskefjord, og der forevise deres Skibspapirer; — at der ligeledes bör gives fremmede Staters Undersaatter Adgang til, lige med Indenlandske, at deeltage i Kystfarten paa Island, saavel som i den mellemrigske Handel, dog saaledes, at fremmede Skibe af 15 Commercelæsters Drægtighed og derunder ei maae benyttes til Vareförsel, enten mellem forskjellige Havne paa Island, eller mellem Island og de övrige Dele af Monarchiet[1]; — at det endvidere skal være fremmede Skibe i det i Lovudkastets § 2 ommeldte Tilfælde tilladt at anlöbe ikke blot Reykjavík, men ogsaa de övrige under förste Indstillingspunkt anförte Steder; — at der af al Handel, som drives fra Skib direkte med Indbyggerne, bör, foruden den i Lovudkastet stipulerede almindelige Afgift af 2 Rbd. pr. Commercelæst, endvidere i den förste Havn, som Skibet anlöber til slig Handel, erlægges en Tillægsafgift af

[1]) Lov 17. April 1868.

3 Rbd. pr. Commercelæst; — at det tillades Spekulanthandlere i alle Havne uden nogen Tidsindskrænkning at afhænde deres Varer til de der bosatte faste Handlende (jfr. Lovudkastets § 3); — at der af de Skibe, som tilhöre fremmede Stater, der ei ville indrömme det danske Flag saadanne Vilkaar, der af Regjeringen findes antagelige, vil være at erlægge en Tillægsafgift af 10 Rbd. pr. Commercelæst, dog at denne Afgift kan af Regjeringen efter Omstændighederne enten nedsættes eller forhöies indtil et Belöb af 20 Rbd.

1854. 18. Januar.

I sin Motivering af dette sidste Indstillingspunkt har Commissionen forudsat, at Indenrigsministeriet vilde finde sig foranlediget til, forinden endelig Bestemmelse derom tages, at brevvexle med Udenrigsministeriet, for at forvisse sig om, at den Basis, der maatte vælges af velbemeldte Ministerium, ansees for hensigtsmæssig til derpaa at begrunde Underhandlinger med de paagjeldende fremmede Stater, navnlig Spanien, der er af störst Vigtighed for den islandske Handel, idet Commissionen har formeent, at den Adgang, som ved Loven aabnes for fremmede Nationer til en Deel af det danske Monarchie, hvorfra de bidtil de facto have været udelukkede, vilde kunne benyttes som et Middel til ved Underhandlinger at forskaffe det danske Flag passende Fordele i de Stater, hvor dets Ligeberettigelse med det nationale Flag ikke er anerkjendt, i alt Fald forsaavidt saadanne Fordele lade sig forene med det i de paagjeldende Stater herskende Toldsystem.

Idet Ministeriet, i Henhold til hvad der saaledes af Commissionen er yttret, næst at vedlægge et Exemplar af det tidligere Rigsdagen forelagte Lovudkast angaaende Handel og Skibsfart paa Island, saavel som en Extrakt af de af Commissionens Medlem Conferentsraad Garlieb meddelte Bemærkninger, forsaavidt Afgiftsforholdet i Spanien betræffer, tjenstl. skulde udbede sig Udenrigsministeriets Yttringer om det heromhandlede

1854. 18. Januar. Punkt behageligen meddelte, undlader jeg ikke lige tjenstl. at tilföie fölgende Bemærkninger:

Ministeriet maa vel med Commissionen erkjende, at man ei ubetinget bör udelukke hine Staters Flag indtil de indrömme det danske Flag Ligeberettigelse med sit eget. Men skjöndt man saaledes, hvad selve Tanken angaaer, maa være enig i Commissionens Forslag, forekommer det dog Ministeriet at være baade i Formen rettere og at aabne större Sandsynlighed for heldige Underhandlinger, naar den Berettigelse, som, under de Vilkaar, der maatte blive bestemte ved Loven, tilstaaes fremmede Stater til Islands Beseiling, indskrænkes til dem, hos hvilke det danske Flag, navnlig med Hensyn til islandske Produkter, ei er underkastet större Afgifter end det nationale Flag, men at dog Regjeringen bemyndiges til, forsaavidt fuldkommen Ligeberettigelse i en eller anden Stat ei kan opnaaes ved Underhandlinger, dog at aabne samme Flag Adgang til de islandske Havne imod en saadan Tillægsafgift, som under det forenede Hensyn til Islands og til den danske Handels og Skibsfarts Tarv maatte findes hensigtsmæssige. Ministeriet vilde paa denne Maade formentligen have en friere Bevægelse i de Underhandlinger, som forventes at ville blive indledede angaaende denne Gjenstand, end om der allerede strax ved Loven blev sat en vis Grændse. Forsaavidt derhos, hvad der maaskee tör være Grund til at formode, disse Underhandlinger kunne være tilendebragte inden den heromhandlede Lov kommer istand, kunde der, om den end var forelagt Rigsdagen, gjöres saadan Afændring i samme, som Udfaldet af Underhandlingerne maatte tilsige, hvorom man iövrigt tör forvente, at Udenrigsministeriet vil meddele sine Tanker. Det er vel ei umuligt, at Rigsdagen kunde gjöre Indvendinger mod at give Regjeringen en saa udstrakt Myndighed, som her er antydet; det vilde da komme under Overveielse,

om Regjeringen kunde gaae ind paa en Begrændsning i denne Henseende, eller om den bör holde fast ved det her omtalte Forslag, i hvilket Tilfælde der neppe vilde være Tvivl om, at Rigsdagen vilde bekvemme sig til at gaae ind paa Regjeringens Anskuelser i denne Henseende. 1854. 18. Januar.

Med Hensyn til Vigtigheden af, at denne Sag fremmes med al mulig Hurtighed, tör Ministeriet forvente Udenrigsministeriets behagelige Svar saasnart skee kan. — Indenrigsministeriet den 18. Januar 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til det kongl. danske Landhusholdnings-Selskab, ang. **Agerdyrknings-Redskabers Opsendelse** til **Nord- og Öster-Amtet.** Khavn den 30. Januar 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 31. 30. Januar.

Amtmanden over Islands Nord- og Öst-Amt har i den i Gjenpart hoslagte Skrivelse anholdt om, at fölgende Agerdyrknings-Redskaber til de muligst billige Priser maa til næstkommende Foraar ved det kongel. Landhusholdnings-Selskabs Mellemkomst blive opsendte til forskjellige Handelssteder i det ham betroede Amt, nemlig:

12 Stkr. smaae amerikanske Plove,
10 Sæt Seletöi til 2 Heste,
10 Stkr. skotske Harver,

af hvilke Redskaber 2 Plove, 2 Sæt Seletöi og 2 Harver önskes opsendte til ethvert af Handelsstederne Skagastrand, Hofsos og Húsavík, og de övrige til Öfjords Handelssted.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstl. anmode velbemeldte Selskab om, at fornævnte Agerdyrknings-Redskaber, ligesom tidligere er skeet ved lignende Leilighed, maa ved Selskabets velvillige Foranstaltning blive indkjöbte og opsendte til Island, og vil,

1854. naar Regning over de derved foraarsagede Omkostninger hertil indkommer. Beløbet blive Selskabet refunderet. — Indenrigsministeriet den 30. Januar 1854[1].

30. Januar.

30. Januar. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til det kongl. danske Landhusholdnings-Selskab, ang. **Andragende om Agerdyrknings-Redskaber** til Sysselmanden i Dala Syssel. Khavn den 30. Januar 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 32.

Paa et af Sysselmanden i Dala Syssel inden Islands Vestamt, Kammerraad C. Magnusen, under 24. Januar 1852 til Indenrigsministeriet indgivet Andragende om, uden Betaling at forundes efternævnte Agerdyrknings-Redskaber, nemlig:

1 Svingplov af de lette skotske,

Seletöi til 2 Heste af det simplere Slags,

1 Harve og 1 Tromle,

til Brug for ham selv og de af Sysselets Indbyggere, som maatte önske at afbenytte samme, blev der under 23. April næstefter svaret ham, at Ministeriet ikke kunde bevilge det Ansögte, da her ikke havdes nogen Sum disponibel, hvoraf Omkostningerne ved disse Redskabers Anskaffelse kunde afholdes.

Da Sysselmand Magnusen imidlertid i hoslagte Andragende har anholdt om, at disse Redskaber, med Undtagelse af Seletöiet, som han for egen Regning har anskaffet, maa blive ham skjenkede af det kgl. Landhusholdnings-Selskab, skal Ministeriet tjenstl. henstille til velbemeldte Selskab, hvorvidt samme maatte finde Anledning til at bevilge det Ansögte, idet man om Selskabets Beslutning i saa Henseende tör udbede sig

[1]) Ved det islandske Departements Skrivelser 21. Februar 1854 til de kjöbenhavnske Skibsrhedere paa Nordlandet fordeles Redskaberne efter ovenangivne Plan. Isl. Copieb. 1854, Nr. 94—99.

Underretning i sin Tid behageligen meddeelt, hvorved det Indsluttede forventes tilbagesendt. — Indenrigsministeriet den 30. Januar 1854[1]. 1854. 30. Januar.

Islandske Departements Skrivelse til det kgl. Landhusholdnings-Selskab, ang. Andragender om **Agerdyrknings-Redskaber** til Adskillige i **Norder-Amtet.** Khavn den 30. Januar 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 33. 30. Januar.

Hoslagt undlader man ikke tjenstl. at tilstille det kgl. Landhusholdnings-Selskab til behagelig Afgjörelse tvende fra Amtmanden over Islands Nord- og Östamt hertil indkomne Andragender, hvori Pastor Vigfus Sigurdsson af Svalbard inden Thingö Syssel og Snedkersvend L. Thorarensen af Storabrekka inden Öfjords Syssel anholde om, uden Betaling at forundes nogle Agerdyrknings-Redskaber, af hvilke Andragender det förstnævnte, som er affattet paa Islandsk og stilet til Amtmanden, er ledsaget af en dansk Oversættelse. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 30. Januar 1854[2].

---

[1]) I Skrivelse 21. Februar 1854 (Isl. Copieb. 1854, Nr. 94*) meddeler Ministeriet Amtmanden i Vester-Amtet, at Selskabet har svaret, „at da det maa antages, at Supplikanten er i Stand til at betale disse Redskaber, er der ingen Anledning til at bevilge det Ansögte".

[2]) I Skrivelse 21. Februar 1854 meddeler Departementet Amtmand Havstein Selskabets Svar: 1) med Hensyn til den Förstnævnte, som havde bedet om „en dansk Arbeidsvogn med Seletöi til 2 Heste, samt til en Plov, som han allerede har anskaffet" — at ligesom Selskabet ikke finder Anledning til at skjænke ham de begjærte Redskaber, eftersom han maa antages at være istand til at betale disse, saaledes kan det heller ikke paatage sig at kjöbe Vogn til ham, selv om han vilde betale den, da Arbeidsvogne ere saa forskjellige i Störrelse, Construction og Priis, at kun den, der kjender de lokale Forhold, kan træffe et

1854. 31. Januar. **Capitelstaxt** for **Hunavatns** og **Skagafjords** Sysseler i Norder-Amtet, fra **Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.** Friðriksgáfa den 31. Januar 1854. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Norðri 1854, S. 9—10; Uddrag i Þjóðólf. VI, 180—181. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Húnavatns sýslu og í Skagafjarðar sýslu frá miðju Mai mánaðar 1854 til jafnlengdar 1855.

		Silfur.		Hundrað.		Alin.
		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr.	1[1]	27	30½	27	30½	22
—	2 (fard. 1854)	3	41½	20	57	16½
—	3	5	18	31	12	25
—	4	3	57	28	72	23
—	5	2	61½	31	66	25½
—	6	3	30	26	48	21
—	7	2	7½	20	75	16½
—	8	17	44	17	44	14
—	9	13	76½	18	38	14½
B. Nr.	10	»	28½	35	60	28½
—	11	»	23	28	72	23
—	12	»	18	22	48	18
—	13	»	17½	21	84	17½
C. Nr.	14	»	»	»	»	»
—	15	»	21	13	12	10½
—	16	»	26	8	12	6½
—	17	»	7½	9	36	7½
—	18	»	59	12	28	10
—	19	»	86½	13	49½	11

rigtigt Valg. — 2) med Hensyn til den Sidstnævnte, som havde bedet om „en liden amerikansk Plov med Seletöi til to Heste", da havde Selskabet givet Haab om, at dette vilde blive bevilget. Isl. Copieb. 1854, Nr. 93b.

1) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler af 16. Januar 1851 (ovenf. S. 4—6).

1854. 31. Januar.

	Silfur. rd.	sk.	Hundrað. rd.	sk.	Alin. sk.
C. Nr. 20	»	35	43	72	35
— 21	»	25	31	24	25
D. Nr. 22	3	69	22	30	18
— 23	3	25	19	54	15½
— 24	3	26	19	60	15½
— 25	3	2	18	12	14½
— 26	3	20	19	24	15½
E. Nr. 27	»	»	»	»	»
— 28	1	54	23	42	19
— 29	1	47½	22	40½	18
— 30	1	32½	20	7½	16
F. Nr. 31	4	64	18	64	15
— 32	3	52	21	24	17
— 33	3	4	18	24	14½
— 34	2	18	17	48	14
— 35	1	52	18	48	15
— 36	3	28	19	72	16
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	16	19	»	15
— 39	»	»	»	»	»
— 40	2	76	33	48	27
— 41	»	56	28	»	22½
— 42	»	77	»	»	15½
— 43	1	27½	»	»	24½

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í fríðu	24.70½	20
— B, — í ullu, smjöri og tólg	27.18	22
— C, — í tóvöru af ullu . .	18.74½	15
— D, — í fiski	19.74½	16
— E, — í lýsi	21.94	17½
— F, — í skinnavöru	18.40	14½

En meðalverð allra landaura, saman talin og skipt með 6, sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 21 Rd. 78 Sk. [og alin] 17½ Sk.

Friðriksgáfu, 31. dag Januar-mán. 1854.

Havstein. Eptir fullmakt

Guðmundr Johnsen.

1854. 31. Januar. **Capitelstaxt for Öefjords og Thingöe Sysseler i Norder-Amtet, fra Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.** Friðriksgáfa den 31. Januar 1854. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Norðri 1854, S. 9—10; Uddr. i Þjóðólf. VI, 180—181. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Eyjafjarðar sýslu og í Þingeyjar sýslu frá miðju Mai-mánaðar 1854 til jafnlengdar 1855.

	Silfur.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	27	6½	27	6½	21½
— 2 (fard. 1854)	3	64	22	»	17½
— 3	5	1	30	6	24
— 4	3	79	30	56	24½
— 5	2	61	31	60	25½
— 6	3	45	27	72	22
— 7	2	»	20	»	16
— 8	20	66	20	66	16½
— 9	16	78½	22	40½	18
B. Nr. 10	»	27	33	72	27
— 11	»	23	28	72	23
— 12	»	17	21	24	17
— 13	»	17	21	24	17
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	23	14	36	11½
— 16	»	26	8	12	6½
— 17	»	8	10	»	8
— 18	»	66	13	72	11
— 19	»	92	14	36	11½
— 20	»	33	41	24	33
— 21	»	26	32	48	26
D. Nr. 22	4	»	24	»	19
— 23	2	90	17	60	14
— 24	2	85	17	30	14

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler 16. Januar 1851 (ovenf. S. 4—6).

	Silfur.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
D. Nr. 25	2	55	15	42	12½
— 26	2	58	15	60	12½
E. Nr. 27	1	40	21	24	17
— 28	1	47½	22	40½	18
— 29	1	45½	22	10½	17½
— 30	1	31½	19	88½	16
F. Nr. 31	4	22	16	88	13½
— 32	3	22	19	36	15½
— 33	2	55	15	42	12½
— 34	1	75½	14	28	11½
— 35	1	32½	16	6	13
— 36	2	79	16	90	13½
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	3	12	18	72	15
— 39	»	28½	11	84	9½
— 40	2	83	34	36	27½
— 41	»	45	22	48	18
— 42	»	76	»	»	15
— 43	1	30½	»	»	25½

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A,	eða í fríðu	25.77	20½
— B,	— í ullu, smjöri og tólg	26.24	21
— C,	— í tóvöru af ullu . . .	19.19	15½
— D,	— í fiski	18. »	14½
— E,	— í lýsi	21.41	17
— F,	— í skinnavöru	16.27½	13

En meðalverð allra landaura saman talin og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 21 Rd. 15½ Sk. [og alin] 17 Sk.

Friðriksgáfu, 31. dag Januar-mán 1854.

Havstein. Eptir fullmakt
Guðmundr Johnsen.

Capitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler i Öster-Amtet, fra Medio Mai 1854 til

1854. 31. Januar. **samme Tid 1855.** Friðriksgáfa den 31. Januar 1854. — Islandsk: Original-Gjenpart trykt som Schema paa et Halvark i Folio, og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Norðri 1854, S. 9—10; Uddrag i Þjóðólf. VI, 180—181. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff. — Denne Taxt anföres som publiceret i Sönder-Mula Syssel 1854.

Verðlagsskrá, sem gildir í Norður-Múla sýslu og í Suður-Múla sýslu frá miðju Mai-mánaðar 1854 til jafnlengdar 1855.

	Silfur.		Hundrað.		Alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	25	11	25	11	20
— 2 (fard. 1854)	4	4	24	24	19½
— 3	5	19½	31	21	25
— 4	4	8	32	64	26
— 5	2	73½	33	18	26½
— 6	3	87	31	24	25
— 7	2	56	25	80	20½
— 8	20	65	20	65	16½
— 9	16	22	21	61½	17½
B. Nr. 10	»	29	36	24	29
— 11	»	24	30	»	24
— 12	»	20½	25	60	20½
— 13	»	17½	21	84	17½
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	19½	12	18	10
— 16	»	28½	8	87	7
— 17	»	7½	9	36	7½
— 18	»	73	15	20	12
— 19	1	82	20	»	16
— 20	»	41	51	24	41
— 21	»	35	43	72	35
D. Nr. 22	3	92	23	72	19
— 23	3	79	22	90	18½
— 24	3	71	22	42	18
— 25	3	25	19	54	15½

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Hunavatns og Skagafjords Sysseler den 16. Januar 1851 (ovenfor S. 4—6).

	Silfur.		Hundrað.		Alin.	1854.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.	
D. Nr. 26	2	61	15	78	12½	31. Januar.
E. Nr. 27	»	»	»	»	»	
— 28	1	54½	23	49½	19	
— 29	1	48	22	48	18	
— 30	1	30	19	66	16	
F. Nr. 31	4	10	16	40	13	
— 32	3	54	21	36	17	
— 33	2	21	13	30	10½	
— 34	1	71½	13	92	11	
— 35	1	23	14	84	12	
— 36	3	8	18	48	15	
— 37	»	6½	16	24	13	
G. Nr. 38	3	17½	19	9	15½	
— 39	»	»	»	»	»	
— 40	3	19	38	36	30½	
— 41	»	48	24	»	19	
— 42	»	93	»	»	18½	
— 43	1	11	»	»	21½	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í fríðu	27.30½	22
— B, — í ullu, smjöri og tólg . .	28.42	23
— C, — í tóvöru af ullu	22.91½	18½
— D, — í fiski	20.86½	16½
— E, — í lýsi	21.86½	17½
— F, — í skinnavöru	16.37	13

En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða

[hdr.] 22 Rd. 94½ Sk. [og alin] 18½ Sk.

Friðriksgáfu, 31. dag Januar-mán. 1854.

Havstein. Eptir fullmakt

Guðmundr Johnsen.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Udförsels-Told og Skibs-Afgifter** 31. Januar.

1854. i Norge. Khavn den 31. Januar 1854. —
31. Januar. Isl. Copieb. 1854, Nr. 42.

Ved hoslagt tjenstl. at tilstille Udenrigsministeriet et Andragende, hvori Kjöbmand og Borger i Reykjavík Jon Markusson besværer sig over, at han ved Udklareringen af den ham tilhörende Galease Christine Marie af Reykjavík, Capitain J. L. Duhn, i Foraaret 1852 maatte betale til Toldvæsenet i Mandal i Norge, foruden Udförselstolden af den derfra udförte Trælast og Skibsafgifter, 50 pCt. af de samlede Afgifter i Forhöielsesafgift, paa Grund af at Skibet tilhörte ham som islandsk Borger, men ikke som dansk Borger, skulde jeg lige tjenstl. anmode Udenrigsministeriet om, behagel. at ville foranledige det her berörte Forhold nærmere oplyst, og tör man om Udfaldet i sin Tid forvente sig meddelt Underretning ved Bilagets Tilbagesendelse. — Indenrigsministeriet den 31. Januarii 1854.

6. Febr. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse til Uddannelse i Tegnekunsten.** Christiansborg Slot den 6. Februar 1854. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1854, Nr. 7. — I Indenrigsministeriets (Örsteds) allerunderdanigste Forestilling 1. Februar anföres, at der ved foregaaende kongelige Resolutioner i Aarene 1851 til 1853 var bevilget Sigurd Gudmundsson af Skagafjords Syssel en Understöttelse af 100 Rbd. aarlig for at fortsætte sin Uddannelse i Tegnekunsten, deels paa Grund af de ualmindelige Anlæg som han havde yttret, deels paa Grund af de af ham gjorte Fremskridt ifölge de ham givne hæderlige Vidnesbyrd af Professor Hetsch og Tegnelærer Helsted, der gave Udsigt til, at han ved sin Tilbagekomst til Island kunde optræde som Tegnelærer. Han havde nu gjennemgaaet Kunstakademiets lavere Klasser i den korteste Tid, dette er tilladt, og havde efter den sidst i afvigte Aar afholdte Pröve faaet Adgang til Modelskolen og derved tillige til at concurrere til Akademiets Medailler. Ministeriet finder derfor, at han bör anbefales til fortsat Understöttelse og indstiller:

"at der af Renterne af den ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island maa for indeværende Aar allernaadigst forundes indbemeldte Sigurður Guðmundsson fra Island en Hjælp af 100 Rbd." 1854. 6. Febr.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 6. Februar 1854.

Kongelig Resolution ang. **Undersögelse af de islandske Svovlminer.** Christiansborg Slot den 6. Februar 1854. — Isl. Dep. Forest. og Resol. Prot. 1854, Nr. 8. — Indenrigsministeriet (Örsted) foredrager i allerund. Forestilling af 28. Januar 1854 Indholdet og Resultaterne af kgl. Resolution 19. Mai 1851, hvorved Dr. Hjaltalin fik det Hverv, at undersöge Svovlminerne i Krýsuvík og Húsavík, og derefter at indkomme med nærmere Forslag om deres fremtidige Anvendelse og Behandling. Han skulde ligeledes overvære Afleveringen af Húsavík Svovlværk, hvis Forpagtningstid var udlöben. — Med Hensyn til de sidstnævnte Miner da befandtes disse at være i en saa slet Tilstand, at der ikke kunde være Tale om at fortsætte deres Drift for Statens Regning i den nærmeste Fremtid, ligesom det ei heller var at vente, at nogen privat Entrepreneur vilde overtage samme. Minerne ved Krýsuvík fandt Dr. Hjaltalin derimod lovende, og vendte derfor tilbage til Sönderlandet, for at anstille nærmere Undersögelser, og navnlig for at söge Oplysninger om den Hurtighed, hvormed Svovllagene kunne antages at reproducere sig. Allerede i Efteraaret 1851 indsendte Dr. Hjaltalin en forelöbig Beretning, og androg tillige paa, at der maatte tilstaaes ham en længere Tid til Undersögelserne og til Udmaalingen af Solfatara-Virksomheden i Island, hvortil han anslog i det mindste et halvt Aars Tid; især ventede han at det vilde finde Bifald, at han undersögte Minerne paa Sönderlandet saa nöiagtig som muligt, da han havde faaet Vished om, at disse Miner vare af en langt betydeligere Udstrækning end man hidtil havde antaget. Til disse Undersögelser havde han for egen Regning anskaffet sig i Kjöbenhavn de fornödne Apparater, for at kunne foretage de nödvendige Udmaalinger, saavel som adskillige andre physikalske og chemiske Redskaber til mineralogiske Undersögelser. I 6. Febr.

1854. 6. Febr. Sommeren 1852 var Dr. Hjaltalin kommen tilbage og havde til Ministeriet indgivet deels en udförlig Beretning om Resultaterne af hans fortsatte Undersögelser, deels Forslag til den fremtidige Anvendelse og Behandling af Svovlminerne paa Sönderlandet. Ministeriet havde i Anledning deraf indhentet Betænkning fra Bestyreren af Frederiksværk, Etatsraad Ehlers, og denne havde erklæret, at efter de af Dr. Hjaltalin meddelte Oplysninger ere de islandske Svovlminer ikke tidligere blevne saaledes bearbeidede, eller det vundne Svovl saaledes behandlet, som det er nödvendigt for at gjöre dem saa indbringende som muligt. Dette fandt han imidlertid at burde skee. Minerne paa Nordlandet fandt han, ifölge de af Dr. Hjaltalin meddelte Oplysninger, at burde opgives, hvorimod Udsigterne til Drift af Sönderlandets Svovlminer vare meget mere lovende; imidlertid fandt han dog de nu tilveiebragte Oplysninger ingenlunde tilstrækkelige, og kunde derfor ikke tilraade Regjeringen at optage Minerne, der desuden laae paa privat Grund, eller at bevilge de dertil fornödne Penge. Derimod mente han, at Regjeringen burde offentliggjöre de af Dr. Hjaltalin tilveiebragte Oplysninger, og opfordre Private til at tage Minerne under Bearbeidelse, i hvilken Henseende Indlændinge ubetinget burde gives Fortrin for Fremmede. — Etatsraad Forchhammer havde i en Betænkning yttret, at de af Hjaltalin anstillede Undersögelser „fortjene i höi Grad Regjeringens Opmærksomhed", thi uagtet man havde Beretning om endeel af de nye Svovlminer i de saakaldte „Brennisteinsfjöll", maatte dog ethvert nyt Bidrag til Oplysning om disse Miners Beskaffenhed være af Vigtighed. Ministeren forbeholder sig derfor, naar en yderligere Betænkning fra Forchhammer er modtagen, at indkomme med et nærmere Forslag om Minernes fremtidige Anvendelse, men indstiller nu forelöbig:

„at Dr. med. Hjaltalin, i Anledning af hans forlængede Ophold i Island i Aarene 1851 og 1852 (fra Septbr. 1851 til Mai 1852), for at undersöge de derværende Svovlminer, allern. maa forundes en Understöttelse af 500 Rbd. af den paa indeværende Aars Finantslov § 19 B d opförte Sum".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Christiansborg Slot den 6. Februar 1854.

Lov ang. direkte Indförsel samt **Tarifen for Lastepenge.** Christiansborg Slot den 8. Febr. 1854. — Denne Lov er udkommen igjennem Finantsministeriet (Sponneck), men er ikke publiceret i Island eller udgiven paa Islandsk (Forordn. 21. Decbr. 1831); den anföres her paa Grund af dens Bestemmelser i § 3. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Departem. Tid. 1854, S. 121—122. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger Danmark vedkommende, 1854, S. 344—346. 1854. 8. Febr.

Lov angaaende den directe Indförsel fra andre Verdensdele, samt angaaende Tarifen for Lastepenge.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.; Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

1. Fra 1. April 1854 skal for alle transatlantiske, afrikanske, ostindiske, chinesiske og australske Produkter, med Undtagelse af Rom og Arrak, som fra oversöisk Sted, i indenlandske eller fremmede privilegerede Nationers Skibe, hjemföres til en toldpligtig Havn söndenfor Sund- og Strömtoldlinien, i Indförselstolden, dog uden at Sportlerne herved nedsættes, komme til Afkortning den beviislig erlagte Sund- eller Strömtolds Belöb, saafremt det godtgjöres, ved Udklarering fra de dansk-vestindiske Öer med de der udfærdigede Toldexpeditioner, og ved Udklarering fra andre Steder med vedkommende danske Consuls eller, forsaavidt en saadan ikke findes paa Afladningsstedet, med Stedets Övrigheds eller Toldopsyns Attest, at Varerne ere indladede i Skibet paa denne dets Reise i en transatlantisk Havn eller paa nogen udenfor Middelhavet beliggende afrikansk Plads, eller i Ostindien, China eller Australien. Dog skal Toldvæsenet være bemyndiget til at indrömme bemeldte Afkortning ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor de ovennævnte Attester paa Grund af særlige Omstændigheder ikke haves, naar det ved andre Beviisligheder paa antagelig Maade

1854. 8. Febr. godtgjöres, at de paagjældende Varer ere indladede paa en oversöisk Plads som ovenmeldt.

2. I de samme Tilfælde, i hvilke efter § 1 Afkortning for den erlagte Sund- eller Strömtolds Belöb i Indförselstolden finder Sted, eftergives ogsaa, naar Fyr- og Vartegnspenge i Sundet eller Belterne beviislig ere erlagte, de for Indgaaende bestemte Fyrpenge efter Tarif Litr. D. til Plakaten af 13. Marts 1844 saavel af de Varer, der ere berettigede til den i § 1 omhandlede Begunstigelse, som af Skibets med samme bestuvede Drægtighed.

3. Tarifen for Lastepenge Litr. C. til Plakat af 13. Marts 1844 angaaende adskillige Forandringer i Forordn. af 1. Mai 1838, sammenholdt med Plakat af 9. Juni 1847 angaaende adskillige Forandringer i Toldanordningerne, ophæves fra 1. April 1854, og blive Lastepenge fra samme Tid at erlægge efter fölgende Tarif:

	à Commercelæst. Rbd.	Sk.
1) For Reiser fra indenlandsk Sted til andet, Altona, Færöerne, Island, Grönland og de dansk-vestindiske Besiddelser herunder indbefattede, ...	Intet.	
Reiser til eller fra fremmede Steder ved Elben, samt Helgoland, naar Eiderkanalen passeres, samt Reiser imellem de nævnte fremmede Steder og Ribe, Hjerting eller Ringkjöbing og Aggerkanal (denne exklusive) betragtes som Reiser fra indenlandsk Sted til andet.		
2) For alle andre Reiser	»	48
Uprivilegerede Skibe, forsaavidt de ikke indkomme direkte fra Steder udenfor Europa, tilsvare disse Lastepenge med 50 pCt. Forhöielse; ligeledes svenske		

à Commercelæst. 1854.
Rbd. Sk. 8. Febr.

Skibe, som udlosse Salt, for det dermed bestuvede Lasterum.

- 3) Af Skibe, som fra fremmed Sted indföre Beeg, Potaske og Tjære, beregnes Lastepengene for det med disse Varer virkelig bestuvede Lasterum, uden Hensyn til hvorfra eller med hvilken Nations Skibe Indförselen skeer, ikkun med . . . . » 32

4. De Skibe og Ladninger, for hvilke der efter 1. April 1854, i Medhold af Lov af 7. Januar 1853, gjöres Fordring paa de ved Plakaten af 27. Marts 1844 hjemlede Begunstigelser, skulle ikke være berettigede til at nyde de ovenfor ved §§ 1 og 2 foreskrevne Afkortninger, og skulle derhos Skibene erlægge Lastepenge efter de hidtil gjældende Regler.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg, den 8. Febr. 1854.

Lov ang. en forandret **Benævnelse for den bestaaende Myntfod.** Christiansborg Slot den 10. Februar 1854. — Udkast til denne Lov er forelagt for den danske Rigsdag af Finantsministeren i Novbr. 1853. Dep. Tid. 1853, S. 961. — Loven selv i Dep. Tid. 1854, S. 123. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1854, S. 356. Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. — Sendt til Island til Publikation (uden dog at være oversat paa Islandsk overeensstemmende med Forordn. 21. Decbr. 1831) i et Antal af 25 Exempl. til hver Amtmand med Isl. Depart. Cirkul. 10. April 1854 (Isl. Copieb. 1854, Nr. 266—268) og derefter publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli Maaned 1855, og i de fleste af Landets Jurisdiktioner, saaledes: 1854 i Reykjavík By og i alle Sönder-Amtets Sysseler med Undtagelse af Borgarfjords Syssel; 1855 i Snæfellsnes Syssel, men ikke i de övrige Sysseler i Vester-Amtet; ligeledes i samme Aar i Skagafjords, Thingöe og begge Mula Sysseler i Nord- og Öster-Amtet, 10. Febr.

1854. derimod ikke i Hunavatns og Öefjords Sysseler. I Althingets Session 1855 er denne Lov bragt under Omtale, som en der
10. Febr. blandt andre almindelige Love kunde udvides til Island, og i Henseende dertil foreslaaes nogle nödvendige Redaktionsforandringer (Tíð. fra alþíngi Íslendínga 1855, S. 773—774). Disse ere imidlertid ikke blevne foretagne fra Regjeringens Side[1].

Lov angaaende en forandret Benævnelse for den bestaaende Myntfod[1].

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

1. Den ved Forordn. af 5. Januar 1813[2] anordnede Rigsbankmyntfod skal for Fremtiden benævnes Rigsmyntfod, ligesom de Dalere, der udmyntes efter samme til 18½ Stkr. af een Mark fiint Sölv Cöllnsk Vægt, skulle benævnes Rigsdalere.

2. Alle i Kongeriget lovligt circulerende indenlandske Myntsorter og Repræsentativer[3] af ældre Benævnelse vedblive at gaae efter de hidtil gjældende Regler: den paa Rigsbankmynt lydende Daler for een Daler Rigsmynt, Rigsbankskillingerne for ligesaa mange Skilling Rigsmynt, og saa fremdeles.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Christiansborg, den 10. Febr. 1854.

10. Febr. Finantsministerens **Bekjendtgjörelse** om fremtidige **Udprægninger af Rigsmynt.** Khavn den 10. Februar 1854. -- Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1854, S. 150. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 356.

---

[1]) Justitsmin. Skriv. 18. Novbr. 1856.

[2]) istedenfor denne Forordning foreslog Althinget at citere den for Island gjeldende Forordn. 20. Marts 1815.

[3]) Althinget foreslog at udelade Ordene: „Kongeriget", samt „og Repræsentativer".

Bekjendtgjörelse om fremtidige Udprægninger af Rigsmönt. 1854. 10. Febr.

Ved allerhöieste Resolution af 8. dennes har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bemyndige Finantsministeriet til at bringe fölgende allerhöieste Bestemmelser til almindelig Kundskab:

1) at Benævnelsen Species ved fremtidige Udmöntninger skal bortfalde, og denne Mönt for Fremtiden benævnes Dobbeltrigsdaler og udmöntes som 2 Rigsdaler,
2) at Angivelsen af Courantværdien ved fremtidige Udmöntninger bortfalder, og
3) at der vil blive udpræget halve Rigsdalere eller 48 Skilling-Stykker efter Rigsmöntfoden eller 37 Stykker paa den fine Mark.

Hvilket saaledes herved bekjendtgjöres. — Finantsministeriet den 10. Februar 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Anvendelse af Amtets oeconomiske Fond** til Kjöb af **Agerdyrknings-Redskaber.** Khavn den 13. Febr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 72. 13. Febr.

At Ministeriet i Overeensstemmelse med Hr. Amtmandens Indstilling i behagel. Skrivelse af 20. Oktbr. f. A. bifalder, at de hos Dem i Behold værende 54 Rd. 56 Sk. af forrige Aars Renter af Nord- og Öst-Amtets oeconomiske Fond maae anvendes til derfor at anskaffe nogle Agerdyrknings Redskaber, der agtes tildelte een eller tvende duelige Jordbrugere i Amtet, som ikke selv formaaer at anskaffe sig saadanne, det skulde jeg ikke undlade til behagelig Efterretning og videre Foranstaltning herved tjenstl. at meddele. — Indenrigsministeriet den 13. Februar 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Reykjavík Communes** 13. Febr.

1854. **Laan til Bygningsarbeide.** Khavn den 13. Febr.
13. Febr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 76.

At Ministeriet, i Anledning af det med Hr. Stiftamtmandens behagel. Skrivelse af 14. Oktbr. f. A. modtagne Andragende fra Reykjavík Kjöbstads Communalbestyrelse, bifalder, at bemeldte Communalbestyrelse til Opförelse af et Opbevaringssted for Byens Brand- og Arbeids-Redskaber maa optage et Laan af indtil 250 Rd., mod at samme afbetales inden Udlöbet af 3 Aar efter Laanets Stiftelse, det skulde jeg herved tjenstl. meddele Dem til behagel. Underretning og videre föiende Foranstaltning. — Indenrigsministeriet den 13. Februar 1854.

13. Febr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, ang. **Forslag om Nedlæggelsen** af **Præstekaldet Flugumyri** og **Hofstadir.** Khavn den 13. Februar 1854[1]. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 87.

I Anledning af et af Biskoppen over Island til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet indgivet Forslag om, at Flugumyre og Hofstada Præstekald ved indtrædende Vacance maa nedlægges, og Hofstada Menighed forenes med Holum og Vidvik Kald, og at i saa Fald Jorden Vidvik maa, for at anvendes til Præstesæde i det combinerede Kald, mageskiftes med Lehnsjorden Hjaltastadir med tilhörende Hjaleier, samt at Jorden Vidvik midlertidigen, indtil nysmeldte Combination kommer i Stand, maa blive overdraget Præsten til Holum imod Erlæggelse af den sædvanlige Afgift, har velbemeldte Ministerium i behagel. Skrivelse af 25. August f. A. begjært dette Ministeriums Foranstaltning til, at bemeldte Jord Vidvik, der hidtil har været over-

[1]) Kirke- og Underviisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island 28. Februar 1854.

dragen Sysselmanden i Skagafjords Syssel, ved Besættelsen af nysnævnte Sysselmandsembede holdes disponibel for at anvendes i forberörte Öiemed. 1854. 13. Febr.

Paa Grund heraf har Ministeriet, efterat det ved den nylig stedfundne Besættelse af det ovennævnte Sysselmandsembede er blevet bestemt, at vedkommende Sysselmand ikke for Fremtiden skal erholde Brugen af Jorden Vidvik, men at denne vil være at inddrage under vedkommende Godsadministration, under D. D. tilkjendegivet Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet, at Ministeriet, under Forudsætning af, at der i sin Tid maatte findes Anledning til at gaae ind paa Combinationen af de ovennævnte Præstekalde og det foreslaaede Magelæg af Jorderne Vidvik og Hjaltastadir med tilhörende to Hjaleier, imod hvilket sidste Forslag der iövrigt ikke fra dette Ministeriums Side vil findes Noget at indvende, saafremt vedkommende Beneficiarius kan tilveiebringe tilstrækkelig Hjemmel for hans Dispositionsret over de værende to Hjaleier, maa önske at Præsten paa Holum maa komme fortrinsviis i Betragtning til at erholde Jorden Vidvik til Brug, saafremt han maatte önske saadant og være villig til at betale en saadan Bygselafgift, som Amtmanden paa den kongl. Kasses Vegne maatte finde antagelig og passende, hvorimod man i andet Fald har anmodet Amtmanden om at foranstalte Jorden bortbygslet paa anden Maade, dog saaledes, at samme, i Tilfælde af at forommeldte Combination kommer i Stand, holdes disponibel i det forberörte Öiemed.

Hvilket jeg ikke har villet undlade herved tjenstl. at meddele velbemeldte Ministerium til behagel. Efterretning. — Indenrigsministeriet den 13. Februar 1854.

Capitelstaxt for **Vester-Amtet** fra **Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.** Stykkesholm den 14. Februar 1854. — Islandsk: Original-Gjenpart, 14. Febr.

1854. 14. Febr. trykt som Schema paa 2 Blade i 4to. og ved Udfærdigelsen udfyldt med de passende Tal. Uddr. i Þjóðólf. VI, 180—181. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff.

Kapituls-Taxti fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur, í Íslands vestur-amti, gildandi frá miðju Mai mánaðar 1854 til sömu tíðar 1855.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt. rbd.	rbsk.	á landsvísu hdr. rbd.	rbsk.	þaraf 1 al rbsk.
A. Nr. 1[1]	25	66	25	66	20½
— 2	3	42½	20	63	16½
— 3	5	14½	30	87	24¾
— 4	3	62	29	16	23⅓
— 5	2	56⅓	31	4	24⅚
— 6	3	50½	28	20	22½
— 7	2	28¾	»	»	»
— 8	16	14	16	14	13
— 9	12	30¾	16	41	13⅙
B. Nr. 10	»	26½	33	12	26½
— 11	»	21⅔	27	8	21⅔
— 12	»	17⅔	22	8	17⅔
— 13	»	16½	20	60	16½
C. Nr. 14	»	40⅚	»	»	»
— 15	»	15	9	36	7½
— 16	»	29¾	»	»	»
— 17	»	6½	12	18	9¾
— 18	»	56¼	»	»	»
— 19	1	31¼	»	»	»
— 20	»	36¾	»	»	»
— 21	»	27	»	»	»
D. Nr. 22	3	61¼	21	79½	17½
— 23	3	38	20	36	16¼
— 24	3	»	18	»	14⅖
— 25	2	65	16	6	12⅘
— 26	2	73	16	54	13¼
E. Nr. 27	1	11	16	69	13⅓
— 28	1	44	21	84	17½

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Vester-Amtet den 11. Febr. 1851 (ovenf. S. 24—27).

1854. 14. Febr.

Vöru og aura tegundir.	Silfurmynt. rbd.	rbsk.	á landsvísu hdr. rbd.	rbsk.	þaraf 1 al. rbsk.
E. Nr. 29	1	40	21	24	17
— 30	1	21	18	27	14²/₃
F. Nr. 31	4	34¹/₂	17	42	14
— 32	3	49	21	6	16⁵/₆
— 33	3	8	18	48	14⁴/₅
— 34	2	22	17	80	14¹/₄
— 35	1	58	19	24	15²/₅
— 36	3	11	18	66	15
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	2	94³/₄	»	»	»
— 39	»	52¹/₄	»	»	»
— 40	2	45	»	»	»
— 41	»	71¹/₂	»	»	»
— 42	»	66	»	»	»
— 43	1	20	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

	á landsvísu hundrað. Silfurmynt. rbd.	rbsk.	þar af 1 alin. rbsk.
Eptir Litr. A. eða í fríðu	24	74⁷/₈	19⁵/₆
— B. — í ullu, smjöri og tólg	25	70	20¹/₂
— C. — í ullar tó-vöru . . .	10	75	8⁵/₈
— D. — í fiski	18	54¹/₃	14⁵/₆
— E. — í lýsi	19	51	15⁵/₈
— F. — í skinna-vöru	18	24	14³/₅

En meðalverða summa allra landaura, skipt með 6, sýnir höfuðmeðalverð allra meðalverða [hdr.] 19 Rbd. 58 Sk. [og alin] 15²/₃ Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir Litr. A: 1 hundr. 1 kýr, snemmbær, í fardögum.
— — 6 ær, loðnar og lembdar, í fardögum.
— — 6 sauðir þrèvetra og eldri, á hausti.
— — 8 sauðir tvævetra, á hausti.
— — 12 sauðir veturgamlir, á hausti.

1854. 14. Febr. Eptir Litr. A: 1 hundr. 8 ær geldar, á hausti.
— — 1 púlshestur, 5 til 12 vetra, í fardögum.
— 90 áln. 1 hryssa, jafngömul, í fardögum.
— B: 1 hundr. 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg.
— C: — 60 pör eingirnissokka. 180 pör sjóvetlínga.
— D: — 6 vættir af sèrhverri, þar tilnefndri, fiskitegund.
— E: — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis.
— F: — 4 fjórðúngar af nautsskinni.
— 6 — af kýr-, hross- og selskinni.
— 8 — sauðskinni.
— 12 — ærskinni.
— 240 lambskinn.

Íslands vesturamts skrifstofu, Stykkishólmi þann 14. Februar 1854.

P. Melsted. E. S. Einarsen.

16. Febr. Finantsministeriets **Bekjendtgjörelse** angaaende **Udprægning af Dobbelt-Rigsdalere.** Khavn den 16. Februar 1854. — Denne Bekjendtgjörelse anföres ikke som publiceret i Island, og er heller ikke udgiven paa Islandsk; den findes imidlertid omtalt som forelagt Althinget 1855 (Tíð. frá alþ. Íslend. 1855, S. 772—773). — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Departem. Tid. 1854, S. 181. — Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 369.

Bekjendtgjörelse angaaende Udprægning af Dobbelt-Rigsdalere.

Ved allerh. Resolution af 14. d. M. har Hans Majestæt Kongen allern. bifaldet, at der udpræges Dobbelt-Rigsdalere med fölgende Præg: paa Adversen Hans Majestæts Brystbillede med Overskrift: Fredericus VII.

D. G. Daniæ, V. G. Rex., og paa Reversen Indskriften: 2 Rigsdaler, omgivet af Egelöv. 1854. 16. Febr.

Dette bekjendtgjöres herved til almindelig Efterretning, med Tilföiende, at denne Myntsort nu vil vorde sat i Omlöb. — Finantsministeriet den 16. Februar 1854.

Capitelstaxt for **Reykjavík By,** samt for **flere Sysseler i Sönder-Amtet,** fra **Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den 20. Februar 1854. — Denne Taxt anföres som publiceret i Reykjavík, samt i Rángárvalla og Árnes Sysseler — Islandsk: Original-Aftryk fra Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík, 2 Blade i 4to. Uddrag i Þjóðólf. VI, 180—181. Jevnf. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff.

Verðlagsskrá, sem gildir í Reykjavík, Borgarfjarðar, Gullbríngu og Kjósar, Árness, Rángárvalla og Vestmannaeyja sýslum, frá miðju Mai mánaðar 1854 til sama tíma 1855.

	Silfurverð.		er þá hundrað á landsvísu.		er þá 1 al.
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
A. Nr. 1[1]	23	17	23	17	18½
— 2	3	»	18	»	14½
— 3	4	66	28	12	22½
— 4	3	44½	27	68	22
— 5	2	27½	27	42	22
— 6	3	26	26	16	20½[2]
— 7	2	4½	»	»	»
— 8	15	9½	15	9½	12
— 9	9	77½	13	7	10½
B. Nr. 10	»	27¼	34	6	27¼
— 11	»	22½	28	12	22½
— 12	»	19½	24	36	19½
— 13	»	16½	20	60	16½

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Reykjavík By m. fl. 31. Januar 1851 (ovenf. S. 13—16).
[2]) rett. 21 Sk.

1854.
20. Febr.

	Silfurverð. rbd.	rbsk.	er þá hundrað á landsvísu. rbd	rbsk.	er þá 1 al. rbsk.
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	22	13	72	11
— 16	»	35¼	»	»	»
— 17	»	6	11	24	9
— 18	»	71	»	»	»
— 19	1	9⅓	»	»	»
— 20	»	36⅔	»	»	»
— 21	»	28	»	»	»
D. Nr. 22	3	68	22	24	18
— 23	3	67	22	18	18
— 24	3	59	21	66	17½
— 25	3	60½	21	75	17½
— 26	3	4⅓	18	57	15
E. Nr. 27	1	27	19	21	15½
— 28	1	41	21	39	17
— 29	1	35⅓	20	50	16½
— 30	1	33	20	15	16
F. Nr. 31	4	56	18	32	14½
— 32	3	50	21	12	17
— 33	2	88	17	48	14
— 34	2	31	18	56	15
— 35	1	69	20	60	16½
— 36	3	»	18	»	14½
— 37	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	2	76	»	»	»
— 39	1	37	»	»	»
— 40	2	70	»	»	»
— 41	»	80	»	»	»
— 42	»	74	»	»	»
— 43	»	94	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

	Silfurverð. er þá hdr. á landsvísu. rbd.	rbsk.	er þá 1 alin. rbsk.
Eptir A. eða í Fríðu	22	33½	18
— B. — í Ullu, smjöri og tólg . .	26	76½	21½
— C. — í Tóvöru af ullu	12	48	10
— D. — í Fiski	21	29	17
— E. — í Lýsi	20	31¼	16¼
— F. — í Skinnavöru	18	43	14¾

En meðalverð allra landaura, samantalið og skipt með 6, sýnir að al-meðalverð allra meðalverða [hdr.] 20 Rbd. 27½ Sk. [og alin] 16¼ Sk. 1854. 20. Febr.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir A: hver kýr snemmbær á við hundrað;
eins 6 ær loðnar og lembdar í fardögum;
líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri,
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar á hausti;
eins áburðarhestur, 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða ¾ hdr., svo 1⅓ verðs hennar er á við hundrað.

Eptir B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.
— C. — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.
— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund þar tilnefndri hundrað.
— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hundrað.
— F. — 4 fjórðúngar nautskinns hundrað;
eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi, 20. Februarm. 1854.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

Capitelstaxt for **Skaptafells-Sysselerne** i Sönder-Amtet, fra **Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.** Islands Stiftamtshus og Laugarnes den **20.** Februar **1854.** — Islandsk: Original-Aftryk fra Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík, 2 Blade i 4to. Uddr. i Þjóðólf. VI, 180—181. Jfr. Sig. Hansen: „Um verðlagsskrár" i „Skýrslur um landshagi á Íslandi" I, 234 ff. 20. Febr.

1854. 20. Febr. Verðlagsskrá, sem gildir í Austur- og Vestur-Skaptafells sýslu, frá miðju Mai mánaðar 1853 til sama tíma 1854.

	Silfurverð. rbd.	rbsk.	er þá hundrað á landsvísu. rbd.	rbsk.	er þá 1 al. rbsk.
A. Nr. 1[1]	20	21	20	21	16½
— 2	2	88⅓	17	50	14
— 3	3	49½	21	9	17
— 4	2	65	21	40	17
— 5	2	5	24	60	19½
— 6	2	49	20	8	16
— 7	1	91	»	»	»
— 8	14	1	14	1	11¼
— 9	9	86½	13	19	10½
B. Nr. 10	»	24¼	30	30	24¼
— 11	»	19¾	24	66	29¾[2]
— 12	»	17½	21	84	17½
— 13	»	15	18	72	15
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	14	8	72	7
— 16	»	20	«	»	»
— 17	»	6	11	24	9
— 18	»	»	»	»	»
— 19	»	72	»	»	»
— 20	»	37	»	»	»
— 21	»	28	»	»	»
D. Nr. 22	»	»	»	»	»
— 23	2	73	16	54	13¼
— 24	»	»	»	»	»
— 25	2	»	12	»	9¾
— 26	»	»	»	»	»
E. Nr. 27	»	»	»	»	»
— 28	1	25½	18	94	15
— 29	1	20	18	12	14½
— 30	1	14	17	18	14
F. Nr. 31	3	66	14	72	11[3]
— 32	2	81	17	6	13½

¹) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i Capitelstaxten for Skaptafells Sysselerne 31. Januar 1851 (ovenf. S. 16—18).

²) rett. 19¾ Sk. (ikke 19½).

³) rett. 11¾ Sk.

1854. 20. Febr.

	Silfurverð.		er þá hundrað á landsvisu.		er þá 1 al.
	rbd.	rbsk.	rbd.	rbsk.	rbsk.
F. Nr. 33	2	35	14	18	11½
— 34	1	94½	15	84	12½
— 35	1	33⅓	16	16	13
— 36	3	12	18	72	15
— 37	»	5¼	3	12	10½
G. Nr. 38	2	88	»	»	»
— 39	»	»	»	»	»
— 40	2	37	»	»	»
— 41	»	»	»	»	»
— 42	»	69¼	»	»	»
— 43	»	78½	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

	er þá hdr. á landsvísu Silfurverð. rbd.	rbsk.	er þá 1 alin. rbsk.
Eptir A. eða í Fríðu	19	2	15¼
— B. — í Ullu, smjöri og tólg . .	23	87	19
— C. — í Tóvöru af ullu	10	»	8
— D. — í Fiski	14	27	11½
— E. — í Lýsi	18	9	14½
— F. — í Skinnavöru	15	67	12½

En meðalverð allra landaura, samantalið og skipt með 6, sýnir aðal-meðalverð allra meðalverða [hdr.] 16 Rbd. 80 Sk. [og alin] 13½ Sk.

þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir A: hver kýr snemmbær á við hundrað;
eins 6 ær loðnar og lembdar í fardögum;
líka 6 sauðir þrèvetrir og eldri;
eða 8 sauðir tvævetrir,
eða 12 veturgamlir,
eða 8 ær geldar á hausti;
eins áburðarhestur 5 til 12 vetra, í fardögum;
en hryssa, á sama aldri, 90 álnir, eða ¾ hdr.,
svo 1⅓ verðs hennar er á við hundrað.

1854. Eptir B. gjöra 12 fjórðúngar af ullu, smjöri eða tólg, hundrað.
20. Febr.
— C. — 60 pör eingirnissokka, eða 180 pör sjóvetlínga, hundrað.
— D. — 6 vættir af sèrhverri fiskitegund þar tilnefndri hundrað.
— E. — 1 tunna, eða 120 pottar lýsis, hdr.
— F. — 4 fjórðúngar nautskinns, hundrað; eins 6 fjórðúngar af kýr-, hross- og sel-skinni; en 8 fjórðúngar sauðskinns og 12 fjórðúngar ærskinns; svo og 240 lambskinn.

Íslands stiptamtshúsi og Laugarnesi, 20. Februarm. 1854.

J. D. Trampe. H. G. Thordersen.

28. Febr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Kjöbmand N. Chr. Havsteen af Reykjavík, ang. **Befragtning af fremmede Skibe.** Kjöbenhavn den 28. Febr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 118.

I et til Ministeriet indkommet Andragende, dat. 6. d. M., har De, i Forening med Dhrr. islandske Kjöbmænd M. V. Bjerring, T. F. Thomsen og Sveinbjörn Jacobsen, navnlig paa Grund af de nuværende politiske Forhold, anholdt om Tilladelse til at maatte befragte og benytte fremmede Nationers Skibe til Deres Handel paa Island, saavel til at bringe Cargavarer dertil som Retourvarer derfra, efter Omstændighederne enten til og fra Udlandet, eller til og fra Danmark.

Efter at Ministeriet i denne Anledning har indhentet Betænkning fra Grosserer-Societetets Comitée, undlader man ikke til Efterretning for Dem og de övrige Andragere at meddele, at Ministeriet ikke finder sig beföiet til at gaae ind paa det ommeldte Andragende. En saadan Tilladelse vilde nemlig indeholde en Undtagelse fra den bestaaende Lovgivning, hvortil der saa-

meget mindre skjönnes at være nogen tilstrækkelig Anledning, som der ikke er nogen Grund til at antage, at det danske Flag skulde, i det af Dem forudsatte Tilfælde, at Krigsforhold maatte indtræde, være mindre sikkert end de fremmede Flag, om hvis Benyttelse der kunde være Tale, og at de islandske Handlende derfor skulde være udsatte for nogen Fare ved som hidtil i det Væsentlige at være indskrænkede til Benyttelsen af danske Skibe. — Indenrigsministeriet den 28. Febr. 1854. 1854. 28. Febr.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. Forslag om **Nedlæggelse af Præstekaldet Flugumyre og Hofstadir** i Skagafjords Syssel. Khavn den 28. Febr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 119. 28. Febr.

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 25. Aug. f. A. undlader man ikke tjenstl. at meddele Deres Höiærværdighed til behagel. Efterretning, at Indenrigsministeriet har under 13. i d. M. underrettet dette Ministerium om, at det ved den nylig stedfundne Besættelse af Skagafjords Sysselmandsembede er blevet bestemt, at vedkommende Sysselmand ikke for Fremtiden erholder Brugen af Jorden Vidvik, men at denne vil være at inddrage under vedkommende Godsadministration, samt at det derefter er blevet tilkjendegivet Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet, at Indenrigsministeriet med Hensyn til den i Forslag bragte eventuelle Henlæggelse af Hofstada Sogn til Holum og Vidvik Præstekald og det foreslaaede Magelæg af Jorden Vidvik med Hjaltastadir med tilhörende to Hjaleier maa önske, at Præsten paa Holum maa komme fortrinsviis i Betragtning til at erholde Jorden Vidvik til Brug, saafremt han maatte önske saadant og være villig til at betale en saadan Bygselafgift, som Amtmanden paa den kgl. Kasses Vegne maatte finde antagelig og passende,

1854. 28. Febr. hvorimod oftnævnte Ministerium i andet Fald har anmodet Amtmanden om, at foranstalte Jorden bortbygslet paa anden Maade, saaledes at samme, i Tilfælde af at den ovennævnte Combination kommer i Stand, holdes disponibel i forberörte Öiemed. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 28. Febr. 1854.

3. Marts. **Lov** ang. **Forandring** af **Straffebestemmelser for Qvaksalveri.** Christiansborg den 3. Marts 1854. — Denne „Lov hvorved Straffebestemmelserne i 5. Paragraph i Forordn. af 5. Septbr. 1794 forandres" (til Böder indtil 100 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 4 Maaneder, og i Gjentagelsestilfælde enten disse Straffe, eller under meget graverende Omstændigheder Fængsel paa Vand og Bröd), er udkommen igjennem Justitsministeriet (A. V. Scheel). Den er forelagt Althinget i 1855, men afviist, paa Grund af at Forordn. af 5. Septbr. 1794 ansees som ugjeldende i Island. (Tíð. frá alþíngi Íslend. 1855, S. 773). Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1854, S. 212—213. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 381.

20. Marts. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse for en Landvæsens-Elev.** Frederiksborg Slot den 20. Marts 1854. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1854, Nr. 15. Indenrigsministeren (Örsted) foredrager i en allerunderd. Forestilling af 13. Marts, at der ved kgl. Resol. 1. April 1852 og 8. Juni 1853 var tilstaaet Sæmundur Eiríksson fra Island Understöttelse til at lære Landvæsenet, og til at foretage en Reise i Jylland, for at gjöre sig nærmere bekjendt med enkelte Dele af det danske Landbrug, navnlig med Engvandingsvæsenet. Han ansögte nu om Understöttelse til at anskaffe sig nogle Böger og andre Nödvendigheds-Artikler, samt Redskaber, da han fra Landhusholdnings-Selskabet havde faaet en Plov og et Nivelleer-Instrument; han önskede nemlig Seletöi til 2 Heste, en dansk Harve, samt en To- og en Trehammel, og endelig en lille Arbeidsvogn. Bekostningerne hertil anslog han til 60—70 Rd. Ministeriet indstiller derfor:

„at der i indbemeldte Öiemed maa tilstaaes Islænderen Sæmundur Eiriksson en Understöttelse af 80 Rd. af Renterne af det ved allerhöieste Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island". 1854. 20. Marts.

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 20. Marts 1854.

Finantslov for Finantsaaret fra **1. April 1854 til 31. Marts 1855.** Frederiksborg Slot den 23. Marts 1854. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 56 Sider i 4to. — Depart. Tid. 1854, S. 305—324. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1854, S. 393—482. — Her anföres kun, hvad der direkte henföres til Island. — **Uddrag.** 23. Marts.

Vi Frederik den Syvende o. s. v. G. V. . . . .

Cap. I. § 14. De islandske Intrader föres til Indtægt med nedenstaaende 27,629 Rd. 6 Sk.

	Specialsummer. Rd.	β	Hovedsummer. Rd.	β
1. Almindelige Indtægter:				
a. Afgift af Arv og overdragne Eiendomme	900			
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	620			
c. Rangskat	450		1970	
2. Særegne Indtægter:				
a. Syslernes Forpagtningsafgifter . .	2610			
b. Laugthingsskriverlönnen	32	6		
c. Administrerede Mandtalsbogsintrad.	600			
d. Kongetienden	2860			
e. Laugmandstold	340			
f. Gebyrer for islandske Söpas . . .	1730			
g. Afgift af Skibe efter Plakat af 28. Decbr. 1836 § 13	2480			

1854.
23. Marts.

	Special-summer. Rd. ß	Hoved-summer. Rd. ß
h. Indtægter af det kgl. Jordegods	7520	
i. Forpagtningsintrader	75	
k. Renten af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes	112	
l. Afgift af Jorden Bessastad m. m.	100	
m. Tilfældige Indtægter	1000	
		19459 6
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgscapitaler		1000
4. Tilbagebetaling af foreskudte Summer		5200
Ialt Indtægt		27629 6

Cap. II. § 29. Til Indenrigsministeriet bevilges:

. . . .

	Special-summer. Rd. ß	Hoved-summer. Rd. ß
B. Island:		
a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:		
1. Lönninger, Contoirhold, m. v. 9285 Rd. » Sk.		
2. Andre Udgifter . . 5470 — 16 —		
	14755 16	
b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:		
1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente 4100 Rd.		
2. Udgifter til Medicinalvæsenet:		
a. Lönninger . . 5080 Rd.		
b. Andre Udg. . 400 —		
5480 —		
	9580	

	Special-summer.	Hoved-summer.	1854.
	Rd. β	Rd. β	23. Marts.
c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedk.:			
1. Udgifter til Geistligheden 3162 Rd. 72 Sk.			
2. Det lærde Skolevæsen:			
a. Lönninger . . 8250 Rd.			
b. Andre Udg. . 5240 —			
13490 —			
	16652 72		
d. Uforudseelige og tilfældige Udgifter	4000		
		44987 88	

. . . . Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 23. Marts 1854.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Afgangspröven ved Pastoral-Seminariet i Reykjavík.** Khavn den 23. Marts 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 155. — Islandsk: Uddrag i Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, S. 1—2. 23. Marts.

Med behagelig Skrivelse af 5. Novembr. f. A. har Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. hertil indsendt et af Forstanderen for den geistlige Dannelsesanstalt i Reykjavík, Professor Pètursson, indgivet Forslag om, at der ved Afgangsexamen ved bemeldte Læreanstalt maatte for de propædeutiske Discipliner gives en særskilt Charakteer, der vilde være at sammenlægge med de övrige ved bemeldte Examen givne Specialcharakterer.

Ministeriet kan imidlertid, i Henhold til de Grunde, som i saa Henseende af Dem i nysberörte Skrivelse ere udviklede, ikke Andet end finde Betænkelighed ved at gaae ind paa det foranförte Forslag, der vilde have til Fölge, at Examen ved Præsteskolen vanskeligen vilde

1854. kunne absolveres inden Udlöbet af den for Underviis-
23. Marts. ningen i Pastoral-Seminariet foreskrevne Tid af to Aar, medens der paa den anden Side efter de stedfindende Forhold formentligen ikke kan være Tale om at forlænge den saaledes bestemte Underviisningstid.

Idet Ministeriet derfor med Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærv. maa være enigt i, at det i denne Henseende bör have sit Forblivende ved den hidtil fulgte Fremgangsmaade, hvorefter Psychologi og Logik vel fremdeles ville være at docere ved Præsteskolen og deri at aflægge Pröve ved Afgangsexamen fra Seminariet, men uden at dog de derved givne Charakterer lægges til de i de theologiske Discipliner givne Charakterer ved Hovedcharakterens Udregning, skulde Ministeriet, forsaavidt der af Ephoratet i forberörte Skrivelse er yttret Önske om, at de af Kjöbenhavns Communitet Seminariet bevilgede tre Stipendieportioner à 80 Rd. maatte blive forögede til det dobbelte Antal, ikke undlade at tilföie, at da Indrömmelsen af de ommeldte tre Stipendieportioner fra Communitetet i sin Tid har fundet Sted med den udtrykkelige Tilkjendegivelse fra Bestyrelsens Side, at dens Samtykke ikke kunde ventes til Afgivelse af flere Stipendier til den omhandlede Anstalt, seer Ministeriet sig saaledes ikke istand til at imödekomme det ovennævnte Önske.

Iövrigt forventer Ministeriet, at Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærværdighed vil lade Dem være det magtpaaliggende, saameget som muligt at fremme den i Deres tidtommeldte Skrivelse berörte Sag om de islandske Præstekalds Forbedring, der navnligen efter de forandrede Forhold ved Underviisningen i Pastoral-Seminariet har vundet en forögeť Betydning, og til hvis Ordning man derfor, efter at Sagen er tilbörligen forberedt, imödeseer Deres nærmere behagelige Forslag. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 23. Marts 1854.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Consistorium ved Kjöbenhavns Universitet, ang. **den philosophiske Examen.** Khavn den 27. Marts 1854. — Algreen-Ussings Reskriptsamling 1854, S. 104. — **Uddrag.** 1854. 27. Marts.

... Ministeriet giver sit Samtykke til, at Decanus ved det philosophiske Fakultet fritages for den ham nu paahvilende Ledelse af den i Henhold til Bekjendtgjörelse af 7. Septbr. 1850 anordnede almindelige philosophiske Pröve ved Kjöbenhavns Universitet, og at de herhenhörende Forretninger for Fremtiden overdrages til en Commission, bestaaende af vedkommende Examinatorer ved Pröven, hvorhos Ministeriet henleder Opmærksomheden paa den i bemeldte Bekjendtgjörelses § 4 in fine indeholdte Bestemmelse, hvorefter det skriftlige Vidnesbyrd om Udfaldet af den omhandlede Pröve skal underskrives af Decanus ved det philosophiske Fakultet, idet det overlades til Consistoriet selv at afgjöre, hvorvidt denne Form bör bibeholdes efter at den ommeldte Forandring er indtraadt. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 27. Marts 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Kjöbmand Bjering i Reykjavík, ang. **Befragtning af spanske Skibe med Tömmer.** Khavn den 6. April 1854[1]. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 239. 6. April.

Foranlediget af Deres under 3. i d. M. indgivne Andragende om, at maatte i dette Foraar eller inden Udgangen af Sommeren 1854 fragte tvende spanske Skibe fra Norge til Island med Tömmer og andre Bygningsmaterialier, og igjen Retour med islandske Produkter, undlader jeg ikke at meddele Dem til Efterretning, at islandsk Söpas vil blive meddeelt Dem for tvende

[1]) Isl. Depart. Skriv. 15. April 1854.

1854. spanske Skibe, naar De nærmere opgiver Skibenes
6. April. Navn og Hjemsted, deres Drægtighed beregnet efter danske Commercelæster, Skippernes Navne, samt fra hvilket Sted i Norge de skulle afgaae og til hvilket Sted i Island de maatte være bestemte, under Betingelse af at Ladningerne alene bestaae af Tömmer og anden Trælast, samt imod at der — foruden sædvanligt Pasgebyr — forinden Skibet indtager Ladning i Island, erlægges den ved Forordn. af 11. Septbr. 1816 § 3 paabudne Afgift af 20 Rd. pr. Commercelæst af Skibets hele Drægtighed. — Indenrigsministeriet den 6. April 1854.

8. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Tiendens Beregning af Jorden Geithellur.** Khavn den 8. April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 240.

Af Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 9. April f. A. og de paagjeldende dermed fremsendte Bilage fremgaaer, at den Dyrhed af 50 Hundr., hvortil Jorden Geithellar med Hjaleie inden Geithellna Rep i Söndermule Syssel er ansat i Jordebogen, ved en den 30. Mai 1794 afholdt Besigtelses- og Taxationsforretning, formedelst dens Forringelse ved Skredfald, er bleven nedsat til Tiende af 30 Hundr. Imidlertid er Jordens Dyrhed paa den vedkommende Beregning over Kongetienden vedlagte Tiendeliste ikkun opgivet at være 28 Hundr., hvilket efter den Oplysning, som haves, formodes at hidröre derfra, at 2 Hdr. af Hjemmegaarden skal tilhöre fornævnte Reps Fattigvæsen og saaledes ere tiendefrie.

Forsaavidt Rigtigheden af denne Formodning bekræftes af Regnskaberne for bemeldte Reps Fattigvæsens aarlige Indtægter og Udgifter, formenes, at det paa Grund heraf og med Hensyn til de af Dem oplyste

Omstændigheder, indtil videre maa have sit Forblivende ved, at Kongetienden af Jorden Geithellar fremdeles ydes af 28 Hundr. 1854. 8. April.

Dette meddeles herved tjenstl. til behagelig Underretning og videre Bekjendtgjörelse for Sysselmanden i Söndermule Syssel. — Indenrigsministeriet den 8. April 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Udredelsen af Lön for en Politibetjent paa Akureyri.** Khavn den 8. April **1854.** — Isl. Copieb. 1854, Nr. 255. 8. April.

I behagelig Skrivelse af 20. Oktbr. sidstl. har Hr. Amtmanden, ved at indberette, at De har beskikket en Repstyrer for Öfjords Handelsted til der at före Politiopsyn, og tilsagt ham en aarlig Lön af 20 Rd., anholdt om Tilladelse til at maatte udbetale denne Lön af Amtets Repartitionsfond, forsaavidt den ikke kan bevilges udredet af Islands Jordebogskasse.

Foranlediget heraf undlader Ministeriet ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at melde, at en saadan Udgift efter sin Beskaffenhed ikke kan udredes af Amtsrepartitionsfonden, ligesom den ei heller kan afholdes af Jordebogskassen, hvorimod det synes naturligst, at Handelstedets Indvaanere selv afholde bemeldte Udgift, forsaavidt samme er nödvendig. — Indenrigsministeriet den 8. April 1854.

Reskript til Kjöbenhavns Magistrat, angaaende **Salg af större Bismere.** Khavn den 10. April **1854.** — Ved dette Reskript, som er udfærdiget ad mandatum gjennem Indenrigsministeriet, bevilges, at der fra Justeerkammeret i Kjöbenhavn for Fremtiden haves Udsalg af Bismere, hvorpaa der kan veies indtil 6 Lpd. (For. 10. Januar 1698 Kap. II, § 17 befaler, at alle Bismere skulle være ind- 10. April.

1854. rettede til en Vægt af 2 eller 4 Lpd.). Algreen-Ussings Reskriptsamling 1854, S. 123.
10. April.

10. April. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Finantslovens Anvendelse.** Khavn den 10. April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 257.

Ved hoslagt at tilstille Hr. Stiftamtmanden 1 Exemplar af den under 23. i f. M. udkomne Finantslov for Finantsaaret 1854—55, samt Afskrift af det til bemeldte Lov henhörende Underbilag, forsaavidt vedkommer Island, skulde man i det Hele henvise til de i Departementets Skrivelse af 15. April 1851 i lignende Anledning fremsatte Bemærkninger, navnlig med Hensyn til: at samtlige i hvert Aars Finantslov opförte Gager og Emolumenter for Embedsmænd og Betjente ville, uden nogen Afkortning, være at udbetale Vedkommende med de for hver især opförte Belöb, uden nogen særlig Udgiftsordre, og uden Hensyn til, om Gagerne i Finantsloven maatte være opförte medet större eller mindre Belöb end tidligere; — og at der for Fremtiden ikke ville kunne anvises Gageudtællinger for islandske Embedsmænd af Finantshovedkassen for andre Belöb end dem, som paa den Tid, Reqvisitionen skeer, ere, ifölge det Foranförte, forfaldne til Udbetaling.

Idet man derfor tjenstl. skulde have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville tilkjendegive Vedkommende det Fornödne i Overeensstemmelse hermed, undlader man ikke at tilföie, at Landfogden i Island herfra under D. D. er meddeelt fornöden Underretning i bemeldte Henseende, ligesom Notits derom ogsaa er afgaaet til de övrige Amtmænd i Island for eget og de i disse Amter ansatte Embedsmænds Vedkommende. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 10. April 1854[1].

---

[1]) ved en ligelydende Skrivelse fra Departementet af samme Datum til Amtmændene anmodes de om at meddele ved-

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Sysselmandens Bopæl** i Nordermula Syssel. Khavn den **10.** April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 264. 1854. 10. April.

Af Hr. Amtmandens Skrivelser af 1. Oktbr. f. A. og 28. Januar sidstl. erfares, at Sysselmand i Nordurmula Syssel, Thorstein Johnsen, har i afvigte Efteraar taget Ophold paa Hof i Vopnafjorden, hvor han agtede at forblive til i indeværende Foraar.

Da det i Indenrigsministeriets Resolution af 27. Januar f. A. blandt Andet er tilkjendegivet, at Sysselmanden i Nordurmula Syssel ikke bör bosætte sig i Vopnafjorden, har Hr. Amtmanden forment, at Sysselmand Johnsen ved det ovennævnte Skridt har tilsidesat Ministeriets Befaling, og at der for dette Forhold bör gives ham en Tilrettevisning, hvorfor De har andraget paa at meddeles Bemyndigelse til, under Tvang af Suspension, at tilholde ham inden en passende Frist at vende tilbage til sin forrige Bopæl Ketilstadir og der atter at etablere sit Embedscontoir.

Ministeriet skjönner imidlertid ikke, at bemeldte Embedsmand har gjort sig skyldig i Overtrædelse af det foranförte Bud, fordi han i det angivne Tidsrum har taget et blot midlertidigt Ophold paa det forannævnte Sted, hvortil han desuden angiver at have haft den specielle Grund, at han i afvigte Efteraar havde besluttet at reise her til Staden og at lade sin Familie imidlertid forblive paa det nævnte Sted i Vopnafjorden, men at det, da Reisen senere blev opgivet, paa Grund af den indtraadte Vinter var ugjörligt at vende tilbage til hans forrige Bopæl.

Derimod er det en ligefrem Fölge af Ministeriets

kommende Embedsmænd i Amtet det Fornödne. Ved Skrivelse af s. D. til Landfogden meddeles ham Extrakt-Afskrift af Skrivelsen til Stiftamtmanden til Efterretning og Iagttagelse. Isl. Copieb. sst. Nr. 258—260.

1854. foranförte Skrivelse af 27. Januar f. A., at Johnsen ikke
10. April. kan tage fast Ophold i Vopnafjorden, og det vil derfor ikke kunne tillades ham at forblive sammesteds længere end til næste Fardag. Naar han da ikke til den Tid maatte önske at vende tilbage til sin forrige Bopæl paa Ketilstad, hvilket i Medhold af allerh. Resol. 1. Mai 1851 fremdeles indtil videre maa staae ham frit for, vil, i Henhold til allerh. Resol. 16. Mai 1850, hans Erklæring være at indhente om, paa hvilket for Beboerne bekvemt Sted i Jurisdictionen han maatte önske for Fremtiden at bosætte sig, hvilken Erklæring derefter forventes hertil indsendt, ledsaget af Hr. Amtmandens nærmere Yttringer desangaaende. Iövrigt tilföies, at da Seydisfjord, efter den af Rigsdagen vedtagne Lov om Handel og Skibsfart paa Island, ikke er optaget blandt de Steder, der kunne beseiles directe af Fremmede, er den i Ministeriets tidtnævnte Skrivelse af 27. Januar f. A. forudsatte Nödvendighed af, at Sysselmanden i Nordurmula Syssel skulde for Fremtiden være bosat paa dette Sted, derved bortfalden. — Indenrigsministeriet den 10. April 1854.

10. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Vrag og Drivtræ paa Vestmannöerne.** Khavn den 10. April 1854[1]. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 265.

Da samtlige Jorder paa Vestmannöe tilhöre Hans Majestæt Kongen, tilkommer Islands Jordebogskasse, i Medhold af Plak. af 4. Mai 1778 §§ 2 og 4, Provenüet af det Vogrek og Drivtræ, der bjerges paa bemeldte Öe. Dette har ogsaa været iagttaget indtil Udgangen af Aaret 1844, hvilket bekræftes i en Skrivelse af 19. April s. A. fra daværende Stiftamtmand over Island Hoppe til det forrige Rentekammer. Fra 1845 og til

[1]) Indenrm. Skriv. 14. Juli 1854.

1850, begge inclusive, er imidlertid den aarlige Indtægt af det omhandlede paa Vestmannöe faldne Drivgods indbetalt i den islandske Justitskasse. 1854. 10. April.

Om denne saaledes stedfundne Indbetaling er udsat af Revisionen ved den 13de og 117de Antegnelsespost til Islands Jordebogskasse-Regnskab for Aaret fra 1. August 1848 til 31. Juli 1849, og ifölge de med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 15. Februar f. A. Indenrigsministeriet tilstillede fra den da paa oftnævnte Öe constituerede Sysselmand Baumann indhentede Beregninger, hvoraf Gjenparter vedlægges, belöber det til Islands Justitskasse indbetalte Provenü af det paa Vestmannöe i de paagjeldende 6 Aar faldne Vogrek og Drivtræ ialt 404 Rd. 40 Sk. — Disse 404 Rd. 40 Sk. ville formentligen være at refundere Islands Jordebogskasse af den islandske Justitskasses Midler, men man har dog ikke villet undlade, forinden Videre i saa Henseende foretages, tjenstl. at udbede sig Hr. Stiftamtmandens Yttringer over Sagen behageligen meddelte snarest muligt. — Indenrigsministeriet den 10. April 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Domkirkens Reparation** m. m. Khavn den 11. April 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 270. 11. April.

Ihvorvel det ikke kan andet end beklages, at den for nogle faa Aar af Ministeriet ombyggede Domkirke, ved hvilken der desuden i Aaret 1851 blev foretaget Reparation, nu atter tiltrænger en saadan, der efter det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 14. Februar sidstl. til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet indsendte, men derfra til undertegnede Ministerium, under hvis Ressort Sagen hörer, afgivne Overslag, endog antages at ville medföre den betydelige Udgift af 1126 Rd. 92 Sk., vil Ministeriet dog, efter om Sagen at have

1854. indhentet Betænkning fra Conferentsraad, Bygnings-
11. April. directeur Koch, ikke modsætte sig, at den i Forslag bragte Reparation ved bemeldte Kirke i indeværende Aar foretages overeensstemmende med det ovennævnte, i Gjenpart hermed tilbagefölgende, Overslag, hvorved det dog navnligen maa bemærkes, forsaavidt Prisen paa Sand i tidtnævnte Overslag er anfört til 4 Mk. pr. Tde, at vadsket Sand her kan erholdes til en Priis af 1 Mk. 10 Sk. pr. Tde, og uvadsket for en Pris af 1 Mk. 4 Sk., hvorfor man skulde henstille til Hr. Stiftamtmanden, om det ikke kunde være rigtigst at opsende noget Sand mod næste Postskibsleilighed, saafremt samme ikke i Island maatte kunne erholdes til en billigere Priis end den i Overslaget angivne.

Dernæst undlader man ikke at tilföie, at da den i Overslaget ommeldte hvide engelske Cement ikke her kan skaffes tilveie, med mindre samme bestilles en længere Tid iforveien, har Ministeriet ladet besörge indkjöbt 15 Tdr. brun bornholmsk Cement, tilligemed 300 Stkr. Skifer, 24" lange og 14" brede, der er den almindelige nu brugelige Störrelse, medens de i Overslaget opgivne Maal af respective 14" og 7" ikke nu her kunne erholdes. Over bemeldte Materialier fölger hoslagt et Connossement, og forsaavidt det skulde vise sig, at flere Materialier herfra maatte blive nödvendige, ville samme, naar saadant önskes, kunne opsendes med næste Postskib.

Idet Ministeriet forventer, at Hr. Stiftamtmanden vil paasee, at Arbeidet paabegyndes snarest muligt og at samme bliver udfört vel og forsvarligt, vil, naar Arbeidet er tilendebragt, en dokumenteret Regning hertil være at indsende over de dertil medgaaede Omkostninger, der under ingen Omstændigheder maae overskride det i Overslaget calculerede Belöb. Iövrigt ville bemeldte Omkostninger være at afholde af den paa Finantsloven for indeværende Finantsaar under § 29. B. d opförte Sum.

Hvad derimod den i Slutningen af det foranmeldte

Overslag anförte Bekostning af 300 Rd. for et nyt Stakit foran Kirkegaarden samt for Istandsættelsen af Lighuset m. v. angaaer, da vil denne Udgift ikke kunne bevilges forinden man modtager nærmere Oplysning om sammes Nödvendighed, ledsaget af et specificeret Overslag over de Arbeider, som foreslaaes udförte. Forsaavidt disse Arbeider maatte önskes udförte i næste Sommer, forventes bemeldte Oplysninger hertil indsendte med næste Postskibsleilighed. — Indenrigsministeriet den 11. April 1854. 1854. 11. April.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Nödvendigheden af en Bevilling** til Anlæggelse af et **Bogtrykkeri paa Island.** Khavn den 11. April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 273. 11. April.

Med Hensyn til, at Bogbinder Egill Jonsson i Reykjavík i et under 22. Febr. sidstl. hertil indgivet Andragende, hvoraf Gjenpart vedlægges, har forespurgt, om det er nödvendigt at erhverve en allern. Bevilling til Anlæggelse af et nyt Bogtrykkeri i Reykjavík, eller om han ikke ifölge Lovgivningen maa ansees dertil ligefrem berettiget, skulde Ministeriet tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden om at tilkjendegive ham, at der ifölge Lovgivningens almindelige Bud, der ogsaa fremdeles ligesom hidtil maa komme til Anvendelse paa Island, behöves en allern. Bevilling til et Bogtrykkeries Anlæg. — Indenrigsministeriet den 11. April 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Handelshuset Örum & Wulff, ang. **en rigeligere Tilförsel af Kornvarer til Nord- og Österlandet.** Khavn den 12. April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 286. 12. April.

Ifölge en fra Amtmanden over Islands Nord- og Östamt modtagen Beretning, har der paa Öfjords Han-

1854. delsted siden Oktober Maaned ingen Kornvarer været
12. April. at erholde, og hvad Handelstederne paa Österlandet angaaer, er blandt Andet opgivet, at der ved forrige Aars Udgang hos Faktor Schou paa Seydisfjord Handelsted havdes i Behold c. 40 Tdr. Kornvarer og paa Eskefjord Handelsted c. 16 Tdr., hvorimod Berufjord Handelsted var forsynet med c. 90 Tdr. Kornvarer, hvorfor der af Amtmanden er yttret Frygt for, at Hungersnöd muligen kunde være at befrygte i de til Eskefjord nærmest tilstödende Egne, hvis der ikke tidlig i dette Foraar maatte blive tilfört Forsyning af Kornvarer, ligesom der ogsaa fra Fattigforstanderne i Nordfjords Rep er til Ministeriet indkommen Besværing over manglende Kornvarer ved Handelen.

Ved herpaa at henlede Handelshusets Opmærksomhed, og næst at tilföie, at der af Sysselmanden i Söndermula Syssel er yttret Önske om, at der af Handelshuset maatte i tilstundende Sommer blive opfört större Qvanta Kornvarer end i de foregaaende Aar, forventer Ministeriet, at Handelshuset ved den Forsyning, som udsendes iaar, vil tage Hensyn til, at der saaledes enten ingen eller i alt Fald en saare ringe Beholdning haves paa de foranförte Steder, og i det Hele vil sörge for, at Forsyningen ved Deres Etablissement bliver saa tilstrækkelig, at den ikke giver Anledning til Besværing fra Indbyggernes Side. — Indenrigsministeriet den 12. April 1854[1].

12. April. **Indenrigsministeriets Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang. **Cours paa fremmede**

[1]) Ved Ministeriets Skrivelser af s. D. rettes den samme Advarsel til andre Kjöbmænd med Hensyn til Korntilförsel til Handelstederne Siglufjord, Raufarhöfn, Hofsós og Grafarós, idet Ministeriet fremhæver, at nogle Repstyrere i Skagafjorden havde indsendt Besværing over en saa stor Kornmangel, at man har frygtet for, at Hungersnöd der skulde opstaae. Isl. Copieb. sst. Nr. 287—289.

Mynter. Khavn den 12. April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 290. — Islandsk: Uddrag i Tíð. um stjórnarmál. Islands I, S. 2. — Bekjendtgjörelsen fra Landfoged V. Finsen (Bilag c) findes i Þjóðólf. VI, 237—38, og i Ingólf. S. 124. 1854. 12. April.

Efter at Ministeriet, med Hensyn til det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 2. Septbr. f. A. hertil indkomne Forslag fra Landfogden paa Island, angaaende en forandret Tarif for de fremmede Mynter, der modtages som Indbetalinger i Islands Jordebogskasse m. v., har brevvexlet med Finantsministeriet, undlader man ikke til behagelig Efterretning og fornöden Iagttagelse, samt videre Meddelelse for Landfogden, tjenstl. at tilstille Dem hoslagte Gjenpart af den fra Finantsministeriet i bemeldte Anledning modtagne Svarskrivelse; hvorhos man, til Benyttelse ved Jordebogskassen, har foranstaltet anskaffet en Myntvægt med tilhörende Vægtlodder fra 16 Lod Cölnsk til 4 Reichspfenning, som herved fremsendes, idet man tilföier, at efter Beretning fra den herværende Mynt[1] skulle nedenstaaende Myntsorter, naar de ere fuldvægtige, have hosstaaende cölnske Vægt, hvoraf 1 Lod indeholder 4096 Reichspfenninge, nemlig:

1 engelsk Sovereign	» Lod	2239	Reichspf.
1 tyve Francs	»	—	1805	—
1 spansk Söilepjaster	1	—	3469	—
1 Lövdaler eller 6 Livres	2	—	35	—
1 engelsk Krone	1	—	4068	—
1 hollandsk Tre-gylden	2	—	653	—
1 Fem-Frank	1	—	2911	—
1 svensk Specie	2	—	1349	—
1 Albertidaler	1	—	3769	—
1 Hamborger ⅔ Stykke	»	—	3976	—

Indenrigsministeriet den 12. April 1854.

[1]) Myntmesterens Skrivelse til Indenrigsministeriet 12. April 1854 (Isl. Journ 4, Nr. 603).

1854.
12. April.

Bilag:

a) Myntmesteren Kammerraad G. W. Svendsens Skrivelse til Finantsministeriets andet Departement 6. Februar 1854 (Uddrag):

... De Priser, jeg her opgiver, ere for Sölvmynterne begrundede paa deres indvortes Sölvværdi efter vor Myntfod, hvorimod Guldmynternes Værdier mere maae begrundes paa Coursforholdene, som rigtignok saa hyppigen forandre sig. .... Paa de i Forslaget til Tariffen anförte Myntsorter kunne efter min uforgribelige Mening ansættes fölgende Priser:

For en	spansk Pjaster	1 Rd.	86 Sk.
—	fransk Lövdaler eller Livres ...	2 —	2 —
—	engelsk Krone	2 —	4 —
—	et nederlandsk 3 Gyldenstykke ..	2 —	12 —
—	et Femfrankstykke	1 —	72 —
—	en svensk Specie	2 —	» —
—	et Hamborgsk ²/₃ Stykke	1 —	» —

Angaaende den hollandske Albertsdaler, da er det vist en aabenbar Feil, at denne Myntsorts Priis i Tariffen er ansat til 1 Rdlr., thi denne hollandske Daler er i Værdi lige med en spansk Pjaster, og har altsaa en Sölvværdi af 1 Rd. 86 Sk. — Af meklenborgske, lyneborgske og sachsiske Zweidrittel-Stykker forekomme nu vist meget faa i Circulationen, og man kan næppe som Gjennemsnitspriis for slige gamle ²/₃ Stykker sætte mere end 90 Sk. Rigsbank. — Af franske Livres eller Lövdalere og nederlandske 3 Gylden-Stykker forekomme vist ogsaa meget faa i Circulationen, thi uagtet jeg har gjort mig Umage for at faae et godt Exemplar af alle de Sölvmynter, for hvilke Tariffen har Værdibestemmelser, saa har et saadant af de sidstnævnte meget gamle Sorter ikke været at erholde.

Angaaende Guldmynterne, da troer jeg, at man efter vor nuværende Guldcours ikke burde beregne franske höiere end 32 Sk. pr. Frank, altsaa 6 Rd. 64 Sk.

for en 20 Frank, og at man for en engelsk Sovereign 1854.
ikke ved Jordebogskassen burde regne mere end 8 Rd. 12. April.
40 Sk. Hvormeget der bör beregnes for fremmede Myntsorters Forsendelses-Omkostninger, med Risikoen ved denne fra Island og hertil, derom kan jeg for mit Vedkommende ingen bestemt Mening have, ei heller har jeg ved vort Postvæsen her kunnet faa tilstrækkelig Oplysning i denne Henseende. Ved at bringe denne Udgift med ind i Tarifbestemmelsen, kan man muligen afrunde de ansættende Priser saa meget, at de blive nogenlunde bekvemme at beregne for Kassebetjentene paa Island. ....

b) Finantsministeriets (Sponneck) Skrivelse til Indenrigsministeriet 6. Marts 1854. (Uddrag):

... De af Myntmesteren angivne Priser rette sig i Hovedsagen efter den Værdi, som de paagjeldende Myntsorter, naar de ere fuldvægtige, maae antages at have. Det synes imidlertid, at det Afgjörende maa være, til hvilken Priis saadan Mynt atter kunde afsættes her, naar den sendtes hertil; saafremt altsaa den herværende Markedspriis skulde lægges til Grund, uden Hensyn til Forsendelses-Omkostninger og Risiko, da formener Ministeriet, efter indhentede Oplysninger, ikke at kunne sætte Prisen höiere end til:

1 Rdlr. 84 Sk. for 1 spansk Pjaster,

1 — 71 — for 1 Femfranksstykke,

1 — 94 — for 1 svensk Specie,

og for fölgende Mynter kun efter Vægt, nemlig:

1 Rd. pr. Lod for franske Lövdalere (6 Livres), nederlandske 3-Gyldenstykker, hamborgske ²/₃ Stykker og hollandske Albretsdalere;

80 Sk. pr. Lod af meklenborgske, lüneborgske og sachsiske ²/₃ Stykker.

Derimod kan den engelske Krone uden Tab antages til den af Myntmesteren angivne Priis. Det Samme er Tilfældet med de nævnte Guldmynter. ....

1854. c) Bekjendtgjörelse fra Landfogden i Island, Vilhjálmur Finsen, angaaende Cours paa fremmede Mynter. Reykjavík 17. Juni 1854.
12. April.

Innanríkisráðgjafinn hefir með brèfi til stiptamtm. yfir Íslandi, dagsettu 12. April þ. á., sett verðlag það, sem hèr segir, á ymsa utanríkispenínga, þegar þeir eru greiddir til jarðabókarsjóðsins:

Enskur Sovereign (1 pd. sterlings í gulli)	á 8	rd.	40 sk.
Tuttugu fránka gullpeníngur	- 6	—	64 —
Spánskur pjastur (stólpadalur)	- 1	—	84 —
Ensk króna (heill krossdalur)	- 2	—	4 —
Fimm fránka peníngur	- 1	—	71 —
Svensk spesía	- 1	—	94 —
Franskir laufdalir (6 „livres", liljudalir), Niðurlenzkir þriggja gyllina peníngar (einfætlíngar), Hamborgar 2/3 peníngar og hollenzkir Albertusdalir, eptir vigt, lóðið	1	—	» —
Meklenborgar, Lüneborgar og Saxneskir 2/3 peníngar („Zweidrittler"), lóðið. . .	»		80 —

Til þess að prófa þessar penínga-tegundir er til landfógeta skrifstofunnar send peníngavog; er stærsta vigt hennar 1 (Kölner) mörk = 16 lóð, en 1 lóð er = 4096 „Richtpfenningstheile".

Þegar framannefndir peníngar eru fullgildir, eptir verðlagi því, sem á þá er sett af innanríkis ráðgjafanum, eiga þeir að vega:

Enskur Sovereign	»	lóð	2239	Richtpf.
Tuttugu fránka gullpeníngur	»	—	1805	—
Spánskur pjastur	1	—	3469	—
Ensk króna	1	—	4068	—
Fimm fránka peníngur	1	—	2911	—
Svensk Spesía	2	—	1349	—

Jafnframt því, að auglýsa þetta, get eg þess, að stiptamtmaðurinn yfir Íslandi hefir í brèfi, dagsettu 15. þ. m., skipað mèr, að taka því að eins ennþá móti ofangreindum utanríkispeníngum með verði því, sem

híngað til hefir á þeim verið, og sem er hærra en það, sem nú er ákveðið, að hlutaðeigandi embættismenn eða umboðsmenn, sem kunna að hafa veitt móttöku slíkum peníngum, áður en þeim er kunnugt orðið um ofangreinda breytíngu á verðlagi þeirra, skýri mèr, jafnskjótt og þeim verður kunnugt þar um, brèflega frá upphæð þeirra utanríkis-penínga, sem þeir þá eru búnir að taka á móti við hinu eldra verði, og sendi síðan upphæð þessa uppí opinber gjöld eða aðrar skyldugreiðslur til jarðabókarsjóðsins, í síðasta lagi með póstferðum í Oktober og November mán. næstkomandi. 1854. 12. April.

Skrifstofu landfógeta á Íslandi 17. Juni 1854.

V. Finsen.

Lov om Skibsfart og Handel paa Island. Frederiksborg Slot den 15. April 1854. — 15. April.

Publiceret 1854 i Reykjavík By og i Gullbringa og Kjosar Syssel; 1855 i de övrige Sysseler i Sönder-Amtet, i alle Vester-Amtets Sysseler paa Isafjords-Syssel nær, samt i Skagafjords Syssel; 1856 i Isafjords Syssel og i de övrige Sysseler i Nord- og Öster-Amtet. — Loven er stadfæstet af Kongen ved Resolution 15. April 1854, grundet paa Indenrigsminister Örsteds Forestilling 31. Marts 1854. Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1854, Nr. 21, hvor Lovens Original findes vedheftet. — Original-Aftryk paa Dansk og Islandsk i det Schultziske Officin, 16 Sider i 4to: Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk. Paa de lige Sider 2—12 den danske Text, med Kongens og Indenrigsministerens (Örsteds) Underskrifter; paa de ulige Sider 3—13 den islandske Text uden Underskrifter. Siderne 14—16 blanke. – Dansk: Lov-Udkast forelagt Rigsdagens Landsthing den 7. Januar 1853 af Indenrigsminister Bang, med Motiver, Rigsdagstid. IV. Sess. 2. Saml. Anhang A, Nr. LXVII, Sp. 407—427. Departem. Tid. 1853, S. 1—13. 53—57. — Det samme Forslag forelagt Landsthinget af Indenrigsminister Örsted i Juni 1853, men nægtet Overgang til anden Behandling og derved standset (Landsth. Tid. 1853, Sp. 95—98). Commission nedsat i Sagen (*see* Indenrigsmin. Skriv. 21. Septbr. 1853). Bangs Forslag fremfört paany i Folkethinget som Privatforslag

1854. af Frölund den 10. Novbr. 1853, behandlet og voteret samt
15. April. oversendt til Landsthinget 14. Febr. 1854. — S. D. nyt Lovudkast forelagt Landsthinget af Indenrigsminister Örsted med Motiver, Anhang til Rigsdagstidenden Nr. CLIII, Sp. 701—728; Depart. Tid. 1854, S. 133—149. 213—218. Dette Udkast er siden taget tilbage af Ministeren den 11. Marts. Loven selv trykt i Depart. Tid. 1854, S. 417—421 og i Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 495—499. — Om Forhandlingerne i den danske Rigsdag see forövrigt Rigsdagstidenden 1853, femte Samling: Landsthingstid. Sp. 1571. 1574—1585. 1585—1588. 1642—1647. 1697. 2265. — Folketh. Tid. Sp. 948. 957. 1106—1112. 1380. 2180—2189. 2192. 4144—4174. 4260—4275. 5334—5335. 5435—5442. — Landsth. Tid. Sp. 1572. 1647—1648. 2048—2057. 2169—2229. 2234—2265. — Anhang: S. 701—738. 457—462. 673—676. 795—800. — Anhang B., S. 907—908, jevnf. S. 425—430. 897—906. 999—1000.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenf.). *Tíðindi frá alþíngi Íslendínga* 1855, Viðb. B, S. 69—72. Ný Fèlagsr. XIV, 159—166; Tíðindi um stjórnarmál. Ísl. I, 2—6; Norðri, 1854, S. 44—45, 57—59; Uddrag i Þjóðólf. VI, 225, jevnf. 213. — Kongeligt Lovudkast og Forhandlinger om samme i den islandske Nationalforsamling 1851: Tíðindi frá þjóðfundi Íslendínga 1851, S. 10. 52—53. 122—146. 199—315. 317—376. 376—412. 417—426 (Udkast med Motiver). — Forhandlinger om Sagen i Althinget *see* Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1845, S. 56—64. 536—580. 593—606. 629—639; 1847, S. 14—16. 156—175; 1849, S. 16. 81—83. 106—112. 480—513. 540—556. 703—709; 1853, S. 22. 23. 25—26. 26—27. 960—975. 983—991. 1054—1060. — Oversigt over Forhandlingerne i den danske Rigsdag fra 1851 til 1854 i Ný Fèlagsr. XIV, S. 1—166 (Bangs Forslag med Motiver, S. 21—47; Örsteds Forslag med Motiver, S. 102—133).

Tydsk: Ved Indenrigsministeriets Skrivelser til Ministerierne for Slesvig og Holstein-Lauenborg af 16. Mai tilstilles disse et Antal Exemplarer af denne Lov, og det henstilles til dem, hvorvidt de maatte finde Anledning til at lade Loven kundgjöre i disse Hertugdömmer. I Anledning deraf er udgaaet: Bekjendtgjörelse for Slesvig paa Dansk og Tydsk (men dog med Underskrifter under begge Texter) angaaende denne Lov 17. Juni 1854, og for Holstein paa Tydsk alene 8. Novembr. 1854. Begge Bekjendtgjörelser ere fra de vedkommende Mi-

nistre (C. Moltke for Slesvig og Heinr. Reventlow-Criminil for Holstein), og indeholde kun Lovens Text med en kort Intimation og Slutning. 1854. 15. April.

Lov om Skibsfart og Handel paa Island.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

1. Det skal herefter staae alle indenlandske Handlende frit, at befragte fremmede Skibe til deres Handel paa Island, under Iagttagelse af de i denne Lov indeholdte Forskrifter.

2. Ligeledes skal det være tilladt, at fremmede Skibe, uden at være befragtede af danske Undersaatter, anlöbe fölgende Havne paa Island: Reykjavík, Vestmannö, Stykkisholm, Isafjord, Öfjord og Eskefjord. Dog have Skibsförerne strax at anmelde deres Ankomst for Stedets Politiövrighed, og, hvis de ikke ere forsynede med behörige Sundhedspasse, at underkaste Besætningens Sundhedstilstand den fornödne Undersögelse, og i det Hele at holde sig de af Övrigheden givne Forskrifter efterrettelige. Disse maae da ikke, saalænge de ei have fyldestgjort de foreskrevne Betingelser for at drive Handel og navnligen löst islandsk Söpas, sælge Noget af den Ladning, de have inde, eller tilforhandle sig andre Varer, end hvad til Skibets og Skibsmandskabets egen Fornödenhed behöves, hvormed Övrigheden skal have vedhörligt Indseende.

3. Fremdeles skal det ogsaa være fremmede Staters Undersaatter tilladt, herefter at beseile og drive Handel paa samtlige autoriserede Handelsteder i Island, dog saaledes, at alle fremmede Skibe, som ankomme direkte fra Udlandet, skulle, forinden de beseile andre Steder paa Landet, anlöbe en af de i § 2 nævnte Havne, for at det Fornödne efter denne Paragraphs Indhold kan iagttages. Fremmede Staters Undersaatter skulle derhos have Adgang til, lige med Indlændinge, at deeltage i Kystfarten paa Island, saavel som i Han-

1854. delen mellem denne Öe og de övrige til det danske
15. April. Monarchi hörende Lande, dog saaledes, at fremmede Skibe af 15 Commercelæsters Drægtighed og derunder ikke maae benyttes til Vareförsel, enten imellem forskjellige Havne paa Island eller imellem Island og de övrige Dele af Monarchiet. Iövrigt skal det staae saavel Udlændinge som Indlændinge frit, paa alle autoriserede Handelsteder i Island, uden nogen Indskrænkning med Hensyn til Tiden, til de der bosatte faste Handlende at afhænde eller hos disse til Forhandling at oplægge de medförte Varer, ligesom og i et Tidsrum af 4 Uger at drive Handel med Landets Indvaanere, dog kun fra Skibet, saaledes som det er foreskrevet med Hensyn til den hidtil saakaldte Spekulanthandel, saa at saadan Handel ei föres paa Landet selv, enten i opförte Skure eller i en opsat Bygning eller i Telt eller i noget andet Lokale.

4. Alle, saavel Indlændinge som Udlændinge, der ville drive Handel paa Island, enten ved at före Varer[1] derhen eller derfra, skulle, for hvert Skib, der benyttes til slig Handel, og for hver Reise löse et islandsk Pas, der skal indeholde Skibets Navn, Hjemsted og Störrelse, samt Skipperens Navn, hvilke Opgivelsers Rigtighed skal godtgjöres ved Rhedernes af den danske Consul, eller, hvor ingen Consul er, af Övrigheden paa det fremmede Sted, eller et indenlandsk Toldkammer attesterede Erklæring. Naar Passet löses for et Skib, der skal seile til Island, gjælder det for Henreisen, for de Reiser, som foretages fra Havn til Havn paa Island, — uden at Skibet midlertidigen seiler til en anden Havn udenfor Landet — og for Retourreisen til en Havn udenfor Island.

Dersom Passet löses i Island for et Skib, der er hjemmehörende sammesteds, og udgaaer derfra, eller for et Skib, der, efter at være ankommet til Island uden Pas, er blevet befragtet af en der bosat Handlende, gjelder Passet for Udreisen og for Skibets

[1]) Original-Aftrykket har: „Vare".

Retourreise til Island, naar denne tilendebringes inden 1854.
9 Maaneder efter Udreisen. I andre Tilfælde, hvor 15. April.
Passet löses i Island, og navnligen naar Föreren af et Skib, som er anlöbet Island uden Pas, vil löse dette i det Öiemed for egen Regning at kunne drive Handel og udföre en Ladning fra Island, gjelder Passet kun for de Reiser, som foretages fra Havn til Havn paa Landet og for Skibets Udreise fra Landet.

5. Islandske Söpasse erholdes i Indenrigsministeriet, hos de danske Consuler paa de vigtigere Söpladse i Europa, hos Politiövrigheden i de 6 foranförte Havne i Island og hos Landfogden paa Færöerne.

Passene skulle efter Afbenyttelsen tilbageleveres, naar Skibet forlader Island, for endeligen at afgaae til Udlandet, til Politiövrigheden paa det Sted i Island, hvorfra Skibet sidst udklarerer, men, naar Skibet gaaer til Danmark eller Hertugdömmene, til Toldkammeret paa det Sted, hvor Skibet indklarerer, og forsaavidt Altona vedkommer til Overpræsidiet.

6. For et islandsk Söpas, der meddeles noget Skib, i Henhold til de i foregaaende § 4 givne Bestemmelser, bliver der, hvad enten Skibet er indenlandsk eller udenlandsk, og uden Hensyn til om det er ladet eller gaaer i Ballast, eller til Ladningens Indhold, forinden Passets Udlevering, at erlægge 2 Rd. for hver dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed. Derimod bortfalder det tidligere bestemte Pasgebyr, den hidtil paabudne Udförselsrecognition af 1 % af islandske Varer, som udföres fra Danmark, og den hidtil erlagte Afgift af 2 Rd. 32 Sk. pr. Commercelæst af Skibe, der före Varer fra Island til Udlandet.

7. Forsaavidt Skibet tilhörer en Stat, hvori danske Skibe eller disses Ladninger ere underkastede höiere Afgifter, end om de hörte hjemme i Staten selv, bestemmer Kongen, om og hvorvidt der, foruden de i foranstaaende § 6 nævnte Afgifter, skal til Statskassen svares en yderligere Afgift.

1854. 8. Enhver Fremmed, som fra fremmed Sted gjör
15. April. Handelsreiser til Island, skal, foruden islandsk Söpas, være forsynet med en Varefortegnelse, som nöiagtigen angiver Ladningens Indhold, og hvis Rigtighed skal være attesteret af den danske Consul, eller, hvor ingen Consul er, af Övrigheden paa Stedet, ligesom og med behörige Beviser for, at hverken Mæslinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme ere herskende paa det Sted, hvorfra Skibet afseiler, eller blandt Mandskabet, hvilke Bevisers Rigtighed ligeledes skulle være attesterede af den danske Consul eller Övrigheden paa Stedet. For hver Klasse af disse Attestationer, saavel som for den i § 4 ommeldte Attestation, tilkommer der den danske Consul 6 Sk. pr. dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed. En saadan Varefortegnelse skulle ligeledes de Skibe medbringe, der i Henhold til denne Lovs § 2 ville drive Handel med de af samme til Island opförte Varer.

For Skibe, som fra indenlandsk Toldsted udgaae til Island, træder udgaaende Toldseddel istedetfor Varefortegnelsen, hvorimod danske Skibe, som fra fremmed Sted seile til Island, skulle medbringe Varefortegnelse og Sundhedsattester, som ovenfor foreskrevet for fremmede Skibe.

Saasnart Skibet er ankommet i Havn paa Island, skulle Passet og de övrige fornævnte Beviisligheder forevises Stedets Politimester og paategnes af ham, hvorfor erlægges et Gebyr af 16 Sk. pr. dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed, naar Skibet baade udlosser og indtager sin hele Ladning inden samme Retsbetjents Jurisdiktion. Men losser eller lader Skibet i Havne under forskjellige Jurisdiktioner, erlægges kun Halvdelen af bemeldte Gebyr til Politimesteren paa hvert af de Steder, hvor der losses eller lades.

Paa hvert Sted, hvor Noget er ladet eller losset, skal til Politimesteren indsendes Beretning herom. Alt, hvad der losses, skal opföres paa Varefortegnelsen eller

Toldseddelen. Disse blive paa sidste Bestemmelsessted at afgive til Politimesteren og af denne at indsende til Indenrigsministeriet. 1854. 15. April.

9. Alle Forseelser mod de foranförte Regler straffes, forsaavidt de ei udgjöre en seregen grovere Forbrydelse, saasom Bedrageri eller Forfalskning, med Böder fra 10 til 100 Rd. til Stedets Fattigkasse, hvilke i Gjentagelsestilfælde fordobbles. For disse Böder hefter saavel Skib som Ladning, og kan der af den sidste ved Auktion sælges saa meget, som behöves til Mulktens Udredelse og Dækning af Sagens Omkostninger.

10. De Fremmede, som beseile Island, ere iövrigt pligtige til at rette sig efter de i Landet gjeldende Love, navnligen forsaavidt Handelen vedkommer, og vil der fra Indenrigsministeriet være at foranstalte udgivet og trykt en i det danske og franske Sprog affattet Extrakt af de væsentligste for Handelen paa Island givne Bestemmelser, af hvilken et Exemplar bliver at vedhefte ethvert islandsk Söpas. Og skal enhver Politimester paa Island have Indseende med, at de Fremmede efterkomme de dem vedkommende Lovforskrifter.

11. Kongen vil nærmere bestemme og kundgjöre de forandrede Former for Erhvervelsen og Benyttelsen af islandske Söpasse, som, efterat det er tilladt alle indenlandske Handlende at befragte fremmede Skibe, og Udlændinge at drive Handel paa Island, ville blive fornödne i de forskjellige Tilfælde, for hvilke sligt Pas skal udfærdiges.

12. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1855.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 15. April 1854[1].

---

[1]) Omtrent samtidig med ovenanförte Lov har Regjeringen ladet besörge trykt et Uddrag paa Dansk af de vigtigste Lovbud, angaaende Handelsforholdene paa Island, samt en Oversættelse deraf paa Fransk, med Titel: „Extract af de væsentligste Lovbud om Handelen paa Island, udgiven af Indenrigsministeriet", 32 Sider i 4to. (Fransk: „Extrait des

1854. Lög um siglíngar og verzlun á Íslandi.

15. April. Vèr Friðrik hinn sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Lög þessi hefir ríkisþíngið fallizt á og Vèr staðfest með samþykki Voru:

---

ordonnances les plus importantes relativement au commerce en Islande, publié par le ministère de l'intérieur", 38 Sider 4to.)

De Lovbud, som enten hele eller udtogsviis ere optagne i denne Samling, ere fölgende:

1. For. om Maal og Vægt paa Island, af 18. Juni 1784. S. 1–7 (Fransk: S. 1—9).

2. Plak. ang. den islandske Handels Frigivelse, af 18. August 1786. Uddr. § 9—11. 13. 20. S. 7—8 (Fr. S. 9—11).

3. Anordn. ang. de islandske Kjöbstæders Friheder, af 17. Novbr. 1786. Uddr. § 15—17. S. 9 (Fr. S. 11—12).

4. Forordn. om den islandske Handel og Skibsfart, af 13. Juni 1787. Uddr. Cap. 1, § 10. 21; Cap. II, 2. 11. 12. 16. 20. 21. S. 10–12 (Fr. S. 12—16).

5. Plakat, hvorved nogle Poster ang. Handelen paa Island nærmere bestemmes, af 1. Juni 1792. S. 12—14 (Fr. S. 16—18).

6. Plakat, hvorved adskillige Poster i Plak. af 1. Juni 1792 nöiere bestemmes, af 23. April 1793. S. 14—16 (Fr. S. 19—21).

7. Plakat, hvori indeholdes nogle nærmere Bestemmelser om Handelen og Kjöbstæderne paa Island, af 22. April 1807. Uddr. § 1. S. 17 (Fr. S. 21—22).

8. Plak. ang. Fritagelse for Tilkjöbs-Afgift for Skibe, af 23. Oktbr. 1816. S. 17—18 (Fr. S. 22).

9. Plakat, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser med Hensyn til Anordningerne om den islandske Handel og Skibsfart, af 28. Decbr. 1836, § 1—11. 13. S. 18—24 (Fr. S. 23—29).

10. Plakat, hvorved det forbydes Kjöbmændene paa Island paa samme Handelsplads at have Udsalg paa flere end eet Sted, af 7. April 1841. S. 24—25 (Fr. S. 29—30).

11. Plakat ang. Autorisationen af et Handelsted ved Seydisfjord samt ved Portland paa Island, af 14. Decbr. 1842. S. 25 (Fr. S. 30).

1. gr. Eptirleiðis skal öllum innanríkiskaupmönnum vera heimilt að taka utanríkisskip á leigu, og hafa til verzlunar sinnar á Íslandi, þó skulu þeir gæta þess, sem fyrir er mælt í lögum þessum. 1854. 15. April.

2. gr. Utanríkisskipum skal einnig leyft vera að hleypa inn á þessar hafnir á Íslandi: Reykjavík, Vestmanneyjar, Stykkishólm, Ísafjörð, Akureyri og Eskifjörð, þó ekki hafi þegnar Danakonúngs leigt þau. Þó eiga skipstjórar, undir eins og þeir koma, að gefa lögreglustjóranum það til vitundar, og sèu þeir ekki útbúnir með tilhlýðileg heilbrigðisskýrteini, verða þeir að láta rannsaka heilsufar skipverja, og í öllu hegða sèr eptir því, sem yfirvaldið segir fyrir. En ekki mega þeir selja neitt af farminum nè kaupa aðrar vörur en þær, sem skipverjar þurfa sjálfir til nauðsynja sinna eða skips síns, fyrri en þeir hafa fullnægt skilmálum þeim, sem settir eru til að geta verzlað, og einkum útvegað sèr íslenzkt leiðarbrèf, og skal yfirvaldið hafa vandlega gætur á þessu.

---

12. Plakat ang. Autorisation af tvende Handelsteder paa Island (Thorshavn, Bordeyri), af 23. Decbr. 1846. S. 25—26 (Fr. S. 30—31).

13. Plakat ang. Beseilingen af Krossvík i Island, af 11. Mai 1847. S. 26 (Fr. S. 31).

14. Bekjendtgjörelse ang. Beseilingen af Krossvík paa Akranæs i Island, af 17. Mai 1850. S. 26—27 (Fr. S. 31—32).

15. Bekjendtgjörelse ang. Beseilingen af Krossvík paa Akranæs i Island, af 4. Marts 1853. S. 27 (Fr. S. 32).

16. Lov om Skibsfart og Handel paa Island, af 15. April 1854. S. 27—32 (Fr. S. 32—37).

17. Plakat, om Ret for de paa Island bosatte faste Handlende til at beseile andre Steder paa Kysten end de autoriserede Handelsteder, af 19. Mai 1854. S. 32 (Fr. S. 38).

Denne „Extract" er sendt til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island med Indenrigsministeriets Skrivelse 21. Decbr. 1854 (see denne).

1854. 3. gr. Svo skal einnig utanríkismönnum leyft vera
15. April. hèðan í frá að sigla upp öll löggild kauptún á Íslandi og verzla þar. Þó eiga öll utanríkisskip, sem koma beinlínis frá útlöndum, að koma fyrst inn á einhverja af höfnum þeim, sem nefndar eru í 2. grein, áður en þau sigla upp aðrar hafnir á landinu, svo að þess verði gætt, sem boðið er í tèðri grein. Einnig mega utanríkismenn eins og innanríkismenn flytja vörur hafna á milli á Íslandi, og eins fara kaupferðir milli Íslands og annara landa Danaveldis, þó má ekki hafa utanríkisskip 15 lesta og þaðan af minni til vöruflutnínga, hvorki hafna á milli á Íslandi, nè milli Íslands og hinna hluta ríkisins. Að öðru leyti mega bæði utanríkis- og innanríkismenn, án þess að vera bundnir við nokkurn tíma, selja vörur sínar eða leggja þær upp til sölu hjá fastakaupmönnum á öllum löggildum kauptúnum á Íslandi, og eins verzla við landsbúa í 4 vikur, þó einúngis af skipi, á þann hátt, sem fyrir er skipað um verzlun lausakaupmanna, og má verzlun þessi ekki fara fram á landi, hvorki í byrgjum, húsum, tjöldum, nè nokkru öðru skýli.

4. gr. Allir, hvort þeir eru innlendir eða útlendir, sem ætla að verzla á Íslandi, og flytja þángað eða þaðan vörur, eiga að kaupa íslenzkt leiðarbrèf fyrir hvert skip, er þeir hafa til slíkrar verzlunar, og hverja ferð. Á leiðarbrèfinu skal standa nafn skipsins, heimili þess og stærð, og einnig nafn skipstjóra, og skal útgjörðarmaður skipsins vitna að þetta sè rètt, og hinn danski verzlunarfulltrúi, þar sem nokkur er, en annars yfirvaldið á utanríkisstöðum, eða tollheimturáðið á innanríkisstöðum staðfesta þann vitnisburð. Þegar leiðarbrèfið er keypt handa skipi, sem fer til Íslands, gildir það fyrir ferðina þángað, fyrir ferðir hafna á milli á Íslandi — ef skipið ekki um leið fer til annarar hafnar erlendis — og fyrir ferðina aptur til einhverrar hafnar fyrir utan Ísland.

Ef leiðarbrèf er keypt á Íslandi fyrir skip, sem annaðhvort á þar heima og fer þaðan, eða sem komið er til Íslands leiðarbrèfslaust, en er tekið á leigu af

kaupmanni, sem býr þar, þá gildir leiðarbrèfið fyrir ferðina frá Íslandi og til Íslands aptur, ef skipið kemur aptur áður en 9 mánuðir eru liðnir frá því að það fór af stað. Þegar öðruvísi er ástatt, og leiðarbrèf er keypt á Íslandi, og einkum þegar skipstjóri, sem kominn er leiðarbrèfslaus, vill kaupa það, til þess að geta verzlað fyrir sjálfan sig, og flutt farm frá Íslandi, gildir leiðarbrèfið að eins fyrir þær ferðir, sem farnar eru hafna á milli á Íslandi, og fyrir ferðina frá landinu. 1854. 15. April.

5. gr. Íslenzk leiðarbrèf fást hjá stjórn innanríkismálanna, hjá hinum dönsku verzlunarfulltrúum í heldri kaupstöðum í Norðurálfunni, þeim er við sjó liggja, hjá lögreglustjórunum á þeim sex höfnum á Íslandi, sem að framan eru nefndar, og hjá landfógetanum á Færeyjum.

Þegar búið er að nota leiðarbrèfin, og skipið ætlar til útlanda, skal skila þeim til lögreglustjórans á þeim stað á Íslandi, sem skipið fer seinast frá, en ef skipið fer til Danmerkur eða hertogadæmanna, til tollheimtumannsins á þeim stað, þar sem skipið leggur inn og segir til farms síns, og í Altóna til forseta bæjarstjórnarinnar.

6. gr. Fyrir sèrhvert íslenzkt leiðarbrèf, sem gefið er út samkvæmt ákvörðunum þeim, sem getið er í 4. gr. laga þessara, skal greiða 2 rd. gjald af hverju lestarrúmi í skipinu eptir dönsku máli, hvort heldur það er innlent eða útlent, og hvort heldur það hefir nokkurn farm eða ekki, eða hver farmur, sem á því er, og skal gjald það greiða áður en leiðarbrèfið er látið af hendi.

Þar á móti er afnumið leiðarbrèfagjald það, sem áður hefir verið, gjald það, einn af hundraði, sem híngað til hefir verið greidt, þegar íslenzkar vörur voru fluttar úr Danmörku, og sömuleiðis gjald það, 2 rd. 32 sk. af hverri lest, sem híngað til hefir verið greidt af þeim skipum, er flutt hafa vörur frá Íslandi til útlanda.

7. gr. Ef skipið á heima í því ríki, þar sem lagður er hærri tollur á dönsk skip og farma þeirra en á þau

1854. skip, sem eiga heima í ríkinu sjálfu, ákveður konúngur,
15. April. hvort og að hve miklu leyti borga skuli fyrir þau aukagjald til ríkissjóðsins fram yfir það, sem til er tekið í 6. gr. hèr að framan.

8. gr. Hver sá utanríkismaður, sem frá útlöndum siglir til Íslands til verzlunar, skal auk leiðarbrèfs hafa vöruskrá, sem skýrir greinilega frá farminum, og skal hún vera staðfest af hinum danska verzlunarfulltrúa, ef nokkur er þar, en annars af yfirvaldinu; sömuleiðis skal hann hafa fullgild skilríki fyrir því, að hvorki mislíngar, nè bóla, nè aðrar næmar sóttir gángi þar sem skipið fer frá, eða meðal skipverja, og skulu skilríki þessi einnig vera staðfest af danska verzlunarfulltrúanum eða yfirvaldinu. Fyrir hvern flokk um sig af staðfestíngum þessum, og eins fyrir þá, sem nefnd er í 4. gr. laga þessara, á danski verzlunarfulltrúinn 6 sk. af hverri lest, sem skipið tekur, eptir dönsku máli. Slíka vöruskrá skulu einnig þau skip hafa meðferðis, sem eptir 2. gr. laga þessara vilja verzla með vörur, sem þau flytja til Íslands.

Skip þau, sem koma til Íslands frá tollstöðum í ríkinu, mega í stað vöruskrár nota tollskrá þaðan sem þau fara, en dönsk skip, sem frá útlöndum sigla til Íslands, verða að hafa vöruskrá og heilbrigðis-skýrteini, eins og áður er sagt um utanríkisskip.

Jafnskjótt og skipið hefir hafnað sig á Íslandi, skal sýna lögreglustjóranum bæði leiðarbrèfið og hin önnur skilríki, sem nú voru talin, og ritar hann á þau; á hann fyrir það 16 sk. af lestarrúmi hverju í skipinu eptir dönsku máli, ef skipið er að fullu affermt eða fermt innan hans lögdæmis, en ef skipið affermir eða fermir í höfnum, sem ekki liggja undir sama lögdæmi, skal greiða helmíng af tèðu gjaldi til lögreglustjórans á hverjum stað, þar sem skipið er affermt eða fermt.

Á hverjum stað, þar sem nokkuð er fermt eða affermt, skal gefa lögreglustjóranum skýrslu um það. Allt, sem affermt er, skal rita á vöruskrána eða toll

skrána, en á seinasta staðnum, sem skipið kemur á, skal skila þessum skjölum til lögreglustjórans, er sendir þau til stjórnar innanríkismálanna. 1854. 15. April.

9. gr. Öll afbrigði gegn reglum þeim, sem framan eru taldar, nema stórglæpir sè, svo sem svik og falsan, varða 10 til 100 rd. sektum til fátækrasjóðs á þeim stað, en sèu þau ítrekuð, þá tvöfalt meira, og má gánga svo eptir sektunum, að leggja löghald á skip og farm, og selja á uppboðsþíngi svo mikið af farminum, sem þarf í sektargjald og málskostnað.

10. gr. Að öðru leyti eru þeir utanríkismenn, sem sigla til Íslands, skyldir að hegða sèr eptir lögum þeim, sem þar gilda, einkum að því er verzlun snertir, og á stjórn innanríkismálanna að sjá um, að prentað verði bæði á danska og frakkneska túngu ágrip af hinum helztu ákvörðunum um verzlunina á Íslandi, og skal festa ágrip þetta við sèrhvert íslenzkt leiðarbrèf. Sèrhver lögreglustjóri á Íslandi skal sjá um, að utanrikismenn gæti þeirra lagaboða, sem þá snerta.

11. gr. Konúngurinn hefir í hyggju að ákveða gjör og birta þær breytíngar á forminu á því, hvernig fá megi og nota íslenzk leiðarbrèf, sem þörf er á, þegar öllum innanríkiskaupmönnum nú er leyft að taka utanríkisskip á leigu, og utanríkismönnum að verzla á Íslandi, eptir því í hverju skyni leiðarbrèfið er veitt.

12. gr. Lög þessi fá gildi 1. dag April-mánaðar 1855.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr að hegða. Gefið í höll Vorri Friðriksborg 15. dag April-mán. 1854.

Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1853—54. Frederiksborg Slot den 15. April 1854. — Udkommet igjennem Finantsministeriet (Sponneck). Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 8 Sider i 4to. Depart. Tid. 1854, S. 370—373; Algreen Ussings Samling af Love og Anordninger m. v., Danmark vedkommende, 1854, 15. April.

1854. S. 488—494. — Her optages kun, hvad der udtrykkelig henföres til Island. — **Uddrag.**

15. April.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V. ....

§ 5. Til Indenrigsministeriet bevilges ....

Ad A. Indenrigsministeriet ....

Ad B. Island. 7) ad a. 2. Andre Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende . . . 633 Rd. 32 Sk. ....

... Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 15. April 1854.

15. April. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Befragtning af et spansk Skib** med **Tömmer fra Norge** til Island. Khavn den 15. April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 291.

Ifölge indkommen Begjæring fra islandsk Kjöbmand M. V. Bjering, er der i Henhold til Forordn. af 11. Septbr. 1816 igjennem Indenrigsministeriet meddeelt ham islandsk Söpas til med det spanske Skib Nuevo Rosario, drægtigt 43 danske Commercelæster, Skibsförer Cosmo de Guiscena, i indeværende Aar at gjöre en Reise fra Christiansand i Norge til Reykjavík og Havnefjord, og der, saavel mod Penge som mod Varer, at forhandle Skibets indehavende Ladning, bestaaende af Tömmer og anden Trælast samt Bygningsmateriale, overeensstemmende med Plakat af 22. Marts 1839, imod at der, forinden det tillades Skibet i Island at indtage Ladning, erlægges den ved bemeldte Forordnings § 3 paabudne Afgift pr. Commercelæst af Skibets hele Drægtighed, samt imod at Passet med Factura paa Skibets indehavende Ladning og övrige Skibspapirer, ved Skibets Ankomst til Island, forevises Övrigheden.

Dette meddeles herved tjenstl. Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 15. April 1854.

Bekjendtgjörelse ang. **Handlendes og Söfarendes Forhold i Krigstilfælde.** Khavn den **20.** April **1854**[1]. — Denne Bekjendtgjörelse er underskrevet af Bluhme, som daværende Udenrigsminister. Den anföres som publiceret i Gullbríngu og Kjosar Syssel 1854, og 1855 i Skaptafells og Borgarfjords Sysseler i Sönder-Amtet, samt i Skagafjords og Thingöe Sysseler i Nord- og Öster-Amtet, men ikke i andre Jurisdiktioner. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 8 Sider i 4to. Depart. Tid. 1854, S. 390—392, jevnf. S. 387—390. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 510—514. 1854. 20. April.

Bekjendtgjörelse angaaende fornyet Anvendelse af Forordn. af 4. Mai 1803, om hvorledes de Handlende og Söfarende sig have at forholde i Tilfælde af Krig mellem fremmede Sömagter, m. m.

Hans Majestæt Kongen har under 11. d. M. allern. bemyndiget undertegnede Ministerium til at bringe samtlige Allerhöistsammes Undersaatter de i Forordningen af 4. Mai 1803, om hvorledes de Handlende og Söfarende sig have at forholde i Tilfælde af Krig mellem fremmede Sömagter, indeholdte Regler i Erindring, og til derhos at tilkjendegive, at bemeldte Forordning, paa Grund af den Krig, som nu sandsynligviis forestaaer, atter træder i Virksomhed paa ethvert Sted i Hans Majestæts Lande fra den Dag af, da denne Kundgjörelse der bliver offentliggjort.

Ligesom det imidlertid er bleven anseet nödvendigt, at fuldstændiggjöre enkelte mere almindelige Bestemmelser i hiin Forordning, saaledes har Hans Majestæt ogsaa allerede nu villet forelöbigen lade give de kgl. Undersaatter nogen Veiledning til Bedömmelsen af, hvorledes de ville have at forholde sig for samvittighedsfuldt at opfylde den dem paaliggende Pligt, at

[1]) Indenrigsmin. Skriv. 30. Mai og 28. Juni 1854; Stiftamts-Bekjendtgjör. 11. Juli 1854.

1854. efterleve saavel i Almindelighed de traktatlige Bestem-
20. April. melser, der ved det forudsatte Krigstilfælde komme til Anvendelse, som den ifölge allerh. Befaling flere fremmede Magter, og navnlig de eventuelt krigförende Magter, ved den i Extrakt-Oversættelse hosföiede Circulairnote meddelte Neutralitetserklæring, i samme Aand og ganske saaledes som dette vil skee fra Hans Majestæts og Allerhöistsammes Regjerings Side.

Med Hensyn hertil har undertegnede Ministerium, efter allerh. Befaling, tillige at bekjendtgjöre og indskjærpe Fölgende:

1. I Henhold til Forordn af 4. Mai 1803 Art. 1 bestemmes herved, at de sammesteds foreskrevne kgl. latinske Söpasse ville være at erhverve til alle Reiser, undtagen i Indenrigsfart i Östersöen, Kattegattet og Nordsöen, eller mellem danske og neutrale Havne i Östersöen og Kattegattet.

Skjöndt det kgl. latinske Söpas ikkun gjelder for een Reise, d. e. fra den Tid Skibet efter sammes Modtagelse er gaaet ud fra sit Hjemsted, indtil det derhen kommer tilbage (For. 4. Mai 1803 Art. 12), kan det dog efter Omstændighederne forventes fornyet ved Paategning.

Ved de i Forordn. af 4. Mai 1803 Art. 9 omhandlede Collegier forstaaes nu vedkommende Ministerier, og naar samme Forordn. Art. 14 nævner General-Land-Oekonomi- og Commerce-Collegiet, saa bliver herved at forstaae Udenrigsministeriet, ligesom Finantsministeriet bliver at forstaae ved det i samme Artikel nævnte Vestindisk-Guineiske Rente- og General-Toldkammer.

Det kongl. latinske Söpas udfærdiges af Udenrigsministeriet, indtil videre uden Betaling.

2. Foruden de i Forordn. af 4. Mai 1803 Art. 13 navngivne Gjenstande blive endnu at henregne til Krigscontrebande alle saadanne forarbeidede Gjenstande, som ere umiddelbart anvendelige til Krigsbrug.

For det Tilfælde, at Forandringer eller Tillægsbestemmelser med Hensyn til Krigscontrebande skulde blive nödvendige som Fölge af særskilte Stipulationer imellem Hs. M. Kongen og fremmede Magter, forbeholder Udenrigsministeriet sig, efter i saa Henseende at have indhentet nærmere allerh. Resolution, derom at meddele yderligere Anviisning. 1854. 20. April.

3. Som Fölge af bestaaende traktatlige Bestemmelser (cfr. Traktat med Storbritannien af 11. Juli 1670 Art. 3 og explicatorisk Artikel af 21/4 Juli 1780), og i Overeensstemmelse med den allerh. Neutralitetserklærings Indhold (Post 1), er det ulovligt for de kgl. Undersaatter, saavel overhovedet i nogensomhelst Egenskab at tage Tjeneste hos de eventuelt krigförende Magter enten tillands eller ombord i deres Regjeringsskibe, som i Særdeleshed at lodse hine Magters Krigseller Transportskibe udenfor det danske Monarchies Lodsfarvande.

Forestaaende bekjendtgjöres herved alle Vedkommende til Efterretning og Iagttagelse. — Udenrigsministeriet, Kjöbenhavn, den 20. April 1854.

[Bilag].

Udtog af den Hs. M. Kongens Neutralitets-Erklæring indeholdende Circulairnote.

Det System, Hs. M. Kongen af Danmark er sindet at iagttage og ufravigeligen at anvende, er det, som fölger af en streng Neutralitet, bygget paa Loyalitet, Upartiskhed og en lige Agtelse for alle Magters Rettigheder. De Forpligtelser og Fordele, som denne Neutralitet, ifölge de tvende Hoffers[1] overeensstemmende Anskuelser, vilde medföre for Hs. M. Kongen af Danmarks Regjering, ere fölgende:

[1]) Det kgl Danske og det kgl Svensk-Norske Hofs.

1854. 1) At afholde sig under den Krig, som kunde ud-
20. April. bryde, fra enhver Deeltagelse til Fordeel for den ene af de stridende Parter til Skade for den anden. — 2) At admittere de krigförende Magters Krigs- og Handelsskibe i Monarchiets Havne, dog altid med Forbehold for Regjeringen af at kunne udelukke de förstnævnte Skibe saavelsom Transportskibe, henhörende til de krigförende Magters Flaader, fra Christiansöes Havn. — De Sundheds- og Politi-Anordninger, som Omstændighederne maatte have gjort nödvendige, eller endnu muligen kunde gjöre nödvendige, skulle naturligviis adlydes og respecteres. Kapere blive ikke indladte i danske Havne eller taalte paa dansk Rhed. — 3) At tilstaae de krigförende Magters Skibe Ret til i Monarchiets Havne at forsyne sig med alle Varer og alt Kjöbmandsgods, som de maatte behöve, de Artikler, som henregnes til Krigs-Contrebande, alene undtagne. — 4) At lukke Monarchiets Havne for enhver Prise, undtagen i beviist Nödstilfælde, og i disse Havne at forbyde Condemnation og Salg af Priser; og endelig — 5) i Hs. M. Kongen af Danmarks Handelsforhold med de Lande, som ere i Krig, at nyde enhver Sikkerhed og alle Slags Lettelser for de danske Skibe og deres Ladninger, dog altid med Forpligtelse for disse Skibe til at rette sig efter de Regler, som ere almindeligen gjeldende og anerkjendte i Tilfælde af erklærede og effective Blokader.

Disse ere de almindelige Grundsætninger for den Neutralitet, Hs. M. Kongen af Danmark har valgt for det Tilfælde, at en Krig skulde udbryde i Europa. Kongen smigrer sig med, at de ville blive erkjendte for stemmende med Folkeretten, og at en redelig og tro Overholdelse deraf vil sætte Hans Majestæt i Stand til, med de venskabeligsindede og allierede Magter at fortsætte de Forhold, som det, for hans Undersaatters Vel, er ham saa magtpaaliggende at bevare fra enhver Afbrydelse.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Anskaffelsen af Maal- og Vægt-Redskaber** til Övrighederne i Landet. Khavn den 20. April 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 296. 1854. 20. April.

Den Commission, der har været nedsat for at tage et Lovudkast om Handel og Skibsfart paa Island under Overveielse, har i sin til Indenrigsministeriet afgivne Betænkning, efter Forslag af Commissionens Medlem, Agent Clausen, henpeget paa Nödvendigheden af, at der ved Handelens Frigivelse sörges for, at de fornödne Maal og Vægtredskaber haves tilstede hos Övrigheden paa Handelstederne i Island, og navnlig paa de i Lovens § 2 nævnte 6 Steder, som först skulle anlöbes af Fremmede.

Uagtet det ikke paatvivles, at de vigtigste Maal og Vægtredskaber allerede haves paa Handelstederne i det Dem betroede Amt, og navnlig i Reykjavík og paa Vestmannöe, har man dog tjenstligst skullet anmode Hr. Stiftamtmanden, at forsikkre Dem om, at Saadant er Tilfældet, samt, forsaavidt nogen Mangel i saa Henseende maatte befindes, at ville drage Omsorg for, at samme snarest muligt bliver afhjulpen. — Indenrigsministeriet den 20. April 1854 [1].

Finantsministerens **Bekjendtgjörelse** for Danmark, ang. **Udprægning af Mynt.** Khavn den 25. April 1854. — Udgivet af den daværende Finantsminister Sponneck. Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 4 Sider i 4to. Depart. Tid. 1854, S. 392. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 514. — I Althingets Forhandlinger 1855 (Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 772—773) nævnes denne 25. April.

---

[1]) s. D. ligelydende Breve fra Indenrigsministeriet til Amtmændene i de andre Amter i Island. Isl. Copieb. sst. Nr. 297—298.

1854. Bekjendtgjörelse blandt de almindelige Lovbud, som antoges at have Anvendelse paa Island.

25. April.

Bekjendtgjörelse for Kongeriget Danmark om Udprægning af Rigsdalere og halve Rigsdalere.

Ved allerh. Resolution af 20. d. M. har Hs. Majestæt Kongen allern. bifaldet, at der udpræges:

Rigsdalere med fölgende Præg: paa Adversen Hs. Majestæts Brystbillede med Overskrift: Fredericus VII. D. G. Daniæ, V. G. Rex., og paa Reversen Indskriften: 1 Rigsdaler, omgivet af Egelöv; samt

Halve Rigsdalere eller 48 Skilling-Stykker med samme Præg paa Adversen, og paa Reversen Indskriften: ½ Rigsdaler, omgivet af Egelöv.

Dette bekjendtgjöres herved til almindelig Efterretning. — Finantsministeriet den 25. April 1854.

25. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til det kgl. danske Landhusholdnings-Selskab, ang. **Forskaffelse af spanske Faar** til Myra Syssel i Island. Khavn den 25. April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 300.

I vedlagte med den ligeledes hosfölgende Skrivelse fra den constituerede Sysselmand for Myra og Hnappadals Sysseler i Islands Vestamt hertil indkomne Andragende har Bonden Christopher Finnbogason af Svignaskard anholdt om, at overlades et Par spanske Faar, nemlig en Væder og et Malkefaar, til Faareracens Forbedring paa hans egen og omliggende Gaarde.

I den Anledning tillader Ministeriet sig at henvende sig til det kgl. Landhusholdnings-Selskab med Anmodning om, at Samme vil være Ministeriet behjælpeligt med Anskaffelsen af de ovennævnte Faar, imod at de dermed forbundne Udgifter afholdes af Ministeriet. De indesluttede Bilage bedes efter Afbenyttelsen tilbagesendte. — Indenrigsministeriet den 25. April 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Indretningen af Politi-Opsyn i Kjöbstederne.** Khavn den 25. April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 302. 1854. 25. April.

Ved den under 15. i d. M. udkomne Lov om Skibsfart og Handel paa Island er det blandt Andet bestemt, at Fremmede skulle, förend de beseile andre Steder paa Island, være pligtige til at anlöbe en af de i bemeldte Lovs § 2 nævnte 6 Havne, for der at forevise deres Skibspapirer, og i fornödent Fald at underkaste Besætningens Sundhedstilstand fornöden Undersögelse af Lægen. Det vil saaledes være nödvendigt, at fornödent Politi og Lægetilsyn haves paa bemeldte Handelsteder. Dette er allerede Tilfældet i Reykjavík og paa Vestmannöe, og vil for Fremtiden ogsaa blive det paa Stykkesholm og Isafjord, eftersom det vil blive gjort til Pligt for de Sysselmænd, som nu ansættes i Snæfellsnes og Isafjords Sysseler, at tage Bopæl respective paa Stykkesholm og paa Isafjord.

Hvad derimod Öfjord og Eskefjord angaaer, da er vel, som Hr. Amtmanden bekjendt, Distriktslægen men derimod ikke Sysselmanden bosat paa det förste af disse Handelsteder, medens Sysselmanden men derimod ikke Distriktslægen for Tiden har Bopæl paa Eskefjord.

Med Hensyn hertil skulde Ministeriet tjenstl. udbede sig Hr. Amtmandens Yttringer behageligen meddelte om, hvorvidt det fornævnte Politiopsyn paa Öfjord og Lægetilsyn paa Eskefjord maatte kunne föres med de til disse Steder ankommende fremmede Skibe fra de Steder, hvor Sysselmanden i Öfjords Syssel og Distriktslægen i Mula Syssel nu ere bosatte, og i modsat Fald, om det ikke maatte kunne paalægges disse Embedsmænd enten at bosætte sig paa de nævnte Handelsteder, eller i alt Fald paa anden Maade at sörge for, at det fornödne Politi- og Lægetilsyn kan blive

1854. fört med de dertil ankommende fremmede Skibe. — 25. April. Indenrigsministeriet den 25. April 1854.

25. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **de islandske Handelsforhold** med Hensyn til **fremmede Stater.** Khavn den **25.** April **1854.** — Isl. Copieb. 1854, Nr. 303.

Efter at den Rigsdagen forelagte og med de af samme vedtagne Ændringer af Hs. M. Kongen stadfæstede Lov angaaende Skibsfart og Handel paa Island nu, forsynet med behörig islandsk Oversættelse, er bleven trykt, skulde Indenrigsministeriet, med Hensyn til Udenrigsministeriets Begjæring i behagelig Skrivelse af 24. Januar sidstl., ikke undlade tjenstl. at meddele fölgende Yttringer:

Som Udenrigsministeriet bekjendt, navnlig af Sagens Behandling i det Geheime-Statsraad, er den fra Indenrigsministerens Side foreslaaede og af Hs. Excellence Udenrigsministeren i Statsraadet bifaldte Redaktion af Lovens § 7, ingenlunde bygget paa nogen fra Udenrigsministeriet afvigende Mening, angaaende hvad der under forskjellige Eventualiteter fra dansk Side kunde være at fordre eller indrömme mod de Stater, i hvilke det islandske Hovedprodukt Fisk er underkastet en höiere Told, naar den tilföres med danske Skibe, end naar dette skeer med disse Nationers egne Skibe. Man maa erkjende, at det efter Forholdenes Beskaffenhed ikke kan ventes, at enhver i sig billig Fordring, som kunde gjöres med Hensyn til Afgifternes Regulering i vedkommende Stater, kan gjöres gjeldende, men at man, navnlig med Hensyn til Islands Interesse, maa finde sig i at opoffre Noget deraf, men maa dog önske, at Opoffrelsen maa blive saa ringe som mulig, og jeg har derfor fundet det mindre rigtigt, allerede ved Loven at begrændse den Afgift, som man kunde finde sig foranlediget til at paalægge fremmede Landes Skibe,

for at fremtvinge en nogenlunde billig Behandling af vort Flag. Iövrigt seer dette Ministerium sig for Öieblikket ikke istand til at have nogen Mening om Forholdet mellem de Indrömmelser, der gjensidig kunde gives og faaes, eller om, hvorledes Sagen bedst kan indledes. Udenrigsministeriet vil i denne Henseende sikkert bedst vide at ramme Statens Interesser, og, da der i Udenrigsministeriet findes et omfattende Bekjendtskab saavel med vore egne, som med fremmede Handelsforhold, hvilket Indenrigsministeriet ei tör tilegne sig, vil det være saa meget mindre fornödent, for Tiden herfra at meddele nogen séregen Oplysning eller Meningsyttring med Hensyn til de forestaaende Underhandlinger, hvorimod det er en Selvfölge, at dette Ministerium, forsaavidt Udenrigsministeriet paa et senere Trin af Sagen skulde have noget herhen hörende Spörgsmaal at forelægge, efter bedste Evne skal söge at besvare samme. 1854. 25. April.

Forsaavidt Udenrigsministeriet i forberörte Skrivelse tillige har önsket Underretning om, med hvilke Stater, foruden Spanien, det maatte ansees önskeligt at der indledes Underhandlinger, og hvilke Momenter derved især burde komme i Betragtning, undlader jeg ikke lige tjenstl. at tilföie, at det især turde være Frankrig og Nederlandene, muligen ogsaa Portugal og Neapel, som der nærmest kunde blive Spörgsmaal om i bemeldte Henseende, og skal jeg iövrigt tillade mig at henlede velbemeldte Ministeriums Opmærksomhed paa en Correspondence, som i Aarene 1839—46 har fundet Sted angaaende dette Punkt mellem Rentekammeret og General-Toldkammeret paa den ene Side og det udenlandske Departement paa den anden Side, hvilken var foranlediget ved en Indstilling fra den ved allerh. Resolution af 22. August 1838 anordnede Forsamling af islandske Embedsmænd, og navnlig paa Rentekammerets Skrivelser af 28. Decbr. 1839 og 19. Juli 1845 samt General-Toldkammerets Skrivelser af 2. August og

1854. 25. April. 14. Septbr. 1844 [1], idet jeg tillige maa henstille, om der ikke paa Grund af den Adgang, der ved den nye Handelslov vil blive indrömmet Fremmede til Islands Beseiling, maatte findes Anledning til at gjenoptage de dengang paabegyndte Underhandlinger, hvilke bleve stillede i Bero efter Afgjörelsen af Spörgsmaalet om den islandske Handels Frigivelse. — Indenrigsministeriet den 25. April 1854.

26. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Honorar for Capitelstaxtens Sættelse.** Khavn den 26. April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 304.

I Anledning af Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 4. Februar sidstl., og det dermed indsendte Andragende fra Provst Gudmund E. Johnsen, om at tilstaaes Godtgjörelse for Omkostninger og Uleilighed ved at sætte Capitelstaxterne for 1854—55, meddeles Dem herved til behagelig Bekjendtgjörelse for Provst Johnsen samt videre Foranstaltning, at der fra Ministeriets Side Intet haves imod, at den foreslaaede Godtgjörelse udbetales ham af Amtets Repartitionsfond. — Indenrigsministeriet den 26. April 1854.

29. April. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Finantsministeriet, ang. **Toldforholdene** med Hensyn til **islandske og færöeske Produkter.** Khavn den 29. April 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 316.

I de Betænkninger, der ere indkomne til Indenrigsministeriet fra den Commission, til hvilken det, som Finantsministeriet bekjendt, har været overdraget at tage Udkastet til Loven om Skibsfart og Handel paa

[1]) Disse her paaberaabte Skrivelser ere ikke optagne her i Samlingen, med Undtagelse af Rentek. Skriv. 19. Juli 1845.

Island og senere et Udkast til en Lov om Ophævelse 1854.
af den kgl. Enehandel paa Færöerne under Overveielse, 29. April.
er det af Commissionens Medlem, Etatsraad, Grosserer A. Hansen, yttret, at det bör udhæves, at Toldfriheden for islandske og færöeske Produkter i Virkeligheden er en Toldbeskyttelse for disse, saalænge som de fremmede Produkter af samme Slags, saasom Fisk, Tran osv., ere underkastede Indförselstold, og at en saadan Beskyttelse vil være et Baand paa vor Handel med de omhandlede Produkter med andre Lande, der frembringe saadanne, f. Ex. Norge, der tilbyder os dem i langt större Mængde, og en Byrde paa Forbruget af disse Artikler her i Landet, da den sandsynlige Virkning maa være, at Prisen paa færöeske og islandske Produkter vil staae saa meget höiere, som Tolden udgjör; det vil derfor efter Etatsraad Hansens Anskuelse stride mod Danmarks Interesse, at lade en saadan Beskyttelse vedvare, og Færöerne og Island have intet Krav derpaa, naar der i disse Bilande ikke længere gjöres Forskjel mellem danske og fremmede Frembringelser i Danmarks Faveur. Det nævnte Medlem af Commissionen har derhos formeent, at man, for snarest skee kan at ordne dette Forhold paa en retfærdig Maade, kan gaae tvende Veie, nemlig enten at paalægge færöeske og islandske Produkter samme Told som fremmede af lige Slags, eller at gjöre disse toldfrie ligesom hine, hvilken sidste Vei, da Tolden paa fremmed Fisk og Tran, som ere de Hovedartikler, der her er Tale om, kun indbringer og for Fremtiden kun kan indbringe saare Lidet, synes at være den tilraadeligste. Da Commissionen, i hvilken der har været yttret forskjellige Meninger om denne Gjenstand, har vedtaget at henstille Sagen til Regjeringens nærmere Overveielse, har jeg ikke villet undlade herved at gjöre Finantsministeriet bekjendt med de af det oftnævnte Medlem af Commissionen fremsatte Anskuelser. — Indenrigsministeriet den 29. April 1854.

1854.
3. Mai. Indenrigsministerens **Bekjendtgjörelse** ang. **Ophævelse af Direktoratet for Ministeriet.** Khavn den 3. Mai 1854. — Denne „Bekjendtgjörelse angaaende Ophævelse af det ved allerhöi. Resolution af 26. Mai 1853 midlertidig oprettede Direktorat for det samlede Indenrigsministerium" er udfærdiget af den under 29. April 1854 udnævnte nye Indenrigsminister Tillisch. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to. Depart. Tid. 1854, S. 428—429. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 515.

6. Mai. **Islandske Departements** Skrivelse til Kammerraad, Sysselmand Christian Magnusen, ang. **Opsendelse af Træplanter** til Dala Syssel. Khavn den 6. Mai 1854. — Med denne Skrivelse sendes ifölge Sysselmandens Begjæring i Skrivelse af 30. Decbr. f. A. i en Pakke: 20 Stkr. Træplanter af Piil, Rön og Elle — Isl. Copieb. 1854, Nr. 341.

16. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Althingets Forkastelse af et Suppleantvalg.** Khavn den 16. Mai 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 355. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, S. 5. 7.

Med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 4. Februar sidstl. har Ministeriet modtaget tvende Andragender, hvori endeel Jordeiere og bosiddende Mænd i Hunavatns Syssel deels anke over en af Althinget i sidste Sommer tagen Beslutning, hvorved Thinget har forkastet den for bemeldte Syssel valgte Suppleant, Administrator R. M. Olsens Valg, deels anholde om at fritages for at udrede den paa bemeldte Syssel faldende Andeel af Omkostningerne ved det sidstafholdte Althing.

Foranlediget heraf skulde jeg, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Andragerne, tjenstligst melde, at da Althinget maa antages at have været competent til at afgjöre det reiste Spörgsmaal om Gyldig-

heden af Suppleantens Valg, finder Ministeriet ingen Anledning til at indlade sig paa de ovennævnte Andragender. — Indenrigsministeriet den 16. Mai 1854. 1854. 16. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Kirketiendefrihed for Eieren af Vidö.** Khavn den 16. Mai 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 357. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmálefni Ísl. I, S. 7. 16. Mai.

Efter at have modtaget de med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 27. Oktbr. f. A. meddelte Oplysninger angaaende det af Revisionen opkastede Spörgsmaal, hvorvidt Eieren af Vidö, hvor der bestaaer et særligt Capel, er forpligtet til at svare Kirketiende til Reykjavík Domkirke, skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at der, saalænge der staaer et Capel paa Vidö og samme benyttes til offentlig Gudstjeneste, ikke kan antages at være tilstrækkelig Grund til at paalægge Eieren af bemeldte Ö at svare Tiende til Reykjavík Domkirke. — Indenrigsministeriet den 16. Mai 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Besværinger over fremmede Fiskeres Overlast i Nordermula Syssel.** Khavn den 16. Mai 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 359. 16. Mai.

Efter at Ministeriet havde gjort Udenrigsministeriet bekjendt med Indholdet af den i Gjenpart her vedlagte, fra Sysselmanden over Nordermule Syssel indkomne Skrivelse, dat. 8. Decbr. f. A., hvori klages over forskjellige Retskrænkelser, som af fremmede Söfolk jevnlig blive begaaede mod Sysselets Indbyggere, har man fra bemeldte Ministerium nu modtaget Underretning om, at Samme har paalagt de kgl. Gesandter, respective i

1854. Paris og London, at gjöre den keiserlig franske og kgl.
16. Mai. storbritanniske Regjering bekjendt med de i bemeldte Skrivelse fremhævede Misligheder, samt udtale den kgl. Regjerings Önske om, at der maa gives Förere og Besætninger af de paa Island farende franske, engelske og irske Fiskerfartöier alvorligt Tilhold om, for Fremtiden i enhver Henseende strengt at rette sig efter de paa Island gjeldende Lovforskrifter, samt stedse at efterkomme vedkommende Övrighedspersoners Befalinger.

Hvilket tjenstl. meddeles Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende. — Indenrigsministeriet den 16. Mai 1854.

19. Mai. **Kongelig Resolution** ang. Forfærdigelsen af **Vægtlodder og mindre Maalekar.** Frederiksborg Slot den 19. Mai 1854[1]. — Resolutionen er afgiven paa Indenrigsministerens (Tillisch's) Forestilling og bekjendtgjort i Kjöbenhavn ved Raadstueplakat 10. Juli 1854, der findes i Original-Aftryk paa et Halvark i Patent-Format fra det Schultziske Officin; Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 585—586; Indenrigsministeriets Circulaire til Amtmændene (i Danmark, men ikke i Island) 3. Juni 1854 i Depart. Tid. 1854, S. 529-530.

at Justeerkammeret her i Staden, uanseet Bestemmelsen i den ved Cancelli-Plakat af 8. Marts 1811 bekjendtgjorte allerh. Resolution af 26. Febr. næstforhen, maa være bemyndiget til at foranstalte Lodder af Messing eller Malm, hvad enten disse ere stöbte af fuldt Metal eller hule og fyldte med Bly, afrettede ved at lade dem galvanisk overtrække med den manglende Vægt af Kobber;

at der ved Siden af de hidtil benyttede Metalvægtlodder og under de samme Betingelser som de,

[1]) Bekg. 18. Septbr. 1854.

der gjelde for hine, af Justeerkammeret maa foranstaltes fabrikerede, justeres og forhandles til Brug ved Decimalvægte, de saakaldte Hjælpelodder, eller Tiendedele af det danske Pund og Lod, at disse Lodder, der blive at gjöre af fuldt Metal (Messing), og hvis virkelige Vægt skal være respective 4/10, 3/10, 2/10, 1/10 Pund, og 16/10, 8/10, 4/10 Lod, skulle gives samme Form som de almindelige Lodder, nemlig som afkortede Pyramider med qvadratiske Endeflader og forsynes med den virkelige Vægt angivende Inscriptioner, i hvilke den hele Brök angiver Loddets Vægt, medens Tælleren — hvis Chiffer maatte træde stærkest frem — angiver den Vægt, som Loddet svarer til ved dets Anvendelse paa Decimalvægten; at derimod al Anvendelse af ujusterede Hjælpelodder skal være forbudt, og at det endelig ikke skal paaligge Justeerkammeret som Pligt at foretage nogen Justering af Decimalvægte, men at der forbeholdes det Ret til efter Vedkommendes Forlangende at undersöge saadanne Vægte og om Udfaldet heraf at meddele en lovlig og retsgyldig Attest; samt 1854. 19. Mai.

at Fjerdingkar og Ottingkar for Fremtiden gives samme Form som Skjeppemaalet og dettes övrige Underafdelinger, nemlig brede forneden og smalle foroven, og at samtlige disse Maalekar til desto sikkrere Adskillelse forsynes med følgende Mærker, der angive Maalets Störrelse, nemlig respective 1, 1/2, 1/4, 1/8, 1/16 Skjeppe, hvor Brökens Nævner maa fremhæves stærkest.

Plakat ang. **Ret for de faste Handlende** paa **Island til at beseile andre end autoriserede Handelsteder.** Frederiksborg Slot den 19. Mai 1854. — Publiceret 1854 i Reykjavík og i Gullbringa og Kjosar Syssel, 1855 i de övrige Sysseler i Sönder-Amtet, ligeledes Myra og Hnappadals, Snæfellsnes, Dala og Bardastrands Sysseler i Vester-Amtet, samt endelig i alle Nord- og Öster-Amtets Sysseler med Undtagelse af Öefjords Syssel; 1856 i Isafjords Syssel. 19. Mai.

1854. I Stranda og Öefjords Syssel anföres den ikke som publiceret. —
19. Mai. Plakaten er approberet ved kgl. Resol. 19. Mai 1854, grundet paa Indenrigsminister Tillisch's Forestilling af 15. s. M. Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1854, Nr. 27, hvormed saavel Udkastet som Originalen findes heftet. Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet Dansk; anden Side den danske Text med Kongens og Indenrigsministerens (Tillisch's) Underskrifter; tredie Side den islandske Text uden Underskrifter; fjerde Side blank. Departem. Tid. 1854, S. 487. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v., Danmark vedkommende, 1854, S. 550. — Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor). Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. B, S. 73. — Tíðindi um stjórnarmál. Ísl. I, S. 7—8. Norðri 1854, S. 59. Þjóðólf. VI, 241. — Den i Plakaten fastsatte Bestemmelse er fra först af foranlediget ved Althingets Petition om Handelsfrihed m. m. i Sessionen 1849 (§ 8 og 9, Tíðindi frá alþíngi Íslend. 1849, S. 708); derfra er den efterhaanden optaget med forskjellige Forandringer i Regjeringens Udkast til Lov om Handelen paa Island, forelagt den islandske Nationalforsamling 1851 § 8 (Tíð. frá þjóðfundi Íslendínga, S. 419), og i denne Forsamlings Lovforslag § 12 (Tíð. frá þjóðfundi Ísl., S. 411), men ikke i de den danske Rigsdag forelagte Udkast, for derved at fremhæve den som særlig islandsk Anliggende.

Plakat om Ret for de paa Island bosatte faste Handlende til at beseile andre Steder paa Kysten end de autoriserede Handelsteder.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V., at Vi, efter Althingets derom indgivne allerund. Andragende, have fundet for godt allern. at befale som fölger:

Det skal være de Handlende, som have faste Handelsetablissementer i Island, tilladt derfra at beseile andre Steder paa Kysten end de autoriserede Handelsteder, og ikke alene derhen at bringe de Varer, som de paa Handelstederne have solgt til Landets Indbyggere, men ogsaa der at indkjöbe islandske Varer og sælge til Beboerne Kornvarer, Steenkul, Tömmer, Ved, Salt, Tjære, Jern og Hamp.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Vort Slot Frederiksborg den 19. Mai 1854. 1854. 19. Mai.

Opið brèf um það, að fastakaupmenn á Íslandi megi sigla á aðra staði á landinu en hin löggildu kauptún.

Vèr Friðrik hinn Sjöundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir þegnlegu frumvarpi alþíngis hefir Oss þóknazt að skipa fyrir á þessa leið:

Kaupmönnum þeim, sem hafa fasta verzlunarstaði á Íslandi, skal vera heimilt að sigla þaðan á aðra staði á landinu en hin löggildu kauptún, og ekki einúngis að flytja þángað vörur þær, er þeir hafa selt landsbúum á verzlunarstöðunum, heldur einnig kaupa þar íslenzkar vörur, og selja innbúum korn, steinkol, við, salt, tjöru, járn og hamp.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sèr að hegða. Gefið í höll Vorri Friðriksborg, 19. dag Mai-mánaðar 1854.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Bekjendtgjörelse ang. **Regler for Erhvervelsen** af **akademiske Grader ved Universitetet.** Khavn den 19. Mai 1854. — Denne Bekjendtgjörelse er udfærdiget af Örsted, som daværende Cultusminister, og er anfört som publiceret i Synodalforsamlingen i Reykjavík i Juli 1855, samt i Skagafjords og Öefjords Sysseler i det samme Aar. Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Blade i 4to. Depart. Tid. 1854, S. 462—477 (med Motiver). Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. vedkommende Danmark, 1854, S. 551—552. 19. Mai.

Bekjendtgjörelse angaaende nogle Forandringer i de ved Forordn. af 9. Januar 1824 givne Regler for Erhvervelsen af de akademiske Grader ved Kjöbenhavns Universitet.

1854. 19. Mai. Paa Ministeriets allerund. Forestilling har det behaget Hs. M. Kongen under 10. d. M. allern. at bifalde fölgende Forandringer i de ved Forordn. af 9. Januar 1824 givne Regler for Erhvervelsen af de akademiske Grader ved Kjöbenhavns Universitet:

1. Licentiatgraden i det lægevidenskabelige Fakultet og Magistergraden bortfalder, og i det lægevidenskabelige Fakultet samt i det philosophiske og i det mathematisk-naturvidenskabelige Fakultet meddeles herefter kun een akademisk Grad, nemlig Doktorgraden, til hvilken Adgangen staaer aaben efter de samme Regler, som hidtil have været de gjeldende for Licentiatgraden i det lægevidenskabelige Fakultet og for Magistergraden;

2. Doktorgraden i de nævnte tre Fakulteter erhverves paa den i Forordn. af 9. Januar 1824 § 3 foreskrevne Maade, dog med fölgende nærmere Bestemmelser og Forandringer:

a) Det skal staae den Paagjeldende frit for at skrive den Afhandling, han skal forfatte, enten paa Dansk eller paa Latin;

b) Det mundtlige Forsvar af Afhandlingen, eller ialtfald af særlige af vedkommende Fakultet bifaldte Theses skal derimod föres i det latinske Sprog, dog saaledes, at Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemyndiges til paa derom indkommende Begjæring, efter Beskaffenheden af Æmnet og den Videnskab, som den Promoverende har gjort til sit Hovedfag, at indrömme Tilladelse til Benyttelse af Modersmaalet ved Forsvarshandlingen;

c) Afhandlingen skal tilligemed Fakultetets Dom være trykt og uddeelt mindst 14 Dage för Forsvaret finder Sted;

d) Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemyndiges til, efter Forslag fra Consistorium, at træffe de nærmere Bestemmelser, som maatte findes hensigts-

mæssige til Ordens Opretholdelse ved den offentlige Forsvarshandling; og 1854. 19. Mai.

e) Graden confereres af vedkommende Fakultet efter dertil erhvervet Samtykke af Ministeriet, hvorom dette hvergang har at gjöre allerund. Beretning.

3. De foranförte Forandringer og nærmere Bestemmelser i Forordn. af 9. Januar 1824 § 3 ere og anvendelige med Hensyn til Licentiat- og Doktorgraden i det theologiske og det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

4. De nuværende Licentiati medicinæ og Magistri artium ansees som Doktores.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 19. Mai 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Nybyggerrettigheder for en Ödejord.** Khavn den 22. Mai 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 365. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmál. Íslands, I, S. 9. 22. Mai

Efter at have modtaget de i Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 14. Februar d. A. meddelte Yttringer, angaaende det dermed tilbagefulgte Andragende, hvori Haldor Arnason af Hesti i Borgarfjords Syssel har anholdt om, at der maa blive foranstaltet optaget en Besigtigelses- og Udviisningsforretning over Ödejorden Kálfanes i samme Syssel, for at han derefter kan erhverve Nybyggerrettighed med Hensyn til bemeldte Jord, skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstl. melde, at da den omhandlede Jord, efter hvad der er oplyst (cfr. ogsaa Johnsens „Jarðatal" Pag. 114), er som Ödehjaleie fra Jorden Bær særskilt bortleiet, og da det efter Forordn. 15. April 1776, navnligen sammes § 2, ikke kan antages, at Nybyggerrettighed kan tilstaaes med Hensyn til saadanne

1854. Landstrækninger, der utvivlsomt ere undergivne en
22. Mai. særlig Eiendomsret, og hvis Benyttelse derhos er constateret derved, at der for samme erlægges en aarlig Afgift, maa Ministeriet med Hr. Stiftamtmanden være enigt i, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at foranstalte den af Andrageren begjærte Besigtigelses- og Udviisningsforretning over bemeldte Jord afholdt. — Indenrigsministeriet den 22. Mai 1854.

22. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Bortbygsling af en Gaard,** hörende til **Arnarstapa Ombud.** Khavn den 22. Mai 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 366.

Ved i behagelig Skrivelse af 12. Januar sidstleden hertil at indberette, at den hidtilværende Opsidder paa Ombudsgaarden Kljá under Arnarstappens Ombud, B. Jónsson, har opsagt Bygselen paa bemeldte Gaard til næstkommende Fardag, og at Gaarden fra samme Tid er bortbygslet til Illugi Dadason for den fulde i Jordebogen af 1760 ansatte Landskyld, nemlig 2 Vætter og 10 Fiske samt Mandslaan, og derhos med 3 Inventarieqvilder, istedetfor at Gaarden i den senere Tid ikkun har været bortbygslet med 2 Qvilder, har Hr. Amtmanden tillige meddeelt, at De paa Ministeriets forventende Approbation har bemyndiget vedkommende Administrator til at indkjöhe det hidtil manglende Faareqvilde, for at samme i næstkommende Fardag kunde blive retableret, hvorhos De har anholdt om Ministeriets Approbation paa den af Dem til Indkjöbet af bemeldte Faareqvilde trufne Foranstaltning.

I Anledning heraf meddeles Hr. Amtmanden tjenstl. til behagelig Efterretning, at Ministeriet Intet har at erindre imod, at de til Anskaffelsen af det ommeldte Faareqvilde medgaaede Omkostninger afholdes af Godsintraderne og föres til Udgift i Administrationsregnskabet

for indeværende Aar. — Indenrigsministeriet den 22. Mai 1854. 1854. 22. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Indkjöb af et Qvilde til Besætning** paa en **af Arnarstappens Ombudsjorder.** Khavn den 22. Mai 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 368. 22. Mai.

At Ministeriet, overeensstemmende med Hr. Amtmandens Indstilling i behagelig Skrivelse af 12. Januar sidstl., bifalder, at det Belöb af 20 Rd. 60 Sk., som er medgaaet til Indkjöb af det Faareqvilde, som ifölge Deres Indberetning af 11. Mai f. A. er blevet indsat paa Gaarden Fáskrúdarbakki under Arnarstapa Ombud, maa föres til Udgift i Administrationsregnskabet for indeværende Regnskabsaar, det undlader jeg ikke herved tjenstl. at meddele Dem til behagelig Efterretning. — Indenrigsministeriet den 22. Mai 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Forslag om at sende Dyrlæger** til Island i Anledning af **Faaresygdom.** Khavn den 24. Mai 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 376. — Islandsk: Uddrag i Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, S. 8. 24. Mai.

Ved hertil at indsende et Andragende fra flere bosatte Mænd i Borgarfjords Syssel, hvori de anholde om, at der fra Regjeringens Side maatte föies Foranstaltning til, at en Veterinair blev herfra opsendt til Island, for at undersöge og om muligt finde Midler imod den i bemeldte Syssel grasserende Faaresyge, har Hr. Stiftamtmanden, næst tillige at fremsende de af Sysselmændene i Gullbringu og Kjosar Syssel samt for Arnes og Rangarvalla Sysseler over bemeldte Sag afgivne Betænkninger,

1854. i behagelig Skrivelse af 8. Oktobr. f. A. foreslaaet, at
24. Mai. der i det ommeldte Öiemed maatte blive opsendte tvende erfarne Veterinairer, der skulde forblive i Island i eet Aar, og af hvilke den Ene skulde tage Ophold i Borgarfjorden, og den Anden paa Grændsen af Arnes og Rangarvalla Sysseler.

Ministeriet maa imidlertid saa meget mere finde Betænkelighed ved at gaae ind herpaa, som det i de med det sidste Postskib indkomne Beretninger antages, at Sygdommen nu er saa godt som aldeles ophört, og man saaledes löb Fare for, at den ombandlede Foranstaltning, der vilde medföre betydelige Omkostninger, blev til ingen Nytte, saaledes som det ogsaa tidligere har viist sig med lignende Foranstaltninger, der fra Regjeringens Side ere blevne trufne til Faaresygens Helbredelse paa Island.

Derimod maa Ministeriet ansee det for hensigtsmæssigt, at det, hvis Sygdommen atter skulde udbryde, blev overdraget Dr. med. Hjaltelin, der for Tiden er bosat i Arnes Syssel og tidligere har lagt megen Interesse for den herombandlede Sag for Dagen, at undersöge Sygdommen, samt at udarbeide en Beskrivelse over samme, tilligemed en Angivelse af de Midler, som han maatte ansee mest hensigtsmæssige til dens Helbredelse og Forebyggelse, hvorefter denne Afhandling maatte foranstaltes trykt og gratis uddeelt blandt Almuen; dog önskede Ministeriet, forsaavidt Omstændighederne maatte tillade det, Manuskriptet i dansk Oversættelse hertil indsendt inden Trykningen, for at samme her kunde blive underkastet Bedömmelse af kyndige Veterinairer.

Om hvad der i bemeldte Henseende maatte blive foranstaltet, forventes Hr. Stiftamtmandens Indberetning i sin Tid behageligen meddeelt. — Indenrigsministeriet den 24. Mai 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, angaaende **Amtmændenes Inspektionsreiser.** Khavn den **26.** Mai **1854.** — Isl. Copieb. 1854, Nr. 377. 1854. 26. Mai.

Iſölge allerh. Resol. af 16. Mai 1829 paaligger det Amtmændene i Island at foretage Embedsreiser i de dem betroede Amter til de Tider og paa de Steder i Amtet, som de maatte ansee det hensigtsmæssigt, og har det forrige Rentekammer, ved under 13. Juni s. A. at communicere samtlige Amtmænd i Island allerhöistbemeldte Resolution, tillige paalagt dem, ved hvert Aars Udlöb at meddele Kammeret Underretning om, hvilken Deel af Amtet de i samme Aar have bereist, og hvad de i den Anledning have fundet at bemærke.

Ministeriet har imidlertid ikke fra Hr. Amtmanden modtaget Beretning om, at nogen saadan Reise af Dem er foretaget siden Deres Embedstiltrædelse i Aaret 1849, og da det dog maa antages at være særdeles nyttigt, at Amtmændene jevnlig reise omkring i Amterne for ved deres personlige Nærværelse at komme til Kundskab om, hvorvidt de kgl. Anordninger og andre til det almindelige Vel föiede Foranstaltninger efterleves, og om de underordnede Embedsmænd i det Hele rögte deres Embeder tilbörligen, og navnligen om, hvorvidt deres Embedsböger og Embedsarchiv holdes i den tilbörlige Orden, samt om det kgl. Jordegods bliver forsvarligen administreret m. v., forventer Ministeriet, at Hr. Amtmanden ikke vil undlade, det snareste skee kan, at foretage en saadan Inspektionsreise omkring i det Dem betroede Amt, saaledes at hele Amtet inden en kort Tid af Dem bliver bereist, hvortil der desuden turde være saa meget mere Anledning, som störste Delen af Sysselmands-Embederne i Vester-Amtet har i det Tidsrum, der er forlöbet siden Hr. Amtmandens Ansættelse, været betjent af constituerede Sysselmænd, der ingenlunde alle kunne antages at have været i Besiddelse

1854. af den önskelige Embedsdygtighed, uagtet man paa
26. Mai. Grund af manglende qvalificerede Candidater har været nödt til midlertidig at overdrage dem de omhandlede Embeders Bestyrelse.

Om Resultaterne af bemeldte Embedsreiser imödeseer Ministeriet aarlige Indberetninger i Henhold til den foranförte Rentekammer-Skrivelse af 13. Juni 1829. — Indenrigsministeriet den 26. Mai 1854.

30. Mai. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Beseilings-Tilladelse for nogle engelske Skibe.** Khavn den 30. Mai 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 395.

I Henhold til allerh. Resolution af 4. Mai f. A. er der meddeelt efternævnte engelske Skibe:

1) „Vigilant", fört af Skipper Alexander Stephen, drægtig 44 danske Commerce-Læster,
2) „Thomas Graham", fört af Skipper James Johnson, drægtig $36\frac{1}{2}$ d. C. L.,

Passe til i indeværende Aar at gaae ballastede til Island, for sammesteds for Penge at indtage Heste, imod at der ved Skibets Ankomst, forinden Indhandlingen kan tillades, erlægges den ved Plak. 28. Decbr. 1836 § 13 paabudne Afgift af 2 Rd. 32 Sk. pr. Commerce-Læst af Skibenes hele Drægtighed.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden Foranstaaende, skulde man lige tjenstl. anmode Dem om, behageligen at ville paalægge vedkommende Embedsmænd i det Dem betroede Amt at paasee, deels at ingen Handelsvarer indföres med bemeldte Skibe, i hvilket Fald de strax ville være at bortvise, ligesom og, at ei Andet end Heste udföres, deels at fornævnte Afgift bliver erlagt i Overeensstemmelse med det Foranförte, og derfor aflagt Rigtighed paa sædvanlig Maade. Og forventes i sin Tid nærmere Indberetning om, hvorvidt Skibene maatte have anlöbet nogen Havn i Sönder-

Amtet, hertil meddeelt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 30. Mai 1854 [1]. 1854. 30. Mai.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Möðruvalla Kirkes Bygning.** Khavn den 30. Mai 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 399. 30. Mai.

Med behagelig Skrivelse af 31. Decbr. f. A. har Hr. Amtmanden hertil indsendt et af Dem affattet Regnskab over de til den ifölge Ministeriets Skrivelse af 27. Januar 1851 foretagne Reparation af Mödruvalla Klosterkirke medgaaede Omkostninger, tilligemed en den 19. Decbr. f. A. afholdt Synsforretning over Kirken, idet De har bemærket, at der ved Reparationsarbeidets Udförelse er gjort endeel Afvigelser fra den tidligere approberede Bygningsplan, hvilket imidlertid efter alle Kyndiges Skjön har været til Fordeel for Kirken, saavel med Hensyn til dens Soliditet og Rummelighed, som med Hensyn til dens Udseende og Forskjönnelse, men hvoraf Fölgen er bleven, at Omkostningerne efter det medfulgte Regnskab udgjöre 1789 Rd. 45 Sk., medens den Sum, der var calculeret i det ved Ministeriets ovennævnte Skrivelse af 27. Januar 1851 med nogle Modifikationer approberede Overslag, kun beløb sig til 997 Rd. 64 Sk. Hr. Amtmanden har derhos andraget paa, at to blandt Kirkens Inventarier og Ornamenter opförte Lysekroner af Kobber, samt 4 Stkr. Lyseforme af Messing, maae blive bortsolgte ved offentlig Auktion, og at der i disses Sted maae blive anskaffede 3 nye Krystal-Lysekroner, hver med 12 Blus, og 4 nye Messing-Lyseplader af tvende forskjellige Störrelser, paa hvilke Gjenstande De dog ikke har seet Dem istand til at

---

[1]) under s. D. ere ligelydende Skrivelser fra Departementet udgaaede til Amtmændene i Island. Isl. Copieb. 1854, Nr. 396—397.

1854. opgive Prisen, og har De endelig önsket Bemyndigelse
30. Mai. til at lade anskaffe 92 Pd. Bleghvidt, der antages at ville koste 23 Rd., som nödvendigt til Kirkens Maling.

Endskjöndt Ministeriet ikke kan billige, at Hr. Amtmanden har ladet den ommeldte Kirke udstyre med saa megen Pomp, hvorved Omkostningerne ere stegne næsten til det Dobbelte af det ved Overslaget calculerede Belöb, og navnlig, at De har ladet det kostbare Taarn opföre, uagtet det ved Ministeriets oftnævnte Skrivelse af 27. Januar 1851, i Henhold til Deres egen Indstilling, udtrykkelig var tilkjendegivet, at sammes Opförelse burde bortfalde, ligesom det ved bemeldte Skrivelse var udtalt, at Kirkens Reparation i det Hele vel burde udföres vel og forsvarligen, men dog paa en sparsommelig Maade, hvilket ogsaa maa antages meget godt at kunne forenes, har Ministeriet dog, med Hensyn til de af Dem forklarede Omstændigheder, ikke troet at burde nægte sit Samtykke til, at de förommeldte efter det indsendte og her reviderede Regnskab til Kirkens Reparation medgaaede Omkostninger af ialt 1789 Rd. 45 Sk. maae, under Paaberaabelse af denne Skrivelse, passere til Udgift i Kirkens Regnskaber, hvorhos der ikke er fundet Noget at erindre imod, at der efter Deres Forslag endvidere anvendes 23 Rd. til Kirkens Maling, hvorimod man ikke kan meddele Tilladelse til Anskaffelsen af de forannævnte 3 Lysekroner og 4 Messingstager, forinden Overslag over de hertil medgaaende Omkostninger bliver indsendt. — Indenrigsministeriet den 30. Mai 1854.

30. Mai. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende Opsendelse af **Blanketter til latinske Söpasse.** Khavn den 30. Mai 1854[1]. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 400.

[1]) Stiftamtmand Greve af Trampes Bekjendtgjörelse 11. Juli 1854.

Efter at det, paa Grund af den mellem Rusland og de vestlige Sömagter udbrudte Krig, er blevet anseet for nödvendigt, atter at bringe de i Forordn. af 4. Mai 1803 indeholdte Regler til Anvendelse for de Handlende og Söfarende, og altsaa de i denne Forordn. foreskrevne og allerede i langt tidligere Tider brugte kgl. latinske Söpasse nu atter ville være at benytte, har Udenrigsministeriet, for at lette Anskaffelsen af bemeldte Söpasse, besluttet at overdrage samtlige Overövrigheder i Monarchiet at udfylde og til vedkommende Rhedere udlevere de af nysnævnte Ministerium paa Hs. Majestæts Vegne undertegnede Pasblanketter. 1854. 30. Mai.

Idet jeg derfor efter Anmodning fra Udenrigsministeriet herved tilstiller Hr. Stiftamtmanden 8 Stkr. med Litr. I Nr. 2—9 betegnede Blanketter til kgl. latinske Söpasse, tilligemed et Antal Blanketter til Skibscertificater, for at Pasblanketterne af Dem kunde blive udfyldte og udleverede til de Rhedere af de i Sönder-Amtet hjemmehörende Skibe, som muligen maatte have Brug for samme, undlader jeg ikke til fornöden Veiledning ved Udförelsen af det omhandlede Hverv tillige at fremsende vedlagte Gjenpart af den Instructionsskrivelse, hvormed de nævnte Blanketter ere af Udenrigsministeriet blevne omsendte til samtlige Overövrigheder i Kongeriget, og som nöiagtigen angiver de Forskrifter, der i bemeldte Henseende ville være at iagttage, hvorved dog maa bemærkes, at hvad deri er foreskrevet om Brugen af stemplet Papir til de ommeldte Certificaters Udstedelse, maa bortfalde for Islands Vedkommende, ligesom den under Post IV givne Forskrift vel neppe der vil komme til Anvendelse. — Indenrigsministeriet den 30. Mai 1854 [1].

[1]) under s. D. ere ligelydende Skrivelser fra Indenrigsministeriet afgaaede til Amtmændene i Island. Isl. Copiebog sst. Nr. 401—402.

1854. [Bilag].

30. Mai. A. Schema til kongel. latinsk Söpas [paa et Ark i Fol., lithographeret: förste Side den latinske Blanket — anden og tredje Side blank — fjerde Side den franske og engelske Blanket i to Columner].

Nr. . . . .

Nos . . . .

attestamur et certificamus, quod die . . . . mensis . . . . anni . . . . coram nobis comparueri . . . . Civ . . . . et Incol . . . . Civitatis . . . . . atque sub juramento, quo Sacrae Regiae Majestati, Domino Nostro clementissimo, attin … et obstrict …., Nobis declaraveri …, quod Navis dicta . . . . . . lastarum capax, pertineat ad portum . . . . . quodque dicta Navis … Sacrae Regiae Majestatis, Domini Nostri clementissimi, subdit … soli … titulo justo propria sit, jam vero de Portu … ad Portum … iter directe destinaverit, iis onusta mercibus, quae Schedula a vectigalium Officialibus accepta continentur, idemque asseveraveri .. sub juramento praedicto, praefatam Navim ad Sacrae Regiae Majestatis Subditos tantum pertinere, nullasque merces prohibitas, quae ad alterutram hoc tempore belligerantium partem spectant, vehere. In quorum fidem hanc Certificationem a Civitatis hujus Syndico subscribi, et Sigillo Nostro muniri, curavimus.

Dabantur . . . .

Nr. . . . .

Traduction du Certificat pour le navire.

Nous . . . .

attestons et certifions, qu'au . . . . du mois . . . . de l'an 18 . . sisté devant nous le nommé . . . . citoyen et habitant de la ville . . . . . et que sous le serment, par lequel il . . . . tenu envers Sa Majesté Notre Auguste Maitre, il .. nous … déclaré, que le navire . . . . de la portée de … lasts de commerce appartient au port de la dite Ville . . . . . et que le dit navire est à juste

titre la propriété d... susdit ... sujet ... de Sa Majesté notre auguste Maître; qu'il est actuellement destiné à aller en droiture du port de .... au port de ..... chargé des marchandises specifiées dans l'exposé donné par les officiers de la douane; et puis que sous le dit serment il ... prouvé, que ledit navire appartient aux seuls sujets de Sa Majesté, et qu'il ne porte aucune marchandise défendue, qui soit destinée à aucune des parties actuellement en guerre. En foi de quoi nous avons fait signer ce certificat par le sindic de cette ville, et y apposer notre sceau ordinaire. 1854. 30. Mai.

Fait etc. comme dessus.

Nr. ....

Translation of the Ship-Certificate.

We ....

do hereby certify and declare, that this Day, the .... of the Month of .... in the Year 18.. compared before us .... dwelling and residing in the town of .... and by the oath, with which ... ha ... assermented .... fidelity to His Majesty our souvereign King, ... made .... declaration, that the ship or vessel named .... burthen .... Lasts of commerce belongs to the port of the aforesaid .... and that the said ship or vessel is truely and avowently the property of the said Deponent .... Subject of His Majesty our Souvereign only, and that the said ship or vessel is now destined to go from the port of .... to the port of .... laden with the merchandizes mentioned in the manifest of the customhouseofficers and that the said Deponent ... also declared on oath, that the said ship or vessel is belonging to his Danish Majesty's subjects only, and do not contain any prohibited goods, destined for any of the parties now at war. In witness whereof we have ordered this certificate to be signed by the syndicus of this town, and our seal to be affixed thereon.

Given etc. as above.

1854. 30. Mai. B. Circulaire til Övrighederne i Kongeriget og Hertugdömmet Slesvig, samt Overpræsidenten i Altona, Præsidenten i Glücksborg, Landdrosten i Pinneberg og Magistraten i Kiel. Kjöbenhavn den 25. Mai 1854.

Ved allerh. Resolution af 11. f. M., der er bleven bragt til offentlig Kundskab ved en af Udenrigsministeriet under 20. næstefter udstedt Bekjendtgjörelse, har det behaget Hs. Majestæt Kongen at sætte Forordningen af 4. Mai 1803, angaaende Söfart i Krigstider, atter i Kraft, og derhos i Henhold til Art. 1 af bemeldte Forordning at fastsætte, at de sammesteds foreskrevne kgl. latinske Söpasse skulle anskaffes til alle Reiser, undtagen i Indenrigsfart, Östersöen, Kattegattet og Nordsöen, eller mellem danske og neutrale Havne i Östersöen og Kattegattet, samt at bemyndige Udenrigsministeren til at udfærdige saadanne Pas, indtil videre uden Betaling.

I den Hensigt at gjöre Anskaffelsen af de kongel. latinske Söpas mindre besværlig for de Handlende og Söfarende, har Udenrigsministeriet, efter forudgaaet Conference med Indenrigsministeriet, Ministeriet for Hertugdömmet Slesvig, samt Ministerierne for Hertugdömmerne Slesvig og Lauenborg, besluttet at overdrage Monarchiets Overövrigheder at udfylde og til vedkommende Rhedere udlevere de af mig paa Hs. Majestæts Vegne undertegnede Pas-Blanketter, og er det i den Anledning, at jeg, ved at fremsende ... med Litr. ... Nr. .. til ... betegnede Blanketter, tillader mig at henlede (Tit.) Opmærksomhed paa fölgende Punkter, der fornemmelig ville være at iagttage ved Udförelsen af det Samme overdragne Hverv.

I. De Beviisligheder, som altid ville være at tilveiebringe, forinden det omhandlede Söpas udleveres, ere ifölge For. 4. Mai 1803:

a) Skibets Biil- eller Bygningsbrev, samt for det Tilfælde, at den, der har ladet Skibet bygge, senere har afhændet samme, Kjöbebrevet eller Skjödet.

b) Et af den Stads Magistrat eller det Steds Övrighed, hvor Skibet hörer hjemme, udstedt saakaldt Skibs-Certificat angaaende Rhederens Eiendomsret til det Skib, for hvilket Söpas attraaes (jfr. Art. 2—5 og 9). 1854. 30. Mai.

c) Skipperens Borgerbrev.

d) Beviis for, at Skipperen for vedkommende Övrighed har aflagt den i Art. 6 af oftnævnte Forordning foreskrevne Eed, om, ikke at ville gjöre Misbrug af det ham meddelte latinske Söpas.

II. Med Hensyn til de under Nr. I nævnte Skibs-Certificater bemærkes, at samme skulle udfærdiges paa anordnet stemplet Papir og affattes i Overeensstemmelse med de (Tit.) til Fordeling mellem vedkommende lokale Övrigheder herved tilstillede Blanketter. Da disse imidlertid ere udfærdigede paa stemplet Papir, vil den latinske Text være at afskrive paa stemplet Papir, og den fransk-engelske Oversættelse at vedhefte Certificatet, medmindre vedkommende Övrighed maatte foretrække at besörge de oversendte Blanketter forsynede med Stempel, og efterhaanden lade sig de herved foranledigede Omkostninger refundere af de Rhedere, for hvem Skibs-Certificatet udstedes.

III. De af (Tit.) expederede latinske Söpas ville i margine af Passets förste Side være at give en Paategning om, naar det er blevet udfyldt og udleveret, og vil en saadan Attestation være at meddele under fölgende Form: „confereret og udleveret af ...“ med Tilföiende af Underskrift og Datum.

IV. Dersom det Skib, for hvilket et latinsk Söpas begjæres, er fraværende i Udlandet, og som en Fölge deraf de under Nr. I nævnte Skibsdokumenter ikke kunne produceres, vil Söpasset dog kunne udfærdiges, naar ikkun det under samme Nr. omhandlede Skibscertificat tilveiebringes. I et saadant Tilfælde vil (Tit.) derhos have at indsende den udfyldte Pas-Blanket til Udenrigsministeriet, for at Samme i Overeensstemmelse med Art. 6 af For. 4. Mai 1803 kan meddele vedkom-

1854. 30. Mai. mende Consul Instruction angaaende Passets Udlevering til Skipperen.

V. Over de af (Tit.) udleverede, eller, ifölge det under Nr. IV anförte, til Udenrigsministeriet indsendte Pas, vil en Protokol, indrettet efter vedlagte Formular, være at före, og vil (Tit.) hvert Qvartal have at indsende til Udenrigsministeriet en fidimeret Afskrift af denne Protokol.

VI. Fornyelsen af det kongl. latinske Söpas, der efter § 1 af Udenrigsministeriets Bekjendtgjörelse af 20. f. M. ikkun gjelder for een Reise, d. e. fra den Tid, Skibet efter sammes Modtagelse er gaaet ud fra sit Hjemsted, indtil det dertil kommer tilbage, kan, naar Skibet ikke siden Passets Udfærdigelse er bleven en Andens Eiendom, eller har erholdt en anden Förer end den i Passet nævnte, indtil videre skee ved en Passet af (Tit.) givet Paategning, der paa den latinske Original meddeles paa Dansk, og paa den fransk-engelske Oversættelse i fölgende Udtryk: „renouvelé et bon pour le voyage de .... à ....“; „renewed and good for the voyage from .... to ....“, ledsaget af Underskrift, Segl og Datum. Forinden Fornyelse af Passet finder Sted, ville de samme Beviisligheder, forsaavidt de ikke allerede ere tilstede, være at tilveiebringe, som udfordres ved Udfærdigelsen af et nyt Pas. Angaaende den stedfundne Fornyelse vil (Tit.) have at gjöre en Bemærkning under sidste Rubrum af den over Söpassene förte Protokol. Har Skibet under eller efter Tilendebringelsen af sin förste Reise erholdt en anden Eier eller en anden Förer, vil et nyt Söpas være at udfærdige.

VII. Forsaavidt der angaaende den rette Forstaaelse af nærværende Instructionsskrivelse, eller af de i For. 4. Mai 1803 om de kongel. latinske Söpasse indeholdte Forskrifter skulde opstaae nogen Tvivl, vil (Tit.) have derom at gjöre Indberetning til Udenrigsministe riet.

Sluttelig tillader jeg mig at anmode (Tit.) om, behageligen at ville i Overeensstemmelse med Ovenstaaende instruere vedkommende Övrigheder angaaende de disse med Hensyn til Udfærdigelsen af Skibscertificater m. m. paaliggende Forpligtelser, og derhos ved en offentlig Bekjendtgjörelse bringe til de i .... bosiddende Handlendes og Söfarendes Kundskab, at de kgl. latinske Söpas for Fremtiden ville kunne erholdes hos ...., naar de til sammes Erhvervelse nödvendige Beviisligheder tilveiebringes. 1854. 30. Mai.

Islandske Departements Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Forhöielse i Betalingen** for Elever i **Dövstumme-Institutet.** Khavn den 31. Mai 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 409. 31. Mai.

Fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har man modtaget Underretning om, at det paa Grund af de vedvarende höie Priser paa Livets förste Fornödenheder er befundet nödvendigt indtil videre at forhöie Betalingen for Eleverne paa det kgl. Dövstumme-Institut fra 30 Rd. til 35 Rd. qvartaliter, fra indeværende Qvartals Begyndelse at regne.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 31. Mai 1854[1].

Kongelig Resolution ang. **Understöttelse til islandske Landvæsens-Elever.** Frederiksborg Slot den 2. Juni 1854. — Isl. Departem. Forest. og Resol. Protok. 1854, Nr. 30. — I Indenrigsministeriets (Tillisch's) Forestilling 29. Mai bemærkes, at Landvæsens-Eleverne Sæ- 2. Juni.

[1]) under s. D. er ligelydende Skrivelse afgaaet til Amtmanden i Vester-Amtet. Isl. Copieb. 1854, Nr. 410.

1854. 2. Juni. mundur Eiriksson og Jón Pètursson, som havde faaet Understöttelse ifölge kgl. Resol. 17. April 1852, havde opholdt sig i Danmark endnu i Aaret 1853, paa Viumgaard og Hofmansgave. Det danske Landhusholdnings-Selskab androg paa, at Ministeriet, „i Betragtning af den ikke ubetydelige Nytte, som det er at haabe at disse flinke unge Mænd, som ved deres gode Nemme, Flid og Lærelyst have erhvervet dem deres Foresattes Yndest og Anbefaling, ville kunne stifte i deres Födeland, navnlig paa en Tid, da Sandsen for en bedre Jorddyrkning og Kreaturrögt viser sig iblandt Islands Beboere", vil refundere Selskabet dets Tilskud enten heelt eller for störste Delen, hvilket i de to Aar for Underviisning, Kost og Logis udgjorde omtrent 600 Rd., hvoraf kun 100 Rd. vare refunderede ifölge den fornævnte kgl. Resolution. Ministeriet fandt imidlertid ikke at kunne gaae ind herpaa, deels fordi den beholdne Rente af det islandske Understöttelsesfond, der kun udgjorde omtrent 170 Rd., ikke strakte hertil, deels fordi Ministeriet havde forudsat, at de nævnte unge Mænd vilde blive anbragte som Lærlinge og ikke som Elever. Derimod fandt Ministeriet Anledning til, at refundere Selskabet 100 Rd. for Aaret 1853, ligesom for 1852.

Ministeriet havde endvidere modtaget Andragende om Understöttelse fra Jón Jónsson, en fattig Bondesön fra Island, der havde opholdt sig i Kjöbenhavn Vinteren over, for at lære det danske Sprog og forberede sig til at lære Landvæsenet. Landhusholdnings-Selskabet havde faaet ham anbragt paa Viumgaard i Jylland, og Ministeriet havde foreløbig tilstaaet ham til Reisen en Understöttelse af 40 Rd. — Saaledes indstiller Ministeriet:

„1) at det allern. maa tillades, at der refunderes Landhusholdnings-Selskabet et Belöb af 100 Rd. for Aaret 1853, i Anledning af de Udgifter, der af Samme ere foreskudte til Islænderne Sæmund Eiriksons og Jón Pèturssons Oplærelse i Landvæsenet, af Renterne af det ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island; samt

2) at den til Landvæsenslærling Jon Jonsson fra Island af det ommeldte Fonds Renter skete Udbetaling af 40 Rd. maa allern. approberes".

[Kongelig Resolution]: 1854.

Indstillingerne bifaldes. — Frederiksborg Slot den 2. Juni 1854 [1]. 2. Juni.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Althingsmænds Indkaldelse til Sessionerne.** Khavn den 9. Juni 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 422. 9. Juni.

I det i Afskrift hoslagte Andragende have Althingsmændene for Sönder- og Nordermule Sysseler, Jon Havardsson og Guttormur Vigfusson, samt Suppleanten for den förstnævnte, Einar Hjörleifsson, besværet sig over, at de ikke have erholdt den ved For. 8. Marts 1843 § 39 paabudne Indkaldelse til den i afvigte Sommer afholdte Althingsforsamling, og at de saaledes ikke have kunnet give Möde ved denne Session.

Stiftamtmanden over Island, hvis Erklæring over bemeldte Andragende er bleven indhentet, har i den Henseende oplyst, at han i de sidste Dage af April Maaned, da Commissorierne til de kgl. valgte Althingsmænd ankom til Landet, har udstedt Indkaldelser til samtlige Althingsmænd og afsendt de af disse Expeditioner, der vare bestemte til Norderamtet, til Sysselmanden for Myra Syssel, med Anmodning om ufortövet at sende dem direkte til Administrator Olsen i Hunavatns Syssel, hvem han ligeledes har tilskrevet om Expeditionernes videre Befordring, og at han iövrigt ikke seer sig istand til at meddele nogen videre Oplysning om, hvor eller hvorledes Indkaldelserne til de paagjeldende Althingsmænd, der, efter hvad der senere er opgivet, ere komne til deres Bestemmelse den 1. og 2. Oktbr. f. A., ere blevne opholdte, ligesom han heller

[1]) ved Indenrigsmin. Skrivelse 16. Juni 1854 er Indholdet og Motiverne til denne Resolutions § 1 meddelt Landhusholdnings-Selskabet. Isl. Copieb. 1854, Nr. 440.

1854. 9. Juni. ikke saa betimelig har erholdt Kundskab om denne Forsinkelse, at han med nogen Nytte kunde pr. Expres tilstille vedkommende Althingsmænd nye Indkáldelser.

Foranstaaende skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andragerne. — Indenrigsministeriet den 9. Juni 1854[1].

17. Juni. **Bekjendtgjörelse** for Hertugdömmet Slesvig, ang. **Loven om Skibsfart og Handel paa Island.** Khavn den 17. Juni 1854. — Denne Bekjendtgjörelse er udfærdiget af Ministeren for Slesvig, og indeholder Loven af 15. April 1854, om Skibsfart og Handel paa Island, paa Dansk og Tydsk, med Underskrifter under begge Texter. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, sign. Nr. 34, 16 Sider i 4to. Rubr. i Dep. Tid. 1854, S. 550. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger o. s. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 564. — *see* under Lov 15. April 1854.

26. Juni. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, angaaende Kjöb af **Husene paa Gaarden Arnarstapi.** Khavn den 26. Juni 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 452.

Ved i behagelig Skrivelse af 4. April d. A. at indberette, at Conferentsraad Thorsteinson til Fardag d. A. er fratraadt den Hovedparcel af Ombudsgaarden Arnarstapa, som han hidtil har haft i Brug og Besiddelse,

[1]) under s. D. er en Gjenpart af denne Skrivelse tilstillet Stiftamtmanden over Island, med den Bemærkning, „at der ikke er fundet Anledning til at gaa ind paa det af Hr. Stiftamtmanden fremsatte Forslag om, at det for Fremtiden burde gjöres Vedkommende til Pligt at indfinde sig til Althings-Sessionerne til anordningsmæssige Tider, selv om Indkaldelsen udebliver, med mindre de gjennem vedkommende Autoritet maatte blive underrettede om Sessionens Udsættelse". Isl. Copieb. 1854, Nr. 423.

har Hr. Amtmanden tillige bemærket, at da der ingen Huse eller Bygninger fölge med den nævnte Gaardparcel, idet disse ere nedfaldne og slöifede for mange Aar siden, uden at der, saavidt vides, er Nogen, hvem Forpligtelsen til at gjenopbygge dem paahviler, men det var at forudsee, at Stedet ikke vilde kunne bortbygsles, med mindre de til en middelmaadig Bondegaard nödvendige Huse og Bygninger enten bleve opförte fra nyt af, eller de Conferentsraad Thorsteinson tilhörende, paa Gaardens Grund staaende Bygninger, der med liden Bekostning skulle kunne omdannes til en hensigtsmæssig og passende Bondegaard, blive ham afkjöbte, har De efter Administrators derom gjorte Forslag, i Forventning af Ministeriets Approbation, meddeelt Deres Samtykke til, at Conferentsraad Thorsteinson maatte afkjöbes de ommeldte ham tilhörende Huse og Bygninger efter en paa samme af uvillige Mænd sat Vurdering. Og har Hr. Amtmanden derhos, ved at begjære Ministeriets Approbation paa denne Foranstaltning, tilföiet, at Gaardens Bortbygsling, hvis den ikke skulde ödesættes, strax maatte foretages, og ikke kunde udsættes indtil Ministeriets Resolution i denne Sag kunde blive indhentet. 1854. 26. Juni.

Foranlediget heraf undlader man ikke tjenstl. at melde, at det forinden Resolution i Sagen afgives vil være nödvendigt, at der hertil indsendes en Fortegnelse over de saaledes for Ombudskassens Regning kjöbte Huse, tilligemed en Underretning om den paa samme satte Vurdering og den erlagte Kjöbesum, i hvilken Henseende Hr. Amtmanden derfor anmodes om, snarest muligt at ville foranstalte det videre Fornödne. — Indenrigsministeriet den 26. Juni 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til den kongl. Commissarius ved Althinget, Amtmand Páll Melsted, angaaende **Hunavatns Syssels Repræsentation** 26. Juni.

1854. 26. Juni. **paa Althinget.** Khavn den 26. Juni 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 460. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, S. 11.

Ved som kongl. Commissarius at yttre Dem over, hvad der i og udenfor Althinget er forefaldet i Anledning af det af Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet mod Althingsmanden for Hunavatns Syssel, Læge Josep Skaptasons Möde ved Althinget i f. A. udstedte Forbud, samt den derefter stedfundne Forkastelse af Suppleantvalget for bemeldte Syssel m. m., har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 28. April sidstl. begjært Indenrigsministeriets Bestemmelse om:

1) hvorvidt praktiserende Læge Josep Skaptason i Hunavatns Syssel er at betragte som kgl. Embedsmand, der ifölge Althingsforordningens § 37 behöver Tilladelse til at modtage det paa ham faldne Valg til Althinget eller ikke; om vedkommende Amtmand uden særlige Nödvendighedstilfælde, saasom Tilstedeværelsen af en Omgangs-Syge, er berettiget til at forbyde ham at give Möde paa Althinget, samt endelig, om det ikke er nok, naar Skaptason kan formaae Distriktslægen i Norder-Amtet, til hvis Embedskreds Hunavatns Syssel hörer, til at paatage sig hans Forretninger under hans Ophold paa Althinget;

2) hvorledes Valgbestyrelserne i Island have at forholde sig i det Tilfælde, hvor enten den valgte Althingsmand eller Suppleant paa selve Valgmödet, strax efter Kundgjörelsen af Stemmegivningens Resultat, erklærer ikke at kunne modtage Valg; om Valgbestyrelserne da, naar alle de mödte Vælgere endnu ere tilstede, bör skride til et nyt Valg, eller om Valgforsamlingen i dette Tilfælde bör skilles ad, uagtet den da har Vished for, at kun een Mand er valgt, der i den hele Valgperiode kan repræsentere Sysselet; — hvorhos De med Hensyn til et af Dem Althinget derom givet Löfte har andraget paa:

3) at Ministeriet paa den Maade, som maatte ansees for at være den tjenligste og hensigtsmæssigste, vil föie Foranstaltning til, at Hunavatns Syssel for de tvende næstpaafölgende Sessioner af indeværende Valgperiode bliver tilbörligen repræsenteret paa Althinget. 1854. 26. Juni.

Idet Ministeriet med Hensyn til Besvarelsen af de under Nr. 1 og 2 opkastede Spörgsmaal maa henvise til de i Gjenpart vedlagte tvende Skrivelser herfra til Amtmand Havstein, respect. af D. D. og af 16. Mai d. A., skulde man, hvad den af Dem under Nr. 3 gjorte Indstilling angaaer, ikke undlade at tilföie, at Ministeriet ikke kan paatage sig at træffe nogen særlig Foranstaltning til at sikkre Hunavatns Syssel en Repræsentant paa Althinget. — Indenrigsministeriet den 26. Juni 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. hans Forbud imod en **Læges Möde som Althingsmand.** Khavn den 26. Juni 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 461. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, S. 9—10; jevnf. Norðri 1854, S. 59. 26. Juni.

Til Ministeriet er indkommet det i Gjenpart vedlagte Andragende, hvori praktiserende Læge Josep Skaptason, der er valgt til Althingsmand for Hunavatns Syssel, har forespurgt, hvorvidt hans Stilling som Læge i sidstnævnte Syssel og endeel af Skagafjords Syssel i Henhold til allerh. Resolution af 15. Decbr. 1837 medförer, at han ikke kan give Möde paa Althinget i de næstafholdende Möder, og hvorvidt han er pligtig til at skaffe en anden examineret Læge i sit Sted. Ligeledes har Ministeriet i behagelig Skrivelse af 4. Febr. d. A. modtaget Hr. Amtmandens Yttringer betræffende det samme Spörgsmaal, samt hvad der i og udenfor Althinget er forefaldet i Anledning af det af Dem i f. A. udstedte Forbud mod Skaptasons Möde ved Althinget m. v.

1854. 26. Juni. Efter at Ministeriet i denne Anledning har brevvexlet med Justitsministeriet, undlader man ikke, til Efterretning samt Bekjendtgjörelse for Læge Josep Skaptason tjenstl. at melde, at forsaavidt der er opkastet det Spörgsmaal, om Skaptason er at henregne til Embedsmænd eller ikke, kan samme ikke komme i Betragtning i denne Sag. Det var nemlig ikke Hr. Amtmanden, men Stiftamtmanden over Island, der havde at afgjöre, hvorvidt Skaptason behövede den i Anordn. 28. Mai 1831 § 2 og Forordn. 8. Marts 1843 § 37 omhandlede Tilladelse til at modtage Valget, hvilket iövrigt blev af Stiftamtmanden besvaret benægtende, idet Skaptason uden videre af ham blev indkaldt til Möde ved det i f. A. afholdte Althing. Men hvad enten Skaptason er at betragte som virkelig Embedsmand eller ikke, saa maatte De som Amtmand være berettiget til at paasee, at han ikke, for at rögte en Althingsmands Forretninger, forlod det Sted, hvor han havde en Læges Funktion at udföre, uden at der paa en fyldestgjörende Maade var sörget for, at de ham paahvilende Pligter kunde blive tilbörligen varetagne. Og ligesom Bedömmelsen af, hvad der udfordredes hertil, maatte tilkomme Dem, saaledes kan det ikke ligefrem antages for tilstrækkeligt, at en paa et andet langt bortliggende Sted bosat Læge (Distriktslægen), i Forbindelse med en Lærling, vilde paatage sig dette Hverv; thi ligesom den Sidste ikke har aflagt den anordnede Dulighedspröve, saaledes kan det neppe antages, at den Förste, uden at forsömme sit eget Embede, altid vilde kunne være tilstede, naar hans Hjælp behövedes, i det Distrikt, i hvilket Lægeforretningerne ere overdragne til Skaptason. Det maatte saaledes i det Hele være en Gjenstand for individuel Bedömmelse, om det under de givne Omstændigheder burde tillades Skaptason at begive sig til Reykjavík, til at tage Deel i Althingsforhandlingerne, og, ligesom der, efter hvad der foreligger, ikke skjönnes at være tilstrækkelig Anledning til at ansee den af Dem

tagne Beslutning, der maa formodes at hidröre fra pligtmæssig Omhu for Districtets Tarv, for feilende, saaledes kan Ministeriet ikke Andet end billige, at De ikke senere paa Althinget vilde indlade Dem paa at retfærdiggjöre Deres Handlemaade i den her omhandlede Henseende. Idet derhos Afgjörelsen af, hvorvidt Skaptason for den tilbagestaaende Deel af Valgperioden vil kunne give Möde paa Althinget, og paa hvilken Maade hans Forretninger i saa Tilfælde skulde varetages, ligeledes maa være overladt til Hr. Amtmanden efter de til enhver Tid foreliggende Omstændigheder, skulde man, med Hensyn til, at det af Dem er foreslaaet, at ordne Sagen paa den Maade, at Skaptason maatte blive udnævnt til virkelig Distriktslæge i Hunavatns og Skagafjords Sysseler, ikke undlade slutteligen at tilföie, at Justitsministeriet, under hvis Ressort dette Spörgsmaal hörer, har paa dertil given Anledning yttret, at, da bemeldte Spörgsmaal maa antages at ligge udenfor nærværende Sag, og det derhos ei kan skjönnes, at den paatænkte Ansættelse vilde kunne fjerne de Vanskeligheder, der stille sig i Veien for Skaptasons Möde ved Althinget, bör der ikke under nærværende Sag tages nogen Bestemmelse om dette Punkt. — Indenrigsministeriet den 26. Juni 1854. 1854. 26. Juni.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Oversendelse af Udenrigsministeriets **Instrux for Skibsförere.** Khavn den 28. Juni 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 481. — Bilaget i lithographeret Skrivelse paa et Halvark i Folio. 28. Juni.

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 30. i f. M., betræffende Fremgangsmaaden med Hensyn til Udstedelsen af latinske Söpasse, undlader man ikke tjenstl. at tilstille Hr. Stiftamtmanden hoslagte Afskrift af en fra Udenrigsministeriet under 29. f. M. udgaaet yderligere Instruktion angaaende den Maade, paa hvilken en Skibsförer, der, uden at have erhvervet Borgerskab,

1854. ifölge Lovgivningen er berettiget til at före Skib, har
28. Juni. at godtgjöre denne sin Berettigelse m. m. — Indenrigsministeriet den 28. Juni 1854[1].

[Bilag].

Circulaire fra Udenrigsministeriet til Overövrighederne i Danmark og Hertugdömmerne 29. Mai 1854 (autographeret Textblanket).

I Fortsættelse af Udenrigsministeriets Skrivelse af 25. Mai d. A., betræffende den Fremgangsmaade, der vil være at iagttage med Hensyn til Udfærdigelsen af kgl. latinske Söpas, bringes det herved til det kongel. Amts Kundskab, at Söindrullerede, der, uden at have vundet Borgerskab, fare som Sætteskippere, have at godtgjöre deres Berettigelse til at före Skib ved de dem meddelte Certificater som Sætteskippere, og at, som en Fölge heraf, bemeldte Certificater, for saadanne Sætteskipperes Vedkommende, træde istedetfor Borgerbrev i alle Tilfælde, hvor Forordn. af 4. Mai 1803 gjör sidstnævnte Dokuments Fremviisning til Betingelse for Udfærdigelsen af de omhandlede Söpas.

Endvidere finder Ministeriet sig foranlediget til at meddele det kongl. Amt, at naar et Skib eies af flere Personer, det da ikke er nödvendigt i Söpasset at nævne samtlige Rhedere, men at det, naar disses Antal overstiger to, er tilstrækkeligt at betegne de övrige ved Udtrykkene: cum aliis subditis nostris — et d'autres sujets danois — and others danish subjects.

28. Juni. **Islandske Departements** Circulaire til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Tillæg til Medicinaltaxten.** Khavn den 28. Juni 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 484—86.

---

[1]) under s. D. ere ligelydende Skrivelser afgaaede til Amtmændene i Island. Isl. Copieb. 1854, Nr. 482—483.

Hoslagt tilstilles Hr. (Tit.) tjenstl. 5 Exemplarer af „Förste Tillæg til Medicinaltaxten af 1853", til behagelig Uddeling blandt Lægerne i (N. N.) Amtet, i Henhold til det forhenværende danske Cancellies Skrivelse af 12. Juli 1845. 1854. 28. Juni.

[Bilag].

Förste Tillæg til Medicinal-Taxten af 1853.

Fra 1. Juli 1854 og indtil videre skulle de nedenfor anförte Medikamenter, ifölge allerh. Resolution af 14. Febr. 1844 § 3, udsælges fra Apothekerne i Danmark efter de her vedföiede Priser.

	Skilling.	
	℥	ʒ
Acidum phosphoricum dilutum	15	
Aerugo, Viridis aeris	9	
— pulverata	21	
Aloe lucida	6	
— — contusa	9	
— — pulverata	12	
Amygdalæ amaræ	5	
— — contusæ	7	
Aqua Amygdalarum amar. concent. . . .	10	2
Balsamum vitæ Hoffmanni	17	3
Cantharides	44	
— grosse pulveratæ	60	
— subtilissime pulveratæ	68	
Castoreum canadense	...	56
— — grosse pulveratum .	...	59
— — pulveratum	...	62
Catechu	4	
— pulverat.	16	
Cera flava	9	
— viridis	9	
Cinnabaris	31	

1854.
28. Juni.

	Skilling.	
	℥	ʒ
Cinnabaris præparata	43	
Coccionella	...	5
— pulverata	...	8
Cortex Cassiæ cinnamomeæ	9	
— — — contusus	12	
— — — pulveratus	15	
— Chinæ regius	43	
— — — contusus	52	
— — — pulveratus	61	8
— Cinnamomi acuti	20	
— — — contusus	36	
— — — pulveratus	44	
Cubebæ	10	
— contusæ	16	
— pulveratæ	22	
Cuprum sulphuricum venale	3	
— — — pulveratum	6	
Emplastrum Cantharidum ordinarium	25	
— — perpetuum	44	
— Hydrargyri	13	
— manus Dei	13	
— resolvens	16	
Extractum Chinæ regiæ aquosum	...	54
— — — spirituosum	...	65
— Ratanhiæ	...	15
Galbanum	25	
— pulveratum	37	
Globuli Tartari martiati	20	
Gummi Guttæ	17	
— — pulveratum	35	
Herba Lobeliæ inflatæ	13	
— — — concisa	16	
Hydrargyrum	15	

1854. 28. Juni.

	Skilling. ℥	Skilling. ʒ
Hydrargyrum depuratum	26	
— muriat. mite sublinatum Gr. 3 = 1 Sk.	...	13
Infusum Senegæ compositum	5	
— Sennæ compositum	10	
Kali tartaricum	34	
Lactucarium anglicum. Gr. 3 = 2 Sk.	...	27
Lapides Cancrorum	30	
— — præparati	36	
Liquor Ammonii anisatus	12	2
— Kali tartarici	15	
Manna calabrina	12	
Oleum Anisi	...	13
— Cajeputi	...	6
— carminativum	22	
— Chamomillæ æthereum	...	184
— Cinnamomi	...	67
— Laurinum	9	
— Lavendulæ	...	5
— Majoranæ	...	32
— Menthæ crispæ	...	19
— — piperitæ. Gtt. 1 = 1 Sk.	...	44
— Papaveris	5	
Orleana	11	
— pulverata	17	
Oxymel Aeruginis	15	
Pasta Glycyrrhizæ	14	
Phosphorus	24	4
Pulvis digestivus	30	
— refrigerans	16	
Radix Glycyrrhizæ	3	
— — concisa	6	1
— — pulverata	15	

1854.
28. Juni.

	Skilling. ℥	ʒ
Radix Ipecacuanhæ	...	8½
— — concisa	...	10
— — pulverata	...	15
— Ratanhiæ	12	
— — concisa	15	
— — pulverata	18	
— Salep	17	
— — pulverata	29	
— Senegæ	27	
— — concisa	30	
— — pulverata	39	
— Serpentariæ	7	
— — concisa	10	
— — pulverata	19	
Scammonium	160	
— pulveratum	208	
Semina Lycopodii	9	
Sevum bovinum	4	
Sperma ceti	12	
Succus Glycyrrhizæ	6	
— — compositus	21	
— — depuratus	17	
Syrupus Mannæ	8	
— Senegæ	7	
Tartarus boraxatus	30	
— depuratus	9	
— — pulveratus	15	
— natronatus	24	
Tinctura Cantharidum concentrata	32	5
— Castorei canadensis	108	14
— — — ætherea	124	16
— Chinæ composita	15	2
— — regiæ	25	4

	Skilling.		1854.
	ℨ	ß	28. Juni.
Tinctura Lobeliæ	14	2	
— Ratanhiæ	16		
Unguentum basilicum nigrum	7		
— Cantharidum	28	4	
— — colatum	33		
— Hydrargyri cinereum	12		
— terebinthinatum	8		
Vanilla	...	55	
Vinum Ipecacuanhæ	21	3	

Det kongl. Sundheds-Collegium i Kjöbenhavn, den 15. Juni 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Indkjöb af Leieqvilder til en bygslet Gaard.** Khavn den 28. Juni 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 488. 28. Juni.

Ved i behagelig Skrivelse af 4. April sidstl. hertil at indberette, at De har approberet Bortbygslingen af Ombudsgaarden Kothraun, hvis hidtilværende Opsidder havde opsagt samme til sidstafvigte Fardag, fra bemeldte Tid til Bonden Jon Jonsson af Arnarstöðum, blandt Andet paa Vilkaar, at han foruden de to Qvilder, som hidtil have fulgt med Gaarden, hvis jordebogsmæssige Qvildebesætning iövrigt er 4 Qvilder, endvidere skal modtage ½ Qvilde i Malkefaar, og deraf erlægge fuld Leie, nemlig 10 Pd. Smör, har Hr. Amtmanden derhos begjært Ministeriets Approbation paa, at De har bemyndiget Administrator til for Ombudskassens Regning at indkjöbe det halve Qvilde, som efter det Foranförte skal indsættes paa Gaarden Kothraun.

At Ministeriet, efter det under Sagen Oplyste, bifalder den saaledes af Hr. Amtmanden trufne Foranstaltning, det skulde man ikke undlade herved tjenstl. at meddele. — Indenrigsministeriet den 28. Juni 1854.

1854. 28. Juni. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Henlæggelse af **Revisionen af nogle Kirkeregnskaber** til Kjöbenhavn. Khavn den 28. Juni 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 497.

Med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 19. i f. M., hvormed fremsendtes forskjellige Regnskabssager, fulgte tillige Regnskaberne for Indtægterne af Kirkebai, Thykkebai og Langholts Kirker i Aaret 1852.

Vel er Revisionen af disse Regnskaber hidtil, i Medhold af det forrige Rentekammers Skrivelse af 16. Juni 1832, foretaget i Island. Imidlertid maa det dog ansees hensigtsmæssigere, at bemeldte Regnskaber, saavel som Regnskabet for Bjarnanes Kirke for Fremtiden revideres og decideres her paa samme Maade som Regnskaberne for de övrige Hs. M. Kongen tilhörende Kirker i Sönder-Amtet.

Men for at dette kan skee, vil det være nödvendigt, at ogsaa de foregaaende Regnskaber fra Fardag 1831 haves til Afbenyttelse ved Revisionen, og maa man derfor tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville foranstalte disse Regnskaber indsendte hertil snarest muligt. — Indenrigsministeriet den 28. Juni 1854.

30. Juni. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Oversendelse af Thorchilii Legats** Midler. Khavn den 30. Juni 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 513.

Af Thorchilii Börneskolelegats Midler, som ved Udbetaling ere blevne disponible, har Biskoppen over Sjællands Stift hertil indsendt en, ifölge vedlagte Mæglerattest for 386 Rd. 92 Sk. indkjöbt kgl. 4 pCt. rentebærende Obligation Nr. 837, udstedt den 29. Mai 1830, stor 400 Rd., med vedhængende Renter fra 11. Decbr. 1853.

Ved i Forbindelse med Ministeriets Skrivelser af 29. Septbr. 1851, 14. Septbr. 1852 og 17. Febr. f. A. tjenstl. hoslagt at fremsende bemeldte Obligation, der, efter af Ministeriet at være forsynet med behörig prohibitiv Paategning, som Legatet tilhörende, er noteret i Statsgjældens Böger, skulde jeg lige tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. anmodet om, behageligen at ville drage Omsorg for, at bemeldte Obligation bliver optagen paa Fortegnelsen over de Legatet tilhörende og ved Islands Stiftamthuus beroende kongel. Obligationer, idet jeg ikke undlader at tilföie, at Landfogden i Island nærmere vil blive tilskrevet det Fornödne om, af Jordebogskassen for Fremtiden at udbetale Renterne af den omhandlede Obligation. 1854. 30. Juni.

For Modtagelsen af Obligationen udbeder Ministeriet sig Tilstaaelse meddeelt. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 30. Juni 1854.

Kongelig Resolution ang. **Understöttelse til en Agronom** fra Island. Skodsborg den **30.** Juni 1854. — Isl. Dep. Forest. og Resol Prot. 1854, Nr. 39. — I Indenrigsministerens (Tillisch's) Forestilling 26. Juni foredrages, at Landvæsens-Elev Jón Pètursson fra Island, som havde opholdt sig 1½ Aar paa Hofmansgave og den sidste Vinter paa Haraldslund, agtede sig nu tilbage til Island, og sögte om Understöttelse til at forskaffe sig nogle Agerdyrkningsredskaber, som Landhusholdnings-Selskabet ikke har kunnet tilstaae ham, til en Værdi af 80 til 100 Rd., deri indbefattet en lille Arbeidsvogn. Dertil anbefaler Ministeriet ham ogsaa, og indstiller: 30. Juni.

„at der allernaad. maa tilstaaes Islænderen Jón Pètursson en Understöttelse af 80 Rd. til Anskaffelse af Agerdyrkningsredskaber, af Renterne af det ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island".

1854. [Kongelig Resolution]:

30. Juni. Indstillingen bifaldes. — Skodsborg den 30. Juni 1854.

30. Juni. **Kongelig Resolution,** hvorved **Statsbudget** for **Finantsaaret 1854 til 1855 approberes.** Eremitagen den 30. Juni 1854. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, „Statsbudget" m. v. 2 + 116 Sider i 4to. (Titelblad, Resolutionen S. 1—2, Finantsminister (Sponnecks) Forestilling 28. Juni 1854, S. 3—7. Statsbudgettet med Bilage S. 8—116). Depart. Tid. 1854, S. 585—595. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, S. 573—585. — Uddrag, hvori kun anföres hvad der direkte henföres til Island.

Vi ville allernaad. have det indbemeldte Udkast approberet som Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855, og bemyndige Vort Finantsministerium til paa lignende Maade, som for afvigte Finantsaar, at bringe samme til almindelig Kundskab ved Trykken, saavel i det danske som i det tydske Sprog. — Eremitagen den 30. Juni 1854.

[Bilag].

Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.

Indtægter:

A. Fælleds for hele Monarchiet . . . .

B. Særlige for de enkelte Landsdele . . . .

a. 3. Islandske Intrader (Indtægts-Bilag 13) 27629 Rd. 6 Sk.

Indtægts-Bilag 13. Islandske Intrader:

	Rd.	β
1. Almindelige Indtægter	1970	»
2. Særegne Indtægter	19459	6
Lateris . . .	21429	6

	Rd.	β	1854.
Transport	21429	6	30. Juni.
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgscapitaler	1000	»	
4. Tilbagebetaling af foreskudte Summer .	5200	»	
Ialt . . .	27629	6	

Jevnf. Kongerigets Finantslov af 23. Marts 1854, Cap. I. B. § 14, Side 13.

ad 1. Disse Indtægter ere: Afgift af Arv og overdragne Eiendomme. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger, samt Rangskat.

ad 2. Herunder falder: Syslernes Forpagtningsafgifter, Langthingsskriverlön, administrerede Mandtalsbogsintrader, Kongetiende, Laugmandstold, Gebyrer for islandske Söpas, Afgift af Skibe efter Plakat af 28. Decembr. 1836 § 13, Indtægter af det kgl. Jordegods, Forpagtningsintrader, Rente af Kjöbesummen for Jorden Laugarnes, Afgift af Jorden Bessastad m. m., samt tilfældige Indtægter.

Udgifts-Bilag 10. Indenrigsministeriet . . .

B. Island: Rd. β

a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende:

1. Lönninger, Contoirhold, m. v. 9285 Rd. » Sk.
2. andre Udgifter . 5470 — 16 —

——————14755 16

b. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:

1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente 4100 Rd.
2. Udgifter til Medicinalvæsenet . . . . 5480 —

———— 9580

c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedkommende:

1854. Rd. β
30. Juni. 1. Udgifter til Geistligheden
3162 Rd. 72 Sk.
2. Det lærde Skolevæsen . . . . 13490 — » —
——— 16652 72
d. Uforudseelige og tilfældige Udgifter 4000
——— 44987 88

ad B. ad a. 1. Nemlig for Stiftamtmanden, Amtmændene, Landfogden og Sysselmændene.

ad b. 2. Lönninger 5080 Rd.; andre Udgifter 400 Rd.

ad c. 2. Lönninger 8250 Rd.; andre Udgifter 5240 Rd.

7. Juli. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Beregning af Told og Skibsafgifter af islandske Skibe i Norge.** Khavn den **7. Juli 1854.** — Isl. Copieb. 1854, Nr. 528.

Kjöbmand og Borger i Reykjavík, Jon Markusson, har i et til Indenrigsministeriet under 2. Januar d. A. indgivet Andragende besværet sig over, at han ved Udklareringen af den ham tilhörende Galease „Christine Marie" i Foraaret 1852 maatte betale til Toldvæsenet i Mandal, foruden Udförselstolden af den derfra udförte Trælast og Skibsafgifterne, 50 pCt. af de samlede Afgifter i Forhöielsesafgift, paa Grund af at Skibet tilhörte ham som islandsk men ikke som dansk Borger.

Efter at man i Anledning heraf har gjennem Udenrigsministeriet ladet indhente fornödne Erklæringer fra det norske Toldvæsen, er derved oplyst, at den omhandlede Forhöielsesafgift er opkrævet i Henhold til 5. Artikel i den mellem de forenede Riger og Danmark under 2. Novbr. 1826 afsluttede Handels- og Skibsfarts-Traktat, sammenholdt med det norske Finants- og Told-Departements Circulairer af 8. Januar 1827 og 7. Mai 1846, og er saaledes aldeles lovbegrundet.

Hvilket man ikke har villet undlade tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden til videre Bekjendtgjörelse for Kjöbmand Jon Markusson. — Indenrigsministeriet den 7. Juli 1854. 1854. 7. Juli.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Underhandling om Nedsættelse af Skibsafgifter** i Norge af de **islandske Borgere** tilhörende Skibe. Khavn den 7. Juli 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 536. 7. Juli.

I Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af D. D., angaaende et Andragende, hvori Kjöbmand og Borger i Reykjavík, Jon Markusson, har besværet sig over, at han ved Udklareringen af den ham tilhörende Galease „Christine Marie" i Foraaret 1852 maatte betale til Toldvæsenet i Mandal en Forhöielsesafgift paa Grund af at Skibet tilhörte ham som islandsk og ikke som dansk Borger, undlader man ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at meddele, at Ministeriet, efter at det ved Correspondence med Udenrigsministeriet var oplyst, at den omhandlede Forhöielsesafgift er hjemlet ved de mellem Danmark og de forenede Kongeriger bestaaende Traktater, har gjort de fornödne Skridt til, at Underhandlinger kunde blive indledede med de forenede Riger for at faae dette Forhold forandret for Islands Vedkommende, efter at ved Lov af 15. April d. A. Adgang til Skibsfart og Handel paa dette Land nu er aabnet for alle Nationer fra 1. April næste Aar at regne, samt national Behandling indrömmet alle de Fremmede, der ville tilstaae det danske Flag Ligeberettigelse. — Indenrigsministeriet den 7. Juli 1854.

Stiftamtets Bekjendtgjörelse ang. **Udstedelse af latinske Söpasse.** Islands Stiftamtshus den 11. Juli 1854. — Denne Bekjendtgjörelse er udstedt i 11. Juli.

1854. Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse 30. Mai 1854 og Udenrigsministeriets Circulaire 25. Mai 1854 (see ovenf. S. 654—657).
11. Juli. Íngólf. S. 132.

Auglýsíng. þareð tilskipun af 4. Mai 1803 um konúngleg sjó-leiðarbréf á Latínu nú aptur, vegna styrjaldar þeirrar, sem er í vændum milli sjóveldanna, á að fá gildi, þá hefir stjórnin sent mèr nokkur eyðuskjöl til áðurnefndra sjó-leiðarbrèfa, og á þeim gefins að útbýta þeim skipum, sem sigla hèðan frá landi beina leið til útlanda, eður til annara hafna en þeirra, sem eru afskiptalausar (*neutrale*) af stríðinu, og liggja í kríngum Kattegat og Austursjó.

þessvegna hljóta þeir kaupmenn í Suðuramtinu, sem ætla sèr að senda skip til utanríkis staða, að útbúa þau með latínsku sjó-leiðarbrèfi, og verða þeir skriflega að beiðast þess hjá mèr, jafnframt og þeir senda mèr skýrteini þau, er hèr segir:

1) Smíðbrèf skipsins (*Biel- eller Bygnings-Brev*) og kaupbrèf (*Skjöde*), ef það hefir að sölum gengið.

2) Fullvissu brèf fyrir eignarrètti reiðarans til skipsins (*Skibscertificat*), útgefið af yfirvaldinu á þeim stað, hvar skipið á heima.

3) Borgarabrèf skipherrans.

4) Eiðstaf skipherrans, um, að hann ekki vili misbrúka hið umbeðna leiðarbrèf.

Íslands stiptamtshúsi þann 11. Juli 1854.

J. D. Trampe.

14. Juli. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **islandsk Söpas for et norsk Skib.** Khavn den 14. Juli 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 547.

I Henhold til Plak. af 1. Juni 1821 og 22. Marts 1839 er der meddeelt Vedkommende islandsk Söpas til med Skonnertskibet „Janus", drægtigt 25 Commerce-Læster, Skibsförer C. M. Feger af Egersund, at overföre

til Island Tömmerladning fra Norge med den i Indenrigsministeriets Skrivelse til Hr. Stiftamtmanden af 21. Marts 1851 omhandlede, i Passet indförte nærmere Bestemmelse, at hvis Varer udföres med Skibet direkte fra Island til andre Steder end danske Havne og dermed bestuves mere end Halvdelen af Skibets Drægtighed, der da af den fulde Drægtighed erlægges samme Afgift som paabuden er i Plak. af 28. Decbr. 1836 § 13, nemlig 2 Rd. 32 Sk. pr. Commercelæst. 1854. 14. Juli.

Dette meddeles Dem herved tjenstl. til behagelig Efterretning, og udbedes, saafremt Skibet maatte anlöbe nogen Havn i Sönder-Amtet, Ministeriet underrettet saavel herom som om hvad Ladning det har medbragt. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 14. Juli 1854[1].

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Jordebogskassens Ret til Vrag paa Vestmannöerne.** Khavn den 14. Juli 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 550. 14. Juli.

Da Ministeriet ikke ved det i Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 19. Mai sidstl. Anförte har fundet sig foranlediget til at forandre sin i Skrivelse af 10. April d. A. udtalte Anskuelse om, at Provenüet af det Vogrek og Drivtræ, der bjerges paa Vestmannöe, bör tilfalde den islandske Jordebogskasse, men ikke Justitskassen, og da saaledes det i Justitskassen for Aarene 1845—1850, begge inclusive, som Indtægt af Vrag paa Vestmannöe indbetalte Belöb, ialt 404 Rd. 40 Sk., vil være at refundere Jordebogskassen af Justitskassens Midler, skulde man tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville foranstalte

[1]) Ligelydende Skrivelser ere under samme Datum afgaaede til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, og Amtmanden over Vester-Amtet i Island. Copieb. sst. Nr. 548—549.

1854. 14. Juli. det i saa Henseende Fornödne, idet man tilföier, at Landfogden paa Island under D. D. er tilskrevet om at modtage Belöbet og beregne samme til Indtægt i Islands Jordebogskasse-Regnskab. — Indenrigsministeriet den 14. Juli 1854[1].

14. Juli. **Indenrigsministeriets Skrivelse** til Stiftamtmanden over Island, ang **Brugen af det danske Sprog i Embedssager, som kunne blive sendte til Ministerierne.** Khavn den 14. Juli 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 554. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, S. 12. — Denne Skrivelse anföres som publiceret 1855 i Stranda Syssel.

Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har gjort opmærksom paa, at det i flere til Ministeriet fra Island indkomne Sager er forekommet, ikke alene at Ansögninger indsendes affattede i det islandske Sprog, men ogsaa at Betænkninger i Sager, der skulle forelægges Ministerierne, afgives i fornævnte Sprog af Embedsmænd, der meget vel kunne skrive Dansk, og derefter, uden at være forsynede med Oversættelse, nedsendes hertil, hvilket synes at kunne give Anledning til flere Ulemper og navnlig forvolde Forsinkelse, naar Oversættelse her skal foretages. Ovennævnte Ministerium har derhos formeent, at det vel ikke kan fordres, at de af Indbyggerne, som ikke ere pligtige til at kunne skrive Dansk, sende deres Ansögninger eller andre Andragender til Ministerierne affattede i det danske Sprog, samt at der ikke vil være Noget at erindre imod, at Correspondencen mellem de islandske Embedsmænd indbyrdes i de Sager, som ikke egne sig til ministeriel Afgjörelse, föres i det islandske Sprog, selv om de ligesaa let maatte være istand til at skrive Dansk, hvor-

[1] s. D. Skrivelse til Landfogden om samme Gjenstand. — Isl. Copieb. sst. Nr. 551.

imod Samme har antaget, at det med Föie kan indskjærpes de islandske Embedsmænd, som ere det danske Sprog mægtige — hvilket maa antages om alle dem, der beklæde et Embede af saadan Beskaffenhed, at de for at opnaae samme maae have udholdt en Examen ved Universitetet — at de, ikke blot hvor de direkte skrive til Ministerierne, men ogsaa naar de afgive Erklæringer, der ere bestemte til at indsendes til Samme, betjene sig af det danske Sprog, ligesom den Övrighed, der indsender en Sag til Ministerierne, bör, naar det er fornödent at samme ledsages af de til ham afgivne Erklæringer, hvor disse ere skrevne i det islandske Sprog, vedlægge bekræftede Oversættelser af samme. 1854. 14. Juli.

Da Indenrigsministeriet ganske maa tiltræde de saaledes af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet fremsatte Anskuelser, skulde man tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, deels selv at ville iagttage de i det Foranstaaende givne Forskrifter om Brugen af det danske Sprog i Sager, der ere bestemte til at indsendes eller kunne formodes at ville blive indsendte til Ministerierne, deels at ville gjöre vedkommende Embedsmænd i det Dem betroede Amt bekjendte med de i nærværende Skrivelse indeholdte Forskrifter, og paasee, at samme af dem overholdes. — Indenrigsministeriet den 14. Juli 1854 [1].

Kongelig Resolution ang. **Bevilling til Telegraph-Anlæg** over **Island til Amerika.** Skodsborg 24. Juli.

[1]) s. D. ere ligelydende Skrivelser fra Indenrigsministeriet afgaaede til Amtmændene i Island, samt Meddelelse med Gjenpart til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Isl. Copieb. sst. Nr. 555—557. — Fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet er ligeledes Skrivelse af samme Indhold under 19. August 1854 afgaaet til Stiftsövrigheden i Island. Isl. Copieb. sst. Nr. 591.

1854. 24. Juli. den 24. Juli 1854[1]. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1854, Nr. 41. — I allerund. Forestilling fra Indenrigsministeren (Tillisch) af 20. Juli foredrages et fra Tal. P. Shaffner, Sekretair ved Telegraph-Confoederationen i de forenede Stater i Nordamerika, indkommet Andragende, hvori han tilbyder at anlægge en elektrisk Telegraph mellem Amerika og Europa, nemlig over Grönland, Island og Færöerne til Norge og Kjöbenhavn, saaledes at den paa sidstnævnte Sted stöder sammen med de europæiske Telegraphlinier, Alt paa fölgende Betingelser:

1) at der tilstaaes ham udelukkende Ret til at anlægge og benytte en Telegraphlinie over og igjennem Færöerne, Island og Grönland, samt Ret til at udvide Linien til Kjöbenhavn, for et Tidsrum af 100 Aar, under Betingelse af, at den hele Linie fra Amerika til Europa skal være i Stand inden 10 Aar fra 4. Juli 1854, og at Bevillingen i modsat Fald bliver ugyldig og uden Kraft.

2) at der tilsiges ham de fornödne Landstrækninger, hvis Störrelse ikke nu kan opgives, i de nævnte Bilande, saaledes at Landstrækningerne udvælges af Bevillingshaveren, eller den Forening, som benytter denne Bevilling, samt forbeholdes og overleveres denne Forening, naar Linien er istand til at bringe et Budskab fra Europa til Amerika i Löbet af 24 Timer.

3) at den danske Regjering altid skal have fortrinlig Adgang til at sende Depecher til Lokal-Autoriteterne paa Færöerne, Island og Grönland, i Tilfælde af Krig, Oprör, eller overhovedet i Regjerings-Anliggender.

4) at den danske Regjering skal have Ret til at före Control med den ovennævnte Forening til enhver Tid, efter forud at have givet Foreningen passende Varsel til at forberede en Udsigt over dens Virksomhed.

Ministeriet har i denne Anledning indhentet Betænkning fra den administrerende Direction for den kgl. grönlandske og færöeske Handel, fra hvis Side Intet er fundet at erindre mod det paatænkte Anlæg for Grönlands og Færöernes Vedkommende, hvorhos man har brevvexlet om Sagen med Finantsministeriet, der desangaaende har indhentet Betænkninger fra General-Postdirecteuren og Telegraph-Directeuren, hvilken sidstnævnte Embedsmand har affattet et Udkast til en Concession til et saadant Anlæg med Motiver, der i det Hele er tiltraadt saavel af General-

[1]) Bevilling 16. August 1854.

Postdirecteuren, som ogsaa, dog med nogle mindre væsentlige Modifikationer, af Finantsministeriet. Telegraph-Directeuren har, ved at fremsende det ommeldte Udkast, bemærket, at, hvor dristig end den Plan er, at anlægge en Telegraph-Linie mellem Europa og Nordamerika, og hvor store Vanskeligheder der end stille sig i Veien for et saadant Foretagende, tör man dog ikke betragte dets Udförelse som en Umulighed, og naar et Project dertil fremkommer fra en Mand som Ansögeren, der indtager en höi Stilling i den Nordamerikanske Telegraphforening, bör Regjeringen næppe undlade at tillægge det den Vigtighed, det fortjener. Dertil regner Telegraph-Directeuren imidlertid ei alene, at man paa bedste Maade skal fremme dette Anliggende, men ogsaa, at man skal drage passende Fordele af de danske Besiddelsers heldige Beliggenhed som Mellempunkter for en Telegraph-Forbindelse mellem de to Verdensdele. Alene den Omstændighed, at Ansögeren efter moden Overveielse har valgt Veien over Island, Grönland og Færöerne, er, efter Telegraph-Directeurens Anskuelse, Beviis for, at denne Retning i Sagkyndiges Öine er den mest hensigtsmæssige, og det turde vel være, at den betragtes som den eneste mulige. Man er nemlig i den senere Tid bleven opmærksom paa, at lange underjordiske og undersöiske Ledninger frembyde en særegen Hindring for den elektriske Ströms Gjennemgang, hvilken vel har ladet sig overvinde ved de Strækninger, hvormed man hidtil har arbeidet, men, da den voxer i et overordentligt Forhold til Længden, turde det vel være, at den ved de betydelige Afstande, hvorom her er Tale, vilde have en höist skadelig Indflydelse, og i ethvert Tilfælde har denne Betragtning maaskee den största Betydning ved Valget af de forskjellige Veie, og man vil derfor, naar det kan undgaaes, hverken bestemme sig for den lige Linie mellem Nordamerika og England, eftersom her ikke er et eneste Punkt, der kan benyttes som Mellemstation, eller for Veien over de Azoriske Öer, eftersom Afstanden mellem dem og Nordamerika idetmindste er en Fjerdedeel större end den störste Havstrækning paa den nordlige Linie (Grönland-Island).

1854. 24. Juli.

Som allerede bemærket har Finantsministeriet i det Væsentlige henholdt sig til hvad der ovenfor er anfört, saavel om Önskeligheden af, at Foretagendet fremmes, som at Leiligheden benyttes til at forskaffe Danmark de Fordele, som ville flyde af Foretagendets Realisation netop paa den paatænkte Maade, og blot tilföiet, at det maatte forbeholdes at

1854. tage nærmere Bestemmelse om, paa hvilket Punkt af Sjælland
24. Juli. Tilslutningen af Linien skulde finde Sted, samt hvilken passende Afgift der kunde være at paalægge for Benyttelsen af det til Liniens Anlæg overladte Terrain, ligesom det endelig maatte forbeholdes nærmere at fastsætte Betingelserne for Benyttelsen af det her alt existerende Telegraph-Anlæg.

Da Indenrigsministeriet ganske tiltræder hvad der af Finantsministeriet er yttret om Önskeligheden af, at det omhandlede Anlæg fremmes paa den ovenfor antydede Maade, og derhos finder det af Telegraph-Directeuren forfattede Udkast[1], saaledes som samme nærmere er modificeret efter Con-

---

[1]) Dette Udkast, som tilligemed korte Motiver til samme er vedheftet Resolutionen, er saalydende:

„Udkast til Concession for Tal. P. Shaffner til at anlægge og benytte en Telegraphlinie fra Nordamerika til Kjöbenhavn.

1. Tal. P. Shaffner meddeles herved Tilladelse til paa egen Bekostning og Risiko at anlægge og afbenytte en Telegraphlinie fra Nordamerika over Grönland, Island og Færöerne til Kjöbenhavn, som eneste Endepunkt for dette Telegraphanlæg, og under Betingelse af, at Linien forövrigt ikke maa beröre andre europæiske Lande end Norge og Sverrig.

Linien föres i Land enten umiddelbart ved Kjöbenhavn, eller paa et hvilketsomhelst andet Punkt af Öen Sjælland, og forbindes med det danske Stats-Telegraphanlæg i Helsingör, eller Kjöbenhavn, eller et andet Sted, alt efter den danske Regjerings nærmere Bestemmelse, alt paa Tal. P. Shaffners Bekostning.

Iövrigt forbeholdes nærmere Bestemmelse af de Betingelser, under hvilke det paa Sjælland allerede existerende Telegraphanlæg kan benyttes.

2. Det Terrain af Land paa Grönland, Island og Færöerne, der maatte udfordres til det nævnte Anlæg, kan, forsaavidt ikke nogen Privatmand derover maatte have nogen Eiendomsret, ved speciel Resolution ventes Tal. P. Shaffner overdraget, idet forövrigt Betingelserne for Afstaaelsen saavel af det Kronen tilhörende Land, som af det, der maatte tilhöre private Eiendomsbesiddere, nærmere ville være at fastsætte.

3. Tal. P. Shaffner forbinder sig til snarest muligt

ference med General-Postdirektoratet og Forslag fra Finants- 1854.
ministeriet, hensigtsmæssigt som et Grundlag, hvorefter nær- 24. Juli.
mere Forhandling om Sagen kan være at indlede, indstilles:

at fuldende dette Foretagende, og gives ham hermed en Henstand af 10 Aar fra denne Concessions Datum. Er Anlæget ikke fuldført til den Tid, skal den danske Regjering være berettiget til at tilbagekalde den givne Concession uden nogensomhelst Forpligtelse for Regjeringen til at erstatte Tal. P. Shaffner det for ham derved opstaaede Tab.

4. Den danske Regjering forbeholder sig fri Befordring af dens Statsdepecher paa den omhandlede Linie, indtil et Indhold af 300 Ord maanedligt. Endvidere skulle saadanne Depecher altid befordres fremfor private Depecher.

5. For at skadeslösholde Tal. P. Shaffner for de med Iværksættelsen af dette Anlæg forbundne Omkostninger, skal Tilladelsen til at anlægge en Telegraphlinie fra Nordamerika til Kjöbenhavn i Henhold til Art. 1 være givet ham paa 100 Aar, at regne fra nærværende Concessions Datum, og med Udelukkelse af et hvilketsomhelst andet Foretagende af samme Art.

Efter Udlöbet af denne Termin forbeholder den danske Regjering sig at meddele en ny Concession til hvem den vil, og paa de Betingelser, den da maatte bestemme; dog skal den eller de, til hvem nærværende Concession da maatte være overdragen, have Fortrinnet, forsaavidt de ville gaae ind paa de af den danske Regjering stillede Betingelser.

6. Som Garanti for, at dette Foretagende fremmes med den fornödne Kraft og Hurtighed, forpligter Tal. P. Shaffner sig til, efter Forlöbet af 3 Aar efter denne Concessions Datum, at godtgjöre for den danske Regjering, at han i dette Öiemed i det mindste har anvendt 100,000 Daler dansk Rigsmönt. Forsaavidt et saadant Belöb ikke er medgaaet, forpligter han sig til at deponere Differentsen hos den danske Regjering, og denne Sum skal da tilbagebetales ham, naar Anlæget er fuldført inden den i Art. 5 nævnte Frist af 10 Aar, men i modsat Fald tilfalde den danske Regjering. Undslaaer han sig for eventualiter at deponere et saadant Belöb, skal Concessionen

1854. 24. Juli. „at Deres Majestæt allern. vil give Tal. P. Shaffner Tilsagn om, at erholde Tilladelse til at anlægge en elektrisk Telegraph fra Amerika over Grönland, Island og Færöerne til Norge og Kjöbenhavn, paa nærmere bestemmende Vilkaar; og at Deres Majestæt lige allern. vil tillade, at det overdrages Telegraph-Directeur Faber at indlede nærmere Forhandling med Tal. P. Shaffner angaaende denne Sag, paa Grundlag af de Bestemmelser, som indeholdes i det vedlagte Udkast".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Skodsborg den 24. Juli 1854[1].

26. Juli **Forordning** om det **danske Monarchies Forfatning** for dets **Fællesanliggender.** Eremitagen den 26. Juli 1854. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 4 Bl. i 4to. Ogsaa paa Dansk og Tydsk (9 Bl. i 4to) og paa Tydsk alene. Forordningen med Motiver i Dep. Tid. 1854, S. 617—621. 623—631. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 587—592. — Denne Forordning er, tillige med andre almindelige

---

betragtes som tilbagetaget, og det uden at Tal. P. Shaffner derfor skal have nogetsomhelst Krav paa Erstatning fra den danske Regjerings Side.

7. Tal. P. Shaffner skal være berettiget til at overdrage til Hvemsomhelst, enten et Selskab eller Enkeltmand, den ham herved givne Tilladelse, idet de dertil knyttede Forpligtelser samtidigt overtages; dog skal enhver saadan Overdragelse bringes til den danske Regjerings Kundskab, og skal den eller de, der lede dette Foretagende, saavel under de forberedende Arbeider som efter dets Fuldendelse, være forpligtet til efter en passende Frist at give den danske Regjering enhver Oplysning, den maatte forlange, om Alt hvad der vedkommer samme".

[1]) Indholdet af denne Resolution er ved Skrivelser af s. D. fra Indenrigsministeriet meddeelt Finantsministeriet, Udenrigsministeriet og Shaffner. Isl. Copieb. 1854, Nr. 562-564.

Love, forelagt Althinget 1855, men tilbageviist af Thinget som ugjeldende. Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 772—773; den er derefter ophævet ved Forfatningslov 2. Oktbr. 1855. 1854. 26. Juli.

Patent, hvorved **Rigsraadet sammenkaldes.** Eremitagen den 26. Juli 1854. — Udgivet fra Indenrigsministeriet (Tillisch); den sammenkalder Rigsraadet til Möde i Kjöbenhavn den 1. Septbr. 1854. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 1 Ark i Fol. Patent-Format. Depart. Tid. 1854, S. 623. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 592—593. 26. Juli.

Gavebrev af Repstyrer **Þorleifur** Kolbeinsson og Hustru paa en **Jord til Börneskolen paa Eyrarbakki.** Stóru-Háeyri 7. August 1854. — Þjóðólf. VI, 270—271. 7. August.

Við undirskrifuð ektahjón: eg Þorleifur Kolbeinsson, hreppstjóri í Stokkseyrar hrepp, og eg Sigríður Jónsdóttir, sem engan lífserfíngja eigum, og höfum því arfleidt hvort annað, gjörum hèrmeð heyrum kunnugt, að við í dag gefum barnaskólanum á Eyrarbakka eignarjörð okkar Efrivallarhjáleigu, liggjandi í Gaulverjabæjar hreppi innan Árnes sýslu, sem er 10 hundruð að dýrleika, með 2 (tveimur) málnytu kúgildum og 60 (sextíu) álna landskuld, samt öllu því, er lèðri jörðu fylgt hefir og fylgja ber, að engu undan skildu, með eptirfylgjandi skilmálum:

1. Áskiljum við okkur að njóta afgjalds og hafa alla umsjón ofannefndrar jarðar svo lengi, sem báðum okkur eður öðru verður lífs auðið.

2. Afgjald jarðarinnar Efrivallarhjáleigu, sem nú er tíutíu álnir, skal að okkur báðum frá föllnum árlega, þegar kennsla fram fer í barnaskólanum, brúkast hálft í kennslulaun gáfaðra, námfúsra og velsiðaðra fátækisbarna úr Stokkseyrar hreppi, sem annaðhvort alast á fátækra fè, eður eru þeim við hönd, sem þiggja sveitar-

1854. styrk, eður og ekki geta komið barni í skólann án hans.
7. August. — Hinn helmíng afgjaldsins skal setja á vöxtu árlega utanlands eður innan, og má öldúngis ekki, hvernig sem á stendur, breyta útaf þeirri reglu, og aldrei eyða meiru en hálfu afgjaldinu árlega.

3. Yrði einhverra orsaka vegna svo ástadt, að ekki væri kennt í barnaskólanum eitt eður fleiri ár, eður ef ekkert barn er til í hreppnum svo á sig komið, sem undir tölulið 2 er um getið, skal allt afgjaldið bætast við höfuðstólinn og meðhöndlast samkvæmt seinni hluta undir tölulið 2, og má það ekki öðruvísi brúkast, hvernig sem á stendur.

4. Penínga höfuðstólsins, sem verður af hálfu afgjaldinu, og sem árlega eykst með allri rentunni og renturentu, má öldúngis ekki brúka, eður til hans taka, hvernig sem á stendur, hvorki til endurbótar skólahússins, nè annars; ekki má heldur nokkru sinni eyða rentunni, samkvæmt 2. og 3., allt þángaðtil höfuðstóllinn er orðinn 10,000 ríkisdalir (auk jarðarinnar Vallarhjáleigu), sem, ef vel er á haldið og óhöpp ekki uppá falla, gæti orðið hèrum að 100 ára fresti. — Þegar höfuðstóll skólans hefir náð tèðri upphæð, má leigan öll brúkast í þarfir skólans, eptir því sem skólastjórninni og öðrum, er hlut eiga að, samkvæmt tölulið 6., virðist bezt fallið, en vakandi auga skal skólanefndin hafa á því, að höfuðstóllinn aldrei mínki um aldur og æfi, heldur aukist, ef því verður við komið.

5. Aldrei má jörðin Vallarhjáleiga seljast, heldur á hún um aldur og æfi að vera eign barnaskólans á Eyrarbakka. Þar að auki sýnist okkur, að kaupa ætti góða jörð, eða jarðir, fyrir penínga höfuðstóls skólans, þegar hann er orðinn svo mikill, að hann nemur því.

6. Sóknarpresturinn í Stokkseyrar sókn, og tveir eða þrír hyggnustu, framsýnustu og rèttsýnustu bændur í Stokkseyrar hreppi, hverja skólanefndin kýs, skulu ásamt barnaskóla-nefndinni ætíð hafa á hendi stjórn og umsjón yfir höfuðstól barnaskólans og jörðinni Vallarhjáleigu,

eptir okkur bæði látin, bæði með byggíngu og jarðabætur, samt hver njóta skal í hvert skipti þess helmíngs af afgjaldinu, sem eyðast má, samkvæmt tölulið 2., hvernig og hverjum leigja skal hinn helmíng afgjaldsins og penínga höfuðstólsins. 1854. 7. August.

7. Til þess að reglum þessum verði því fremur fylgt og eptir þeim breytt, áskiljum við erfíngjum okkar rètt til Vallarhjáleigunnar með afgjaldinu, og peníngahöfuðstólsins, sem annars arfs, sè vanrækt aukníng höfuðstólsins, þángað til hann hefir náð 10,000 ríkisdölum, og hafa þeir sama rètt, sè rentan þar á eptir brúkuð til annars, en í þarfir Eyrarbakka barnaskóla; ella hafa erfingjar okkar alls engan rètt til þessa fjár, svo það verður, að okkur frá föllnum, á valdi barnaskólanefndarinnar og sóknarprestanna, hvort skólanum kemur að notum gjöf þessi, eður ekki.

Þessu gjafabrèfi til staðfestu, sem gjört er í laga leyfi og ekki er 1/4 partur aflafjár okkar, eru okkar undirskrifuð nöfn og hjásett signet, í viðurvist undirskrifaðra votta.

Stóru-Háeyri, þann 7. Augustm. 1854.

Th. Kolbeinsson. Sigríður Jónsdóttir.
(L. S.) (L. S.)

Sem vottar undirskrifa
Páll Íngimundsson. Guðmundur Thorgrimsen.

Gavebrev af Bonde Einar Sigurðsson paa en Capital til Börneskolen paa Eyrarbakki. Eyfakot den 8. August 1854. — Þjóðólf. VI, 271. 8. August.

Eg undirskrifaður Einar Sigurðsson, búandi á Eyfakoti, gjöri hèrmeð vitanlegt: að eg (sem á engan lífserfíngja) gef barnaskólanum á Eyrarbakka eptir minn dag einn fjórða part af eptirlátnum fjármunum mínum (þó svo, að gjöfin ei sè minni en 200 ríkisdalir, en máske stærri, ef mèr enn skyldi aflast fè), með fylgjandi skilmálum:

1854. 8. August. 1. Gjöf þessi skal strax, sem eg er fallinn frá, áður en skipti fram fara, út leggjast úr dánarbúinu í peníngum, að svo miklu leyti þeir kynnu til að vera, en það sem þá skorta kynni á 200 ríkisdali eða ¼ dánarbúsins, skal út leggjast af öðrum fjármunum, sem hið fyrsta skulu seljast á uppboðsþíngi fyrir penínga, og skal allt fè þetta setjast á vöxtu hið fyrsta skeð getur.

2. Helmíng rentunnar af fè þessu skal árlega (þegar kennsla fram fer í nefndum skóla), brúkast í kennslulaun handa gáfuðu og velsiðuðu barni úr Stokkseyrar hreppi, sem annaðhvort er á sveit, eður hvers foreldrar eður aðstoðarmenn eru svo á sig komnir, fátæktar vegna, að þeir ekki geti gefið með barni í skólann án sveitarstyrks. Hinum helmíng rentunnar skal árlega bæta við höfuðstólinn, og má öldúngis ekki útaf því breyta, þángaðtil hann er orðinn 500 ríkisdalir, en úr því má öll rentan brúkast í skólans þarfir, eptir því sem skólastjórninni virðist bezt fallið, en höfuðstólnum má aldrei eyða um aldur og æfi.

3. Tveir eður þrír hyggnustu og framsýnustu bændur í Stokkseyrar-hreppi, hverja skólastjórnin kýs, skulu ætíð ásamt henni (í hverri sóknarpresturinn verður), hafa á hendi stjórn og umsjón fjár þess, samkvæmt því sem fyrir er mælt í 1. og 2. grein, og skulu erfíngjar mínir hafa rètt til fjárins, sem annars arfs, ef öðruvísi verður með farið, eður til annars brúkað, en í þarfir barnaskólans á Eyrarbakka, annars hafi þeir alls engan rètt til fjár þessa.

Eyfakoti þann 8. August 1854.

Einar Sigurðsson.
(L. S.)

Sem vottar undirskrifa
Th. Kolbeinsson. Guðm. Thorgrimsen.

16. August. **Kongelig Resolution** ang. **Bevilling** for Oberst Shaffner til **Anlæggelse af en Telegraphlinie** over

Island. Skodsborg den 16. August 1854. — 1854. 16. August.
Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1854, Nr. 44. — I Indenrigsministerens (Tillisch's) Forestilling 15. August henholdes til kgl. Resolution 24. Juli, hvorved Sekretair ved Telegraph-Confoederationen i de forenede Stater i Nordamerika, Tal. P. Shaffner, er givet Tilsagn om at erholde Tilladelse til at anlægge og benytte en elektrisk Telegraph fra Amerika over Grönland, Island og Færöerne til Norge og Kjöbenhavn paa nærmere bestemmende Vilkaar, ligesom det tillige er overdraget Telegraphdirecteur Faber at indlede nærmere Forhandling med Shaffner angaaende denne Sag, paa Grundlag af det af Indenrigsministeriet Kongen forelagte Udkast.

Efter at der paa dette Grundlag var truffet en Overeenskomst med Shaffner, havde Ministeren ladet udarbeide et Udkast til Concession for Shaffner til bemeldte Anlæg, saaledes at der nu vare tilföiede nogle nye Bestemmelser, der deels sigte til yderligere at sikkre Controllen med dette Anlæg, navnlig i Henseende til sammes Tilslutning til det danske Telegraphanlæg (§ 1 in fine), hvilken Bestemmelse af Finantsministeriet er anseet for aldeles nödvendig, deels bestemt udtale, hvad der allerede ligger i Sagens Natur, nemlig at den danske Regjering vil, naar Linien er fuldfört, sörge for, at Depecher fra Nordamerika med Hurtighed og Sikkerhed blive videre befordrede paa de danske Telegraphlinier (§ 6) og ved alle til dens Raadighed staaende Midler sikkre Liniens frie og uhindrede Afbenyttelse, forsaavidt Depechernes Indhold ikke maatte være farligt for den danske Stat eller det almindelige Vel (§ 4), samt at Concessionen udelukker Anlæg af saadanne Sidelinier, hvorved en anden Forbindelse mellem Amerika og Europa, end den af Shaffner paatænkte, vil kunne iværksættes, ligesom og, at Liniens Besiddere og deres Befuldmægtigede, forsaavidt denne berörer dansk Land- eller Sö-Territorium, skulle være de danske Love underkastede, uden nogensomhelst Exterritorialitets-Ret eller anden Undtagelse (§ 5), og endelig et Tilsagn om, at hvis samtlige Stater, gjennem hvis Territorium de omhandlede Depecher ville komme til at passere, ville bestemme sig til en Taxtnedsættelse, vil den danske Regjering tilstaae en lignende for sit Vedkommende (§ 7). — Den væsentligste nye Bestemmelse, som i nærværende Concession er tilföiet, er den, som findes anfört i sammes § 12, og vedrörer Telegraphliniens Retning. För var det nemlig be-

1854. 16. August. stemt, at Linien, foruden de danske Territorier, ikke maatte berøre andre europæiske Lande end Norge og Sverige. Shaffner havde nu vel erklæret, at hans faste Beslutning var at følge denne Linie, men derhos gjort opmærksom paa, at det vilde afskrække Flere fra at deeltage i hans Plan, og muligt berede ham Vanskeligheder hos den engelske Regjering ved Erhvervelsen af den Concession, der er nödvendig med Hensyn til de britisk-nordamerikanske Besiddelser, hvis enhver Udsigt til i Tiden at forandre Liniens Retning eller lade den forgrene sig, engang for alle skulde være afskaaren, hvorhos han har erklæret, at han maatte gjöre sit Samtykke til den foreslaaede Overeenskomst i det Hele afhængigt af, at en Forandring i den omhandlede Bestemmelse blev foretaget. Ministeriet maatte ogsaa erkjende, at dette Punkt kunde for Shaffner være af en afgjörende Vigtighed, og troede derfor, — „da det vistnok maatte beklages, om den om bemeldte Punkt opstaaede Differents skulde blive til Hinder for Afslutningen af en Overeenskomst, der, saafremt det omhandlede Foretagende realiseres, kunde blive til uberegnelig Fordeel for den danske Stat", — ikke at burde fastholde Udkastets Reservation. Men for at Regjeringen dog kunde sikkre sig mod det direkte eller indirekte Tab, der i Tiden kunde opstaae for den, naar Liniens Retning blev forandret, maatte den forbeholde sig nærmere at bestemme de Betingelser, under hvilke en saadan eventuel Forandring kunde tilstedes. Man har derfor formeent, at Linien over Grönland, Island og Færöerne, Norge og Sverige til Kjöbenhavn fremdeles bör betegnes som den, for hvilken Concessionen hovedsagelig er gjeldende, men at den derhos, med Hensyn til tidtnævnte Punkt, kunde gjöres den Indrömmelse, for at tilfredsstille Supplikanten, at det i en særskilt Artikel udtales, at han, saafremt en anden Retning skulde vise sig nödvendig eller önskelig, ikke skal være forhindret i at afvige fra den oprindelige Plan, forsaavidt han forinden er bleven enig med den danske Regjering om Betingelserne for en saadan Forandring. Da Shaffner havde erklæret sig tilfreds hermed, var § 12 affattet i Overeensstemmelse med dette. — Det var endvidere tilföiet, at Concessionshaveren skulde være Indenrigsministeriets Kjendelse undergivet i Henseende til Concessionens Fortolkning.

Til Slutning bemærkes, at der om Sagen er brevvexlet med Finantsministeriet, og at dette ikke har fundet Noget at bemærke imod, at Concessionen udfærdiges i dens nuværende

Form, hvorfor Indenrigsministeren forelægger den til Kongens Underskrift. 1854.

16. August.

[Kongelig Resolution]:

Vi have forsynet indbemeldte Concession med Vor allerhöieste Underskrift. — Skodsborg den 16. August 1854.

Bevilling for Oberst Tal. P. Shaffner fra Fristaterne i Nordamerika, **til Anlæg af Telegraphlinie fra Nordamerika til Kjöbenhavn.** Skodsborg den 16. August 1854. — Efter en Afskrift i det islandske Departement, gjennem hvilket (Indenrigsminister Tillisch) Bevillingen er udfærdiget. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands, I, S. 13—16. 16. August.

Concession for Tal. P. Shaffner af Staten Kentucky i de nordamerikanske Fristater til at anlægge og benytte en Telegraphlinie fra Nordamerika til Kjöbenhavn.

Vi Frederik den Syvende &c. G. V., at Vi, efter derom gjort Ansögning og Begjæring, samt de Os i den Anledning allerund. foredragne Omstændigheder, allern. have bevilget og tilladt, saa og hermed bevilge og tillade Tal. P. Shaffner af Staten Kentucky i de nordamerikanske Fristater at anlægge og benytte en Telegraphlinie fra Nordamerika til Kjöbenhavn paa fölgende nærmere Vilkaar og Betingelser:

1. Tal. P. Shaffner af Staten Kentucky i de nordamerikanske Fristater meddeles herved Tilladelse til, forsaavidt det danske Monarchies Territorium angaaer, paa egen Bekostning og Risiko at anlægge en Telegraphlinie fra Nordamerika over Grönland, Island og Færöerne, samt derfra over Norge og Sverrig til Kjöbenhavn, som eneste Endepunkt for dette Telegraphanlæg. Linien föres iland enten umiddelbart ved Kjöbenhavn, eller paa hvilketsomhelst andet Punkt af Öen Sjælland, og forbindes med det danske Statstelegraphanlæg i Helsingör eller Kjöbenhavn, eller et andet Sted, efter

1854. den danske Regjerings nærmere Bestemmelse, Alt paa
16. August. Tal. P. Shaffners Bekostning.

Iövrigt forbeholdes ogsaa den danske Regjerings nærmere Bestemmelse saavel af de Betingelser, under hvilke det paa Sjælland allerede existerende Statstelegraphanlæg kan benyttes, som af den hele Detail, vedkommende det Spörgsmaal, hvorledes Administrationen og Controllen ville være at indrette, forsaavidt angaaer Ilandförelsen paa Sjælland og Telegraphlinien paa denne Ö fra Landingsstedet indtil Forbindelsen med den danske Statstelegraphlinie.

2. Det Terrain af Land paa Grönland, Island og Færöerne, der maatte udfordres til det nævnte Anlæg, kan Tal. P. Shaffner forvente sig overdraget, under saadanne Betingelser for Afstaaelsen, — saavel af det Kronen tilhörende Land, som af det, der maatte tilhöre private Eiendomsbesiddere, — som nærmere ville være at fastsætte.

3. Tal. P. Shaffner forbinder sig til, snarest muligt at fuldende dette Foretagende, og gives ham hermed en Henstand af 10 Aar fra denne Concessions Datum. Er Anlæget ikke til den Tid fuldfört og traadt i Virksomhed, skal den danske Regjering være berettiget til at tilbagekalde den givne Concession uden nogensomhelst Forpligtelse for Regjeringen til Erstatning for Tal. P. Shaffner, af hvad Navn nævnes kan.

4. Naar Linien eller en Deel deraf er fuldfört, skal Tal. P. Shaffner have Tilladelse til at benytte den til Befordring af Depecher fra og til alle Stationer, forsaavidt sammes Indhold ikke maatte ansees farligt for den danske Stat eller det almindelige Vel, og vil den danske Regjering lade det være sig magtpaaliggende med alle Midler, der staae til dens Raadighed, at sikkre denne Linies frie og uhindrede Afbenyttelse.

5. Det er en Selvfölge, at forsaavidt den saaledes concessionerede Linie passerer kgl. dansk Land- eller Sö-Territorium, skal sammes Besidder eller Besiddere

og disses Befuldmægtigede eller Betjente være Rigets Love og de i Medför af disse faldende Domme og Övrighedsbeslutninger i alle Maader underkastede, som om de vare kgl. danske Undersaatter, uden nogensomhelst Exterritorialitetsret eller anden Undtagelse. 1854. 16. August.

6. Naar Linien er fuldfört til Kjöbenhavn, vil der fra den kgl. danske Regjerings Side blive sörget for, at Depecher fra og til Nordamerika kunne med Hurtighed og Sikkerhed blive videre befordrede paa de danske Statstelegraphlinier.

7. Forsaavidt samtlige Stater, gjennem hvis Territorier Depecher ad den her ommeldte Linie blive at befordre imellem Nordamerika og Europa, maatte nedsætte Taxten for denne Depechebefordring, vil den danske Regjering yde en tilsvarende Lettelse for sit Vedkommende.

8. Den danske Regjering forbeholder sig gratis Befordring af dens Statsdepecher paa den omhandlede Linie mellem sammes Endepunkter eller hvilkesomhelst Stationer paa samme indtil et Antal af 300 Ord maanedligt. Endvidere skulle saadanne Depecher altid befordres fremfor private Depecher.

9. For at skadeslösholde Tal. P. Shaffner for de med Iværksættelsen af dette Anlæg forbundne Omkostninger, skal Tilladelsen til at benytte en Telegraphlinie fra Nordamerika til Kjöbenhavn, i Henhold til Art. 4, være givet ham paa 100 Aar, at regne fra nærværende Concessions Datum, og med Udelukkelse af et hvilketsomhelst andet Foretagende af samme Art paa kongel. dansk Territorium, hvad enten dette maatte gaae ud paa at fölge samme Retning, som den i nærværende Concession angivne, eller ved Sidelinier at danne en anden telegraphisk Forbindelse mellem Europa og Nordamerika end den, Tal. P. Shaffner agter at iværksætte. Efter Udlöbet af denne Termin forbeholder den danske Regjering sig at meddele en ny Concession til hvem den vil og paa de Betingelser, den da maatte bestemme;

1854. 16. August. dog skal den eller de, til hvem nærværende Concession da maatte være overdragen, have Fortrinnet, forsaavidt de ville gaae ind paa de af den danske Regjering stillede Betingelser.

10. Som Garanti for at dette Foretagende fremmes med den fornödne Kraft og Hurtighed, forpligter Tal. P. Shaffner sig til, efter Forlöbet af 3 Aar efter denne Concessions Datum, at godtgjöre for den danske Regjering, at han paa Udförelsen af det her meldte Anlæg har anvendt i det Mindste 100,000 Daler dansk Rigsmönt.

Forsaavidt et saadant Belöb ikke er medgaaet, forpligter han sig til contant at deponere Differencen hos den danske Regjering, og denne Sum skal da först tilbagebetales ham, naar Anlæget er fuldfört og traadt i Virksomhed inden den i Art. 3 nævnte Frist af 10 Aar, men i modsat Fald tilfalde den danske Regjering.

Undslaaer han sig for i det meldte Tilfælde at deponere hiin Differences Belöb, vil Concessionen til samme Tid uden videre være at betragte som tilbagetaget, uden at Tal. P. Shaffner i den Anledning kan reise nogetsomhelst Krav paa Erstatning fra den danske Regjerings Side.

11. Naar der efter Liniens Fuldförelse skulde indtræde en Afbrydelse af samme, forpligter Tal. P. Shaffner sig til snarest og paa bedste Maade atter at söge Forbindelsen tilveiebragt; og skulde derover hengaae en længere Tid end 10 Aar, indtræder den i Art. 3 ommeldte Berettigelse for den danske Regjering til at tilbagekalde Concessionen uden Erstatning.

12. Forsaavidt det skulde vise sig nödvendigt eller önskeligt, at give den omhandlede Linie en anden Retning end den i Art. 1 omtalte, eller ogsaa at lade den forgrene sig saaledes, at Kjöbenhavn ikke længer bliver Liniens eneste Endepunkt, kan Tal. P. Shaffner dertil forvente sig Tilladelse meddeelt, naar han, paa derom indgivet Andragende, har forenet sig forinden

med den danske Regjering om Betingelserne for en saadan Forandring, og om Maaden og Tiden, paa og til hvilken den vil være at udföre. 1854. 16. August.

13. Tal. P. Shaffner skal være berettiget til at overdrage til Hvemsomhelst, enten et Selskab eller Enkeltmand, den ham herved givne Tilladelse, med samme Rettigheder og Forpligtelser, som for ham selv ere gjeldende. Dog skal enhver saadan Overdragelse ufortövet bringes til den danske Regjerings Kundskab, og skal den eller de, der lede dette Foretagende, saavel under de forberedende Arbeider som efter dets Fuldendelse, være forpligtet til, efter en passende Frist, at give den danske Regjering enhver Oplysning, den maatte forlange, om Alt, hvad der vedkommer samme.

Iövrigt skal Tal. P. Shaffner i alle de Tilfælde, hvor der maatte opstaae Spörgsmaal om Fortolkning af denne Concessions Ord og rette Mening, være Vort Indenrigsministeriums Kjendelse undergiven.

Forbydende Alle og Enhver imod det, som foreskrevet staaer, Hinder at gjöre. — Givet paa Skodsborg den 16. August 1854.

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. nogle **Forslag i Henseende til Underviisningen i Latinskolen.** Khavn den 28. August 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 598. Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, S. 16—18. 28. August.

Under 19. August f. A. udbad Ministeriet sig Ephoratets Erklæring meddeelt over nogle af Rektoren ved Reykjavík lærde Skole indgivne Forslag, navnligen forsaavidt samme gik ud paa:

1) at det maatte gjöres alle Skolens Disciple, med Undtagelse af Disciplene i nederste Klasse, til Pligt at deeltage i Studiet af det franske og engelske Sprog, ved til samme at anvende 4 Timer ugentlig udenfor

1854. den sædvanlige Skoletid, eller i alt Fald at de efter
28. August. frit Valg skulle bestemme sig for det ene af Sprogene og til dette Öiemed anvende to Timer ugentlig;

2) at Bestemmelsen i Skoleforordningens § 1, sammenholdt med § 60, nemlig at ikke studerende Disciple kunne admitteres til Deeltagelse i Underviisningen i alle Fag, med Undtagelse af Latin og Græsk i de to nederste Klasser, og at som Betingelse for deres Optagelse i Skolen opstilles, at de have fyldt deres tolvte Aar; at de, naar de ere Islændere, kunne skrive Islandsk orthographisk og forstaae Dansk, og omvendt skrive Dansk orthographisk og forstaae Islandsk, hvis de ere Danskfödte, og at iövrigt de samme Betingelser beholdes for deres Optagelse som for de övrige Aspiranters, med Undtagelse af Latinen;

3) at et Udvalg beordres nedsat, bestaaende, foruden Skolens Lærere, af et Par andre Embedsmænd med literair Dannelse, saasom Forstanderen for Præsteskolen og Domkirkepræsten i Reykjavík, for at gjöre et Udvalg af de Böger, som fortjene at beholdes i Skolens Bibliothek, og at Rektor bemyndiges til at lade sælge de övrige ved offentlig Auktion og anvende Indtægten til Indkjöb af nye Böger;

4) at Dimissi, som agte at nyde Stipendier ved Universitetet, skulle underkaste sig den sidste Deel af Afgangsexamen ved Universitetet, medens förste Deel som hidtil absolveres ved Skolen.

5) at Skolestipendier maae kunne tildeles flinke Disciple, om de end ikke absolut behöve dem til deres Subsistents i Skoletiden, saa at det Tiloversblevne maa kunne oplægges og udbetales dem, naar de afgaae til Universitetet eller Præsteskolen;

6) at nærmere Bestemmelser maatte blive givne om, hvorlænge en Discipel kan forblive i hver Klasse og nyde Stipendier.

Efter at Ministeriet i behagelig Skrivelse af 19. Mai sidstl. har modtaget Ephoratets Yttringer saavel angaaende de ovennævnte Punkter, tilligemed de ved

samme af Underviisningsinspecteuren gjorte Bemærkninger, som med Hensyn til et fra sidstnævnte Embedsmand fremkommet Forslag om Ephoratets Stilling til Skolen og Grændserne for sammes Embedsvirksomhed i Forhold til Rektor, undlader man ikke til behagelig Efterretning tjenstl. at melde: 1854. 28. August.

ad 1. Overeensstemmende med Ephoratets Indstilling bifalder Ministeriet, at Underviisningen i det tydske Sprog fremdeles bör være obligatorisk for alle Skolens Disciple, og at det med Hensyn til Underviisningen i det engelske og franske Sprog overlades til Rektor at bestemme, hvilke Elever det maa tillades at deeltage i Underviisningen enten i det ene af Sprogene eller i dem begge, samt at fjerne dem derfra, saafremt han finder, at de enten ikke benytte denne Tilladelse paa en hensigtsmæssig Maade, saaledes, at de kunne have Nytte deraf, eller at deres övrige Studium derved lider.

ad 2. I Henhold til de af Ephoratet og Underviisningsinspecteuren anförte Grunde maa Ministeriet finde Betænkelighed ved at gaae ind paa Rektors Forslag om, at der i Skolen antages Disciple, der ikke ere bestemte til Studeringer og derfor ikke deeltage i Underviisningen i de klassiske Sprog.

ad 3. Ministeriet finder Intet at erindre imod, at Rektor bemyndiges til at lade bortsælge de Böger, der ikke fortjene at beholdes i Bibliotheket, ved offentlig Auktion, og at Indtægten anvendes som af ham foreslaaet, dog at Fortegnelsen over de Böger, der skulle bortsælges, forelægges Ephoratet og bifaldes af Samme.

ad 4 og 5. Ministeriet finder ikke tilstrækkelig Anledning til at indlade sig paa de af Rektor fremsatte Forslag, eller overhovedet at foretage videre i denne Anledning.

ad 6. Ministeriet maa med Ephoratet være enigt i, at nærmere Bestemmelser i den heromhandlede Henseende ikke ere fornödne.

Hvad endeligen Spörgsmaalet om Ephoratets Embedsmyndighed i Forhold til Rektor angaaer, da finder Ministeriet sig ei heller foranlediget til at give nærmere

1854. 28. August. almindelige Bestemmelser desangaaende, i hvilken Henseende man derfor fremdeles maa henholde sig til de i Ministeriets Skrivelse af 21. Decbr. 1852 in fine fremsatte Bemærkninger. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 28. August 1854.

30. August. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Uordener, begaaede af fremmede Fiskere.** Khavn den 30. August 1854[1]. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 606. Islandsk: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, S. 18—19.

Efter at Ministeriet, i Anledning af en hertil fra Sysselmanden over Nordermula Syssel indkommen Besværing, betræffende forskjellige af irske, engelske og franske Söfolk mod Indbyggerne udövede Retskrænkelser, ved Brevvexling med Udenrigsministeriet havde foranlediget, at der gjennem de kgl. Gesandtskaber, respect. i London og Paris, var hos vedkommende Regjering fört Anke over disse Uordener og gjort Forestillinger om deres Forebyggelse for Fremtiden, har man nu fra bemeldte Ministerium modtaget Meddelelse om de fra nævnte Regjeringer herom indlöbne Noter, ifölge hvilke Sagen af den franske Regjering er tilstillet vedkommende Autoritet til nærmere Undersögelse, medens den engelske Regjering med det förste Orlogsskib, som skulde opsendes til Fiskerpladsene ved Island, vilde give vedkommende Chef Ordre til at lade foretage en nöiagtig Undersögelse af de paaklagede Fakta og afgive en særlig Beretning derom.

Herom har Ministeriet ikke villet undlade tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden Underretning. — Indenrigsministeriet den 30. August 1854[2].

[1]) jevnf. Indenrm. Skriv. 25. Septbr. 1854.

[2]) under s. D. ere Skrivelser af samme Indhold afgaaede fra Indenrigsministeriet til Amtmændene i Island. Isl. Copieb. sst. Nr. 607—608.

Statsregnskab for Aaret fra **1. April 1853 til 31. Marts 1854**, opgjort i Henhold til Statsbudgettet for samme Aar. Statsbogholderiet den 31. August 1854. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, VI Sider i 4to, hvortil slutte sig „Bilag", der optage 68 Sider i 4to. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. for Kongeriget Danmark, 1854, S. 600—607. — Her optages kun, hvad der direkte henföres til Island. — **Uddrag.** 1854. 31. August.

Indtægter:

A. Almindelige for hele Monarchiet ....

B. Særlige for enkelte Landsdele:

	Budget Specialsummer Rd.	β	Regnskab Specialsummer Rd.	β
a. Kongeriget				
3. Islandske Intrader (Indtægts-Bilag 12)	27949	6	23514	86½

. . . . . .

Indtægts-Bilag 12.

Islandske Intrader, Kongeriget vedkommende:

	Budget Rd.	β	Regnskab Rd.	β
1. Almindelige Indtægter.....	2470	»	1063	32
2. Særegne Indtægter	19279	6	24204	92
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgscapitaler	1000	»	847	27
4. Tilbagebetaling af foreskudte Summer	5200	»	2493	24
	27949	6	28608	79
Hertil: Restancer fra 1852—1853 1129. 11 efter Fradrag af udestaaende Restancer pr. 31. Marts 1854 .... 1105. 58			23	49

1854.
31. August.

	Regnskab Rd.	ß
	28632	32
Hvori afgaaer Versursaldo, fornemmelig hidrörende fra her i 1853—54 udbetalte Belöb, som allerede i 1852—53 ere deponerede og beregnede til Versurindtægt i Island	5117	41½
	23514	86½

. . . . . .

Udgifts-Bilag 10.

Indenrigsministeriet for Kongerigets Vedkommende.

A. Indenrigsministeriet . . . .

B. Island.

a. Udgifter, Indenrigsministeriet vedkommende.

	Budget Rd.	ß	Regnskab Rd.	ß	Budget Rd.	ß	Regnskab Rd.	ß
1. Lönninger, Contoirhold m. v. . .	9285	»	9335	14				
2. Andre Udgifter	16877	64	15600	43				
					26162	64	24935	57
b. Udgifter, Justitsministeriet vedk.:								
1. Lönninger til Justits- og Politi-Embedsmænd og Betjente	3900	»	3962	48				
2. Udgifter til Medicinalvæsenet . .	5480	»	5006	24				
					9380	»	8968	72
c. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vedk.:								
1. Udgifter til Geistligheden	3162	72	3195	80				
2. Det lærde Skolevæsen	14038	»	13358	64				
					17200	72	16554	48
d. Uforudseelige og tilfældige Udgifter					4000	»	1916	21
					56743	40	52375	6

Regnskabs-Extrakter 1854.

som Bilag til det trykte Stats-Regnskab for 1853—54. 31. August.

[trykte med Statsrevisorernes Beretning[1] til Rigsdagen om Statsregnskabet 1853—54. 62 Sider.]

Finantslovens § 19. B.

Extrakt af Regnskabet for Island.

Indtægt.	Efter Finantsloven Rd. ß	Efter Regnskabet Rd. ß
1. Almindelige Indtægter:		
Afgift af Arv og overdragne Eiendomme	1430 »	562 32 (for the two items bracketed together)
Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	640 »	
Rangskat	400 »	501 »
2. Særegne Indtægter:		
a. Syslernes Forpagtningsafgifter	2610 »	14833 18 (for items a–g bracketed together)
b. Laugthingsskriverlön	32 6	
c. Mandtalsbogintrader	600 »	
d. Kongetiende	2860 »	
e. Laugmandstold	340 »	
f. Gebyrer for Söpasse	1700 »	
g. Afgift af Skibe	2000 »	
h. Indtægter af det kgl. Jordegods	7800 »	8248 29
i. Forpagtningsintrader	125 »	125 4
k. Renter af Kjöbesum for Laugarnes	112 »	112 »
l. Afgift af Bessestad	100 »	» »
m. Tilfældige Indtægter	1000 «	886 41
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt kgl. Jordegods	1000 »	847 27
4. Tilbagebetaling af foreskudte Summer	5200 »	2493 23
	27949 6	28608 78

[1]) i Statsrevisorernes Beretning (S. 112) anmærkes med Hensyn til Island: „Antegning 15 til B., Island, oplyser, at Statskassens Tilskud til Island for Finantsaaret har udgjort 28,860 Rd. 15²/₃ Sk. — Giver ikke Anledning til Indstilling".

1854. Udgift:

31. August. a. Indenrigsministeriet vedkommende:

	Efter Finantsloven Rd.	β	Efter Regnskabet Rd.	β
1. Lönninger og Contoirhold, m. v.	9285	»	9335	14
2. Andre Udgifter	16877	64	15600	43
b. Justitsministeriet vedk.:				
1. Lönninger	3900	»	3962	48
2. Medicinalvæsenet	5480	»	5006	24
c. Kirke- og Underviisnings-Ministeriet vedkommende:				
1. Geistligheden	3162	72	3195	80
2. Det lærde Skolevæsen	14038	»	13358	64
d. Uforudseelige og tilfældige Udg.	4000	»	1855	80
Forskud			60	37
	56743	40	52375	6

31. August. **Statsregnskab** for Kongerigets Vedkommende for Finantsaaret **fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.** Statsbogholderiet den 31. August 1854. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 32 Sider i 4to. Departem. Tid. 1854, S. 860—887. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. for Kongeriget Danmark, 1854, S. 607-643. — Her anföres kun, hvad der direkte henföres til Island. — **Uddrag.**

Indtægt . . . .

Finantslov § 9. De islandske Intrader (Bilag K).
Beregnet Indtægt (for Kongeriget) . . 27949 Rd. 6 Sk.
Virkelig Indtægt . . . . 23514 — 86½ —
Indtægten i det Hele . . 28632. 32
Versursaldo . . . . . ÷ 5117. 41½
23514. 86½

. . . . . .

Udgift. 1854.

. . . Indenrigsministeriet. 31. August.

Finantslov § 19. A. Indenrigsministeriet (Bilag K):
k. 2. Præmier for Fiskeri under Island.

Beregnet Udgift (for Kongeriget) . . . . 2245 Rd.
Virkelig Udgift . . . . 2230 —

B. Udgifter, Island vedkommende:

Bevilget Udgift . . . . 56743 Rd. 40 Sk.
samt ifölge Lov af 15. April 1854 . 633 — 32 —

Virkelig Udgift (for Kongeriget) . . . 52375 Rd. 6 Sk.

Finantsministeriets Bekjendtgjörelse for Kongeriget Danmark, om **Udprægning af Fireskillinger.** Khavn den 8. Septbr. 1854. — Denne Bekjendtgjörelse er forelagt Althinget 1855 tilligemed de almindelige Love, og er antaget blandt dem, der skulde indföres som gjeldende (Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 772—773), men den er dog aldrig bleven udgivet eller publiceret paa Islandsk. — Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 4 Sider i 4to (Sponneck). Depart. Tid. 1854, S. 725. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 645. 8. Septbr.

Bekjendtgjörelse for Kongeriget Danmark om Udprægning af Fireskillinger.

Ved allerh. Resolution af 2. Juli d. A. har Hans Majestæt Kongen allern. bifaldet, at der udpræges:

Fireskillinger med fölgende Præg: paa Adversen Hans Majestæts Brystbillede med Overskrift: „Fredericus VII. D. G. Daniæ, V. G. Rex", og paa Reversen Indskriften: „4 Skilling R. M.", omgivet af Egelöv.

Dette bekjendtgjöres herved til almindelig Efterretning, med Tilföiende, at denne Skillemynt nu vil blive sat i Omlöb. — Finantsministeriet, Kjöbenhavn den 8. Septembr. 1854.

1854. 17. Septbr. **Gavebrev,** hvorved Halldór Andrèsson af Tjarnarkot i Gullbringa Syssel **indsætter Pastoral-Seminariet i Reykjavík til sin Arving.** Reykjavík 17. Septbr. 1854. — Þjóðólf. VII, 41—42.

Það gjöri eg Halldór Andrèsson í Tjarnarkoti við Innri-Njarðvík góðum mönnum kunnugt með þessu mínu opnu brèfi, að með því eg enga lífserfíngja á, en guð hefir blessað mig með nokkrum efnum, sem allt er aflafè mitt, og eg vildi að fjármunir mínir gætu orðið til eflíngar innlendri mentun, gjöri eg nú svofellda ráðstöfun á eigum mínum eptir minn dag, sem nú skal greina:

Fyrst vil eg, að þegar eg fell frá, skulu allar þær skuldir reiðulega lúkast, sem aðrir menn þá eiga hjá mèr, og eins, að útför mín haldist sómasamlega eptir mínu standi; en allt, sem þá verður afgángs af eigum mínum, ekkert undan skilið, bæði fasteign og lausafè, skal verða eign prestaskólans hèr á landi, með svo felldum skilmálum:

1. Innstæðuna má aldrei skerða, og skal hún ávallt vera undir stjórn og umsjón biskupsins, forstöðumanns prestaskólans og kennara þess, sem næstur honum er, og skulu þeir sjá um, að innstæðan komist á vöxtu mót fullkomnu og áreiðanlegu veði í jörðum; en það, sem eg læt eptir mig í fasteign, má ekki selja.

2. Leigu af peninga-innstæðunni, og eins afgjaldinu af fasteigninni skal á ári hverju verja til styrktar einum eða tveimur fátækum og siðprúðum prestaefnum, meðan þeir eru að læra á prestaskólanum, eptir því, sem fyr tèðir umsjónarmenn ákveða, og koma sèr saman um með atkvæðafjölda; en skyldu eitthvert ár engir þeir læra á prestaskólanum, sem þeir finna næga ástæðu til að veita styrk þenna eptir áður sögðu, þá skal leggja vöxtuna við innstæðuna, og gjöra þá arðsama ásamt henni.

3. Gjöf þessi skal ávallt heita: „Halldórs Andrèssonar gjöf". 1854.

17. Septbr.

4. Skyldi prestakólinn nokkuru sinni líða undir lok, skal vöxtunum af áðurnefndri gjöf árlega verja til mentunar fátækum prestaefnum hèr í landi, eptir ráðstöfun biskupsins og synodusar, eða biskupsins og tveggja prófasta, sem hann þar til kýs.

Þetta mitt testamentum hefi eg gjört í viðurvist prófessors og doktors Pèturs Pèturssonar, landsyfirrèttardómara Jóns Pèturssonar og prestaskólakennara Sigurðar Melsteðs, sem eg hefi kallað til að vera við stadda sem votta að þessum mínum gjörníngi.

Til staðfestu þessu mínu testamenti er mitt undirskrifað nafn og hjásett signet.

Ritað í Reykjavík, 17. dag September-mán. 1854.

Halldór Andrèsson
(með áhöldnum penna).
L. S.

Það vitnum vèr: Pètur Pètursson, Jón Pètursson og Sigurður Pálsson Melsteð, að Halldór Andrèsson í Tjarnarkoti, sem vèr þekkjum, gjörði þetta testamenti sitt í viðurvist vorri, með frjálsum vilja sínum og fullu ráði, og kvaddi hann oss til að vera votta þar að; var gjörníngur þessi ritaður og orðfærður af mèr Pètri Pèturssyni, eptir beiðni hans og fyrirsögn, og síðan hátt fyrir honum upp lesinn áður en hann ritaði nafn sitt undir hann, og setti innsigli sitt fyrir.

Til sanninda hèr um ritum vèr nú vor nöfn og setjum innsigli vor undir þenna vitnisburð vorn, er ritaður var sama ár og dag, sem fyr segir.

P. Pètursson. Jón Pètursson. S. Melsteð.
(L. S.) (L. S.) (L. S.)

Bekjendtgjörelse fra Justeerkammeret i Kjöbenhavn, ang. **Priis paa Vægtlodder** m. v. Khavn den 18. Septbr. 1854. — Algreen-Ussings Samling af 18. Septbr.

1854. 18. Septbr. Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 646—647.

Ifölge Magistratens Skrivelse af 15. i d. M. og i Henhold til Raadstue-Plakat af 10. Juli d. A., bringes til almindelig Kundskab, at Justeerkammerets Udsalg nu er forsynet med Hjælpelodder til Decimalvægte, og at Udsalgsprisen i den tilbageværende Deel af Aaret 1854—55 andrager:

for et	4/10	Punds Lod	4 Mk.	2 Sk.
—	3/10	— do.	3 —	» —
—	2/10	— do.	2 —	4 —
—	1/10	— do.	1 —	5 —
—	16/10	Lods do.	» —	12 —
	8/10	— do.	» —	9 —
—	4/10	— do.	» —	9 —

for et Sats Hjælpelodder uden Kasse 2 Rd. » Mk. 9 Sk.
— do. — med do. 2 — 4 — 1 —

Tillige kundgjöres, at den Justeerkammeret her i Byen tilkommende Betaling for Undersögelse af Decimalvægte og den derom meddelende Attest, ifölge Magistratens Skrivelse af 4. August d. A., indtil videre bliver at erlægge med 48 Sk. for hver Decimalvægt, hvis Bærekraft er 200 Pund og derunder, og for de större Decimalvægte med 8 Sk. mere for hvert 100 Pd., som deres Bærekraft overstiger 200 Pd., saa at Betalingen altsaa vil udgjöre:

for en Decimalvægt af Bærekraft

indtil 200 Pd.	» Rd.	3 Mk.	» Sk.
— 500	» —	4 —	8 —
— 1000 —	1 —	1 —	» —
— 2000 —	2 —	» —	» —
— 4000 —	3 —	4 —	» —

Vedkommende, der önske at erholde Vægte undersögte udenfor Justeerkammeret, ville derhos have at betale de med Transporten af de fornödne Vægtlodder m. v. forbundne Omkostninger. — Justeerkammeret den 18. Septembr. 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Fortolkning af den islandske Handelslov** med Hensyn til **Lösning af Pas.** Khavn den 21. Septbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 677. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, S. 19. 1854. 21. Septbr.

I en med Hr. Stiftamtmandens behagelige Erklæring af 10. i f. M. hertil indkommen Skrivelse har Byfogden i Reykjavík, Finsen, forespurgt:

1) om i Henhold til Loven om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April d. A. en paa Island bosat Handlende, der vil befragte et fremmed eller indenlandsk Skib med Ladning til Island, kan udsætte at löse Pas indtil Skibet ankommer til Island, og om Passet i bekræftende Fald tillige gjelder for Retourreisen inden 9 Maaneder, og

2) om der, naar Föreren af et med Ladning ankommet Skib har, i Medför af bemeldte Lovs § 2, löst Pas for at drive Handel paa Island, og Skibet derefter af en sammesteds bosat Handlende önskes befragtet til at udföre Ladning derfra, uden at det paatænkes at lade Skibet gjöre Retourreise til Landet, da skal af Befragteren löses nyt Söpas.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet ikke undlade til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde:

ad 1) at ifölge Loven af 15. April d. A. § 4 sidste Membrum kan Pas vel löses i Island i det omspurgte Tilfælde, men gjelder da kun for Reisen til og fra Island samt for de Reiser, som foretages fra Havn til Havn paa Island, men ikke for Retourreisen dertil.

ad 2) at efter Bestemmelsen i bemeldte § 4, 1ste Membrum in fine, er et nyt Pas i dette Tilfælde unödvendigt, da det engang löste Pas gjelder baade for Henreisen og Retourreisen, uden Hensyn til, af hvem

1854. Skibet er befragtet. — Indenrigsministeriet den 21.
21. Septbr. Septembr. 1854.

21. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Höiesteret, ang. **Vand og Brödsstraffens Anvendelse** i Island. Khavn den 21. Septembr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 679.

I Anledning af den i Höiesterets behagelige Skrivelse af 6. Mai sidstl. indeholdte Forespörgsel, angaaende hvorvidt den paatænkte og i Forordningen for Island af 24. Januar 1838 samt Cancelli-Circulaire af 2. Oktbr. 1838 berörte Forandring med Fængselsvæsenet paa Island, saaledes at Vand- og Brödsstraffen der kan anvendes, nu maatte være indtraadt, undlader Ministeriet ikke tjenstl. at meddele, at ifölge den i Gjenpart vedlagte, fra Stiftamtmanden over Island den 11. Februar 1839 til det forrige danske Cancelli indgivne Beretning, er bemeldte Straf fra 19. Novbr. næstforhen bragt i Anvendelse i Reykjavík, hvorimod den udenfor denne Kjöbstads Jurisdiktion ikke kommer til Anvendelse. — Justitsministeriet den 21. Septembr. 1854.

21. Septbr. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Bestyrelsen af Reykjavík Domkirkes Kald.** Khavn den 21. Septbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 680.

Paa en af Ministeriet nedlagt allerund. Forestilling har det behaget Hs. M. Kongen under 10. d. M. allern. at bifalde, at den ved allerh. Resol. af 26. Juli d. A. stedfundne Beskikkelse af Sognepræst til Holmar og Provst i Söndermula Provsti, Hallgrímur Jónsson, til Sognepræst ved Reykjavík Domkirke inden Islands Sönder-Amt, maa ansees som ikke foregaaet, hvorhos det har behaget Hans Majestæt lige allern. at beskikke Sognepræst til Stafholt og Hjardarholt Menigheder og

Provst i Myra Provsti, Olaf Pálsson, til Sognepræst til bemeldte Domkirke. 1854. 21. Septbr.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. dette til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse, med Anmodning om, at hoslagte for Provst Pálsson allern. udfærdigede Kaldsbrev maa blive ham udleveret mod Erlæggelse af det anordningsmæssige Gebyr, 28 Rd. 48 Sk., skulde Ministeriet, forsaavidt D. Höiærv. i behagelig Skrivelse af 12. i f. M. har andraget paa, at De, saafremt den nye Præst ikke kan overtage Embedet förend næstkommende Fardag, maa bemyndiges til at constituere Forstanderen ved Pastoral-Seminariet, Professor Dr. Pètursson, til midlertidigen at bestyre Embedet, samt til at ordinere Docent ved bemeldte Seminarium, Melsted, som hans Medhjælper, — ikke undlade lige tjenstl. at tilföie, at ligesom der findes Betænkelighed ved at tillade, at Docent Melsted ordineres, efterdi det er stridende mod Lovgivningen og den protestantiske Kirkeret, at meddele en Mand Ordination, der ikke er beskikket til et bestemt Præsteembede, saaledes formenes det ei heller nödvendigt, herfra at tillægge Professor Pètursson den ommeldte Constitution, da det tör forventes, at Provst Pálsson, naar hans Beskikkelse uopholdelig communiceres ham, vil være istand til, enten selv strax at overtage Embedets Bestyrelse, eller i alt Fald at besörge sammes Udförelse ved en Anden, ligesom det, hvis Saadant ikke maatte kunne skee, maa overlades til D. Höiærv. at foranstalte Embedet bestyret paa den Maade, som De maatte ansee mest hensigtsmæssig, indtil Provsten selv kan overtage samme. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 21. Septembr. 1854.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Selvmorderes Begravelse.** Khavn den 22. Septembr. 1854. — 22. Septbr.

1854. 22. Septbr. Isl. Copieb. 1854, Nr. 690. — Islandsk: Uddrag i Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 20. Jevnf. Norðri 1854, S. 8.

Ved at fremsende en med Skrivelse fra Sysselmanden i Hunavatns Syssel til Amtet indkommen Udskrift af et i Anledning af Smed Baldvin Henrikssons Selvaflivelse optaget Forhör, har Hr. Amtmanden, næst at bemærke, at De paa Grund af Omstændighederne ikke har troet at burde desavouere vedkommende Underövrigheds Fremgangsmaade, at tilstede den Afdödes christelige Begravelse efter hans nærmeste Paarörendes Begjæring, i behagelig Skrivelse af 10. Mai sidstl. indstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele, at Ministeriet, da der ikke haves fuldstændige Oplysninger enten om de Omstændigheder, der have været forbundne med den ovennævnte Selvaflivelse, eller om den Grad, hvori christelig Begravelse er bleven indrömmet den Afdöde, ikke seer sig istand til at afgive en aldeles bestemt Dom om det foreliggende Tilfælde. Men ved til Veiledning ved de Resolutioner, som af Övrigheden blive at tage i Tilfælde af det omhandlede Slags, at lade fölge en Gjenpart af Canc.-Skriv. af 3. August 1833[1],

[1]) Den nævnte Cancelli-Skrivelse, som iövrigt er rettet til Biskoppen over Fyens Stift, har til Hoved-Indhold fölgende Bemærkninger, navnlig med Hensyn til Betydning af Ordene „Begravelse i Stilhed" (Colleg. Tid. 1833, S. 481—484; Algreen-Ussings Reskriptsaml. 1833, S. 293—296):

„Naar Lovgiveren har overladt det til Overövrigheden, ved dens Resolution at afgjöre, paa hvilken Maade og paa hvilket Sted deres Legemer skulle begraves, som have bragt sig selv af Dage, saa er der deels taget Hensyn til de Tvivl, som Omstændighederne stundom fremkalde om selve Faktum, at det er den Afdöde selv, som har skilt sig ved Livet, men end oftere angaaende, hvorvidt Gjerningen har været forsætlig eller uagtsom, og fremfor Alt, om Gjerningsmanden har været i en saadan Tilstand, at hans Gjerning kunde tilregnes ham, eller om han er i det

der indeholder en omstændelig Forklaring om de Hensyn, som derved bör lages i Betragtning, maa man 1854. 22. Septbr.

Tilfælde, som L. 6—6—21 undtager fra dens almindelige Bestemmelse, at han nemlig har handlet i Sygdom og Raseri. Vel kunde disse Undersögelser, hvis Resultat, efter bemeldte Lovsted, ogsaa vilde drage til Fölge for den Aflivedes Boeslod, der forbrödes, hvis han fandtes skyldig i tilregneligt Selvmord (efr. nu For. af 24. Septbr. 1824 § 1), synes efter deres Natur at höre under Domstolenes Afgjörelse, men allerede den Omstændighed, at Begravelsen ei kan udsættes efter Spörgsmaalets Paakjendelse ved endelig Dom, maatte bringe Lovgiveren til at foretrække den valgte Fremgangsmaade, at overlade Afgjörelsen til Övrigheden. Men hertil kom endnu, at Lovgiveren tillige vilde, at Begravelsesmaaden maatte lempes efter flere Omstændigheder, fornemmelig den Afdödes övrige Levnet og Charakteer, og det Hensyn, som de efterlevende Paarörende i det givne Tilfælde kunde fortjene. Alt dette fremgaaer især af Reskript til Stiftamtmanden over Sjællands Stift af 14. Juni 1754, der tydeligt viser, at det ikke blot er en juridisk Afgjörelse af det Spörgsmaal, om et virkeligt Selvmord i Ordets fulde Omfang finder Sted, men ogsaa en efter de konkrete Omstændigheder lempet Moderation, Lovgiveren har betroet Övrighederne i fornævnte Tilfælde, der ikke taalte det Ophold, som vilde være forbundet med at söge kgl. Dispensation, hvorom ældre Anordninger havde givet Haab. Det er derfor og almindelig overladt til bemeldte Övrigheder, at resolvere og decidere, paa hvad Maade og Sted saadanne aflivede Legemer skulle begraves, saa at de, hvorvel et virkeligt Selvmord maa antages at være begaaet, men dog ellers Omstændighederne tale for Moderation, kunne tilstede en Begravelsesmaade, der er mindre krænkende for de Efterlevende end den lovbestemte, hvorved det dog stedse bör iagttages, at den mod Religionens og Moralens Bud stridende Handling, hvorved Selvmorderen er gaaet ud af Livet, ikke bliver uden Virkning. Den Lempning, Övrigheden tilstaaer, kan saaledes være forskjellig efter de individuelle Tilfældes forskjellige Beskaffenhed. Den förste Grad af Lempning er, naar det vel tilstedes at begrave det afsjælede Legeme paa Kirkegaarden, men dog paa et afsides Sted og uden Jordspaakastelse af Præsten. Denne

1854. 22. Septbr. tilföie, at, idet man finder det rigtigst, at de i Religionen grundede Forestillinger om det Syndige i Selvmord opretholdes, men at dog de Efterlevende skaanes for unödne Krænkelser, maa man antage, at den i de forskjellige Provindser og Egne herskende Tænkemaade ikke bör være uden Indflydelse paa Anvendelsen af de almindelige Grundsætninger, hvorefter slige Forhold bör behandles, og da man forudsætter, at der i Island har vedligeholdt sig en strængere Alvor i at betragte Selvmord, end der er almindelig her i Riget, saa bör og Övrighederne iagttage, at de ved deres Resolutioner i deslige Tilfælde ikke slippe hiin alvorlige Betragtningsmaade, og navnligen ikke uden særdeles talende Omstændigheder tilstede en videre Lempelse end den, der i fornævnte Cancelli-Skrivelse er betegnet som den ringeste Grad. — Justitsministeriet den 22. Septembr. 1854.

Lempning bliver i Almindelighed tilstaaet, hvor der er nogen antagelig Grund til at tvivle om Selvmordets fulde Tilregnelighed. Men en höiere Grad af Lempning kan og, under særdeles Omstændigheder, bevilges, saa at det endog tilstedes at begrave Liget med Jordspaakastelse, men at dog Begravelsen skeer paa en saadan Tid, at den mindst tildrager sig almindelig Opmærksomhed, og at de deels kirkelige, deels borgerlige Höitideligheder, som i Almindelighed kunne anvendes ved Begravelser, ikke maae finde Sted, saasom Præstens Ledsagelse af Liget, Ligtale, talrigt Ligfölge, Sang og Ringen med Klokker, Brugen af Bedemand, af en anseelig Ligvogn osv.

Det Retteste er, at Övrigheden ved sin Resolution udtrykkelig bestemmer, hvormeget af de sædvanlige Höitideligheder der i det givne Tilfælde maa anvendes. Men hvor Resolutionen uden nærmere Bestemmelse lyder paa Begravelse i Stilhed, og Omstændighederne ikke tillade at erhverve Övrighedens yderligere Forklaring af det Udtryk, hvori Resolutionen er afgiven, kan Jordspaakastelse af Præsten ei ansees derved at være forbudt, men derimod enhver anden kirkelig eller borgerlig Höitidelighed".

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Eftergivelse af Læste-Afgift af Skibe, sendte til Spanien.** Khavn den 22. Septembr. 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 692. 1854. 22. Septbr.

I et hertil indgivet Andragende, dat. 23. Juli sidstl., har Kjöbmand C. F. Siemsen af Reykjavík, næst at anföre, at de ham tilhörende Skibe, „Anna Charlotte", drægtig 35½ C. L., og „Caroline", drægtig 32½ C. L., respect. den 16. og 23. Novbr. f. A. ere expederede fra Reykjavík til Barcelona med nogle islandske Varer, hvilke ifölge Attest fra den kongl. danske Consul der paa Stedet ikkun have udgjort, for förstnævnte Skibs Vedkommende 27 C. L. og for sidstnævnte 24 C. L., anholdt om Eftergivelse af den ved Plak. af 28. Decbr. 1836 § 13 paabudne 14 Marks Afgift af disse Skibes ubestuvede Læsterum af 8½ C. L. for hvert.

At Ministeriet efter de oplyste Omstændigheder, i Henhold til den i fornævnte Lovbud dertil givne Bemyndigelse, har bevilget det Ansögte, det meddeles herved tjenstl. Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for By- og Landfoged Finsen.

Forsaavidt derimod Kjöbmand Siemsen i et andet Andragende af s. D., ved at indsende en Attest fra den nederlandske Consul i Bilbao til Oplysning om, hvilken Deel af Skibet „Anna Charlotte" der var ubestuvet, da samme afgik direkte fra Reykjavík til Bilbao den 28. Oktbr. 1852, paany har anholdt om Tilbagebetaling af 14 Marks Afgiften for den ubestuvede Deel af bemeldte Skibs Drægtighed, skulde man lige tjenstl. til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Landfoged Finsen meddele, at det Ansögte ikke kan bevilges, da den ommeldte Attest kun indeholder Erklæring om, hvad den nederlandske Consul har modtaget, og der iövrigt ikke er tilveiebragt det i Ministeriets Skrivelse af 28. Februar sidstl. fordrede Beviis

1854. for, hvor stor en Deel af Ladningen der er losset i
22. Septbr. Udlandet.

Slutteligen tilföies, at Andrageren herfra direkte er bleven underrettet om Udfaldet. — Indenrigsministeriet den 22. Septembr. 1854.

23. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Udbetaling af en Distriktslæges Gage under Vacance.** Khavn den 23. Septbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 694.

I Anledning af det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 20. Februar sidstl. hertil indkomne Andragende, hvori Distriktslæge i Islands Vest-Amts söndre Lægedistrikt, E. Lind, anholder om at erholde anviist til Udbetaling et Belöb af 225 Rd., der skal være tilbageholdt af den til Distriktslæge-Embedet i fornævnte Amts nordre Lægedistrikt henlagte Gage og Husleiehjælp, hvilket Embede Andrageren har bestyret i Tidsrummet fra 20. August 1851 til 31. Marts 1853, medens samme stod ledigt, skulde man, efter desangaaende at have indhentet Erklæring fra Landfogden i Island, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Supplikanten tjenstl. melde, at Ministeriet, efter de af Hr. Amtmanden forklarede Omstændigheder, Intet vil have imod, at der overeensstemmende med Deres Indstilling for det nævnte Tidsrum, foruden den tidligere til Embedet henlagte Gage af 300 Rd., endvidere fra 1. April 1852 beregnes Andrageren tilgode det ved Finantsloven for 1852—53 bevilgede Tillæg til bemeldte Gage af 200 Rd., hvorimod den til Embedet henlagte Husleiehjælp af 25 Rd. aarlig ikke kan tilkomme ham, da han ingen dertil svarende Udgift har haft at afholde; og er Landfogden i Island under D. D. herfra meddeelt fornöden Ordre til at udbetale Distriktslæge Lind det Belöb, som herefter endnu vil tilkomme ham, hvilket

Beløb iövrigt, som vedlagte Afskrift af Landfogdens Skrivelse af 14. Juli sidstl. nærmere udviser, ikkun udgjör 64 Rd. 37 Sk. — Justitsministeriet den 23. Septembr. 1854. 1854. 23. Septbr.

Kongelig Resolution angaaende **Nedlæggelse af Præstekaldet Flugumýri og Hofstaðir** i Skagafjords Syssel. Frederiksborg Slot den 25. Septbr. 1854. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Protok. 1854, Nr. 49. — I Forestilling fra Kirke- og Underviisnings-Ministeriet (Örsted) 21. Septembr. bemærkes, at Biskoppen over Island havde indsendt et Forslag fra Præst til Hólar og Viðvík i Skagafjords Syssel, Provst Benedikt Vigfusson, der andrager, at Holar Præstekald har efter Separations-Akten af 29. Mai 1767 tabt dets forhenværende Indtægter, og har derfor nu, da Gaarden Holar var bleven privat Eiendom, ingen Brugsjord for Præsten, ligesaalidt som Mensaljord eller Qvilder til Præstens Mensale. Biskoppen foreslog derfor, at Flugumýri og Hofstaða Præstekald ved næste Vacance nedlægges, og at Flugumýri Sogn bliver combineret med Miklabæ i Blönduhlíð, men Hofstaða Sogn med Præstekaldet Hólar og Viðvík. Ligeledes foreslaaer Biskoppen, da Præsten til det sidstnævnte Kald ingen Brugsjord har, at Kongsjorden Viðvík, som ved kgl. Resol. 8. Mai 1805 var henlagt til Sysselmandsbolig, men nu ved Resol. 2. Febr. d. A. taget tilbage under Administrationen, maa henlægges til dette Kald som Brugsjord for Præsten, imod Afstaaelse af Flugumýri og Hofstaða Præstekalds Lehnsjord Hjaltastaðir med to Hjaleier, Hjaltastaðahvammur og Hjaltastaðakot. — Biskoppen bemærkede, at ved denne Foranstaltning vilde Præstekaldet Hólar erholde en Tilvæxt af 12 Gaarde med 130 Indbyggere, og hele dette Præstekald vilde faae 47 Gaarde med 450 Indbyggere. Tillige vil herved „være gjort et Skridt fremad paa den Vei, som maa ansees for den önskeligste og hensigtsmæssigste til at forbedre de ringere Præstekald paa Island, nemlig ved at forene flere af disse til færre bedre Kald". — Lokaliteterne ansaaes for gunstige, og Magelæget af Jorden Viðvík til Bytte for Hjaltastaðir ansaaes for fordeelagtigt, da dennes Dyrhed var angivet til 80 Hdr., men Viðvík til 60 Hdr., og Afgiften af Hjaltastaðir til 70 Rd., mod

1854. 60 Rd. af Viðvík. Kirken paa Viðvík, som var i god Stand
25. Septbr. og havde omtrent 12 Rd. i aarligt Overskud, skulde fölge med i Kjöbet. — Med Hensyn til Hjaltastaðir har det vel ikke kunnet oplyses, at den er lovformelig udlagt som Lehnsjord til Præsten til Flugumýri og Hofstaðir; „men ligesom det dog er in confesso, at Beneficiarius i meget lang Tid har været i faktisk og afgiftsfri Besiddelse af bemeldte, Holum Bispestol tidligere tilhörende, Jord med Hjaleier, saaledes maa ogsaa Hjemmelen for denne Besiddelse antages allerede at indeholdes i Forordn. af 21. Marts 1575, som tilsiger Præsten til bemeldte Kald til afgiftsfri Beboelse en af Holum Bispestols Jorder, der kunde yde i Afgift 2 Hdr. i Landskyld, samt Leie af 6 Qvilder = 120 Pd. Smör, eller i det Hele 3 Hdr. paa Landsviis, hvilken Afgift er at betragte som det Salarium, Bispestolen er bleven tilpligtet aarligen at udbetale til Præsten i bemeldte Kald, men som han har liquideret ved at nyde afgiftsfri Benyttelse af Jorden Hjaltastaðir med underliggende Hjaleier". — At Hjaleierne virkelig hörte under Hjaltastaðir, har man ogsaa anseet som utvivlsomt, uagtet en udtrykkelig Hjemmel derfor heller ikke har kunnet tilveiebringes, da vedkommende Beneficiarius bestandig har brugt dem i Forbindelse med Jorden, og ældre Lovfæster tillige bekræfte dette. — Amtmanden og Provsten havde bifaldt Planen til denne Combination af Præstekaldene, og Ministeren indstiller derfor:

„1) at Flugumýri og Hofstaða Sognekald inden Skagafjords Syssel under Islands Nord- og Öster-Amt maa ved næste forefaldende Vacance nedlægges, og at Flugumýri Sogn combineres med Miklabæ Præstekald og Hofstaðir med Hólum og Viðvík Præstekald; samt

2) at den Deres Majestæt tilhörende Jord Viðvík med den paa samme staaende Kirke maa, naar denne Combination indtræder, overlades det forenede Hólum, Viðvík og Hofstaða Præstekald til fuldkommen Eiendom til Bopælsgaard for Præsten i bemeldte Kald, imod at den Flugumýri og Hofstaða Præstekald nu tilhörende Lehnsjord Hjaltastaðir, med Hjaleierne Hjaltastaðabvammur og Hjaltastaðakot, afstaaes til Statskassen".

[Kongelig Resolution]: 1854.

Indstillingerne bifaldes. — Frederiksborg den 25. Septembr. 1854[1]. 25. Septbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Undersögelser om Uordener**, begaaede af **fremmede Fiskere paa Island.** Khavn den 25. Septembr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 699. 25. Septbr.

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 30. i f. M., betræffende en fra Sysselmanden over Nordermule Syssel indkommen Besværing over forskjellige af fremmede Söfolk mod Sysselets Indbyggere udövede Retskrænkelser, skulde man ikke undlade herved tjenstl. at meddele, at ifölge modtagen Underretning fra Udenrigsministeriet har den engelske Regjering fundet sig foranlediget til at udsætte den i bemeldte Skrivelse omhandlede Opsendelse af et Krigsskib til Island, til Undersögelse af det af engelske og irske Söfolk udviste Forhold, til næste Aar. — Indenrigsministeriet den 25. Septembr. 1854[2].

---

[1]) Ved Skrivelse af 29. Septbr. 1854 fra Kirke- og Underviisnings-Ministeriet til Biskoppen over Island meddeles ham de foranstaaende to Punkter som kgl. Resolution af 25. Septbr., i Anledning af hans Skrivelser af 16. Febr. f. A. og 29. April d. A., idet han tillige anmodes om „hertil at ville indberette, naar Vacance i Flugumýri og Hofstaða Præstekald maatte indtræde, for at det Fornödne med Hensyn til det endelige Mageskifte mellem de ovennævnte Jorder herfra kan blive foranstaltet" (Isl. Copieb. 1854, Nr. 740). — I en anden Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet af 30. Septbr. s. A. meddeles ligeledes disse samme Punkter som kgl. Resolution. Isl. Copieb. 1854, Nr. 750; Tíðindi um stjórnarmál. Ísl. I, 21—22.

[2]) under samme Datum ere ligelydende Breve afgaaede fra Indenrigsministeriet til Amtmændene. Copieb. sst. Nr. 700—701.

1854. 28. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Administrationen** af **Gaarden Viðvík og Elinarhólmi** i Skagafjorden. Khavn den 28. Septbr. 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 719.

I behagelig Skrivelse af 15. Juli sidstl. har Hr. Amtmanden indberettet, at De, da De ikke til sidstafvigte Fardag havde modtaget nogen Notifikation om, hvorledes der for Fremtiden vilde være at forholde med Bortbygslingen af den forhen til Sysselmands-Embedet i Skagafjords Syssel henlagte Jord Viðvík, har under 5. Juni d. A. for indeværende Fardagsaar overdraget bemeldte Jord, med Undtagelse af den saakaldte Elinarholmi, i Bygsel til den hidtilværende Leilænding, personel Capellan for Præsten til Holum, Stephan Björnsson, mod en Afgift af 30 Rd. og imod at have Opsigt med den paa Gaarden værende Kirke, samt aflægge behörigt Regnskab for dens Udgifter og Indtægter, hvorhos De, paa Begjæring af forhenværende Sysselmand Thorarensen, har overdraget ham Afbenyttelsen af det ovennævnte Varpested Elinarholmi for Fardagsaaret, mod en Afgift af 10 Rd., og har De tillige anholdt om Ministeriets Approbation paa de saaledes trufne Foranstaltninger.

Foranlediget heraf undlader man ikke, næst at bemærke, at Ministeriets Skrivelse af 13. Februar d. A., hvorved det blev tilkjendegivet, hvorledes der i Henseende til Bortbygslingen af Jorden vilde være at forholde, er herfra afsendt med det den 15. April herfra til Island afgaaede Postskib, til behagelig Efterretning og videre fornöden Foranstaltning, tjenstl. at melde, at der vel ikke efter Omstændighederne fra Ministeriets Side findes Noget at erindre ved den saaledes af Dem for indeværende Fardagsaar trufne Disposition over Jorden Viðvík, men at bemeldte Jord, tilligemed det ovennævnte Varpested, næste Fardagsaar, i Henhold til

Ministeriets foranförte Skrivelse af 13. Februar d. A., først maatte tilbydes Præsten paa Holum, der ogsaa, med Hensyn til at han kan vente at vedblive Jordens Besiddelse saalænge han forbliver i Kaldet, maa antages at kunne svare en större Afgift, og Jorden til Bygsel kun overdrages en Anden, saafremt han ikke maatte være villig til at yde en passende Leieafgift, og iövrigt under de i den tidtnævnte Skrivelse anförte Betingelser. Iövrigt forventer Ministeriet sig om Udfaldet i sin Tid Underretning behageligen meddeelt. — Indenrigsministeriet den 28. Septembr. 1854. 1854. 28. Septbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Byfogdens Stilling i Communalbestyrelsen i Reykjavík.** Khavn den 28. Septembr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 720. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 20—21. 28. Septbr.

Ved behagelig Skrivelse af 29. i f. M. har Ministeriet modtaget Hr. Stiftamtmandens Yttringer i Anledning af tvende med samme tilbagefulgte Andragender, hvori Kjöbmand og Borgerrepræsentant Ditlev Thomsen af Reykjavík har begjært Ministeriets Resolution for:

1) om Byfogden, i Henhold til Anordningen om Byens Communalvæsen af 27. Novembr. 1846, er berettiget til selv at lade Borgerrepræsentanterne tilsige til Möder af den samlede Communalbestyrelse, samt til at lede Forhandlingerne og före Protokollen i bemeldte Möder, og

2) om hvorvidt det er tilstrækkeligt, at Kasseanviisninger underskrives af Byfogden tilligemed idetmindste tre Borgerrepræsentanter, eller den eller dem, der af de övrige Repræsentanter bemyndiges hertil, eller om, forsaavidt saadan Bemyndigelse ikke er meddeelt, samtlige Repræsentanters Underskrift er nödvendig.

1854. Foranlediget heraf undlader man ikke til behagelig
28. Septbr. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde:

ad 1) at da Byfogden maa ansees som Formand i den samlede Communalbestyrelse, er han ogsaa berettiget til at sammenkalde Borgerrepræsentanterne til de Möder, der i Medhold af Anordn. 27. Novembr. 1846 kunne finde Sted mellem disse og ham, ligesom det er en Selvfölge, at han leder Forhandlingerne under disse, og, forsaavidt han dertil maatte være villig, förer Protokollen i Analogi med hvad der i Anordningens § 15 er bestemt om Borgerrepræsentanternes Formand;

ad 2) at naar ikke Borgerrepræsentanterne have gjort Brug af den dem ved Anordning 27. Novembr. 1846 indrömmede Bemyndigelse, at udvælge Een eller Flere af deres Midte til i Forening med Byfogden at underskrive Kasseanviisninger, maa det efter Ministeriets Formening være tilstrækkeligt, at bemeldte Anviisninger underskrives, foruden af Byfogden, tillige af de Repræsentanter, der have taget den Beslutning, hvoraf Anviisningen er en Fölge, hvorved det iövrigt bemærkes, at da en gyldig Beslutning ifölge Anordningens § 15 kan tages, naar tre Repræsentanter ere tilstede, altsaa ved to Stemmer, vil det ikke i ethvert Tilfælde være nödvendigt, at Kasseanviisningen forsynes med Underskrift af tre Repræsentanter. — Indenrigsministeriet den 28. Septembr. 1854.

28. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Forslag om **Anbringelse af Sömærker ved Reykjavík** og **Fyr paa Skagen** m. v. Khavn den 28. September 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 727.

Med behagelig Skrivelse af 22. Mai d. A. har Hr. Stiftamtmanden med Deres Erklæring hertil indsendt tvende Andragender, hvori Föreren af det islandske Postskib, Stilhoff, anholder om, deels at et Sömærke

maatte udlægges ved Akurö og en Böie ved Reykjavík Havns nordostlige Side, deels at et Fyrtaarn maatte oprettes paa Skagen, tilligemed et fra Communalbestyrelsen i Reykjavík over bemeldte Andragende indhentet Erklæring. 1854. 28. Septbr.

Efter at Ministeriet i denne Anledning har brevvexlet med Marineministeriet, undlader man ikke til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at Ministeriet, hvad den i det förstnævnte Andragende ommeldte Foranstaltning angaaer, Intet har at erindre imod, at samme, saaledes som af Communalbestyrelsen foreslaaet, iværksættes for Byens Regning, samt at der, for at dække de hertil medgaaende Udgifter, af Byen optages et Laan af indtil 800 Rd. — Med Hensyn dernæst til Spörgsmaalet om, hvorledes de med disse Foranstaltningers Udförelse, saavel som med disse Sömærkers Vedligeholdelse og Tilsyn, forbundne Udgifter ville være at dække, maa Ministeriet holde for, at en almindelig Havneafgift vil være at foretrække for en speciel i det nævnte Öiemed paabuden Afgift, idet det navnligen paa den Maade kunde blive muligt med Tiden at iværksætte andre hensigtsmæssige Foranstaltninger til et Havnevæsens Indretning ved Reykjavík, og man skulde derfor, næst til Veiledning at fremsende Exemplarer af Havne- og Brotaxter for forskjellige Kjöbsteder i Danmark, tjenstligen have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville foranledige et efter de lokale Forhold afpasset Forslag til en Havnetaxt for Reykjavík[1] udarbeidet, hvorefter samme, ledsaget af Deres nærmere Yttringer, vil være at indsende til Ministeriets nærmere Bedömmelse og Approbation.

Hvad endelig Oprettelsen af et Fyr paa Skagen angaaer, da vil Hr. Stiftamtmanden af den i Afskrift vedlagte Erklæring fra Capitain Ipsen erfare, at der af ham er opkastet Tvivl om, hvorvidt det af Andrageren

[1]) *see* under 12. Mai 1855.

1854. foreslaaede Sted Skagen kan ansees for det hensigtsmæssigste til Fyrets Anbringelse, og da Marineministeriet i den i Gjenpart hoslagte Skrivelse har tiltraadt bemeldte Erklæring og derhos tilbudt, saasnart som Omstændighederne tillade det, at ville sende en Söofficeer til Island for at foretage de til Udgivelsen af nye Korter nödvendige Opmaalinger af Kysterne, maa man med nysnævnte Ministerium være enigt i, at Oprettelsen af et Fyr bör stilles i Bero indtil dette Arbeide er blevet udfört, da man först derefter med Sikkerhed vil kunne bedömme, hvor samme helst bör anbringes. Iövrigt vil Hr. Stiftamtmanden herfra kunne vente nærmere Underretning meddeelt om, naar der maatte blive taget Bestemmelse om Opsendelsen af en Söofficeer til Island i det omhandlede Öiemed. — Indenrigsministeriet den 28. Septembr. 1854.

28. Septbr.

28. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Marineministeriet, ang. **nye Opmaalinger ved Island.** Khavn den 28. Septembr. 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 728.

I Anledning af et af Föreren af det islandske Postskib, Stilhoff, indgivet Forslag om, at der blandt Andet maatte blive oprettet et Fyr paa Skagen ved Island, har Marineministeriet i behagelig Skrivelse af 12. i d. M., næst at omtale Önskeligheden af, at der snarest foretages fuldstændige Opmaalinger omkring Island, og tilveiebringes gode Sökort, erklæret sig villigt til, saasnart Omstændighederne tillade det, at beordre en Söofficeer til at foretage de dertil hörende Opmaalinger, hvorhos velbemeldte Ministerium har yttret den Formening, at det vilde være hensigtsmæssigst at stille Spörgsmaalet om noget Fyranlæg af större Omfang paa Island i Bero, indtil dette Arbeide er udfört.

Ligesom man nu ganske har maattet tiltræde den sidstnævnte Anskuelse og derfor under D. D. har tilskrevet Stiftamtmand Grev Trampe det Fornödne i

Overeensstemmelse hermed, saaledes deler Ministeriet ogsaa Önsket om en Söofficeers Opsendelse til Island i bemeldte Öiemed, saasnart dertil maatte gives Leilighed, og imödeseer saaledes nærmere Underretning fra velbemeldte Ministerium om, naar dette Foretagende maatte kunne komme til Udförelse. — Indenrigsministeriet den 28. Septembr. 1854. 1854. 28. Septbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Anbringelse af en islandsk Sömand ved Hvalfangst i Grönland.** Khavn den 29. Septembr. 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 729. 29. Septbr.

Ministeriet har i Anledning af det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 18. Juli sidstl. fra Gottskalk Sigfusson af Lómatjörn indkomne Andragende om, ved offentlig Understöttelse at sættes istand til at lære Hvalfangst, indhentet Betænkning fra den administrerende Direction for den grönlandske Handel om, paa hvilken Maade Supplikantens Önske bedst maatte kunne opfyldes.

Som af den i Gjenpart vedlagte Svarskrivelse behageligen vil erfares, har fornævnte Direction yttret den Formening, at Hensigten bedst vilde kunne opnaaes, naar Supplikanten paa de i Skrivelsen nærmere angivne Vilkaar lod sig optage i tre Aar blandt det tjenstgjörende Mandskab ved Colonien Holstensborg i Sydgrönland, hvor Hvalfangst aarligen forsöges i Vintermaanederne og henad Foraaret.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden dette, undlader man ikke lige tjenstl. at tilföie, at der fra Ministeriets Side Intet haves at erindre imod, at Supplikanten, hvis han maatte attraa Saadant og iövrigt af Dem ansees skikket dertil, anbringes paa den af Handels-Directionen foreslaaede Maade. — Indenrigsministeriet den 29. Septembr. 1854.

1854. **Islandske Departements** Skrivelse til Amt-
29. Septbr. manden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende **Opsendelse af nogle Jorddyrknings-Redskaber.** Khavn den 29. Septembr. 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 731.

Ifölge Hr. Amtmandens Begjæring i behagelig Skrivelse af 1. Febr. d. A. har det kgl. Landhusholdnings-Selskab foranlediget indkjöbt og afsendt til Öfjords Handelsted 3 Stkr. smaae Svingplove, hvis Indkjöbspriis à 12 Rd. udgjör 36 Rd., og Transportomkostninger ombord 48 Sk.

Ovennævnte Belöb, tilsammen 36 Rd. 48 Sk., der under D. D. er foranlediget udbetalt bemeldte Selskab af Finantshovedkassen her i Staden, som en Udgift for Islands Jordebogskasse, skulde man derfor, i Henhold til Deres forberörte Skrivelse, tjenstl. anmode Dem om, behageligen at ville foranstalte indbetalt i Islands Jordebogskasse, da Landfogden i Island herfra under D. D. er tilskrevet det Fornödne desangaaende. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 29. September 1854.

29. Septbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Opsendelse af Maal og Vægt-Redskaber til Byfoged-Embedet i Reykjavík.** Khavn den 29. Septembr. 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 738.

Ifölge Hr. Stiftamtmandens Begjæring i behagelig Skrivelse af 12. i f. M. opsendes hermed til Opbevaring som Inventarium ved Reykjavík Byfoged-Embede fölgende Maal- og Vægt-Redskaber, nemlig:

1 Kasse mrk. I. D. Nr. 1, indeholdende:

1 Stk. 10 Lpd. Jernlod.

1 Kasse mrk. I. D. Nr. 2, indeholdende:

1854. 29. Septbr.

1 Stk. 5 Lpds. Jernlod,
1 — 4 — do.
1 — 2 — do.
1 — 1 — do.
1 — 8 Pds. do.
1 — 4 Lods □ Messinglod,
1 — 2 — - do.
1 — 1 — - do.
1 — ½ — - do.
1 Jernalen,
1 ¼ Pæglemaal af Tin,

hvorhos man tjenstl. skulde have Dem anmodet om, behageligen at ville foranledige, at de i Deres forbemeldte Skrivelse omhandlede, ved Byfogderiet beroende, ældre Vægtlodder blive bortsolgte ved offentlig Auktion, efter först at være gjorte ubrugelige som Vægtlodder. — Indenrigsministeriet den 29. September 1854 [1].

Kirke- og Underviisnings-Ministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Opsendelse af nogle Thorchilii Legat tilhörende Obligationer.** Khavn den 29. Septembr. 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 744. 29. Septbr.

Af Thorchilii Börneskolelegats Midler, der ere blevne disponible, har Biskoppen over Sjællands Stift hertil indsendt efternævnte ifölge vedlagte Mæglerattest for 1254 Rd. 40 Sk. indkjöbte Obligationer, nemlig:

Heel Species Bank-Actie
Nr. 4477, dat. 11. Decbr. 1795, stor . . . . . 800 Rd.
med Renter fra 1. Oktbr. 1853.

[1]) ved det islandske Departements Skrivelse af samme Dato anvises Justeermesteren 43 Rd. 29 Sk. som Betaling for de ovennævnte Redskaber. Isl. Copieb. sst. Nr. 739.

1854. 29. Septbr. Vestindisk Handels-Selskabs Obligation Nr. 826, dat. 1. Januar 1786, stor . . . . 260 Rd. med Renter fra 1. Januar 1854.

Obligation meddeelt for ældre ifölge kgl. Resol. af 9. Oktbr. 1822

Litr. A Nr. 410, dat. 4. Novbr. 1845, stor . . 200 Rd. med Renter fra 11. Juni 1854.

Ved i Forbindelse med Ministeriets Skrivelser af 29. Septbr. 1851, 14. Septbr. 1852, 17. Febr. f. A. og 30. Juni sidstl. hoslagt at fremsende bemeldte Obligationer, der, efter af Ministeriet at være forsynede med behörig prohibitiv Paategning, som Legatet tilhörende, ere noterede i Statsgjældens Böger, skulde man lige tjenstl. have Hr. Stiftamtmanden og D. Höiærv. anmodet om, behageligen at ville drage Omsorg for, at bemeldte Obligationer blive optagne paa Fortegnelsen over de Legatet tilhörende og ved Islands Stiftamtshus beroende kgl. Obligationer, idet man ikke undlader at tilföie, at Landfogden i Island er under D. D. tilskrevet det Fornödne om i Fremtiden at udbetale af Jordebogskassen Renterne af de tre omhandlede Obligationer.

For Modtagelse af Obligationerne udbeder Ministeriet sig Tilstaaelse meddeelt. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 29. Septembr. 1854.

29. Septbr. **Islandske Departements** Skrivelse til Stiftamtmanden i Island, ang. **Beregning af Dyrtidstillæg, navnlig for Jordemödre.** Khavn den 29. Septbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 747. - De her vedtagne Regler ere senere blevne forandrede.

Efter forudgaaet Brevvexling mellem Indenrigsministeriet og Finantsministeriet ere efternævnte Embedsmænd og Betjente paa Island, i Henhold til den hermed fölgende Lov af 4. Januar d. A., tillagte fölgende Belöb som Dyrtidstillæg:

1.	Politibetjent Hendriksen	30 Rd.	1854.
2.	Politibetjent Thorsteinn Bjarnason . . .	60 —	29. Septbr.
3.	Docent Hannes Arnason	100 —	
4.	Adjunkt Fridriksson	100 —	
5.	Musiklærer Pètur Gudjohnsen	60 —	
og 6.	Portner Lárus Hallgrimsson	60 —	

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden dette til behagelig Underretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, samt næst at tilföie, at Landfogden i Island herfra under D. D. er tillagt fornöden Ordre til at udbetale ovennævnte Belöb af Islands Jordebogskasse, undlader man ikke at bemærke, at det endvidere har været under Overveielse, om ikke de tvende Jordemödre i Reykjavík kunde blive deelagtige i det omhandlede Dyrtidstillæg, men at Finantsministeriet i den Anledning har yttret, at da Loven af 4. Januar i dens § 4—3 undtager dem fra overordentligt Lönningstillæg, for hvilke Lönninger af Staten ikke afgive Hovederhverv, maa dette have til Fölge, at bemeldte Jordemödre maae blive uberettigede til saadant Lönningstillæg, fordi de dem tillagte Lönninger formentlig ikke kunne antages for dem at afgive Hovederhverv. Forsaavidt de ommeldte Jordemödre derhos maatte være gifte, hvilket antages at være Tilfældet i alt Fald med den ene af dem, har Finantsministeriet derhos bemærket, at efter hvad der er vedtaget, have gifte Koner ikkun da Adgang til at tilstaaes Dyrtidstillæg, hvor det foreligger, at den af dem oppebaarne Lönning afgiver Basis for Familiens Existents, og i saa Tilfælde ikkun til Tillæg som ugift, da Familiens Forsörgelse altid nærmest maa paahvile Manden. Som Fölge heraf har Finantsministeriet erklæret, ikke at kunne give sit Samtykke til, at noget Dyrtidstillæg udbetales de paagjeldende Jordemödre, med mindre det nærmere godtgjöres, i alt Fald ved paa Tro og Love af de Paagjeldende selv afgivne For-

1854. 29. Septbr. sikkringer, at hiin ovenfor anförte Forudsætning ikke er tilstede. Idet man derfor tjenstl. maa have Hr. Stiftamtmanden anmodet om, behageligen at ville med næste Postskibsleilighed hertil indsende de fornödne Oplysninger i bemeldte Henseende, önskes tillige Underretning meddeelt om, hvorvidt begge de ommeldte Jordemödre vare gifte paa den Tid, Loven udkom, eller ei, og i bekræftende Fald, hvorvidt den af dem oppebaarne Lönning kan antages at afgive Basis for Familiens Existents. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 29. Septembr. 1854.

29. Septbr. **Islandske Departements** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende Spörgsmaal om **Dyrtidstillæg til** en **praktiserende Læge.** Khavn den 29. Septembr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 748.

Efter at det var blevet gjort til Gjenstand for Overveielse, hvorvidt blandt andre Embedsmænd og Betjente paa Island praktiserende Læge i Hunavatns Syssel, Josep Skaptason, i Medhold af den her vedlagte Lov af 4. Januar d. A. kunde tilkomme det i samme omhandlede Dyrtidstillæg til det ham af Statskassen tillagte Belöb af 300 Rd., har Finantsministeriet i den Anledning yttret, at da bemeldte Lov i dens § 4—3 undtager dem fra overordentligt Lönningstillæg, for hvilke Lönninger af Staten ikke afgive Hovederhverv, maa dette formentligen have til Fölge, at Skaptason maa blive uberettiget til saadant Lönningstillæg, fordi han som praktiserende Læge maa antages at oppebære en Indtægt, der overstiger den ham af Statskassen tillagte Lönning.

Finantsministeriet har derfor erklæret, ikke at kunne give sit Samtykke til, at noget Dyrtidstillæg udbetales Skaptason, med mindre det godtgjöres, i alt Fald ved

paa Tro og Love af den Paagjeldende selv afgiven Forsikkring, at den nævnte Forudsætning ikke er tilstede. 1854. 29. Septbr.

I Henhold hertil maa man tjenstl. anmode Hr. Amtmanden om, behageligen at ville tilveiebringe og ved förste forefaldende Leilighed hertil at indsende den saaledes forlangte Oplysning, ledsaget af de Yttringer, hvortil De muligen maatte finde Anledning. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 29. Septembr. 1854.

Kongelig Resolution ang. **Aflösning af fire Kirkeqvilder paa Mýrum** i Dyrafjord. Frederiksborg Slot den 1. Oktobr. 1854. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot. 1854, Nr. 51. — I Forestilling 23. Septembr. bemærker Ministeren for Kirke- og Undervíisningsvæsenet (Örsted), at der var indkommet Andragende fra Proprietarius til Myra Kirke i Dyrafjord, Repstyrer Guðmundur Brynjólfsson, som androg paa, da den ham tilhörende Kirkes Gods ikke er tilstrækkeligt til at underholde Kirkens 10 Qvilder, hvoraf de halve Leier betales til Præsten, at det maatte tillades ham at aflöse fire af disse Qvilder ved at indbetale 200 Rd. i Jordebogskassen, saa at Renterne deraf aarlig tilfalde Sognepræsten. — Stiftsövrigheden bemærkede, at Prisen af de fire halve Qvildeleier, 40 Pd. Smör, var for Tiden efter Capitelstaxten 7 Rd. 39 Sk., hvorimod Renten af de 200 Rd. til $3\frac{1}{2}$ % kun var 7 Rd., men den indstiller dog at bevilge den omsögte Aflösning, da Renteindtægten ansaaes for sikkrere end Leie-Indtægten, der beroede paa Proprietarii Omstændigheder. — Præsten og Provsten havde ligeledes erklæret sig for Bevilgelsen af det Ansögte. — Ministeriet indstiller derfor: 1. Oktbr.

„at det allern. maa tillades Proprietairen til Myra Kirke ved Dyrafjord i Isafjords Syssel inden Islands Vest-Amt at indsætte en Capital af 200 Rd. i den islandske Jordebogskasse, saaledes at Renterne deraf for Eftertiden aarligen udbetales til bemeldte Kirkes Sognepræst, imod at 4 af Myra Kirkes Qvilder, hvoraf den Sognepræsten hidtil tilkommende aarlige Leie

1854. udgjör 40 Pd. Smör, maae bortfalde og fraskrives
1. Oktbr. Kirkens Eiendom".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 1. Oktobr. 1854 [1].

14. Oktbr. **Kongelig Resolution** ang. **Understöttelse** for en **Landvæsens-Elev fra Island.** Frederiksborg Slot den 14. Oktobr. 1854. — Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1854, Nr. 53. — I Indenrigsministerens (Tillisch's) Forestilling 10. Oktobr. bemærkes, at der var indkommet Andragende fra Islænderen Jón Jónsson, som i afvigte Foraar var af Landhusholdnings-Selskabet anbragt som Lærling paa Viumgaard i Jylland, om til 1. Novbr. at blive overflyttet til Landvæsens-Commissair Krarup i Skibild, og söger om Understöttelse dertil, da han mente, at der vilde være bedre Leilighed til at uddanne sig i Landoeconomiens Theori, end paa Viumgaard. Landhusholdnings-Selskabet anbefalede hans Andragende, og indstillede ham til at bevilges en Understöttelse af 120 Rd., med Bemærkning, at 90 Rd. skulde udbetales som Underviisningshonorar for Vinteren, og at han iövrigt maatte holde sig med Sengeklæder og Vask. — Ministeren indstiller derfor:

„at Islænderen Jón Jónsson i indbemeldte Öiemed allern. bevilges en Understöttelse af 120 Rd. af Renterne af det ved allerh. Resolution af 25. Juli 1844 oprettede Understöttelsesfond for Island".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 14. Oktobr. 1854.

14. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, angaaende **Rosmhvalanes Reps**

[1]) Denne Resolution er ved Skrivelse fra Kirke- og Underviisnings-Ministeriet af 9. Oktobr. 1854 meddeelt Stiftsövrigheden i Island til „Efterretning og videre fornöden Foranstaltning". Isl. Copieb. 1854, Nr. 766.

Andragende om Understöttelse af Hospitalernes Fond. Khavn den 14. Oktbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 774. 1854. 14. Oktbr.

I et med Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds behagelige Yttringer under 22. Mai sidstl. hertil indsendt Andragende har Fattigbestyrelsen for Rosmhvalanes Rep i Gullbringu Syssel anholdt om, at der maa forundes bemeldte Commune en Understöttelse af Hospitalernes opsamlede Fond, for at kunne forsörge og underholde de mange Spedalske, som findes i ovennævnte Rep.

Efter at Ministeriet angaaende denne Sag har brevvexlet med Indenrigsministeriet, undlader man ikke til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at Ministeriet ikke seer sig istand til at indlade sig paa bemeldte Andragende. — Justitsministeriet den 14. Oktobr. 1854.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Lægetjenesten i Byen Reykjavík.** Khavn den 14. Oktobr. 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 775. 14. Oktbr.

Efter at Communalbestyrelsen i Reykjavík, i Anledning af et Andragende fra 21 Embedsmænd og Borgere i Reykjavík, havde i Begyndelsen af Juli Maaned d. A. formaaet Dr. Hjaltalin, som da netop var tilstede i Byen, til under Landphysikus, Justitsraad Thorstensens Sygdom at forblive der en Maanedstid, og givet Tilsagn om, derfor forskudsviis at udbetale ham et Belöb af 100 Rd., hvilket Belöb Andragerne forpligtede sig til at refundere Byens Kasse, forsaavidt det ikke maatte erholdes godtgjort ved offentlig Foranstaltning, have Byfogden og Borgerrepræsentanterne sammesteds i tvende med Hr. Stiftamtmandens behagelige Yttringer under 29. August sidstl. hertil indsendte Skrivelser an-

1854. 14. Oktbr. holdt om, at denne Udgift maatte afholdes af det Offentlige, i hvilken Henseende Repræsentanterne navnligen have henpeget paa det ved Plak. af 23. August 1848 af Hospitalernes Indtægter oprettede Fond for Medicinalvæsenets Fremme i Island, hvorhos Byfogden har indstillet, at Belöbet, forsaavidt samme ikke skulde kunne bevilges af det Offentlige, maatte föres Kæmnerkassen til endelig Udgift. Og har Hr. Stiftamtmanden derhos anseet det hensigtsmæssigt, om De, saafremt Justitsraad Thorstensen maatte blive syg paany og samtidig smitsomme Sygdomme indtræde, kunde bemyndiges til, saalænge Dr. Hjaltalin opholder sig i Island, at constituere ham under saadanne extraordinaire Omstændigheder, og derfor at tilstaae ham en maanedlig Godtgjörelse af 50—100 Rd., indtil Sagen kunde indberettes til Ministeriet.

Foranlediget heraf undlader man ikke til behagelig Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at Ministeriet efter de af Hr. Stiftamtmanden forklarede Omstændigheder ikke finder nogen Anledning til at bevirke det omhandlede Belöb afholdt enten af Statskassen eller af Medicinalfonden i Island, hvorhos Sagen, forsaavidt Byfogden subsidiairt har indstillet, at den omhandlede Udgift afholdes af Kæmnerkassen, herfra er tilstillet Indenrigsministeriet til Afgjörelse i Henhold til Anordningen af 27. Novbr. 1846 § 24. — Hvad det Tilfælde angaaer, at Justitsraad Thorstensen kunde paany blive angrebet af en Svaghed, der satte ham ud af Stand til at varetage sit Embede, da kan Ministeriet ei indlade sig paa at træffe nogen Bestemmelse for denne Muligheds Skyld, men maa forvente, at Hr. Stiftamtmanden, hvis et saadant Tilfælde skulde möde, vil træffe den efter Omstændighederne hensigtsmæssigste Foranstaltning, ligesom man maa forbeholde sig i det forefaldende enkelte Tilfælde at afgjöre, om der maatte være nogen særdeles Anledning til at bebyrde det islandske Medicinalvæsen med nogen

Udgift i saa Henseende, hvilket dog kun under særdeles paatrængende Omstændigheder vil kunne ventes bevilget. — Justitsministeriet den 14. Oktobr. 1854. 1854. 14. Oktbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Gebyrer for Skibes Klarering.** Khavn den 14. Oktobr. 1854. — Isl. Copiebog 1854, Nr. 781 — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 22—23. 14. Oktbr.

Med en til Indenrigsministeriet stilet, men til dette Ministerium afgivet Skrivelse af 29. August sidstl., har Hr. Stiftamtmanden hertil indsendt et Andragende, hvori Byfogden i Reykjavík har begjært Ministeriets Resolution med Hensyn til:

1) om ikke de i Sportelreglementet af 10. Septbr. 1830 § 62 bestemte Gebyrer, forsaavidt samme skulde erlægges for Modtagelsen af nye Papirer, vilde kunne anvendes ved Siden af Loven af 15. April d. A. § 8;

2) om ikke det i Forordn. 11. Septbr. 1816 § 11 fastsatte Gebyr, som hjemlet ved en speciel Lovforskrift, ligeledes vil kunne anvendes ved Siden af det i Loven af 15. April d. A. § 8 fastsatte Gebyr, og

3) om der ikke, hvis de to foregaaende Spörgsmaal maatte blive besvarede benægtende, maatte kunne tilstaaes ham Erstatning for Afsavnet af de ham hidtil tilflydte Gebyrer for Meddelelsen af Fornyelsespaategninger i Overeensstemmelse med Plak. af 28. Decbr. 1836 § 15, hvilke Gebyrer, der nu efter Loven af 15. April for Fremtiden ville bortfalde, efter hans Opgivelse i de sidste Aar have belöbet sig til ca. 30 Rd. aarlig ved Reykjavík Kjöbstads Jurisdiktion.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde:

ad 1. Da Loven af 15. April d. A. paalægger vedkommende Retsbetjent andre Forretninger med Hensyn til Skibes Klarering, end der efter den tidligere Lov-

1854. givning paalaae ham, kan der ikke være Spörgsmaal
14. Oktbr. om, at det i Sportelreglementet af 10. Septembr. 1830 § 62 ommeldte Gebyr, eller nogen Deel af samme, skulde kunne fordres i Forbindelse med det ved bemeldte Lov fastsatte Gebyr.

ad 2. Om end det i Forordn. 11. Septbr. 1816 § 11 ommeldte Gebyr ikke skulde være ophævet ved den nysnævnte § 62 i Sportelreglementet af 10. Septbr. 1830, hvorfor dog den Omstændighed synes at tale, at det aldrig vides at være opkrævet efter dets Emanation, saa maa det dog nu bortfalde som ikke gjentaget i Loven af 15. April d. A., der ogsaa aldeles har ophævet de Forudsætninger, der laae til Grund for bemeldte § 11.

ad 3. Der vil ikke kunne tilkomme vedkommende islandske Retsbetjente nogen Erstatning for de Gebyrer, der som Fölge af den forandrede Handelsindretning bortfalde, idet det nemlig ligger i Sagens Natur, at de Embeder, der ganske eller tildeels lönnes med Sportler, ikke kunne fordre Godtgjörelse, naar enkelte af disse ifölge senere Love enten nedsættes eller ganske bortfalde, og det end ikke om de Forretninger, for hvilke Gebyrerne vare bestemte, vedblive, altsaa endnu mindre naar Loven medförer, at disse Forretninger ei finde Sted. Det er kun undtagelsesviis, at en Erstatning er tilstaaet i ganske enkelte Tilfælde, hvor en Lovforandring af den omhandlede Beskaffenhed har for en eller anden Embedsmand medfört et sært betydeligt Tab, men dette kan saa meget mindre finde Anvendelse paa den Lovforandring, som er foregaaet med den islandske Handel, som det er at formode, at den i det Hele snarere vil foröge end formindske de islandske Retsbetjentes Indtægter. — Justitsministeriet den 14. Oktbr. 1854.

31. Oktbr. **Islandske Departements** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, angaaende

Gebyrer for Confirmation paa Kaldsbreve. Khavn den 31. Oktobr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 819. Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 23 (med feil Datum: 13. Oktobr.). 1854. 31. Oktbr.

I et med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 4. i f. M. hertil indkommet Andragende har Sognepræsten for Hof Præstekald inden Nordermula Syssels Provsti, Provst Halldor Jonsson, forespurgt, om det ikke er imod Sædvane, at han, der tidligere har erlagt det anordnede Gebyr af 14 Rd. 48 Sk. for Confirmation paa Kaldsbrev for Glaumbæ Præstekald inden Skagafjords Syssels Provsti, nu atter skal udrede et lignende Belöb for den ham under 27. Marts sidstl. allernaad. meddelte Confirmation paa hans Kaldsbrev for Hof Præstekald.

Foranlediget heraf undlader man ikke til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at Gebyret for Confirmationer paa Kaldsbreve ifölge Praxis betragtes paa samme Maade som almindelige Bevillingsgebyrer, og blive saaledes at erlægge hvergang en saadan meddeles. — Det islandske Departements Expeditions-Contoir den 31. Oktobr. 1854.

Bekjendtgjörelse for Holsteen, ang. Lov om **Skibsfart og Handel paa Island.** Khavn den 8. Novembr. 1854. — Denne „Bekanntmachung des unterm 15. April 1854 für das Königreich Dänemark erlassenen Gesetzes, wegen der Schiffahrt und des Handels auf Island", er udgiven af Ministeren for Holsteen, Reventlow-Criminil, og trykt i „Gesetz und Ministerialblatt für die Herzogthümer Holstein und Lauenburg" 1854, S. 681—684, og indeholder kun den tydske Oversættelse af den islandske Handelslov af 15. April 1854, med en efterfölgende kort Bekjendtgjörelses-Formel. Særskilte Aftryk ere ikke tagne. 8. Novbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Betingelsen for** 28. Novbr.

1854. en **Students Ret til Afgiftsfrihed.** Khavn den
28. Novbr. 28. Novembr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 845. — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 24.

I Svar paa den med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 24. August sidstl. hertil indkomne Forespörgsel fra Sysselmanden i Hunavatns Syssel om, hvorvidt Student Jon Thorarensen til Vididalstunga inden bemeldte Syssel kan fritages for at erlægge de i Plak. af 26. Marts 1826 ommeldte Præstationer, eller de saakaldte Mandtalsbogsafgifter, skulde Ministeriet ikke undlade til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at da Thorarensen ikke i bemeldte Regnskabsaar har övet sig i geistlige Forretninger paa den i Anordn. af 3. Mai 1743 foreskrevne Maade, vil han ikke for berörte Tidsrum kunne fritages for at tilsvare de omspurgte Afgifter, og vil der iövrigt i den ommeldte Henseende være at forholde efter Ministeriets Skrivelse af 4. Novbr. f. A. — Indenrigsministeriet den 28. Novembr. 1854.

29. Novbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Underhandlinger om Handelen med Nederlandene.** Khavn den 29. Novbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 850.

Ved at underrette undertegnede Ministerium om, at der af Udenrigsministeriet er indledet Underhandlinger med Nederlandene angaaende coloniale Forhold, samt ved at meddele forskjellige gjennem den kongel. Gesandt i Brüssel og Haag indhentede Oplysninger om Störrelsen af den i den nederlandske Tarif ansatte Told paa Fisk og Uld, samt de Skibsafgifter, der ere at svare, naar de nævnte Varer indföres i Nederlandene i hollandske eller fremmede privilegerede eller upriviligerede Skibe, saavel direkte fra Produktionsstedet som fra andre indenlandske Pladse, har velbemeldte

Ministerium, da efter de modtagne Oplysninger i Nederlandene, med Undtagelse af Colonierne, hverken de danske Skibe eller deres Ladninger i det Væsentlige ere underkastede större Afgifter, end de nationale Skibe eller sammes Ladninger, og da den nederlandske Regjering muligen vilde være villig til ved Underhandlingerne om de coloniale Forhold at gjöre Danmark en Concession, imod at erholde Tilsagn om, at § 7 i Loven om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April d. A. ikke faaer Anvendelse paa det nederlandske Flag, i behagelig Skrivelse af 21. f. M. begjært dette Ministeriums Yttringer om, hvorvidt der maatte være Noget til Hinder for, at der under de ommeldte Underhandlinger kunde gives Nederlandene Udsigt til en saadan Begunstigelse i Henseende til Farten paa Island, angaaende hvilken i saa Fald en definitiv Bestemmelse nærmere kunde tages, inden oftnævnte Lov af 15. April d. A. træder i Kraft til 1. April næste Aar. 1854. 29. Novbr.

I Svar herpaa undlader Ministeriet ikke tjenstl. at meddele, at der, efter hvad der af Udenrigsministeriet er oplyst, ikke skjönnes at være nogen Betænkelighed ved at aabne Nederlandene Udsigt til den af velbemeldte Ministerium omhandlede Begunstigelse, naar der, som forudsat, herved vil kunne opnaaes passende Lettelser for det danske Flag i nederlandske Colonier.

De medfulgte Bilage remitteres. — Indenrigsministeriet den 29. Novembr. 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Underhandlinger om Handelen med Sverige og Norge.** Khavn den 29. Novbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 851. 29. Novbr.

Med Hensyn til, at ved den under 2. Novbr. 1826 mellem Danmark og Sverrig-Norge afsluttede Handels-Traktats § 5, paa Danmarks Side Colonierne og Bi-

1854. landene Island, Færöerne og Grönland, og paa Sverrigs
29. Novbr. Side Öen Barthelemy, ere undtagne fra den ved Traktaten respect. danske og svensk-norske Skibe tilstaaede nationale Behandling i svensk-norske og danske Havne, saavel i Henseende til Skibsafgifter som til Toldafgifter af Ladningen, har Udenrigsministeriet, næst at bemærke, at der navnlig i Sverrig findes saa mange specielle Forskrifter med Hensyn til Told og Skibsfartsforhold m. m., at vore Skibes Fart paa Sverrig derved besværes i höi Grad, samt at der i den Anledning i længere Tid har været fört Underhandlinger med den svensk-norske Regjering, i behagelig Skrivelse af 15. d. M. yttret, at da Sverrig og Norge med Hensyn til Indholdet af ovennævnte Traktats § 5 ikke har Fordring paa at være fritaget for Anvendelse paa sammes Skibe af § 7 i Loven af 15. April d. A. om Skibsfart og Handel paa Island, er det ikke usandsynligt, at disse Staters Regjering vil være tilböielig til, for en saadan Indrömmelse fra vor Side, som den i nysnævnte Lovs § 6 cfr. § 7 ommeldte, at gjöre en dertil nogenlunde svarende Concession fra sin Side, og har velbemeldte Ministerium i denne Anledning begjært dette Ministeriums Yttringer, om der maatte være Anledning til, under de fortsatte Underhandlinger at give den nævnte Regjering Udsigt til Deelagtiggjörelse i den frie Fart paa Island, imod en nogenlunde tilsvarende Indrömmelse for vort Flag fra Sverrig-Norges Side, hvorunder navnlig Ophævelse af den förommeldte, ved ovennævnte Traktat hjemlede, Undtagelse for de paa Island hjemmehörende Skibe.

I Svar herpaa undlader Ministeriet ikke tjenstl. at meddele, at forsaavidt det i Overeensstemmelse med Skrivelse herfra af 4. Juli sidstl. maatte kunne blive bevirket, at den ved Handels- og Skibsfarts-Traktaten af 2. Novbr. 1826 § 5 for Islands Vedkommende hjemlede Undtagelse fra den danske Skibe i Almindelighed tilstaaede nationale Behandling, bliver ophævet, vil der

efter Ministeriets Formening ikke være nogen Anledning til at bringe Loven af 15. April d. A. § 7 i Anvendelse paa Sverrig-Norge, om der end ved denne Leilighed ikke maatte kunne opnaaes andre Concessioner for den danske Handel og Skibsfart i Almindelighed. — Indenrigsministeriet den 29. Novembr. 1854. 1854. 29. Novbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Underhandlinger om Handelen med Portugal.** Khavn den 29. Novbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 852. 29. Novbr.

Med Hensyn til, at der efter de af den danske Consul i Lissabon meddelte Oplysninger i de portugisiske Havne ikke svares höiere Afgifter af danske Skibe end af Skibe under Portugals eget Flag, ligesom der ikke heller erlægges höiere Toldafgifter af Varer, som indföres direkte fra Danmark eller sammes Colonier til Portugal i danske Skibe, end om dette skete i portugisiske Skibe, medens der derimod af Varer, som indföres fra Danmark eller sammes Colonier til Portugal i fremmede Skibe, erlægges en Differentialtold af 20 pCt., har Udenrigsministeriet i behagelig Skrivelse af 15. d. M. begjært dette Ministeriums Yttringer, om der maatte være Noget til Hinder for, at der gives Portugal Tilsagn om den i Loven om Handel og Skibsfart paa Island af 15. April d. A. § 6 cfr. § 7 omhandlede fri Adgang til Island, saafremt det befindes, at det danske Flag behandles i de portugisiske Havne ganske saaledes, som af Consulen anfört.

I Svar herpaa undlader man ikke tjenstl. at meddele, at der, under den nævnte Forudsætning, efter dette Ministeriums Formening ikke vil være Anledning til at give § 7 af Loven af 15. April d. A. Anvendelse paa Portugal, og vil der saaledes fra Ministeriets Side Intet være til Hinder for, at der gives bemeldte Stat

1854. det ommeldte Tilsagn. — Indenrigsministeriet den 29.
29. Novbr. Novembr. 1854.

30 Novbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Vester-Amtet, ang. **Kjöb af nogle Bygninger paa Gaarden Arnarstapi.** Khavn den 30. Novbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 853.

At Ministeriet, efter med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 15. August sidstl. at have modtaget de ved Skrivelse herfra af 26. Juni næstforhen begjærte Oplysninger, betræffende Kjöbet af nogle Conferentsraad Thorsteinson tilhörende Bygninger paa Arnarstapen, bifalder, at de i den i Afskrift medfulgte Syns- og Skjönsforretning, dateret 16. Mai 1854, specificerede Bygninger afkjöbes Conferentsraad Thorsteinson for en Sum af 150 Rd. for Godskassens Regning, dog under Forudsætning af, at disse Bygninger kunne tjene til Bolig saavel for Beboerne af Hovedparcellen Stapabæ, som for Opsidderne paa Græshusstederne Kambsbud og Eyrarbud, samt at der ikke paadrages den kongel. Kasse yderligere Udgifter ved Bygningernes Indretning, — det meddeles herved tjenstl. Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning og fornöden Foranstaltning. — Indenrigsministeriet den 30. Novembr. 1854.

1. Decbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Betalingen for en midlertidig Lægetjeneste i Reykjavík.** Khavn den 1. Decbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 858.

Efter at Communalbestyrelsen i Reykjavík, i Anledning af et Andragende fra 21 Embedsmænd og Borgere sammesteds, havde i Begyndelsen af Juli Maaned d. A. formaaet Dr. Hjaltalin, som netop var tilstede i Byen, til under Landphysikus, Justitsraad Thorstensens

Sygdom at forblive der en Maanedstid, og havde givet Tilsagn om, derfor forskudsviis at udbetale ham et Belöb af 100 Rd., hvilket Belöb Andragerne forpligtede sig til at refundere Byens Kasse, forsaavidt det ikke maatte erholdes godtgjort ved offentlig Foranstaltning, og efter at Byfogden og Borgerrepræsentanterne i tvende med Hr. Stiftamtmandens Skrivelse af 29. August sidstl. til Justitsministeriet indkomne Andragender havde anholdt om, at denne Udgift maatte afholdes af det Offentlige, i hvilken Henseende der af Repræsentanterne navnligen var henpeget paa det ved Plak. af 23. August 1848 af Hospitalernes Indtægter oprettede Fond for Medicinalvæsenets Fremme i Island, har bemeldte Ministerium, næst at bemærke, at det derfra er tilkjendegivet Hr. Stiftamtmanden, at Samme ikke har fundet sig foranlediget til at bevirke det ommeldte Belöb afholdt enten af Statskassen eller Medicinalfonden, med Hensyn til at Byfogden havde indstillet, at Belöbet, forsaavidt samme ikke skulde kunne bevilges af det Offentlige, maatte föres Kæmnerkassen til endelig Udgift, tilstillet undertegnede Ministerium Sagen til Afgjörelse i Henhold til Anordn. af 27. Novbr. 1846 § 24. 1854. 1. Decbr.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at der fra Ministeriets Side Intet haves at erindre imod, at den omhandlede Udgift definitivt afholdes af Kæmnerkassen, saafremt Borgerrepræsentanterne, hvis Erklæring om dette Punkt savnes, dertil maatte give deres Samtykke, hvorimod man i modsat Fald maa overlade Vedkommende at söge Belöbet betalt af de ovennævnte 21 Embedsmænd og Borgere, overeensstemmende med det förommeldte af dem i sin Tid givne Tilsagn. — Indenrigsministeriet den 1. Decembr. 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Administra-** 2. Decbr.

1854. 2. Decbr. **tionen af Thingöre Kloster.** Khavn den 2. Decbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 865.

Ved Skrivelser af 9. Septbr. og 23. Oktobr. sidstl. har Hr. Amtmanden hertil indberettet, at da Administrator for Thingöre Klostergods, R. M. Olsen, som Eier af Jorden Thingöre tilegner sig forskjellige Rettigheder, nemlig: deels nogle Drivrettigheder, deels det saakaldte Vididalsfjeld, der formentligen tilhörer Klosterets Jorder, og han ikke godvilligen har villet frafalde sine Prætensioner med Hensyn til bemeldte Rettigheder, vil i denne Henseende Sögsmaal imod ham blive anlagt, samt at De derhos har fundet Dem foranlediget til af denne Grund at opsige ham Administrationen til næstkommende Fardag, i Henhold til den for ham i sin Tid udfærdigede Instruction.

Foranlediget heraf, og efter at Ministeriet fra Administrator Olsen har modtaget deels en Besværing over den saaledes skete Opsigelse, deels et Andragende om, at Sags Anlæg i bemeldte Anledning maa blive frafaldet, ledsaget af en Fremstilling af de Grunde, hvorpaa han stötter sin formentlige Ret til de omhandlede Eiendomme og Rettigheder, undlader man ikke tjenstl. at melde, at der, efter hvad der af Hr. Amtmanden er anfört, ikke fra Ministeriets Side haves Noget imod, at den omhandlede Retstrætte underkastes Domstolenes Afgjörelse, og at der til den Ende anlægges Sag imod Administrator Olsen, hvorimod Ministeriet ei finder, at der har været tilstrækkelig Anledning til af den omhandlede Aarsag at opsige Administrator Olsen, der i Aaret 1841 er af Amtet ansat paa det daværende Rentekammers forventende Approbation, hvilken ogsaa er meddeelt ved Rentekammer-Skrivelse af 1. Mai s. A., bemeldte Tjeneste, og maa Ministeriet derfor tjenstl. anmode Hr. Amtmanden om, at stille Udförelsen af den omhandlede Opsigelse i Bero, indtil Sagens endelige Udfald kjendes, da det derefter vil komme under nær-

mere Overveielse, hvad der i bemeldte Henseende kan være at foretage. Næst endnu at bemærke, at Administrator Olsen er direkte underrettet om denne Resolution, undlader man ikke slutteligen, efter Deres Begjæring, hoslagt at fremsende de med Amtets Skrivelse af 15. Juli 1835 indsendte Bilage, 7 i Tallet, hvilke efter Afbenyttelsen bedes tilbagesendte hertil. — Indenrigsministeriet den 2. Decembr. 1854[1]. 1854. 2. Decbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **de for Island gjeldende Qvarantaine-Bestemmelser.** Khavn den 2. Decbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 868. — Islandsk: Tíð. um stjórnarmál. Íslands I, 24. 2. Decbr.

I en med Hr. Stiftamtmandens behagelige Yttringer af 21. Septbr. sidstl. til Justitsministeriet indkommen Skrivelse har Byfogden i Reykjavík andraget paa, at det ved vedkommende Ministeriums Resolution maatte blive afgjort, hvorvidt Loven af 10. Marts 1852, angaaende Ophævelsen af de i tidligere Anordninger for Danmark paabudne Qvarantaine-Foranstaltninger mod den gule Feber og den asiatiske Cholera, maatte være anvendelig paa Island.

Foranlediget heraf skulde undertegnede Ministerium, der, som Hr. Stiftamtmanden af Ministeriets Circulair-Skrivelse af 5. Juli 1851 bekjendt, i bemeldte Aar, efter Overeenskomst med Finantsministeriet, har overtaget Ledelsen af Qvarantainevæsenet for Islands Vedkommende, ikke undlade til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at ligesom Loven af 10. Marts 1852 ikke hidtil er gjort gjeldende for Island, saaledes maa man finde Betænkelighed ved for

[1]) Ministeriets Skrivelse til Administrator R. M. Olsen af samme Datum, indeholdende Meddelelse af samme Indhold. Copieb. sst. Nr. 866.

1854. Tiden at foranledige sammes Udvidelse dertil, især da
2. Decbr. Handelen nu er frigivet for Fremmede, og vil der saaledes fremdeles være at forholde efter de hidtil gjeldende Bestemmelser, i Henhold til Ministeriets förommeldte Circulair-Skrivelse af 5. Juli 1851. — Indenrigsministeriet den 2. Decembr. 1854.

2. Decbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Opförelse af Bygninger til Hjaleier paa Amts-Gaarden Mödruvellir.** Khavn den 2. Decbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 869.

Efter at Ministeriet, i Anledning af et fra Hr. Amtmanden indkommet Andragende om, at der til Udredelse af Omkostningerne ved Opförelsen af de fornödne Bygninger til en Families Bosættelse paa den sydlige Deel af den til Deres Embedsgaard Mödruvellir hörende Hjemmemark, maatte tilstaaes 200 Rd. af Mödruvalla Klosters Ombudskasse, havde meddeelt Dem, at man ikke ansaae sig beföiet til uden Rigsdagens Mellemkomst at bevilge den begjærte Sum af Godsintraderne, samt at Nödvendigheden af den omhandlede Udgift, navnlig forsaavidt der kunde blive Spörgsmaal om den omhandlede Foranstaltnings Hensigtsmæssighed i Tidens Længde, ei heller kunde antages at være saaledes godtgjort, at Belöbet, om det blev optaget paa Budgettet, kunde ventes bevilget af Rigsdagen, har De i behagelig Skrivelse af 21. Oktobr. sidstl., næst at vedlægge en af tvende af Retten udmeldte Mænd foretagen Besigtelsesforretning og en fra Administrator for Mödruvalla Kloster indhentet Erklæring, bemærket, at De af Erfaringen er overbeviist om, at det eneste Middel til at forhindre Hjemmemarkens Forfald og bringe den i ordentlig Rögt, er at gjenopbygge de slöifede Hjaleier, og at De derfor i afvigte Foraar har ladet opföre nogle Bygninger til Beboelse for en Familie paa Gaardens sydlige Hjemme-

mark, Nunnuhól kaldet, og dertil henlagt c. ¼ Deel af Hjemmemarken, men at det formentlig ogsaa vil være nödvendigt, at den tidligere Hjaleie Lækjarbakki atter forsynes med Bygninger og særlig beboes, og har De derhos andraget paa, at Ministeriet vilde bevirke Dem en Understöttelse af 400 Rd. til Opförelse af de nödvendige Bygninger paa Hjaleierne Nunnuhól og Lækjarbakki, hvorimod det kunde paalægges Usufructuarius at svare aarlig Rente af dette Belöb. 1854. 2. Decbr.

Foranlediget heraf undlader man ikke tjenstl. at meddele, at Ministeriet ikke seer sig istand til at bevirke Udbetalingen af det begjærte Belöb af Statskassen, men at det, saafremt Laan maatte kunne erholdes af en eller anden offentlig Kasse paa Island, som ikke staaer under Hr. Amtmandens egen Bestyrelse, og saafremt De maatte være villig til i Renter og Afdrag af bemeldte Laan at betale 6 % aarlig, vil komme under nærmere Overveielse, hvorvidt det maatte kunne tillades Dem at optage et saadant Laan saaledes, at samme hviler paa Amtmandsembedet, og forventer man herom at modtage Deres nærmere behagelige Erklæring. — Indenrigsministeriet den 2. Decembr. 1854.

Indenrigsministeriets Kundgjörelse angaaende **Erhvervelsen af islandske Söpas.** Khavn den 4. Decembr. 1854[1]. — Denne Kundgjörelse er bygget paa kgl. Resolution af samme Datum. Isl. Depart. Forestill. og Resol. Prot. 1854, Nr. 59. Kundgjörelsens danske Text samt Pasformularen findes vedheftet. — Publiceret 1855 i Reykjavík og paa Vestmannöerne, samt i Snæfellsnes og Bardastrands Sysseler i Vester-Amtet og i Skagafjords, Öefjords og begge Mula Sysseler i Nord- og Öster-Amtet; 1856 i Dala, Isafjords og Stranda Sysseler i Vester-Amtet, samt i Hunavatns og Thingöe Sysseler i Nord- og Öster-Amtet. 4. Decbr.

Dansk: Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 3 Bl. i 4to. Förste Side Titelblad, den danske Titel överst, der

[1]) Indenrigsmin. Skriv. 21. Decbr. 1854.

1854. nedenfor den islandske, Resten af Titelbladet dansk; anden
4. Decbr. Side den danske Text med Underskrifter (Indenrigsminister Tillisch osv.); tredie Side den islandske Text uden Underskrifter; fjerde Side blank; femte Side Pasformularen paa Dansk alene; sjette Side blank. — Departem. Tid. 1854, S. 1000–1001. Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1854, S. 675—676.

Islandsk: Original-Aftryk med den danske Text (see ovenfor); Tíðindi frá alþíngi Íslendínga 1855, Viðb. B, S. 73—74 (Kundgjör. paa Islandsk; Pasformularen dansk); Norðri III (1855), S. 18—19 (Kundgjörelse og Pasformular i begge Sprog); Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 24—25 (Kundgjörelsen alene).

Under 22. Decbr. 1854 ere Skrivelser fra Indenrigsministeriet afgaaede til Ministerierne for Hertugdömmerne Slesvig, Holsteen og Lauenborg, hvormed denne Kundgjörelse oversendes, og som Fölge deraf er en Bekjendtgjörelse for Slesvig udkommen fra vedkommende Minister (Raaslöff) under 29. Januar 1855 paa Dansk og Tydsk (Original-Aftryk i det Schultziske Officin, 2 Bl. i 4to, med Pasformular paa Dansk alene). Rubr. i Depart. Tid. 1855, S. 142; Algreen-Ussings Samling af Love og Anordninger m. v. Danmark vedkommende, 1855, S. 3; samt ligeledes en for Holsteen paa Tydsk alene under 11. Juni 1855 (Gesetz u. Ministerialblatt. 1855. xv. Stück, S. 139). Rubrum i Algreen-Ussings Lovsamling 1855, S. 250.

Kundgjörelse angaaende Erhvervelsen af islandske Söpas.

I Overeensstemmelse med en af Indenrigsministeriet, i Henhold til § 11 i Lov af 15. April 1854 om Skibsfart og Handel paa Island nedlagt allerund. Forestilling, har det behaget Hs. M. Kongen allern. at bifalde, at de i bemeldte Lovs § 5 ommeldte islandske Söpas udfærdiges ad mandatum af Indenrigsministeriet, i Overeensstemmelse med den nærværende Kundgjörelse vedheftede Form, samt at der om at erholde islandsk Söpas bör indgives et skriftligt Andragende, der, forsaavidt samme er stilet til Indenrigsministeriet, vil være at skrive paa stemplet Papir af 4. Klasse Nr. 4, til en

af de i Lov af 15. April 1854 § 5 nævnte Autoriteter, og ledsaget af den i oftnævnte Lov af 15. April 1854 § 4 forlangte Erklæring af Skibets Reder eller Redere angaaende Skibets Navn, Hjemsted og Störrelse samt Skipperens Navn, hvilken Erklæring derhos bör være attesteret paa den i bemeldte § 4 foreskrevne Maade. 1854. 4. Decbr.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende. — Indenrigsministeriet den 4. Decembr. 1854.

Auglýsíng um það, hvernig fá megi íslenzk leiðarbrèf.

Eptir fyrirmælum íslenzku siglínga- og verzlunarlaganna 15. dag April-mánaðar 1854, hefir innanríkisstjórnin þegnsamlegast borið undir Hans Hátign konúnginn, að innanríkisstjórnin megi í umboði konúngs löggilda þau hin íslenzku leiðarbrèf, sem um er getið í 5. grein tèðra laga, og hefir Hans Hátign allramildilegast þóknazt að fallast á þessa uppástúngu og einnig, að leiðarbrèf þessi skuli vera svo látandi, sem greinir í formi því, sem fest er við auglýsíng þessa. Þeir, sem vilja fá íslenzkt leiðarbrèf, skulu beiða þess brèflega eitthvert af yfirvöldum þeim, sem nefnd eru í 5. grein í lögunum 15. April 1854, en víki þeir bón sinni til innanríkisstjórnarinnar, skal ritað bónarbrèfið á stimplaðan pappír, 4. flokk Nr. 4; með brèfi þessu skal fylgja skýrsla frá útgjörðarmanni eða útgjörðarmönnum skipsins, um nafn skipsins, heimili þess og stærð og einnig um nafn skipstjóra, eins og krafizt er í 4. gr. laganna 15. April 1854, og skal skýrsla þessi vera staðfest, eins og fyrir er mælt í hinni 4. grein, sem þegar var nefnd.

Þetta auglýsist þannig öllum, er hlut eiga að máli, til eptirbreytni. — Stjórn innanríkismálanna, 4. dag December-mánaðar 1854.

1854. 4. Decbr. Vi Frederik den Syvende &c. G. V., at, eftersom islandsk Söpas er begjært for Skibet . . . ., der er bestemt til at afgaae fra . . . . til . . . ., og det paa den i Loven af 15. April 1854 § 4 bestemte Maade er godtgjort, at fornævnte Skib . . . . er hjemmehörende i . . . ., stort . . . . danske Commerce-Læster og fört af Skipper . . . . fra . . . ., samt da den i Loven af 15. April 1854 § . . fastsatte Afgift er erlagt med . . . Rd. Rigsmönt pr. dansk Commercelæst, i Alt med et Belöb af . . . ., saa byde og befale Vi Alle og Enhver af Vore Embedsmænd og Undersaatter, som dette Vort Pas forevises, at lade bemeldte Skib med dets indehavende Folk, Passagerer, Gods og Ladning passere, uden nogen Hinder, Ophold eller Molest i nogen Maade at gjöre.

Dette Söpas gjelder kun for de Reiser, Skibet i Overeensstemmelse med Loven af 15. April 1854 § 4 er berettiget til at foretage, og iövrigt bör Skibets Förer holde sig de i Lovgivningen indeholdte Bestemmelser om Benyttelsen og Tilbageleveringen af islandske Söpas nöie efterrettelig, og skal det navnligen som hidtil være forbudt, under nogetsomhelst Paaskud at udlaane, bortleie, pantsætte, sælge eller under nogensomhelst Prætext at overlade et saadant islandsk Söpas til noget andet Skib. — Givet i Vor kongl. Residentsstad Kjöbenhavn den . . . . 18 . .

Under Vort kongelige Segl.

Efter Hans kgl. Majestæts allern. Befaling.

Islandsk Söpas
for Skibet . . . .,
fra . . . .

4. Decbr. **Kongelig Resolution** ang. **Salg af Forstranden Kongsvik i Öræfum.** Frederiksborg Slot den 4. Decembr. 1854. — Isl. Depart. Forest. og Resol. Prot.

1854, Nr. 58. — I allerund. Forestilling 29. Novbr. andrager Indenrigsministeren (Tillisch), at et Staten tilhörende Forstrandsstykke Kongsvík i Öræfum inden Skaptafells Syssel for det nærmest foregaaende Aar havde været bortforpagtet for ikkun 4 Rd. 4 Sk., og at der ikke var Udsigt til for det förste at erholde en höiere Afgift; derimod var der Udsigt til at faa dette Stykke solgt for en höiere Kjöbesum end som der svarede til Renten, og Stiftamtmanden havde derfor foreslaaet, at stille denne Eiendom til Auktion, hvortil Ministeriet ogsaa havde givet sit Minde. Ved Auktionen var derpaa nævnte Forstrandsstykke paa nærmere kongl. Approbation tilslaaet Bonden Jon Magnusson som Höistbydende for 122 Rd., hvilket Bud Stiftamtmanden foreslog at approbere, da dets Renter oversteg den aarlige Afgift for de sidste 20 Aar med 1 Rd. 54 Sk. aarlig. Ministeriet erklærer sig ogsaa enigt heri, og indstiller Salget til Approbation, kun med den af Finantsministeriet stillede Fordring, at Kjöbesummen skulde betales contant og uden Henstand, saaledes:

1854.
4. Decbr.

„at indbemeldte Staten tilhörende Forstrandsstykke, Kongsvík kaldet, i Öræfum inden Skaptafells Syssel, under Islands Sönder-Amt, maa afhændes til Bonden Jon Magnusson for den af ham budte Kjöbesum, 122 Rd., mod at denne ved Forstrandens Overdragelse indbetales contant i Islands Jordebogskasse, samt iövrigt under de ved den over Forstranden afholdte Auktion bekjendtgjorte Vilkaar".

[Kongelig Resolution]:

Indstillingen bifaldes. — Frederiksborg Slot den 4. Decembr. 1854 [1].

[1]) ved Indenrigsministeriets Skrivelse 13. Decembr. 1854 til Stiftamtmanden over Island meddeles ham Indholdet af denne Resolution, med Anmodning om, at foranstalte Kjöbesummen indbetalt i Islands Jordebogskasse, samt foranledige Kjöberen meddeelt Auktionsskjöde paa Forstranden og derom, ved at indsende Landfogdens Qvittering for den indbetalte Kjöbesum, meddele Ministeriet Underretning. Isl. Copieb. 1854, Nr. 923; — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 26 (med feil Datum: 31. Decbr.).

1854. 4. Decbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Althingets Afgjörelse af Valgspörgsmaal.** Khavn den 4. Decbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 873.

Efter at Ministeriet, i Anledning af en fra nogle Jordeiere og bosiddende Mænd i Hunavatns Syssel indkommen Anke over, at det i f. A. samlede Althing havde af formelle Grunde forkastet Valget af Suppleanten for bemeldte Syssel, havde ved Skrivelse til Hr. Amtmanden af 16. Mai d. A. blandt Andet tilkjendegivet, at Althinget maatte antages at have været competent til at afgjöre det om Gyldigheden af det ommeldte Valg reiste Spörgsmaal, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 20. Oktbr. sidstl., næst at bemærke, at Valgbestyrelsens Fremgangsmaade efter Deres Formening har været fuldkommen lovmedholdelig, samt at De ikke kan finde nogen Bestemmelse for Althingets Myndighed til at decidere Spörgsmaalet om Valgets Gyldighed med Hensyn til Valgbestyrelsens Fremgangsmaade, uden at gjöre samme til Gjenstand for en lovformelig Behandling i Overeensstemmelse med de i Althingsforordn. § 62 indeholdte Forskrifter, begjært Dem meddelte de Grunde, hvorpaa Ministeriets förommeldte Resolution er stöttet.

I Svar herpaa meldes tjenstl., at da Althinget ved foretaget Afstemning har afgjort det omhandlede Spörgsmaal, maa det, som allerede ved Ministeriets foranförte Skrivelse af 16. Mai sidstl. tilkjendegivet, derved have sit Forblivende, uden at Ministeriet har fundet Anledning til at indlade sig paa at undersöge, om og hvorvidt det Resultat, hvortil Thinget er kommet, er strængt juridisk rigtigt. — Indenrigsministeriet den 4. Decbr. 1854.

4. Decbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. **Breve og Post-**

forsendelser til Nordlandet. Khavn den 4. Decbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 875. 1854. 4. Decbr.

I Skrivelse til det islandske Departement af 30. August d. A. har Hr. Amtmanden, med Hensyn til, at nogle ministerielle Expeditioner ere blevne opsendte herfra til Nord- og Öst-Amtet med Postskibsleilighederne til Reykjavík i April og Juli Maaneder, istedetfor at sendes direkte til Öfjord, næst at bemærke, at der ikke falder nogen Postleilighed fra Reykjavík til Nordlandet umiddelbart efter det Postskibs Ankomst, der skal afgaae fra Kjöbenhavn i April Maaned, idet Sommerposten ikke expederes förend midt i Juli fra Amtscontoiret til Sönder-Amtet, og först retournerer derfra i Begyndelsen af August, yttret Önske om, at de ministerielle Brevskaber fremdeles som tidligere maatte blive opsendte successivt med de private Handelsskibe, som gaae direkte til Öfjord.

Da det imidlertid maa ansees önskeligt, ligesom det ogsaa i de Tilfælde, hvor anden Leilighed ikke haves, er nödvendigt, at der til Forsendelse af kongl. Tjenestesager saa meget som muligt benyttes Postbefordring, er det kommet under Overveielse, om ikke Postforbindelsen mellem Reykjavík og Amtscontoiret paa Frederiksgave kunde blive saaledes forögel, at der ogsaa i Mai Maaned fra Amtscontoiret afgik en Post til Reykjavík, der da kunde medbringe Breve dertil til Forsendelse med det i Mai der fra Landet retournerende Postskib, og medtage tilbage de Brevskaber, som paa samme Tid vare ankomne fra Danmark.

Idet man derfor tjenstl. skulde udbede sig Hr. Amtmandens Yttringer i denne Henseende behageligen meddelte, og tillige om, hvorvidt en saadan Foranstaltning maatte kunne iværksættes med de nuværende Ressourcer, eller hvor stort Tilskud der til den paa Finantsloven opförte Sum til Befordringen i Island maatte

1854. 4. Decbr. behöves, og hvorom De i fornödent Fald behageligen vilde conferere med Stiftamtmanden over Island, skulde man med Hensyn til Deres ovenfor berörte Yttring om, at Sommerposten expederes fra Nordlandet til Reykjavík midt i Juli, og retournerer fra sidstnævnte Sted i Begyndelsen af August, henstille, om det ikke, for at sætte denne Post i nærmere Forbindelse med Postskibsbefordringen, maatte være rettere at forandre dens Afgangstid fra Nordlandet til i Slutningen af Juli, og dens Afgangstid fra Reykjavík til omtrent midt i August. — Indenrigsministeriet den 4. Decembr. 1854.

11. Decbr. **Indenrigsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Öster-Amtet, ang. nogle formentligen **bortförte Fiskere fra Island.** Khavn den **11. Decembr. 1854.** — Isl. Copieb. 1854, Nr. 909; — Islandsk: Tíðindi um stjórnarmál. Íslands I, 25.

Efter at man havde meddeelt Udenrigsministeriet Indholdet af den med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 22. Oktbr. 1852 modtagne Udskrift af de ved Öfjords Syssel optagne Forhörer, til Oplysning om det paa Island circulerende Rygte, at Snorri Floventsson af bemeldte Syssel, der i Aaret 1842 forsvandt med sin Baad og en Besætning af 10 Mand, var bleven optagen af flanderske Skibe og bragt til Flandern, og at Mandskabet siden brugtes til Fiskeri under Island, og man derhos havde anmodet bemeldte Ministerium om, i Henhold dertil at foranstalte yderligere Undersögelser anstillede, navnlig ved at lade Listerne over Mandskabet paa de i Forklaringen ommeldte Skibe for det paagjeldende Aar nöie gjennemgaae, har man nu fra bemeldte Ministerium modtaget en fuldstændig Liste over det Mandskab, som i Aaret 1851 udgjorde Besætningen paa de franske Fiskerskibe „St. Michel" og „Eleonore", ifölge hvilken der ikke findes i det omhandlede Tidspunkt at have været nogen Islænder blandt bemeldte Skibes Mandskab.

Hvilket Ministeriet ikke har skullet undlade tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden til behagelig Efterretning. — Indenrigsministeriet den 11. Decembr. 1854. 1854. 11. Decbr.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. nogle **Spörgsmaal i Anledning af Handelsloven.** Khavn den 11. Decbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 912. 11. Decbr.

Ved hoslagt at remittere det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 10. i f. M. hertil indkomne Andragende, hvori Kjöbmand C. F. Siemsen i Reykjavík har fremsat forskjellige Spörgsmaal angaaende Forstaaelsen af Loven af 15. April d. A. om Skibsfart og Handel paa Island, skulde man, næst at bemærke, at de under Litr. *a* og *b* opkastede Spörgsmaal have fundet deres Afgjörelse ved Ministeriets Skrivelse af 21. Septbr. sidstl., til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at der fra Ministeriets Side Intet haves at erindre imod, at der iövrigt gives Spörgeren Besked overeensstemmende med Indholdet af Byfogdens i Gjenpart hosfölgende Skrivelse af 4. i f. M. — Indenrigsministeriet den 11. Decembr. 1854.

[Bilag].

Skrivelse fra Byfogden i Reykjavík, Vilhjálmur Finsen, til Stiftamtmanden over Island, Greve af Trampe, dateret 4. Novembr. 1854 (efter Originalen).

Ved at tilstille mig den herhos tilbagefölgende Skrivelse, hvori Kjöbmand C. F. Siemsen har fremsat forskjellige Spörgsmaal angaaende Forstaaelsen af den under 15. April d. A. udkomne Lov om Skibsfart og Handel paa Island m. m., har det behaget Deres Höivelbaarenhed under 26. Septbr. d. A. at forlange min Betænkning over de i bemeldte Skrivelse omhandlede Gjenstande meddeelt.

1854. I denne Anledning skal jeg, ved at remittere Kjöb-
11. Decbr. mand Siemsens Skrivelse, med Hensyn til de enkelte i samme omhandlede Punkter ærbödigst tillade mig at bemærke Fölgende:

ad a & b. Da de her reiste Spörgsmaal, der gaae ud paa, hvorvidt fremmede Skibe med Ladning kunne anlöbe Island uden at medbringe Pas, og löse dette endnu i Island, og i bekræftende Fald, om Passet da gjelder ikkun for Reisen til Island eller for Tour og Retour, ville beroe paa Besvarelsen af den af mig til Deres Höivelbaarenhed under 8. August d. A. gjorte Forespörgsel, angaaende de forskjellige Tilfælde, hvori islandsk Söpas efter den nye Handelslov vil kunne löses i Island, skal jeg med Hensyn til dette Punkt henholde mig til hvad jeg i nysnævnte min Skrivelse har yttret.

ad c. I det her ommeldte Tilfælde, nemlig naar Skibe med Steenkul anlöbe Island, ikke for at handle, men kun for at aflevere Kullene til danske eller fremmede Dampskibe, og derefter gaae Retour i Ballast, kan jeg ikke skjönne rettere, end at det er en Selvfölge, at islandsk Söpas maa löses, og det sædvanlige Pasgebyr, 2 Rd. pr. Commercelæst, betales, da der ingen Bestemmelse findes i Handelsloven, der for det omhandlede Tilfælde kunde hjemle nogen Undtagelse fra Hovedreglen; da en Undtagelse for dette Tilfælde vilde medföre Elusioner, hvilke det vilde være umuligt at forhindre, og da endelig det omhandlede Forhold næsten altid vil oplöse sig i en virkelig Handel.

ad d, e og *f.* Hvad angaaer det her opstillede Spörgsmaal, om hvorvidt den i Lovens § 4 ommeldte, af vedkommende Autoriteter attesterede Erklæring fra Rhederen, om Skibets Navn, Hjemsted og Störrelse, samt Skipperens Navn, er en aldeles nödvendig Betingelse for Erhvervelsen af islandsk Söpas, saaledes, at Skibet bliver at afvise naar det ikke medbringer en saadan Erklæring, eller om i dette Tilfælde Skip-

peren kan afgive en Erklæring i Rhederens Navn, da 1854.
kan jeg ikke andet end ansee det for utvivlsomt, at 11. Decbr.
man i denne Henseende maa holde sig til Lovens tydelige og bestemte Forskrift, af hvilken det formentlig maa være en ligefrem Fölge, at naar den omhandlede Form ikke er iagttaget, vil Skibet ikke kunne erholde islandsk Söpas, og samme altsaa ikke kunne tilstedes nogen Handel paa Island. At Skipperen ifölge saavel dansk som fremmed Lovgivning i mange Tilfælde kan optræde paa Rhederens Vegne og handle i hans Navn, kan formentlig ikke i denne Henseende komme i Betragtning, eller medföre, at Skipperens af vedkommende Autoritet attesterede Erklæring kunde træde i Stedet for Rhederens, da Loven udtrykkelig fordrer en Erklæring fra den Sidstnævnte. En anden Sag er det, at det vistnok kan være tvivlsomt, om den i Loven valgte Form for Tilveiebringelsen af de omhandlede Beviisligheder vil vise sig at være i det Hele taget hensigtsmæssig; men herom skal jeg saa meget mindre yttre mig, som en Forandring i denne Henseende ikke kunde skee, uden ved ny Lov, hvorom der selvfölgelig ikke for Tiden kan være Tale.

ad g. Forsaavidt der under dette Litr. spörges, om en Spekulanthandler vil kunne oplægge Varer paa Landet under aaben Himmel og före Handel der, da er det vistnok utvivlsomt, at dette Spörgsmaal ubetinget maa besvares benægtende, saavel ifölge Indholdet af Lovens § 3 (jfr. Ordene: „dog kun fra Skibet"), som ifölge hele Aanden i den om Spekulanthandelen gjeldende Lovgivning.

ad h. Det her fremsatte Spörgsmaal, om Spekulanthandlerne efter Lovens § 3 först kunne uden Indskrænkning i Tiden handle med de bosatte Kjöbmænd, og derefter i det i Paragraphen ommeldte Tidsrum af 4 Uger drive Handel med Indvaanerne, eller om Handelen med Indbyggerne skal finde Sted först, er vel ikke udtrykkelig besvaret i Loven, men efter Udtryk-

1854. kene i Paragraphen og Aanden i Lovens Bestemmelser
11. Decbr. synes den naturligste Regel at være den, at ligesom det maa staae et Skib frit for, gjentagne Gange paa samme Reise at anlöbe et Handelsted, for der, uden Indskrænkning i Tiden, hver Gang at afhænde Varer til de faste Handlende, eller oplægge Varer hos dem til Forhandling, saaledes vil det ikke kunne forbydes Samme at benytte sin Ret til saadan Handel med de bosatte Kjöbmænd, baade förend det paabegynder sin Handel med Indvaanerne og efter at det for denne fastsatte Tidsrum af 4 Uger er forlöbet, saavel som samtidig med samme, hvorimod Handelen med Indbyggerne, naar den engang er begyndt, hvorom Vedkommende rettest vilde have at afgive sin Erklæring til Politimesteren, formentlig vil uden Afbrydelse være at fortsætte, enten i den hele i Paragraphen bestemte Tid af 4 Uger, eller, naar han i Henhold til Plak. 28. Decbr. 1836 § 10 maatte önske at dele Tiden, da i den af ham valgte kortere Tid, uden at det kunde tilstedes ham at handle den ene Dag med Indbyggerne og den anden med de bosatte Handlende, eller t. Ex. om Löverdagen erklære, at han nu vil standse med sin Handel med Indbyggerne, og saa igjen begynde den om Mandagen. I Tilfælde af, at Vedkommende maatte blive overbeviist om, i længere Tid end de fastsatte 4 Uger at have drevet Handel med Indbyggerne, maatte han derhos formentlig være at ansee efter Lovens § 9.

ad i. Med Hensyn til den heromhandlede Norm for Reduktionen af fremmed Læstedrægtighed til danske Commercelæster, antages de fornödne Regler i denne Henseende at ville af vedkommende Ministerium blive meddelte de paagjeldende Autoriteter, hvorfor jeg ikke herom yderligere skal yttre mig.

ad k. Det lader sig vistnok ikke nægte, at en saadan Transithandel, som her omhandlet, vilde kunne finde Sted, men ligesom dette dog efter de herværende Forholde ikke let kunde tænkes uden ved en vitterlig

falsk Angivelse fra Afladerens Side, der temmelig let vilde blive opdaget, saaledes har den samme Leilighed til saadan Trafik allerede fundet Sted efter den hidtil gjeldende Handelslovgivning, uden at det er bekjendt, at noget Exempel er forekommet paa samme, og det forekommer mig derfor, at der ikke for Tiden kan være nogen særdeles Anledning til at træffe Forholdsregler i den omhandlede Henseende. 1854. 11. Decbr.

ad l & m. Forsaavidt det her er antaget, at et Skib, der ikke er forsynet med Sundhedspas, bör efter Bestemmelserne i den nye Handelslov ubetinget afvises, da kan jeg ikke antage, at dette er Lovens Mening, idet Bestemmelsen i Lovens § 8 vistnok maa forstaaes overeensstemmende med § 2, saaledes, at Mangelen af Sundhedspas alene vil medföre, at Besætningens Sundhedstilstand underkastes den fornödne Undersögelse, og at Skibet i fornödent Fald lægges under Qvarantaine.

Hvad angaaer de forövrigt af Andrageren fremsatte Yttringer, betræffende de Kræfter, Politiet maatte have til at bringe fremmede Skibe eller Söfolk til at adlyde sine Befalinger, skal jeg alene henholde mig til, hvad jeg i denne Henseende har yttret i Skrivelse til Deres Höivelbaarenhed af 8. August d. A., hvortil jeg ikke for Tiden finder Anledning til at föie videre.

ad n. I de enkelte Tilfælde, hvor det hidtil har været fornödent, har man her ved Jurisdiktionen anvendt dertil for den enkelte Leilighed beskikkede Mænd som Translateurer, hvilken Fremgangsmaade antages at ville fremdeles for det förste kunne komme til Anvendelse, indtil man i al Fald har seet, hvorledes Forholdene under Handelsfriheden ville gestalte sig.

ad o. Med Hensyn til dette Punkt skal jeg kun bemærke, at det vistnok vilde være önskeligt, om en Afgift til Communen kunde blive paalagt baade fremmede og indenlandske Handlende, der drive Handel fra Skibet, et Önske, der iövrigt hidtil har i samme

1854. 11. Decbr. Grad gjort sig gjeldende med Hensyn til Spekulanthandlerne. Da imidlertid en saadan Foranstaltning formentlig ikke vilde kunne gjöres gjeldende uden ved Lov, skal jeg ikke ved denne Leilighed desangaaende gjöre noget Forslag.

ad p. Da jeg har Grund til at antage, at der angaaende Lodstvangs Indförelse her ved Reykjavík, eller Forhöielse af Lodstaxten, vil fra Lodserne selv blive indgivet Andragende, skal jeg udsætte indtil da at yttre mig over dette Spörgsmaal.

Reykjavík Byfogedcontoir, den 4. Novembr. 1854.

(undertegnet)

V. Finsen.

15. Decbr. **Indenrigsministeriets Skrivelse** til Handelshuset Örum & Wulff, ang. **Eftergivelse af Læste-Afgift ved Udförsel.** Khavn den 15. Decembr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 925.

I Skrivelse af 30. i f. M. har Handelshuset, næst at bemærke, at det Samme tilhörende Skib „Freyja", drægtigt 89 danske Commercelæster, i afvigte Sommer blev expederet fra Eskefjord til Liverpool, men ved Ankomsten dertil blev, uden at Ladningen der blev oplosset, sendt derfra til Kjöbenhavn, anholdt om Fritagelse for at erlægge den anordnede 14 Marks Afgift af bemeldte Skib for denne Reise, i Betaling for hvilken Afgift Handelshuset under 16. i f. M. har accepteret en af Faktor H. H. Svendsen paa Eskefjords Handelsted til Sysselmand Thorstensens Ordre udstedt, 3 Maaneder efter Sigt betalbar, Anviisning paa 207 Rd. 64 Sk.

I denne Anledning undlader man ikke herved at meddele, at Ministeriet efter de oplyste Omstændigheder tillader, at den omhandlede Afgift for bemeldte Reise bortfalder, samt at Finantsministeriet under D. D. herfra er meddeelt det Fornödne i bemeldte Henseende. — Indenrigsministeriet den 15. Decembr. 1854.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Blanketter til islandske Söpasse og deres Udfyldning.** Khavn den **21. Decbr. 1854.** — Isl. Copieb. 1854, Nr. 943. — Den som Bilag vedföiede Extrakt af Finantsministeriets Circul. 1851 er trykt paa et Halvark i Folio, og paa Dansk og Islandsk i Norðri III (1854), S. 20. 1854. 21. Decbr.

Ved i Henhold til § 5 i Loven af 15. April d. A. om Skibsfart og Handel paa Island forelöbigen at tilstille Hr. Stiftamtm. 6 Blanketter til islandske Söpas, betegnede Nr. 1—6 incl., tilligemed et Antal Exemplarer af den i Henhold til samme Lovs § 10 udarbeidede Extrakt af de vigtigste den islandske Handel vedkommende Bestemmelser[1] til Aflevering til Byfogden i Reykjavík[2], der derefter vil have at udfylde de ommeldte Blanketter forinden Passene udleveres, og ved tillige at fremsende Exemplarer af en under 4. i d. M. udkommen Kundgjörelse om Erhvervelsen af bemeldte Söpas, samt en Extrakt af Finantsministeriets Circulaire af 18. Novembr. 1851, der indeholde Reglerne for, hvorledes fremmede Skibes Maal blive at reducere til danske Commercelæster, skulde man, næst at bemærke, deels at et större Antal Exemplarer af Blanketter til islandske Söpasse vil blive eftersendt med de förste Foraarsskibe, deels at det fornödne Antal Blanketter til bemeldte Söpasse m. v. vil med den förste faldende Skibsleilighed blive opsendt direkte til Sysselmanden paa Vestmannöe[3], tjenstl. have Dem anmodet om, behageligen

[1]) Oversigt over de i denne „Extrakt" optagne Lovbud *see* under Lov 15. April 1854.

[2]) i Skrivelsen til Amtmanden i Vester-Amtet staaer: „Sysselmanden i Snæfellsnes Syssel", og i Skrivelsen til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet: „Sysselmanden i Öefjords Syssel".

[3]) i Skrivelsen til Amtmanden i Vester-Amtet staaer: „Sysselmanden i Isafjords Syssel"; til Amtmanden i Nord- og Öster-Amtet: „Sysselmanden i Sönder-Mula Syssel".

1854. 21. Decbr. at ville paasee, at der af de nævnte Embedsmænd aflægges et nöiagtigt aarligt Regnskab over de udleverede Blanketter, hvilket Regnskab derefter forventes hertil indsendt til Revision, samt at de for löste islandske Söpas indkomne Belöb i rette Tid af Vedkommende indbetales i Jordebogskassen i Island eller pr. Anviisning i Finantshovedkassen her i Staden, og er det iövrigt en Selvfölge, at den af bemeldte Embedsmænd i sin Tid for de dem betroede Oppebörseler stillede Caution ogsaa vil tjene til Sikkerhed for, hvad de i den her omhandlede Anledning oppebære.

Idet man endnu tilföier, at de Underhandlinger, som gjennem Udenrigsministeriet ere blevne förte i Anledning af den i den ovennævnte Lovs § 7 indeholdte Bestemmelse, ikke ere endnu saavidt fremmede, at en endelig Bestemmelse i denne Henseende har kunnet tages, men at dette ventes at ville skee saa betids, at Underretning derom vil kunne meddeles Hr. Stiftamtmanden inden Loven træder i Kraft, skulde man dog hvad England angaaer allerede her bemærke, at da denne Stat saavel i Moderlandet som i Colonierne indrömmer det danske Flag fuldkommen Ligeberettigelse med det nationale, med Hensyn saavel til Vare- som Skibsafgifter, er det en Selvfölge, at der intet Spörgsmaal kan være om at bringe Bestemmelsen i den nævnte § i Anvendelse paa de under engelsk Flag farende Skibe. — Indenrigsministeriet den 21. Decembr. 1854[1].

[Bilag].

Ifölge Finantsministeriets Circulaire af 18. Novbr. 1851 blive fremmede Skibes Maal at reducere til danske Commercelæster paa fölgende Maade:

[1]) under samme Datum ere ligelydende Skrivelser (med de angivne Forandringer) afgaaede fra Indenrigsministeriet til begge Amtmændene. Copieb. sst. Nr. 944—945.

1 dansk Commercelæst ansees at være liig: 1854.

2,10 engelske Tons, naar der er Spörgsmaal om engelske tremastede Skibe og Brigger. 21. Decbr.

1,99 engelske Tons for engelske Skonnerter, Galeaser, Slupper og deslige Fartöier.

1,51 preussisk Normallæst for preussiske tremastede Skibe og Brigger.

1,42 preussisk Normallæst for preussiske Skonnerter, Galeaser, Slupper og deslige mindre Fartöier.

1,05 svensk svær Læst for svenske Skibe i Almindelighed.

1,05 hollandsk Læst for hollandske Skibe i Almindelighed.

2,25 franske Tonneaux for franske Skibe i Almindelighed.

2,74 amerikanske Tons for amerikanske Skibe i Almindelighed.

0,72 meklenborgsk Læst for meklenborgske Skibe i Almindelighed.

0,75 hamborgsk Læst for hamborgske Skibe i Almindelighed.

0,87 norsk Læst for norske Skibe og Fartöier over 5 norske Læster.

0,65 norsk Læst for smaa Jagter og Dæksbaade paa 5 norske Læster og derunder.

2,52 russisk Tons } for russiske Skibe i Almindelighed.
1,12 russisk Læst }

2,50 spanske Tonnelades for spanske Skibe i Almindelighed.

Indenrigsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Udsendelse af Blanketter til islandske Söpasse.** Khavn den 21. Decbr. 1854. — Isl. Copieb. 1854, Nr. 946. 21. Decbr.

Som Udenrigsministeriet bekjendt, er det i Lov af 15. April d. A. om Skibsfart og Handel paa Island, dens § 5, blandt Andet bestemt, at de i bemeldte Lov

1854. omhandlede islandske Söpas kunne erholdes hos de
21. Decbr. danske Consuler paa de vigtigere Söpladse i Europa.

Idet man i Henhold til Udenrigsministeriets i Skrivelse af 3. April 1850 derom givne Tilsagn tör gjöre Regning paa, at velbemeldte Ministerium vil besörge de af undertegnede Ministerium til de nye islandske Söpasse udfærdigede Blanketter tilsendte fornævnte kgl. Consuler til Udfyldning og Udlevering, vil det, forinden videre i denne Henseende herfra foretages, være nödvendigt at kjende Resultaterne af de Underhandlinger, som af Udenrigsministeriet i Henhold til Skrivelse herfra af 25. April d. A. formentligen ere blevne förte med forskjellige fremmede Stater, navnlig Spanien, Frankrig og Neapel, i Anledning af det i ovennævnte Lovs § 7 tagne Forbehold med Hensyn til de Stater, der ikke indrömme danske Skibe eller disses Ladninger Ligeberettigelse med deres egne, og man skulde derfor tjenstl. udbede sig velbemeldte Ministeriums gode Yttringer herom, det snareste skee kan, behageligen meddelte. — Indenrigsministeriet den 21. Decembr. 1854.

29. Decbr. **Kirke- og Underviisnings-Ministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Udbetalingsmaaden af Stipendier** ved **Pastoral-Seminariet** i Reykjavík. Khavn den 29. Decbr. 1854. — Isl. Copieb. 1853, Nr. 959.

Efter i behagelig Skrivelse af 25. Juli sidstl. at have modtaget Hr. Stiftamtmandens og D. Höiærværdigheds Yttringer over de i den 22. Antegnelsespost til Regnskabet for den islandske lærde Skoles Indtægter og Udgifter i Aaret til 1. August 1849, samt den 46., 51. og 53. Antegnelsespost til samme Regnskab for Aaret til 1. August 1848 opkastede Spörgsmaal om Skolestipendiernes forskudsvise Udbetaling, om Deling af Stipendieportionerne ved Præsteskolen, samt om disses Udbetaling bör skee efter Forslag fra Forstan-

deren, skulde man ikke undlade til behagelig Efterretning og videre fornöden Foranstaltning tjenstl. at melde, at der fra Ministeriets Side Intet findes at erindre imod, at det i bemeldte Henseende indtil videre har sit Forblivende ved den hidtil fulgte Fremgangsmaade, dog at det ved Stipendiernes forskudsvise Udbetaling iagttages, at Modtagerne udstede et Revers, hvori de forpligte sig til i paakommende Tilfælde at tilbagebetale samme. — Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet den 29. Decembr. 1854.

1854.
29. Decbr.

REGISTER.

Academie, *see* Universitetet.

Administration, Administratorer, *see* Jordegods-Administration.

Afgiftsvæsenet, *see* Handel og Skibsfart, Skatter og Afgifter, Sportelvæsenet, Tiende.

Agerdyrknings-Redskaber, *see* Landbovæsenet.

Akter i Sager, *see* Retterne.

Akureyri (Öefjord).

1851.	19. Mai.	Kgl. Resol. ang. Opförelse af en Kirke paa Akureyri (Öefjord).
—	27. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Kjöb af Oddeyri til Kjöbstadgrund for Akureyri.
1852.	14. April.	Bevilling for et Selskab til at anlægge et Bogtrykkeri paa Akureyri.
—	14. April.	Indenrm. Skriv. ang. en ansögt Understöttelse til en Kirkebygning paa Akureyri.
1853.	18. Mai.	Justitsmin. Skriv. ang. Godtgjörelse for leveret Fattigmedicin fra Apotheket paa Akureyri.
1854.	10. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Tilförsel af Korn til Handelstederne i Nord- og Öster-Amtet.
—	8. April.	Indenrm. Skriv. ang. Udredelsen af Lön for en Politibetjent paa Akureyri.

Alimentationsbidrag, *see* Fattigvæsen, Lösagtighed.

Althinget,

jevnf. Forfatning, Lovgivning, Provindsialstænderne.

1852.	12. Mai.	Kgl. Kundgjörelse til den islandske Befolkning.
—	21. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Islands politiske Forhold m. v.
—	18. August.	Indenrm. Skriv. ang. det til Althingets Bogsamling bestemte Pengebelöb for Sessions-Aaret 1851.
—	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Valgene til Althinget i Island.
—	30. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Valg af Embedsmænd til Althinget.
—	4. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Beregning af Administrations-Salair.
1853.	2. Marts.	Plak. ang. Udredelsen af Omkostningerne til Althinget.
—	18. Mai.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Udarbeidelse af Udkast til en Forordning for Island, ang. Sön- og Helligdagenes Helligholdelse.
—	22. Mai.	Kgl. Resol. ang. Forelæggelse for Althinget af de i Island udförte Jordtaxations-Arbeider[1].
—	23. Mai.	Kgl. Bekjendtg. til Althinget, ang. Resultaterne af Thingets Session i 1849.
—	23. Mai.	Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Udvidelse til Island af nogle almindelige Anordninger for Danmark.
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Lov-Udkast til Forelæggelse for Althinget.
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Matrikelsagens Forelæggelse for Althinget (S. 430 Anm.).
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Akter, vedkommende Althingssagerne.

[1]) Uddrag af Indenrigsministerens (Örsteds) Forestilling, med Datum 21. Mai 1853, er trykt i Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1853, Viðb. A, S. 18.

1853. 15. August. Codicil af Charles Kelsall, Esq., indeholdende Gave af en Pengesum til Opförelse af Bibliothek for Skolen i Reykjavík.

— 24. Septbr. Statsregnskab for Aaret fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853 (dansk-islandsk Ordbog).

1854. 11. April. Indenrm. Skriv. ang. Nödvendigheden af en Bevilling til Anlæggelse af et Bogtrykkeri paa Island.

— 28. August. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. nogle Forslag i Henseende til Underviisningen i Latinskolen (Skolens Bibliothek).

Börneskole, *jevnf.* Thorchilii Börneskole-Legat.

1853. 24. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Lov-Udkast til Forelæggelse for Althinget (For. om en Börneskole i Reykjavík).

1854. 7. August. Gavebrev af Repstyrer Þorleifur Kolbeinsson og Hustru paa en Jord til Börneskolen paa Eyrarbakki.

— 8. August. Gavebrev af Bonde Einar Sigurdsson paa en Capital til Börneskolen paa Eyrarbakki.

Capel, *see* Kirker.

Capellan, *see* Geistligheden.

Capitelstaxt,

jevnf. Geistligheden, Jordegods-Administration, Kirker, Skatter og Afgifter, Tiende.

1851. 16. Januar. Capitelstaxt for Hunavatns og Skagafjords Sysseler, fra Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.

— 16. Januar. Capitelstaxt for Öefjords og begge Thingöe Sysseler, fra Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.

— 16. Januar. Capitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler, fra Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.

1851.	31. Januar.	Capitelstaxt for Reykjavík By med flere Sysseler i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.
—	31. Januar.	Capitelstaxt for Vester- og Öster-Skaptafells Syssel i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.
—	11. Febr.	Capitelstaxt for Vester-Amtet, fra Medio Mai 1851 til samme Tid 1852.
1852.	17. Januar.	Capitelstaxt for Hunavatns og Skagafjords Sysseler, fra Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.
—	17. Januar.	Capitelstaxt for Öefjords og Thingöe Sysseler, fra Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.
—	17. Januar.	Capitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler, fra Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.
—	10. Febr.	Capitelstaxt for Reykjavík By med flere Sysseler i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.
—	10. Febr.	Capitelstaxt for Skaptafells-Sysselerne i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.
—	10. Febr.	Capitelstaxt for Vester-Amtet, fra Medio Mai 1852 til samme Tid 1853.
—	28. April.	Indenrm. Skriv. ang. Honorar til en Provst for Deeltagelse i at sætte Capitelstaxten.
1853.	24. Januar.	Capitelstaxt for Hunavatns og Skagafjords Sysseler, fra Medio Mai 1853 til samme Tid 1854.
—	24. Januar.	Capitelstaxt for Thingöe og Öefjords Sysseler, fra Medio Mai 1853 til samme Tid 1854.
—	24. Januar.	Capitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler, fra Medio Mai 1853 til samme Tid 1854.
—	5. Febr.	Capitelstaxt for Reykjavík By med flere Sysseler i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1853 til samme Tid 1854.

1853.	5. Febr.	Capitelstaxt for Skaptafells Sysselerne i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1853 til samme Tid 1854.
—	10. Febr.	Capitelstaxt for Vester-Amtet, fra Medio Mai 1853 til samme Tid 1854.
—	2. Marts.	Kgl. Resol. ang. Forslag om Forandringer i den Maade, hvorpaa Capitelstaxterne blive satte.
—	18. Marts.	Plak. ang. Ydelsen af Tiende til Præst og Kirke paa Island.
—	23. Marts.	Indenrm. Skriv. ang. Prisernes Ansættelse i de aarlige Capitelstaxter.
—	29. Marts.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. samme (S. 402 Anm.).
—	16. April.	Indenrm. Skriv. ang. Honorar for Medvirkning ved Sættelsen af Capitelstaxt for Nord- og Öster-Amtet.
—	23. Mai.	Kgl. Bekjendtg. til Althinget, ang. Resultaterne af Thingets Session i 1849 (II. 5).
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Akter, vedkommende Althingssagerne (Angivelser til Capitelstaxterne).
1854.	31. Januar.	Capitelstaxt for Hunavatns og Skagafjords Sysseler, fra Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.
—	31. Januar.	Capitelstaxt for Öefjords og Thingöe Sysseler, fra Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.
—	31. Januar.	Capitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler, fra Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.
—	14. Febr.	Capitelstaxt for Vester-Amtet, fra Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.
—	20. Febr.	Capitelstaxt for Reykjavik By, samt for flere Sysseler i Sönder-Amtet, fra Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.
—	20. Febr.	Capitelstaxt for Skaptafells-Sysselerne, fra Medio Mai 1854 til samme Tid 1855.

Confirmerede.

1852. 23. April. Kirke- og Underviisn. Minist. Circulaire ang. Ministerialbögernes Förelse.

Consumtion,

jevnf. Handel og Skibsfart, Skatter og Afgifter, Told.

1851. 7. Febr. Lov om den jydske Toldgrændses Ophævelse, Consumtions Ophör m. v.

Convention, *jevnf.* Traktater.

1851. 28. Novbr. Convention mellem Danmark og Nederlandene, ang. gjensidig Udlevering af Forbrydere.

1852. 20. Febr. Kgl. Kundgjörelse ang. Convention med Nederlandene om gjensidig Udlevering af Forbrydere.

Criminalvæsenet, *jevnf.* Politivæsenet, Retterne.

1851. 28. Novbr. Convention mellem Danmark og Nederlandene, ang. gjensidig Udlevering af Forbrydere.

1852. 20. Febr. Kgl. Kundgjörelse ang. Convention med Nederlandene om gjensidig Udlevering af Forbrydere.

— 24. Mai. Justitsmin. Circ. ang. Indsendelse af fuldstændige Doms-Afskrifter ved Aflevering af Straffanger.

1853. 4. Marts. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. en Præsts Forhold ved en Selvmorders Begravelse.

— 23. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Udvidelse til Island af nogle almindelige Anordninger for Danmark (Lov af 29. Decbr. 1850).

1854. 3. Marts. Lov ang. Forandring af Straffebestemmelser for Qvaksalveri.

— 21. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Vand- og Brödsstraffens Anvendelse i Island.

— 22. Septbr. Justitsmin. Skriv. ang. Selvmorderes Begravelse.

Deserteurer, *see* Handel og Skibsfart.

Domainer, *see* Forstrandsrettighed, Jordegods-Administration.

Domkirken i Reykjavik, *see* Kirker.

Dyrlæger.

1851. 21. Juni. Indenrm. Bekjendtg. ang. Oprettelsen af et veterinairt Sundhedsraad.

1854. 24. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Forslag om at sende Dyrlæger til Island i Anledning af Faaresygdom.

Dövstumme.

1852. 26. Mai. Isl. Depart. Skriv. ang. Nedsendelse af en dövstum Pige til Dövstumme-Institutet.

1854. 31. Mai. Isl. Depart. Skriv. ang. Forhöielse i Betalingen for Elever i Dövstumme-Institutet.

Embeder, Embedsmænd, m. v.,

jevnf. Finantserne, Geistligheden, Islandsk, Medicinalvæsenet, Ministerierne, Pensionsvæsenet, Retterne, Sportelvæsenet.

1851. 5. Januar. Pensionslov.

— 5. Januar. Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter.

— 27. Januar. Indenrm. Skriv. ang. Fordelingen af Omkostningerne ved Embedsmænds Reiser.

— 27. Marts. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1851 til 31. Marts 1852.

— 15. April. Isl. Depart. Skriv. ang. Anvendelse af Finantslovens Bestemmelser.

— 1. Mai. Kgl. Resol. ang. Gjenforening af Sönder- og Norder-Thingöe-Sysseler til een Jurisdiktion.

— 9. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Thingöe-Sysselernes Forening til een Jurisdiktion.

— 9. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Forslag om Forening af begge Mula Sysseler.

— 10. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Sysselmændenes Bopæl i Arnæs og Borgarfjords Sysseler.

— 27. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Forslag om Combination af Mula Sysselerne med Öster-Skaptafells Syssel.

1851.	8. Juni.	Plak. for Island, ang. Forpligtelse for Embedsmænd og deres Enker at yde Bidrag til Repartitionsfondene.
—	10. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Afdrag i de Landsoverrettens Medlemmer tillagte Gager.
—	11. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Beregning af en Sysselmands Diæter ved Udförelsen af Jordtaxationen.
—	14. Juni.	Isl. Depart. Skriv. ang. Beregningen af en Sysselmands Gage.
1852.	Februar.	Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—1852 (Reparation paa Amtmandsgaarden Möðruvellir).
—	26. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853.
—	13. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. nærmere Regler ved Finantslovens Udförelse for Islands Vedkommende.
—	12. Mai.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skriv. 17. Mai) ang. Henlæggelse af to Gaarde fra Thingöe Syssel til Öefjords Syssel.
—	12. Mai.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skriv. 17. Mai) ang. Henlæggelse af to Gaarde fra Myra til Borgarfjords Syssels Jurisdiktion.
—	17. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Bestyrelsen af Sysselmands-Embederne i begge Mula Sysseler.
—	18. Mai.	Kirke- og Underviisn. Minist. Circ. ang. Regler ved Adjunkters Ansættelse ved Skolerne, m. v.
—	16. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Refusion af Omkostninger ved nogle af Stiftamtmanden foretagne Reiser.
—	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Valgene til Althinget i Island.
—	29. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Bopæl for Sysselmanden i Skaptafells-Sysselerne.
—	30. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Valg af Embedsmænd til Althinget.

1852.	12. Oktbr.	Isl. Depart. Skriv. (Reskr. 17. Septbr.) ang. Uniformsknapperne for de civile Embedsmænd.
—	21. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Indsendelse af Regnskaberne fra Sysselmænd og Administratorer.
—	30. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Pröve og Attester for Ansögere med Hensyn til deres Kundskaber i det islandske Sprog.
1853.	27. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Bopæl for Sysselmanden i Norder-Mula Syssel.
—	13. April.	Indenrm. Skriv. ang. Pröve i Islandsk for ikke indfödte Ansögere om islandske Embeder.
—	16. April.	Indenrm. Skriv. ang. Sysselmandens Bopæl i Arnæs Syssel.
—	16. April.	Indenrm. Skriv. ang. Constitution i Sysselmands-Embedet i Bardastrands Syssel.
—	23. Mai.	Kgl. Bekjendtg. til Althinget, ang. Resultaterne af Thingets Session i 1849 (I. II, 2).
—	23. Mai.	Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Udvidelse til Island af nogle almindelige Anordninger for Danmark (Lov 30. Juni 1850; Lov 5. Januar 1851).
—	31. Juli.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.
—	19. August.	Isl. Depart. Skriv. ang. nogle Bemærkninger med Hensyn til Finantslovens Anvendelse.
—	2. Septbr.	Kgl. Resol. ang. Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.
—	2. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Bygselforholdene paa nogle under Stiftamtmands-Boligen henlagte Hjaleier.
—	2. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. et Nybyggersted i Borgarfjords Syssel.
1854.	4. Januar.	Lov ang. overordentligt Lönningstillæg (for de ringere aflagte Bestillingsmænd).
—	23. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.

1853.	8. April.	Kgl. Resol. ang. Bevilling paa Eneret til Tangbrænderi m. m.
—	8. April.	Kgl. Bevilling paa Eneret til i Island at anlægge og drive Tangbrænderi og Fabrik for Tilberedning af Tangaskens Stoffer.

Fattigvæsenet.

1851.	1. Januar.	Gavebrev af Repstyrer Jon Sigurðsson paa den halve Gaard Syðri Hraundal til Fattige i Alptanes Rep i Myra Syssel.
—	10. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Forsörgelsespligten, navnlig for Faderens Vedkommende.
—	10. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Behandlingen af en Vagabond.
—	27. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Ret til Forsörgelse i en Commune.
1852.	22. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Meddelelse af Grundene for Paaligning af Fattigbidrag.
—	16. Febr.	Justitsmin. Skriv. ang. Fordeling af Fattigmedicinen (til Nord- og Öster-Amtet).
—	26. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Forpligtelsen til at underholde et Fattiglem, og til at besörge sammes Flytning.
—	26. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Forpligtelsen til at forsörge et Fattiglem.
—	26. Mai.	Isl. Depart. Skriv. ang. Nedsendelse af en dövstum Pige til Dövstumme-Institutet (Canc. Skriv. 9. Oktbr. 1832; Cultusm. Skriv. 12. Mai 1849).
—	30. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Virkningen af urefunderet Fattigunderstöttelse til uægte födte Börn.
1853.	6. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Udredelse af Omkostningerne ved en sindssvag Patients Ophold paa Bidstrup.
—	18. Mai.	Justitsmin. Skriv. ang. Godtgjörelse for leveret Fattigmedicin fra Apotheket paa Akureyri.

1853.	29. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Husbondens Pligt at forsörge sit Tyende i Sygdomstilfælde.
—	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Ret til Fattigforsörgelse.
1854.	8. April.	Indenrm. Skriv. ang. Tiendens Beregning af Jorden Geithellur.
—	12. April.	Indenrm. Skriv. ang. en rigeligere Tilförsel af Kornvarer til Nord- og Österlandet (ifölge Klager fra Fattigforstanderne).
—	14. Oktbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Rosmhvalanes Reps Andragende om Understöttelse af Hospitalernes Fond.

Finantserne,

jevnf. Jordebogskassen, Legater og Stiftelser, Pengevæsenet, Skatter og Afgifter.

1851.	27. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1851 til 31. Marts 1852.
—	15. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Anvendelse af Finantslovens Bestemmelser.
—	21. Mai.	Indenrm. Skriv. (kgl. Resol. 19. Mai) ang. Undersögelse af Svovlminerne paa Island.
—	27. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Krigsskat af Renter af kgl. Obligationer.
—	23. Septbr.	Statsregnskab for Aaret fra 1. April 1850 til 31. Marts 1851.
—	25. Novbr.	Lov om den svævende Statsgjæld.
1852.	Februar.	Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—1852.
—	26. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853.
—	13. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. nærmere Regler ved Finantslovens Udförelse for Islands Vedkommende.
—	8. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Udstedelse af Anviisninger for contante Indbetalinger.
—	21. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Islands politiske Forhold m. v.
—	13. August.	Kgl. Resol. ang. Udgifterne ved et til Island opsendt Detachement Soldater.

1854.	6. Febr.	Kgl. Resol. ang. Undersögelse af de islandske Svovlminer.
—	23. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.
—	10. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Finantslovens Anvendelse.
—	15. April.	Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1853—54.
—	30. Juni.	Kgl. Resol., hvorved Statsbudget for Finantsaaret 1854 til 1855 approberes.
—	31. August.	Statsregnskab for Aaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.
—	31. August.	Statsregnskab for Kongerigets Vedkommende for Finantsaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.
—	29. Septbr.	Isl. Depart. Skriv. ang. Beregning af Dyrtidstillæg, navnlig for Jordemödre.
—	29. Septbr.	Isl. Depart. Skriv. ang. Spörgsmaal om Dyrtidstillæg til en praktiserende Læge.

Fiskeri, *jevnf.* Handel og Skibsfart, Hvalfangst.

1851.	11. August.	Indenrm. Skriv. ang. Laxefiskeriet i Elliða-Aaen.
1852.	13. April.	Indenrm. Skriv. ang. Undersögelse om nogle formentlig til Flandern bortförte islandske Fiskere.
—	25. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Modtagelse af islandske Fiskeladninger ved spanske Toldsteder.
1853.	27. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. nogle formentlig til Flandern bortförte islandske Söfolk.
—	11. Mai.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skriv. 23. Mai) ang. Afhændelse af Laxefiskeriet i Elliða-Aa ved Reykjavík.
—	22. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. nogle fra Nordlandet i Island formentlig til Flandern bortförte Fiskere.
—	30. Septbr.	Indenrm. Skriv. (kgl. Resol. 29. Sept.) ang. Udfærdigelse af Skjöde paa Laxefiskeriet i Elliða-Aaerne for Kjöbmand Ditlev Thomsen.

1854.	16. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Besværinger over fremmede Fiskeres Overlast i Nordermula Syssel.
—	30. August.	Indenrm. Skriv. ang. Uordener, begaaede af fremmede Fiskere.
—	25. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Undersögelser om Uordener, begaaede af fremmede Fiskere paa Island.
—	11. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. nogle formentligen bortförte Fiskere fra Island.

Forfatning, *jevnf.* Althinget, Kongen, Ministerierne.

1851.	19. Mai.	Kgl. Resol. ang. Udnævnelse af kgl. Commissarius til den islandske Forsamling m. v.
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. til Stiftamtm. Trampe, ang. hans Funktion som kgl. Commissarius ved Forsamlingen i Reykjavík.
1852.	28. Januar.	Kgl. Kundgjörelse ang. Ordningen af Monarchiets Anliggender.
—	20. April.	Indenrm. Skriv. ang. at Repartition af de til den islandske Landsforsamling medgaaede Omkostninger stilles i Bero.
—	8. Mai.	Traktat ang. det danske Monarchies Integritet og Arvefölge (London-Traktaten).
—	12. Mai.	Kgl. Kundgjörelse til den islandske Befolkning.
—	21. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Islands politiske Forhold m. v.
—	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Valgene til Althinget i Island.
1853.	18. Mai.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Udarbeidelse af Udkast til en Forordning for Island, ang. Sön- og Helligdagenes Helligholdelse (Althingets Deeltagelse i Islands Lovgivning).
—	23. Mai.	Kgl. Bekjendtg. til Althinget, ang. Resultaterne af Thingets Session i 1849 (I. II, 9).
—	31. Juli.	Thronfölgelov for det danske Monarchi.

1851.	20. Juli.	Kgl. Resol. (Kirke- og Underviisn. Min. Skriv. 28. Juli) ang. Foreningen af Præstekaldene Tjörn og Urðir, samt Nedlæggelse af Kirken paa Upsum.
1852.	Februar.	Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—1852 (Præsten til Stad i Grindavík).
—	23. April.	Kirke- og Underviisn. Minist. Circul. ang Ministerialbögernes Förelse.
—	28. April.	Indenrm. Skriv. ang. Honorar til en Provst for Deeltagelse i at sætte Capitelstaxten.
—	14. Juni.	Isl. Depart. Skriv. ang. Aflevering af de den Erichsenske Collekt tilhörende Capitaler (til Universitetets Qvæstor).
—	31. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Betingelser for Studenters Afgiftsfrihed.
—	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Valgene til Althinget i Island.
—	4. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Beregning af Administrations-Salair.
1853.	27. Januar.	Isl. Depart.Skriv. ang. nogle Præsters Mensale af forrige Holum Bispestol.
—	2. Marts.	Plak. ang. Udredelsen af Omkostningerne til Althinget.
—	4. Marts.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. en Præsts Forhold ved en Selvmorders Begravelse.
—	18. Marts.	Plak. ang. Ydelsen af Tiende til Præst og Kirke paa Island.
—	16. April.	Indenrm. Skriv. ang. Honorar for Medvirkning ved Sættelsen af Capitelstaxt for Nord- og Öster-Amtet.
—	18. Mai.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Udarbeidelse af Udkast til en Forordning for Island, ang. Sön- og Helligdagenes Helligholdelse.
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Lov-Udkast til Forelæggelse for Althinget (For. ang. Sön- og Helligdagenes Helligholdelse).

1853.	19. August.	Isl. Depart. Skriv. ang. nogle Bemærkninger med Hensyn til Finantslovens Anvendelse (Afgifts Lettelse for Præsten til Stad i Grindavík).
—	2. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. et Nybyggersted i Borgarfjords Syssel.
—	17. Septbr.	Kgl. Resol. ang. Forandring i den befalede Kirkebön.
—	4. Novbr.	Indenrm. Skriv. ang. Betingelserne for en Students Afgiftsfrihed.
—	7. Decbr.	Stiftsövrigh. Circul. ang. Samling af en ny Specification over Landets Præstekalde.
1854.	13. Febr.	Indenrm. Skriv. ang. Forslag om Nedlæggelsen af Præstekaldet Flugumýri og Hofstaðir.
—	28. Febr.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Forslag om Nedlæggelse af Præstekaldet Flugumýri og Hofstaðir i Skagafjords Syssel.
—	26. April.	Indenrm. Skriv. ang. Honorar for Capitelstaxtens Sættelse.
—	21. Septbr.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Bestyrelsen af Reykjavík Domkirkes Kald.
—	22. Septbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Selvmorderes Begravelse.
—	25. Septbr.	Kgl. Resol. ang. Nedlæggelse af Præstekaldet Flugumýri og Hofstaðir i Skagafjords Syssel.
—	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Administration af Gaarden Viðvík og Elínarhólmi.
—	29. Septbr.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. eventuel Overdragelse af Jorden Viðvík til Holum Præstekald (S. 719 Anm. 1).
—	30. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. eventuel Nedlæggelse af Præstekaldet Flugumýri og Hofstaðir (S. 719 Anm. 1).
—	31. Oktbr.	Isl. Depart. Skriv. ang. Gebyrer for Confirmation paa Kaldsbreve.
—	28. Novbr.	Indenrm. Skriv. ang. Betingelsen for en Students Ret til Afgiftsfrihed.

Haandværkere.

Handel og Skibsfart,

1852.	17. Marts.	Indenrm. Skriv. ang. nogle Bestemmelser i den med den dominikanske Republik oprettede Handels-Traktat.
—	3. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. en engelsk Expedition til Island for at kjöbe Heste.
—	13. April.	Indenrm. Skriv. ang. Undersögelse om nogle formentlig til Flandern bortförte islandske Fiskere.
—	14. April.	Certeparti om Befragtning af Postskib til Island for Aarene 1852 og 1853.
—	5. Mai.	Isl. Depart. Skriv. ang. Expeditioner af fremmede Skibe til Island for at kjöbe Heste.
—	11. Juni.	Isl. Depart. Skriv. ang. Expedition af et engelsk Skib til Island for at kjöbe Heste.
—	25. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Modtagelse af islandske Fiskeladninger ved spanske Toldsteder.
—	26. Juli.	Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Traktat mellem Danmark og den Dominikanske Republik.
—	2. August.	Indenrm. Skriv. ang. Tilladelse til direkte Udförsel fra Island af levende Kreaturer.
—	18. August.	Isl. Depart. Skriv. ang. Tilladelse for et engelsk Skib til direkte at udföre Hornkvæg og Heste.
—	14. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Læste-Afgift og Passageerpladser i Postskibet.
—	29. Novbr.	Indenrm. Skriv. ang. et udarbeidet Udkast til Lov om Skibsfart og Handel paa Island.
—	29. Novbr.	Indenrm. Skriv. ang. Behandlingen af et Lovudkast om Islands Handel og Skibsfart.
—	4. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Sundtold af fremmede Varer, der föres til Island.
—	15. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Handels-Anlæg paa Geirseyri ved Patreksfjord.
1853.	27. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. nogle formentlig til Flandern bortförte islandske Söfolk.

1853.	31. Januar.	Bekjendtg. fra Justeerkammeret, ang. Forandring i Handelsvægten.
—	8. Febr.	Isl. Depart. Skriv. ang. en Skippers edelige Declaration for at erholde Pas til Island.
—	2. Marts.	Isl. Depart. Skriv. ang. Söpas for norske Skibe med Trælast til Island.
—	4. Marts.	Indenrm. Bekjendtg. ang. Beseiling af Krossvík paa Akranæs.
—	23. Marts.	Isl. Depart. Skriv. ang. en meddelt Tilladelse for nogle norske Skibe til at före Tömmerladninger til Island.
—	31. Marts.	Indenrm. Skriv. ang. Nægtelse af islandske Söpas til direkte Udförsel af Heste.
—	13. April.	Indenrm. Skriv. ang. Andragende om Tilladelse til Befragtning af fremmede Skibe.
—	4. Mai.	Kgl. Resol. ang. Tilladelse til Udförsel af Heste fra Island med fremmede Skibe.
—	9. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. en ansögt Tilladelse for spanske Skibe at gaae til Island med Tömmer fra Norge.
—	18. Mai.	Isl. Depart. Skriv. ang. Tilladelse for nogle engelske Skibe til direkte Udförsel af Heste (S. 417 Anm.).
—	18. Mai.	Patent ang. Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Traktat med den Dominikanske Republik.
—	18. Mai.	Isl. Depart. Skriv. ang. Meddelelse af islandsk Söpas til et norsk Skib.
—	22. Mai.	Kgl. Resol. ang. Nedsættelse af Mulkt for en Skipper, for Forsömmelse af at tilbagelevere isl. Söpas.
—	23. Mai.	Kgl. Bekjendtg. til Althinget, ang. Resultaterne af Thingets Session i 1849 (II. 1).
—	3. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Nedsættelse af Mulkt for en Skipper, for Forsömmelse af at tilbagelevere islandsk Söpas.

1853.	24. Juni.	Isl. Depart. Circul. ang. Tilladelse for et engelsk Skib at udföre Heste fra Island (S. 417—418 Anm.).
—	30. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. spanske Skibes Befragtning til Fart paa Island.
—	13. Juli.	Isl. Depart. Skriv. ang. Tilladelse for to engelske Skibe til direkte Udförsel af Heste fra Island (S. 418 Anm.).
—	22. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. nogle fra Nordlandet i Island formentlig til Flandern bortförte Fiskere.
—	22. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. fremmede Skibes Adgangstilladelse til at handle paa Island.
—	22. August.	Isl. Depart. Skriv. ang. et fremmed Skibs Adgang til at kjöbe Heste (S. 418 Anm.).
—	2. Septbr.	Kgl. Resol. ang. Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.
—	17. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Klager over Kornmangel i Öefjords Syssel.
—	21. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Nedsættelse af en Commission i Anledning af Lovforslag om almindelig Handelsfrihed for Island.
—	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. spanske Skibes Adgang til Farten paa Island.
—	7. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Tilladelse for engelske Skibe til at hente Heste fra Island.
—	21. Oktbr.	Justitsmin. Bekjendtg. ang. Udlevering af deserterede Söfolk fra engelske Handelsskibe [1].
—	14. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Mangel paa Födevarer ved Handelstederne i Faxabugten.
—	20. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Laan af Korn til Sönderlandets Forsyning.

[1]) Denne Bekjendtg. er sendt til Althinget med Justitsministeriets Skrivelse 9. Juni 1855, som efter Ministeriets Mening gjeldende uden Udvidelse. *see* Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1855, S. 46. 519. 772.

1853.	21. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Levering af Korn til Island af Marinens Forraad (S. 554).
—	23. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Opsendelse af et Parti Kornvarer til Sönderlandets Forsyning.
—	27. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Disposition over et til Reykjavík opsendt Parti Kornvarer.
1854.	2. Januar.	Kgl. Resol. ang. Foranstaltninger til at forebygge Hungersnöd i Sönder-Amtet.
—	10. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Tilförsel af Korn til Handelstederne i Nord- og Öster-Amtet.
—	18. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Fremmedes Deeltagelse i Handelen paa Island.
—	31. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Udförsels-Told og Skibs-Afgifter i Norge.
—	8. Febr.	Lov ang. direkte Indförsel samt Tarifen for Lastepenge.
—	28. Febr.	Indenrm. Skriv. ang. Befragtning af fremmede Skibe.
—	6. April.	Indenrm. Skriv. ang. Befragtning af spanske Skibe med Tömmer.
—	12. April.	Indenrm. Skriv. ang. en rigeligere Tilförsel af Kornvarer til Nord- og Österlandet.
—	15. April.	Lov om Skibsfart og Handel paa Island.
—	15. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Befragtning af et spansk Skib med Tömmer fra Norge til Island.
—	20. April.	Udenrigsmin. Bekjendtg. (kgl. Resol. 11. April) ang. Handlendes og Söfarendes Forhold i Krigstilfælde.
—	25. April.	Indenrm. Skriv. ang. Indretningen af Politi-Opsyn i Kjöbstederne.
—	25. April.	Indenrm. Skriv. ang. de islandske Handelsforhold med Hensyn til fremmede Stater.
—	29. April.	Indenrm. Skriv. ang. Toldforholdene med Hensyn til islandske og færöeske Produkter.

1854.	16. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Besværinger over fremmede Fiskeres Overlast i Nordermula Syssel.
—	19. Mai.	Plak. ang. Ret for de faste Handlende paa Island til at beseile andre end autoriserede Handelsteder.
—	25. Mai.	Udenrigsmin. Circul. ang. Reglerne ved Udstedelsen og Afbenyttelsen af latinske Söpasse (S. 654—657).
—	29. Mai.	Udenrigsmin. Circul. ang. Instrux for Skibsförere med Hensyn til latinske Söpasse (S. 666).
—	30. Mai.	Isl. Depart. Skriv. ang. Beseilingstilladelse for nogle engelske Skibe.
—	30. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Opsendelse af Blanketter til latinske Söpasse.
—	17. Juni.	Bekjendtg. for Slesvig, ang. Loven om Skibsfart og Handel paa Island (jevnf. S. 612).
—	28. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Udenrigsministeriets Instrux for Skibsförere (med Hensyn til latinske Söpasse).
—	7. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Beregning af Told og Skibs-Afgifter af islandske Skibe i Norge.
—	7. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Underhandling om Nedsættelse af Skibsafgifter i Norge af de islandske Borgere tilhörende Skibe.
—	11. Juli.	Stiftamts Bekjendtg. ang. Udstedelse af latinske Söpasse.
—	14. Juli.	Isl. Depart. Skriv. ang. islandsk Söpas for et norsk Skib.
—	30. August.	Indenrm. Skriv. ang. Uordener, begaaede af fremmede Fiskere.
—	21. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Fortolkning af den islandske Handelslov med Hensyn til Lösning af Pas.
—	22. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Eftergivelse af Læste-Afgift af Skibe, sendte til Spanien.

1854. 25. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. Undersögelser af Uordener, begaaede af fremmede Fiskere paa Island.

— 28. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. Forslag om Anbringelse af Sömærker ved Rvík og Fyr paa Skagen, m. v.

— 14. Oktbr. Justitsmin. Skriv. ang. Gebyrer for Skibes Klarering..

— 8. Novbr. Bekjendtg. for Holsteen, ang. Lov om Skibsfart og Handel paa Island (jevnf. S. 612).

— 29. Novbr. Indenrm. Skriv. ang. Underhandlinger om Handelen med Nederlandene.

— 29. Novbr. Indenrm. Skriv. ang. Underhandlinger om Handelen med Sverige og Norge.

— 29. Novbr. Indenrm. Skriv. ang. Underhandlinger om Handelen med Portugal.

— 4. Decbr. Indenrm. Kundgjör. (kgl. Resól. s. D.) ang. Erhvervelsen af islandske Söpas.

— 11. Decbr. Indenrm. Skriv. ang. nogle formentl. bortförte Fiskere fra Island.

— 11. Decbr. Indenrm. Skriv. ang. nogle Spörgsmaal i Anledning af Handelsloven.

— 15. Decbr. Indenrm. Skriv. ang. Eftergivelse af Læste-Afgift ved Udförsel.

— 21. Decbr. Indenrm. Skriv. ang. Blanketter til islandske Söpas og deres Udfyldning (samt Oversendelse af „Extrakt" af Handelslovene; jevnf. S. 617—619 Anm.).

— 21. Decbr. Indenrm. Skriv. ang. Udsendelse af Blanketter til islandske Söpasse.

— 22. Decbr. Indenrm. Skrivelser (til Ministerierne for Slesvig og Holsteen) ang. Kundgjörelsen om islandske Söpas (S. 748—750).

Havnevæsenet, *jevnf.* Handel og Skibsfart.

1851. 12. Juni. Indenrm. Skriv. ang. Veiledninger ved Kystseiladsen paa Island (Kort og Beskrivelse over Stykkesholms Havn).

Jordebogskassen,

jevnf. Finantserne, Jordegods-Administration, Regnskabsvæsenet.

1851. 21. Juni. Indenrigsmin. Skriv. ang. Forslag til Oprettelse af Sparekasser for Reykjavík og Omegn, samt om Anbringelse af Nationalbankens Sedler i Island.

1852. 8. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Udstedelse af Anviisninger for contante Indbetalinger.

— 18. August. Indenrm. Skriv. ang. det til Althingets Bogsamling bestemte Pengebelöb for Sessions-Aaret 1851.

— 21. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Indsendelse af Regnskaberne fra Sysselmænd og Administratorer.

— 21. Oktbr. Indenrm. Skriv. (til Landfogden) ang. Indsendelse af Jordebogskasse-Regnskabet (S. 342 Anm.).

1853. 27. Januar. Isl. Depart. Skriv. ang. nogle Præsters Mensale af forrige Holum Bispestol.

— 24. Septbr. Statsregnskab for Aaret fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853.

1854. 13. Januar. Indenrm. Skriv. ang. nærmere Angivelser ved Sysselmændenes Indbetalinger i Jordebogskassen.

— 6. Marts. Finantsmin. Skriv. ang. Værdien af nogle fremmede Mynter (S. 609).

— 10. April. Indenrm. Skriv. ang. Vrag og Drivtræ paa Vestmannöerne.

— 12. April. Indenrm. Skriv. ang. Cours paa fremmede Mynter.

— 17. Juni. Landfogdens Bekjendtg. ang. Cours paa fremmede Mynter ved Jordebogskassen (S. 610—611).

— 14. Juli. Indenrm. Skriv. ang. Jordebogskassens Ret til Vrag paa Vestmannöerne.

— 31. August. Statsregnskab for Aaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854 (Extrakt af Regnskabet for Island).

— 29. Septbr. Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af nogle Jorddyrknings-Redskaber.

1854.	4. Decbr.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skriv. 13. Decbr.) ang. Salg af Forstranden Kongsvík i Öræfum.

Jordegods-Administration,

jevnf. Auktioner, Capitelstaxt, Geistligheden, Jordebogskassen, Landbovæsenet.

1851.	10. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Opsidderes Forkjöbsret ved Salg af offentligt Jordegods.
—	23. August.	Indenrm. Skriv. ang. Tilveiebringelse af Adkomst-Dokumenter m. v. for Arnarstapa Ombudsjorder.
—	12. Novbr.	Indenrm. Skriv. (kgl. Resol. 22. Oktbr.) ang. Mageskifte af Jord under Munkathveraa Kloster.
1852.	24. Januar.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skriv. 16. Febr.) ang. Landskylds-Afgifterne af det kongl. Jordegods i Vester-Amtet.
—	28. Febr.	Indenrm. Skriv. ang. Beregning af Indsvinding paa Qvildeleie-Smör af Thingöre Klosters Godser.
—	17. Marts.	Indenrm. Skriv. ang. Afskrivning af Dokumenter, vedkommende Thingöre Klosters Jordegods.
—	8. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Bygselforholdene paa Gaarden Arnarstapi.
—	16. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Afgifterne af det kongl. Jordegods og deres Realisation.
—	16. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Bygselforholdene og Qvildebesætningen paa Arnarstappens Ombudsjorder.
—	31. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Leieforholdet paa Brekka i Mula Syssel.
—	14. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Bygselforhold paa nogle Klosterjorder.
—	14. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Qvildebesætning paa en af Söndermula Syssels Jorder.
—	29. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Afskrifter af Adkomst-Dokumenter for de under Thingöre Kloster hörende Jorder.

1852.	21. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Indsendelse af Regnskaberne fra Sysselmænd og Administratorer.
—	4. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Beregning af Administrations-Salair.
1853.	18. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse til Landvæsenets Fremme i Island.
—	4. Marts.	Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse til Landvæsenets Fremme.
—	18. Marts.	Kgl. Resol. ang. Forslag om Optegnelse af alle Jorders Landemærker i Island.
—	23. Mai.	Kgl. Bekjendtg. til Althinget, ang. Resultaterne af Thingets Session i 1849 (II. 4).
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. at Salg af offentlige Eiendomme i Island stilles i Bero (S. 533 Anm.).
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Akter, vedkommende Althingssagerne (Landemærke-Protokoller).
—	29. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. at Gebyr for Thinglæsning ikke bör betales i Anledning af kgl. Oppebörsler.
—	2. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Bygselforholdene paa nogle under Stiftamtmands-Boligen henlagte Hjaleier.
—	28. Septbr.	Indenrigsmin. Skriv. ang. Salg af Forstrandsstykket Kongsvík i Skaptafells Syssel.
—	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Gods-Administrationen paa Arnarstapa Ombudsjorder.
1854.	28. Febr.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Forslag om Nedlæggelse af Præstekaldet Flugumýri og Hofstaðir i Skagafjords Syssel.
—	8. April.	Indenrm. Skriv. ang. Tiendens Beregning af Jorden Geithellur.
—	22. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Bortbygsling af en Gaard, hörende til Arnarstapa Ombud.
—	22. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Indkjöb af et Qvilde til Besætning paa en af Arnarstapa Ombudsjorder.

Kelp, *jevnf.* Fabrikvæsen.

1851.	18. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Forsög paa at indföre Tilberedning af Kelp (Tangaske) paa Island.
—	1. Mai.	Kgl. Resol. ang. Reise-Understöttelse for to udlærte islandske Landvæsens-Elever.
—	31. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. en Reise til Shetlandsöerne og Skotland paa Landvæsenets Vegne, m. v.
—	27. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Forslag om at anstille Forsög med Fabrikation af Kelp i Island.

Kirker, *jevnf.* Forstrandsrettighed, Geistligheden.

1851.	19. Mai.	Kgl. Resol. ang. Opförelse af en Kirke paa Akureyri (Öefjord).
—	6. Juni.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Organisten i Reykjavik, hans Lön og Forpligtelser.
—	28. Juni.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Henlæggelse af to Gaarde til Möðrudals Sogn, m. v.
—	28. Juni.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Beregningen af Proprietair-Kirkers Eiendoms-Indtægter.
—	20. Juli.	Kgl. Resol. (Kirke- og Underviisn. Min. Skriv. 28. Juli) ang. Foreningen af Præstekaldene Tjörn og Urðir, samt Nedlæggelse af Kirken paa Upsum.
1852.	Februar.	Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—1852 (Flatö Kirkes Ombygning).
—	14. April.	Indenrm. Skriv. ang. en ansögt Understöttelse til en Kirkebygning paa Akureyri.
—	5. Mai.	Kgl. Resol. (Cultusmin. Skriv. 13. Mai) ang. Salg af en Stafholt Kirke tilhörende Fjeldfælled.
1853.	2. Marts.	Plak. ang. Udredelsen af Omkostningerne til Althinget.
—	18. Marts.	Plak. ang. Ydelsen af Tiende til Præst og Kirke paa Island.
—	18. Marts.	Kgl. Resol. ang. den forrige Holum Domkirkes Vragrettigheder.

1853.	29. Marts.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. den forrige Holum Domkirkes Vragrettigheder (S. 400—401 Anm.).
—	13. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Betaling for et Altermaleri til Möðruvalla Klosterkirke.
—	31. Mai.	Isl. Depart. Skriv. ang. Anskaffelse af en ny Klokke til Flatö Kirke i Thingöe Syssel.
—	25. August.	Kgl. Resol. (Cultusmin. Skr. 30. Aug.) ang. Annexkirkes Rettighed for Kapellet paa Asmundarstaðir.
—	25. August.	Kgl. Resol. (Cultusmin. Skr. 30. Aug.) ang. Nedlæggelse af Annexkirken paa Sælíngsdalstúnga, og Sognets Henlæggelse til Hvamm.
1854.	11. April.	Indenrm. Skriv. ang. Domkirkens Reparation m. m.
—	16. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Kirketiendefrihed for Eieren af Vidö.
—	30. Mai.	Indenrmin. Skriv. ang. Möðruvalla Kirkes Bygning.
—	28. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Henlæggelse af Revisionen af nogle Kirkeregnskaber til Kjöbenhavn.
—	1. Oktbr.	Kgl. Resol. (Cultusminist. Skriv. 9. Oktbr.) ang. Aflösning af fire Kirkeqvilder paa Mýrum i Dyrafjord.

Kjöbsteder,

jevnf. Akureyri, Communalvæsen, Handel og Skibsfart, Reykjavík, Vestmannöerne.

1851.	19. Mai.	Kgl. Resol. ang. Opförelse af en Kirke paa Akureyri (Öefjord).
—	27. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Kjöb af Oddeyri til Kjöbstadgrund for Akureyri.
1853.	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Trætte om Udvisning af en Byggegrund i Reykjavík.
—	14. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Mangel paa Födevarer ved Handelstederne i Faxabugten.
—	20. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Laan af Korn til Sönderlandets Forsyning.

Landbovæsenet,

jevnf. Capitelstaxt, Jordegods-Administration, Skatter og Afgifter, Tiende.

1852.	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Opbygning af en Öde-Hjaleie.
—	26. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. hvorvidt en vis opbygget Öde-Hjaleie skal ansees som Nybygd.
—	26. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Ordningen af Nybygger-Forhold paa Möðrudalsheiði.
—	23. Juni.	Isl. Depart. Skriv. ang. Foræring af nogle Agerdyrknings-Redskaber til Mænd i Skagafjords Syssel.
—	15. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse til Landvæsenet i Island.
1853.	18. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse til to islandske Landvæsens-Elever.
—	18. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse til Landvæsenets Fremme i Island.
—	4. Marts.	Indenrm. Skriv. ang. Understöttelse til Landvæsenets Fremme.
—	18. Marts.	Kgl. Resol. ang. Forslag om Optegnelse af alle Jorders Landemærker i Island.
—	18. Mai.	Isl. Depart. Skriv. ang. Foræring af et Jorddyrknings-Redskab.
—	23. Mai.	Kgl. Bekjendtg. til Althinget, ang. Resultaterne af Thingets Session i 1849 (II. 4).
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Akter, vedkommende Althings-Sagerne (Landemærke-Protokoller).
—	8. Juni.	Kgl. Resol. ang. Understöttelse for Landvæsens-Elever fra Island.
—	10. Juli.	Kgl. Resol. ang. Understöttelse til en Landvæsens-Elev fra Island.
1854.	30. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Agerdyrknings-Redskabers Opsendelse til Nord- og Öster-Amtet.
—	30. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Andragende om Agerdyrknings-Redskaber til Sysselmanden i Dala Syssel.
—	30. Januar.	Isl. Depart. Skriv. ang. Andragender om Agerdyrknings-Redskaber til Adskillige i Norder-Amtet.

1851. 23. August. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. en yderligere Oplæggelse af Capitaler, tilhörende Thorchilii Skolefond.

— 23. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. det Hansenske Legats Anvendelse.

— 29. Septbr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Oversendelse til Island af Thorchilii Legats Midler.

1852. 17. Marts. Indenrm. Skriv. ang. Afskrivning af Dokumenter (hos Arnæ Magnæi Stiftelse), vedkommende Thingöre Klosters Jordegods.

— 14. Septbr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Oversendelse af Obligationer, tilhörende Thorchilii Legats Capital.

— 29. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. Afskrifter af Adkomst-Dokumenter (hos Arnæ Magnæi Stiftelse) for de under Thingöre Kloster hörende Jorder.

1853. 17. Febr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Oversendelse af Obligationer, tilhörende Thorchilii Legat.

— 15. August. Codicil af Charles Kelsall Esq., indeholdende Gave af en Pengesum til Opförelse af Bibliothek for Skolen i Reykjavík.

1854. 30. Juni. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Oversendelse af Thorchilii Legats Midler.

— 7. August. Gavebrev af Repstyrer þorleifur Kolbeinsson og Hustru paa en Jord til Börneskolen paa Eyrarbakki.

— 8. August. Gavebrev af Bonden Einar Sigurðsson paa en Capital til Börneskolen paa Eyrarbakki.

— 17. Septbr. Gavebrev, hvorved Halldór Andrèsson indsætter Pastoral-Seminariet i Reykjavík til sin Arving.

— 29. Septbr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Opsendelse af nogle Thorchilii Legat tilhörende Obligationer.

Literatur, *jevnf.* Böger, Bibliothek m. v., Selskaber.

1852.	21. Decbr.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Understöttelse til det islandske Bibelselskab.

Lodsvæsen, *see* Havnevæsenet.

Lovgivning, *jevnf.* Althinget, Forfatning.

1851.	3. Januar.	Lov om Pressens Brug.
—	5. Januar.	Pensionslov.
—	5. Januar.	Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter.
—	27. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1851 til 31. Marts 1852.
—	25. Novbr.	Lov om den svævende Statsgjæld.
1852.	Februar.	Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—52.
—	3. Marts.	Lov om Rigsretten.
—	10. Marts.	Lov ang. Ophævelse af Qvarantaine-Foranstaltninger.
—	16. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Plan om Udgivelsen af en officiel Lovtidende.
—	26. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853.
—	29. Juni.	Isl. Depart. Skriv. ang. Subscription paa Lovsamling for Island.
—	29. Novbr.	Indenrm. Skriv. ang. et udarbeidet Udkast til Lov om Skibsfart og Handel paa Island.
—	29. Novbr.	Indenrm. Skriv. (til Ministerierne for Slesvig og Holsteen) ang. Behandlingen af et Lovudkast om Islands Handel og Skibsfart.
1853.	7. Januar.	Lov om den svævende Statsgjæld [1].
—	28. Marts.	Lov om forelöbig Indtægts- og Udgifts-Bevilling.
—	12. Mai.	Forelöbig Lov om Forlængelse af Indtægts- og Udgifts-Bevilling indtil Finantsloven er given.
—	18. Mai.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Udarbeidelse af Udkast til en Forordning for Island, ang. Sön- og Helligdagenes Helligholdelse.

[1]) Denne Lov er sendt til Althinget 1855 ved Justitsmin. Skriv. 9. Juni s. A., og af Ministeren betragtet som gjeldende uden Udvidelse. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 46. 519. 772.

1853.	23. Mai.	Kgl. Bekjendtg. til Althinget, ang. Resultaterne af Thingets Session i 1849.
—	23. Mai.	Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Udvidelse til Island af nogle almindelige Anordninger for Danmark.
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Lov-Udkast til Forelæggelse for Althinget.
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Akter vedkommende Althingssagerne.
—	17. Juli.	Lov om midlertidig Indtægts- og Udgifts-Bevilling.
—	31. Juli.	Thronfölgelov for det danske Monarchi.
—	21. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Nedsættelse af en Commission i Anledning af Lovforslag om almindelig Handelsfrihed for Island.
—	8. Decbr.	Lov om den svævende Statsgjæld[1].
1854.	4. Januar.	Lov ang. overordentligt Lönningstillæg (for de ringere aflagte Bestillingsmænd).
—	18. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Fremmedes Deeltagelse i Handelen paa Island.
—	8. Febr.	Lov ang. direkte Indförsel samt Tarifen for Lastepenge.
—	10. Febr.	Lov ang. en forandret Benævnelse for den bestaaende Myntfod.
—	3. Marts.	Lov ang. Forandring af Straffebestemmelser for Qvaksalveri.
—	15. April.	Lov om Skibsfart og Handel paa Island.
—	15. April.	Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1853—54.
—	19. Mai.	Plak. ang. Ret for de faste Handlende paa Island til at beseile andre end autoriserede Handelsteder.

---

[1]) Denne Lov er sendt til Althinget med Justitsministeriets Skrivelse 9. Juni 1855, som efter Ministeriets Mening gjeldende uden Udvidelse. Jevnf. Tíð. frá alþíngi Íslendínga 1855, S. 46. 519. 772.

1854.	17. Juni.	Bekjendtg. for Slesvig, ang. Loven om Skibsfart og Handel paa Island (jevnf. S. 612).
—	26. Juli.	Forordn. om det danske Monarchies Forfatning for dets Fællesanliggender.
—	26. Juli.	Patent, hvorved Rigsraadet sammenkaldes.
—	8. Novbr.	Bekjendtg. for Holsteen, ang. Loven om Skibsfart og Handel paa Island (jevnf. S. 612).

Læste-Afgift, *see* Handel og Skibsfart.

Lysning i Kuld og Kjön, *see* Arv og Skifte (11. Juni 1853).

Lösagtighed.

1851.	10. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Forsörgelsespligten (af uægte Barn) navnlig for Faderens Vedkommende.
1852.	30. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Virkningen af urefunderet Fattigunderstöttelse til uægte födte Börn.
1853.	11. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Disposition imod Norske Lovs Bestemmelser.

Maal og Vægt.

1852.	14. April.	Indenrm. Kundg. (kongl. Resol. 31. Marts) ang. mindre Vægtlodders Form.
—	16. Juni.	Isl. Departem. Skriv. ang. Maaleredskaber og Justeerstempel til Stranda Syssel.
—	16. Juni.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af Maal- og Vægt-Redskaber til Borgarfjords Syssel.
1853.	31. Januar.	Bekjendtg. fra Justeerkammeret, ang. Forandring i Handelsvægten.
—	31. Januar.	Bekjendtg. fra Justeerkammeret (kgl. Resol. 25. August 1852) ang. Udsalg af Maal- og Vægt-Redskaber.
1854.	10. April.	Reskr. ang. Salg af större Bismere.
—	20. April.	Indenrm. Skriv. ang. Anskaffelsen af Maal- og Vægt-Redskaber til Övrighederne.
—	19. Mai.	Kgl. Resol. ang. Forfærdigelsen af Vægtlodder og mindre Maalekar.

1851.	14. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Forbedringer i det islandske Medicinalvæsen.
—	3. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Opförelse af Sygehuse for franske Söfolk paa Island.
—	5. Juli.	Indenrm. Circul. (til Amtmændene) ang. nogle Foranstaltninger til Ordning af Qvarantainevæsenet paa Island.
—	5. Juli.	Indenrm. Circul. (til Qvarantaine-Commissionerne) ang. Organisationen af det islandske Qvarantainevæsen.
—	26. Juli.	Isl. Depart. Skriv. ang. Tillæg til Medicinaltaxten.
	25. Juni 1851.	Förste Tillæg til Medicinaltaxten af 1850.
—	30. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Qvarantaine-Bekjendtgjörelser og deres Meddelelser.
—	26. August.	Kirke- og Underviisn. Min. Bekjendtg. ang. Deling af den lægevidenskabelige Embedsexamen.
—	23. Septbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Oplærelsen af Hjælpelæger i Island.
1852.	16. Febr.	Justitsmin. Skriv. ang. Fordeling af Fattigmedicinen (til Nord- og Öster-Amtet).
—	9. Juni.	Isl. Depart. Skriv. ang. Tilveiebringelse af mere fuldstændige Indberetninger om Vaccinationen.
—	11. Juni.	Isl. Depart. Skriv. ang. Indförelse af den nye Pharmacopoea Danica.
—	26. Juli.	Isl. Depart. Skriv. ang. Oversendelse af andet Tillæg til Medicinaltaxten af 1850.
	10. Juli 1852.	Andet Tillæg til Medicinaltaxten af 1850.
—	30. Juli.	Isl. Depart. Skriv. ang. Oversendelse af et Phantom, som Inventarium til Öefjords Læge-Distrikt.
—	2. August.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af et Phantom, som Inventarium ved Læge-Embedet paa Vestmannöerne.
—	2. August.	Justitsmin. Skriv. ang. Besættelse af Læge-Embedet i Isafjords Syssel.

1852.	10. August.	Justitsmin. Skriv. ang. Anskaffelse af et Phantom til Distriktslæge-Embedet paa Vestmannöerne.
—	18. August.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af et Phantom som Inventarium ved Distriktslæge-Embedet i Mula-Sysselerne.
—	18. August.	Isl. Depart. Skriv. (til Amtmanden) ang. samme (S. 316 Anm. 2).
—	9. Septbr.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af et Phantom til Vester-Amtets söndre Distrikt.
1853.	11. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af et Phantom til Læge-Embedet i Vester-Amtets nordre Distrikt.
—	18. Mai.	Justitsmin. Skriv. ang. Godtgjörelse for leveret Fattigmedicin fra Apotheket paa Akureyri.
—	16. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Forslag til en bedre Ordning af Medicinalvæsenet i Island.
—	27. Juni.	Isl. Depart. Circ. ang. Oversendelse af den nye Medicinaltaxt.
	14. Juni 1853.	Taxt for Apothekerne i Danmark fra 1. Juli 1853.
—	29. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Husbondens Pligt at forsörge sit Tyende i Sygdomstilfælde.
—	25. Juli.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af Instrumenter, som Inventarium til Distriktslæge-Embedet paa Vestmannöerne.
—	25. August.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Forslag til Forbedring af Medicinalvæsenet i Island.
1854.	3. Marts.	Lov ang. Forandring af Straffebestemmelser for Qvaksalveri.
—	26. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Amtmandens Forbud imod en Læges Möde som Althingsmand.
—	28. Juni.	Isl. Depart. Circul. ang. Tillæg til Medicinaltaxten.
	15. Juni 1854.	Förste Tillæg til Medicinaltaxten af 1853.
—	23. Septbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Udbetaling af en Distriktslæges Gage under Vacance.

1854.	29. Septbr.	Isl. Depart. Skriv. ang. Spörgsmaal om Dyrtidstillæg til en praktiserende Læge.
—	14. Oktbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Lægetjenesten i Byen Reykjavík.
—	1. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Betalingen for en midlertidig Lægetjeneste i Reykjavík.

Mineralier.

1851.	19. Mai.	Kgl. Resol. ang. en ny Undersögelse af Svovlminerne paa Island.
—	21. Mai.	Indenrigsmin. Skriv. ang. (Dr. Jón Hjaltalins) Undersögelse af Svovlminerne paa Island.
—	21. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Svovlværket i Húsavík og Svovlminernes Undersögelse m. v.
1852.	5. Marts.	Indenrigsm. Skriv. ang. midlertidig Standsning af Svovlværket ved Húsavík.
1854.	6. Febr.	Kgl. Resol. ang. Undersögelse af de islandske Svovlminer.

Ministerierne, *jevnf.* Forfatning, Lovgivning.

1852.	28. Januar.	Kgl. Kundgjörelse ang. Ordningen af Monarchiets Anliggender.
—	16. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Plan om Udgivelsen af en officiel Lovtidende.
—	20. Septbr.	Bekjendtg. fra Finantsmin. (kgl. Resol. 20. August) ang. Overbestyrelsen af Qvarantainevæsenet (henlagt til Justitsministeriet).
1853.	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Akter, vedkommende Althingssagerne (Ministrenes Underskrift).
—	30. Mai.	Indenrm. Bekjendtgj. (kgl. Resol. 26. Mai) ang. Udnævnelse af en Directeur for det samlede Indenrigsministerium.
1854.	3. Mai.	Indenrm. Bekjendtg. ang. Ophævelse af Directoratet for Ministeriet.
—	14. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Brugen af det danske Sprog i Embedssager, som kunne blive sendte til Ministerierne.

1854. 8. April.	Indenrm. Skriv. ang. Udredelsen af Lön for en Politibetjent paa Akureyri.
— 15. April.	Lov om Skibsfart og Handel paa Island.
— 20. April.	Udenrigsmin. Bekjendtg. (kgl. Resol. 11. April) ang. Handlendes og Söfarendes Forhold i Krigstilfælde.
— 25. April.	Indenrm. Skriv. ang. Indretningen af Politi-Opsyn i Kjöbstederne.
— 16. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Besværinger over fremmede Fiskeres Overlast i Nordermula Syssel.
— 30. August.	Indenrm. Skriv. ang. Uordener, begaaede af fremmede Fiskere.
— 22. Septbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Selvmorderes Begravelse.
— 25. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Undersögelser om Uordener, begaaede af fremmede Fiskere paa Island.

Postvæsenet.

1851. 8. Febr.	Indenrm. Skriv. ang. den islandske Postbestyrelses Overgang til det almindelige Postvæsen.
— 21. Septbr.	Kgl. Resol. ang. Foranstaltning til en Postskibs-Tour om Vinteren til Island.
1852. Februar.	Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—1852.
— 14. April.	Certeparti om Befragtning af et Postskib til Island for Aarene 1852 og 1853.
— 16. April.	Indenrm. Skriv. ang. Postgangen mellem Kjöbenhavn og Island (S. 231).
— 18. August.	Indenrigsm. Skriv. ang. Ordningen af Postgangen mellem Danmark og Island, m. m.
— 14. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Læste-Afgift og Passageerpladser i Postskibet.
1854. 9. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Althingsmænds Indkaldelse til Sessionerne.
— 4. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Breve og Postforsendelser til Nordlandet.

Pressen, Presselovgivning m. v.,
jevnf. Böger, Bogtrykkeri m. v., Politivæsenet.

1851. 3. Januar. Lov om Pressens Brug.

— 30. April. Justitsminist. Skriv. ang. Stiftsbogtrykkeriet og sammes Drift og Bestyrelse.

1852. 14. April. Bevilling for et Selskab til at anlægge et Bogtrykkeri paa Akureyri.

1853. 23. Mai. Justitsmin. Skriv. ang. Forslag om Udvidelse til Island af nogle almindelige Anordninger for Danmark (Lov 3. Januar 1851).

Provindsialstænderne, *jevnf.* Althinget.

1852. 29. Novbr. Indenrm. Skriv. (til Minist. for Holsteen) ang. Behandlingen af et Lovudkast om Islands Handel og Skibsfart.

— 29. Novbr. Indenrm. Skriv. (til Minist. for Slesvig) ang. det samme (S. 349 Anm.).

Provster, *see* Geistligheden.

Præstegaard, *see* Geistligheden.

Præstekald, *see* Geistligheden.

Præster, *see* Geistligheden.

Præsteskole, *see* Pastoral-Seminariet.

Qvaksalveri, *jevnf.* Medicinalvæsenet.

1854. 3. Marts. Lov ang. Forandring af Straffebestemmelser for Qvaksalveri.

Qvarantainevæsenet,
jevnf. Handel og Skibsfart, Politivæsenet.

1851. 6. Juni. Kgl. Resol. ang. Foranstaltninger i Henseende til Ordningen af Qvarantainevæsenet paa Island.

— 5. Juli. Indenrm. Circul. (til Amtmændene) ang. nogle Foranstaltninger til Ordning af Qvarantainevæsenet paa Island.

— 5. Juli. Indenrm. Circul. (til Qvarantaine-Commissionerne) ang. Organisationen af det islandske Qvarantainevæsen.

1851. 30. Juli. Indenrm. Skriv. ang. Qvarantaine-Bekjendtgjörelser og deres Meddelelse.

1852. 10. Marts. Lov ang. Ophævelse af Qvarantaine-Foranstaltninger.

— 20. Septbr. Bekjendtg. fra Finantsmin. (kgl. Resol. 20. August) ang. Overbestyrelsen af Qvarantainevæsenet (henlagt til Justitsministeriet).

1854. 2. Decbr. Indenrm. Skriv. ang. de for Island gjeldende Qvarantainebestemmelser.

Qvilder, *jevnf.* Jordegods-Administration, Kirker.

1854. 22. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Bortbygsling af en Gaard, hörende til Arnarstapa Ombud.

— 22. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Indkjöb af et Qvilde til Besætning paa en af Arnarstapa Ombudsjorder.

— 28. Juni. Indenrm. Skriv. ang. Indkjöb af Leieqvilder til en bygslet Gaard.

— 1. Oktbr. Kgl. Resol. (Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. 9. Oktbr.) ang. Aflösning af fire Kirkeqvilder paa Mýrum i Dyrafjord.

Reglement, *see* Skolen.

Regnskabsvæsenet,

jevnf. Finantserne, Jordebogskassen, Jordegods-Administration, Sysselmænd.

1852. 8. Mai. Indenrm. Skriv. ang. Udstedelse af Anviisninger for contante Indbetalinger.

— 21. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Indsendelse af Regnskaberne fra Sysselmænd og Administratorer.

1854. 13. Januar. Indenrm. Skriv. ang. nærmere Angivelser ved Sysselmændenes Indbetalinger i Jordebogskassen.

— 28. Juni. Indenrm. Skriv. ang. Henlæggelse af Revisionen af nogle Kirkeregnskaber til Kjöbenhavn.

— 28. Septbr. Indenrm. Skriv. ang. Byfogdens Stilling i Communalbestyrelsen i Reykjavík.

Repartitionsfond,

jevnf. Handel og Skibsfart, Medicinalvæsenet, Qvarantaine.

1851.	27. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Fordelingen af Omkostningerne ved Embedsmænds Reiser.
—	30. April.	Justitsmin. Skriv. ang. Anvendelse af Hospitalernes Midler.
—	8. Juni.	Plak. for Island, ang. Forpligtelse for Embedsmænd og deres Enker at yde Bidrag til Repartitionsfondene.
—	5. Juli.	Indenrm. Circ. ang. Organisationen af det islandske Qvarantainevæsen.
—	23. Septbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Oplærelsen af Hjælpelæger i Island.
1852.	28. April.	Indenrm. Skriv. ang. Honorar til en Provst for Deeltagelse i at sætte Capitelstaxten.
—	10. August.	Justitsmin. Skriv. ang. Anskaffelse af et Phantom til Distriktslæge-Embedet paa Vestmannöerne.
—	18. August.	Isl. Depart. Skriv. ang. Betaling for et Phantom til Mula-Sysselernes Distrikt (S. 316, Anm. 2).
—	9. Septbr.	Isl. Depart. Skriv. ang. Betaling for et til Vester-Amtets söndre Distrikt oversendt Phantom (S. 317 Anm.).
—	16. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Refusion af Omkostninger ved nogle af Stiftamtmanden foretagne Reiser.
1853.	7. Marts.	Justitsmin. Skriv. ang. Plakat for Island om Forstrandsrettigheder.
—	11. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af et Phantom til Læge-Embedet i Vester-Amtets nordre Distrikt.
—	16. April.	Indenrm. Skriv. ang. Honorar for Medvirkning ved Sættelsen af Capitelstaxt for Nord- og Öster-Amtet.
1854.	26. April.	Indenrm. Skriv. ang. Honorar for Capitelstaxtens Sættelse.

1852.	10. April.	Indenrm. Skriv. ang. Forslag om Opsendelse af Skyts og Ammunition til et Batteri ved Reykjavík.
—	26. April.	Indenrm. Skriv. ang. Vægring for at modtage Valg som Borgerrepræsentant i Reykjavík.
—	26. April.	Indenrm. Skriv. ang. Overdragelse af nogle Reykjavík By tilhörende Jordstykker til enkelte Mænd til Opdyrkning.
—	18. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Opsendelse af et Krigsskib til Island i Sommeren 1853.
1853.	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Lov-Udkast til Forelæggelse for Althinget (For. ang. Börneskole i Reykjavík).
—	15. August.	Codicil af Charles Kelsall Esq., indeholdende Gave af en Pengesum til Opförelse af Bibliothek for Skolen i Reykjavík.
—	2. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Bygselforholdene paa nogle under Stiftamtmands-Boligen henlagte Hjaleier.
—	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Ret til Fattigforsörgelse (i Reykjavík).
—	28. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Trætte om Udvisning af en Byggegrund i Reykjavík.
—	7. Decbr.	Stiftsövr. Circul. til Provsterne, ang. Samling af en ny Specification over Landets Præstekalde.
—	14. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Mangel paa Födevarer ved Handelstederne i Faxabugten.
—	20. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Laan af Korn til Sönderlandets Forsyning.
—	27. Decbr.	Indenrm. Skriv. ang. Disposition over et til Reykjavík opsendt Parti Kornvarer.
1854.	13. Febr.	Indenrm. Skriv. ang. Reykjavík Communes Laan til Bygningsarbeide.
—	11. April.	Indenrm. Skriv. ang. Domkirkens Reparation m. m.
—	11. April.	Indenrm. Skriv. ang. Nödvendigheden af en Bevilling til Anlæggelse af et Bogtrykkeri paa Island.

Skjöder.

1851.	10. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Opsidderes Forkjöbsret ved Salg af offentligt Jordegods.
1853.	11. Mai.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skriv. 23. Mai) ang. Afhændelse af Laxefiskeriet ved Elliða-Aa ved Rvík.
—	30. Septbr.	Indenrm. Skriv. (kgl. Resol. 29. Sept.) ang. Udfærdigelsen af Skjöde paa Laxefiskeriet i Elliða-Aaerne for Kjöbmand Ditlev Thomsen.
1854.	11. Juli.	Stiftamts Bekjendtg. ang. Udstedelse af latinske Söpasse (Skjöder paa Skibe).
—	4. Decbr.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skr. 13. Decbr.) ang. Salg af Forstranden Kongsvík i Öræfum.

Skolen, *jevnf.* Pastoral-Seminariet, Universitetet.

1851.	27. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1851 til 31. Marts 1852.
—	23. August.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Anskaffelsesmaaden af de til Skolens Brug nödvendige Skoleböger.
1852.	Februar.	Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—52 (Honorar for Regnskabsföring).
—	26. Marts.	Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853.
—	18. Mai.	Kirke- og Underviisn. Minist. Circul. ang. Regler ved Adjunkters Ansættelse ved Skolerne, m. v.
—	11. Juni.	Isl. Depart. Skriv. ang. Oversendelse af Circulaire om Regler for Adjunkters Ansætt. ved Skolerne.
—	23. Juni.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. nogle Forslag til Reformer ved Latinskolen i Reykjavík (Fortepiano — Gymnastik).
—	31. Juli.	Indenrmin. Skriv. ang. Betingelsen for Studenters Afgiftsfrihed.
—	14. Septbr.	Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. nogle Forslag til Reformer ved Latinskolen i Reykjavík (Inspection — Böger — Gymnastikhus m. v.).

1852. 20. Septbr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. (til Universitetets Qvæstor) ang. nogle den islandske lærde Skole tilhörende Obligationer.

— 14. Oktbr. Reglement for Disciplene i den lærde Skole i Reykjavík.

— 30. Oktbr. Indenrm. Skriv. ang. Pröve og Attester for Ansögere med Hensyn til deres Kundskaber i det islandske Sprog.

— 21. Decbr. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. Latinskolens Budget og Rektorens Medvirkning ved sammes Affattelse.

1853. 2. Marts. Isl. Departem. Skriv. ang. de i Universitetets Qvæstur beroende, Reykjavík Latinskole tilhörende kgl. Obligationer.

— 31. Juli. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.

— 15. August. Codicil af Charles Kelsall Esq., indeholdende Gave af en Pengesum til Opförelse af Bibliothek for Skolen i Reykjavík.

— 19. August. Isl. Depart. Skriv. ang. nogle Bemærkninger med Hensyn til Finantslovens Anvendelse.

— 19. August. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. nogle foreslaaede Forandringer ved Latinskolen, Ephoratets Stilling til Skolen, osv.

— 2. Septbr. Kgl. Resol. ang. Statsbudget for Finantsaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.

— 24. Septbr. Statsregnskab for Aaret fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853.

1854. 23. Marts. Finantslov for Finantsaaret fra 1. April 1854 til 31. Marts 1855.

— 30. Juni. Kgl. Resol., hvorved Statsbudget for Finantsaaret 1854 til 1855 approberes.

— 28. August. Kirke- og Underviisn. Minist. Skriv. ang. nogle Forslag i Henseende til Underviisningen i Latinskolen.

Skove, *see* Træplantning.

Soldater.

1852.	21. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Islands politiske Forhold m. v.
—	13. August.	Kgl. Resol. ang. Udgifterne ved et til Island opsendt Detachement Soldater.
—	16. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Dækningen af de til et til Island opsendt Detachement Soldater medgaaede Omkostninger.
1853.	24. Septbr.	Statsregnskab for Aaret fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853.

Sparekasser.

1851.	21. Juni.	Indenrigsmin. Skriv. ang. Forslag til Oprettelse af Sparekasser for Reykjavík og Omegn, samt om Anbringelse af Nationalbankens Sedler i Island.

Specification over Præstekaldene, *see* Geistligheden.

Spedalske, *see* Hospitaler.

Spekulanthandlere, *see* Handel og Skibsfart.

Sportelvæsenet,

jevnf. Geistligheden, Handel og Skibsfart, Söpas.

1853.	29. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. at Gebyr for Thinglæsning ikke bör betales i Anledning af kgl. Oppebörsler (af Dokumenter, som udstedes i det Offentliges Interesse).
1854.	15. April.	Lov om Skibsfart og Handel paa Island.
—	14. Oktbr.	Justitsmin. Skriv. ang. Gebyrer for Skibes Klarering..
—	31. Oktbr.	Isl. Depart. Skriv. ang. Gebyrer for Confirmation paa Kaldsbreve.

Statistik, *jevnf.* Capitelstaxt.

1851.	5. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Udarbeidelse af de oeconomiske Tabeller.
1852.	23. April.	Kirke- og Underviisn. Minist. Circul. ang. Ministerialbögernes Förelse.
—	9. Juni.	Isl. Departem. Skriv. ang. Tilveiebringelse af mere fuldstændige Indberetn. om Vaccinationen.

1851.	27. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Forslag om Combination af Mula Sysselerne med Öster-Skaptafells Syssel.
—	11. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Beregning af en Sysselmands Diæter ved Udförelse af Jordtaxationen.
—	14. Juni.	Isl. Depart. Skriv. ang. Beregningen af en Sysselmands Gage.
1852.	13. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Nedsættelse i Afgiften af Isafjords Syssel (S. 225 Anm.).
—	12. Mai.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skr. 17. Mai) ang. Henlæggelse af to Gaarde fra Thingöe Syssel til Öefjords Syssel.
—	12. Mai.	Kgl. Resol. (Indenrm. Skr. 17. Mai) ang. Henlæggelse af to Gaarde fra Myra til Borgarfjords Syssels Jurisdiktion.
—	17. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Bestyrelsen af Sysselmands-Embederne i begge Mula Sysseler.
—	29. Septbr.	Indenrm. Skriv. ang. Bopæl for Sysselmanden i Skaptafells-Sysselerne.
1853.	27. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Bopæl for Sysselmanden i Nordermula Syssel.
—	16. April.	Indenrm. Skriv. ang. Sysselmandens Bopæl i Arnæs Syssel.
—	16. April.	Indenrm. Skriv. ang. Constitution i Sysselmands-Embedet i Bardastrands Syssel.
—	23. Mai.	Kgl. Bekjendtg. til Althinget, ang. Resultaterne af Thingets Session i 1849 (I).
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Lov-Udkast til Forelæggelse for Althinget (Plak. ang. Thingstederne i Arnæs Syssel).
—	29. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. at Gebyr for Thinglæsning ikke bör betales i Anledning af kongelige Oppebörsler (af Dokumenter, som udstedes i det Offentliges Interesse).
1854.	13. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. nærmere Angivelser ved Sysselmændenes Indbetalinger i Jordebogskassen.
—	10. April.	Indenrm. Skriv. ang. Sysselmandens Bopæl i Nordermula Syssel.

1854.	31. Januar.	Indenrm. Skriv. ang. Udförsels-Told og Skibs-Afgifter i Norge.
—	29. April.	Indenrm. Skriv. ang. Toldforholdene med Hensyn til islandske og færöeske Produkter.
—	7. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Beregning af Told og Skibsafgifter af islandske Skibe i Norge.

Traktater, *jevnf.* Convention.

1851.	4. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. nogle Bestemmelser i en Handels- og Skibsfarts-Traktat med Frankrig.
1852.	17. Marts.	Indenrm. Skriv. ang. nogle Bestemmelser i den med den dominikanske Republik oprettede Handels-Traktat.
—	8. Mai.	Traktat ang. det danske Monarchies Integritet og Arvefölge (London-Traktaten).
—	26. Juli.	Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Traktat mellem Danmark og den Dominikanske Republik.
1853.	18. Mai.	Patent ang. Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Traktat med den Dominikanske Republik.
1854.	7. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Beregning af Told og Skibsafgifter af islandske Skibe i Norge.
—	7. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Underhandling om Nedsættelse af Skibsafgifter i Norge af de islandske Borgere tilhörende Skibe.

Træplantning.

1852.	23. April.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af nogle Træplanter (til Dala Syssel).
1854.	6. Mai.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af Træplanter til Dala Syssel.

Tyende.

1853.	29. Juni.	Indenrm. Skriv. ang. Husbondens Pligt at forsörge sit Tyende i Sygdomstilfælde.

1853.	4. Novbr.	Indenrm. Skriv. ang. ansögt Honorar for en Vaccinateur i Rangarvalla Syssel.

Vand og Bröd, *see* Criminalvæsenet.

Vestmannöerne, *jevnf.* Medicinalvæsenet.

1851.	14. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Forbedringer i det islandske Medicinalvæsen.
1852.	2. August.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af et Phantom som Inventarium ved Læge-Embedet paa Vestmannöerne.
—	10. August.	Justitsmin. Skriv. ang. Anskaffelse af et Phantom til Distriktslæge-Embedet paa Vestmannöerne.
1853.	16. Juni.	Justitsmin. Skriv. ang. Forslag til en bedre Ordning af Medicinalvæsenet i Island.
—	25. Juli.	Isl. Depart. Skriv. ang. Opsendelse af Instrumenter som Inventarium til Distriktslæge-Embedet paa Vestmannöerne.
1854.	10. April.	Indenrm. Skriv. ang. Vrag og Drivtræ paa Vestmannöerne.
—	14. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Jordebogskassens Ret til Vrag paa Vestmannöerne.

Veterinairraad, *jevnf.* Dyrlæger.

1851.	21. Juni.	Indenrm. Bekjendtg. ang. Oprettelsen af et veterinairt Sundhedsraad.

Vrag, *jevnf.* Forstrandsrettighed.

1853.	17. Febr.	Indenrm. Skriv. ang. Forslag til en Plakat for Island, om Forandringer i Forstrandsrettigheden.
—	24. Mai.	Indenrm. Skriv. ang. Oversendelse af Akter, vedkommende Althingssagerne (Akterne i Sagen om Vrag).
1854.	10. April.	Indenrm. Skriv. ang. Vrag og Drivtræ paa Vestmannöerne.
—	14. Juli.	Indenrm. Skriv. ang. Jordebogskassens Ret til Vrag paa Vestmannöerne.

Ægteskab.

1852.	30. Oktbr.	Indenrm. Skriv. ang. Virkningen af urefunderet Fattigunderstöttelse til uægte födte Börn.
1853.	23. Mai.	Kgl. Bekjendtg. til Althinget, ang. Resultaterne af Thingets Session i 1849 (II, 9).

Rettelser og Tillæg.

XIV. B. S. 467[5]: Skaptafells S. læs Rangarvalla S. (ligeledes S. 665 L. 9 fra neden).

XV. B S 560[4]: Mr. læs Nr.

S. 577—78: Af Lov 10. Febr. 1854 ang. forandret Benævnelse for den bestaaende Myntfod findes islandsk Oversættelse i „Tíðindi frá alþíngi Íslendínga" 1855, S. 558.

S. 592: Loven 3. Marts 1854 ang. Forandring af Straffebestemmelser for Qvaksalveri findes oversat paa Islandsk i „Tíðindi frá alþíngi Íslendínga" 1855, S. 558—559.

